

ديپلوماسىيە تى كورد لە سەردەمى بوەيھىيە كاندا

د. ئاراس فەرىق زەينەل

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دیلۆماسییه تی کورد له سهرده می بوه یهیه کاندای

(٣٣٤ - ٤٤٧ ک / ٩٤٥ - ١٠٥٥ ز)

حکومەتی هەریمی کوردستان
وهزارەتی روژننیری و لاوان
به‌ڕێوه‌به‌ریتی گشتی پراگه‌یاندن و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌ڕێوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی

به‌ڕێوه‌به‌ریتی
چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی
سلیمانی

ديپلۆماسىيە تى كورد له سەردەمى بوە يەھيە كاندا

(٣٣٤ - ٤٤٧ ك / ٩٤٥ - ١٠٥٥ ز)

د. ئاراس فەرىق زەينەل^٢

سليمانى^٢

٢٠١٢

دیبلۆماسییه‌تی کورد له سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا

- ❖ نووسه‌ر: د. ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل
- ❖ بابه‌ت: میژوو‌یی
- ❖ پیتچنی: نووسه‌ر
- ❖ هه‌له‌چنی: چۆمان عادل
- ❖ نه‌خشه‌سازی به‌رگ: جه‌بار ساییر
- ❖ نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: چۆمان عادل
- ❖ سه‌ره‌رشتیاری چاپ: کارزان عه‌بدو‌للأ
- ❖ قه‌باره‌ی کتیب: ۳۳×۲۳
- ❖ زنجیره‌ی گشتی کتیب: (۸۹۴)
- ❖ تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- ❖ چاپ: چاپخانه‌ی که‌مال
- ❖ نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- ❖ ژماره‌ی سپاردنی (۲۶۰۷) ی‌سالی ۲۰۱۲ ی‌وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوانی دراوه‌تی.

به‌رئوه‌به‌رئیبی چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی سلیمانی
گردی نده‌نداز یاران
ژماره‌ی تده‌لفون: ۳۳+۱۹۴۹

پیشکشہ بہ :

- دایک و باوکی شیرینم.
- (بہ بیان) ہاویہ شی ژینم.
- گشت خوشک و براکانم.
- چاوه گہشہ کانم (دیہ و تہلہ نند و رہہ نند).

لیستی هیما و ناوه کورتکراوه کان

س. پ.	سدر چاره‌ی پیشوو =
ه. س.	هدمان سدر چاره =
ل.	لاپه‌ره =
ب.	بدرگ =
چ.	چاپ =
ز.	زایینی =
ک.	کۆچی =
و.	وه‌رگێز =
ت.	ترجمه =
ط.	طبع =
د.	دوکتۆر
ب. س.	بئ سالی چاپ =
ب. ش.	بئ شوینی چاپ =
ص	الصفحة
ص ص	الصفحات
ج	الجزء
مج	المجلد
ق	القسم
تط	تحقیق
(د- ت)	دون تاریخ

(د - م)

P

PP

Ed

دون مکان طبع

لاپډرہ

لاپډرہ کان

چاپ

ناوه‌ڕۆك

لاپه‌ره	بابه‌ت
١٥	پیشه‌کی
٢٧	ده‌روازه
٧٧	به‌شسی یه‌که‌م: بارودۆخی سیاسی نیوچه‌که و کاریگه‌ری له‌سه‌ر درووستبوونی میرنشینه کوردیه‌کان ته‌وه‌ری یه‌که‌م:
٧٩	بارودۆخی سیاسی و دارایی و په‌شپوی به‌پۆه‌بردن
٩١	ده‌ستگرتن و بالاده‌ستی بیانی به‌سه‌ر خیلافه‌تی عه‌بباسیدا ته‌وه‌ری دووه‌م:
٩٩	به‌پۆه‌بردنی هه‌رئمه‌کان
١٠٣	ویست و توانایی و شیاری و لیته‌توویی
١٠٧	هۆکاری دیکه ته‌وه‌ری سێیه‌م:
١١١	سیستمی خێله‌کی له‌ نیو کورده‌واریدا
١١٩	باربوونی جیابوونه‌وه
١٢٧	به‌لگه و نمونه له‌سه‌ر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی
١٣١	به‌شی دووه‌م: ره‌وشی سیاسی میرنشینه کوردیه‌کان و بوونی پتوهندیه‌یه دیبلۆماسیه‌یه‌کان ته‌وه‌ری یه‌که‌م:
١٣٣	سروشتی روه‌به‌ری جوگرافی میرنشینه کوردیه‌کان

- ۱۵۳ ناکۆکی و ململانی نیتوان میرنشینه کوردییه کان و کاریگری له سهر
 پتوهندییه دیبلۆماسییه کان
 تهوهری دووهه م:
- ۱۸۷ پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد به خیلافهتی عهباسییهوه
 ۲۱۵ پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له گهڵ دهسهلاتی بویههییه کاندای
 ۲۳۰ پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له گهڵ دهولهتی فاتییدا
 ۲۳۵ بهشی سێیهه م: دیبلۆماسییهت و بهرژهوهندییه بازرگانیه کان و جهنگ
 ۲۳۷ تهوهری یهکهه م: بهرژهوهندییه تابوورییه کان و کاریگری له سهر پتوهندییه
 دیبلۆماسییه کان
- ۲۴۲ پتوهندی. تابووری و بازرگانی له نیتوچه کوردییه کاندای
 ۲۴۷ پتوهندییه دیبلۆماسی و بازرگانیه کانی کورد له گهڵ رۆمی بیزهنتهدا
 ۲۶۳ مامهلهی بازرگانیکردنی کورد له گهڵ هیزه کانی دهورووبهردا
 تهوهری دووهه م:
- ۲۹۷ دیبلۆماسییهت و جهنگ
 ۳۰۹ دیبلۆماسییهت و چارهسه رکردنی کیشه کان بهریگیای ناشتی
 ۳۱۴ نهمانهت و پهنا بهری سیاسی
 ۳۲۲ دیوانی نووسینی نامه و رۆلی له نامه کاری دیبلۆماسیدا
 ۳۳۱ پرۆژهی ژنهتانی سیاسی
 ۳۴۱ بهشی چوارهه م: کۆتایی پتوهندییه دیبلۆماسییه کان
 تهوهری یهکهه م:
- ۳۴۳ پچرانی پتوهندییه دیبلۆماسییه کان
 ۳۵۰ هۆکاره کانی پچرانی پتوهندییه دیبلۆماسییه کان
 ۳۶۰ شوێنهواره کانی پچرانی پتوهندییه دیبلۆماسییه کان

تهویری دووهم:

- ۳۶۷ شویتنه‌واره راسته‌وخۆکانی له‌سه‌ر لایه‌نه به‌شه‌ر هاتووه‌کان
- ۳۸۱ شویتنه‌واره ناراسته‌وخۆکان له‌سه‌ر ولاتان و میرنشینه کوردیه‌کان
- ۳۸۵ شویتنه‌واره له‌سه‌ر نێرده‌کان و تهن‌دامانی و هاوکارانی
- ۳۸۷ ته‌نجام
- ۳۹۳ لیستی سه‌رچاره‌کان
- ۴۳۷ پاشکۆکان

پیشہ کی

سہرہ می دہ سہ لاتی بوہیہیہ کان (۳۳۴-۴۴۷ک / ۹۴۵-۱۰۵۵) از گرن گترین قوناغ بوو بۆ کورد له میٹرووی نیسلامدا، چونکہ کورد له میانہی دامہ زرانندی چہندین میرنشین له نیشتمانہ کہ یاندا، وەک ہیتریکی سیاسی و شارستانی دەرکەوت، ئەمە بە خالی وەرچەر خانیکی گرن گ دادەنریت له میٹرووی کورددا بە جۆرێک ئەو نیوجانہ مائناواییان له سہرہ می خەلیفہ کانی عەبباسی کرد و پیشوازیان له قوناغیکی نوێی میٹرووی کرد کہ خۆی له سہرہ لانی چەند میرنشینیکی کوردیدا دەبینیہ و خواہنی سەرورہی و دہ سہ لاتی خۆیان بوون و سنووری دہ سہ لاتیان زۆریہی نیوجہ کوردیہ کانی ئەو سہرہ می گرتبووہ کہ سہرہ خۆ بوون و خواہن سەرورہی و سوپا ئابوری و پارہ و کارگێری خۆیان بوون، تەنانەت لە ماوہ یەدا میرنشینہ کوردیہ کان بوون بە یەکیک لەو ہیترہ سیاسیانہی کہ بەھند وەر دہ گیران و حسابی تاییہ تیان بۆ دہ گراو پینگہ یەکی بەرچاویان لە نیو ہیترہ کانی دہ ولتہی نیسلام له نیوجہ کەدا ھەبوو، لەو سۆنگہ یەرہ دەبینن مەسە لەی پتوہندیہ دیپلۆماسیہ کانی نیتوان ئەو میرنشینانہ و ہیترہ کانی دیکہی نیتوہ ولتہی خیلافەتدا لە دەرہوہ بایہ خە تاییہتی خۆی ھەبوہ.

دلسۆزی و ملکہچی میرنشینہ کوردیہ کان بۆ خیلافەتی عەبباسی جیاوازیان ھەبوو، ئەویش بە پیتی ہیتر و راہی دا کۆکی کردنیان لە مەسە لە گرن گە کانی گەل و نیشتیمان، وەک بەرہنگار بوونەوی ہیتر شە کانی بیژەنتیہ کان و دوژمنانی دیکہ، لە بەر ئەوہ ہیتر و توانای میرنشینہ کہ دە یخاتە سەنگەری بەرگری کردن لە خیلافەت، لە کاتی کەدا لاوازی و بێ تواناییان رە گەزێکە دە بیستە ھۆی پارایی و پشیتوی نیتوان خیلافەتی عەبباسی و نیتوان ہیترہ ناوچەییہ نہ یارہ کانی، سہرہ لانی ئەو میرنشینانہ بە شیکہ لە رەنگدانەوی ئەو رەوشە گشتیہی کہ بارو دۆختیکی بابەتیہ و پە یوہ ستە بە

رووبه پروو بوونه وهی دهوله تهوه.

نهم هۆکارانهی سهرهوه، رهنگه کورده کانی بهئاگا هیناییتتهوه له وهی که له پرووی زمان و کلتوری نه ته وایه تیانه وه، له چوارچیتوهی کۆمه لگهی ئیسلامدا کۆمه لئیکی جیاوازن، به مهش نهو تپروانینه رهویه وه که ده پروانیه کورد وهک کۆمه لئیک، که به شیککی نا شارستانی بنویتن لهو کۆمه لانهی ده وروبه ریان، له بهرته وه دروستبوونی نهو میرنشینه و گه شه کردنی پیتوه ندیه دیبلۆماسیه کان، رهنگه فاکته ریک بوویت له نه هیشتنی نهو تپروانینه و پوچه لکرده وهی نهو حوکه ناره وایه، چونکه ناشکرایه نهو کوردهی که شانه شانی گهلانی ده وروبه ریان ژیاون، توانیویانه پارێزگاری له تایه تمه ندیه کانی زمان و پیکهاتهی کۆمه لایهتی و سیاسی و دیبلۆماسی خۆیان بکهن، جگه له وهی پۆلی بهرچاریان له شارستانیته تی ئیسلامیدا بینیه.

له م ماوه یه شدا پیتوه ندی جۆراوجۆر له نیوان بوه یه یه کان و میره کورده کان دامه زرا، نهم لیکۆلینه وه یه ش هه لئیکه بۆ به دوا داچوونی سیاسهت و پیتوه ندیه دیبلۆماسیه کانی بوه یه یی و هینه سیاسییه کانی نیوچه که به رامبه ر به کورد و میرنشینه کانیان جگه له پیتوه ندیه بازرگانیه کان.

گرنگی نهم توێژینه وه یه له وه دا درده که ویت، که په رده له سه ر قۆناغیککی گرنگ له قۆناغه کانی میژووی کورد له سه ده کانی نیه پاستدا هه لده داته وه، نهم توێژینه وه یه مان هه لبژارد، چونکه نهم بابه ته تا ئیسته گرنگی خۆی له ده ست نه داه و بیهه شو له توێژینه وه یه کی نه کادیمی تپرو ته سه ل، هه رچه نده هه ندی توێژینه وه یه نه کادیمی ده رباره ی میژووی کورد له سه رده می عه بباسیدا، له لایه ن هه ندی له توێژه ره پسپۆره کانی نهو بواره وه پینشکه شکران که جیگه ی ده ست خۆشی نهو به ریزانه یه، به لام ده رباره ی پیتوه ندیه دیبلۆماسیه کان له میژووی میرنشینه کورديه کاندا تا نه مپۆش شاره وه یه، نه گه ر شتیکیش لهو باره یه وه نووسرایت په رش و بلا بوه و پیتو یستی به لیکۆلینه وه یه کی نه کادیمی گشتگیر هه یه، پالنه ریککی دیکه بۆ هه لبژاردنی بابه تی دیبلۆماسیه تی کوردی له سه رده می بوه یه یه کاندا، له وه دا خۆ ده نوینتی، که کورد

له‌ماوه‌ی سهره‌ل‌دان‌ی بوه‌یه‌یه‌کان، له‌میرنشین‌ی سهره‌خۆ و نیمچه‌سهره‌خۆ و ده‌سه‌لات و حوکمی تایبەت بە‌خۆیان هه‌بووه‌ له‌سه‌ر خاکی کوردستان، ئەمه‌ جگه‌ له‌ درووستبوونی پێوه‌ندی سیاسی و دیپلۆماسی و نابووری، که‌ شیوازیکی پێشکه‌وتووی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌وه‌ له‌ گۆڕینه‌وه‌ی بالۆیز و شان‌دی جۆراوجۆر.

ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلێن، ئه‌و توێژینه‌وه‌یه‌ هێنده‌ ئاسان نیه‌ و زه‌مینه‌ش له‌به‌رده‌مدا ته‌خت و بێ کۆسپ نیه‌، گرفتێک که‌روو به‌روومان بۆوه، که‌می ئه‌و سه‌رچاوانه‌ بوو که‌ ده‌رباره‌ی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسیه‌کان له‌سایه‌ی ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کاندا نووسراون، چونکه‌ زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و سه‌رچاوانه‌ زیاتر گرنگیان به‌ژێانی سیاسی و سه‌ریازی داوه‌ و شتیکی ئه‌وتۆ ده‌رباره‌ی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسیه‌کان باس نه‌کراوه‌، هه‌ولمان داوه‌ هه‌رچی هه‌یه‌ لێره‌و له‌وێ ده‌رباره‌ی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسیه‌کان له‌ هه‌ناو و دووتووی کتێبه‌کاندا بیانیه‌ننه‌ ده‌ری و لیکۆلینه‌وه‌ی ته‌واویان له‌به‌ر رۆشنایی رێبازه‌کانی توێژینه‌وه‌ی زانستیدا له‌سه‌ر بکه‌ین، تا له‌ هه‌زری خۆماندا ستراکتۆری دیپلۆماسی میرنشینه‌ کوردیه‌کان دا‌پرێژین و توانیبێتمان وێنه‌یه‌کی درووست له‌مه‌ر ئه‌و بنیاته‌ له‌ توێژینه‌وه‌که‌ماندا پێشکه‌ش بکه‌ین.

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا بۆ گه‌یاندنی مه‌به‌ست و شیکردنه‌وه‌ی باهه‌ته‌کان پشتمان به‌رپێازی لیکۆلینه‌وه‌ی می‌ژوویی به‌ستوه‌، له‌هه‌مان کاتیشدا شیکردنه‌وه‌ی هه‌یج باهه‌تێک پراوپر ته‌واو ناییت ئه‌گه‌ر نه‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ په‌گ و ریشه‌و بنه‌ره‌تی باهه‌ته‌که‌ به‌ پشتبه‌ستن به‌رپێازی شیکاری.

لیکۆلینه‌وه‌که‌ پێکهاتوه‌ له‌پیشه‌کی و ده‌روازه‌یه‌ک و دا‌به‌ش کراوه‌ به‌سه‌ر چوار به‌شدا، که‌خودی به‌شه‌کانیش چه‌ندین ته‌وه‌ر و پر‌گه‌ له‌خۆ ده‌گرن، سه‌ره‌تا پێشه‌کی و ده‌روازه‌یه‌ک که‌ بریتیه‌ له‌تێروانینیکی گشتی له‌سه‌ر دیپلۆماسیه‌ت و سه‌ره‌تایه‌ک له‌ دیپلۆماسیه‌تی عه‌بباسی و به‌ کورتی زاراوه‌ و پێناسه‌ و مانای دیپلۆماسیه‌ت.

به‌شی یه‌که‌م: باس له‌بارودۆخی سیاسی نیوچه‌که‌ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر درووستبوونی

میرنشینه کوردیه کان که خۆی له سێ تهوهری سه ره کیدا ده بینیته وه، وهك: بارودۆخی سیاسی و دارایی و په شیویی بهرپه بردن و دهسته سه ردا گرتن و بالا دهستی بیانی به سه ر خیلایه تی عه بیاسیدا، ههروه ها بهرپه بردنی هه رته مه کان و خواست و ئاره زووی تا که که سه کان بۆ دامه زانندی ده سه لاتی سیاسی، هاوکات سیستمی خیله کی له نیو کورده کاندای و کاریگه ری له و بارودۆخه ی که خیلایه تی عه بیاسی پێدا تیده په ری و قۆستنه وه ی هه لی زێرین بۆ دامه زانندی ده سه لاته سیاسییه کانی خۆیان له سه ر خاکی ولاتی کورد.

به شی دووه: له م به شه دا که له دوو تهوهر پینکه اتوه، باس له ره وشای سیاسی میرنشینه کوردیه کان و بوونی پتوه ندیه دیبلۆماسیه کان ده که یین به پێشده ستیه ک به سه روشتی شوینی جوگرافی میرنشینه کوردیه کان و پێناسه یه کی نیشتمانی کورد و ده ستنیشانه کردنی سنوره کانی وهك سه رچاوه کان ئامازه ی بۆ ده که ن، له و ماوه میژوویه که لیکۆلینه وه که ده یخاته پوو، ههروه ها باس له پتوه ندیه دیبلۆماسیه کانی کورد ده که یین له گه ل خیلایه تی عه بیاسی و ده سه لاتی بوه یه یی و ده ولته ی فاتی و هه یزه کانی ده وره به ر.

به شی سێیه: ته رخان کراوه بۆ دیبلۆماسیه ت و به ره ژه وه ندیه بازرگانیه کان و جهنگ له دوو تهوه ردا باس مان لیه کردوه، ته وه ری یه که مان ته رخان کردوه بۆ به ره ژه وه ندیه ئابوورییه کان و کاریگه ری له سه ر پتوه ندیه دیبلۆماسیه کان و گرنگیدانی کورد به مامه له ی بازرگانی له گه ل رۆمی بیه زه نته دا و مامه له ی بازرگانیه کردنی کورد له گه ل هه یزه کانی دیکه دا، هاوکات له و به لگانه ی فراوانی په هندی ئالوگۆزی بازرگانی ده سه لیتن، ههروه ها له ته وه ری دووه مدا باس له دیبلۆماسیه ت و جهنگ وهك ئامرازی جێبه جێکردنی به ره ژه وه ندیه کانی ئابووری ده ولته بن، وهك گرنگه ترین سیماکانی سیاسه تی ده ره وه یه له کۆمه لگه کانی کۆن و

نیوه‌راستدا وهك یهك چاره‌سه‌رکردنی كێشه‌كان به‌رتنگه‌ی ناشتی و وه‌ئهمانه‌ت و په‌نابه‌ری سیاسی و دیوانی دارشتن و رۆژی له‌نامه‌کاری دیپلۆماسی هه‌روه‌ها پرۆژه‌ی ژن و ژنخوازی سیاسی.

به‌شی چواره‌م: له‌دوا به‌شدا باس له‌كۆتایی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسییه‌كان ده‌كه‌ین له‌دوو ته‌وه‌ردا وهك پچرانی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسییه‌كان و هۆكاره‌كانی پچران و شوینه‌واره‌كانی پچرانی پێوه‌ندییه‌ دیپلۆماسییه‌كان، و له‌ته‌وه‌ری دووم باس له‌ شوینه‌واره‌راسته‌وخۆکانی له‌سه‌ر لایه‌نه‌ به‌شه‌ر هاتوه‌كان و شوینه‌واره‌ناراسته‌وخۆکان له‌سه‌ر ولاتان و میرنشینه‌ کوردییه‌كان، جگه‌ له‌سه‌ر نێردراوه‌كان و ئه‌ندامان و هاوکارانی.

له‌كۆتاییدا پێویسته‌ ناماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ بکه‌ین، که‌وا ره‌نگه‌ ده‌سه‌لاته‌ کوردییه‌كان هه‌موو ئه‌و مه‌رجانه‌ی باسمان کردوه‌ له‌م ده‌سه‌لاتانه‌دا هه‌ییت، به‌لام سه‌رچاوه‌كان ناماژه‌یان بۆ زۆریه‌ی ئه‌و مه‌رجانه‌ نه‌کردوه‌، چونکه‌ زیاتر باس له‌ پرودای سیاسی و سه‌ربازی ده‌که‌ن نك دیپلۆماسی، بۆیه‌ هه‌ولمان داوه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی باس له‌و جۆره‌ پێوه‌ندیانه‌ بکه‌ین.

شرۆڤه کردنی سه‌رچاوه‌کان

تاوتوینکردنی بابەتی میژوویی پێوه‌ندییه دیبلۆماسییەکانی کورد پێویستی بە گه‌رانه‌وه بۆ چه‌ندین سه‌رچاوه و مامه‌نه‌کردن له‌گه‌ڵیدا هه‌بوو له‌بهر پۆشنایی ئه‌و زانیاریانه‌ی توێژینه‌وه‌که ده‌وله‌مەند ده‌کات.

بۆیه هه‌له‌وه‌سته‌یه‌که‌مان کرد له‌سه‌ر چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی جزاوجۆر و کتیبی جوگرافیایی و گه‌ریده‌کان و کتیبی ژياننامه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌ندێ کتیبی وێژیی و ئینسکلۆپیدیا و فه‌ره‌نگی و زامانه‌وانی چه‌ندین کتیبی دیکه، لی‌ته‌دا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر سه‌رچاوه‌ بنه‌ره‌تیه‌کان و ئه‌وانی دی له‌ لیستی سه‌رچاوه‌کان، له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا ناویان ده‌هینین.

یه‌که‌م: کتیبی میژووه‌ گشتیه‌کان

ئه‌م میژووانه‌ به‌ کورتی باس له‌ رووداوه‌کانی جیهان ده‌کات، ئه‌مه‌ش ئه‌و سه‌رچاوانه‌یه‌ که‌ تایبه‌ته‌ به‌ رووداوه‌ میژوویه‌کان، هه‌ندیکیان ڕێگه‌ی سالانه‌یان گرتوه‌ته‌ به‌ر له‌ گێڕانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا، و هه‌ندیکێ دیکه‌یان میتۆدی بابەتیان به‌کارهێناوه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی میژوودا و هه‌ندیکیان رووداو و ژياننامه‌یان تیکه‌ژ کردوه‌.

۱- میژوونوس مسکویه: (م/۲۱/۱۰۳۰ز): کتیبی (تجارب الأمم)، ئه‌م کتیبه‌ گرنگترین سه‌رچاوه‌ی توێژینه‌وه‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی میژوونوسه‌که‌ی شایه‌تی حائیکه‌ له‌سه‌ر میرنشینی (حسنویه) ته‌نانه‌ت خۆی به‌شدار بووه‌ له‌ هه‌ندێ رووداوی تایبه‌ت به‌پێوه‌ندی میرنشینه‌که‌ له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کاندا، میژوونوس لی‌ته‌دا ورده‌کار بووه، هه‌ندێ جار خۆی رووداوه‌کانی شرۆڤه‌ کردوه‌ و خسته‌یه‌تیه‌ روو، ئه‌مه‌ش له‌ گرنگترین

فاکتره کانی تیکه لکردنی میتۆدی سالانه و میتۆدی بابه تیه له تۆمارکردنی رووداوه میتۆوییه کاندا.

۲- میتۆوی هلال الصابی: (م/ک/۱۰۵۶ز): میتۆوه که ی له (۴۰) بهرگدا بیتک دههات که گه یشتوته سالی (م/ک/۱۰۵۵ز)، تهنها بهشی (۸) گه یشتوته دهستی نیمه، که باس له رووداوه کانی (۵) سال دهکات (۳۸۹-۳۹۳/ک/۹۹۸-۱۰۰۲ز)، بهلام له گه ل بچوکی قهبارهی و کورتی نهو ماوه میتۆوییه پۆمالتی دهکات، نهو سهرچاوهیه زانیاری میتۆوی دهگه نی تیدایه دهبراری میرنشینی عهنازی و زانیاری ورده کاری تیایه له سهر سیاسهتی میرنشینه که له گه ل بوهیهیی و عقیلیه کاندا، ههروهها زانیاری و گرنگی تیایه دهبراری پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی میرنشینی حسنویه له گه ل بوهیهیه کاندا.

۳- ذیل تجارب الأمم: نووسه ره که ی (الروذاوری) (م/ک/۱۰۹۵ز): که پاشکۆی کتیبی (تجارب الأمم)، نهزمونی میلله تانی مسکویه، که روودای (۲۰) سالی تیدا تۆمارکراوه و له سالی (ک/۳۶۹/۹۷۹ز) واته نهو سالی که مسکویه وهستا له تۆمارکردنی تا سالی (ک/۳۸۹/۹۹۸ز) که (الروذاوری) درێژی دا به میتۆوی (مسکویه) و له سهر هه مان رێچکه ی نهو میتۆوی نووسیه وه، که به دوادا چوونی میتۆوی میرنشینی حسنویه و په یوهندیان له گه ل بوهیهیه کاندا له سهرده می میر (بدر بن حسنویه)، ههروهها باس له په یوهندیان دهکات له گه ل خیلافهتی عه بیاسی، هاوکات گرنگی داوه به هه وائی میر بادی کوردی دامه زینه ی میرنشینی مه روانی و پتوهندی سیاسیان به بوهیهیه کانه وه و کۆمه لیک روودای میتۆوی دهگه نی خستۆته روو.

۴- الفارقی: (م/پاش/۵۷۷/ک/۱۱۸۱ز)، دانهری کتیبی (تاریخ آمدو میا فارقین)، نهو کتیبه له کتیبه گرنگه کانه دهبراری میتۆوی میرنشینی مه روانی و میافارقینی پایته ختیان، که زانیاری گرنگی تیدایه له باره ی ژبانی سیاسی و ئابووری و کارگێری تیدا نهو میرنشینه وه که له هیچ سهرچاوهیه کی دیکه دا ناماژی بۆ نه کراوه دهبراری نهو زانیاریانه ی له سهر میرنشینی مه روانیه کان هاتوون، دهیینین زانیاریه کی ورد و

درشته له بهر نه وهی خوی خه لکی میافارقین بووه، و پیته چن زانیاریه کانی له سهرچاوهی لژکاله وه کز کرد بیته وه، نه مه جگه له هندی کتیبی میژویی که هوالی میرنشینی مهروانی تیادا بوو، بویه نه م کتیبه پر زانیاریه له سهر نهو میرنشینه و سوو له زور لایه نه وه تا که سهرچاوه مان ههر له پیته هندی میرنشینی مهروانی له گه ل خیل افه تی عه بیاسی و فامی و بوه بهی و بیزه نتی و حمدانی و عقیلی و سه لجویه کان، نه مه جگه له کومد لیک زانیاری نابوری که تنها له م کتیبه دا بهرچاوه ده که ویت.

۵- الأعلاق الخطیة فی ذکر أمراء الشام و الجزیرة: نووسه ری نه م کتیبه به (ابن شداد) ناسراوه، (م/ ۶۸۴ ک/ ۲۸۵ ز) نه م کتیبه له (۳) بهرگ پیکه اتوه، بهرگی سیته می بابه تی لیکو لینه وه که ی نه مه ده رباره ی هدرمی (الجزیرة و حلب)، که تیادا رووداوی زور به دی ده کریت که له (الفارقی و ابن الأثیر) یسه وه وه ریگرتوه، و زور به وودی باس له رووداوه کان ده کات ههروه ها زانیاری جوگرافی گرنگی تومار کردوه له سهر (دیاریه کر و میافارقین و حصن کیفا و ماردین و جهزیره ی ابن عمر)، ههروه ها باس له پیته هندی نیوان میرنشینی مهروانی و میرنشینی هدرمی جهزیره ده کات وه (حمدانی و عقیلیه کان).

۶- مجمل التواریخ و القصص: (م/ ۵۲۰ ک/ ۱۲۶ ز) نووسه ره که ی نادیاره و به زمانی فارسی نووسراوه ته وه که یه کیکه له سهرچاوه سه ره کیه کانی پیته هندی سیاسی میرنشینی حسنویه له گه ل بوه بهییه کاندا، که ده رباره ی میرنشینه که ورده کاری زوری تیایه له سه ره ده می میر (بدر بن حسنویه) که له سه رهچاوه سه ره بهییه کانی بهر ده سه تماندا به دی نا کرئ، زوریه ی نهو زانیاریانه ی تیادا تومار کراوه زانیاری ده گمه نن، نه مهش تا که میژوونوو سه له نیوان میژوونوو سانی نهو سه ره ده مه دا که هندی لایه نی پیته هندی ده رباره ی بنه مه الهی ده سه لاتدار له ره ی و پینگی میر بدر له لایان.

۷- المنتظم فی تواریخ الملوك و الأمم: دانسانی (ابن الجوزی)، (م/ ۵۹۷ ک/ ۱۲۰۰ ز) کتیبه که ی به سه رهچاوه به کی سه ره کی نه ژمار ده کریت که تی نه پشتمان پیته ستوه، که تیکه له یه که له میژودی ژیاننامه و سالانه له گیترا نه وه ی رووداوه کاندا، و کومد لیک

زانیاری خستۆته روو دهربارهی میره کورده کان و پتوهندیان له گهڵ بوهیهیه کاندای.

۸- **الکامل فی التاریخ:** (أبن الأثیر)، (م ۶۳۰ک/ ۱۲۳۲ز) له ناوه‌ڕۆکی کتیبه‌کهیدا زانیاری گرنه‌گ هاتوه له‌سه‌ر لایه‌نی سیاسی و پتوهندی میرنشینه کوردیه‌کان به‌ ده‌وله‌تی بوهیهیه‌وه نه‌گه‌ر چی هاوچه‌رخ نه‌بووه بۆ نه‌و ساوه میژوویه‌سه که ئیمه ده‌مانه‌وێت دهربارهی بدوین، به‌لام ته‌مه ناگاته نه‌وهی له به‌های زانیاریه‌کانی که‌م بکاته‌وه دهربارهی میرنشینه کوردیه‌کان، چونکه به‌راستی یه‌کێک له سه‌رچاوه ئیسلامیه گرنه‌گه‌کان و میژوو به‌گشتی، و نه‌وهی جیای ده‌کاته‌وه له سه‌رچاوه‌کانی دیکه نه‌وهیه که زانیاری دهربارهی هه‌موو میرنشینه‌کان تۆمار کردووه و هه‌ندی هه‌وایی میژوویی تیاپه که له سه‌رچاوه هاوچه‌رخه‌کاندا نایینرێت.

۹- **تاریخ ابن خلدون:** (العبر)، دانانی (أبن خلدون) (م ۸۰۸ک/ ۱۴۰۶ز) شیوازیکی نوێی هینایه کایه‌وه له کتیبه‌که‌ی په‌نده‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کگرتنی بابته، هه‌ستا به‌ کۆکردنه‌وهی هه‌موو رووداوه‌کانی (أبن الأثیر) که تایبته بووه به‌ میرنشینه کوردیه‌کان به‌بێ باسکردنی میژووی رووداوه‌کان و هه‌موو گرنه‌گه‌کی دا به‌ لایه‌نی سیاسی و یه‌کێک له‌و خاله‌ لاوازانیه کتیبه‌که‌ی دووباره‌کردنه‌وهی رووداوه‌کان زیاتر له جارێک و هه‌له‌کردن له ناوی خه‌لک و شوینه‌کان ته‌مه‌ش په‌نگه به‌هۆی دووری نووسه‌روه بوویته له نیوچه‌ی رووداوه‌کان.

دووه‌م: کتیبه‌کانی گه‌ڕۆک و جوگرافیه‌وانه‌کان

میژووی ولاته‌کان مینتالیکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌خاته روو دهربارهی هه‌رته‌مه جوگرافیه‌کان که قه‌واره‌ی میرنشینه کوردیه‌کان پێکده‌هینتی ته‌مه جگه له هه‌ندی زانیاری نابووری و سیاسی ده‌گه‌من که به‌شه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ند کردووه به‌ تایبته‌تی نه‌وه‌شه‌ی ته‌رخان کراوه بۆ پتوهندییه نابووریه‌کان و نه‌وه‌ی گرنه‌گی ته‌مه جوژه کتیبانه زیاتر ده‌کات نه‌وهیه که زۆریه‌ی نووسه‌رانی خۆیان شایه‌تخالی رووداوه‌کان بوون.

کتیبی (المسالک والممالک) ی (أبن خرداذبه) (م ۲۸۰/ک/۸۹۳ز) زانیاری گرنگی
 ده‌بارهی ریگه‌وبانه بازرگانیه‌کان خستوته روو، هه‌روه‌ها کتیبی (الاعلاق النفیسة) ی
 (أبن رسته) (م ۸۹۰/ک/۱۴۰۳ز) و کتیبی (البلدان) ی (الیعقوبی) (م ۲۹۳/ک/۹۰۵ز)
 زانیاری جوگرافی و نابووری گرنگی تیدایه، له لیکۆلینه‌وه‌که‌دا سوووم له زانیاریه
 نابووریه‌کان کتیبی (مختصر کتاب البلدان) ی (إبن الفقیه) (م ۳۱۰/ک/۹۲۲ز)
 وه‌رگرتوه، هه‌روه‌ها سوودی زۆریشم له کتیبی (المسالک والممالک) (الأصطخری)
 بینووه (م ۳۴۰/ک/۹۵۱ز) که زانیاری جوگرافی گرنگی تیدایه سه‌بارهت به
 مینشینه کوردیه‌کان، نه‌مه جگه له نهو زانیاریه سیاسیانه‌ی که له کتیبه‌کانی
 میژوو به گشتی به‌دی ناگرین.

کتیبی (صورة الأرض) ی (إبن حوقل) (م ۳۶۷/ک/۹۷۷ز) یه‌کینکه له کتیبه‌پر
 به‌هاکان که لیکۆلینه‌وه‌که‌ی له‌چهند لایه‌نیکه‌وه ده‌وله‌مه‌ند کرد، به‌لام کتیبی (أحسن
 التقاسیم فی معرفة الأقالیم) ی (المقدسی) (م ۳۷۵/ک/۹۸۵ز) زانیاری زۆری تیا‌یه
 ده‌بارهی شارو نیوچه‌و مینشینه کوردیه‌کان، و تیشکی زۆری خستوته سهر نابووری
 نیوچه‌که و پینوه‌ندییه بازرگانیه‌کانیان، هه‌روه‌ها (ناصر خسرو) ی گه‌رۆک (م
 ۴۸۱/ک/۱۰۸۸ز) له کتیبی (سەفەرنامه) زانیاری نابووری و سیاسی ده‌گمه‌نی
 خستوته روو ده‌بارهی نیوچه کوردیه‌کان.

کتیبی ژیاننامه‌کان (التراجم والسير): له لیکۆلینه‌وه‌که‌دا پشت به‌ستراوه به‌چهند
 کتیبیکی ژیاننامه، چ ژیاننامه‌ی که‌سایه‌تیه‌کانی ناو لیکۆلینه‌وه‌که‌ یان ده‌بارهی
 وه‌رگرتنی زانیاری میژوویی، له‌پیشی هه‌مووشیانوه کتیبی (معجم الأدباء) ی (یاقوت
 الحموی) (م ۶۲۶/ک/۱۴۲۸ز) و کتیبی (وفیات الأعیان) ی (إبن خلکان) (م ۶۸۱/ک/
 ۱۲۸۲ز) و کتیبی (الوافی بالوفیات) (الصفدی) (م ۷۶۴/ک/۱۳۶۳ز)، نه‌مه جگه
 له کتیبه‌کلتوریه‌کان چ، نه‌ده‌بی و سیاسی و زمانه‌وانی و کتیبی زانیاریه
 گشتیه‌کان و تینسکلۆپیدیا.

سەرچاوه نوێیه کان (المراجع)

به‌جۆره جیاوازه‌کانیه‌وه مینتالتیکی جزاوجۆری سیاسی و دیپلۆماسی خسته‌پوو که‌لایه‌نی زۆری لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ده‌وله‌مهند کرد، شه‌وه‌ی زیاتر شه‌و (المراجع)‌انه‌ی به‌نرختر کردووه شه‌و هه‌مه‌چه‌شنی پۆشنییرییه و سەرچاوه‌کانیه‌تی که‌ نووسه‌ره‌کانی به‌کاریان هیناوه و فراوانیان جگه له‌ بۆچوونی شروقه‌کانیان.

بۆ لیکۆلینه‌وه‌که له‌چەندین لایه‌نه‌وه سوود له‌هه‌ندێ سەرچاوه‌ی کوردی و عه‌ره‌بی وه‌رگه‌راوه وه‌ک کتیبی میثرونووس (محمد أمين زکی بگ)، میثرووی (تاریخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي)، و ناکریت لیره‌دا ماسته‌رنامه به‌نرخه‌که‌ی (د.حسام الدين علی غالب نقشبه‌ندی) له‌یاد بکه‌ین ده‌ریاره‌ی (الکرد في الדיنور وشهرزور) و هه‌روه‌ها ماسته‌رنامه‌ی (قادر محمد حسن) (الامارات الكردية في العهد البويهی)، تیبینی بۆ ناکام و شروقه‌ی پووداوه‌کان به‌و پێیه‌ی خاوه‌ن نامه‌کان پێشه‌نگ بوون له‌و بواره‌دا، هه‌روه‌ها سوود له‌ کتیبی (الدولة الدستورية في كردستان الوسطی)‌ی نووسه‌ر (عبدالرقيب يوسف)، شه‌مه جگه له‌ چەند سەرچاوه‌یه‌کی دیکه که لیکۆلینه‌وه‌که‌یان ده‌وله‌مهند کردووه.

دەروازە

دیبیلۆماسییەت وەك ھۆكاریك بۆ پێوەندی و لێك تیگەیشتن لە نیتوان كۆمەلگەكانی مرۆڤایەتی لە چاخە كۆنەكاندا گەشەى كردووه، دواتر بوو بەسیستیمك بۆ دروستكردنی پێوەندییە دۆستانەكانی نیتوان دەسلەتە سیاسییەكان لە قزناغەكانی ناییندەدا.^(۱) ھەر لە دەستپێكى كۆمەلگە مرۆڤایەتیەكاندا قەوارە سیاسییەكان سەریان ھەلدا و بەرژووەندیەكانیان ناوتتەى یەكتری بوون، ھەنگاوەكان خیراتر بوون بەرەو پێشكەوتن و گەشەكردن، درك بەوھەركرا كە پێویستی بە گرتنەبەرى سیاسەتێكى ژیرانە ھەبێت لە پیناوی دروستكردنی پێوەندی باش لەگەڵ دەوروبەر و دراوسێكانى. ئەمەش وا پێویستی كرد كە شینۆزىكى دیبیلۆماسییانە بگێرێتە بەر وەك رەفتار و ھەلسوكەوتێكى كۆمەلایەتى كە پێویستی بەھاوکاری و لێك تیگەیشتن و سوودی ھەردوولا ھەبێت لە پیناوی ئارامی و ناشتی و پاراستنی ئاسایشی گشتیدا.^(۲)

زانستی سۆسیۆلۆژی بۆمان رۆوندەكاتەرە كە پەیرەوکردنی شینۆزى دیبیلۆماسییى رەفتاریكى كۆنى مرۆڤ بوو، لە مامەلەو پێوەندیكردنی بە خێزانەكان و ھۆزو تیرە و كۆمەلگەكان، ئەمەش لە پیناوی زامنكردنی ئاسوودەیی و رێكخستنی كاروبارى سیاسى و سەربازى و ئابووریدا. لە كۆمەلە سەرەتایەكانیشدا ئەم جۆرە پێوەندیانە ھەبوون، تیرە و ھۆزەكانیش نوێنەریان لای یەكتر ھەبوو، بەلام بوونی ئەم نوێنەرە بەند بوو بە ماوی شەپەرە، تا كێشەكان چارەسەر بكرێت، دواى كۆتایی ھاتنی شەپرش نوێنەرەكان گەراونەتەرە، واتە كارە دیبیلۆماسییەكان كاتى بوون، نەك ھەمیشەیی.^(۳)

(۱) Ed. Jonam: Encyclo Paedia of Social Sciences, Vol.V-VI.P.۱۴۷.

(۲) عزالدین فودة: النظم الدبلوماسية، دار الفكر العربي، ۱۹۶۱، ص ۲۰.

(۳) على صادق ابو هيف: القانون الدبلوماسى، الاسكندرية، ۱۹۷۵، ص ۷۵-۷۸.

میترووی مرۆفایه‌تی گه‌لی جۆرمان له پێوه‌ندییه دیپلۆماسییه‌کان بۆ ده‌گێڕێته‌وه که له نیوان ئەو کۆمه‌لگه و قه‌واره سیاسیه‌دا هه‌بوون، ئەمه‌ش پێوه‌ندی له میترویه‌ی دیپلۆماسییه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه که تا چ پاده‌یه‌ک مرۆف پیتووستی پێی بووه بۆ ئەوه‌ی به‌کاری بێنیت و هه‌ک نامرازیک بۆ لیک تیگه‌یشتن له‌گه‌ڵ ده‌رووبه‌ری خێزانه‌که‌ی یاخود له‌گه‌ڵ ئەندامانی عه‌شیره‌ته‌که‌یدا، هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی پیتووستی مرۆف له‌به‌کاره‌ینانی حیکمه‌ت و ژیری و بلیمه‌تیش ناگادارمان ده‌کات له‌ به‌ریوه‌چوونی کۆمه‌ک و هاوکاریکردن له‌گه‌ڵ که‌سانی ده‌روپشتی خۆی و له‌به‌رگریکردن له‌سه‌لامه‌تی خۆی و سه‌لامه‌تی عه‌شیره‌ته‌که‌ی.^(٤) هۆزه سه‌ره‌تاییه‌کان و کۆمه‌لگه مرۆیه سه‌ره‌تاییه‌کان ناشنا بوون به‌ جه‌نگ و ناشتی و پێشوینه‌کانی دانوستان و پێکه‌وتنی ناشته‌وایی و پێوه‌سی بۆنه‌ نایینی و سیاسیه‌کان و پێوه‌ندییه‌ بازرگانیه‌کان، هه‌روه‌ها باس له‌ پێوه‌سی مردنی سه‌رۆک هۆز و خێله‌کانیش ده‌کات یاخود پێوه‌سه‌مه‌کانی تایبه‌ت به‌دانانی سه‌رۆکیکی نوێ بۆ هۆز یان عه‌شیره‌تیک.^(٥)

هه‌ندێ له‌ کۆمه‌لگه‌کان شیتوازیکی دیپلۆماسی نه‌وتوایان به‌کاره‌یناوه که له‌ پووی پێشه‌که‌وتوویی هه‌چی وای که‌مه‌تر نه‌بووه له‌گه‌ڵ هه‌ندێ شیتوازی دیپلۆماسی که‌ نه‌مێرێ له‌ چوارچێوه‌ی پێوه‌ندییه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کاندا به‌ریوه‌ده‌چیت، به‌لکه‌ له‌ نیو شیتوازی و کلتوره‌ دیپلۆماسییه‌کانی نه‌مێرێ، به‌شیکیان په‌گ و پێشه‌یان بۆ کلتوری دیپلۆماسی کۆن ده‌گه‌ڕێته‌وه. لیکۆلینه‌وه‌کانی میترووی دیپلۆماسییه‌ت، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانیه‌وه‌ جیاوازی نیوان کۆمه‌لگه‌ی کۆن و کۆمه‌لگه‌ی نوێی بۆ روونکردوینه‌ته‌وه که‌ جیاوازیه‌که‌ له‌ پووی چه‌ندایه‌تیه‌وه‌یه نه‌ک له‌ پووی چه‌نایه‌تیه‌وه‌، به‌واتایه‌کی دیکه‌ په‌نگه‌ له‌ به‌دوای یه‌کدا هاتنی رووداوه‌کان و نه‌زمونه‌کان و ئالۆزی پێوه‌ندییه‌

(٤) Ragnar Numelin. The Beginnings of Diplomacy. Copenhagen, ١٩٥٠. PP١٨-٢٠; Harold Nicolson. The Evolution of Diplomatic Method, ١٩٥٤. P.٢.

(٥) عزالدین هودة: س. پ، ل ٢٠.

كۆمەلەيە تىيە كان و نىۋە دەۋلەت تىيە كان بويىتت لەرۈۋى فۆرم و لىقە كانىدا، نەك لە گەۋھەر و شىۋازە گىشتىيە كەيدا بوو يىتت.^(۶)

گرىكە كان لە قۇناغىكى زۆر زوۋە سىستىمىكى رىكويىتىكان لە پىئەندىيە دىيلۇماسىيە كاندا ھىنايە كايەۋە و گەشەيان پىدا، ئەمەش لە ئەنجامى ئەو سىستەمە سىياسىيەدا بوو لە نىۋە شارستانىيە تى گرىكىدا لە ئارادا بوو، ئەم سىستەمەش پىشتى بەو بىرۆكەيە بەستىبوو كە شارى بەناۋكى (كۆك) يەكەم دروست بوون و سەرھەلدىنى دەۋلەت دادەنا لە قۇناغى ئايىندەدا. سىستىمى ئەو دەۋلەتە دەيان شارى دەۋرەۋى دەستىشانكرد كە بەرژەۋەندىيە ھارەشە كان بەيەكەۋى گرىپى دەدان، ئەو بەرژەۋەندىيانە ئەو شارانەي پابەند كەردىبوو كە پىئەندى دىيلۇماسى لە نىۋەندىياندا بەرپۆەبچىت ھەركاتىك كە پىئىستى كەردبايە ئامرازى ئەو پىئەندى كەردنەش كەسىك بوو كە نامەي تايىيە تى پىدا دەنئىررا لە شارىكەۋە بۆ شارىكى دىكە، ھەرۋەك ھەموو پاشاۋ سەۋكەن بانگەۋازكەرىكى (چارچى) تايىيە تى ھەبوو كە وىست و فەرمانە كانى بەگەل رادەگەيانند، گەلئى جار ھەمان چارچى ۋەك نىردراۋىك بۆ لايەنەكەي دىكە بەكاردەھىنئرا بۆ گەياندىنى ھەر پەيام و خواستىكى پاشا ياخود گەۋرەكەي. جا ئەۋە پەيامى دانوستان و گىفۇگۇبايە ياخود ھەر پاسپاردە و پەيامىكى دىكە بوايە دەرىارەي پىئەندىە كانى نىۋەن ھەردوۋلا، ئەمەش بوو بەيەكەم شىۋازى نواندىنى دىيلۇماسى لەلەي ئەو شارانە، ئەۋىش بە دىيلۇماسى بانگەۋازى ناسرابوو (Herald-Herarit)^(۷) گرىكە كان ھەر لە زوۋەۋە ئاشناي بىرۆكەي دانوستان بوون، ھەرۋەك باسمان كەرد، ئەم بىرۆكەيە و چەند بىرۆكەيەكى دىكەش لەرپىگەي ئەۋانەۋە گەيشتە رۆمانە كانىش، بەلام ئەۋان (ۋاتە رۆمانە كان) سووديان لى ۋەرنەگرت، چۈنكە پىئەندىە كانىيان بەگەلانى دىكەۋە ۋەك نىمچە ئىمپىريالىزمىكەك ۋابوو. پىئەندىە كان

(۶) علي حسين الشامى: الدبلوماسية، دار العلم للملايين، بيروت، ۱۹۹۴، ص ۲۱.

(۷) على صادق ابو هيف: القانون الدبلوماسي، ص ۷۵: غازی حسن صبار: الدبلوماسية المعاصرة، الدار العلمية الدولية، عمان، ۲۰۰۲، ص ۲۴.

به پیتی لۆژیکی به هیتز لاواز داگیر ده کات، دامه زرابوو. ^(۸) نهو لۆژیکه بۆ چه نندین سه ده بهردهوام بوو، وهك هیتز شیککی سه ریازی وابوو، دوور له هه موو شینواژنکی ژیرانه و پیتبازی دیبلۆماسی، به لām پۆمانه کان پۆلی بهرچاویان له گه شه کردنی سیستمی دیبلۆماسییدا له پرووی تیزریه وه هه بوو، نه وهی ده ریاری نه وان زانراوه، پیتوه ندیه کانیا ن له گه ل نهو گه لانه و نهو شارانهی داگیریا ن ده کرد له نیتالیا له پیتگیه ی پیماننامه و پیکه وتنه کانه وه بارودۆخه که یان هیتور ده کرده وه، به وهی که بریاری جۆریک له خود موختاریان بۆ نهو گه لانه و نهو شارانه زامن ده کرد، ^(۹) به لām سه بهارت بهو نیوچه و هه ریمانیه ده ره وهی نیتالیا که پۆمانه کان دواتر داگیریا ن کرد، نه وان راسته وخۆ له ژیر ده سه لاتی پۆمانه کاندایا بوون، نیش و کاره کانی به یاسایه ک به پتوه ده برا که جیساواز بوو له یاسای پۆما و پیتی ده گو ترا (یاسای گه لان)، له گه ل نه وه شدا هه ندی لهو هه ریمانیه نیمچه ده ولته تیککی سه ره به خۆ بوون و سیستمی پیتوه ندیه کانیا ن له گه ل پۆمانه کاندایا، سیستمی پیماننامه کان بوو. پۆمانه کان پیتوه ندیه سیاسیه کانی خۆیا ن له گه ل ده ولته ته گه وه سه ره به خۆ کاندایا له نیوچه ی ده ریای سپی نیوه راست پاراست که نهو سه ره ده مه یاسای نیوه ده ولته تی گریکیان په یرو ده کرد. ^(۱۰)

بابه ته که هه رچۆنیک بوو بیت له هه ردوو سه ره ده می گریکه کان و پۆمانه کاندایا دیبلۆماسیه ت له پروخساردا شه قلیتی جیتیگی پیتوه دیاریبوو، به لām پیکه خراو نه بوو، دامه زرانندی که سیک له پۆستی دیبلۆماسییدا جیگیه شه ره ف و به پرسیاریه تی بوو، تا نهو کاته ش دیبلۆماسیه ت جیتیگی و پیکه خراو نه بوو، ته نها له نیوچه یه کی جوگرافی دیاریکراودا قه تیس مابوو. نه ویش به هزی سه ختی هاتووچۆ و پیتوه ندیه کانه وه لهو

(۸) هشام الشاوی: الوجیز فی فن المفاوضة، مطبعة شلیق، بغداد، ۱۹۶۹، ص ۳۷۴.

(۹) ابراهیم احمد العدوی: المجتمع الأوروبی فی العصور الوسطی، دار المعرفه، القا مه، ۱۹۶۱، ص ۲۸.

(۱۰) علی صادق ابو هیف: س. پ، ل ۷۷؛ غازی حسن صابر: س. پ، ل ۲۷.

سەردهمه‌دا، پیتوه‌ندیه‌کانی نیتوان شاره‌کان و میرنشینه‌کان زۆر سنووردار و ناجیگیر بوون.

له‌سەرده‌می ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا پیتشکه‌وتنیک له‌هاوکیشه‌ نیتوده‌وله‌تیدا ده‌رکه‌وت، نه‌ویش به‌هزی جیگیری ده‌وله‌تی عه‌بباسیه‌وه‌ بوو، نه‌مه‌ش کاریگه‌ریه‌کی زۆری له‌سەر بنیادنانی پیتوه‌ندی و زۆروونی چالاک‌ی دییلۆماسی هه‌بووه. یه‌که‌م ناماژه‌شی بۆ نه‌و هاوکیشه‌ جیابونه‌وه‌ی نه‌نده‌لوس بوو له‌خیلافه‌تی عه‌بباسی له‌سالی (١٣٧ ک / ٧٦٥ زادا، له‌م میژوه‌ به‌ دوواوه، سه‌رکرده‌ موسلمانه‌کان پیتوه‌ندی دییلۆماسی روون و ناشکرایان له‌گه‌ڵ بیزه‌ته‌کاندا به‌ست. هه‌ر بۆیه‌ ده‌وله‌ت ده‌ستی به‌ ناردنی بائویره‌کانی کرد بۆ ولاتی روم له‌که‌سته‌نتینه‌ و سه‌رکرده‌ی رۆمه‌کانیش بائویره‌کانیان نارد بۆ پیتته‌ختی ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌کان، وه‌ هه‌ردوولا هانده‌ریبوون له‌سەر ته‌م ئالوگۆزه‌ دییلۆماسیانه.^(١١) له‌سەرده‌می ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا مه‌به‌سته‌ دییلۆماسیه‌کان جۆراوجۆر بوون و ته‌نها به‌ یه‌ک لایه‌نه‌وه‌ نه‌به‌سترا‌بووه‌وه، به‌لکه‌ هه‌مه‌لایه‌نه‌ بوو بۆ نمونه‌: به‌هیتزکردنی پیتوه‌ندیه‌ بازرگانیه‌کان و ئالوگۆزکردنی دیله‌کان و کۆتایه‌ینسانی ئاژاوه‌کان و به‌ستنی په‌یماننامه‌کان، تا وای لیتهات دییلۆماسیه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئاراسته‌یه‌کی نوێی وه‌رگرت و جۆرنیک له‌ ئالوگۆزی سیاسی رویدا نه‌ویش به‌ بوونی دوو هیتی دیکه‌، تا وای لیتهات جیهان دا‌به‌ش بوو به‌ سه‌ر چوار هیتی کێ‌برکیدا. خیلافه‌تی عه‌بباسی پیتته‌خته‌که‌ی به‌غدا بوو، میرنشینی ئومه‌ویش له‌ نه‌نده‌لوس (قرطبه) * پیتته‌ختی بوو، ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتی پیتته‌خته‌که‌ی که‌سته‌نتینه‌ بوو، ده‌وله‌تی فه‌ره‌نجه‌ش کێ‌برکێی بوو له‌ گه‌لیدا و پیتته‌خته‌که‌ی ته‌کسی لاشابل بوو. له‌م سه‌رده‌مه‌دا شانبه‌شانی پیتوه‌ندیه‌ دییلۆماسیه‌کان پیتوه‌ندی زانستیش

(١١) وه‌به‌ الزحیلي: اثار الحرب في الفقه الاسلامي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٤٠٣هـ، ٣٢٢.

* قرطبة: شارنکی مه‌زنه‌ له‌ نه‌نده‌لوس، ميره‌کانی (بنی امیه)ی تیدا ده‌ژیا، به‌ دیواری به‌ردین شورا درا بوو، هاوکات یه‌کێک بوو له‌ شاره‌ به‌ناوبانگه‌کانی نه‌روپا. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، دار صاد، بیروت، د.ت، ٣٢٤/٤-٣٢٥).

دهستی پینکرد. لهسه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی دوهم (ابوجعفر المنصور) **دا (۱۳۶-۱۵۸ک/۷۵۳-۷۷۴ز) نوینه‌ر- بالۆیزخانه‌یه‌کی زانستی ره‌وانه‌ی شاری که‌سته‌نتینه کرد که له چند زانایه‌کی موسلمان پینکده‌هاتن، به‌مه‌به‌ستی هینانی کتیبی ده‌گمن و ده‌ستیان کرد به‌سردانی کتیبخانه‌ زانسته‌کان له‌وی و به‌کۆمه‌لێک کتیبه‌وه گه‌رانه‌وه، له‌وانه‌ کتیبی ئەقلیدس^۹، جگه‌ له‌وه‌ کۆمه‌لێک کتیبی پزیشکی و فله‌سه‌فییان کړی.^(۱۲) هه‌ر ته‌م خه‌لیفه‌یه‌ شانديکی ناره‌ده‌ لای نیمپراتۆری فه‌ره‌نسا. پیتوه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له‌گه‌ل و لاتانی دیکه‌دا شیوازیکی جو‌راو‌جو‌ری وهرگرت که ته‌ویش پیتوه‌ندی به‌ بارودۆخی تایبه‌تی نیوخۆ و نیوده‌وله‌تیه‌وه‌ هه‌بوو له‌ راستیدا ته‌و پیتوه‌ندیانه‌ ته‌نها پیتوه‌ندی جه‌نگی نه‌بوون، به‌لکو پیتوه‌ندی دیپلۆماسییش. له‌ سالی (۱۵۹ ک / ۷۷۵ ز) له‌ نیوان ئه‌مان و ده‌وله‌تی بیزه‌نتیدا ده‌ستی پینکرد

** ابو جعفر المنصور: ناوی (عبدالله بن علی بن العباس) ده‌ دوهم خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی بوو له‌ نیو سالی (۱۳۶-۱۵۸ک/۷۵۳-۷۷۴ز) یه‌که‌م که‌س بوو که‌ گرنگی به‌ زانستدا و شاره‌زا بوو له‌ نه‌ده‌ب و فقه، هه‌روه‌ها دروستکهری شاری به‌غدایه، بو‌ جیگیرکردنی ده‌سه‌لاتی خه‌لکیکی زۆری کوشت، له‌ سالی (۱۵۸ک/۷۷۵ز) له‌ حه‌ج کۆچی دوایی کرد. (ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، دار صادر بیروت، ۱۹۶۶، ۹۹/۵؛ الخطیب البغدادي: تاریخ بغداد، مطبعة السعادة، مصر، ۱۳۴۹هـ، ۱۰/۵۲-۶۱).

*. ئەقلیدس (۳۰۰/۳۶۵ پ.ن) ته‌م فه‌یله‌سوفه‌ له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ له‌دایک بووه، وه‌ له‌ ئه‌سینا خویندووویه‌تی، پاشان له‌ایه‌ن (به‌تلیمۆس) گرنگی زۆری پتی نه‌درئ، لی‌ه‌روه‌ ئەقلیدس به‌دیارتیرین که‌سایه‌تی قوتابخانه‌ی ئەسکه‌نده‌رییه‌ ده‌ناسرئت، سه‌رباری ئه‌مانه‌ش له‌بواری زانستدا به‌دیارتیرین زانای بیرکاری دانئه‌رئ که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر جیهان هه‌بووه‌ وه‌ هه‌روه‌ها گرنگی به‌کاری ریخه‌ستن نه‌دا له‌بواری لۆژیکدا به‌تایبه‌تی بو‌ بواری ئەندازیاری، له‌سه‌ر کۆمه‌له‌ سیستمیکی به‌لگه‌یی دارشت له‌ زاره‌وه‌کانی ئەندازیاری وه‌ک خال، هیل، راسته، جگه‌ له‌مانه‌ش بو‌ سه‌لماندنی به‌لگه‌کانی خۆی هه‌موو کات پشتی به‌مه‌رجه‌کانی نه‌رستۆ ئه‌به‌ست له‌بواری زانستی به‌لگه‌بییدا. (یاسین خلیل: التراث العلمي العربي، دار احیاء التراث العلمي العربي، جامعة بغداد، ۱۹۸۱، ج ۱/ص ۴۳).

(۱۲) هاشم عبدالراضي: قضايا ومواقف من التاريخ العباسي، دار النشر للجامعات، القاهرة، ۲۰۰۱، ص ۹۳.

کاتیک شاندیکیان نارد بۆ کهستهنتینه بۆ پیۆزباییکردن له ئیمپراتۆری بیزهنتی به بۆندی دهسلات گرتنهدهست، ههروهها پتوهندی له نیتوان (هارون الرشید* و چارلمان)ی پادشای فدرهعجهدا درووست بوو کاتیک ههولئ سهرکهوتنی دهدا بهسهر پادشای کهستهنتینه (نقفوردا)، بۆیه بۆ ئهوه مهبهسته بالۆیز و شاندى بۆ بهغدا پهوانه کرد به مهبهستی بهدهستهینانی پهزامهندی (هارون الرشید).^(۱۳)

هاوکات چارلمان ناماچتیکى دیکهى ههبوو لهه پتوهندیه دیبلۆماسیهى هارون، نهویش لاوازکردنی دهولتهتى ئومهوى بوو له ئهندهلس، بهمهش بالۆیزهکەى چارلمان توانی پهزامهندی هارون بهدهست بهیتیت و ئهههشى به سهرکهوتنیکى گهوره نهژمارکرد بهسهر نقفوردا. بۆیه دهبینن بالۆیزی هارون له لایهن چارمانهوه زۆر به گهرمى و پرتزهو پيشوازی لیكرا.^(۱۴) له بالۆیزه ناربانگهکانى سهردهمى خیلافهتى عهباسی (نصر بن الازهر) بوو که خلیفه (المتوکل علی الله)* ناردی بۆ

---

* هارون الرشید: کورپی (محمد المهدي ابن المنصور)ه پینجهه خلیفهى عهباسی بوو له نیۆ سالانی (۱۷۰-۱۹۸ک/۷۸۶-۸۱۲ن) فرمانپهواى خیلافهتى عهباسی کردوه، زانا بوو له ههوالئ عههه و فقه و ههههه، ههروهها شهپى له پیناوه خودا زۆر بوو به شیوهیهه، سالتیک بۆ شهپ (جیهاد) یاخوه (عهزا) و سالتیک بۆ ههه کردن چوهه. (الطبري: تاریخ الرسل و الملوك، تح. محمد ابو الفضل (براهیم، دار المعارف بمصر، ۱۹۶۰، ۲۳۰/۸ : ابن کثیر: البدايه والنهائه، في التاريخ، حققه محمد ابو ملحم وآخرون، دار الريان للتراث، القاهرة، ۱۹۸۸، ۲۱۳/۱۰/۴: الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، دار احیاء التراث العربی، ۳۱۱/۲-۳۱۲).

(۱۳) مجید خدورپی: الصلات الدبلوماطیقه بین هارون الرشید و شارلمان، مطبعه التفیض، بغداد، ۱۹۳۹، ص ص ۱۶-۱۹.

(۱۴) محمد الخضرى بگ: محاضرات في التاريخ العباسي، دار النفائس، بیروت، ۱۹۶۵، ص ۱۳۳.

** المتوکل علی الله: له سالانی (۲۳۲-۲۴۷ک/۸۴۷-۸۶۱ن) به هیزی تورکهکان دهسهلاتی خیلافهتى عهباسی گرت دهست، خاوهن بیرکى تهسک بوو، یاوهپى به (التسلیم والتقلید) بوو، لهبهرنهوه رقی له (المناظره والمجادله)بووه، دژی قوتابخانهى عهقلی بوو، که گروهی (المعتزله) پهپهرویان دهکرد، وه بهزندهقه تاوانبار کرابوون، بۆ دوو مانگ خیلافهتى گواستهوه شاری

كهسته نتيه له بهرامبهه بالۆيزخانهى ئيمپراتۆريه تى بيزهنتى به سهركردايه تى چهند
 كه سيكي شاهزا له بواري ديبلۆماسييدا به نامنجى سهقامگيربوونى ناشتى له نيوان
 ههردوو ولاتدا و له گهژ گۆرينه وهى ديلاه كاندا، نه مهش بووه مايه ي زۆريوونى چالاكى
 ديبلۆماسى له نيوان ههردوولادا.^(١٥) جينى سه رنجه كه كورد له سه رده مى به كه مى
 دهولته تى عه بباسيدا هيج شتيكى نه بوو شايه نى باسكردن بيت، به هه مان شيوه ي
 سه رده مى دهولته تى تومه وى و به به راورد له گهژ ميلله تانى ديكه ي خۆزه لاتدا وه
 فارس وتورك و ده يله م كه رۆليان هه بوو له ژيانى سياسى دهولته تى عه بباسيدا.
 له و كاته دا نه و ميلله تانه توانيان سنورى ولاته كانيان به جى به يتلن و بچنه نيو قولايى
 دهولته تى عه بباسيه وه و به شدارى نه كتيقيان هه بيت له رووداره كاندا له به غدار
 سامه پرا. كورد به رده وام بوو له سه ر ژيانى تايبه تى خويان له ولاته كهيدا كه سيمايه كى
 شاخاوى و تابووريه كى شوانكاره يى و كشتوكالى بوو، و دوور بوون له به شدارى كردنى
 پاسته وخۆ له و رووداوانه دا، سه ربارى نزيكى ولاته كه يان له مه له بندي دهولته وه به
 به راورد له گهژ ولاتى نه و ميلله تانه دا.

ديمه شق پاشان گهرايه وه سامراء وه له شه ويكدا كوژرا. (ابن خلكان: وفيات الاعيان، دار الثقافة،
 تح- احسان عباس، بيروت، ١٩٦٩، ج ١، ص ٢٥٠؛ الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، ج ١٦٧/٧-
 ١٧٢، ابن الاثير: الكامل، ج ٧/ص ٨٢).

(١٥) الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، ج ٧/ص ١٦٧-١٧٢؛ ابراهيم احمد العدوي: السفارات
 الاسلاميه الى اورپا في العصور الوسطى، دار المعارف، مصر، ١٩٥٧ ص ٦٧-٨٠.

زاراوه کانی دیپلۆماسییهت

زاراوهی دیپلۆماسییهت له پێوهندییه نێودهوڵهتیه کان و یاسای نێودهوڵهتی گشتیدا جینگهی بایهخی توێژههوان بوو، و ههولیان داوه له گهڵ تێپه‌رپوونی پۆژگار واتاو ره‌چهی نهو زاراوهیه پراڤه بکه‌ن، جینگهی خزی بووه که نه‌م هه‌موو گزنگیهی پیتدزیت، نه‌گه‌ر نا، هه‌چ بایه‌خیکی له‌ میتزوی مرۆفایه‌تی و پێوه‌ندییه نێودهوڵهتیه‌کاندا نه‌بووه. ^(١٦)

دیپلۆماسییهت زاراوهیه‌کی کۆنه و بۆ یاسا کلاسیکیه‌کان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، یۆنانیه‌کان بۆ یه‌که‌بجار به‌ کاریان هه‌تانه، له‌وانیشه‌وه بۆ پۆمانیه‌کان گۆتزاره‌ته‌وه، دواتر بۆ زمانه‌ تازه‌کانی وه‌که‌ فه‌ره‌نسی و ئینگلیزیش، دوا‌ی نه‌وانیش بۆ سه‌رجه‌م زمانه‌کانی دیکه‌یش گۆتزاره‌ته‌وه له‌ وانه‌ش زمانی کوردی و عه‌ره‌بی.

زاراوهی دیپلۆماسییهت یاخود دیپلۆماسی، له‌ وشه‌ی (دیپلۆم -Diplome) وه‌رگیراوه که‌ به‌زمانی یۆنانی پێچانه‌وه یاخود قه‌دکردن ده‌گرتیه‌وه، په‌نگه‌ مه‌به‌ست له‌ هه‌لگرتن یاخود داخستنی شتی‌ک بێت، و هه‌ر له‌وه‌شه‌وه ناوی نه‌و به‌لگه‌نامه‌یه یاخود په‌یامه‌ په‌سمیه‌ هاتوه که‌ ده‌پێچرتیه‌وه یاخود قه‌د ده‌کریت و به‌ناوی (دیپلۆم -Diplome) ناسراوه و مانا‌که‌ی خسته‌سه‌ریه‌ک، یاخود پێچانه‌وه، یاخود نوشتاندنه‌وه ده‌گرتیه‌وه.

له‌ کۆندا هه‌موو پاسپۆرته‌کان و مۆله‌تی تێپه‌رپوون به‌ ریگه‌ و بانه‌کانی نیمپراتۆریه‌تی پۆمانیدا و لیستی گه‌شتیاران و کالاکان و که‌له‌به‌لی بازرگانی له‌سه‌ر پارچه‌ پلێتیکی کانه‌زایی مۆرده‌کران که‌ دوو پووی هه‌بوو به‌شێوازیکی تاییه‌تی جووت کرابوون و نوشتابوونه‌وه، نه‌و کارتانه‌ی تێپه‌رپوون پێیان ده‌وترا (دیپلۆمات) وشه‌ی دیپلۆما به‌ جوړنیک فراوان بوو، هه‌تا به‌لگه‌نامه‌ ناکانه‌زاییه په‌سمیه‌کانیشی ده‌گرتیه‌وه که‌

---

(١٦) عمر کمال توفیق: الدبلماسیة الاسلامیة، مؤسسة شباب الجامعة، الاسكندرية، ١٩٨٦،

پیکه و تننامه کانی له خۆ ده گرت که له گهڵ کۆمهڵه کان و هۆزه بیانییه کاندای مۆرکرا بان.^(۱۷)

له سدهی پینجهمی کۆچیدا / یانزهیهمی زاینیدا نهم چه مکه فراوانتر بوو که دواتر بوو به چه مکی (به لگه نامه ره سمیه کان) یا خود به لگه نامه ی کاروباره کانی په یوه ست به پینوه ندیه نیوده و له تیه کان که ده و له ته کانی پیکه وه ده به سته وه،^(۱۸) نیت دییلۆماسییه ت به (هونهری ممکن) و (هونهری ته وفاق) و (هونهری زۆر لیک کردن) ناسرا. ههروه ها به (هونهری دانوستان) یش ناسرا، واته هونهر و زانست و نیه داری کاروباری دهروه، و به مانای زانستی هونهری دانوستان دیت، نه گهر زانست به خۆیندن و تیروانین به ده ست بیت، نهوا هونهر به پله ی یه که م پشت به به هره ی شه خسی ده به ستیت،^(۱۹) ههروه ها به توانا لیهاتویی و بلیمه تی نیرراوه دییلۆماسییه که ش، و له ههردوو حاله ته که دا هیچ جیاوازی و دژواریدک له نیوان زانست و هونهردا به دی ناکریت له کاری دییلۆماسی و سیاسیدا.^(۲۰) هه ر له م باره یه وه کالییر بیرو رایه کی وا ده رده بری که له کاتی خۆیدا پالپشتیکردنی دییلۆماسییه ت به نه رکیتکی شوێر شگیری ده ژمیردرا، بۆ پالپشتیکردنی دییلۆماسییه ت. ره نگه نه مه بۆ نهم سه رده مانه شمان سوودی هه بی که ده ئی: "حکومه ت بۆی هه یه پاره به بالۆیزه هه ژاره که ی بدات، به لام ناتوانی میتشک به بالۆیزی ده به نگ بیه خشی"،^(۲۱) ههروه ها کالییر له درێژی نووسینه کانی باس له وه ده کات و ده ئیت: "نه ئینی سه ره که وتن له گفتوگۆدا له تیگه یشتنی جیاوازیه کانی نه و کاره دایه که هه ئسه نگاندنی له نیوان به رژه وه ندیه

(۱۷) علی حسین الشامی: س. پ، ل ۳۱.

(۱۸) سه هیل حسین الفتلاوی: تطویر الدبلمواسیه عند العرب، دار القادسیه للطباعه، بغداد، ص ۳.

(۱۹) علی صادق ابو هیف: س. پ، ل ۲۷.

(۲۰) علی عبدالقوی الغفاری: الدبلمواسیه القدیمة والمعاصره، الاوائل للنشر و التوزیع، دمشق، ۲۰۰۲، ص ۱۹.

(۲۱) ومهگیراوه له جارل ثائر: الدبلمواسی، تر. خیری حماد، بیروت، ۱۹۶۰، ص ۲۴۵.

پاسته قینه کانی هه موو لایه نه به شدار بووه کانی گفتوگۆ که نه نجام بدات".^(۲۲)

نهم زاراویه گوێزرایه وه بۆ لاتینی و رۆمانه کان به شینوازیکی نزیک له شینوازی یۆنانه کان به کاریان هینا، یۆنانیه کان نهم زاراویه یان بۆ به لگه نامه داواکراوه کان و مۆرکراوه کان به کارده هینا که ده ولت ده یدایه نه وه که سانه ی نه رکینکی ره سمی پی ده سپاردن و ده ولت چاودیری تاییه تی له ناستیاندا ده گرتنه ته ستۆ.^(۲۳) بۆ پشتراستکردنه وه ی نهم پاستیه ش، سیاسه تمه دار و یاساناسی رۆمانی شیشرون (۱۰۶- ۴۳ پ.ز)، وشه ی (دیپلۆم) ی به واتای (پاسپارده-التوصیه) له نووسینه کانیدا به کارهیناوه بۆ نه وه که سایه تیانه ی به نه رکینکی ره سمی بۆ لایه نه بیانیه کان ده نیران، که به هۆیه ده دیانتوانی گه شت و هاتوچۆکانیان به سه لامه تی نه نجام بدن. هه روه ها به هۆی نه وه به لگه نامه یه ره (دیپلۆما) نه وه نیراوانه گرنگی و بایه خی تاییه تیان له لایه ن نه وه ده ولته تانه ی که بۆی نیردرا بون پینده درا. پینده چی نه وه ی نه مرۆ له پاسپۆرتی تاییه ت به که سایه تیه دیپلۆماسیه کاندایه یینین رتچکه ی نه وه نه رته کۆنه بیت، هه لگرانی پاسپۆرتی دیپلۆماسی کۆمه لیک (حصانه) و نیمتیا زاتی تاییه تیان هه یه که به (الحصانه الدبلماسیه) ناسراوه.^(۲۴) وشه ی (دیپلۆماسیه ت) نه گه ر چی وشه یه کی ره سه ن و دیرینه، به لام له واتا ناوه رۆکدا تازه یه، له سه رده می رۆمانیدا نه نووسراو و مۆله تنامه و راپۆرت و بلاوکراوانه ی که په یماننامه کان و رتکه وتننامه کانی له خۆ ده گرت و له گه ل گه لان و تیره و هۆزه بیانیه کاندایه مۆرکرا بون و هه لگرانی نیمتیا زاتی تاییه تیان هه بوو له زمانی یونانیدا به وشه ی (دیپلۆم) ناسرابوو، کاتیک نه وه په یماننامه و به لگه نامه له دیوانه کاندایه که له که بون و پۆژگاریان به سه ردا تینه پری، پینداچونه وه یان و خویندنه وه و تینگه یشتنی وشه و بابه ته کانی بووه کارینکی زه حمه ت، بۆیه ته رخانکردنی که سانی پسپۆر و شاره زا له و بواره دا بوو به مه سه له یه کی

(۲۲) وه رگراوه له هارولد نیکلسون: الدبلماسیه عبر العصور، بیروت، {د.ت.}، ص ۹۶.

(۲۳) عمر کمال: الدبلماسیه الاسلامیه، ص ۱۸.

(۲۴) وه رگراوه له عمر کمال: س.پ، ل ۱۸.

پنویست بۆ تۆمارکردنیان و ڤاڤه کردنی هیماکان و لیکدانه‌وی وشه‌کانی و دلنیابوون له راستی و دروستیان، نه‌و کهسه‌ش که نه‌و نه‌رکه‌ی پتئ سپتیرا به وشه‌ی (دیپلۆماسی) ناوبرا و نه‌و زانسته تایبه‌تیه‌ش به (دیپلۆماتیک) ناسرا، له سۆنگه‌ی وشه‌ی (دیپلۆم)ه‌وه، واته نه‌و نووسراوه‌یه له سه‌رۆکی ده‌وله‌ته‌وه نیمزا ده‌کرا.^(۲۵)

نیت ناوه‌رۆکی وشه‌ی (دیپلۆم) و نه‌و واتایانه‌ی دیکه‌یش که لیتی وه‌رگیرابوون له نیمپراتۆریه‌تی رۆمانیدا گه‌شه‌یان کرد و به‌ره‌وپیش چوون، جگه له‌وه‌ی که به‌لگه‌نامه‌ی سه‌فه‌ری ده‌گرتوه که باسمان کرد، سه‌رجه‌م به‌لگه‌نامه‌ په‌سمیه‌کانی دیکه‌یشی گرتوه وه‌ک، هه‌موو نه‌و رتیکه‌وتنامانه و په‌یماننامه‌ی که زۆری نه‌خایاند خانه‌ی پاراستن (الأرشیف)ی لئ پریوو، نه‌مه‌ش بوو به‌هزی نه‌وه‌ی کارمه‌ندی شاره‌زا و مه‌شقی‌کراوی بۆ دا‌به‌زرینیت بۆ نه‌وه‌ی هه‌رکات پنیوستی کرد نه‌رکی نه‌رشیفکردن و پۆلینکردنیان و جیا‌کردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌یان بگرنه نه‌ستۆ، ئینجا لیتره‌وه زاره‌وه‌ی (کاروباری دیپلۆماسی—الشؤون الدبلوماسية) یاخود کاری دیپلۆماسی، که هه‌تاکو سه‌ره‌تاکانی میژووی نویتش، مه‌به‌ست لیتی کاروباری تایبه‌ت به نه‌رشیفکردن و پاراستنی (الدبلوماسات) بوو.^(۲۶)

(۲۵) مامون الحموي: الدبلوماسية، دمشق، ۱۹۵۸، ص ۲.

(۲۶) هارولد نیکلسون: الدبلوماسية، ۵۴: عمر کمال: س. پ، ۱۸.

پیتاسه‌ی دیپلوماسییه‌ت

دیپلوماسییه‌ت چەند پیتاسه‌یه‌کی هه‌یه، پتویسته هەندئ لهو پیتاسانه بجه‌ینه روو که نووسهران و زانیان ناماژه‌یان پینکردوو، هه‌رچەنده له واتاو ناوه‌پرکدا وه‌کو یه‌کن، به‌لام به‌شپوه‌یه‌ک له شپوه‌کان هەندئ جیاوازی له دیدو بۆچوونه‌کانیان به‌دی ده‌کریت.

تویژه‌وه‌ی به‌ریتانی (هارۆلد نیکلسۆن) به‌م جۆره پیتاسه‌ی دیپلوماسییه‌تی کردوو: "به‌رپوه‌بردنی پتوه‌ندیه نیتوده‌وله‌تیه‌کانه له‌رپه‌نگی دانوستانه‌وه نه‌و شپوازه‌یه که (بالیۆز) * و نیردراوه‌کان (السفراء والمبعوثون) به‌کاری دیتن له به‌رپوه‌بردن و راپه‌راندنی نه‌و پتوه‌ندیانه"،^(۲۷) به‌لام فه‌ره‌ه‌نگی ئۆکسفۆردی ئینگلیزی به‌م جۆره پیتاسه‌ی ده‌کات: "به‌رپوه‌بردنی پتوه‌ندیه نیتوده‌وله‌تیه‌کانه له‌رپه‌نگی دانوستانه‌وه نه‌نجام ده‌درین و بالیۆز نیردراوه دیپلوماسییه‌کان له نه‌ستزی ده‌گرن".^(۲۸)

به‌لام به‌چه‌مکی فه‌ره‌نسابی دیپلوماسییه‌ت به‌م جۆره پیتاسه‌ کراوه: "به‌مانای نیرده یاخود کۆمیسار، واته نه‌و که‌سه به‌ نه‌رکینکی ره‌سمی ده‌نیردریت، به‌لام وشه‌ی سه‌فیر له هه‌ردوو وشه‌ی (تابع و خادم) وه‌رگیراوه که دوو نازنانون ته‌نها به‌ نوینه‌رانی پاشا و سه‌رۆکه‌کان ده‌به‌خشرین"،^(۲۹) ئیسپانیه‌کان یه‌که‌م که‌س بوون وشه‌ی بالیۆز یاخود سه‌فاره‌تیان به‌کاره‌یناوه، درای نه‌وه‌ی له ده‌رپه‌رینکی که‌نیه‌سه‌یه‌وه گۆیزراوه‌ته‌وه که به‌واتای (خادم) یاخود سفاره‌ت یان بالیۆزخانه دیت.^(۳۰)

---

* بالیۆز- وشه‌ی بالیۆز (Ambassadeur) له بنه‌رتدا له زمانی (السلطیه) وه‌رگیراوه به واتای خزه‌تکار دیت. بۆ زیاتر زانیاری به‌وانه: (سموحي فوق العادة: الدبلوماسية الحديثة، دار البقطة العربية، دمشق، ۱۹۷۳، ص ۵۶۳).

(۲۷) الدبلوماسية، ۱۰۷.

(۲۸) سموحي فوق العادة: س. پ، ل ۲: هارولد نیکلسون: س-پ، ل ۵۴.

(۲۹) علی عبدالقوی الغفاری: الدبلوماسية القديمة والمعاصرة، ص ۱۹.

(۳۰) عزالدین فودة: النظم الدبلوماسية، ص ۵۲.

لیره دا ده‌توانین بلیین دانوستان (التفاوض) له ئەرکه سەرەکیه‌کانی دیپلۆماسییه‌ته. واته دانوستان یه‌که‌م هه‌نگاوه‌ که به‌مه‌به‌ستی یه‌کلاکردنه‌وه‌ی نا‌کوکیه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان ده‌نریت، هه‌روه‌ها له‌چوارچێوه‌ی پێناسه‌کانی دیپلۆماسییه‌ت پێناسه‌ی خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی (معاویه بن ابو سفیان) له‌قسه‌ به‌ناوبانگه‌که‌یدا ده‌لێت: "ئه‌گه‌ر له‌ نیوان من و خه‌لکدا تاله‌ مویه‌ک هه‌بیت، ناهێلم بچریت، ئه‌گه‌ر شلیان کرد توندی ده‌که‌م و ئه‌گه‌ر توندیان کرد من شلی ده‌که‌م".^(۳۱) به‌لام (ئارنس ساتو) به‌م شیوه‌یه‌ پێناسه‌ی دیپلۆماسییه‌ت ده‌کات: "دیپلۆماسییه‌ت بریتیه‌ له‌ به‌کارهێنانی ژیری و بلیمه‌تی له‌ به‌رپۆه‌بردنی پێوه‌ندیه‌ په‌سپه‌ه‌کانی نیوان حکومه‌ته‌کانی ده‌وله‌ته‌ سه‌ره‌خۆکان و هه‌ندێ جاریش پێوه‌ندی نیوان حکومه‌ت و ئه‌و ولاتانه‌یش ده‌گرتیه‌وه‌ که هێشتا سه‌ره‌خۆییان به‌ ده‌ست نه‌هێناره‌"،^(۳۲) و (سوحی فوق العاده) به‌ کۆمه‌له‌ یاسا و په‌سپه‌یه‌ک و دابونه‌ریتیه‌کی نیوده‌وله‌تی پێناسه‌ی ده‌کات: "که‌ بایه‌خ به‌رپه‌که‌ختنی پێوه‌ندیه‌کانی نیوان ده‌وله‌تان و په‌که‌خواه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان و ئه‌و شیواز و په‌که‌سه‌مانه‌ی که‌ پێویسته‌ په‌یره‌و په‌که‌ریت له‌ جێبه‌جێکردنی ئه‌ه‌کامی یاسا نیوده‌وله‌تیه‌کان و به‌ده‌یه‌نانی هاره‌ه‌نگی له‌ نیوان به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌ته‌ جیاوازه‌کاندا"،^(۳۳) و ئه‌جمه‌دانی گه‌توگۆ و دانوستانه‌کان و به‌ستی کۆنگره‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان و ئیمزاکردنی په‌که‌وتنامه‌کان و په‌یماننامه‌کان.^(۳۴) له‌هه‌مان کاتدا سیاسه‌ت مه‌داران و دیپلۆماتانی کوردیش له‌م باره‌یه‌وه‌ چه‌ند په‌که‌وینتیکی جیاوازیان هه‌یه‌، بۆ نمونه‌ له‌ ده‌وله‌تی مه‌روانی کوردیدا، به‌ تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می میر (أحمد بن مروان) دا که‌به‌ (نصر الدولة) ناسراوه‌بوو، دیپلۆماسییه‌ت به‌م شیوه‌یه‌

(۳۱) اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي، تح: عبدالامير مهنا، طبعة بيروت، ۱۹۶۰، ۲/۲۳۸.

(۳۲) وه‌رگيراه‌ له: (محمود خلف: النظرية والممارسة الدبلوماسية، المركز الثقافي العربي، لبنان، ۱۹۸۹، ص ۴۷).

(۳۳) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۳.

(۳۴) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ص ۳۴-۳۵.

شیکراوه‌تەوه: "خەباتی گەتوگۆکردنە سەبارەت بە چارەسەرکردنی کێشەیی نێوان هەردوو لای ناکۆک تا بە هەر نرخێک بێت ناشتی بەرجەستە بکری لە گەڵ ڕەچارکردنی بەرژەوندیەکانی نێوانیاندا".^(۳۵)

شایانی باسە کە دیپلۆماسییەت بەچەند قۆناغێکدا تیپەرپووە و گەشەیی کردووە، بۆ ڕێنماییکردنی ئەو شیترازییە کە دەوڵەت بەهۆیەوه پەڕپووی دەکات لە بەرپۆه‌بردنی پێنەندیەکانی بەدەوڵەتانی دیکەوه، و بنیادنانی سیاسەتی دەرەوه بەهۆی کارمەندانێ ڕێبازی دیپلۆماسی کە جێبەجێکردنی سیاسەتی دەرەوهی وڵاتەکانیان لە ئەستۆ دەگرن. (چارل کالفۆ-C. Calvo) بەم شێوەیەیی خوارووە پێناسەیی دیپلۆماسییەت دەکات و دەڵێ: "دیپلۆماسییەت زانستی پێنەندی نێوان دەوڵەتە جیاوازه‌کانە لە ئەنجامی بەرژەوندیە هاوبەشەکان و پڕەنسیپەکانی یاسای نێودەوڵەتی و دەقی پەیماننامە و ڕێکەوتنەکان و زانیی دەستور و داب و نەڕیتەکان درووست دەبێت و گەشە دەکات کە بۆ بەرپۆه‌بردن و بەدواداچوونی کاروبارە گەشتیەکان و دانوستانەکان پێویستە بەدەرپرینیکی راستەر، دیپلۆماسییەت زانستی پێنەندیەکانە، یاخود ئاسانتر بڵیین هونەری دانوستانە، هونەری ڕابەراییەتی و ئاراستەکردن و بەدواداچوونی مەرجەکانی دانوستانە سیاسیه‌کانە بەشێوەیەکی ژیرانە".^(۳۶) (روؤل جینیە-R. Genet) دەڵێ: "دیپلۆماسییەت تەکنیکی نوێنەرایەتی حکومەت و چاودێریکردنی بەرژەوندیەکانی وڵاتە لەلای حکومەتە بیانیەکان، و داکوکیکردنە بۆ ئەوهی مافەکانی وڵات پارێزراویت و ناوبانگ و ئابرووی لە دەرەوهی وڵات بەرپۆه‌بێت، هەرەها مەبەست لە دیپلۆماسییەت بەرپۆه‌بردنی کاروباری نێودەوڵەتیەکانە بە ئاراستەکردنی دانوستانە دیپلۆماسییەکان و بەدواداچوونی قۆناغەکانی بەپێی ڕێنماییە دیاریکراوه‌کان،

---

(۳۵) عبدالرەقیب یوسف: الدولة الدوستانیة، فی کردستان الواسطی، مطبعة اللواء، بغداد، ۱۹۷۵، ۷/۸-صابر مامە سینی: دیپلۆماسیەتی کورد بە درێژایی میژوو، چاپخانەیی ئاسا، چاپی یەکمە، سلیمانی، ۲۰۰۲، ۳۵ل.

(۳۶) وەرگیراوه لە مامون الحموی: الدیپلوماسیة، ص ۴.

جهختکردنهويه لهسەر جیبهجیکردنی یاسا له پتوهندیه نیودهولتهتیهکان و پرنسیپه یاساییهکان که بیته بناغهی ههلسوکهوتکردن له نیوان گهلاندا".^(۳۷)

له سەرجهم ئهو چه مک و پیناسانهی لهلایهن بیرمهندان و زانیانسهوه خراونهته پرو دهتوانین بلتین دیپلوماسییهت پرۆسهیهکی سیاسییه راستهوخۆ پهیوهسته به ئیداره و ئاراستهکردنی پتوهندیهکانی دهروهی دهولتهتان و گهلانسهوه له پیناو خزمهتکردن به بهرژهوهندیهکانیان.

بهو واتایه، دیپلوماسییهت لهسەر چه مکیکی زانستی وهستاوه که شتواز و دستور و تایبهتمهندی دیاریکراوی ههیه بۆ ئهوهی دیپلوماسییهت بیته چه مکیکی دور له ئالۆزی و نهیانی و نادیااری یاخود نهیته زانستیک لهسەر نهیانی و نادیااری وهستاویت پیوستی به لیکۆلینهوه و توژیینهوهی قول ههیه بۆ دهستیشانکردنی مه بهست و بنهماکانی، خۆ ئهگهر زۆربهی بیرمهندان تا ئه مرۆ دوو دل بن له ئاست پیناسهیهک بۆ دیپلوماسییهت لهوهی که زانسته یاخود تهکنیکه یاخود پیشهیه، ئهوا ئیمه لهلایهن خۆمانهوه دیپلوماسییهت به مهیدانیکه فراوان له زانست و زانین دهژمیرین، جا ههر سیفوت و تایبهتمهندیهکی درایته پال، چونکه دیپلوماسییهت میژویهکی تایبهت بهخۆی ههیه، واته سه رهه لدان و گه شه کردنی، ههروهها دستور و شتواز و پرۆگرامی تایبهت به خۆی ههیه، و مه بهستی دیاریکراوه و پهوانی بهسەر بوارهکان و مهیدانهکانی دیکه ی زانست و زانین و بوار و بابهتهکانی دیکه دا ههیه.

له کۆتاییدا دهتوانین بلتین دیپلوماسییهت، زانسته، تهکنیکه، پیشهیه، بهرنامهیه،^(۳۸) خاوهن میژویهکی دیاری کراوه پهیوهسته به میژووی پتوهندیهکانی

---

(۳۷) Traite de Diplomatie et droit diplomatique, Ed.A, Pedon, Paris, ۱۹۳۱, t.۱, PP. ۱۵-۱۶.

(۳۸) پیوسته ئاماژه بهوه بکهین کهوا کاری دیپلوماسییهت تهنها تایبهت نیه به دهولتهتیهوه، بهلکو چه نده لایهکی دیکهش هه ن کهوا ئهم کاره دهکهن وهک پیکخواه نیو دهولتهتیهکان، و پارته

نیوان ئادەمیزاد و دەولەتانهوه، له بواری تیۆری و پراکتیکدا سەری هەلدار گەشەیی کرد، وەک هەموو زانستییکی سیاسی یاخود یاسایی (مافپەرەوهری)دا، کە بەرنامە و شیتوازیکی دیاریکراو له خۆ دەگریت بۆ تیگەیشتنی و کارامەیی له پەڕهوی کردنیدا. کەواتە دیبلۆماسییەت، تەکنیکی بەرپۆهبردنی پێوهندیەکانە له نیوان کەسایەتیە نیوئەولەتیەکان و پێشەیی نوێنەرە دیبلۆماسییەکان یاخود پۆستیکە کەسانی دیپلۆمات پەڕهوی دەکەن و گۆرەپانی ئەو پۆستەییە، هەرۆک پێوهندیەکانی دەرەوی دەولەتان و نەتەوهکان و گەلانی جیهانیشت.

هەرۆها دیبلۆماسییەت پێویستی بە توانا دەسلالت هەیه بۆ ئەوی بەزۆری حوکم بەسەر شتەکاندا بدات و خێرای و چاپوکی دەخواریت له وەرگرتنی بریاری عدقلاتی و یەکلاکەرەوهدا، کارامەیی له تەرکی دیبلۆماسییەتدا بە ئەزمون نەبیست بەدەست نایدت، هەرۆها لیها تووی و بالادەستی له کاری دیبلۆماسییەتدا، بەرەمی ئەزمون و قالبوونەوه زیاتر لەوی بەرەمی تیۆری پروت بیست.^(۳۹) وەک هەموو زانستیک دیبلۆماسییەتیشت هەندئ نەینی و نادیاری (غموض) لهخۆ دەگریت، ئەو نەینیانەیی هەندئ له نووسەرەن دەیدەنە پال دیبلۆماسییەت وەک ئەو وایە له گەوهەردا بەپیتی بۆچوونی ئیمە پەڕهوست بیست بە (منطقی دەولەت).

پێویستە مرۆف لەو تیبگات کە مەبەست له بەرژەوهندی دەولەت چیه، بۆ ئەوی بتوانیت ئەو نەینیانە لیكبداتەوه و لەبارودۆخیک گونجاودا رافەیان بکات. بۆیه دەبیست لەو تیبگەین کە دیبلۆماسییەت بۆخۆی زانستیکە لەسەر پیتی خۆی وەستارە، و هەموو زانستیکیش پێویستی بە شیتوازیکی دیاریکراو هەیه له تەکنیک و چاپوکی، پێویستە لەو سۆنگەیهوه له گوتهی هەندئ له نووسەرەن بگەین، کاتیک دەستیشانی پێناسەیهک بۆ دیبلۆماسییەت دەکەن، وەک زانستیک دەیناسینن و لەهەمان کاتیشدا

سیاسیەکان، و گەله کۆمه سیاسیەکان، و کۆمپانیاکان، و هتد... بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (علي حسين الشامي: س. پ، ل ۲۷).

(۳۹) محمد سامي جينييه: القانون الدولي العام، القاهرة، ۱۹۳۳، ص ۱۶-۱۷.

وهك ته كنيكتك و وهك پيشه ش، (جينيه) به پشتبهستن به (فودريه) ده لى:
"ديبلوماسيه ت زانسته، وهختيك پتويسته فيرى بنه ماو ياساگانى بيت، و
ته كنيكه وهختيك پتويسته فيرى دوزينه وهى نهينيه گانى بيت"^(٤٠)
ياخود وهك (عزالدين فوده) ده لى ت: "ديبلوماسيه ت ته كنيك و زانست و ياسايه:
ته كنيكه فيرى ده بى، زانسته ده خوئيريت، ياسايه پابه ندى ده بيت"^(٤١)

---

(٤٠) محمد سامي جينيه: س. پ، ل ١٧.

(٤١) النظم الدبلوماسية، ص ٥٣.

واتای دیپلوماسییهت

وشه‌ی دیپلوماسییهت چند واتایه که له‌خۆ ده‌گریت، ره‌نگه‌ها و واتای دانوستان (مفاوضة) و هم‌مو رپوره‌سم و شیوازه‌کانیسه‌ی بگریته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌شی وک هاوواتایه‌ک بۆ سیاسه‌تی ده‌روه به‌کاربهینریت، یاخود به‌واتای ئه‌و ده‌زگایه به‌کاربهینریت که کاروباری ده‌روه‌ی ولتان به‌پیره‌ ده‌بات، یاخود راسته‌وخۆ به‌مانای پیشه‌ی پیاویکی سیاسه‌تمه‌دار دیت. هه‌روه‌ها ده‌شی به‌گه‌لی واتای دیکه‌یش بیت وک، سروشت، نهریت، به‌هره، پووخۆشی، چاپوکی، بلیمه‌تی، کارامه‌یی، له‌ به‌پیره‌بردنی دانوستانه‌کان و گفتوگو نیوده‌وله‌تیه‌کاندا، به‌تایبه‌ت کاتیک وک سیفه‌تیک بۆ که‌سیکی دیاریکراو به‌کار دیت به‌و مه‌زنده‌یه‌ی که هه‌لگری رۆحیکسی دیپلوماسی به‌رزه.^(٤٢) هه‌روه‌ها ده‌شی لای هه‌ندی که‌سی دیکه‌مانایه‌کی سه‌لبی هه‌بیت، وک ئه‌و گوته‌یه‌ی بۆ نمونه‌ ده‌لینت: "دیپلوماسییه‌ت فرت و فیل و چاوو رار هه‌لخه‌له‌تاننده"،^(٤٣) ته‌نانه‌ت نه‌ینی و نادیاریش به‌تایبه‌ت کاتیک ده‌وتریت، فلانه‌ که‌س دیپلوماسییه، واته‌ شیوازی نادیاری به‌کاره‌یناوه وک فرت و فیل و فریودان بۆ نه‌وی بگاته مه‌به‌سته‌کانی و ئاره‌زوه‌کانی بیتته‌دی.^(٤٤)

وشه‌ی دیپلوماسییه‌ت واتا گه‌لیکی جیاواز له‌خۆ ده‌گریت، به‌ پینی چوارچیه‌ی گشتی که له‌میانیدا به‌کارده‌ینریت و بۆ ئه‌و نیوه‌رۆکه واقعییه‌ی که به‌سه‌ریدا جیبه‌جی ده‌بیت، و ده‌یگریته‌وه، دواتریش به‌هۆی لایه‌نه جیاوازه‌کانیه‌وه که له‌میانیدا بۆ که‌سی چاردر ده‌رده‌که‌ویت. جگه له‌وانه‌ش مانایه‌کی نادروستی

---

(٤٢) هارولد نیکلسون: الدپلوماسییه، ٤٤: علی حسین الشامی: الدپلوماسییه، ٢٧.
(٤٣) R.Genet: Traite de diplomatie et droit diplomatique, Ed. A. Pedon, Paris, ١٩٣١ t, PP. ١٥-١٦.

(٤٤) ادونیس العکره: من الدپلوماسییه الی الأستراتیجییه، دار الطلیعه، بیروت، ١٩٩١، ص ١٦.

هه‌یه که زۆر وردنیه ئەویش ئەو واتا ناسراو بلاویه که هه‌موو واتا ناوه‌پۆکه‌کانی له زاراوه‌که‌دا ده‌مالتێت ئەویش به‌کارهێنانی دیپلۆماسییەته‌ بۆ ناساندنی که‌ستێک که‌ شیتوازی هه‌تسه‌که‌وت و مامه‌ته‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا باش بێت و پوو‌خۆش و زمان شیرین و نهرم بێت، بتوانیت کیشه‌ ناڵۆزه‌کان به‌لێهاتوویی و ژیرانه‌ چاره‌سه‌ر بکات، ئەو که‌سه‌ پێی ده‌وتریت پیاویکی دیپلۆماسییه‌ له‌ گو‌فتار و په‌فتاریدا، مه‌به‌ست له‌وه‌ش چاپوکی و کارامه‌ییه‌تی له‌ هه‌تسه‌که‌وت و راییکردنی کاروباره‌کانی له‌گه‌ڵ که‌سانی دیکه‌دا.

دوای ئەوه‌ مانا ورد و پراوپه‌که‌کانی دیت، ئەویش به‌ پێی جیاوازی ئەو پوانگه‌یه‌ی ده‌گۆریت که‌ لێوه‌ی ته‌ماشای بابته‌ی دیپلۆماسییه‌ت و پێکهاته‌کانی ده‌گریت هه‌ریه‌ که‌یان به‌ جیاواز.

یه‌که‌م: یه‌که‌م واتا، له‌ واتا پڕ به‌پێسته‌کانی چه‌مکی دیپلۆماسییه‌ت، زانیسی پێوه‌ندیه‌ نێوه‌وله‌تیه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی سه‌ر به‌ هه‌ر یه‌کیکه‌ له‌ ده‌وله‌تان که‌ به‌هۆی په‌یماننامه‌ و پڕۆتۆکۆله‌کانه‌وه‌ به‌رپۆه‌ ده‌چیت، و پێوه‌ندی نێوان ده‌وله‌تان پێک ده‌خات، دیپلۆماسییه‌ت به‌و مانایه‌ی به‌زۆری له‌ زانکۆکان و په‌یمانگاکاندا به‌کار ده‌هێنریت بۆ ناساندنی ئەو بابته‌یه‌ی ئەو ناوه‌ هه‌لده‌گریت یاخود ئەو به‌اره‌ی که‌ توێژینه‌وه‌ و لێکۆلینه‌وه‌ی په‌یوه‌ست به‌ هه‌ره‌سه‌کردنی سیاسه‌تی ده‌ره‌وه‌ چۆنیه‌تی به‌رپۆه‌بردنی و شیتوازه‌کانی ئەو هه‌ره‌سه‌یه‌، سه‌رته‌نجام واتایه‌کی ته‌کادیمییه‌.^(٤٥)

دووه‌م: دیپلۆماسییه‌ت بریتییه‌ له‌ خودی پێوه‌ندیه‌ نێوه‌وله‌تیه‌کان، له‌رووی ئەوه‌ی که‌ کۆمه‌له‌ چالاکیه‌کی سیاسی و نه‌وعییه‌ (Speci Fiques) که‌سانێکی پ‌سپۆر به‌رپۆه‌ی ده‌به‌ن که‌ ده‌وله‌ته‌کانیان ده‌ستیشانیان ده‌که‌ن و ده‌یان نێرن بۆ راپه‌راندنی ئەو

---

(٤٥) شامر کامل محمد: الدبلوماسية المعاصرة و استراتيجية إدارة المفاوضات، دار المسيرة للنشر والتوزيع، عمان، ٢٠٠٠، ص ٢٢.

ئەركانەيان لەگەڵ دەرەویدا، وەك سەفیرەكان و نێردراوەكان و كۆمیسسیارەكان و بریکارەكان و ئەوانەش كە ئەركی سیاسەتی دەرەویان پێسپێراوە.^(٤٦)

سێیەم: واتای سێیەمی پیشەییە، واتە لێرەدا ئاماژە بە بۆ فرمانێك یاخود كاریك بە كەسی نێردراو دەسپێریت بۆ ئەوەی نوێنەرایەتی ولاتەكەى له دەرەو بەكات، بەو پێشەى دیپلۆماسییەت بوارێكە بۆ ئەرك و چاکی نەوعی، بۆیە پێتووستی بەدەزگایەك هەدیە لە فەرمانبەران كە لە میانەیدا هەستێ بەو ئەرك و كارانەى كە پێشمان سپێراوە، هەر كەسە بەپێی پەسپۆرى و پەلەى فرمانەكەى لە بازنەى دیپلۆماسییەتدا. لەبەرئەو هەر پۆستێك لەو بوارەدا بە ئەركێكى دیپلۆماسى دادەنرێت جا لە هەر پەلەو پایەكدا بێت، بۆئوموونە، دەوترێت فلان لە بوارى دیپلۆماسییەتدا كار دەكات واتە پیشەیهكى دیپلۆماسى هەدیە.^(٤٧)

چوارەم: دیپلۆماسییەت ئەو دەزگا پیشەییە كە سەرچەم ئەندام و كارمەندەكانى ئەو بوارە دەگرتەو، بۆ ئوموونە، دەوترێت دیپلۆماسییەتی فلانى بەتەواوى ئەندامانى سلکی (پێیازی) دیپلۆماسى یاخود ستافى دیپلۆماسى یاخود دەستەى دیپلۆماسى تامادەى فلان ناهەنگ بوون.^(٤٨)

سەرئەنجام دیپلۆماسییەت گەلێ جار بەمانای نواندنى سیاسەتی دەرەوی ئەو ولاتە دیت لە دەرەو، واتە نوێنەرایەتی ئەو پڕەنسیپ و بنەمایانە دەكات كە لەبەر پۆشنایان سیاسەتی دەرەوی ئەو ولاتە بەرپۆدەدەچیت لەسەر شتوازی نوسوێ پەیرەوكرۆ لەبەدەیهیتنانى ئەو ئەركەدا.

---

(٤٦) مامون الحموي: الدبلوماسية، ص ٢٤.

(٤٧) على حسين الشامي: الدبلوماسية، ص ٢٤.

(٤٨) عبدالفتاح شبانة: الدبلوماسية، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٢، ص ١٤.

میژوی دیبلۆماسییه

له گه‌ل سهره‌لدانی یه‌که‌م کۆمه‌لی ناده‌میزادا، په‌یوه‌ندیه‌کان ناوێزان بوون و له‌ نیوان تا‌ک و که‌سایه‌تیه‌کاندا له‌دایکبوون، بۆ نمونه‌ وه‌ک راگرتنی شه‌ر و کوشتا‌ره‌کان، له‌ نیوان به‌رژه‌وه‌ندیه‌ هاوبه‌شه‌کانیان، بۆ وه‌رگرتنی پشویه‌ک یاخود بۆ سو‌راخکردنی کوژراوان و تیمارکردنی برینداران، یاخود دابه‌شکردنی هه‌رته‌مه‌کانی ده‌سه‌لات، یاخود دیاریکردنی رووخسار و پو‌ا‌له‌ته‌کانی نایینه‌، یان هه‌ر مه‌سه‌له‌ و بابه‌تییکی په‌یوه‌ست به‌ په‌یوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان. بێ‌گومان هه‌میشه‌ که‌سانی ژیر و بلیمه‌ت و قسه‌زان و به‌ نه‌زموون و به‌شه‌خسه‌یه‌ت و عاقل‌ چوونه‌ته‌ ژیر باری نه‌رکینکی وه‌ها هه‌ستیار و چاره‌نووسسازوه‌، چونکه‌ پا‌ه‌پان‌دنی ته‌م جو‌ره‌ نه‌رکانه‌، که‌سانی نه‌فس درێژ و شایسته‌و قسه‌زان و مه‌ند و له‌سه‌رخۆی گه‌ره‌که‌، بۆ نه‌وه‌ی نه‌رکه‌کانیان به‌نه‌نجام بگه‌یه‌نیت، لی‌ت‌روه‌ په‌یوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان سه‌رچاوه‌یان گرت.

هه‌ر له‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لگای نی‌وده‌وله‌تی، په‌یوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کانیش له‌ نیوان که‌سایه‌تیه‌کاندا گه‌شه‌ی کرد، نامانج و بواره‌کانیشی زیادیان کرد. له‌گه‌ل پێشکه‌وتنی گه‌لاند و زۆربوونی ژماره‌ی دانیش‌توان و زیادبوونی پێداویسته‌یه‌کانی هه‌ر یه‌کی‌کیان، بازنه‌ی هه‌تسوکه‌وت و مامه‌له‌ له‌ نیواندا فراوانبوو، به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان زیاتر نا‌لۆزبوون و به‌یه‌ک‌چوون، وایلی‌هات په‌یوه‌ندی نی‌وانیان بوو به‌ زه‌روره‌تیک که‌ هه‌رگیز ژبانی گه‌لانی و دانیش‌توان به‌بێ‌ نه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ سه‌قامگێر نابیت.

هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سهره‌لدانی ده‌وله‌تانه‌وه‌ به‌سه‌اده‌ترین شی‌وه‌ی سیاسیان، په‌یوه‌ندیه‌کانی نی‌وانیان جی‌گه‌ی بایه‌خ و گرنگی ته‌و ده‌وله‌تانه‌ بوو، چونکه‌ نه‌و په‌یوه‌ندیانه‌یه‌ ده‌ست‌نیشانی ناراسته‌کانی ده‌وله‌تیک له‌به‌رامبه‌ر ده‌وله‌تییکی دیکه‌دا ده‌کات، له‌هه‌ردوو حا‌له‌تی جه‌نگ و ناشتیدا، میژوی په‌یوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان له‌ نیوان کۆمه‌لگاکان و ده‌وله‌تاندا به‌ میژویه‌ک داده‌نریت بۆ سه‌رجه‌م مرۆ‌قاییه‌تی، که‌ له‌

کۆنسهوه مرزقاییهتی بهردهوام له سازش و دانوستاندا بسوه که سهردهم بسواره
سهربازییه کان و سیاسییه کان و شارستانییه کانی گرتۆتهوه، وه له سایه ی نهو په یوه ندیانهوه
ئیمپراتۆریه ته کان درووست بوون و گه شه یانکردوه و بالاده ست بوون به سه ر ده ولته تان و
گهلاندا، و هه ندیکه دیکه یشیان پوکانه وه و له به یین چوون.

میٹروی دیبلوماسیہ

دیبلوماسیہت به چہند قزناغیکی جیوازدا تیپہریوه و له گهل قزناغه کانی پیشکوتن و گه شه کردنی میلله تاندا ههنگاری ناوه و به پیسی گزوانکاری هه قزناغیک له گه لیدا رژیستوه، لیتهدا وته کدی ئه رستو به بیر دینینه وه که ده لئی: ((شته جینگیره کان گزراون، که نهم شیوه گزراوانهش کاری دیبلوماسییه ته)). نهو توژیینه وانهدی سه بارهت به میٹروی دیبلوماسییهت کراون ناماژه به جهستی په ایماننامه نیوده ولته تیه کان ده کهن، نهو په ایماننامهی که سه رباری کونی و سه ره تایی یان... چهند به ندیکی ززر گرنگی له خو گرتبوو که باس له مهرجه کانی ریکه وتن و نالو گزور کردنی دیلکراوه کانی جهنگ و هیرش و په لاماره کان و دابه شکردنی دهستکه وته کان و دهست به سه راگرتنی داگیرکراوه کان ده کات له گهل دهستنی شانکردنی ناوچهی دهسه لاتی هه ر ولاتیسک. له رابردودا په ایماننامه و ریکه وتن نامه کان له سه ر بنه مای پرنسیپی دانوستاندن به ریوه چوه له نیوان کومه لگه کان و نهو گه لانهی پیوه ندیان پیکه وه هه بووه. ده وتریت کونترین په ایماننامه به زمانی ((مسمازی - میخی)) له نیوان هه ردوو ده ولته تی بابلیدا ((لاتشی و ئوما)) دا نووسراوه ته وه، هه روه ها سه رچاوه کان ناماژه به وه ده کهن که له نیوان نهو په ایماننامه دا له نیوان ((حیشیه کان و فرعونیه کان)) بووه که له سالی ۱۲۷۸ پ - ز به ستر، هه روه ها نهو په ایماننامه ش که پیوه ندی یان هه بووه به خواوه ندی په رستی و به ستنی تاگر به ست^{۴۱}، به لام له کاتی گه راندا به نیو لاپه ره کانی میٹروودا نه وه مان بو درده که وی که دیبلوماسییهت له چاخه کونه کانی کوردستانی کوندا ززر له پیش نهو سالانهی که نه وان باسی لیته ده کهن هه بووه، بنگومان کاتیک په یوه ندی دیبلوماسی په ییدا ده بیته که ده ولته ت یان هیزی سیاسی له نارادا بیته، نه وه ش ده بیته هزی سه ره له دانی به رژه وه ندی سیاسی،

۴۹- عبدالفتاح شبانه: الدبلوماسية، ۱، مكتبة مدبولي، ط ۱، القاهرة، ۲۰۰۲، ص ۱۴.

ئابووری و... تاد. تا ئیسته کۆنترین پتوهندی دییلۆماسی له کوردستاندا که زانرایست دهگهپتوهه، بۆ ناوهپاستی ههزارهی سینهیم پ.ز. تهوکات دهولتهتیک به ناوی خه‌مازی^{۵۰}. له ناوچهی زاموا (شاره‌زووری ئیستا) سه‌ری هه‌لدا‌بوو، ئەم زانیاریانەش له ئهرشیفی ئیبلادا دۆزراوه‌ته‌وه که بریتیه له نامه‌یدک که له لایهن (ئه‌رکب - دامو) پاشای (ئیبلا)^{۵۱} بۆ (زیزی) پاشای (خه‌مازی) نیررا بوو، له نامه‌که‌دا داوای سه‌ریاز کراوه (فوزی رشید) پیتی وایه ترسی هه‌ردوولا له دهولته‌تی کیش، هه‌بوو که له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌یویست هیرش بکاته سه‌ریان، ئەو په‌یوه‌ندییه دروست بووه بینگومان، ئەوه نیشانه‌ی هیتز و توانای دهولته‌تی خه‌مازییه که ده‌سه‌لاتی هه‌موو ناوچه‌کانی خۆره‌ه‌لاتی دیجله‌ی گرتبووه^{۵۲}.

دوای ئەو ماوه‌یه به‌ گشتی زانیاری میژروییان ده‌ریاره‌ی په‌یوه‌ندییه سیاسییه‌کان که‌م ده‌بیته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ گۆتیه‌کان (۲۱۹۸-۲۱۱۶ پ.ز) ده‌سه‌لاتیان هه‌بووه، به‌لام به‌هۆی نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ وه‌ زانیاری ته‌وتۆمان له‌ به‌رده‌ستدا نیه. تا له‌ سه‌ده‌ی ۱۹

۵۰- تا ئیستا نزیکترین ناو له‌ خه‌مازییه‌وه، گوندی ((خه‌مه‌زه))یه له‌ باکووری ئەزمردا، بۆیه‌ پێده‌چیت ناوه‌ندی شانشینى خه‌مازی له‌ ناوچه‌یه‌دا بوویت، تا ئیستاش ئەم بۆچوونه‌ له‌ هه‌موو بۆچوونه‌کانی تر نزیکتره‌ له‌ پاستیه‌وه، چونکه‌ ناوه‌که‌ زۆر له‌ ناوی (خه‌مازی)یه‌وه‌ نزیکه‌ و بۆچوونه‌کانی تر به‌لگه‌ی هاوشیویان نییه. بڕوانه: (فوزی رشید: مملکه‌ خمازی، مجله‌ کاروان، عدد ۲۱، (بغداد: ۱۹۸۴)، ص ۱۴۵)

۵۱- ناوه‌ نۆییه‌که‌ی (تل ماریخ)ه، ده‌که‌وتته‌ باشوری حه‌له‌ب له‌ ده‌ریا به‌ دوری ۷۰ کم، له‌ سالی ۱۹۷۸ دا له‌ لایهن ئیتالییه‌کانه‌وه‌ به‌ سه‌رپه‌رشتی (پیتیناتۆ) پشکنینی تیدا نه‌نجام دراوه، و ۱۶ هه‌زار تابلۆی قوپی تیدا دۆزرایه‌وه، که‌ تیشکیکی گه‌وره‌ ده‌خاته‌ سه‌ر میژروی خۆره‌ه‌لاتی کۆن و کوردستان، بڕوانه: (فوزی رشید، س.پ: ل ۱۴۴)

۵۲- س.پ، ل ۱۴۷.

پ.ز دا هۆزه کانی توپوککوی خوری^{۵۲} به سهرکردایه تی زازیسا (Zazisa) هه موو نارچه کانی خۆره لاتی دیجله و نیكاللاتوم له خۆرئاوای دیجله دا، که یه کیتک بوو له ناوهنده کانی ناشور، که وته دهست زازیساوه ته گهر هیرشی گۆتیه کان نه بوایا زۆری نه مابوو شوبات - ئینلیلی ناوهندی ئیشمی - داگانی کوری شمشی - ئه ده ده بگرن^{۵۳}. دواي ئه و ماوه یه چهن دین جار نارچه کانی کهرانه و ناشور که وتبوونه بهر هیرشی توپوکیه کان و شارنکییان به ناوی مارده مان له سهر دیجله خسته ژیر دهسه لاتی خۆیانوه و (نهینه و) یان کرد به ناوهندیکی گرنگی خۆیان^{۵۴}. شایانی باسه که دهولهتی توپوکو به شیوه یه کی زۆر فراوان بلاوبوو بووه، له خۆره لاته وه تا زاگروس و له خۆره لاته وه تا خۆرئاوای دیجله بوو، که دواتر ببوه به شیک له دهولهتی میتانی، که له راستیدا ئه وهش هه ره شه یه ک بوو بۆ سهر دهسه لاتی دهولهته کانی ناشور، کهرانه و بابل، بۆیه پتوهندی دیبلۆماسی که وته نیتوانیه وه، ته نانهت نوینه ری زازیسا که له بابل بووه به دیل کراوه و پاشای ناشوری (ئیشمی - داگان) چهند جارتیک داوای په یوه ندی کردنی له گه ل (زازیسا) کردوه.^{۵۵}

له و ماوه یه به دواوه، هامورابی (۱۷۹۲-۱۷۵۰ پ. ز) پاشای بابل، دهسه لاتی به هیزبوو بوو، له سا له کانی سی و هه و ته مینی فرمانه روه وایه تیدا باسی له به زاندنی

۵۲- دهرباره ی خوریه کان بروه: کامران محمد جلال، نوزی له هه زاری ۲ پ. ز دا، نامه ی ماستر (بلاونه کراوه) پینشکesh به به شی میژووی کۆلیجی زانسته موقایه تیه کان کراوه، ۲۰۰۴، ل ۲۸ - ۴۲.

۵۳- Ahmed , Kozad: The Northern Transtigris In the First Half of the Second Millennium B.c, (University of Leiden – The Netherlands: ۲۰۰۳) , P. ۱۲۵.

۵۴ -Ibid , Pp. ۱۲۳ f.

۵۵- زازیسا کچیک خۆی به کورنکی ئیشمی - داگان دا، له بهرامبهردا زێر و زوی و مرگرت، تا له لای ئیشنوننا و توپوکو دنیابیت، له و کاته دا هه مورابی له باشوره وه له گه شه سه ندندا بوو، بروه: (P.۴۳) LaessØe , PAA.

هاوپه‌یانیته‌ی ئیشنونا، مالیگیوم^{۵۷}، گوتی، ناشور و ئەنداریق^{۵۸} و تورپوکوی کردوو^{۵۹}. بەلام بەلگەیک بە دەستووە نییە کە حەمورابی بەسەریاندا زال بوویت یان ولتەکانیانی داگیر کردی، چونکە ئەو سەرکەوتنە دوای ئەو بووە کە هێزەکانی ئەو هاوپه‌یانیته‌ی ئەو داگیرکردنی بابلەووە نزیک بووبوو، هەرۆها ناچاربوو کە پەیوەندی لەگەڵ زازییدا بەستیت و دواتریش، سامسو - نیلۆنای (۱۷۴۹ - ۱۷۱۴ پ.ز) کۆری حەمورابی ژمارەیک لە دیلەکانی جەنگی بۆ گەپوانتەتو.

لە ناوەراستی هەزارە ۲ پ.ز دا دەولەتی گەورە لە کوردستاندا سەری هەڵدا، بەتایبەت دەولەتی میتانی. سەرھەڵدان و فراوانبوونی دەولەتی میتانی - خوپی و هاوپه‌یانیەکانی لە سەر دەمی پاراتارنادا بوو هەژدی دەست بەسەرداگرنتی پێگە بازوگانیەکانی ناوچە کە، بەلام لەشکرکێشیەکانی سەر لە نوێی میصر لە سەر دەمی تووتسی سییەمدا (۱۴۹۰ - ۱۴۳۶ پ.ز) لە نزیکە ۱۴۵۷ پ.ز و دواتر لە نزیکە ۱۴۴۷-۱۴۳۸ پ.ز) تارادەیک بە شێوەیک کاتی کاریگەری هەبوو^{۶۰}. چونکە بەشیک زۆری ئەو ناوچانە خۆرتاواوی فوراتی داگیرکرد و هاوپه‌یانیەکانی میتانی بۆ ماوەیک کەوتنە ژێر دەسەلاتی میصر^{۶۱}. دوای (پاراتارنا) ناوچە کە ماوەک پەربو لە شەروشۆر، وەک پێشتر نامازە پیئکرا کە سنووری دەولەتی میتانی کەوتە بەر هێرش

۵۷- شانشینیک بوو لە باشوری ناوچە بەیەگەیشتنی دیالە بەدیجلەدا بوو، کە تا پارێزگای ناصریە ئیستای گرتیو، محمد طه الاعظمی: حمورابی (۱۷۹۲-۱۷۵۰ق-م)، شركة عشتار للطباعة والنشر، بغداد، ۱۹۹۰، ص ۷۲.

۵۸- ئەم دەولەتە لەسەر دیجلەدا، لە ئیوان ئەریخا و ئیکاللاتوم بوو، س.پ، ل ۷۶.

۵۹- ه.س، ل ۷۶ - ۷۷.

۶۰- کامران محمد جلال: س.پ، ل ۶۶.

۶۱- جرنی: س.پ، ل ۴۷.

Wilson , John A , "Egyptian Historical Texts -The Asiatic Campaignsof Tut -mose III", in ,ANET, P.۲۳۵.

دراوسیکان و لهو ماوهیده لهو زانیاریانه زیاتر که ده‌بارهی ده‌لته‌تی هیتسی و میصر هه‌بوون، هیچی دیکه له‌بهر ده‌ستدا نییه.

دواتر له دواي له‌شکرکیشییه‌کانی تھوتسی سییهم له ده‌وروبه‌ری ۱۴۳۰ پ‌ز دا پاشایه‌کی دیکه ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت به‌ناوی میتانی شه‌وشته‌تار (ŠauŠtatar)، ده‌رکوت که ده‌لته‌تی میتانی لازای و که نه‌فته‌کاری پی‌توه دیاربوو. ریک‌خسته‌نوهی ولات، لهو سه‌رده‌مه‌داو واششوگاننی^{۶۳} پایته‌ختی میتانی سووه ده‌ستی به‌لام دواتر فراواغوازی نهم ده‌لته‌ته‌ پرووی له گه‌شه‌سه‌ندن و په‌ره‌سه‌ندن بوو که توانی سه‌رله‌نوی له باشووره‌ه شانشینی ئاراپنخا (که‌رکوکي نیست) بخته‌وه سه‌ر ده‌لته‌تی میتانی، به‌مه‌ش سنووری گه‌یشه‌ه‌م‌رین و دیاله، له خۆرئاواشه‌وه توانی دووباره شاری ئالالاخ بخته‌وه ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی و نه‌وه‌یه‌کی نیدریمی به‌ ناوی نیقیمپیا (Niqmepea) له‌سه‌ر فه‌رمان‌روایه‌تی دانا.^{۶۴}

پاش نه‌وهی نهم ده‌لته‌ته هه‌ندیک له ناوچه‌کانی سوریای گرت‌ه‌وه نیسی هه‌نگاریکی دیکه‌ی نه‌وه‌بوو که په‌یمانی ناشتی له‌گه‌ل (فیرعه‌ون) دا بیه‌ستیت، تا به‌یه‌که‌جاری ده‌لته‌ته‌که‌ی به‌هیتز بکاته‌وه، هه‌ر به‌هۆی دنیابوونی له سنووره‌کانی خۆرئاوایدا له هه‌نگاریکی دیکه‌یدا به‌هۆی له‌شکرکیشیه‌که‌وه ناشوری داگیرکرد و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا سه‌پاند.^{۶۵}

۶۳- به‌ بۆچوونی هه‌ندی زانا ده‌که‌وینته (تل فخاریه) له سه‌رچاوه‌کانی خابور له سنووری سوریای-تورکیا، یان له گه‌ل شاری یکانی (راس العین) دا لیکي ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام به‌هۆی تاقیدکرده‌وه‌ی تیشکدانه‌وه‌ی نیترونی له سه‌ر نامه‌که‌ی توشراتا، که ده‌بی له‌ویوه بۆ فیرعه‌ونی ناردییت، نه‌مه‌ی نه‌سه‌لماند، به‌رای (فیلهم) ده‌که‌وینته نزیک ماردین: (الهوریون، ص ۶۲).

۶۴- Geld, I: "Hurrians and Subarians", in: OIP, Vol. ۲۲, (Chicago: ۱۹۵۴), Pp. ۷۶-۷۷.

۶۵- جمال رشید احمد و فوزی رشید: تاریخ الکرد القديم، مطابع دار الحکمة، اربیل، ۱۹۹، ص ۷۳.

دوای مردنی باوکی ارتاتاما له نژیکه‌ی ۱۴۰۰ پ.ز هاته سهر تهخت، له و کاته‌دا ناوبه‌ناوه تخومسی چوارهم (۱۴۰۰ - ۱۳۹۰ پ.ز) هیرشی ده‌برده سهر سوریا، به‌لام دوای نه‌وه‌ی که تخومسی چوارهم چوارجار داوای کچه پاشای میتانی کرد و نه‌رته‌تامای یه‌که‌م رازی بوو که کچه‌که‌ی خزی به فیرعه‌ون بدات، نه‌مجاره‌یان به‌شیره‌یه‌کی چه‌سپارتر په‌یوه‌ندی دیبلوماسی که‌وته نیوانیانه‌وه^{۶۶}. هزی دامه‌زاندنی نه‌م پیوه‌ندی‌هی نیوان میصر و میتانیس بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوولا له به‌رابه‌ر ده‌سه‌لاتی هیتی له لایه‌ک و بارود‌خ‌ی ناوخ‌وی هه‌ردوولا له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌گه‌راپه‌وه^{۶۷}.

شوتتارنای دووه‌م له ده‌روبه‌ری (۱۳۸۰ پ.ز) جینی بارکی گرت‌ه‌وه نه‌وه‌ی له سه‌رده‌می نه‌م پاشایه‌دا زانراوه نه‌وه‌یه که له هه‌موو روویه‌کی سیاسی و سه‌ربازییه‌وه توانیب‌وو هیز و شک‌وی ده‌وله‌ته‌که بیاریزی‌ت و هه‌ریمه‌کانی سهر به میتانی له گه‌شه‌یه‌کی به‌رچاودا بوون، به تاییه‌تی ناوچه‌ی نه‌راپخا بووب‌وه ناوه‌ندیکی نسابوری گه‌وره. له رووی سیاسییه‌وه په‌ره‌ی به پیوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل میصردا دابوو، پیوه‌ندییه‌کانی باوکیشی به ناردنی کچینکی به‌ناوی کیلو-خپات (Kilu-Hepat) بۆ نه‌منوفسی سییم (یان نه‌منحوتب) (۱۳۹۰ - ۱۳۵۳ پ.ز) دوویات کرده‌وه^{۶۸}.

له سه‌رده‌می هه‌ردوو نه‌و پاشایانه‌دا په‌یوه‌ندییه‌کانیان به‌ره‌و پیش ده‌چوون، کاتیک که فیرعه‌ون نه‌خ‌وش کهوت و شوتتارنا به‌مه‌ی زانی په‌یکه‌ری خواوه‌ند شه‌وشکا (عشتارای نه‌ینه‌وای بۆ نارد، که به توانایی چاکبونی نه‌خ‌وشی ناسرابوو^{۶۹}.

دواتر ده‌وله‌تی میتانی به سه‌رده‌میکی لاوازا تپه‌ری تا هاتنه‌سهر تهختی پاشایه‌کی دیکه که شه‌ویش توشراتا بوو، دوای رینک‌خسته‌نه‌وی ولات، هه‌ولیدا بۆ گپرانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل میصردا و پاش ده‌سپین‌کرده‌وه‌ی گفتوگۆ نامه‌یه‌کی

---

۶۶ - Gelb, I: op. cit., p.۸۰ - ۶۶.

۶۷ - کامران محمد جلال: س.پ، ل ۸۲.

۶۸ - جمال رشید و فوزی رشید، س.پ، ل ۷۲-۷۴.

۶۹ - Gelb, Op. Cit., p.۷۷ . - ۶۹

دوورودریژی، له گهڼ کچیکي به ناوی تادو - خیپات بؤ نه منوفسی سینه می نارد.

(Tadu-Hepat) که درابو به فیرعون، له بهرامبر هارپه یانیتیکردنی له دژی دوژمسانی هردو ولات، بو له بواری یارمتهی تابوریدا، به تایبتهی زیر، چونکه میصر به زیر دهوله مهند بوو. دواي ماوه یهك دووباره دهوله تی هیتی له سهرده می (تودخالیاش) له باکووری خورتاواوه توانی کیزواتنای هارپه یانی میتانی به پدیمانمه یهك ببه ستیته وه، به وهش میتانی به شینک له هارپه یمانه کانی خوی له ده ستدا که له نیوان شاورشته تار و شنوشورای پاشای کیزواتنادا به سترابوو^{۷۰}. توشراتا، تانه ر کاته توانیبووی دهسه لاتی دهوله تی میتانی بیارزیست، نه مهش له گهڼ چه ند نامه یه کدا^{۷۱} درده که وی که دهسته که وته کانی شه ری له گهڼ خاتیدا بؤ فیرعون ناردوه^{۷۲}، توشراتا بؤ جاری دووم ناماده یی بؤ ناردنی خواوه ند شاورشکا بؤ چاکبونه وهی فیرعون ده بری، هدرچه نده راوبزچوونی وا هدی که له و کاته دا ناشور له لایه ن پاشایه کییه وه ناشور-ئوبلگ (۱۳۶۵-۱۳۳۰ پ. ز) خوی له دهسه لاتی میتانی رزگار کرد، که له نامه که یدا بؤ نه خناتون (امنوفسی چواره م) ۱۳۵۳-۱۳۳۶ پ. ز وهک پاشایه کی هارتای (فیرعون) خوی پیشانداوه، بؤیه مه رج نییه شاورشکا نه وه بگه یه نیت که ناشور له ژیر دهسه لاتی میتانیدا بوویت، به بویتیه ی شاورشکا له پایته ختی (میتانی) شدا په ستراره^{۷۳}.

هدرچونیک بیت، پیناچیت توشراتا سه رقالی رووداوی له و جوژه بویت وهک له نامه کانیدا درده که ویت که بؤ (نه خناتون) ی ناردبوو، چونکه ته نها باس له هیرشه کانی هیتی کردوه و ریسی تیده چیت نه و نامه یه ی ناشور ئوبلگ که بؤ

۷۰- فلهم، ج: الحوریون، تروت: فاروق اسماعیل، دار جدل، (حلب: ۲۰۰۰)، ص ۶۹.

۷۱- چند نامه یه کی دیکه ی توشراتا که بؤ فیرعونی ناردوه، ژماره یه کیان به زمانی نه که دی بوون، پروانه: Gelb, HS, P. ۷۲.

۷۲- جرنی، الحیشیون: س-پ، ل ۴۹.

۷۳- فلهم: س. پ، ل ۷۰.

نه خناتونی ناردوو، له دواي وەرگرتنی دهسه لاتی له ناشور، به تاییه تی پاش
رېنکخستنی دهوله ته که ی بوییت که نه وه ش پتویستی به ماوه یه ک هه بووه.

له دواي دهوله تی میتانی دهسه لاتی سیاسی نیشتمانی نه ما، تا له سه ده ی ۷ ی
پ.ز دا دهوله تی ماد^{۷۴}، دامه زرا. کیاکسار (که ی نه خسار) پاشای ماد له دواي چه ند
شه رتک له گه ل ناشورییه کاند ا توانی هه موو ناوه نده کانی ناشوریه کان له ناوچه کانی
زاگرۆسدا بخته ژیررکتی خۆیه وه و له سالی ۶۱۴، پ.ز دا گه یشته شاری نه پراپخا^{۷۵}
(که رکوک ی نیسته). دواتر کیاکسار له هیرشه کانی دا بۆ سه ر نه ی نه وای پایته ختی
ناشوری سه رکه وتوو نه بوو، له هه مانکاتدا نابویلاسر (۶۲-۶۰۴ پ.ز) پاشای بابل
دواي سه ربه خۆ بونی ولاته که ی له ده ست ناشوریه کان نه ی توانیبوو شاری ناشور داگیر
بکات، به و شیویه هه ردوو هیتی (ماد و بابل) له هاوپه یانیتک ده گه ران که به هۆیه وه
بتوانن به یه کجاری دهوله تی ناشوری له ناوبه رن، له به رنه وه ی دواي گرتنی شاری
ناشور^{۷۶}، کیاکسار و نابویلاسر په یوه ندیان به یه که وه کرد و له م شاره دا رېنکه وتینکیان
له دژی ناشور مۆرکرد^{۷۷}. به پتی رېنکه وتنه که کچی کیاکسار به ناوی نه میتس درایه
نه بوخه دنه صری کورې نابویلاسر، هه ر به پتی رېنکه وتنه که دواي رووخانی ناشور
بریاردا به شی باکووری خۆره لاتی ناشور بدرتته ماد و به شی باشوری خۆره لاتی

۷۴- زاواوه یه کی جوگرافیه بۆ ناوچه یه کی دیاریکراو له زاگرۆس بۆ یه که م جار له سالنامه ی
شه لمانصه ری سینییم (۸۵۸-۸۲۴ پ. ن) به کارهاتوو، به لām دواتر به سه ر گه لانی ناوچه که دا
سه پاوه و نه وه له ته ی هیندۆ - ئیرانیه کان دایانه زاناند به ماد ناسرا. جمال رشید و فووزی
رشید، س. پ، ص ۱۱۱-۱۱۲.

۷۵- ئی. م. دیاکوئۆف: میدیا، وه. بورهان قانع، ۲، مکتبه بی ناوه ندی راگه یانندی (ی. ن. ک)،
سلیمانی، ۲۰۰۵، ل. ۳۷۱-۳۷۰.

۷۶- ئیستا شه گاتی پی دهوترت له سه ر پوواری دیجه له خۆرئاوای که رکوک به ۸۴ کم.

۷۷- هاری ساکز: عظمة اشور، تر. خالد اسعد عیسی و احمد غسان سبانو. ط ۱، مؤسسه
رسالن علاءالدین، دمشق، ۲۰۰۲، ص ۱۶۴.

بدریت به بابل^{۷۸}. به‌لام تا نیسته به ته‌واوتی چۆنیه‌تی ده‌ستپیکردنی پتوهندی ئەم دوو دەولته‌ نه‌زانراوه، گهرچی له‌ پروداوه‌کاندا وا‌ ده‌رده‌که‌وێت که هه‌ردوولا پیتوستیان به‌ یه‌کتی هه‌بوو بێت.

له‌ دوا‌ی پروخانی ناشور کیکا‌سار به‌ره‌و با‌کوور و با‌کووری خۆرئاوا فراوا‌خوازی ده‌ست پیکرد و پاشان‌ روو به‌ رووی ده‌ولته‌تی لیدیا (له‌ خۆرئاوای ئاسیای بچوک) بووه‌وه، به‌لام هه‌یچیان نه‌یان‌توانی به‌ سه‌ریه‌کدا سه‌ریکه‌ون، بۆیه‌ دوا‌ی ناو‌پیکردنی بابل پیکه‌وتن که‌وته‌ نیوانیانه‌وه‌ کچی پاشای لیدیا درایه‌ ناستیا‌گزی کوری کیکا‌سار.^{۷۹}

هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌ سه‌رچاوه‌کان با‌س له‌وه‌ ده‌که‌ن سه‌ره‌لدانی دیپلۆماسییه‌تی کۆن له‌ ده‌ریای ناوه‌راستدا بووه‌ نه‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ شارستانییه‌ته‌ کۆنه‌کانی تیدا ده‌رکه‌وتوه‌. هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ دیپلۆماسییه‌تی کۆن له‌م ناوچه‌یه‌دا، نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ جیهان به‌و کاتانه‌دا به‌ جیاوازی شارستانییه‌کانه‌وه‌ پتوهندی بازرگانی و دیپلۆماسی له‌ نیوان پادشا‌کاندا دروست‌کردوه‌^{۸۰} که‌ نه‌مه‌ش له‌ پیکه‌ی نێردراوه‌کانیانه‌وه‌ نه‌رکی دانوستاندن و نوینه‌رایه‌تی و پتوه‌ندیکردنیان پتوده‌سپێردا، له‌وه‌ سه‌رده‌مانه‌دا نیمپراتۆریه‌تی رۆمانی له‌ شه‌روپا‌خواه‌نی زۆرت‌ترین هه‌ت‌ز و ده‌سه‌لات بوون به‌ به‌رواد‌کردن له‌گه‌ڵ شارستانییه‌کانی دیکه‌دا، دواتر رۆمان پاش‌گریکه‌کان کاریکی زۆریان پتیشکه‌ش به‌ دیپلۆماسییه‌ت کرد به‌ درێژایی قۆناغه‌کانی مێژووی نیمپراتۆریه‌تی رۆمانی، که‌ لێره‌دا ده‌کرێ دابه‌ش بکری‌ت بۆ دوو قۆناغ:-

قۆناغی یه‌که‌م:- قۆناغی دروست‌بوونی ده‌ولته‌تی یه‌کگرتوو که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یه‌که‌می پتیش‌زاینیدا بوو، واته‌ پاش‌سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر شارستانییه‌تی یۆنانیه‌کاندا، فراوان‌بوونی له‌چه‌ند ناوچه‌یه‌کی ولاتیانی ده‌ریای ناوه‌راستدا.

۷۸- جمال رشید و فوزی رشید، س. پ، ل ۱۱۴.

۷۹- دیاکونوف: س. پ، ل ۳۸۷.

۸۰- لویسی دوللو: القاریخ‌ الدیپلوماسی، ت-د. سموحی فوق‌ العاده، عویدات‌ للنشر و الطباعة، بیروت، ۱۹۹۹.

قزناغی دووم:- قزناغی دابه شبوونی ئیمپراتۆریه که به دوو کهرتیه وه، واتسه به دوو ئیمپراتۆریه ت:

أ / ئیمپراتۆریه تی رۆژئاوای پیروز و پیتته خته که ی رۆمایه .

ب / ئیمپراتۆریه تی رۆژهلاتی (بیزهنتی) و پایته خته که ی کهسته نئینییه.^{۸۱}

میترووی دیبلۆماسیه ت بریتیه له میترووی پیشکوتنی پیتونه دی نیوان ولتان وه ک قهواره یه کی سه ره خۆ که له سه ره نه خسه ی جیهاندا بوونیان هه بوو پیتونه سدی جۆراوجۆر له نیوانیاندا دروست ده ییت.

لیره دا رۆرو ی ژبانی سیاسی له ناو ده ولته تاندا به واتای میترووی دیبلۆماسی و نایه ت بابه ت بۆ ته نها نه وه نه ییت که کاریگه ری له سه ره پیتونه ندیه کانی ده ره وه ده ییت که پاسته وخۆ له نیوان نه و ولتاندا دروست ده ییت، نه مه ش له لایه ک وه ک پیتداویستی ئابووری و سیاسی و له لایه کی دیکه وه کارکردنه له نه هیشتنی کۆت و به نده جوگرافیه لیکچوه کانی و گه یشتنه به سنووره سروشتی یه کانی و ده ریا نازاده کانی یاخود رووبه رووبوونه وه ی قه یرانه کانی نه و ناوچانه یه که منشاری دانیشترانی زۆربه یان له سه ره یان به مه به سستی پاراستنی رینگه ستراتیژییه کانه^{۸۲}. له هه مان کاتدا گه شه کردنی سیاسه تی ده ره وه به دوو ناراسته ی ئالۆزدا تینه رپوه که هه ردووکیان ته واوکه ری یه کترین له پیتناوی ئامانجه دیاریکراوه کاندا که نه وانده ش ناراسته ی ناشتی و شه رن. میترووی دیبلۆماسیه تیش بۆ خۆی له چوارچیه ی سیاسه تی ده ره وه دا ده ست پیتده کات که نه مه ش له خزیدا واتای ناشتی ده گه یه نییت و رووداوه سه ربازیه کانی به لایه کدا جینه هیلیت، به لام بی نه وه ی له سوود وه رگرتن و به کاره یێنانی نه م توانا سه ربازیه یان ده سته ر دا ییت که تا نه ندازه یه کی زۆر کاریگه ری له سه ره دیبلۆماسیه تی ولتاندا

۸۱- علی حسین الشامی: س. پ، ل ۲۲.

۸۲- ادونیس العکره: من الدبلوماسیه الی الاستراتیجیه، دار الطلیعه، ط ۱، بیروت، ۱۹۸۱، ص ۱۴.

جیده هیلتیت. بدهسته واژه‌یه کی دیکه، میژوی دیبلۆماسییهت سوود له لایه‌نی ناراسته‌ی جه‌نگ وهرده‌گریت له پی‌ونده‌یه نی‌وده‌وله‌تیه‌کاندا بقه‌د نه‌وه‌ی که بتوانیت بنه‌مای نوی داب‌ریژیت و درخستنی به‌خشه‌ریکی نوی بی‌ت به‌مه‌ستی دامه‌زاندن و دروستکردنی پی‌ونده‌ی ناشتی‌خوازانه‌ی نوی. بی‌گومان له میژوی دیبلۆماسییه‌تدا هی‌نده‌ی ناروان‌ریته‌ی ناروی جه‌نگ و نه‌فسه‌ره‌کانی به‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که ده‌روان‌ریته‌ی ناروی ریکه‌وتننامه و په‌یماننامه و ناگره‌ست و ناشتبوونه‌ره‌کان.^{۸۲}

میژوی دیبلۆماسییه‌ت به‌م شی‌وازه‌ی کلاسیکیه‌ی له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه‌ی ده‌ستپیده‌کات واته‌ی پاش شه‌ری سه‌ده‌ی نی‌وان فه‌ره‌نسا و به‌ریتانیا (۱۳۳۷-۱۴۵۳ ز)، کاتیک ده‌وله‌تی نوی سه‌ری هه‌لدا، و بی‌ژکه‌ی نیم‌پراتۆریه‌تی جیهانی (میراتی رۆما) شکستی هیتا که (چارلمان و ئوتۆی) گه‌وره‌ی به‌شی‌وه‌یه‌کی کاتی هه‌ولیاندا زیندووی بکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها (شارل - کان) هه‌ولیدا به‌قازانجی خزی دووباره‌ی بکاته‌وه، به‌لام بی‌هوه‌ی بوو، و هه‌ریه‌ک له‌به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا و ئیسپانیا و سوید ده‌ستپیشخه‌ریبون له‌پیکه‌یتانی گروپینکی سیاسی یه‌کگرتوودا یان پیکه‌یتانی له‌ژیر سایه‌ی پادشایه‌تیه‌کی به‌هیتدا. نا لیره‌دا کیت‌رکی نیشتمانیه‌کان جیت‌گیه‌ی کیت‌رکی سه‌رکرده‌ی فی‌ؤداله‌کانی گرت‌هوه‌ی و هیچ ده‌سه‌لاتیک نه‌مایه‌وه‌ی بۆ پساوانی نایینی مه‌سیحی. له‌هه‌مان کاتدا سه‌رده‌می رننسانس بواری بۆ عه‌لمانیه‌ت و گیانی په‌خنه‌گرتن په‌خساند، و نه‌و ته‌باییه‌ی روحیه‌ی هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی که له‌و رۆژگار و چه‌رخه‌دا به‌ده‌ستییه‌وه‌ی ده‌ینالاند. هه‌ر له‌هه‌مان سه‌رده‌مدا ۱۴۵۳ز تورکه‌ی عوسمانیه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر شاری که‌سته‌نتینه‌دا گرت، و له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ی ده‌رکردنی عه‌ره‌به‌ موسولمانه‌کان له‌نه‌ده‌لوس و دۆزینه‌وه‌ی جیهانی نوی (ئه‌مریکا) له‌سالی ۱۴۹۲دا و ده‌ستپیکردنی بزوتنه‌وه‌ی جوگرافیه‌کان، نه‌مانه‌ی هه‌موو هۆکاروبون بۆ روژاندنی

۸۲- عزالدین فوده: س. پ، ل ۲۲.

کیشهی رژه‌هلات و پیدابونی کیتیکیتی یه‌که‌می نیمپریالیزی، که نه‌مانه‌ش تیکرا
ناسۆی دیبلۆماسه‌تیاں فراوان کرد تا نه‌وکاته‌ی له‌ نه‌ورویای رژه‌ئاوا و ناوه‌راستدا
سنوردار بوو.^{۸۴}

۸۴- علی عبدالقوی الغفاری: س.پ، ل ۲۷.

ديپلوماسييهت له سهردهمی پيغه مبهردا (دخ)

نيمچه دورگه‌ی عه‌رب وهك پيگه‌يهك ريگه كاروانه‌كاني نيوان باكوور و باشوور و رڅژاوا و رڅژه‌لاټي به‌يه‌كهوه ده‌به‌سته‌وه كه نه‌مه‌ش يارمه‌تيدهر بوو له دروستبووني پيونه‌دي بازرگاني و چندين پيونه‌ي ديكه له نيوان عه‌رب و دراوسيتكانيدا. وهك سهره‌تا له نيوان تيره‌كاني دورگه‌ی عه‌رب و پاشان له نيوان نه‌وان و هيزه سياسي‌ه‌كاني نه‌و سهرده‌مه‌دا كه گرنگترينيان فارس و رڅمه‌كان بوون.^{۸۵} به واتايه‌كي ديكه عه‌رب پيش نيسلام شاند و پيونه‌دي ديپلوماسي خويان هه‌بوو و گه‌شترکردن بڅ نه‌وان به كارواني بازرگاني و كڅبوونه‌وه له بازاره‌كاندا له سهرده‌می هه‌جدا و رڅشتني شاعيره‌كان بڅ لاي پادشاكاني (فارس و حيره و غاسنه و حمير) وهك نامرازي پيونه‌ديکردن و دروستبووني پيونه‌دي ديپلوماسي لاي عه‌رب پيش نيسلام هه‌ر هه‌بووه له لايه‌كي ديكه‌وه يه‌كيټي پيگهاتن و زمان و داب و نه‌ريته‌كان و چه‌مكه‌كان هڅكارنيك بوو بڅ به‌هيزکردني پيونه‌ديه‌كاني عه‌رب به‌يه‌كټريه‌وه له پيش نيسلامدا، جگه له‌وه به‌هڅي نه‌و بنكه ستراتيڅي و مه‌لته‌نده بازارگانيه له نيوان ميرونيشينه‌كان و گه‌لاني ديكه‌دا كارگه‌ري له‌سه‌ر هانداني پيونه‌ديه‌كي نوي و دروستبووني پيونه‌ندي ديپلوماسي هه‌بوو.^{۸۶} (الواقدي) واي ده‌گيټريته‌وه كه قوره‌يش پيش نيسلام گه‌ر نيردراويكيان بناردايه‌ته لاي پادشاكان پييان ده‌وت ((شتيك له‌به‌ر بكه و چانسنيكه ده‌رفه‌ت وه‌ر بگه‌ره...هتد)).^{۸۷}

بڅ نمونه له‌و بالتويټزخانه عه‌ره‌بيانه‌ي كه پيش نيسلام زانراون، بالتويټزخانه‌ي

۸۵- جمال برکات: الدبلوماسية، ماضيها و حاضرها و مستقبلها، مطابع الامرام، القاهرة، ۱۹۹۱، ص ۳۵.

۸۶- هشام الشاوي: س-پ، ل ۳۵.

۸۷- بڅ زياتر بروانه (ابن الفداء): كتاب رسل الملوك و من يصلح للرسالة او السفارة، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، القاهرة، ۱۹۴۷، ص ۲۸.

(عبدالمطلب بن هاشم) بوو بۆ لای نهبره هدی حه به شی له کاتی هاتنی به ره و مه که دانوستاندن له گه لدا کرد به مه بهستی گه پرا نه وهی وشتره کانیا ن که حه به شیه کان دهستیان به سه ردا گرتیوو.^{۸۸} به لام پاش هاتنی نیسلام دیبلۆماسییه ت گرنگی و تاییه تمندی خۆی هه بوو، به تاییه تی پاش پینکه پستانی به کیتییه کی رامیاری و دامه زانندی ده ولت له شاری مه دینه دا به سه رۆکایه تی (محمد) د.خ. پاشان له سه ر حسابی گه لانی دیکه سنووری ده ولته ته که بیان فراوان کرد و نیمپراتۆریه ته که بیان دامه زانند. هه لته ت له سه ره تادا پیوه ندیه کانیا ن له گه ل میلیه تانی دیکه دا ته نها په یوه ست نه بوو به بازگانییه وه، به لکو په لی هاویشته بۆ ناسۆیه کی پرشنگذار که هونه ری دانوستاندن دیبلۆماسی پاش شه ر بووه به کیک له ئامرازه بنچینه کان له جیه جیکردنی سیاسه تی ده ره ویان.

دیبلۆماسییه ت له سه ردمی پیغه مبه ر و خه لیفه کانی راشیدی دا به مه بهستی بانگه وازکردن بۆ نایینه نوپکه به کارهاتوه، به مه بهستی راگه یانندی جهنگ و بهرگریکردن لینی له هه مان کاتدا هه ولدان بۆ بهستی په یماننامه له گه ل نوینه رانی ناوچه ده ست به سه ردا گه راوه کان هه ر ئه وه ده مه. پیغه مبه ر شاندریکی وه ک نوینه رایه تی کردن نارد به مه بهستی پیوه ندیکردن له گه ل سه رۆک هۆزه کانی ناوچه که دا ناردوه و پاشان له گه ل پادشا و سه رۆکی ولاتی ده ور و به ری حه جاز دا پیوه ندی به ستوه به نامنجی ناساندن و ئاشنابوون به نایینه نوپکه و بانگه شه کردنیا ن بۆ هاتنه ناو نایینی نیسلام، له سه ره تادا پیغه مبه ر نوینه ری خۆی ناره لای هه ر یه ک له نه جاشی پادشای حه به شه ^{۸۹}، و هرقل نیمپراتۆری رۆم ^{۹۰} و کیسرای نه نوشیروانی شای ساسانیه کان ^{۹۱} و

۸۸- ابن هشام: السيرة النبوية، تحقيق شيخ محمد محي الدين عبدالحميد، القاهرة، ۱۳۵۶، ج ۱/ص ۴۲-۴۳.

۸۹- ابن هشام: س. پ، ۱ / ۳۵۸-۳۵۷؛ القلقشندي: صبح الاعشى في صناعة الانشاء، شرحه و علق عليه: يوسف علي طويل، دار الكتب العلمية، ج ۶ / ۳۶۰، ۱۹۸۷، ۳۷۰، ۳۸۰-۳۸۲.

مقهوقسی پادشای میسر^{۹۲}، که نهمی دووایی یان به ناردنی دوو کهنیزهک به ناوی (ماریای قیبطی و شیرینی خوشکی) وهلامی دایهوه و لهسر دهستی پیغه مبهردا بوونه نیسلام. پیغه مبهردا ماریای خواست و کورپکی لی بوو به ناوی نیسراهمیم که هر به مندالی کوزی دوایی کرد، شیرینی خوشکیشی به خشیه (حسانی کوری پابت)، نهمه و جگه له ناردنی نوینهرانی بولای نهمه فی نجران و سرکردهی جوله که کانی خدیهر و پادشاکانی عومان و بحرین و یمهن، هروره ها نوینهری ناردووه ته لای کومه لیک خیل و هوزی جیاواز له نیمچه دورگهی عه رب و دوروبه رید^{۹۳}. که هه لبت نهو نیردراوانهش رولی خویان له بدهسته تانی نامانجیکی دیاریکراودا لهو ماوه یه دا بینوه و به نهرکه کانیان هه ستان، هاوکات له گهل نهو شهرانهی پیغه مبهردا که له دژی قوره ییش و جوله که کان کردی شه پولیک له شاندی دیبلوماسی به مبهستی دانوستاندن له پیناوی ناگره بست و نالوگورکردنی دیله کان و بهستی ریکه وتننامه و په یماننامه و ناشته وایی له دوی جهنگه کان وه (ریککه وتنی حوده ییبه)^{۹۴}.

نهو بالویز و نیردراوانهی که کاریان کردووه پیغه مبهردا ناردبوویه لای قه یسدر و کاربه دهستانی ولاتی مصر و شام هیچ ناکامیکی نهوتوی نه بووه، به لام له گهل نهو شه دا گومانی تیادا نیه که له پرووی معنه و یهوه کاریگری له ولاتی رومانی و له کلپسه دا هه بووه، هاوکات لای فارسه کانیس هیچ ناکامیکی لی نه که وتسه وه و کیسرا به

۹۰- الطبری: تاریخ الرسل و الملوك، تحقیق: محمد ابوالفضل ابراهیم، طبع بمطابع دار المعارف، ط ۴، القاهرة، ۱۹۷۹. ج ۲ / ۶۴۴؛ القلقشندي: س. پ، ۶ / ۲۷۶.

۹۱- ابن سعد: الطبقات الكبرى، ۱ / ۲۵۸-۲۵۹؛ الطبري: تاریخ الرسل، ۲ / ۲۱۸.

۹۲- ابن هشام: س. پ، ۲ / ۲۷۸-۲۷۹؛ خليفة بن الخياط: تاريخه تحقیق در اکرم ضیاء العمري، النجف، ۱۳۸۶، ج ۱ / ۴۱، الطبري: ۲ / ۶۴۴، ابن الاثير: الكامل في التاريخ، دار صادر بیروت، بیروت، ۱۹۶۶، ج ۲ / ص ۲۱۰.

۹۳- ابن سعد: س. پ، ۱ / ۲۵۸؛ ابن الاثير، الكامل، ۲ / ۲۳۲؛ اسد الغابة في معرفة الصحابة، دار الشعب، القاهرة، ۱۹۷۰، ۴ / ۴۱۷.

۹۴- ابن هشام: س. پ، ۳ / ۳۶۶؛ ابن سعد: س. پ، ۲ / ۹۷؛ الطبري: س. پ، ۲ / ۲۸۱.

گالته پینکردن وهلامسی دایده وه و نوسراوه که ی پینغمبهری دراند. له شهنجامی شه ره تدانه وه یه دا پینغمبهریش وتی (خوا پادشایه تیه که ی تیک بدات)^{۹۵}.

شه وه ی پینهندی به کورد و دیبلۆماسییه تی سهرده می پینغمبهره وه هه بوو بیت شه، پینهندی دۆستانه له سهر ناستی تاکه کهس هه بووه، نهک له سهر ناستی ده و لته یا خود ده سلاتی سیاسی. بۆ نمونه: یه کی له هاره له کانی پینغمبهر به ناوی - گاوانی - گابانی کوردی - (جابان الکردی) بووه وه (ته بی بصیر) یان (ته بی نصیر) ناسراوه و چه ندین فرمووده ی پینغمبهری گپراوه شه وه که ژماره یان گه یشتۆته (۱۰) ده فرمووده و زۆریه یان له سهر ژبانی هارسهری بووه^{۹۶}. لیره دا بۆمان ده رده که ویت پینغمبهریش هاره لئی کوردی هه بووه هه روهک چۆن رۆمه کان - سه وه یلی رۆمیان - هه بووه و فارسه کان سه لمانی فارسیان هه بووه و جده بیه کان بلالی حه به شیان هه بووه، کوردیش گاوانی کوردی هه بووه^{۹۷}، بۆیه ده توانین بلتین شه پینهندییه تاکه که سیه هیچ کاریگهریه کی شه وتۆی نه بووه له سهر خاکی کوردستان، چونکه له پاش شه سهرده مه هیرشی عه ره به موسلمانانه کان بۆ کوردستان دهستی پینکرد^{۹۸}.

هه روه ها به دلپسی باس له پینهندییه کی دیکه ی کورد ده کات و ده لیت: - کاتیک پینغمبهر نامه ی بۆ پادشاکانی جیهان نارد، سولتانی تورکستان به ناوی (اوغوزجان) (پیاوماقولیک) ناوداریکی کوردی به ناوی (بغدوز) (به گ دۆز) ره وانسه ی لای پینغمبهر کرد^{۹۹}، به لام شه روه داوه زۆر له راستی یه وه دووره ناتوانریت پشتی پی

۹۵- الطبري: س. پ، ۲/ ۱۰۲؛ القلقشندي: صبح الاعشى، ۴/ ۲۸۰.

۹۶- المسقلاني: الاصابة في تمييز الصحابة، القاهرة، ۱۳۲۵هـ، ۱/ ۴۲۹؛ الذهبي: المشتبه من الرجال اسمائهم وانسابهم، ۱/ ۶۳۴.

۹۷- البديسی: شهرنامه، ل ۱۱۷؛ محمد امین زکی: خلاصیه تیکی تاریخی کورد و کوردستان ده زگای چاپ و په خشی سهرده م، سلیمانی، ۲۰۰۲. ل ۹۱۰.

۹۸- بۆ زیاتر زانیاری به وانه شوان عوسمان مستهفا: کوردستان و پرۆسه ی به ئیسلامکردنی کورد سه نتهری چاپ و په خشی ته ما، ج ۱، سلیمانی، ۲۰۰۲، ل ۱۴۱-۱۴۲.

۹۹- شهرنامه، ل ۲۶-۲۷؛ شوان عوسمان مستهفا: س. پ، ۱۴۲-۱۴۳.

بېه ستریت ته ویش له بهر چند هۆکارېك، بهر له هه موو شتېك به دلېس پشتې به هېچ سەرچاوه يه كې مېژووي پېش خۆي نه بستوه، هاوكات هاوچه رخی رووداوه كان نه بووه يان نزيك نه بووه لېي جگه به وه نوغوزخان ده وروبهري پېنج سهه سال دواي پېنجه مېهر ژياوه، نه مه جگه له وهی كه نېمه هېچ شتېكې وامان له باره ی نه و ناووه له كتيبه مېژوويه كان و وهر گيژدراوه كان و ته نانه ت له فرههنگه كاندا بهرچار نه كه وتوه. گوايا (به گدوز) نه وهنده ناشيرين بووه، پېنجه مېهر دوعاي لي كردووه، چونكه گهر يه كېگرن هه موو دونيا ده خنده ژير ده سه لاتي خو يانه وه. جا ناي پېنجه مېهر يك گهر نيردراوي نيزدان بيت چون ده بيت جياوازي نيوان (جوان و ناشيرين و رەش و سپي و هه ژار و دهوله مهنده..) بكات له كاتېكدا كه نيزدان فره مانې پيدراوه (يه كساني و راستگويي و بي جياوازي و ته بايي) له نيوان گه لاند ا بلاوبكاتوه و بيتته خه مخوري هه موو ده سكرورت و ليقه و مار و خودا په رستېك.

دبیلۆماسییهت له سهردهمی دهۆلهتی راشیدیندا

١١-٤٠ك / ٦٣٢ - ٦٦٠ز

له ماوهی خیلافهتی راشیدیندا (١١-٤٠ك / ٦٣٢ - ٦٦٠ز) ئهوه دبیلۆماسییهتهی که خهلیفهکان پهیرهویان دهکرد درێژهدانی ههمان دبیلۆماسییهتهی سهردهمی پینغهمبهر بوو که ئهویش بلاوکردنهوهی ئایینی ئیسلام و دروستکردنی پینهندهی بوو له گهۆ گروپ و دهۆلهتهکانی دیکهدا له رینگهی گفتوگۆ و دانوستاندنهوه ههروهک لهم ئایهتهدا هاتوه: «يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى و جعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمکم عند الله اتقاکم»^{١١٠}. جینی ناماژهیه بۆ کردنه دهۆلهتی راشیدی له ههندی له کاتهکاندا دبیلۆماسییهت پهیرهوبکات له فرمانهوایدا له میانهی نامادهکردن و نووسینهوهی نامهکانی پینغهمبهر بۆ پادشا و سهۆکهکانی ولاتانی دراوسی و ههندی هینزی ئۆیۆزیسیۆن لهناو ولاتهکهیدا. پیرهوکردنی دبیلۆماسییهت له سهردهمی فرمانهوایهتهی خهلیفهکانی راشیدییدا له پینی نووسینهوه نامادهکردنی نامهکانی پینغهمبهروه بوو بۆ پادشا و سهۆکردهی ولاته دراوسیکانیان و ههندیک له هینزه بهرهههستکارهکانی ناو ولاتی خوشیان. خهلیفهکان جگه له راویژکردن، متمانهشی دابووه نوینهرهکانیان له هینان و بردنی نامه و نووسراوهکاندا، بۆ نمونه:

- ١- له نووسراوهکاندا ئهوه هاتبوو که خهلیفه ههنگرهکهی سهۆرشک دهکات به ناوی پادشا یاخود گهۆره بهرپرسی ولاتهکهوه قسه بکات.
- ٢- ههنگری نامه یاخود نیردا سهۆرشک کرابوو که دۆکومینته دیاریکراوهکان واژۆ بکات.

١٠٠- سورهتی الحجرات، ئایهتی ژماره (١٢).

۳- نیردراو وهك كه سیتیکی باوه پینکراو و نویننهری یه کهم ده بسو لیتزان و شارهزا و زمان پاراو بووایا له بواری دیبلۆماتادا.

ههلبهت له سهردهمی پینغه مبهردا بناغهی کاری دیبلۆماسییهت^{۱۰۱} دانرا و دواي خۆی جینگره کانی پینرهویان ده کرد. نه بویه کر وهك یه کهم خه لیفه ی راشیدی (۱۱-۱۳)ک / ۶۳۲ - ۶۳۴ز) یهك له گرنگترین کاره کانی له پاش مردنسی پینغه مبهردا شه پرکردن بوو له گهژ هه لگراهه کانی نیمچه دورگهی عه رهب که هه ندیکیان گه رانه وه سه ربت په رستی و هه ندیکیان زه کاتیان نه دا و هه ندیکی دیکه وازیان له نوینکردن هینا، سو تم مهبهستهش نه بوبکر (۱۱) یازده (لیوا - لشکر)ی سه ربازی له دژی ته مان پینکهینا.^{۱۰۲}

کاتیک نویننهری گروه هه لگه راهه کان چوونه لای نه بویه کر، نه وه هیچ کردار و په فتاریکی لاریبونی نه نجام نه دا له به رامبه ریاندا، له گهژ نه وه شدا که نه وان هاتیبون هه ر له سه ره تاوه نه بویه کر گومانی له نیهت پاکی نه و نیردراوانه هه بوو^{۱۰۳}، چونکه به لای نه وه وه هه لسه نگانندی په یام هه لگره که پینهنه دی به به ها و نا کاری به رپرسه که یه ویه که بو نه و جینگه یه ی ناردوه.^{۱۰۴} به واتایه کی دیکه نه بویه کر له نیهت پاکی به رامبه ره که ی به گومان بوو. شایانی باسه که خه لیفه ی موسلمانان، نه بویه کری سه دیق له سه ره ی دوو سالن فه رمانه راهه تیه دا نه ی توانی هیچ جو ره پینهنه دیه کی دیبلۆماسی ناشته وانی و دۆسته یه تی له گهژ ولتسانی ده وره به ره که ییدا دروست بکات.

۱۰۱- مامون الحموي: س-پ، ل، ۴۲.

۱۰۲- مسکویه: تجارب الامم و تعاقب الهمم ۵ - ف - امد رور. مطبعة شركة التمدن الصناعية ، مصر، ۱۹۱۴م، ح / ۱ / ۱۸۱-۱۸۲.

۱۰۳- الطبری: س-پ، ۲ / ۶۵۴ ، مسکویه: س-پ، ۱، ۱۷۸.

۱۰۴- محمد حسين هيكل: الصديق ابوبکر مطبعة مصر، ۱۹۵۸، ۱۱۴.

به مردنی نه‌بویه‌کر، عومهری کورپی خه‌تاب (۱۳-۲۳/ک ۶۳۴-۶۴۴ز) جینی ده‌گریته‌وه. عومهر له‌گه‌غیبتیدا سهرقائی کاری بازرگانی بووه، به‌لام له‌پال نه‌وه‌شدا کاروباری بائوئیزخانه‌کانی نیوان قوره‌پیش و ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی گرتبوه‌ده‌ست.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وی عومهر که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز و جینی ریزلینانی خه‌لکی بووه، ههر له‌به‌رته‌وه‌ش پیغه‌مبهر نرای کردووه که ئیزدان ئیسلام به‌یه‌کیتک له‌عومهره‌کان (عومهری کورپی خه‌تاب یاخود عومهری کورپی هشام) پایه‌دار بکات^{۱۰۵} عومهری کورپی خه‌تاب به‌یه‌کیتک له‌که‌سایه‌تیه‌ ناوداره‌کانی عه‌ره‌بی پیش ئیسلام نه‌ژمار ده‌کریت و نوینه‌ری حکومتی (الملا) بو له‌شاری مه‌ککه. و له‌کاری دیبلوماسیدا چهند نهرم بوو هیئنده‌ش توندبوو. له‌زاری عومهره‌وه‌ده‌گیترنه‌وه:- (ناییت که‌سیتک سهرکرده‌ی نه‌م میلله‌ته‌ بیئت گهر بیئتو هه‌لگری نه‌م خه‌سله‌تانه‌ نه‌بیئت (نهرم و نیسانی له‌لاوازیه‌وه‌ نه‌بیئت، توندو تیژی له‌زه‌برو زه‌نگه‌وه‌ نه‌بیئت، خوگرتنه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌چه، لیخوشبوون به‌بی پیسوه‌دان^{۱۰۶}) . هاوکات مه‌رجه‌کانی نیردراری دیاری کردبوو و تبووی: (نه‌گهر ریگه‌تان پی‌درا، باشترین که‌ستان بنیرن، نه‌گهر چوونه‌ ژوره‌وه‌ جوانترین و پرتک و پیکترین ده‌م چاو پیشکه‌ویت، نه‌گهر قسه‌تان کرد زمانتان جیاتان ده‌کاته‌وه، هتد...)^{۱۰۷}.

۱۰۵- احمد شلبي: التاريخ الاسلامي، ج ۲/۳۹۰.

* سف: ماریکی دریز و ناسکه‌و له‌نیو به‌ردو زیغه‌و بازده‌داحت و عه‌ره‌به‌کان و توویانه‌ ده‌فری بویه‌ ناویان لیئاوه‌ بالگرتوو، مه‌به‌ست لیرده‌دا لیخوشبوونه‌ به‌بی تۆله‌سه‌ندنه‌وه. (پزگار که‌ریم: فره‌هنگی ده‌ریا، ۱/۴۲۵).

۱۰۶- محمد عزة دروزة: تاريخ العرب في الاسلام، تحت راية الخلفاء الراشدين، المكتبة العصرية، صیدا، بیروت، ص ۳۸۵.

۱۰۷- بۆزیاتر زانیاری به‌وانه: ابن‌الفراء: س-پ، ل ۲۴۷.

پاش مردنی عومدری کوپی خدتاب به ۳ سی رۆژ، عوسمانی کوپی عهفان دهسهلاتی خیلافهتی گرتە دەست (۲۴-۳۵ ک / ۶۴۴-۶۵۵ ز)^{۱۰۸}. له سالی ۶ شهشی کۆچی عوسمانی کوپی عهفان بالۆیزی پیغه مبهەر بووه بۆ لای قورپه‌یشیه‌کان، کاتیک که قورپه‌یش پرنگه‌ی نه‌دا پیغه مبهەر بجیتته مه‌که به مه‌به‌ستی عه‌مه‌کردن^{۱۰۹}. له‌به‌رته‌وه‌ی عوسمان خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی کاریگه‌ر بووه لای قورپه‌یشیه‌کان و توانی زۆربه‌یان رابکیشیت به‌لای خۆیدا، پیغه مبه‌ریش له‌به‌ر شه‌رمی و په‌وشت به‌رزی زۆری خۆشویست، له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتیدا بریک پاره‌ی (بیت المال) ته‌رخان کرد بۆ پیشوازیکردن له‌ نماینده بیانیه‌کان و سه‌رفکردنی خه‌رجی له‌کاتی مانه‌وه‌یاندا^{۱۱۰}. هاوکات داوای له‌ هه‌موو کاربه‌ده‌سته‌کانی خۆی کرد بۆ گفتوگۆکردن له‌ پینار دروستکردنی په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تی و دیپلۆماسی به‌نا‌ماده‌بوونی گه‌وره‌ هاوه‌له‌کانی پیغه مبه‌ر^{۱۱۱}.

پاشان عه‌لی کوپی ئەبی تالیب ده‌سه‌لاتی خیلافه‌تی گرتە دەست. عه‌لی پیتی وابوو نێردراو گوزارشت له‌و که‌سه‌ ده‌کات که ناردوویده‌تی و له‌مباریه‌وه‌ وتویه‌تی:- ((نێردراوت ته‌رجومانی هه‌زرته‌ و نوسراوه‌کات په‌وانتین زمانه‌ له‌ جیاتیت))^{۱۱۲}. واته‌ که‌سی نێردراو یاخود نوێنه‌ر ده‌بی قسه‌کانی به‌ ته‌واوی گوزارشت له‌ بۆ چوون و هه‌لۆیستی ده‌سه‌لاتداره‌که‌ی یاخود ولاته‌که‌ی بکات.

۱۰۸- محمود شیت خطاب: السفارات النبوية مطبعة المجمع العلمي العراق، بغداد، ۱۹۸۹، ۲۲۹.

۱۰۹- محمد احمد سعد: موسوعة التاريخ الهجري، دار صفاء للنشر و التوزيع، ط۱، عمان، ۲۰۰۳. ص ۲۴.

۱۱۰- ابراهيم احمد العدوي، المسلمون و الجرمان دار المعرفة، ط۱، القاهرة، ۱۹۶۰. ص ۲۸۱.
 ۱۱۱- الصفدي: الوافي بالوفيات باعثناء - هلموت ريتز، شركة الفجر العربي، بيروت، ۱۹۶۲. ص ۳۹.

۱۱۲- ابن ابي الحديد شرح نهج البلاغة، طبعة بيروت، ۱۹۶۲. ص ۷۲.

دیبیلۆماسییەت لە سەردەمی ئومەیدا

بەدریژایی سەردەمەکان هێرش و پەلامار و شەرەکان پێوەندیە سیاسی و دیبلۆماسییەکانی بەرەو چالاکی بردوو. و توانیویەتی لە ئەنجامی هەولەکانیدا کۆتایی بە شەرپێنی و دانوستاندن بەرقەرار بکات بە مەبەستی هێنانە کایە ناشتی و گۆڕینەوهی دیلەکان و بەستنی ئاگرەست یاخود رێککەوتنیکی کاتی یا هەمیشەیی.

هەر لە سەرەتای دامەزراندنی دەولەتی ئومەیدا، گۆڕینەوهی بالتۆزخانە و ناردنی نوێنەران لە گەڵ پۆمە بێزەنتیەکاندا سیمایەکی رێکخراوی وەرگرتبوو ئەویش بەهۆی نزیکی دیمشق لە کەستەنتینیەوه. جگە لەره خراپی بارودۆخی ناوۆخی هەردوولا زۆر جار ببوو هۆی ئەکتیڤکردنی پێوەندیە دیبلۆماسییەکان لە نیوانیاندا. بێگومان دەولەتی ئەمەوی پێی باش بوو پێوەندی دیبلۆماسی لە گەڵ نەیارەکانی داڕمەزینی، لەم پڕۆشەوه توانی بالتۆزخانەیی خۆی دروست بکات کە نەرك و چالاکیەکانی بە ئەنجام گەیانندی پێوەندیە دیبلۆماسییەکانی هەردوولا بوو. هەلبەت لەو سەردەمدا ئەم کارە وەك ئەلتەرناتیڤیک جینی شەرپ و دووژمنایەتی گرتووتەوه لە هەمان کاتدا سیاسەتی دەرەوهی دەولەتی ئەمەویی دیاریکردوو لە فراوانکردن و بلاوکردنەوه بە ئەنجامدانی بیروباوەرەکانیدا^{۱۱۳}، ناردنی نوێنەر بۆ لای پۆمەکان و رێککەوتن لە گەڵیاندا بۆ مەعاویە کۆری ئەبوسفیان زۆر گەنگ بوو، بە تاییەتی کە مەعاویە لە ناوۆخی ولاتە کەیدا سەرقاتی خۆرێکخستەوه نەهیتشتی نا تاییەتیەکان بوو^{۱۱۴}.

بەلام پاش ئەوهی موسلمانان لە ئابلوقەدانی شاری کەستەنتینیەدا (۴۹/ك/۶۶۹ز)

۱۱۳- مجید خدوری: الصلات الدبلوماسية بين هارون الرشيد و شارلمان، مطبعة التفيض، بغداد، ۱۹۳۹، ص. ۲۴۲، ۲۳۹.

۱۱۴- ابن الطقطقي: الفخري في الاداب السلطانية و الدول الاسلامية مطبعة محمد علي صبيح و اولاده بالازهر، القاهرة، ص. ۸۳.

شکستیان هینا. نهوجا له گهڼ ږمه کاندای له سهر نهوه ږنکهوتن که سالانه باج و سهرانه بدریت به دهولته پیژهنه تی که نه مهش بز خوی نیشانه یه که لایه ن خیلانه تهوه بز هیوه ږوونه وه و ناشتوونه وه له گهڼ بهرامبه ره که یاندا. دوا به دوا ی نه مهش چهند جارنک شاندی دهولته پیژنتی چوونه دیمه شق بز هه ولدانی زانینی نیه تی خیلانسه و ناماده کاریه کانی بز انن و له کاتیکه وه بز کاتیکه دیکه پیژهنه یه کانی نیوان هه ردوو دهولته جینی باس وگفتو گو بو^{۱۱۵}. جینی ناماژه پیکردنه که معاویه ی کوری نه بوسفیان پیایکی دیپلوماتی خاوه ن نه زمون بووه پاش بیرکړنه وه یه کی قول بریاری یه کلاکه ره وانه ی ده دا. معاویه به کارهینانی هیزی له یه کلای کړنه وه ی کیشه کاندای رته کړه وه، نهو ته ماشای مهسه له کانی له هه ردولواوه ده کړد بز نه وه ی هه موو هیزه کارلنکه ره یه کانی تیادا بیینی، و بتوانیت له ږنکه یه که وه دووباره هیزه کانی به شپوه یه کی زیره کانه ږنک بخاته وه و بگاته ناکامیتکی باش، نهوجا به شپوه یه کی دیپلوماسیانه که ږنز و جوامیتری و مهردایه تی و ژیری تیا به دی ده کرا له مامه له کړنی له گهڼ دوژمنه دژاوه کانیدا هه ولتی به ده ستهینانی خو شه ویستانی ده دا. له به ناوبانگترین بنه ما دیپلوماسییه کان که معاویه داینا و تا نیسته ش له مامه له یاخود کړداری دیپلوماسییدا هه ر کاری پیښه کړیت، نه وه ی پی پی دوتریت (تاله موه کی معاویه) که پیشر ناماژه مان بز کړد^{۱۱۶}.

بز نمونه، له یه کیک له وه دیپلوماسییه کانیدا معاویه ده یگوت: (من شمشیره کهم هه لناگرم بهرامبه ر که سیک بی شمشیر بیت، نه گه ر بیتو به وشه چاره سه ر نه کړیت... هتد)^{۱۱۷}. له لایه کی دیکه وه (الیعقوبی) ده یگیتته وه که (حجاج بن یوسف الثقفی) والی عیراق (عمار بن تمیم اللخمی) به نوسراویکه وه ناردوه بز لای (رتبیلای) پادشای سجستان تیایدا داوای لیده کات که (عبدالرحمن بن الاشعث) ی بز بنیترتته وه

۱۱۵- ابن الاثیر: الکامل، ۴/ ۴۵۸ - ۴۵۹.

۱۱۶- بېوانه ده روازه ی نه م کتبه.

۱۱۷- مسکویه: س- پ، ۲/ ۲۱.

پاش شکستی بزوتنه و کھی، ئەویش لە ژیر فشار و هەڕەشەدا پازی بوو لە گەلیدا
 پریکبکەوی و کوری (ئەشعەت) لە گەل نێردراوە کەیدا بو بنیترتەوه^{۱۱۸}. هەرۆهە
 سەرچاوە چینیەکان لە میثرووی (تانغ) باس لەوە دەکەن کەوا لە سەردەمی
 ئومەویەکاندا (۱۷) حەقەدە بەلۆیژخانەیان چوونەتە چین. سەرچاوە چینیەکان دەلێن
 نێردراویک بە ناوی (سلیمان) لە لایەن خەلیفە (هشام بن عبدالملک) چوووە بو لای
 نیمپراتۆری چینی (هیوان تونج) سالی ۱۰۸ ک/ ۷۲۶ و پێوەندیە سیاسیه کان باش
 بوو لە نیوان عەرەب و چیندا تا کۆتایی فەرمانڕەوایی ئەو نیمپراتۆرە^{۱۱۹}. هەرۆهە
 باس لەوە دەکری کە شانديک لە سالی (۱۱۰ ک/ ۷۲۸ ز) کە لە (۸) هەشت کەس
 پینکەاتبوو، چوووتە چین بە سەرۆکایەتی (دیدو) کە یەکیک بوو لە فەرماندەکان،
 نیمپراتۆریش پێزی لینگرتوو و بە پلەئەسپ سوارینکی پلەیکە دایناوە و زۆر پێزی لە
 شانده کە گرتوو، پێ دەچیت ئەم فەرماندە بە ئەژاد تورک بوویت لە ژیر فەرمانی
 یەکیک لە سەرکردەکانی بخارا یاخود سمرقندا بوویت^{۱۲۰}. لە میانەئە نمایشکردنی
 میثرووی پێوەندیە دیپلۆماسییه کان لە سەردەمی ئومەویدا دەتوانین بگەینە ئەو
 پاستیهی کە هەولێ سەربازی ئومەوییه کان بە درێژایی ساوهی فەرمانڕەوایەتیە کەیان
 کە نزیکە (۹۰) ساڵ بوو ناچاری کردوون پێوەندی دیپلۆماسی لە گەل
 دراوسێکانیاندا بیهستیت ئەوش لە گەل پۆمەکاندا رویدا. پێوەندیە
 دیپلۆماسییه کانێ دەولەتی ئومەوی ئەنجامی بەرەوامی جەنگە سەربازییه کان بوو و
 لە لایەکی دیکەوه بە هۆی بارودۆخی ناوخۆ کە هەردوو لای ناچارکرد یەکتەر پازی
 بکەن و پەیماننامە و پریککەوتننامە بیهستن بە مەبەستی هیورکردنەوهی بارودۆخی
 ناوخۆی وڵاتەکانیان.

۱۱۸- تاریخ ، ۳/ ۲۲.

۱۱۹- زکي محمد حسن: الصين وفنون الاسلام، ص ۱۰.

۱۲۰- بدرالدين الصيني: العلاقات بين العرب والصين، ص ۱۵۸.

لیڤه دا جیتی ناماژه بوکردنه که کورد هیچ کاریکی دیبلۆماسی نه وتۆزی نه بوو که وا شایه نی باسکردن بیته له وه هه گه بیه دا، جگه له وهی که خاکی کوردستان گۆرپه پانی مملاتی و شه ری نیوان ده ولته تی ئومه وی و شوڤر شگیتان بوو له دژی ده سه لاتی خیل افه تی ئومه وی، به لام سه باره ت به پیوهندی نیوان کورد و ئومه وییه کان نه وا به پیی نه و زانیاریانه ی له بهر ده ستانه هه رچهنده که مه، به لام ده توانین بگه ینه نه و راستیه ی که کورد به پیی به رژه وهندیه کانی لایه نگری بزوتنه وه کانی (شیعه و خوارج) ی دژی ده سه لاتی ئومه وی بوون، بۆیه ریکه وت و ده گمه ن نه بوو که ئه م بزوتنه وانه لایه نگریان له ناوچه کوردیه کانه هه بیته، له کاتیکدا کورد یه کیک بوون له گرنگترین میللته تانی رۆژه لاتی نیسلاهی و له ولته که یاندا که ناوی کوردستانه ده ژیان، به لام ته وه ی پیی ده وتریت پیوهندی جینگو له نیوان کورد و ئومه وییه کانه ده گه رته وه بۆ سه ده ی (۴-۵ ک/۱۰-۱۱ ز) کاتیک نه وه ی ئومه وییه کان خه ریکی کار و چالاکی نایینی و سیاسی بوون له نیو کوردان و خاکی کوردستاندا^{۱۲۱}.

هه تا گه لان و ده ولته تان له سه ر شاری پیشکه وتن و شارستانیه ت ریکه ون، هه ست و شه وریان له ناست بوونی نه و په یوه ندیانه و توندوتۆلکردنی بنه ماکانی زیاتر ده بیته، دوا ی نه وه ی له گه ل تپه رپه وونی رۆژگار و نه وه کانه، ده رکه وت که زمانی لیکتینگه یشتن و لیکه حالیه بوون له نیوانیانه له زۆریه ی کاته کانه باشتر و به سوودتره، له پیتناو پاراستن و به دیهیتانی ناماچه کانه، له وه ی که دووره په رتیز بن و ناکوکی و زمانی هه ره شه و هیت زالبیته به سه ر زمانی لۆژیک و عه قل و لیکتینگه یشتن و په یوهندی به رده وام له نیوان ده ولته تان له کۆمه لگای نیوده ولته تیدا بۆته مه سه له یه کی گرنگ که هیچ ده ولته تیک ناتوانیته ده سه تبهرداری بیته، له پیتناو به هیتزکردنی پیگه ی خزی و زامنکردنی به رژه وهندیه کانی و به دیهیتانی ناماچه کانی.

۱۲۱- ابن خلکان: وفيات الاعیان و ابناء الزمان، تحقیق: احسان عباس، دار الثقافة، بیروت، ۱۹۶۹. ح/۱ ص ۴۳۷.

له بهر روښنایي ته مانده دا په یوه نډیه د بلو ماسیه کان رولټیکي گړنگي ده بیست له چوارچټوي په یوه نډیه نیوده ولته تیه کاند. لیره دا نه وه ی پټویسته ناماژه ی پټیکه یین، نه وه یه که تویره ره وه کاتیک ده ست ده داته تویره نه وه ی مه سه له ی د بلو ماسیه ت و میژوی دیبلو ماسی، نه و شیوازه ی که پټویسته په یوه ی بکات له و بواره دا جیوازه له گه ل نه و په یوه ی له تویره نه وه ی میژوی سیاسی گشتیدا پیاده ی ده کات. مه به ست له میژوی د بلو ماسی نه و په یوه نډیه ناشته واییه فرمیانې نیوان ده ولته تان و نه و فاکتورانیه که پاڼ به هر یه کیکیانه وه ده نی بڼ دامه زانندی نه و په یوه نډیانه، نه مانه و سهر پای له خوگرتنی سیستمی نواندی د بلو ماسی نه و یاسا و رتسایانه ش که تاییه تن به ته مسیلی د بلو ماسی.

میژوی د بلو ماسی باس له چوڼیه تی به رټوه چوونی کاروباری نیوده ولته تیش ده کات له رټگه ی نامه گورینه وه و دیالوگ و گفتوگوه که سه فیره کان نه نجامی ده دن، جگه له خو ناماده کردن بڼ تیمزاکردنی په ایمان نامه کان و رټکه وتتن نامه کانی نیوده ولته تان، له پینا و به رزه ونډیه کی دیاریکراو، پټویسته تویره ره وه له و بواره دا، بزانیست که د بلو ماسیه ت ویرای نه وه ی سروشت و تاییه تمه نډی نیوده ولته تی هدییه، له هه مان کاتیشدا به پی سیسته مه کان و احکام و یاساکانی، په یوه سته یاخود پابه نډه به ده ستور و یاساکان و نیزام و رهوشی ناوخوره له هر ده ولته تیکدا، هه روه ها پابه نډه به کیشه ده ره کیه کانیشه وه، بزیه پټویسته تویره ره وه بایه خ به سه رجه م نه و ره گه زانه بدات، بڼ نه وه ی راهی کاریگه ری له به رټوه چوونی په یوه نډیه د بلو ماسیه کان ده رنجات.

بهشی یه کهم
بارودۆخی سیاسی نیوچه که و کاریگه‌ری له‌سه‌ر
درووستبوونی میرنشینه کوردیه‌کان

ته‌وه‌ری یه کهم

- بارودۆخی سیاسی و دارایی و په‌ش‌تویی به‌پ‌توه‌بردن
- ده‌ستگرتن و بالاده‌ستی بیانی به‌سه‌ر خیلافه‌تی عه‌ب‌ب‌اسیدا

ته‌وه‌ری دووهم

- به‌پ‌توه‌بردنی هه‌ریمه‌کان
- ریست و توانایی و شیاری و لی‌هاتوویی
- هۆکاری تر

ته‌وه‌ری سێیه‌م

- سیستمی خێله‌کی له‌ نیو کورده‌واریدا
- باوبوونی جیا‌بوونه‌وه
- به‌لگه‌ و نمونه له‌سه‌ر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی

تهوهری یه کهم

بارودڅخی سیاسی و دارایی و په شپږی بهرنيو بهرډن

دولته تی عه‌بباسی له بارودڅخکی سیاسی شیواودا ده‌ژیا، تهویش نه‌نجامی لاوازی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه بوو، نه‌م بارودڅخه‌ش له باری تابووری و کارگټریشدا په‌نگی دابووه، چونکه به هیزی دولته‌ت به پیتی چه‌ندایه‌تی و چه‌نایه‌تی توانای له به‌رنيو بهرډنی ولاتدا پیوه‌ریکه بڅ پیدانی هیزی دولته‌ت، چونکه نه‌و داموده‌زگه‌یانه برپړه‌ی پستی دولته‌تن که توانا لیتهاوویی ده‌بیته مایه‌ی دروستبوونی پیوه‌ندیسه‌کی پته‌و له نیوان دولته‌ت و خه‌لکیدا، بڅیه پیویسته نامازه بڅ نه‌وه بکه‌ین که مملانس‌ی له نیوان سویا و کارگټریدا ده‌بووه هڅی شپړزه‌بوونی داموده‌زگا نیداریسه‌کان، زږر جاریش ده‌بووه مایه‌ی لاوازیوونی دولته‌ت وه‌ک چه‌ن له سه‌رده‌می خه‌لیفه (المتوکل علی الله) (۲۳۲-۲۴۷ک/۸۴۷-۸۶۱ز) روویدا. به‌لام لاوازیوونی داموده‌زگا نیداریسه‌کان له‌سه‌رده‌می (المقتدر بالله)* دا (۲۹۵-۳۲۰ک/۹۰۸-۹۳۲ز) که له ته‌مه‌نیکی هدرزه‌کاریدا خیلافه‌تی گرتبووه ده‌ست گه‌یشته ناستیکی ترسناک به‌و راده‌یه‌ی

---

* المقتدر بالله: له نیو سالانی (۲۹۵-۳۲۰ک/۹۰۸-۹۳۲ز) ده‌سه‌لاتی خیلافه‌تی عه‌بباسی وهرگرت، جینگای نامازه بڅ کردنه که‌وا (المقتدر) له ناستی پووداوه‌کانی سه‌رده‌می خڅی نه‌بوو، هره‌ها (مؤنس التركي) کارویاری خیلافه‌تی به‌رنيو به‌برد، هاوکات دیارده‌ی ده‌ست تیوردانی ژنان له کارویاری دولته‌ت سه‌ری هله‌دا جگه له ناشویی ناوخڅ ودره‌وه. (الطبري: تاریخ الرسل والملوک، ج ۱۰/۱۴۱؛ المسعودی: مروج الذهب ومعادن الجوهر، دار الاندلس، بیروت، ۱۹۸۲، ۲۱۴/۴).

هه‌ڕه‌شه‌ی له‌ناوچوونی خه‌لافه‌تی تیا به‌دی ده‌کرا. (١٢٢)

هه‌ر له‌ سه‌رده‌می نه‌ودا ده‌زگه‌ وه‌زاریه‌کان زۆر په‌شێواو بوون به‌ شێوه‌یه‌ک دوانزه‌ وه‌زیری بۆ دانرا. (١٢٣) هه‌ر نه‌وده‌مه‌ بۆ خه‌لکی پوون بووه‌وه‌ که‌ ده‌ولت توناسای نه‌وه‌ی نییه‌ یه‌کسانی کۆمه‌لایه‌تی و تاسایش بیاریزیت و داینی بکات. (١٢٤) نه‌و بارودۆخه‌ کاریگه‌ری خراپی به‌سه‌ر هه‌رێمی نیسه‌لامیه‌کانه‌وه‌ هه‌بوو له‌ وانه‌ش و لاتسی کورد. شایانی باسه‌ که‌ پۆلی سیاسیی کورد هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچییه‌وه‌ ده‌رکه‌وت،** چهندین شوێشیا ن ده‌وی ده‌سه‌لاتی ده‌ولته‌تی عه‌بباسی کرد به‌تایبه‌تی دوا‌ی لاوازیوونی و توانییا ن چهندین مه‌رئینه‌ی سه‌ره‌خۆ یا ن نیمچه‌ سه‌ره‌خۆ له‌ هه‌رێمه‌ جیا جیاکانی و لاتسی خۆیا ن دا‌مه‌زرێنن، به‌لام له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا هه‌تشته‌ باوه‌ریا ن به‌ ده‌سه‌لاتی پۆحی خه‌لیفه‌ هه‌بوو، نه‌ویش به‌هۆی پیوه‌ندی به‌هه‌زییا ن به‌ ئایینی نیسه‌لامه‌وه‌ که‌ خه‌لیفه‌ی مه‌سولمانا ن نوێنه‌رایه‌تی ده‌کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ نه‌کۆلیا ن له‌ خه‌لافه‌ت نه‌بوو، به‌لکو به‌رده‌وام له‌سه‌ر مه‌نبه‌ره‌کانه‌وه‌ بانگه‌وازیا ن بۆ ده‌کرد و نیویا ن له‌سه‌ر سه‌که‌ی پا‌ره‌کانیا ن ده‌نووسی و به‌شدا‌ری جیهادا‌یا ن ده‌کرد، (١٢٥) ئینجا هه‌ندی له‌

---

(١٢٢) ابن دحیة: الخراس في تاريخ خلفاء بني العباس، تعليق: عباس العزاوي، بغداد، ١٩٤٨، ص ٩٥.

(١٢٣) المسعودي: التنبيه والاشراف، بيروت، ١٩٨١، ص ٣٤٤.

(١٢٤) حمدان عبدالعجيد الكبيسي: عصر الخليفة المقتدر بالله، النجف الاشرف، ١٩٧٤، ص ٥٦٥.

** جینگه‌ی ئاماژه‌ بۆ کوردنه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی عه‌شانه‌یه‌کان (عه‌شانه‌یه‌کان) له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زاینی نه‌که‌وتوه‌، و ئه‌وه‌چیه‌که‌ی زۆری له‌به‌رده‌ستدا بوو له‌ پوژناوایی هه‌رێمی چیا تا سه‌نوو‌ری ئازهره‌بیجا ن بۆ نه‌زیکه‌ی (٥٠) په‌نجا سا ن له‌ ئه‌و سا لانی (٣٠٠ - ٣٥٠/٩١٢ - ٩٦١) ن فه‌رمانه‌وه‌وا بوون، بۆ زانیاری زیاتر بپروانه‌: (ابن الاثیر: الکامل ١٠١/٧؛ قاندر محمد حسن: الامارات الكوردية في العهد البويهی، رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة الى كلية الاداب، صلاح الدين، ١٩٩٩، ص ١٠).

(١٢٥) حسام الدين على غالب: الكرد في الدينور وشهرزور، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب، بغداد، ١٩٧٥، ص ١١٤.

وهزيره كان له سهردهمى (المقتدر بالله) دا نه يانده توانى كاروبارى خوڤيان وهك پتويست به جيپهينن، ديارتريشيان وهزير (ابوعلي الخاقاني) بوو كه كوپه كانى دهستان له كاروباره نيداريسه كان وهرده دا. نه مهش بووه هوى دراكه وتنى وهزارهت له سهردهمه دا.^(۱۲۶) تينجا زوربوني له كارخستنى واليهه كان بؤ نمونه (دينه وهر) ° له ماوهى بيست پؤژدا هوت كاربه دهست دامه زرتيران.^(۱۲۷) وله پؤژيكد ا له جهزيره له (باقردا و بازيدا) * پينچ كار به دهست دامه زرتيران.^(۱۲۸) نه م گنده ليهه نيداريسه بووه هوى بلاوبونه وهى به رتيل خواردن له نيو كاربه دهستانى خيلافه تى عه بياسيدا، بؤ نمونه هه ندى له وهزيره كان واين دهر وانيه ويلايه ته كان كه هه ول و بواريك بن بؤ دهسكهوت و كؤكرده وهى سه رمايه. بزيه هيچ گرنگى به توانا و ليها تووي و دهسپاكي (كاربه دهست) نه ده درا، جگه له مهش هه ندى جار ولايهت ده درا بهر كه سانهى كه ده توانن پارهى زياتر بدن.^(۱۲۹) نه بى ناماژه بؤ نه وهش بكهين كه نهو پارانه هه مووى له پتو زياد كردنى باجه وه به دهست ده هيترا، واته نهركه كهى ده كه وه سهر خه لكى، به تاييه تيش خه ليفه كان هه ولى نه وهيان ده دا كه قه ره بووى كه مى داهاته كه يان به زياد كردنى باجى سهر نهو نيوچانهى له ژير ده سه لاتياندان چهند جاره

(۱۲۶) ابن الاثير: الكامل، ۱۳۹/۶.

* دينه وهر: دهكه ويته نيوان كنگور له باشوورى پؤژهه لاتيه وه، وه قرماسين (كرماشاه) له باشوورى پؤژئاوايه وه، دورى له هه ردوو شاره كه وه كو يهك وايه. (الأصطخري: المسالك و الممالك، مطبعة بريل، ليدن، ۱۹۲۷، ۱۱۵؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۳۰۸).

(۱۲۷) الهمداني: تكملة تاريخ الطبري، تح: البرت يوسف كنعان، بيروت، ۱۹۶۱، ص ۲۰۱.

* باقردا و بازيدا: دوو گوندن به پينچه وانهى يه كتر دهكه ون له سهر پووبارى ديجه له (جزيره ابن عم) يه كه ميان دهكه ويته پؤژهه لاتيه وه و دووه ميان له پؤژئاواي پووباره كه يه. ئيستاش بازيه ماوه سهر به پاريزگاي دهوكه، بؤ زياتر زانبارى پروانه: (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳۲۱/۱).

(۱۲۸) مسكويه: تجارب الامم، و تعاقب الهمم، ه. ف- امردوز، مطبعة شركة التمدن الصناعية، مصر، ۱۹۱۴، ۲۳/۱.

(۱۲۹) هلال الصابي: الوزراء او تحفة الامراء في تاريخ الوزراء، تح: عبدالستار احمد فراج، بغداد، ۱۹۵۸، ص ۲۸۶.

زیاد بکنن که نهمهش بووه هۆی تیکچوونی باری تابووری ئەو هەریمانە،^(۱۳۰) و زیاد بوونی زۆرداری ئەو کەسانە ی که باجیان کۆدە کردەو بەرانبەر بە خەلک.^(۱۳۱) دەبیین سەرۆکەکانی بوهیی یان سەلجوقیەکان چەندین هۆکاری فیتل و تەلە کە و شکاندنی پەیمانیا ن لەدژی کوردەکان بە کار دەهینا، نەمە لە کاتیکدا ئەگەر نەیان توانیا بە هیز بیاخەندێر دەسلاتی خۆیانەو دەتوانین هۆکاری شۆرش و بزوتنەو کوردیەکان دژی دەسلاتی مەلەبەند جگە لە ناره زووی سەربەستی، بگێرینەو بۆ نالەباری بارودۆخی تابووری و کۆمەلایەتیا ن، ئەویش بەهۆی خرابی سیستمی دارایی دەولەتی عەبباسی و زەبرو زەنگی سەرۆکەکان لە سەندنی خەراج و باجەکانی دیکە و بەفێردانی پارە و خەرج نەکردنی بەسەر دانیشتوانی ئەو نیوچانە ی باجەکیان لیکۆکراو تەو، بەلکو زۆری دەنێردا بۆ پیتەختی خیلافەت تا لە زیادە پۆی خەرجیەکانی خەلیفە و میر و وەزیر و کەسانی تردا خەرج بکریت،^(۱۳۲) باشترین پێگە بۆ ئەم راستیە باج نەدانی خەلکی شارەزور بوو لە کۆتایی سەدە ی (۳/ک / ۹ز) دا.^(۱۳۳) پووبەر پووبوونەو یان لە گەل خەلیفە دا کە ماو ی (۲۰) سا ل بە سەریانەو بوو تەنها (هارون بن غریب الخال)* لە سالی (۳۱۷/ک / ۹۲۹ز) (۳۷هزار) دینار و (۲۰۰) هەزار درەمی لیتوەر گرتن.^(۱۳۴)

(۱۳۰) Bol, shakov, O.G: The Abbasids (Great Soviet Encyclopedia), (Moscow: ۱۹۷۲) Vol. P.V.

(۱۳۱) محمد جمال الدین سرور: تاریخ الحضارة الاسلامية في الشرق من عهد نفوذ الاتراك الى منتصف القرن الخامس الهجري، دار الحامي للطباعة، القاهرة، ۱۹۷۲، ص ۶۹.

(۱۳۲) ماری بن سلیمان: اخبار فطارکة کرسی المشرق في کتاب المجدل، (رومیة الکبری)، ۱۸۸۹، ص ۹۲.

(۱۳۳) حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۱۵.

* هارون بن غریب الخال: کوپی خالی خەلیفە (المقتدر بالله) بوو، خەلیفە نیوچە ی (الدینور و ماسبذان) پێی دا، شەری سوپای خیلافەتی کرد دوا ی ئەو ی (الراضی بالله) (۳۲۲-ک-۹۲۴ز) دەسلاتی گرتە دەست، بۆ ئەو ی خیلافەت و مریگریت، ئەو بوو لە سالی (۳۲۲/ک / ۹۲۴ز) کوژرا. (ابن الأثیر: الكامل، ۶، ص ۲۳۹، ۲۴۰).

(۱۳۴) الهمذانی: تکملة تاریخ الطبری، ص ۲۶۴.

ولاتی کوردیش وهك هممو هه ریمه نیسلامییه کانی دیکه توشی شیوان بوو سو له نه نجامی ئه و سیاستی ده سه لاتدا، به تاییه تی له سه ره تای سه ده ی (٤/ك/١٠) وه تا سه ره له دانی میرنشینه کوردییه کان به م شیویه ئه و نیوچه یه بوو به مهیدانی شه ر و پینکدادان، نه مهش بووه هۆی تیک چوونی بارودۆخی تاسایش تیندا و دوا جار کاریگه ری خراپی به سه ر دانیشتوانی نیوچه که وه له رووی کۆمه لایه تی و ئابووری و ئیدارییه وه هه بوو، به هۆی مه ترسی هیزه نیوخییه کانه وه وهك (بنو حمدان)* و (بنو الساج)** و هیزه هاتوو و هاورده کانی وهك (زیارییه کان، مسافرییه کان و السامانیون)*** و

---

* بنو حمدان: بنه ماله یه کن له (تغلب بن واصل) له به ره بابی (بنی ربیعه) له نیو سالانی (٢٩٢-٣٩٢ ک/ ٩٠٥-١٠٠١ ز) فرمانه وایی (موصل و حلب) یان کردوو، و سه ره تای ده رکه و تینان له هه ریمی (الجزیره الفراتیه) بوو کاتی که لایه نگری خه وارج بوون، نه مهش بیوو ه هۆی سه ره له دانی چه ند شه ریک له گه ل خه لیفه ی عه بباسی (المعتصد)، (ابن حوقل: صورة الأرض، منشورات دار مکتبه الحیاة، بیروت، ١٨٧-١٨٨) ابن خلکان: وفيات، ١/١٧٥).

** بنو الساج: به نیوی بنه ماله ی ساجیه فرمانه ورا بوون له نیوچه نازه ربایجان، بۆ زیاتر زانیاری برونه: (مسکویه: تجارب الامم، ١/١٦: حسام الدین علی غالب: نازه ربایجان، رساله دکتوراه، کلیه الاداب، جامعه بغداد، ١٩٨٤ م).

*** زیارییه کان: بنه ماله یه کن له فارسه کان له سه ده ی (٤-٥/ک/١٠-١١ ز) فرمانه وایی نیوچه کانی (جرجان و قومس و طبرستان) و هه ندی نیوچه ی دیکه، دامه زینه ری ئه م بنه ماله یه (مرداویج ابن زیار بن وردان شاه الجیلی) (حسین عماری: ماده آل زیار، دائرة المعارف الاسلامیه الکبری، طهران، ١٩٩١، ١/٥٢١).

مسافرییه کان: - بنه ماله ی (المسافریه) یاخود (ال مسافر) بنه ماله یه کی دیله مییه، ولاتی نازه ربایجان و نه رمینیا له ژیر فرمانه ورا یه تیان بوو له سه ده ی چواره م و پینجه می کۆچیدا) بۆ زیاتر زانیاری برونه: (القلقشندی: قلاند الجمال فی التعریف بقبائل عرب الزمان، نحد، ابراهیم الابباری، دار الکتب الحدیثه، القا هره، ١٩٦٣، ص ٨٨).

السامانیون: یه کیکن له بنه ماله ئاواره کانی ولاتی فارس که وا له سه ر ئایینی زه رده شتی بوون، له سه ر ده سته بایره گه وه یان که نیوی (سامان خداه) بوو بوونه نیسلام له سه ره ده می خه لیفه ی ئومه وی (هشام بن عبدالملک) و له نیو سالانی (٢٦١-٢٨٩ ک/ ٨٧٤-٩٩٩ ز) فرمانه وایی ولاتی نه و دیوی رووبار تا ولاتی فارس به نیوچه کانی (خراسان، طبرستان، الری، الجبل، سجستان)

البويهيون و دواتريش سه لجوقيه كان **** جگه له مانهش هيزه ناموسلمانه كان وهك (پروس و بيزه نتيه كان).^(۱۳۵) حمدانيه كان جگه له موسل حوكمراني نيوچه كاني (ديار به كر و جزيره) شيان ده كرد و ههروه ها هه ندي له ميره كانيان ده سه لاتي هه ندي نيوچه ي رۆژئاوای هه ريمي چيا يان ده ستكهرت.^(۱۳۶) به شيويهك كه نهو نيوچانه بوونه مهيداني هيرش كردن و شه ره كانيان. بۆ نمونه ده بينين (حسين بن حمدان) * دواي شكسته يناني به رانبهر به سوپاي خيلافهت له سالي (۳۰۳ك/ ۹۱۵ز) ده ستي كرد به

بوو. (عباس اقبال: تاريخ ايران بعد الاسلام، تعريب. محمد علاء الدين منصور، دار الثقافة للنشر والتوزيع، القاهرة، ۱۹۹۰، ص ۱۲۳؛

G: Literary History of Persi. Cambridge, E. Brown
University, ۱۹۵۰, PP. ۳۵۶, ۳۶۹, ۳۹۹.

**** سه لجوقيه كان: ده گه رينه وه سه ر (سلجوق بن تلقاق) خاوه ن بيروپايه كي به توانا بوو، سلجوق چه ند كورتي هه بوو به ناوي (ارسلان، ميكائيل، موسي)، سه لجوق له جوند نزيك بوخارا له ته مه ني (۱۰۷) سالي كوچي دوايي كردوه، ميكائيل چه ند كورتي به جيما له وانه (بيضر، طفيل بگ، جفري بگ) ره چه له كي سه لجوقيه كان ده گه رينه وه توركه كاني نهو ديوي رويار، كه گويزايله ي هيج سولتانيكيان نه ده كرد تا نه وه ي ويستان بؤيان چوه سه ر. (ابن الاثير: الكامل، ۳۲۱/۱۹؛ حسام الدين علي غالب: نازه ربايجان، نيشتمان بشر محمد: الكرد و السلاجقة، رسالة دكتوراه، مقدمة الى كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، ۲۰۰۰).

(۱۳۵) قادر محمد حسن: الامارات الكوردية، ص ۵۰.

(۱۳۶) مسكويه: تجارب الامم، ۷۵/۱؛ ابن الاثير: الكامل، ۱۶۶/ ۶، ۱۸۵، ۲۰۱، ۲۰۷، ۲۰۹؛ ابن خلدون: العبر وديوان المبتدا والخبر في ايام العرب والعجم والبربر من عاصره من ذوي السلطان الاكبر، (تاريخ العلامة ابن خلدون)، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ۱۹۸۶، مج ۳/۳، ۷۹۷.

* حسين بن حمدان: له بنه ماله ي حمدانيه كان له موصل تواني له سه رده مي خه ليفه (المعتضد بالله) سه ركه ويئت به سه ر (هارون الشاري) رابه ري خه وارجه كاني نهو نيوچه يه به دييل گرتني و هيناني بۆ خه ليفه، پاشان خه ليفه برياري له سي داره دانيدا له سالي (۲۸۳ك/ ۸۶۹ن)، به مهش خه ليفه له پاداشتي نه م كاره باوكي نازاد كرد. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ۱۷۰-۱۷۴؛ فيصل السامر: الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، مطبعة الايمان، بغداد، ۱۹۷۰، ص ۳۸-۴۰).

سوتاندنی شارۆچکە (تل فافان) **ی رۆژئاوای (نامد) و کوشتنی دانیشتوانی. (١٣٧)

ههروهها (بنو حمدان) بهوه تۆمهتبار کراون که له نیوچهی (دیار ربیعه) *** دهستیان گرتوه بهسەر سهروهت و سامانی خهڵکیدا. (١٣٨) دهتوانین بڵێین که نیوچهی خۆرهلآتی ئیسلامی بووه مهیدانی ململانی سیاسی و شهر و پیتکدادان له نیتوان هیتزهکانی ئهرو نیوچهیه، وهک شهری نیتوان (دیسیم بن ابراهیم الکردي و سالار مرزبان)، **** چونکه

** تل فافان: شوێنێکه دهکەوتێته سهڕ پووباری دیجله له خواروی میافارقین. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٣/٨٤٥).

(١٣٧) ابن الأثیر: الكامل، ٦، ص ١٥١؛ عبدالرقيب يوسف، الدولة الدوستکیة فی کردستان الوسطی، بغداد، ١٩٧٥، ج ٢/ ص ٢٢.

*** دیار ربیعه: یهکنکه له ناوچهکانی ههڕمی جهزیره و پیکهاتوووه له (نصیبین، ارزن، امد، رأس العين، میافارقین، هاردین، باعر بایا، بلد، سنجان، قردا و بازیدا و طور عابدین) (ابن خرداذبه: المسالك والممالك، ٨٦).

(١٣٨) مجهول: العیون و الحدائق فی أخبار الحقائق، تح: نبیلة عبدالمنعم داود، مطبعة التعمان، النجف، ١٩٧٢، ٤ / ٢٠٧٠.

**** دیسم بن ابراهیم الکردي: له نیوچهکانی نازهربایجان سهریههلهداو توانی له نیوهی یهکهمی سهدهی چوارهمی کۆچی و دهیهمی زانینی فهزمانهروایی نازهربایجان و ههندیک له نیوچهکانی ئهرمینیا و ئاران بکات، دهتوانین بڵێین دهسهلآتی دیسم به سهرهتای دهسهلآته سیاسیهکانی کورد دابنرێت لهو سهردهمهدا پێ دهچیت له نیو سالانی (٢١٥-٣٤٥/ک/٩٢٦-٩٥٦)ن حوکمرانی بووه لهو نیوچهیه. (مسکویه: تجارب الأمم، ٢/٢٣؛ ابن الأثیر: الكامل، ٦/٢٨٦)؛ بۆ زیاتر زانیاری بپروانه (قادر محمد حسن: الامارات الكردية، ١٢-١٩).

مرزبان سالار: - ناوی (محمد بن مسافر الدیلمی) پیتی دهوترا میری مسافری خاوهن نازهربایجان، شهری لهگهڵ (رکن الدولة) کرد و لهو شهردا بهدیلی گهرا، بهلام له سالنی (٢٤٢/ک/٩٥٣)ن توانی له زیندان ههلبیت و دهسهلآتی خۆی بهسەر نازهربایجان بگهڕێتهوه، له سالنی (٣٤٦/ک/٩٥٧)ن کۆچی دوایی کرد (مسکویه: تجارب الأمم، ٢/ص ١١٥، ١٦٦؛ ابن الأثیر: الكامل، ٦/٣٢٠، ٣٤٣، ٣٥٢) ..

یہ کہ میان ہدستا بہ پروخانہ شوروی شاری (اردبیل) * بہ سہر دانشتوانی نیوچہ کہ دا لہ بہرئہ وہی پشتگیری (دیسم) یان کرد لہ سالی (۳۳۱ک / ۹۴۳ز) تا دەستی بہ سہر سامانی پیاوچاکان و بازرگانہ کانداز گرت و دہرہ دہری کردن. ^(۱۳۹) نئمہ و ہدرتی چیا (اقلیم الجبال) لہ بارود زخیکی باشتردا بوو بہ ہراورد لہ گدژ ہدرتہ کانی دیکہ دا لہ رووی سیاسی و نابورییہ وہ، بہ تایبہ تی دواہی ہیرشکردنی (مرداویج بن زیار) * بز سہر نیوچہ کہ لہ (۳۱۶ک / ۹۲۸ز) دەستگرتنی بہ سہر نیوچہی (جبل) دا. ^(۱۴۰) ہدروہا لہ سالی (۳۱۹ک / ۹۳۱ز) دەستی گرت بہ سہر (ہمدان) دا و تالاتی کرد. ^(۱۴۱) ہدر بہ مدہ شہوہ نہوہستا، بہ لکو لہ ہیرشہ کانی بہرہ دوام بوو بہرہ و شارہ کانی پوژناوای ہدرتی چیا، بہ (دینور) یشہرہ و دەستی کرد بہ کوشتنی دانشتوانی. ^(۱۴۲) کہ ناچار بوون بہرہ و ہدغدا ہدلیین و داوای کومدک و یارمہ تی لہ خہلیفہ بکہن. ^(۱۴۳) بوہیہیہ کان لہ دہرہ و ہری سالی (۳۲۰ک / ۹۳۲ز) دا کاتی پیوہندیان بہ ہیزی سہریازی (مرداویج بن زیار) وہ کرد لہ سہر شانوی سیاست دہرکہوتن، و (أحمد) کرا

---

* (ردبیل): بہناویانگترین و شوراینترین شارہ کانی نازہریجانہ، دہکہ ویئہ روزہہ لاتی نازہریجانہ ٹیران نزیک دہریای قمزوین (القزوینی): اثار البلاد واخبار العباد، دار صادر، بیروت، د.ت، ۲۹۱؛ بو زانیاری زیاتر بہروانہ: (حسام الدین علی غالب: نازہریجان، ص ۷۵).

(۱۳۹) ابن حوقل: صورة الارض، ۲۸۷-۲۸۸.

** مرداویج بن زیار: یہ کیگ بوو لہ فرماندہ سہریازیہ سہرکیشہکان، چاوی لہ پلہی سہریازی بلند بوو لہ سنیہری میرنشینی لاواز، توانی لہ گہل (اسفار بن شریوہ) سہریکمون بہ سہر (ماکان)، ہرچہ ندہ (اسفار) لہ سالی (۳۲۳ک / ۹۲۸ز) کوژرا، بہ لام دہسہ لاتہ کی گہیشہ دەستی (مرداویج وشمکیر) ی برای، نئم سہرکہوتنہی مرداویج ہوکاری یہ کہم و راستہ و خوی سہرہلدانی (بنی بویہ) بوو. (احمد شلبی: موسوعۃ التاریخ الاسلامی و الحضارة الاسلامیة، القاہرہ، د-ت، ۴/ ۴۱۶).

(۱۴۰) ابن خلدون: العبر، م ۳ / ۴ ق / ص ۸۰۳.

(۱۴۱) القزوینی: اثار البلاد واخبار العباد، ۴۶۸؛ الذہبی: دول الاسلام، ح ۱ / ص ۱۹۲.

(۱۴۲) المسعودی: مروج الذهب، ح ۴ / ص ۴۳۰؛ ابن الاثیر: الكامل، ۶ / ۲۱۴.

(۱۴۳) الاصفہانی: تاریخ سنی ملوک الارض و الانبیاء، دار مکتبۃ الحیاة، بیروت، ص ۱۵۹.

به‌والی که‌رج* له باشوری خۆزهلانی هه‌مه‌دان که بچوکترینی هه‌رسی کورپه‌که‌ی (شجاع بویه) بوو: (علی و حسن) جگه له (أحمد)، و عه‌لیش بوو به (ضامن‌ی) ئیلتزاسی نیوچه‌کانی ماهی به‌صره (نه‌هاوه‌ند)،** هه‌رسی برا توانیان ده‌ستبگرن به‌سه‌ر هه‌ریمی فارس و نیوچه‌کانی سه‌ر به‌هه‌ریمه‌که و له سالی (۳۲۳ک/۹۳۵ز) دا چیاکانیش که‌وته ژیر ده‌ستیانه‌وه، دوا‌ی کوشتنی (مرداویج) له‌سه‌رده‌ستی تورکه‌کان، نه‌حه‌مدیش به‌رده‌وام به‌ره‌و داگیرکردنی رۆژناوا ده‌رۆیشت و حسنی براشیان حکومرانی ولاتی چیاکانی ده‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه نه‌حه‌مد چوه به‌غداد و له سالی (۳۳۴ / ۹۴۵ز) دا حسن نازناری (رکن الدولة)ی*** وه‌رگرت و نه‌حه‌مدیش نازناری (معزالدولة)**** و (ابو الحسن علی)ی براشیان نازناری (عماد الدولة م ۳۳۸ک/۹۴۸ز)ی وه‌رگرت،^(۱۴۴) به‌لام کورژرانی (مرداویج) به‌ده‌ستی غولامه‌ تورکه‌کانی خۆی سالی

---

* که‌رج: شاریکه ده‌که‌ویته نیوه‌ی رینگه‌ی نیوان هه‌ندان و اصفهان. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴/۴۴۶).

** نه‌هاوه‌ند: به‌کوئترین شار داده‌نریت له هه‌ریمی چیا، ده‌که‌ویته باشووری هه‌مه‌دان، و نزیکه‌ی (۸۴کم) لێیه‌وه دووره، هه‌لکه‌وته‌ی ئه‌م شاره که‌وتۆته سه‌ر چیا هه‌ر بویه که‌ش وه‌ه‌ویه‌کی گونجاوی هه‌یه. (الیعقوبی: کتاب البلدان، المطبعة الحیدریة، ۳۹؛ ابن خرداذبة: المسالك و الممالک، ۱۹۹).

*** رکن الدولة: ناوی (ابو علی الحسن بن بویه) میری بویه‌ی بوو، هاوکات خاوه‌نی (اصبهان والرئ وه‌مدان) بوو، له سالی (۳۶۶ک/۹۷۶ز) کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن خلکان: وفيات، ۲/ص ۱۱۸، ۱۱۹؛ ابن الأثیر: الكامل، ۸/۳۶۳).

**** معز الدولة: ناوی (ابو الحسن أحمد بن بویه) میری بویه‌یه‌یه‌کان بوو، هه‌روه‌ها خاوه‌نی (العراق و الأهواز) بوو، له سالی (۳۵۶ک/۹۶۶ز) کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن خلکان: وفيات، ۱/۱۷۴-۱۷۶؛ ابن تفری بردي: النجوم الزاهرة في ملوک مصر و القاهرة، وزارة الثقافة، دار الأرشاد القومي، مصر، ۴/۱۴).

(۱۴۴) حسام الدین علي غالب: الكرد، ۱۱۳.

(٣٢٣ك/٩٣٥ز).^(١٤٥) بووه هۆی جی لهقبوونی دهسهلاتی زیاریه كان له نیوچه كهدا، چونكه كه برازاكهی (قابوس بن وشمكير)^{*} له جیتی دانیششت توركه كان بوون به دوو گروپهوه، گروپینك چوونه نیو بوهیهیه كانهوه و گروپینکی بهروه ههریمی چیا،^(١٤٦) بهرینكهوتن و باج و سهراهی دهینهوهریان هیتا.^(١٤٧) بهم شیویه دهتوانین بلتین خهلكی نهو نیوچهیه نیچیریککی ناسان بوون به دهستی تهماحکارانهوهو بوونه قوریانی نهو بارودۆخه شیواوه، بۆیه دهبینین یهکی له سهركرده پیتشووه كانی زیاریه كان كه نیوی (یشكری) بوو سی ملیۆن درهمی له ماوهی یهك هفتهدا له دانیشتوانی (نهاوهند) سهندا.^(١٤٨)

دوای نهوه نیوچه كه بوو به مهیدانی مملانیستی نیوان بوهیهی و سامانییه كان، چونكه ههردوو لا ههولتی نهوهیان دهدا دهست بهسهر شاره كانی ههریمی چیا بگرن و چهندین شهر و پیتكدادان له نیوانیاندا رویدا، و میر (ركن الدوله)ی بوهیهی توانی له سالی (٣٣٥ك/٩٤٦ز)دا بهسهر سامانیه كاندا زال بیت و ههموو شاره كان بخاتهوه ژیر دهسهلاتی خۆی.^(١٤٩) نهمه و جگه لهوهی كه نیوچهی (ثغوری)^{**} جهزیره و ناران

---

(١٤٥) ابن الأثير: الكامل، ٦/٢٤٤؛ ابوالفدا: المختصر في اخبار البشر، دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت، ٢٠٢، ٨٢/٩٩٦.

* قابوس بن وشمكير: ناوی (شمس المعالی ابو الحسن قابوس بن ابی طاهر و شمكير بن زیار)، میری (جرجان، الجبل، طبرستان) بوو، دهسهلاتهكهی له باوكی گوژیزیهوه بو براكهی (مرداویج بن زیار)، ههرچهنده كهسیکی بهتواناو دوریین بوو، بهلام لههه مان كاتدا زۆردارو ستهمكار بووه، هاوکارانی لهدرژی ههستاو (منوچهر)ی کوپیان ناچار كرد باوكی زیندانی بكات، تاوهكوله سالی (٤٠٣ك/١٠١٢ز) كوچی دوايي كرد، (ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف الاسلامية، حيدر اباد، ٤/٢٦٩؛ ابن خلكان: وفيات، ٤/٨١).

(١٤٦) ابن الجوزي: المنتظم، ٦ / ٣٢٠-٣٢٢.

(١٤٧) المسعودي: مروج، ٤/٤٣٢؛ ابن الأثير: الكامل، ٦/٢٤٦.

(١٤٨) الهمذاني: تكملة تاريخ الطبري، ٢٦٥؛ ابن الأثير: الكامل، ٦/٢١٤.

(١٤٩) مسكويه: تجارب الامم، ٢ / ١٠٨؛ ابن الأثير: الكامل، ٦/٣٢٤.

** ثغور: مههست له ثغور ناوچه سنوريه كانه لهگه لهيزه بيانیه كاندا.

دوچارى هيرشى هيزه دهره كيبه كان بوون، وهك هيرشى بيزه نتيه كان بۆ سر نيوچه كاني (نامه، ميفارقين، ارزن، نصيبين و خهلات).*** ته م هيرش كردنه ماويه كي زۆرى خاياند.^(۱۵۰) ههروهها مهترسى هيرشكردنى رووسيش بۆ سر نيوچه كاني (ثغور) له تاران له زيادبووندا بوو، چونكه سالى (۳۳۲-۳۳۳ك/۹۴۳-۹۴۴ز) هيرشيان كرده سر شارى (برذعه)،* بهلام توشى بهرگريه كي سهخت بوون له لايه ن دانشتوانى نه نيوچهيه.^(۱۵۱) وهك له م روونكردنه رهيده دا دهره كهويت، رووداره خويناوييه كان نيش و

*** نامه: شارىكى كۆنه دهكهويته بهشى خۆرئاواي رووبارى ديچله، و رووبارى ديچله وهك دهمه داس به دهووردا سوپاوه ته وه، ئيستا پيى دهوترت ديار به كر. (ابن حوقل: صورة الارض، ۲۸؛ القزويني: آثار البلاد و اخبار العباد، ۴۹).

ميفارقين: دهكهويته نيسوان جه زيره و ئهرمىنيا، شارىكى گهوره يه و شورايه كي له بهرد دروستكراوى هميه و ههروا خه نده قىكى قولى هه بووه، هه له كۆنه وه كوردى تيا دا نيشته جي بووه. (ابو الفداء: تقويم البلدان، ۲۷۹؛ ابن حوقل: صورة الارض، ۲۰۱).

ارزن: شارىكى به ناوبانگه له نزىك خهلات، قه لايه كي سهختى هميه. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳۵/۱).

نصيبين: به بنكه ي دهقهرى ره بيعه داده نرى و چياي جودى دهكهويته بهشى باكوورى و ههروا خۆشى دهكهويته باكوورى سنجار، و رووبارى هه رمان به ته نيشت شوراي نه م شارهدا ده روات. (ابن جبیر: رحلة ابن جبیر (تذكرة بالأخبار عن الاتفاقات و الأسفار، دار صادر، بيروت، ۱۹۵۹، ۱۷۱؛ أبو الفداء: تقويم البلدان، ۲۸۲).

خهلات: شارىكى ئهرمىنياي نيوه پرسته دهكهويته سر ده رواجى (اخلاط) له جوانيدا كه م ويئنه يه. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۲/۳۸۱، ۳۸۰).

(۱۵۰) ابن كثير: البداية و النهاية، ۶/۱۱/۲۸۹، ۲۴۷؛ ابن الوردي: تمة المختصر في اخبار البشر، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف، ۱۹۶۹، ۴۰۴/۱، ۴۱۱، ۴۱۳.

* برذعة: شارىكى گهوره يه له ولاتى تاران، نه م شاره دهگه پرتيه وه بۆ سر ده مى ساسانيه كان و شاه قوباد بنيادي ناوه، و نزىكه ي (۱۰۰ كم) له دوين دوره، و خاكه كه ي به پيت و به ره مه. (قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ۲۲۲؛ احمد كسروى: شهر ياران گمنام، ۲۵۵).

(۱۵۱) مسكويه: تجارب ۲/۸۱؛ ابن الأثير: الكامل، ۶/۲۹۷-۲۹۸؛ أبو الفداء: المختصر، ۲/۹۱؛ ابن كثير: البداية و النهاية، ۶/۱۱/۲۲۱.

نازاری خه لکی نیوچه که ی زیاد ده کرد، ههروه ها خراپی بارود زخی خیلافته تی عه بیاسی له هه موو پرویه که وه کاریگه ری زۆری له سه ریان هه بوو، هه ر بۆیه کوردیش له پیناوی به پروه بردنی نیوچه که میان له لایه ن خۆیا نه وه هه ولتی یه که خستنی کاره کانیان دا، چونکه ته مانیش وه ک سه رجه م گه لانی نیوچه که ناره زوی سه ره سه تی و نازادی بوون و برۆی ته واویان پیتی بوو، له بهر نه وه ده بینین داگیر که له هه ر کو تیه ک بوو بیت زۆر چالا کانه به ره نگاری بوونه ته وه و هه موو جو ره ده ست تیه وردانی کیان په تکرده ته وه و ته نانه ت هیه چ سه رۆک و والیه کیش نه یه توانیه له خاکیاندا بیه نیه ته وه و بو خۆیان حوکمرانی خۆیان بوون، و ته نها به نیو سه ر به ده ولته تی عه بیاسی بوون ته مه ش پتی له پیتشه که شکردنی دیاری و دارایی بو ده سه لاتی مه رکه زی لی نه ده گرتن، به لکو له لایه نی سه ربازیشدا سه ستیان نه ده نواند بو له ناو بردنی دژه کانیان و له ناو بردنی ته و شو پش و بزوتنه وانیه له دژیان ده کران، ته و سه رۆکانه ش له نیویاندا بوه یه ییه کانی ش کوردیان له زۆریه ی کاته کاند بو ته م مه به سه ته به کارده هیتنا، سو دیان له توانای سه ربازی و نازیسه تی و نه ترسیان وه رده گرت به م شیه یه کورد پۆلئیکی گرنگی بیه یه له یارمه تیدانی سه رۆکی گه لانی دیکه دا. (۱۵۲)

---

(۱۵۲) حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۱۴-۱۱۵.

دهستگرتن و بالادهستی بیانیه کان به سهر خیلافهتی عه عباسیدا

یه کی له دیارترین و گرنگترین نهر دروشماندی که عه عباسیه کان له قونای نهیتی کارکردنیاندا بهرزیان کردبووه و جاربان بژ ددها چاککردنی باری گوزهرانی لایهنگرانی (موالی)* بوو له رووی نابووری و سیاسی و کۆمه لایه تییه وه و یه کسانبوونیان له گه ل عه ره به کاندایا. ههروه ها عه عباسیه کان له لایه که وه بانگه وازی یه کسانیان له نیوان عه ره ب و لایهنگره دهره کییه کان به تایبهتی خولقاندنی هه ماهه نگییه که له نیوان عه ره ب و فارسه کاندایا ده کرد و له لایه کی تریشه وه کۆششی لایهنگره دهره کییه کان بژ به دهسته تینانی دهسه لاتی له دهسته چوریان وه که دهره تینک ده قۆسته وه بژ خولقاندنی گیانی هارکاری له نیوان هه موو چین و تویتژ و په گه زیکی ولاتدا بژ دهسته بهرکردنی بنه ماکانی ده ولته ته نویه که یان.^(۱۵۳) خه لیفه عه عباسیه کان پشتیان به وه زیری فارسی ده به ست وه که کاتینک (مأمون)** خیلافهتی وهرگرت، پشتی

---

* موالی: (کۆی موالی) یه به دیله کانی شه پی ده ولته تی ساسانی دهگوترا که له لایه ن عه ره به موسلمانان کانه وه گیرابوون و بیوون به موسلمان، نه وانه وه که ها ولاتی ژماره دوو، یاخود چینی ناوه ند بوون له نیوان گه وره کانیان (عه ره ب) و نیوان که سانی دیکه ی عه ره ب، به لام به تینه پهبوونی پۆزگار به هه موو موسلماننکی ناعه ره بیان دهگوت موالی که زیاتر به مانا و مه بهستی خزمه تکار دهات. (وله ارزن: الدولة العربیة و سقوطها، نقله الی العربیة: یوسف العیش، مطبعة الجامعة السوریة، دمشق، ۱۹۵۶، ۱۷۴؛ شوان عوسمان مسته فا: کوردستان و پرۆسه ی به نیسه لام کردنی کورد، سلیمان، ۲۰۰۲، ۲۸۹؛ نه ریمان عبدالله علی: په وششی موالی له سه ره ده می نومه ویدا، ماسته ر، کۆلیژی زانسته مورفایه تییه کان، به شی میژوو، زانکۆی سلیمان، ۲۰۰۵).

(۱۵۳) عبدالعزیز الدوری: دراسات فی العصور العباسیة المتأخرة، مطبعة السریان، ۱۹۴۵، ص ۱۰.

** مأمون: ناوی (عبدالله بن هارون) هه حه وته مین خه لیفه ی بنه ماله ی عه عباسیه کان بوو له نیو سالانی (۱۹۸-۲۱۸/ک/۸۱۳-۸۲۳) خیلافهتی عه عباسی گرته ده ست، که سینیکی نزیک بوو له

به سرکرده‌ی سربازی فارسی ده‌به‌ست له شه‌یدا له‌گه‌ل (ئه‌مین)ی *** برایدا. بۆیه ده‌یین کاروباری به‌ده‌سته‌وه‌ده‌ن و پله‌وپایه‌ زۆر گ‌رنگ و سه‌ره‌کییه‌ کانی ده‌ولته‌تی پی‌ ده‌به‌خشین.^(۱۵۴) (مامون) دوا‌ی شکستی (بني سهل) به‌جیه‌یشتنی مه‌ر و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ به‌غدا، خۆراسانییه‌ کانی بی‌نومید کرد. دیارترین نه‌و خالته‌ی که سه‌رده‌می (المعتصم بالله) * (۲۱۸-۲۲۷ک/۸۳۳-۸۴۲ه‌ز) جیاده‌کاته‌وه‌ زۆریونی تورکه‌کان بوو له‌ سوپادا و بلا‌وبونه‌وه‌یان له‌ ولاتدا، له‌به‌ر پی‌نوستی زۆری ولات به‌ سربازی چالاک و به‌ توانا، ناشکرایشه‌ که سربازی تورک ناسراون به‌ توانایی و دل‌سۆزی، له‌به‌رته‌وه‌ ده‌ولته‌تی نی‌سلام پشته‌ پی‌ ده‌بستن، به‌لام ته‌مه‌ بووه‌ هۆی بی‌تزاریونی خه‌لکی به‌غدا، چونکه‌ نه‌و سه‌ریازه‌ تورکانه‌ زۆر توندوتیژانه‌ هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد، هه‌ر بۆیه (المعتصم) بریاریدا به‌ گواسته‌نه‌وه‌ی خیلافه‌ت له‌ به‌غداوه‌ بۆ سامه‌را.^(۱۵۵) له‌ سه‌رده‌می (الواثق بالله) ** دا ده‌سه‌لاتی

زاناو فقیهه‌کان، ته‌واوکاری پی‌گه‌ی باپی‌ری (ابو جعفر المنصور) بوو له‌ وه‌رگێرانی کتییی زانستی و فه‌لسه‌فی. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ۵۲۷/۸؛ المسعودي: مروج الذهب، ۲/ ۲۹۵؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ۴۹۰).

*** ته‌مین: ناوی (محمد بن هارون)ه‌ و پی‌یان ده‌وت (ابو موسی) دایکی (زییده‌)ی ناوبوو کچی (جعفر بن ابی طالب) بوو، له‌ نی‌و سالانی (۱۹۳-۱۹۸ک/۸۰۸-۸۱۳ه‌ز) خیلافه‌تی عه‌بباسی گه‌رته‌ ده‌ست، له‌ سالی (۱۹۸ک/۸۱۳ه‌ز) له‌و مملانیی له‌گه‌ل مامونی برای کوژدا. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ۳۶۵/۸؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ۴۷۴).

(۱۵۴) ستانلی لینبول: طبقات سلاطین الاسلام، تر-مکی طاهر الکعبی، بغداد، ۱۹۶۸، ۱۲۰.
* المعتصم بالله: - ناوی (ابو اسحاق محمد بن الرشید)ه‌ له‌ نی‌و سالانی (۲۱۸-۲۲۷ک/۸۳۳-۸۴۱ه‌ز) ده‌سه‌لاتی خیلافه‌تی عه‌بباسی گه‌رته‌ ده‌ست، وشاری (سامراه‌)ی دروست کرد له‌ نی‌و به‌غدا و تکریتدا، له‌ سه‌رده‌می شه‌ودا (بابک الخرمی و جعفر بن فه‌رجس الکردی) کوژدان. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ۱۱۶/۹؛ ابن الاثير: الكامل، ۶/ ۲۱، ۷۰).

(۱۵۵) جون جلوب: امپراطوریه‌ العرب، تر: خیری حماد، بیروت، ۱۹۶۶، ص ۶۴۹؛ فاروق عمر فوزی: الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ۱۹۷۷، ص ۳۶ - ۳۷.

تورکه کان زۆر زیادی کرد و ئەو سەردەمە بە سەردەمی بوژانەوای دەسلاتی تورکه کان ناسرابوو که تییدا (الواثق بالله) ناچار کرابوو پلەوی سولتان بێخشی بە (اشناس) بەمەش دەسلاتیکی وای پێ بەخشیبوو که لە دەسلاتی بەرپۆوەبردن و عەسکەرتاری زیاتر بوو، هەر بۆیە کاتیک خەلیفە کۆچی دوایی کرد، (اشناس) خۆی دەسلاتی بالایی خیلافەتی بە دەستەوه گرت و هەر ئەویش خەلیفەیی هەلدەبژارد که (جعفر المتوکل) بوو. (١٥٦)

که (المتوکل) خیلافەتی وەرگرت بینی چ پشێوییدەک ولاتی تەنیوێه لە نەنجامی دەسلاتاری تورکه کان، بۆیە بیری لەوه کردوه که سنوورنکیان بۆ دابنیت و دەسلاتیان کەم بکاتوه، بەلام تورکه کان دەستپێشخەربوون لە گەڵ کورەکی (المنتصر بالله) دا رێککەوتن و توانیان خەلیفە بکوژن. ئەم رووداو بەلگە یەکی دیاری پەشێوی بارودۆخی ولات و خالێکی وەرچەرخان بوو، چونکە بەرپۆوەبردنی خیلافەت رێپۆویکی دیکەیی گرتە بەر، که تییدا دەسلاتی سەریازی تورک زۆر بەهێز بوو لە بەرامبەریشدا دەسلاتی خەلیفە زۆر لاواز بوو، بەلکو خیلافەتی عەبباسی هیچ دەسلاتیکی

** الواثق بالله: - ناوی (ابو جعفر هارون بن محمد بن هارون الرشيد) له نێو سالانی (٢٢٧-٢٣٢ک/٨١٤-٨٤٦)ن خەلیفەیی خیلافەتی دەولەتی عەبباسی بوو، تاقیکردنەوهی خەلکی کرد لە (خلق القرآن) و لە نێویان (احمد بن حنبل) لەشاری (سامراء) کۆچی دوای کرد. (ابن قتیبە الدینوری: المعارف، مکتبە العلوم والحکمة، بیروت، ١٩٦٠، ٢/٣٩٢؛ الخطیب البغدادي: تاریخ بغداد، ١/٢٩٧).

(١٥٦) کارل بروکلمان: تاریخ الشعوب الاسلامیة، نقله الى العربیة: نبیه امین فارس و منیر بعلبکی، بیروت، ١٩٧٧، ص ٢١٢.

* المنتصر بالله: - ناوی (ابو عبدالله بن جعفر بن المتوکل بن محمد المعتصم بن هارون الرشيد) لهشاری (سامراء) له دایک بووه، له نێو سالانی (٢٤٧-٢٤٨ک/٨٦١-٨٦٢)ن، باوکی خۆی کوشت و تەنها (٦) شەش مانگ خەلیفە بوو له تەمەنی (٢٥) سالی کۆچی دوای کرد، (ابن قتیبە الدینوری: المعارف، ٣٩٢؛ الطبری: تاریخه، ٩/٢٣٤؛ ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، حقق وعلق عليه مصطفى جواد، بغداد، ١٩٧٠، ١٤٩).

سیاسی نه‌بوو، تنه‌ها له سه‌رده‌می (المعتضد بالله)** و دواى نه‌ویش کوږه‌کدی (المکتفی بالله)*** دا نه‌بیټ که خیلافته هندی ده‌سه‌لای ته‌ده‌ست هیتابووه، به‌لام ته‌مه‌ش زوری نه‌خایاند و تورکه‌کان گه‌رانه‌وه نیو ده‌سه‌لای و ده‌ستیان به‌سه‌ر به‌رپوه‌بردنی ولاتدا گرت. (۱۵۷)

سه‌رکه‌وتنی زوری تورکه‌کان و ده‌سه‌لاداریان له ولاتدا بووه هوى زیاتر لاوازیسونی خلیفه‌کان و تا راده‌یه‌کیش سوک و رسوابوونیان لای تورکه‌کان که به‌ناره‌زوی خوږیان ولاتیان به‌رپوه‌ده‌برد و چیان بویستایه ده‌یانکرد، گه‌ر بیانویستایه خلیفه‌لابه‌رن لایانده‌برد و گه‌ر بیانویستایه بیکوژن ده‌یانکوشت. (۱۵۸) له راستیدا خلیفه‌کان کاروباری ولاتیان به‌ته‌واوی به‌ده‌ست تورکه‌کانه‌وه دابوو، ده‌سه‌لای خلیفه‌ته‌نها نیویک بوو و هیچی تر. خلیفه‌کان له به

رانبه‌ر خواست و ناره‌زوی تورکه‌کاندا هیچیان پینه‌ده‌کرا و نه‌یانده‌توانی روو به

** المعتضد بالله: - ناوی (ابو العباس احمد بن الموفق بن احمد بن المتوکل) له سالی (۲۷۹-۲۸۹ک/۸۹۲-۹۰۱ن) خیلافته‌تی عه‌بباسی گرتنه ده‌ست، توانی له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لایدا دادپه‌روه‌ری له نیو خه‌لکیدا بلاویکاته‌وه و ده‌ستی کرد به چاکسازی نیوخوږی نه‌مه جگه له حه‌ج و غه‌زاگردن له پینا‌و خوادا. (الطبری: تاریخ، ۳۰/۱؛ المسعودی: مروج الذهب، ۲/۵۹۷؛ الحنبلی: شذرات الذهب، ۲/۱۷۲).

*** المکتفی بالله: - ناوی (ابو محمد علی بن المعتضد) له سالی (۲۶۴ک/۸۷۷ن) له دایک بووه، له نیو سالانی (۲۸۹-۲۹۵ک/۹۰۱-۹۰۷ن) خیلافته‌تی عه‌بباسی گرتنه ده‌ست، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا (جامع القصر ودار الخلفه) ی درووستکرد، هاوکات هه‌ستا به‌قه‌تلوعامکردنی (خوارج) هه‌روه‌ها (القرامطة)، هه‌روه‌ها توانی شاری (انطالیا) له ولاتی پۆم فه‌تج بکات. (ابن العبري: تاریخ مختصر الدول، ۱۵۲؛ ابن‌الکازرونی: مختصر التاريخ، ۱۶۸؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ۶۰۱-۶۰۲).

(۱۵۷) محمد ماهر حمادة: الوثائق السياسية و الادارية العائدة للعصر العباسي المتتابعة، ۱۹۷۷، ص ۱۶.

(۱۵۸) ابن‌الطقطقی: الفخري في الاداب السلطانية والدول الاسلامية، ص ۲۴۳.

پوویان بینوره له نهجامدا دهولته تیسلام دابهش بوو بۆ چه‌ندین میرنشین و دهولته‌تی بچووک بچووک. (۱۵۹)

دوای نه‌وه‌ی که میره‌کانی ده‌روبه‌ری خیلافه‌ت به میره‌ کورده‌کانیشه‌وه هه‌ستیان به لاوازی خیلافه‌تی عه‌بباسی کرد له نه‌جمامی بالاده‌ستی تورکه‌کاندا زانیان که ده‌رفه‌تی نه‌وه په‌خساره ده‌ست به‌سه‌ر نه‌و نی‌وچانه‌دا بگرن که له ژێر ده‌سه‌لاتیاندا به، چونکه نه‌وان هیچ کاتی خۆیان له تورکه‌کان به که‌مه‌تر نه‌ده‌زانی که له نی‌وچه‌رگی پی‌ته‌ختی خیلافه‌تدا ده‌سه‌لاتیان به ده‌سته‌وه گرتبوو، به‌م شی‌وه‌یه له نی‌وه‌پراستی سه‌ده‌ی (۱۰/ک) خیلافه‌تی عه‌بباسی به چه‌ندین ده‌ولته‌ت و میرنشین که به‌پرتو‌ه‌بردی جیابوو له ده‌ولته‌تی عه‌بباسی ده‌وره درابوو. (۱۶۰)

له سالی (۳۲۴/ک-۹۳۵ز)دا خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ته‌نها نی‌وچه‌ی نی‌وان به‌غدا و (واسط)ی به‌ده‌سته‌وه مابوو که بی‌گومان نه‌مه بووه هه‌وێ که‌مبوونه‌وه‌ی داها‌ت، ته‌نا‌ه‌ت داها‌ت نه‌وه‌نده که‌م بوو بووه‌وه که نه‌ده‌توانرا مو‌وچه‌ی سه‌ربازه‌کان به‌دری‌ت، نه‌مه بۆ خۆی خه‌لیفه (الراضی بالله)ی* ناچار کرد که (ابن رائق)** سه‌رکرده‌ی

---

(۱۵۹) گوستاف لوبوون: حضارة العرب، تر: عادل زعیت، القا‌ره، ۱۹۵۶، ص ۱۷۷.

(۱۶۰) حسین مجیب المصری: الصلات بین العرب و الفرس و الترك، ۱۹۷۱، ص ۹۴.

* الراضی بالله: - له نی‌و سالانی (۲۲۲-۳۲۹/ک-۹۳۴-۹۴۰) خیلافه‌تی عه‌بباسی گرت‌ه ده‌ست، له‌به‌ر لاوازی خۆی ولات دابه‌ش بوو و گه‌نده‌لی ب‌لا‌بووه، پۆمه‌کانی نی‌وچه سنو‌ریه‌کانیان گه‌ریا‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ستا به‌ برینی ده‌ستی (ابن مقله‌ الکاتب) بۆ زیاتر زانیاری به‌وانه: (الطبری: تاریخ، ۲۹۱/۱؛ ابن العری: تاریخ مختصر الدول، ۱۶۲؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ۶۲۳).

**ابن رائق: له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه (الراضی بالله) ببووه میری میران پاش نه‌وه‌ی (الکرخی و سلیمان بن الحسن م‌خ‌لد) به‌ه‌وێ زیاده‌بوونی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانده سه‌ربازه‌کان، نه‌یا‌توانی کاروباری ولات بی‌ه‌ن به‌پرتو‌ه به‌مه‌ش (ابن رائق) ده‌سه‌لاتی زۆر فراوان بوو، هه‌ر به‌ خۆی و‌الیه‌کانی دادنه‌نا و لاده‌برد، په‌لوه‌یا‌یه‌ی له‌لای خه‌لیفه له وه‌زیر زیاتر بوو. (مسکویه: تجارب الامم، ۳۵۰/۱؛ حسن ابراهیم حسن: تاریخ الاسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، دار الجبل، ۱۵۴، بیروت، ۳۳/۳).

تور که کان بانگ بکات و وهك (أمیر الأمراء) *** میری میرانی دایم زرتیت به رانبر به
خدرجکردنی موچه و داینکردنی پیوستیه کان. (۱۶۱)

به م شیویه (ابن رائق) و نوسره که می (کاتبه که می) به پرتو بردنی کاروباری ولایتیان
به دهسته و گرت، و نهوانهش که دوی نمان هاتن همان پرتوی نمانیان ده گرت به
و هدمو داهاتی ولایتیان ده گوسته و خزنه کانیان به گویره خواست و ناره زوی
خزبان لیتیان خرج ده کرد و چندیان بوستایه نه ونده یان ده دایه خلیفه، تنانهت
زورجار خانمی داهات (بیت المال) نه ونده می تیدا نه بو که به شی پیوستیه کانی
ده ولت بکات. (۱۶۲)

له راستیدا زور له وانمی که پله می (میری میران) یان به دهسته و ده گرت له و سدریازه
تور کانه بوون. که خاون نه زمونی سیاسی نه بوون، به لکو تنها له خمی پله و پایه دا
بوون، بویه به شیویه کی زور توندوتیژانه هه لسو که وتیان ده کرد، نه وهش که هژکاریک
و پشتیوانیان بو له رهفتاری توند و تیژیاندا (ده یله مییه کان) بوون. هیتز و ژماره می
ده یله مییه کان له خیلافه تدا زور زیادی کرد و له سو پای میری میران (بجکم) * و (احمد

*** امیر الامراء-میری میران: فرماندهی گشتی سویایه، خلیفه می عهباسی (الراضی بالله) له
سالی (۳۴۲/ک/ ۹۳۵ ن دای هیئا، کاتیک فرمانده بجو که کان دهستیان له کاروباری خیلافهت
و مرده دا، بویه خلیفه (محمد بن رائق) ی پاسپارد بؤ نم کاره به مریجیک پیداو پیوستیه کانی دارایی
خیلافهت دایین بکات. (ابن الاثیر: الکامل، ۱۸۵/۵؛ ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۲۵۸/۳؛ ابن
خلدون: العبر، ۴۱۱/۳؛ حسام قوام السامرائی: المؤسسات الادارية فی الدولة العباسية خلال الفترة
۲۴۸-۵۳۴هـ، دار الفكر العربي، القاهرة، ۷۷).

(۱۶۱) ابن الاثیر: الکامل، ۳۲۲/۸-۳۲۳؛ عبدالعزیز الدوری: دراسات، ص ۳۲.

(۱۶۲) مسکویه: تجارب الامم، ۲۵۲/۱.

* بجکم: غولامیکی تورکیه می (مرداویج بن الزیاری) بوو، له سرده می خلیفه (المتقی لله) له پاش
کوشتنی مرداویج هات بؤ عنراق و ببوو میری میران، له شارمی (واسط) له سالی (۳۲۹/ک/ ۴۴۴)
له نه نجامی هیرشی بؤ سهر سال و حالیان به دهستی کورده کان کورزا. (ابن الجوزی:
المنتظم، ۲۲۰-۳۲۲).

البریدی) دا تهنانهت میری میران (قره‌تکین) ده‌یله‌می بوو، هدر بۆیه ده‌توانین ده‌ستگرتنی بوو‌یهیه‌کان به‌سه‌ر خیلافه‌تدا بگه‌رتنینه‌وه بۆ زۆری ژماره‌ی ده‌یله‌مییه‌کان له سوپای خیلافه‌تدا.^(۱۶۳) له راستیدا سیستمی میری میران توانای جینگیرکردنی به‌رئوه‌بردنی کاروباری ولاتی نه‌مابوو له کاتی‌کدا که کۆچکردنی بو‌یهیه‌کان له ولاتی فارسدا جینگیربوو بوو. نینجا بۆ (احمد بن بویه) یان نووسی و داوایان لیتکرد بپا بۆ لایان، ئه‌ویش به‌رئۆ کهوت و چوه‌ نیتو به‌غدا و بوو به‌ (میری میران) نه‌مه‌ش بۆ خزی سه‌ره‌تای بلا‌بوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی بو‌یهیه‌ی بوو له به‌غدا.^(۱۶۴)

به‌م شتویه‌ ده‌بینین لاوازی خیلافه‌ت پالپشتی بوو بۆ بیانیه‌کان که ده‌ست به‌سه‌ر پله‌وپایه‌ به‌رزه‌کانی ده‌سه‌لاتدا بگرن، جگه‌ له‌وه‌ بارودۆخی خیلافه‌ت هانده‌ر بوو بۆ والیه‌کانی هه‌رئمه‌کان که جیابینه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خیلافه‌ت شکۆمه‌ندی خزی له‌ده‌ستدا، والیه‌کان هه‌ستیان به‌وه‌ کرد که پینویست ناکات سه‌ر به‌ خیلافه‌تییکی به‌و شتوه‌ لاوازه‌ بن، هدر بۆیه به‌ دوا‌ی یه‌کدا هه‌رئمه‌کان جیابونه‌وه‌ی خۆیان راگه‌یاندا.

---

(۱۶۳) مسکویه: تجارب الامم ۷/۸۴-۸۵.

(۱۶۴) ابن الاثیر: الکامل ۸/۴۴۸-۴۴۹.

تەوہری دووہم بہ پرتیوہ بردنی ہریمہ کان

مامہ لہ کردنی خیلافہ تی عہ بیاسی لہ گہ ل نہو ہریمانہ دا کہ سہر بہ نہو دولہ تہ بوون ہندی شتوازی بہ کار دہینا کہ جیاواز بوون لہو پرتوشوینانہی کہ دولہ تی تومہری بہ کاری دہینان. بۆ نمونہ دولہ تی عہ بیاسی لہ سہرہ تای دروستبوونیدہ بہ تہاوہ تی دەستی گرتبوو بہ سہر ہریمہ کانیدا و والیہ کانی نہو ہریمانہ بہ تہاوہ تی سیاستی خلیفہ کانیاں پیڑو دہ کرد، چونکہ لہ زہبر و زۆر و دەسہ لاتی خلیفہ کان دہ ترسان. بہ تاییہ تی سہر دەمی عہ بیاسی یہ کہم، (۱۳۲-۲۳۲ک) والیہ کان تہوئندہ دەسہ لاتیان نہ بوو، و دەسہ لات ہموو کہوتہ دەستی خلیفہ، بہ تاییہ ت سہر دەمی خیلافہ تی (أبو جعفر المنصور و ہارون الرشید)، عہ بیاسی لہ دوای دروستبوونی، دەستی بہ سہر ہریمہ کاندا لہ پۆژہ لات و پۆژناوادا گرت، بہ لام تہمہ ماوہ یہ کی کہمی خیاند و جیا بوونہ وہی ہریمہ دوورہ کان دەستی پیکرد وک ہریمہ کانی ئندہ لوس ئینجا (المغرب الاقصی) و (تونس) و (دیار مصر) لہ نیوچہ عہرہ بیہ کانی دہووبہری خیلافہ ت و ئینجا یہ مہن و دواتریش ولاتی خۆراسان.^(۱۶۵)

لہ راستیدا بارودۆخی خیلافہ تی عہ بیاسی کاریگہری زۆری لہ سہر دہزگہ کانی دولہ ت ہبوو، چونکہ نہو دولہ تہ کیشہی جۆری دەسہ لاتی ہبوو لہ نیوان دەسہ لاتی ناوئند و لامہر کہزیدا کہ جۆرہ نازادیہک بہ میرنشینہ کان دہ بہ خشیت لہ بہ پرتیوہ بردنی

---

(۱۶۵) محمد حلمی احمد: الخلافة و الدولة في العصر العباسي، القاهرة، ۱۹۷۵، ص ۲۲۶.

هەرمەکاندا که ئەمەش کاریگەری لە سەر دەسەلاتی والییەکان هەبوو بۆ نمونە (ابوجعفر المنصور) که بە دامەزرێنەری دەولەتی عەبباسی دادەنریت، دەسەلاتی ناوەندی پێرەو دەکرد، بەلام والی هەرمەکان دەسەلاتیان کهمتر بوو وەک ئەوەی که لە سەر دەمی (هارون الرشید) دا و ئەوان دواى ئەو پەیدایان کرد، چونکه لەم سەر دەمانەدا هەرمەکان نازادى زۆریان بە دەستەینا و دەسەلاتیان زۆر زیادى کرد و ئە هەندى شوین گەیشته دامەزراندنى میرنشین وەک نیوچە کوردییەکان و نیوچەکانى رۆژەهەلات و رۆژئاوا.^(١٦٦)

(الموردی) سیستمى میرنشین لە وڵاتدا بە سەر دوو جۆردا دابەش دەکات:-

١. میرنشینی (استکفاء) لەو جۆرە میرنشینهدا خەلیفە خاوەن دەسەلاتى تەواوە بەسەر هەموو کاروباریکدا. خەلیفە نیوچە که دەبەخشیت بەوالیەک یاخود سەرکردهیه کی سوپا، یان سەرکردهیه کی خیتلایه تی.^(١٦٧)

٢. میرنشینی (أستیلاء) بەزۆرى وەکو داگیرکردن وایە، میریک یاخود والیهک لەسەر نیوچەیهک خۆی دەچەسپینیت سەر نیوچەیه کی دیکە، دەسەلات راگرتن لە میرنشیندا که وینەیه کی تەواوی لامەرکهزیه.

لەو دوو جۆرە میرنشینهدا دەسەلاتى والی زۆر زیاد دەکات و بە هەموو هیتزیکه وه هەولتى پاراستنى دەسەلاتى خۆی دەدات لە بەرانبەریشدا خەلیفە ناچار دەبیت که وازی لى بهیتیت و بەو بارودۆخه وازی بیت.^(١٦٨)

سیستمى لامەرکهزى لە رۆژەهەلات و رۆژئاوا دا بوو بە نمونەى سەرھەلدانى دەولەته هەرمیه کان، هەروەها ئەو سیستمه بووه بنه‌ماى پێوه‌ندى نیتوان حکومه‌تى مەرکهزى و دەرووبەر، چونکه دواى ئەوەی که عەبباسیه کان هەستیان بەوه کرد که دەرووبەر لە ژێر رکیتف و دەسەلاتیاندا نەماوه سیستمى لامەرکهزىیان بەناچارى قبول کرد و تەنها

(١٦٦) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، القاهرة، ١٩٦٦، ١ / ١٣٦-١٣٧.

(١٦٧) الاحكام السلطانية و الولايات الدينية، القاهرة، ١٩٦٦، ص ٢٧.

(١٦٨) ه. س، ل ٢٧.

سەرپەرشتی دورو بە دووریان پێ باش بوو، مەبەستی شیایان لەم رازی بوونە تەنها بەردەوامبوونی دەولەتە کەیان بوو، هەر بۆیە کاتی که دەولەتی عەبباسی زۆر لاواز بوو ئەو دەسەڵاتە لامەرکەزییەکانە بوون بە بزوتنەوی سەرپەرشتی خۆی خواز و خیلافەتیش هیچ دەسەڵاتیکی لە بەرامبەریندا نەبوو بۆیە پشتگۆی خرابوو. (١٦٩)

لە لایەکی تریشەوه خەلیفەتی عەبباسی دەسەڵاتی ویلایەتەکانی دەدایە دەستی سەرکەرە و کەسوکاری خۆی. والیەکانیش کەسانیکیان لە جیتی خۆیان دادەنا کە کاروباری ویلایەتەکان بەرپەرشتی و خۆشیان لە بەغدا یان لە سامەرا نیشتهجی دەبوون، کە ئەمە دەرفەتی بۆ جیگری والی دەرهەخان پەچاوی بەرژەوئەندی تاکە کەسی خۆی بکات و باشترین پێگەش بۆ بەدەستەینانی ئەو مەبەستە زۆر کردن بوو لە خەلکی رەش و پووت، هەرەها دەبوو جیگر پاره و سامانی باش بۆ والی و ئینجا بۆ خەلیفەش بنێری کە لە بەغدا نیشتهجی بوون، کە ئەمانە هەموویان کاردانەوی خراپیان لە لایەن خەلکییەوه لێدەکووتەوه و خەلکی تەواو وەپس و بیزار بوو بوون لەو رژیمة و ئەو رەفتارانە وای لە خەلکی دەکرد کە هاوکاری ئەو کەسانە بکەن کە بۆ جیاپوونەوه لە خیلافەتی عەبباسی کاریان دەکرد. (١٧٠)

هەرەها خیلافەتی عەبباسی شینوازیکی دیکە لە بەرپەرشتی هەریسەکان گرتەبەر ئەویش بەخشینی دەسەڵاتی ویلایەتێک زیاتر بە یەک والی بوو کە ئەمە دەرفەتی باشتری بۆ والییەکان دەرهەخان کە بازنەمی دەوروپەری خۆیان فراوانتر بکەن. (١٧١) هەرەها بەخشینی دەسەڵاتی ویلایەتێک زیاتر بە یەک والی، والی ناچار دەکرد کە کەسانیکێ دیکە لە جیتی خۆیان دابنێن بۆ هەلسۆرانی کاروباری ویلایەتەکان و زۆر جاریش والی هیچ دەسەڵاتیکی بەسەر جیگرەکانی خۆیدا نەدەبوو. بەم شێوەیه زۆر

(١٦٩) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ج ١/ص ١٢١-١٢٢.

(١٧٠) يوسف العث: تاريخ عصر الخلافة العباسية، راجعه ونقحه: ابو فرج العث، دمشق، ص ١٢٢.

(١٧١) شاکر مصطفی: دولة بني العباس، وكالة المطبوعات الكويتية، ١٩٧٢، ج ١/ص ٥٥٩.

جار خيلافهت ناچار ده‌بوو (ته‌قلید) بنیریت بۆ والی بی دواکه‌وتن مه‌گه‌ر هه‌ندی جار نه‌بیته که سوپای ده‌نارد بۆ به‌ده‌سته‌ینه‌نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی والی له ده‌ستیدا بوو گه‌ر له توانایشیدا نه‌بایه نه‌وا (په‌یمانی والیه‌تی) نوێ ده‌کرده‌وه بۆ والیه‌کان بۆ پاراستنی شوینه ره‌مزیه‌که‌ی. (۱۷۲)

به‌م شتویه ده‌بینین هۆکاری به‌رپه‌رینه‌بردنی هه‌رئمه‌کان کاریگه‌ری دیاری هه‌بوو له په‌یدا‌بوون و سه‌ره‌له‌دانی بیژکه‌ی جیابوونه‌وه‌ی ولایهت و میرنشینه‌کان له ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زی که له خرابی به‌رپه‌رینه‌بردن له خيلافه‌تی عه‌بباسیدا و ته‌نانه‌ت له لایه‌ن هه‌ندی والیه‌کانیشه‌وه په‌نگی ده‌دایه‌وه.

---

(۱۷۲) احمد ابراهیم الشریف: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ج ۲/ص ۴۵۳.

ویست و توانایی و شیایی و لیہاتوویی

له هه موو کیانیکی سیاسی و نیداریدا که سایه تیه کی ناردار و سرکرده هه بوو رابه راپیه تی بزوتنه وهی جیساخواز و سهریه خۆی ده کرد، که گه یشتن به مدرکزی فرمانرهبوایی و ده سه لات پالنه ریکی سهره کی بوون. سهرکه وتنی نه و که سه به گه یشتن به مه به سه کانی خۆی پالنه ریک و هاندریک بوو بۆ والیه کانی دیکه که هه مان رینگه ی نه و بگرنه بهر به تاییه تیش که والیه کان هه مان ده سه لات و مافی خه لیفه ی عه بباسیان په یدا کرد.^(۱۷۳) نه و که سانه ی که مه به ست و خواستی ناشکرایان هه بوو توانیان به پتی پلاتیکی دارنژراو سهرکه وتنی باش به ده سته بنن و سهرنجی خه لکش بۆ لای خۆیان رابکیشن و ایان لیکنه که پشتگیریان بکن.^(۱۷۴) بۆ نمونه ناره زوه کانی (طاهر بن الحسین) کاریگه ری زۆری هه بوو له دامه زرانندی ده ولته تی (طاهریه کان). * نه گه ر ناره زووی خۆی نه بایه نه ده گه یشته نه و پله و پایه بهرز و نزیکه له خه لیفه ی عه بباسی (مأمون).^(۱۷۵) ههروه ها (یعقوب بن الیث الصفار) ** له

---

(۱۷۳) گوستاف لوبون: حضارة العرب، ص ۶۰۹.

(۱۷۴) یوسف العث: س-پ، ص ۱۲۶-۱۲۸.

* طاهریه کان: ده ولته تی تاهیری له نیو سالانی (۲۰۵-۲۵۹/ک/۸۲۰-۸۷۳ن) به ویستی خیلافه ت و له سهر دهستی (طاهر بن الحسین) که وا یه کیک بوو له فه رمانده کانی خه لیفه (مأمون) کاتی که کردی به والی به سهر خوراسان له سالنی (۲۰۵/ک/۸۲۰ن)، و سنوری ده سه لاتیان نیو چه کانی پۆژه لات و باکووری خوراسان تا سنوری هند و تورکه کان بوو، له سالنی (۲۰۷/ک/۸۲۲ن) مرد و گومانی نه وه ده کریت که وا خه لیفه ده رمان خواردی کرد بیئت. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ۵۷۷/۸؛ الیعقوبی: تاریخه، ۴/۶۱۳).

(۱۷۵) ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۲/۵۱۸.

** یعقوب بن الیث الصفار: دامه زرنه ری ده ولته تی صفاری بوو له نیو سالانی (۲۵۴-۲۶۵/ک/۸۶۸-۸۷۸ن) و توانی هیرش بکاته سهر ده ولته تی (طاهری) له خوراسان، یعقوب له گه ل

سدره‌تای پیوه‌ندی گردنیه‌وه به‌تیپی خو به‌خشان بو شهری (خوارج)ه‌کان له هدرتیمی (سجستان) ناره‌زوو و مه‌به‌ستی خودی هه‌بوو و هه‌روه‌ها نازایی و لیته‌اتویی یارمه‌تیده‌ری بوون که بیته به سهرکرده‌ی سوپا و توانی کاروباری ولات به باشی ریتک بخت. ^(۱۷۶) ناکری خواست و ناره‌زووی سامانییه‌کان له فراوانکردنی ده‌سه‌لاتیاندا پشتگوی بگریته، وهک (اسماعیل بن احمد) سامانی که ده‌ست بگریته به‌سهر هه‌موو ولایه‌ته‌کانی براکانیدا به تایه‌تی دوی مردنی (نصر) که توانی نیوچه (اشروسنه) له نیو بگریته و خوراسان بخته سهر نیوچه‌ی ده‌سه‌لاتی خو‌ی دوی نه‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی (صفاری) * کوتایی پتهات، هه‌روه‌ها له سالی (۲۸۷ک / ۹۰۰ز) توانی (محمد بن زید العلوي) خاوه‌نی (طبرستان) ** له نیو بگریته و بیخاته سهر نه‌وه‌ نیوچه‌یه‌ی ده‌سه‌لاتی خو‌ی. ^(۱۷۷) هه‌روه‌ها (محمد بن زید العلوي) خواستی نه‌وه‌ی هه‌بوو که ده‌ست بگریته به‌سهر خوراساندا، به‌لام هه‌وله‌که‌ی سهری نه‌گرت، چونکه (اسماعیل السامانی) توانی به سهریدا زال بیت. ^(۱۷۸) جگه له‌مه‌ش هیرشی دیکه‌ی سهر کۆمه‌لی تورک که له ترکمانستانی نه‌فغانه‌وه هاتبوون و سهرکرده‌که‌یان (الب تکین) بوو توانیبوویان ده‌ست

عومهری برای کاری (صفار-زهردک)یان ده‌کرد پیش وه‌گرتنی ده‌سه‌لاتی شه‌م ده‌وله‌ته. (ابن خلکان: وفيات الأعیان، ۲/۳۱۲؛ حسن ابراهیم حسن: تاریخ الاسلام، ۳/۷۲).

(۱۷۶) ابن الاثیر: الكامل، ۷/۶۴-۶۵.

* صفاری: شه‌م ده‌وله‌ته له نیو سالانی (۲۵۴-۲۹۸ک/۸۶۷-۹۱۱ن له پوژ هه‌لاتی ئیسلامی دامه‌زرا له‌به‌شی باشوری ئیران و پاش ده‌ست به‌سهراکرتنی به‌سهر ده‌وله‌تی تاهیری توانیان سنوری ده‌سه‌لاتیان فراوان بکه‌ن به‌ره‌و خوراسان و سجستان له‌وپه‌ری پوژ هه‌لاتی باشوری ئیران تا دوله‌کانی (کابل والسند و مکران) (الیعقوبی: تاریخه، ۲/۴۵۹-۴۶۰؛ ابن الاثیر: الكامل، ۵/۲۳۷-۲۳۸).

** طبرستان: -- ولاتیکی فراوانه و (مازندهران)یشی پین ده‌وتریته، ده‌که‌ویته نیوان (الری) و قومس و ده‌ریای قه‌زوین ولاتی ده‌یلم و چی‌اوه. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/۵۰۲).

(۱۷۷) ابن الاثیر: الكامل، ۷/۵۰۱-۵۰۴.

(۱۷۸) الطبري: تاریخ، ۱۰/۸۱-۸۲.

به‌سەر نیوچه‌ی (غەزنە) دا بگرن و (دەولەتی غەزنەوی) ** له نیوان سالانی (۳۵۲-۵۸۲هـ/۹۶۳-۱۱۸۶ز) دا بھەزرینن.^(۱۷۹) جگە لەمانەش ئارەزووە‌کانی (مرداویج بن زیار) کە پلانی داگیرکردنی بە‌غدا و ڕووخانی خیلافەتی عەبباسی دەرشتبوو، بە‌لام کوشتنی بوو هۆی لە نیوچوونی هەموو خواست و ئارەزووە‌کانی، ئینجا (علی بن بوئە) ویستی وای بوو کە بئەگە‌ی دەسە‌لاتی خۆی زۆر فراوان بکات و هە‌ریمی فارس بکاتە بئەگە‌ی دەولە‌تێکی گە‌وره کە هە‌موو ویلایە‌تە‌کان لە‌خۆ بگرت. (۱۸۰)

هەر‌و‌هە‌ ئارە‌زووی (معز الدولة) لە داگیرکردنی بە‌غدادا سالی (۳۳۴هـ/۹۴۵ز) و هەر‌گرتنی نازینیوی میری میران و هەر‌گرتنی دەسە‌لاتی تە‌واو لە (دار الخليفة). (۱۸۱)

سە‌جوقییه‌کانیش لە ڕێی کردووە‌ سە‌ریازییه‌کانیانە‌وه دەر‌ده‌که‌وت کە چە‌ند خواست و ئارە‌زووی فراوانکردنی دەسە‌لاتیان هە‌بوو تا توانیان لە سالی (۴۴۷هـ / ۱۰۵۵ز) بگە‌نه بە‌غدا و دەستی بە‌سە‌را بگرن.^(۱۸۲) ئە‌و راستییه‌ی کە ناتوانی نۆ‌کۆ‌لی ئی بکری خواست و ئارە‌زووی میری میرنشینە کوردییه‌کانی ئە‌و ماوه‌ می‌ترووییه‌ی خیلافەتی عەبباسییه، بە‌ تاییه‌تی میر (محمد بن شداد) کە هێ‌ز و دەسە‌لاتی‌کی فراوانی لە

** غەزنە‌وی: لە نیو سالانی (۳۵۲-۵۸۲هـ/۹۶۳-۱۱۸۶ز) یارمە‌تیدەر و هۆ‌کاربوون بۆ ئە‌ه‌شتانی دەسە‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان، چ لە ڕێگە‌ی کێ‌پێ‌کێ‌سی سە‌ریازی لە هە‌ندی نیوچه‌ی دەسە‌لاتیان، یالە ڕێگە‌ی چالاکیه‌کی بە‌فراوان بۆ پالێشتی مە‌رکە‌زیه‌تی دەسە‌لاتی خە‌لیفه‌ی عەبباسی بە‌هێ‌زی مە‌ع‌نە‌وی و بە‌رزکردنە‌وه‌ی وریان و وه‌ستان لە‌پێ‌ش هە‌موو هە‌ولێ‌کی بوه‌یه‌یه‌کان بە‌مە‌به‌ستی ڕوخاندنی دەسە‌لاتیان. بڕوانه (حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، ۹۰، ۸۵؛ نيكيئا ايليسيف: الشرق الاسلامي في العصر الوسيط، تر-منصور ابو الحسن، دار الكتاب الحديث، بيروت، ۱۹۸۶، ۲۰۹).

(۱۷۹) ويل ديورانت: قصة الحضارة، تر: محمد بدران، جامعة الدول العربية، القاهرة، ۱۹۷۹، ۱۰/۱۳.

(۱۸۰) احمد ابراهيم شريف: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ص ۵۱۴.

(۱۸۱) ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۲/۲۸۵.

(۱۸۲) الثعالبي: يتيمة الدهر في محاسن اهل العصر، تح: محمد محي الدين عبدالحميد، دار الفكر، بيروت، ۲/۲۱۸.

نیوچەدی (أرآن) دا هەبوو و بەهۆی خواستەکانییەوه توانی میرنشینی شەدادی دابەزرینیت. ^(١٨٣) جگە لەوێش میر (حسنویه بن الحسین) توانی میرنشینی حسنویه دابەزرینیت. ^(١٨٤) هەرۆهە میر (باد) ی کوردی که که سایه تیه کی نیودار بوو توانی کیانیککی سەرپه خۆ له خیلافەت دابەزرینیت. ^(١٨٥) هەمان شتیش دەوتریت سەبارەت بە (ابوالفتح محمد بن عناز) دامەزرێنەری میرنشینی (عەنازی) یه. ^(١٨٦) هەرۆهە خواستی میرەکانی نیوچەدی (اریسل) و دەوربەری خۆرەهلاتی شاری موسڵ له خواستی هاوتاکانیان که مەتر نەبوو له پیتناو دامەزراندنی میرنشینی کدا بۆ خۆیان له (اریسل). ^(١٨٧) بەم شێوهیه دەبینین که هۆکاری خواست و ئارەزووی تاکە کەس رۆلێکی کارای هەبوو له بزوتنەوه سەرپه خۆ خوازه کاندا یان له دامەزراندنی دەولەت و میرنشینی سەرپه خۆ یان شێوه سەرپه خۆدا. بە تایبەتیش له کاتێکدا که دەولەتی مەرکەزی بە بارودۆختیکی ناله باردا تێدەپەڕی، هەرۆهە دەولەتی مەرکەزی بەتین و بە هەموو شێوازیکی شەری یان ناشرعی کاری بۆ ئەوه دەکرد که خواست و ئارەزووی ئەو سەرکرده و که سایه تیانە له نیو بەریت، بەلام هەرۆه کانی زۆرجار بە فێر دەچوو له کارە کەیدا سەرکەوتوو نەدەبوو.

---

(١٨٣) بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: (اسماعیل شکر: الامارة الشدادية الكردية في بلاد اربيل، ٢٠٠١).

(١٨٤) ابن الاثير: الكامل، ١٠١/٧، بۆ زیاتر زانیاری بپروانه (حسام الدین علی غالب: الكرد).

(١٨٥) الروذ راوري: ذیل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن، مصر، ١٩١٦، ٨٤/٣.

(١٨٦) بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: (محمد امین زکی: تاریخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي، عربیه محمد علی عونی، ١٩٤٥، ص ١٢٧؛ حسام الدین علی غالب: الكرد في الدینور و شهرزور، ٢٠٢).

(١٨٧) بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: - احمد عبدالعزیز: الامارة الهذانية الكردية، اربيل، ٢٠٠٦.

هۆكاری ديكه

جگه لهو هۆكارانهی كه پيشتر باسماكرد و رۆليان بينی له سه رهه لڢدانی بزوتنه وه
پزگار بخوازه كاندا كه ناماخييان جيابوونه وه بوو له خيلافه تي عه بباسی چه ند
هۆكارنكي تريش هه بوون كه به شيويهك له شيوه كان كاريگه ريسان له سه ر
والييه كان هه بوو و هانده ريان بوو بۆ جيابوونه وه، لهو هۆكارانهش: فراوانی زۆری
رووبه ری دهولته تي عه بباسی، چونكه ئەم دهولته ته ميراتگری دهولته تيكي زۆر فراوان بوو
كه له (سنووری چين) وه تا (المغرب الأقصى) ی ده گرتوه، له بهر نه وه خيلافه تي
عه بباسی ناچار ده بوو كه جۆرنك سه ربه خۆبی ببه خشی به ميري نيوجه دووره كان كه
ئه مه بوو به هۆی هه لوه شانوه و دابه شكردنی دهولته ت. (١٨٨) ههروه ها سستی گه يانندن
هۆكارنك بوو ولاتانی دهولته تي عه بباسی، كه دابهش بوو بوو بۆ چه ند ميرنشين
دهولته تي بچوك (دويلات) بۆ دابه شبوونی هه ريتمه كان له دهولته ت، بۆ نمونه كاتينك
كه خيلافه ت كۆمهك و يارمه تي ده نارد بۆ والی بۆ زالبوون به سه ر دووبه ره کی و
ناژاوه دا يارمه تيبه كان له كاتی پتيوستدا نه ده گه يشتن، بۆيه سوپای خيلافه ت
نه يده توانی به سه ر بارودۆخه شيواوه كه دا زال بيتت و له ته نجامدا هه ريتمه كه جيا
ده بووه. رۆژه لاتناس (ستانلی لين پول) يش نه و رايدی لاپه سه نده كه فراوانی رووبه ری
دهولته تي عه بباسی هۆكارنك بوو بۆ دابه شبوون و هه لوه شانده وهی، چونكه دهولته تي
عه بباسی زۆر فراوان بوو نه ده توانرا هه موو لايه کی بخريته ژير ده سه لاتی مه ركه زييه وه.
له بهرته وه چه ند سنوور و رووبه ری دهولته ت فراوان بيتت هۆكاری دابه شبوونی زياد
ده بيتت. يه كه م كه سيش كه جيابووه (عبدالرحمن الداخل) بوو كه له سالی

---

(١٨٨) فاروق عمر فوزي: الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ص ٢١٦؛ عبدالحميد
العبادي وآخرون: الدولة الإسلامية تاريخها وحضارتها، دار النهضة المصرية، القاهرة، د.ت،
ص ٧٥.

(۱۳۸/۷۵۵ز) دهولته تیکی سهر به خۆی له نهنده لوس راگه یاند و پیتی دهوترا (الدولة الأموية في الأندلس)، له خۆرهه لاتی ش (طاهر بن الحسين) میرنشینی تاهیری به کانی دامه زرانده، دوا به دوا ی نهویش دهولته ته کانی تر.^(۱۸۹) له وانهش میرنشینه کوردیه کان. هۆکار یکی دیکه ی گه شه کردنی کیشه کان له پیناوی جیابوونه ودها نهوه بوو که خه لیه کان دهسه لاتیکی زۆریان دهدها بهو سهر کرده سهریازیانه ی که دهیانناردن بۆ له نیو بردنی ناشوب و ناژاوه چییان، ده رته نجام هه ندی لهو سهر کردانه نهو دهسه لاته یان وهک هه لیک ده قۆسته وه بۆ جیابوونه وه لهو ویلیایه ته ی که بۆیان دانرا بوو، که نه مهش زۆرجار ده بووه هۆی لاوازی دهسه لاتی عه بیاسی.^(۱۹۰) دوا ی نهوی که سوپا ههستی کرد که خیلافهت پیوستی پینیه ته ی زهر و زهنگی زیادی کرد و بودجه ی له سهر دهولته ت زۆر زۆر بوو به راده یه که نیوه ی داها ته دهولته ت بۆ سوپا ته رخانکرا بوو، به لام کاتی که دهولته ت نهیده توانی نهو داها ته بۆ سوپا دا بین بکات نهوجا گه وه سهر کرده کانی سوپا داوا ی جیابوونه وه یان له خیلافهت ده کرد. به رانه ر به وه ی که خۆیان به پرسی دارایی سوپا بن له داها ته نهو ویلیایه تانه ی که جیایان ده کرده وه.^(۱۹۱)

له راستیدا به خشینیه دهسه لات له هه ریمه کاندایا به سهر کرده سهریازییه کان، هه لیه کی زۆر گه وه بوو، چونکه نهو سهر کردانه به پیره بردنی کاروباری دهولته تیان نه ده زانی و شاره زایان لینه بوو له به رته وه زۆرجار په نایان ده برده بهر به کارهیتانی هیتز و زهبرونه گ که نه مه زۆرجار ده بووه مایه ی نیگه رانی خه لکی له دهسه لات و بزوتنه وه کۆبوونه وه له چواره وه ی هه ر بزوتنه وه یه کی جیاخوازیان دژ به دهسه لات، بزوتنه وه جیاخوازه کانیش پشتیان به هاوکاری خه لک ده به ست لهو ویلیایه تانه رای ده گه یاند که

(۱۸۹) طبقات سلاطین الاسلام، ص ۱۶-۱۷.

(۱۹۰) ابراهیم احمد العدوی: التاريخ الاسلامي في آفاقه السياسية و ابعاده الحضارية، القاهرة، (د.ت)، ص ۳۲۹.

(۱۹۱) کلودکا هن: تاريخ العرب و الشعوب الاسلامیه منذ ظهور الاسلام حتى بداية الامبراطورية العثمانیه، تر: بدرالدین قاسم، دار الحقیقه للطباعة والنشر، بیروت، ۱۹۷۲، ص ۲۴۵-۲۴۶.

دامه زراندى ئەر بزوتتەوانە لە ئەنجامى ناپەزايى و نىگەرانى خەلك بەرانبەر بە
سىياسەتى دەولەتى مەركەزىيە لەبەرئەوئەى ماف و پىتويستىيە كانى ژيانيان بۆ دەسەبەر
نەكراوە. لەگەن ئەوئەشدا پىتوئەندى ئەم دەولەت و مېرئشىنانەى كە جىيادەبوئەوئە لەگەن
خىلافەتدا ھەر بەردەوام دەبوو لەبەر چەند ھۆكارتك بە تايبەتئىش ھۆكارتى رۆحى و
بىروباوەر، ھەرھەا پەيرەوئەندى سىياسەتى لامەركەزى لەلایەن بوئەيھىيە كائەوئە، و
بەخشىنى دەسەلات بۆ واليەكان و سەرۆك ھۆز و سەرکردەى سوپا، كاريگەرى گەورەى
بوو بۆ جىيابوئەوئە.

تەۋەرى سىيەم

سىستىمى خىلايەتى لى كوردەۋارىدا

خىل (ھۆز) يەكەيەكى كۆمەلەيەتى سىياسىيە لى پىنكەتەي كۆمەلگەي كوردەۋارىدا و سىمىيەكى كۆمەلئى شىتە كشتوكالتى و ئاۋەلدارى ۋەرگرتوۋە و زۆرجارىش ھەرتىمىك پەيوەست دەبىتت بە نىتوچەيەكى جوگرافى ديارىكرائوۋە كە ئەمە لى ھەمان كاتدا دەيكات بە يەكەيەكى ئابورى.^(۱۹۲) بەم پىتە (ھۆز) لى كەسانىك پىك دىت كە يەك ھەستىيان ھەيە بەرانبەر بە نەژاد و رەسەنيان كە كۆيان دەكاتەۋە و گىيانى ھاركارى و پەيرەۋكردنى رىسا و دابوونەرىت لى نىوانىاندا دەچەسپىنى و يەك بوون لى كەسايەتى سەرۆك ھۆزەكانىدا بەرجەستە دەبىتت، چونكە كورد ناسراون بە رىزگرتن و گوپرايەلئى سەرۆك ھۆزەكانىيان.^(۱۹۳) ئەم دياردەيەش رەگ و رىشەيەكى خۆي ھەيە لى ژيانى كۆمەلەيەتى و سىياسى كوردەكاندا.^(۱۹۴) بۆيە دەبىنين مېتروونوسان كە دىنە سەر باسى كورد باسى ھۆزەكانىشىيان دەكەن.^(۱۹۵) ئەمەش ۋادەگەيەنىت كە

---

(۱۹۲) مارتەن فان برون: ئاغا و شىخ و دەۋلەت، و. كوردو، ستوكھولم، ۱۹۹۶، ۱/۱۰۲.

(۱۹۳) محمود بايەزىدى: عادات و رسوماتنامەي اكرادىيە، موسكو، ۱۹۶۳، ل ۱۶۹.

(۱۹۴) م-س لازارىف: چەمەند كىشەيەكى دىموكرافى و مېتروۋىي و سىياسى و پىئوۋەندى كۆمەلەيەتى و ئابورى كورد، و. كاوس قەفتان، گۆفارى كوپى زانىارى عىراق دەستى كورد، بەغداد، ۱۹۸۷، ب/۱۶، ۱۷، ل ۲۹۲.

(۱۹۵) پروانە: المسعودى: مروج الذهب، ۱۳۵/۲؛ التنبيه والأشرف، ۹۴؛ النويرى: نهاية الارب فى فنون الأدب، مطابع كوستانتىنوپول و شركاه، القايرة، د-ت، ص ۲۹۰؛ المقريزى: السلوك لمعرفة دول الملوك، حققه وضع حواشيه. محمد مصطفى زيادة، مطبعة دار الكتب المصرية، القايرة، ۱۹۳۴، ج ۱/ ق ۱/ ۴.

كوردەكان لە شێوی كۆمەڵی بچووكدا بوون كە هۆزبان پێك دەهێنا و لیسه و لەویش
 مێرنشینان دادەمەزاند. ^(١٩٦) بونی (هۆز) بەلای كوردەكانەوه زۆر پێویست بوو بۆ
 ئەوی هەست بە یەكبوونیان بکەن و بتوانن مالا و بەرژەهەندییەکانیان پێڕێزن.
 (المقریزی) لەم بارەیهوه دەلێت: "دەزانن کەوا خەلگی دەربارە ی کوردەکان پای جیاوازیان
 هەیە"، هەرەها سەبارەت بەپەسەنیان دەلێت: "هۆزێکن لە هۆزەکانی عەجەم
 پێکھاتوون لە چەند هۆزێک" ^(١٩٧) سیستمی بەرپۆهەردن کە بە درێژایی مێژوو ژسانی
 کوردەواری پێک دەخست بریتی بوو لە سیستمی خێلەکی و یەكبوونی خێلەکان لەسەر
 بنەمای پۆشنبیری (یەكزمانی) و هەری می جوگرافی، بە واتایەکی دیکە خاوەنی
 یەكەیهکی سیاسیە نەك خزمایەتی وەك یەكی لە توێژەرەکان وای دەبینیت. ^(١٩٨) کە
 كەجار ئەو سیستەمە لەسەر بنەمای خزمایەتی یان پەسەن دادەمەزریت وەك زۆر جار لە
 خێلە عەرەبییەکاندا دەبینریت. بەم شێوێه دەتوانن بلێن خێلی كورد خێلێکی لەسەر
 بنەمای خزمایەتی دامەزراو نییە، بەلكو خێلەكە یەك زەوی و خاكە. ئەمەش زیاتر لە
 شێوی گوندێکی كۆچەریدا یەك گەرمیان و كوێستان دەكات. ^(١٩٩) خێلە كوردەكان
 لە كۆچەر و نیو كۆچەر و نیشتەجێیان پێك هاتوون، بەلام خێلە كۆچەرەكان بەردەوام
 لە كەمیدان و زۆریان جێگیربوون و ئەوانی دیکەشیان بەرەو جێگیربوون دەچن. خێلە
 كوردە كۆچەرەكان بە شێوێهەکی پێك و پێك لە هارین و زستاندا لە نیوان بەرزایی و
 نزماییەکاندا دەگوێژنەوه، لە وەرزێ هاریندا بۆ نیوچە بەرزاییەکان لە خۆرەلاتی
 كوردستان یان لە نیوچە ی باكووری كوردستان یا بۆ نیوچە دوورەكان لە باكوور كۆچ
 دەكەن، و لە زستانیشدا دەگەڕێنەوه بۆ دەشتاییە نزمە گەرمە بزۆینەكان، كەواتە

(١٩٦) تومابوا: لمحة عن الاكرد، تر: محمد شريف عثمان، النجف الاشرف، ١٩٦٩، ص ١١.

(١٩٧) الخطط والآثار، ٨٣/٣.

(١٩٨) شاکر خصیابك: العراق الشمالي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٧٣، ١٧٥.

(١٩٩) عباس العزاوي: عشائر العراق الكردية، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٤٧، ٢٧.

کۆچکردنی ئەم خێلانی بریتیه له کۆچکردنیکی وەرزى که بەپیتی هەلومەرجى ژینگە له رووى لەوەر و گەرمیەوه دەیسەلمێنى.

بینای خێلى كوردی جیاوازیه کی بنه‌ره‌تی له‌گه‌ڵ بینای خێلى عاره‌بیدا هه‌یه. بربره‌ی پشتی خێلى عاره‌بی پتوه‌ندی خزمایه‌تی و بنه‌چه‌یه، به‌لام بربره‌ی پشتی خێلى كوردی زه‌وی یه، له‌ راستیدا به‌شه‌کانی یه‌ك خێلى كوردی په‌نگه‌ به‌هه‌یج جۆریك پتوه‌ندی خزمایه‌تی له‌ نیتوانی‌اندان نه‌بی، به‌لام ئەم به‌شه‌ جیاوازانسه‌ له‌یه‌ك نیتوجه‌دا به‌یه‌كه‌وه‌ ده‌ژین و گوێرایه‌لی فه‌رمانی تیره‌یه‌كن له‌ تیره‌كان كه‌ ئه‌ویش خێزانی ده‌سه‌لاتداره‌ له‌ نیتو خێله‌كه‌دا. ئەم هۆكاره‌ش كاریگه‌ری له‌سه‌ر پووداوه‌كان دروست كرد، چونكه‌ كوردستان سروشتیكى شاخاری سه‌ختی هه‌بوو و كورده‌كان له‌و نیتوجه‌ شاخاوییه‌ سه‌خته‌دا به‌وه‌ ناسرابوون كه‌ هه‌یج پشتیكیان نه‌یه‌ چیاكان نه‌بیت^(٢٠٠) و نیتوجه‌كانیشیان تارا‌ده‌یه‌ك له‌ ده‌سه‌لاتی خێلافه‌تی عه‌بباسیه‌وه‌ دوورسوو، بیزكهی سه‌ره‌له‌دان و دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتی كوردی سه‌ری هه‌لداو هه‌ر هۆزه‌ و له‌ژێر سه‌ركردایه‌تی سه‌رۆك هۆزه‌كه‌ی و له‌ نیتوجه‌كانی خێزاندان بنه‌مای چه‌ند ده‌سه‌لاتیكى خۆجێیه‌تیان دامه‌زراند له‌ سه‌رو ئه‌و هۆكارانه‌شه‌وه‌ دروستبوونی پتوه‌ندییه‌كى دۆستانه‌ بوو كه‌ له‌ نیتوان بوه‌یه‌یه‌كان و مێرنشینه‌ كوردیه‌كان دامه‌زرا،^(٢٠١) به‌وه‌ش بوه‌یه‌یه‌كان بوونه‌ پشتیوان و یارمه‌تیده‌ری ئه‌وان و كه‌وتنه‌ دامه‌زراندنی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ نیتوجه‌ سه‌ریه‌خێزانه‌. پتوه‌ندی تیره‌كان له‌گه‌ڵ یه‌كتردا له‌ پابه‌ندبوون و گوێرایه‌لی (ولاء) یاندا بۆ یه‌ك ده‌سه‌لاتداریتی نیتوه‌ندی خۆی ده‌نوینى، له‌ نیتوان تیره‌كانی یه‌ك خێلێشدا نه‌گه‌ر یه‌كینكیان بکه‌وتته‌ شه‌ره‌وه‌ له‌گه‌ڵ خێلێكى دیکه‌دا هاریكاری ده‌كړی، كه‌واته‌ له‌ نیتوان به‌شه‌ زۆره‌كانی یه‌ك خێلدا جۆره‌ هاریه‌ یانیه‌یه‌كه‌ هه‌یه.^(٢٠٢)

(٢٠٠) ابن حوقل: صورة الأرض، ٣١٥..

(٢٠١) مسكويه: تجارب الامم، ١٣٩/٢-١٤٠؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٣١٥.

(٢٠٢) شاکر خصبك: س. پ، ٦٩، ٧١.

ئەم دياردەيە بە پۈۈنى (ابن حوقل) ناماژەي بۆ كرددوۋە و دەرسارەي بزوئسەۋەي خىئەلە كى كوردەۋارى دەلئيت: "لە زستان و ھاریندا بە لەۋەرگە و ھارینە ھەۋارە كاندا دەسپۆئنەۋە، ۋە تەنھا كە مەيكيان نەبەيت كە لەسەر سنوورە كان دەمەئننەۋە" (۲۰۳)، بەلام خەلكى (گەرميان). تا ئىستەش ماۋنەتەۋە و كۆچ ناكەن مەگەر تەنھا بە نىۋچە كانى خۆياندا.. لەو سەردەمەدا كە لاۋازى خەلىفە و مەملانئ نىۋخۆيى و دەۋە كىسە كان دەۋلەتى عەبباسى دەھارى، لەناو كوردە كانىشدا مەملانئ يەكى توند بۆ سەرز كايەتى ھۆزە كەيان و دامەزراندنى دەسەلەتتىكى خۆجىەتى سەرى ھەلدا، ديارە بەو پىئەي كۆمەلگەي كوردى بەدەرترايى مەژوۋ سىمايەكى ھۆزايەتى پىئە دياربوو، رەگ و پىشەي لە نىۋ ژيانى كۆمەلەيەتى و سىياسى كوردا داكوتابوو، (۲۰۴) ھەرۋەھا زەمىنەي ئەو واقىعەي رەخساند ئەۋەش زياتر يارمەتيدەر بوو لە دابەشبوۋنى جىاجىاي كوردە كان لە شىۋەي كۆمەلئى ھۆزايەتى و ھەر كۆمەلە لە شوئىتىكى ديارىكرادا، (۲۰۵) كە سەرنەجم ھەر كۆمەلە بەپىئى سروشتى نىۋچە كەي ئەو بارودزخە سىياسىيەي دەۋلەتى عەبباسيان قۆستەۋە و كەۋتەنە دامەزراندنى چەندىن دەسەلەتى خۆجىيەتى.

لە راستيدا ئەم ماۋەيە لە مەژوۋى خىلافەتى عەبباسى گەلئى پوۋداۋى زۆر گرنكى بەخۆۋە بىنى، لەۋانە: جىابوۋنەۋەي ھەندئ لە سەركردە كانى دەۋرۋبەر لە خىلافەت لەبەر لاۋازى مەرنشىنى تايبەت بە خۆيان دامەزراند، بەلام دان بە بوۋنى خىلافەتدا دەئىت بە شىۋەيەكى فەرمى يان، شىۋە دانپىئانائىك، لە سىماكانى ئەو دانپىئانانە نىۋھىئاننى خەلىفە لە خوتبەي جومعە كاندا و ھەردوۋ جەژنەكە و نوۋسىنى نىۋى لە سەر سەكە و پارە، جگە لەمانەش ناردنى ھەندئ پارە و سامان بۆ بارە گاي خىلافەت. لە كاتىكدا ھەندئ لە سەركردە كانى ئەو مەرنشىئانە دانپان بە خىلافەتدا نەدەنا، نەك ھەر ئەمە، بەلكو ھەندىكيان دژى خىلافەت ۋەستان و ھىر شىشيان دەكردە سەر، ۋەك

(۲۰۳) صورة الأرض، ص ۲۴۰.

(۲۰۴) م. س لازارىف: كىشەي ديموگرافى و مەژوۋىي، (۱۶-۱۷)، ۳۹۲.

(۲۰۵) تومابو: لمحە عن الاكراد، ۱۱.

(مرداویج) میری میرنشینی (زیاریه‌کان)، نهمه‌ش شتیکی ناسایی بوو، چونکه نه‌وان جگه له‌وهی که لاوازی خیلافه‌تیاں قۆسته‌وه له هه‌مانکاتدا سیستمی خیتله‌کی که بنه‌مای ژیانی کۆمه‌لایه‌تی بوو لای کورده‌کان، بی گومان یارمه‌تی په‌یدا‌بوونی سیستم و پینک‌خستنی ئیداری بوو، که نه‌مه‌یان له‌سه‌رووی هه‌ره‌مه‌که‌وه ده‌بیته گهر سیستمی خیتله‌که وه‌ک سیستمیکی خیتله‌کی هه‌ره‌می سه‌یر بکریته و له‌سه‌ر رووی نهم هه‌ره‌مه‌شده‌وه سه‌ر کرده‌ی میرنشینه‌که ده‌بیته، که هه‌ر خۆی گه‌وره‌ی سه‌رۆکی خیتله‌که‌یه. هه‌روه‌ها هیتی نهم میرنشینه له‌هیتی خیتله‌که‌دا به‌رجه‌سته ده‌بوو و لیوه‌ی هه‌ل‌ده‌قولا، له‌لایه‌ک و نه‌بوونی مملاتیکه‌کە چ له‌سه‌ر سه‌رۆکایه‌تی میرنشینه‌که و چ له‌سه‌ر نه‌ر زه‌وییه‌ی که خیتله‌که وه‌ک له‌وه‌رگه‌ به‌کاریده‌هینن. له‌لایه‌کی تروه‌ه، جگه‌ له‌مانه‌ش شاره‌زایی سیاسی و دنیا‌دیده‌ی سه‌رۆکی خیتله‌که (الشیخ). میرو شاره‌زایی و به‌توانایی له‌نیو‌بردن و ته‌فر و تونا کردن هه‌ولتی نه‌یارانی، نهمه‌ش به‌روونی له‌سیاسه‌تی میر (حسنیة بن الحسین البرزیکانی) دا دیاره‌که دژ به‌بوه‌یه‌یه‌کان به‌کاریه‌تیا، به‌لام نهمه‌ پینچه‌وانه‌ بووه‌وه به‌مردنی، واته‌ دوا‌ی مردنی (حسنویه)، بوه‌یه‌یه‌کان هه‌مان سیاسه‌تیاں دژ به‌کوره‌کانی به‌کاره‌تیا که بووه‌ هۆی جیا‌بوونه‌وه و ته‌فر و تونا‌بوونیاں و یه‌کنه‌بوونی قسه‌ و باسیان. ^(۲۰۶) (عضد الدولة) ی بوه‌یه‌ی کوره‌کانی (حسنویه) ی کوشته، ته‌نها (عبد الرزاق و بدر) ی به‌جیه‌تیه‌شت، نه‌وه‌ بوو، به‌در هاته‌ سه‌ر ده‌سه‌لات، و به‌در تا‌کو (به‌اء الدولة) مردن ملکه‌چی بوو، (اطاعة) ی کرد، و به‌ره‌نگاری نه‌کرد. ^(۲۰۷)

هه‌ر له‌ر ماوه‌یه‌دا دوا‌ی نه‌وه‌ی که خیتله‌کان هه‌ستیاں به‌لاوازی خیلافه‌ت کرد هه‌ولتی نه‌وه‌یان ده‌دا له‌گه‌ژ میره‌کانیا‌ندا که بیر له‌دامه‌زاندنی میرنشینی تایبه‌ت به‌خۆیاں بکه‌نه‌وه و خۆیاں فه‌رمانه‌ره‌وایی بکه‌ن. ^(۲۰۸) بۆیه‌ ده‌بینین کورده‌کان له‌ریسی خیتله‌کانی

(۲۰۶) مسکویه: تجارب الامم، ۲ / ۳۶۵-۳۶۶.

(۲۰۷) حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۵۸.

(۲۰۸) محمود یاسین التکریتی: الدور السياسي للقبايل العربية في الشام و الجزيرة الفراتية بحث منشور في مجلة اداب الراهدین، الموصل، ۱۹۷۶، عدد ۷، ص ۱۷۸.

وهك (هزبانی و بهرزیکانی و شازنجانی و... هتد) وه توانیویانه میرنشینی تایبەت بە خێلەکانیان دابەزرێنن، ئەمەش تا رادەیهك ئەو راستییە دەسەلێنن كە گەر ئەو خێل و سەرۆك خێل نەبوایە ئەوا دامەزراندنی میرنشین و بەدەستەتێنانی دەسەلات كاریکی زۆر گران و دژوار دەبوو، هەرچەندە بارودۆخی لە باریش لە ئارادا بوویست، چونكە سەرۆك خێلەكان كاری بەرپۆهەبردن و سەرۆکیان لە چوارچێوەی خێلەكیشدا بێست ئەنجام دابوو پێش ئەوەی میرنشینهكانیان دابەزرێنن. پێویستە ئەو راستیەش بوتەیت كە پەیدابوونی میرنشینه كوردییەكان بە پێی رەزاسەندی و رێگەپێدانی میر و والی یەو نەبوو كە خەلیفە دایان دەنیت بۆ بەرپۆهەبردنی كاروباری هەرئێمەكان ئینجا دەسەلاتی پێش بخت و وردە وردە جیابێتەوه لە بەرپۆهەبردنی نێوچەكەدا. واتە پەیدابوونی ئەو میرنشینهانە بە شیۆهیهکی ئاشكرا و دیار نەبوو وهك (تاهیری و حەمەدانیەكان و... هتد)، بەلكو لە کیانی خێلەكان و لەسەر دەستی سەرۆك خێلەكانەوه سەریهەلدا و پەیدابوو، دواي ئەوەی كە كاروباری بەرپۆهەبردیان لە چوارچێوەی خێلەکانیاندا ئەنجامداوه، بۆیە دەبینین میر (محمد بن شداد) خاوەنی هێز و دەسەلاتێکی زۆر بوو لە نێوچەي تاران، چونكە خاوەنی هۆزێکی گەرە بوو. ئینجا توانی ئەو هێز و دەسەلاتەي پەرهپێدات و دواتریش میرنشینی (شەدادییەكان) دابەزرێنیت.^(٢٠٩) هەرۆهە میر (حسنویه بن الحسین) بەرزیکانی كە سەرۆکی خێلی بەرزیکان بوو و سەرکردهی سوپاکەیش بوو و خاوەنی دەسەلاتێکی زۆر بوو لە نێوچەي رۆژئاوای هەریمی (چیا)دا.^(٢١٠) بەلام میر (باد) دامەزرێنەری میرنشینی مەروانییەكان لە كورده

(٢٠٩) پروانە منجم باشي: جامع الدول باب في الشدادية، عني بتحقيق ونشره فلاديمير مينورسكي، لندن، ١٩٥٣، ص ٣.

(٢١٠) ابن الاثير: الكامل، ١٠١/٧، ابن خلدون: العبر، ٩٥٠/٤/٤؛ ستانلي لينبول: طبقات سلاطين الاسلام، ١٣٣، ١٣٣، تسترشتين: مادة حسنوية، دائرة المعارف الاسلامية، ٣٧٤/١٤.

(حمیدیه کان)* بوو خاوهنی دهسه لاتیکی زۆر بوو له نیویاندا و دواى ئەوهی که له دیاربه کر دهسه لاتی جیگیر بوو،...^(۲۱۱) ههروهها میر (أبو الفتح محمد بن عناز) دامه زرتنه ری میرنشینی عهنازیه کان سه رۆک هۆزی (شاژنجان) بوو.^(۲۱۲) ههروهها سه رۆکه کانی خێلی (ههزبانیه کان) له نیوچهی (اریل) و دهووبه ری خۆره لاتی شاری موسل رۆلێکی دیاریان هه بوو له کۆتاییه کانی سه دهی (۳/ک/۹ز) تا توانیان له سه ره تا کانی سه دهی (۵/ک/۱۱ز) له (اریل) میرنشینیکی تایبهت به خۆیان دامه زرتن.^(۲۱۳) جگه له مهش ده بینین له و کاتانه دا هۆزه کورده کان به هۆزی خزمایه تی و به رژه وندی هاویه شه وه له شه ره ده ره کییه کانیا نسا دا یارمه تی و کۆمه کی یه کدیان ده کرد. ئەم هاوکاری یه کترکردنه زۆر جار رۆلێکی دیاری ده بوو له سه ره له ئدان و دامه زرانندی میرنشینه کوردیه کاند. بۆ نمونه کورده کانی (په شنه وی) خاوهنی قه لای (فنگ)* که هاوکاری هیزی میرنشینی مه روانیه کانیا نسا له کاتی دامه زرانیدا و له هندی له شه ره کانییدا به شاریا ن له گه ئدا ده کرد.^(۲۱۴) هۆز و تیره گه ری شیه وه کی بار بوو لای کورد له سه ره تای پهیدا بوونیه وه تا سه ره ده می عه ببا سییه کان. له زۆر نیوچهی کورده ستاندا هه تا ته مه رۆش هه ر به رده وامه و هه ندیک جار میرنشینیکی

---

* له جهزیره دا کۆمه لێک قه لآ هه بوون له وانه قه لاکانی (عه قره وشۆش)، هۆزی (حمیدی) یاخود حمیدیه کان خاوهن قه لای (عقر) بوون که به عه قره ی حمیدیه ناسرا. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱۳۹/۴؛ القلقشندي: صبح الأعشى، ۳۷۵/۴).

(۲۱۱) الرودزبوري: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۸۴؛ (بن الاثیر: الكامل، ۱۲۱/۷).

(۲۱۲) حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ۲۰۲؛ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات، ص ۱۲۶.

(۲۱۳) پروانه احمد عبدالعزيز: الهذبانين، ۵۲-۵۳.

* قه لای فنگ: قه لایه کی سه خته دوری (۲) له سه رخ واتا (۱۲کم) دوره له جهزیره ی (ابن عمر) بۆ زیاتر زانیاری په وانه: (القزوینی: آثار البلاد، ۴۳۱؛ ابن عبد الحق: مراصد الاطلاع علی الامکنه والبقاع، القاهرة، ۱۹۵۴، ۱۰۴۵).

(۲۱۴) ابن الاثیر: الكامل، ۱۴۲/۷-۱۴۳؛ عبد الرقيب يوسف: الدولة الدوستکية، ۳۶۷-۳۶۵/۲.

كوردی له ناو ده چوو بۆ نمونه وهك (حهسنهوی و شازنجانی) به هۆی ناكۆکی هۆزه
كوردیه كانهوه و تهنا نهت ناكۆکی نیو بنه ماله ی ده سه لانداریشدا.

باوبوونی جیابوونەوه

له نێوی سەدهی سێیهی کۆچی و نۆیهی زاینیدا دهولەتی عەبباسی پێی نایه قۆناغێکی نوێی لاوازبوون و بەرهو پوو خان پۆیشت و ئەمەش بووه هۆی تیکچوونی بنه ماکانی و له دەستدانی شکۆمەندی. ئەم دیاردهیه به هەر شیتویهك بێت له شیتوه کان کاریگەری له سەر هەریم و گەلانی موسلمان هەبوو و پالێ پیتوهان بۆ کۆبوونەوه له چواردهوری خیلافەت، چونکه خیلافەت بەلای موسلمانانەوه هێماو پەرمێکه که یه کیتی سیاسی جیهانی ئیسلامی تیدا بەرجهسته ده بێت و به هێزی خیلافەت مانای تۆکمەیی یه کبوون و لاوازیش واتای له تیبوون و جیابوونەوه ده گەیه نیت. لەم قۆناغەشدا هەریمەکانی دەوروپەر له مەرکەزی خیلافەت جیابوونەوه تهنها به غدا و دەوروپەری له ژێر دەسه لاتییدا مابوونەوه.^(۲۱۵) هەر لەم قۆناغەدا دەسه لاتی خەلیفه به تهواری لاواز و پەشێو بوو بوو، لاوازی گەیشتبوووه پادەیهك که ژنان و خزمەتکارانی نێو کۆشکی خیلافەت دەستیان وەرده دایه کاروباری خیلافەتەوه^(۲۱۶) و خەلیفهش بوو بوو به گالته جاری دەستی پیاوانی کۆشک و تورک و دەیلمیه کان. ئەم بارودۆخە خیلافەت له هەریمەکانی دەوروپەریشیدا به خۆرەلات و پۆژساووه پەنگی دایهوه، و له هەندی لهو هەریمانەدا ئارەزووی جیابوونەوه سەرپهه لدا. بەلکو هەندی له سەرکرده سیاسی و سەربازیه کان هەولێ ئەوه یان دەدا که دەسه لاتیکی سیاسی سەرپه خۆ و تاییهت به خۆیان دا بچە زرینن و به تهواری له خیلافەت جیابنەوه، تهنها به شیتویهکی پەرمزی یان بەناو، دان به خەلیفه دا بنین وهك هێمایه کی نایینی. هۆکاری لاوازی دەسه لاتی مەرکەزی له خیلافەتدا ده گەریتەوه بۆ سیاسەتی هەلە هەندی له خەلیفه کان له بەرپۆه بردنی ولاتەدا، وهك واز هێتانیان له

(۲۱۵) ابن الاثیر: الكامل، ۶ / ۲۵۵؛ الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، ۲ / ۳۰۶.

(۲۱۶) المسعودي: التنبيه و الاشراف، ۳۳۱؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۳ / ۲۳۴.

پزگارکردن و (فتوحات)، جگه له‌مه پشتبه‌ستنی ته‌واویان به ده‌زگه سه‌ریازییه‌کان و به‌کاره‌یتنایان له نی‌توخۆدا که نه‌مه بووه هۆی زۆریوونی ده‌س و دایره‌ی سه‌رکرده سه‌ریازییه‌کان و ده‌ست وه‌ردانه کاروباری ده‌سه‌لاته‌وه، و له‌گه‌ژ نه‌مه‌شدا به سه‌رده‌وامی ئۆپۆزیسیۆنی سیاسی هه‌بوو دژی ده‌وله‌ت. وه‌ك (خه‌وارج و عه‌له‌ویسه‌کان) جگه له هه‌ندێ بزوتنه‌وه و شۆرشی تردا. که نه‌مانه بی‌تگومان پۆلیان هه‌بوو له لاوازیوونی ده‌وله‌تدا. نه‌وه‌ی نه‌و لاوازییه‌ی زیاتر ده‌کرد وه‌رگرته‌ی پۆستی خیلافه‌ت بوو له لایه‌ن که‌سانی لاوازه‌وه. له سه‌رده‌می خه‌لیفه (الم‌توکل علی الله) (٢٣٢-٢٤٧/٨٤٧-٨٦١ه‌) که به سه‌رده‌می داب‌رانی خیلافه‌ت له به‌پۆیه‌بردنی و لاتدا داده‌نریت بۆ تورکه‌کان.^(٢١٧) هه‌ر له سه‌رده‌می نه‌و خه‌لیفه‌یه‌دا تورکه‌کان ده‌ستیانه‌کرد به ده‌ستیوه‌ردانه کاروباری خیلافه‌ته‌وه که نه‌مه هۆکارێک بوو بۆ داب‌رانی خه‌لیفه له ده‌سه‌لات.^(٢١٨) هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا زنجیره‌یه‌ک گه‌روگرفت له نی‌وان خه‌لیفه‌کان و تورکه‌کاندا په‌یدا‌بوو. له نه‌ه‌جامدا که‌مبونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه و فراوانبوونی ده‌س و دایره‌ی تورکه‌کانی لێکه‌وته‌وه.^(٢١٩) که نه‌مه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی له سه‌ر شان و شکۆی خه‌لیفه هه‌بوو له نی‌تو خه‌ل‌کدا. هه‌روه‌ها سه‌رده‌می خه‌لیفه (الم‌قتدر بالله) (٢٩٥-٣٢٠ه‌/٩٠٧-٩٣٢ز) که سه‌رده‌مه‌که‌ی به‌ شیت‌واو داده‌نرا،^(٢٢٠) ده‌وله‌ت تووشی شکست بوو. له هۆکاره‌کانی شکسته‌یتنایی ده‌وله‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌رزه‌کاری خه‌لیفه بوو، چونکه ته‌مه‌نی منداڵ بوو، توانای به‌پۆیه‌بردنی کاروباری ده‌وله‌تی نه‌بوو، چاوپنژکی سوپا و سه‌ریازانی سوپاش له‌لایه‌کی دیکه، نه‌مانه هه‌موو بوونه هۆی

(٢١٧) القیوانی: زهر الاداب و شم‌ر الالباب، تح‌: محمد مح‌ی الدین عب‌دالمجید، دار الجیل، بیروت، ١٩٧٢، ج١/ص٣٢٢.

(٢١٨) نادیه حسنی صقر: مطلع العصر العباسی الثانی، جد‌ة، ١٩٨٣، ص٥٩.

(٢١٩) حافظ أحمد حم‌دی: الشرق الاسلامی قبیل الغزو المغولی، مصر، ١٩٥٠، ص٢٤.

(٢٢٠) فاروق عمر فوزی: تاریخ العراق فی عصور الخلافة العربیة الاسلامیة، بغداد، ١٩٨٨، ص٢٢٤.

لاوازی خیلافت به راده‌یهك كه هیچ ده‌سه‌لات و ریژیکی له نیو خه‌لکیدا نه‌ما. ^(۲۲۱)
 ده‌ره‌نجام خه‌لیفه له‌لایه‌ن هیتی سهریازیه‌وه له سالی (۳۱۰ك/۹۲۲ز) دا لایرا و دواتر
 هینترایه‌وه. ^(۲۲۲) به‌لام دووبه‌ره‌کیی و گرانی زۆر زیادی کرد تا له کۆتایدا خه‌لیفه له
 سالی (۳۲۰ك/۹۳۲ز) کوژرا. ^(۲۲۳) هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می خه‌لیفه (القاهر بالله) * دا
 له سالانی (۳۲۰-۳۲۲ك/۹۳۲-۹۳۴ز) ده‌سه‌لاتی سوپا و هیتی سهریازی زیادیکرد و
 زیاتر ده‌ستیان له کاروباری خیلافت وهرده‌دا. ^(۲۲۴) تا گه‌یشه‌ راده‌یهك كه خه‌لیفه
 (القاهر بالله) له دواي كه‌متر له دوو سال به سهر خیلافته‌یدا لایرا. ئینجا به‌یعدت
 درا به (الراضی بالله) له (۳۲۲-۳۲۹ك/۹۳۴-۹۴۰ز). ^(۲۲۵) به‌لام دووبه‌ره‌کی و
 په‌شیوی و شکستی سیاسی هه‌ر له زیادبووندا بوو. ^(۲۲۶) تا پاشماوه‌ی ده‌سه‌لات و شوینی
 خیلافت ته‌فرو تونابوو. ^(۲۲۷)

(۲۲۱) محمد الخضري بك: محاضرات في تاريخ العباسي، ص ۲۲۷.

(۲۲۲) ابوالفدا: المختصر، ج ۲/ص ۷۴.

(۲۲۳) التنوخي: نشوار المحاضرة واخبار المذاكرة، تح: عبود الشالجي، بيروت، ۱۹۷۱، ج ۱/ص ۲۲۴.

* القاهر بالله: -- ناوی (ابو منصور محمد بن المعتضد بن طلحة بن المتوكل) له نیو سالانی
 (۳۲۰-۳۲۳ك/۹۳۲-۹۳۴ز) خیلافته‌تی عه‌بباسی گرته ده‌ست، یه‌که‌م خه‌لیفه بوو كه چاوریان
 ده‌ره‌ینا تا سالی (۳۲۳ك/۹۴۴ز) زیندان بوو، پاشان نازادیان کرد، پۆژیکیان له مرگه‌وتی
 منصور سوالی ده‌کرد زانییان پیتی و نه‌یان‌ه‌نیشته‌ت ده‌رچیت تا له سالی (۳۲۹ك/۹۵۰ز) کۆچی
 دواي کرد. (الطبري: تاريخه، ج ۱۱/ص ۲۷۲؛ الذهبي: العبر، ۱۲/۲؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء،
 ۶۲۱-۶۲۲).

(۲۲۴) (ابو الفدا: المختصر، ج ۲/ص ۷۷.

(۲۲۵) ابن عبدربه: العقد الفرید، تح: محمد سعيد العريان، بيروت، د-ت، ح ۳۵۱-۳۵۰/۵.

(۲۲۶) محمد الخضري بك: محاضرات - الدولة العباسية، ۳۶۱.

(۲۲۷) سيد امير علي: مختصر تاريخ العرب تر: عفيف البعلبكي، دارالعلم للملایین، بيروت،
 ۱۹۶۱، ص ۲۶۴.

له بهرانبەر ئەمانەدا (الراضي بالله) هەولیدا هەندیک پڕی و شوین بگریته بەر تا بتوانی پڕی له روودانی شکستی زیاتر بگریت، وەك نوێکردنەوی پایە میری میان له سالی (٣٢٤/٩٣٦ز).^(٢٢٨) بەلام وەك دەره‌نجامیتك بۆ ئەو کاری پابه‌رایه‌تی ئایینی له دەستدا.^(٢٢٩) له‌به‌رئەوه‌ ده‌یینین لاوازی خیلافەت له‌ دوو لایەنەوه‌ کاریگه‌ری له‌ سەر دۆلەت و هه‌رئیمه‌ ئیسلامیه‌ كان هه‌بوو:-

١- لایەنی یه‌که‌م: ئەم لاوازیه‌ سه‌وه‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ دۆلەت نه‌توانی هه‌یچ چالاکیه‌کی سه‌ریازی نه‌نجام بدات. ئەمه‌ش پڕی له‌ دۆلەت ده‌گرت که‌ هه‌تزی خۆی پیشان بدات. له‌به‌رئەوه‌ والیه‌کان به‌ خۆیان به‌پیتی راویژی خه‌لیفه‌ کاروباری ولایه‌ته‌کانیان به‌پۆه‌ده‌برد،^(٢٣٠) و ئەمه‌ش هانی هه‌ندیکێ دا که‌ له‌ رووی سیاسی و ئیداریه‌وه‌ له‌ خیلافه‌ت جیا‌بهنه‌وه‌.^(٢٣١)

٢- لایەنی دووهم: زالبوونی تورکه‌کان به‌ شێوه‌یه‌کی فه‌رمی بوو به‌هۆی شێوانی باری سیاسی و ئیداری له‌ دۆلەتی عه‌بباسییدا، جگه‌ له‌وه‌ له‌ ده‌ستدانی شکۆمه‌ندی له‌ نیوگه‌له‌ موسلمانه‌کاندا و پیرۆزی دۆلەتی مه‌رکه‌ز بووه‌ جیتی گومان، له‌به‌رئەوه‌ی په‌مزر و هه‌یمای دۆلەت روو شکسته‌خواز بوو، ئەو بارودۆخه‌ شێوازه‌ سه‌وه‌ هۆی هه‌لۆه‌شاندنەوه‌ی بنه‌ماکانی پینکه‌وه‌ به‌ستراوی دۆلەت، ئینجا ئەو دۆلەته‌ له‌ چه‌ند ویلایه‌تیک پینکه‌ ده‌هات که‌ یه‌که‌یه‌کی ئیداری بنکه‌یی نه‌بوو هه‌موویان به‌ مه‌رکه‌زه‌وه‌ به‌سه‌تیه‌وه‌، بۆیه‌ پێوه‌ندی هه‌ریه‌کی له‌و ولایه‌تانه‌ به‌ پینته‌خته‌وه‌ ده‌رکه‌وت.^(٢٣٢)

(٢٢٨) (بن‌العمرانی: الأبناء في تاريخ الخلفاء، تحق: قاسم السامرائي، الأيدن، ١٩٧٣، ١٦٣؛ ابو الفدا: المختصر، ٨٤/٢؛ تقی‌الدین عارف‌الدوری: عصر‌امرة‌الأمراء في العراق، بغداد، ١٩٧٥، ص ٣٥.

(٢٢٩) کارل بروکلمان: تاريخ‌الشعوب‌الاسلامية، ٢٤٠.

(٢٣٠) ویل دیورانت: قصة‌الحضارة‌(عصر‌الایمان)، ج ٢/٤، ص ٩٩.

(٢٣١) جرجی زیدان: تاريخ‌التمدن‌الاسلامي، منشورات‌دار‌مکتبه‌الحیاء، بیروت، د. ت، ٤٦٧/٣.

(٢٣٢) حسام‌قوام‌السامرائي: المؤسسات‌الادارية‌في‌الدولة‌العباسية، ١٦٤-١٦٥.

دەولەتی ئیسلام گەلانی جۆراوجۆری لەخۆ گرتبوو لەبەرئەوە کۆمەلگەی ئیسلامی کۆمەلگەییەکی هەمەجۆر بوو، خیلافەت نەیدەتوانی لەگەڵ ئەم کۆمەلگە جۆراوجۆردا لە رووی جوگرافی و کۆمەلایەتی و ئابووری پۆشنیورییە و رێک بکەوێت.^(٢٣٣) ئەمە جیاپوونەوی ئاسانتر دەکرد و پەیدابوونی دەولەت و میرنشینی زیاد دەکرد، هەرۆک چۆن دەولەتی عەبباسی لە سەر ئەو بنەمایە دامەزرا. ئەم دیاردەییە بێگومان کاریگەری لە سەر کوردیش هەبوو، گەر بێت و سنووری جوگرافی و کاریگەری سیاسی لە لایەکی و لێک نزیکی مێژوویی لە رووی لێکچوونی پێکھاتەیی شارستانی دانیشتوانی ئەو نێوچەییە بە کوردیشەو لەلایەکی ترەو بە هەند وەرگیرێت. جیاپوونەوی هەندێ لایەن لە دەولەتی عەبباسی لە زۆر زوووە دەستی پێکرد، لە ئەندەلوسەو لە خۆرتاواي دەولەتی ئیسلامییەو.^(٢٣٤) بەلام لە سەرەتای سەدەي (٣/٩ز)وە جیاپوونەو و شتوویەکی فراوانتری وەرگرت، تا نیووی سەدەي ٣ دەولەتی عەبباسی بە شتوویەکی بوو کە لە هەموو لایە کەو و یلايەت و میرنشینی جیاپوونەو لە رووی ئیدارییەو دەورە درابوو.^(٢٣٥) بۆ نمونە لە خۆرەلاتی ئیسلامییەو کۆمەلێک دەولەت و میرنشین پەیدابوون وەک (الظاهرية، الصفارية، السامانية والغزنوية...هتد).^(٢٣٦) کە لە سەرەتای سەدەي سییەمی کۆچیدا درووست بوون. (٤/١٠ز)، دەولەتی عەبباسی لە نێووە لە زیادبووندا بوو بە تاییەتی لە سەرەدەمی خەلیفە (المقتدر بالله)دا. ماوەی زۆر و درێژی فەرمانرەوایی ئەم خەلیفەییە هۆکاریک

(٢٣٣) محمد عابد الجابري: العصبية والدولة في فكر ابن خلدون، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨٢، ٤٢٢.

(٢٣٤) فلييب حتي: موجز تاريخ الشرق الادنى، ترانيس فريجه، مطبعة الغريب، بيروت، د.ت.، ٢٠٩-٢١٠؛ روم لاندو: الاسلام والعرب، نقله الى العربية، منير البعلبكي، بيروت، ١٩٧٧، ص٨٣-٨٤.

(٢٣٥) حسين مجيب المصري: صلات بين العرب و الفرس و الترك، ٩٤.

(٢٣٦) بؤ زياتر زانيارى پېوانه: الاصفهاني: تاريخ سني ملوك الارض و الانبياء، ١٦٧-١٧٢؛ قادر محمد حسن: الامارات الكوردية: ص٤٧.

بوو بۆ زيادبوونی شکست و نسکۆکاری دهولت و جيابوونهوی و يلايه ته کانی، ته مهش
 بهردهوام بوو تا سهردهمی (الراضی) که فرمانبره واييه کهی ته نها به سهر به غدا و
 دهوربهريدا بوو، هه موو دهوربهري دهولت لیتی جيابوو بوونه وه.^(۲۳۷) پيش سيبه کانی
 سدهی (۴/۱۰) جيابوونه وه له دهولتهی عه ببا سی گه يشته راده يدک که پيشتر نه و
 شيوهی به خووه نه دييوو. ميژوونوسان باسی دهوربهريان کردوه و نيوی هه ريه کی له
 بهريديه کان له نهواز و له بصره و (عماد الدوله بن بويه) له فارس و همدانييه کان
 له موسل و جهزيره.^(۲۳۸) ولاتی کوردیش له و پروداو و گۆرانکاریانه به دهه نه بوو به
 تاييه تی دواي هاتنی بوه يه ييه کان و ده ستگرتنيان به سهر به غدادا. ده ستیان خسته
 کاروباری خيلافه ته وه و نووسه رێک (کاتب) يکیان بۆ خه ليفه دانا له جی و هزير.^(۲۳۹)
 به م شيوه يه بارودۆخی دهولت له خراپه وه به ره و خراپتر ده رپيشت.^(۲۴۰) چونکه
 بوه يه ييه کان دهولته ته که يان له سهر حسابی دهولتهی عه ببا سی دامه زرانده و پاراستنی
 به کيتيه کهی زۆر گرنه نه بوو به لايانه وه به گوپره ی گرنه گی به ره ژه ونه دی و
 ده سه لاته کهی خو یان. کورده کان خو یان رو به رووی ته م بارودۆخه نو یه و له نیو
 جه رگه ی مملاتيدا دۆزيبه وه که له سه ر خا ک و له ولته که ياندا رو ی ده دا. له به ره وه
 هه نه ديکیان چوونه نیو سوپا کانی ده ور به ره وه و هه نه ديکیان چوونه پال ميره
 ده سه لاتره کانی به غدا، ته وه ش به و مه به سه بو که له ولتی خو یاندا په رپا يه يدک
 به ده سه ت به يئن بۆ به ره ره کانی کردنی خيلافه ت. تاراده يه کيش ته و مه به سه ته يان

(۲۳۷) الدمي: حياة الحيوان الكبرى، دار الفكر، بيروت، د-ت، ۹۱/۱؛ سيد امير علي: مختصر
 تاريخ العرب، ۲۶۴.

(۲۳۸) الصولي: اخبار الراضي والمتقي بالله، ۲۸۴-۲۸۵؛ مؤلف مجهول: العيون والحدائق،
 ج ۴/۲/۴؛ ابن الاثير: الكامل، ۲۵۵/۶؛ ابن الطقطقي: الفخري في الادب السلطانية، ۲۲۶؛
 الدمي: س. پ، ج ۱/ص ۹۱.

(۲۳۹) ابن الكازروني: مختصر التاريخ، ص ۱۸۷.

(۲۴۰) عبدالعزيز الدوري: دراسات في العصور العباسية المتأخرة، ص ۲۴۷.

به دیهات و چند میرنشینیك له سەر ئه و بنه مایه بۆ ماوه یهك دامه زرا، به مهش چاخی سه ر کردایه تیکردنی سه رۆك هۆزی که ده سه لاتیکی کهم و دیاریکراوی هه بوو کۆتایی پیهات به تایبه تیش له نیوچه ی شاره زووردا. به راده یهك که م تیش له نیوچه شاخاوییه دووره کانی ولاتی کورد وهک نیوچه کانی هه کاری و خهفتیان و ده وره ی، هه روه ها باکووری خۆره لاتی موسل و نیوچه شاخاوییه کانی هه ریه کانی (جزیره و تهرمینیا) و نیوچه کانی قرمسین** و هولان*** و لورستان له دیارترین سیماکانی ئه و میرنشینه ی قه لابه و که وهک مه رکه زی ده سه لاته کان به کاریان ده هینا.^(٢٤١) پتویسته لیره دا تاماژه بۆ ئه وه بکه یین که ئه و هه ریه مانه ی هه ندی نیوچه ی ولاتی کوردیان له خۆ گرتبوو له و بارودۆخه ناله بار و په شینواره دانه برابوون، بۆ نمونه هه مدانییه کان موسل و جزیره و هه ندی نیوچه ی تهرمینیا یان خسته بووه ژیر ده سه لاتی خۆیا نه وه^(٢٤٢) به مهش هه ندی هیمنی و تارامی بۆ خۆی بیینی. هه روه ها خۆزستان به ده ستی به ریدیه کانه وه بوو،^(٢٤٣) شاره زووریش مه ره کورده کان فه رمانه روه اییان ده کرد^(٢٤٤) له تازهریاییمیش (دیسیم بن ابراهیم) خه باتی له پیناو مانه وه ی فه رمانه روه اییه که یدا ده کرد و هه روه ها به مه به ستی

** قرماسین: ده که ویتته هه ریمی چیا له نزیک دینه وه، له هه موو شاره کانی دیکه ی ئه م هه ریه جواتر و مه ده نی تره، شاریکی ئاوه دانه و پێژه ی دانیشتوانی به رزه، زۆریه یان کورد و فارسن. بروه: (الیعقوبی: کتاب البلدان، ص ٣٧؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ٢٢-٢٣).

*** هولان: ماوه یهك سه ر به هه ریمی عیراق بوو، دواتر خرایه وه سه ر هه ریمی چیا، ده توانین بئین حولان شاری شه نیای نیوان عیراق و هه ریمی چیاکانه، ده که ویتته بناری چیا. (الاصطخری: المسالك والممالک، ١١٨ ابن عبد الحق: مرآصد الاطلاع، ٣٠٦/١٢؛ بۆ زیاتر زانیاری بروه: شوان عوسمان مسته فا: کوردستان، ٦٣-٦٤).

(٢٤١) الطبری: تاریخ، ١٠ / ٣٨-٤٠؛ ابن الاثیر: الکامل، ٦ / ٧٧-٧٨؛ شرفخان البدیسی: الشرفنامه فی تاریخ الدول والامارات الکردیه، تر: جمیل بندی رۆژیانی، مطبعه النجاج، بغداد، ١٩٥٣، ٣٩١.

(٢٤٢) ابن الاثیر: الکامل، ٦ / ٢٠٧.

(٢٤٣) مسکویه: تجارب الامم، ١ / ٣٦٧.

(٢٤٤) الاصطخری: المسالك والممالک، ٢٠٠.

دوورخستنەوێ دەیلەم لەو شوێنە. ^(٢٤٥) ئینجا هەریمی (چیا) کێشەو مەملانییەکی زۆری بەخۆزە بینی لە نێوان (مەرداویج) و دواى ئەویش براکەى (وشمکیر بن زیار الدیلمی) لە لایەك و بۆهییەکان لە لایەکی ترەو، لە پیناوەستبەسەراگرتنی ئەو هەریمە و خۆتیدا قایمکردن بە مەبەستی خۆتامادەکردن بۆ چوونە نێو بەغداوە، دواتریش هیزی سییەمیان بەرانبەر پەیدا بوو ئەویش میرنشینی سامانییەکان بوو کە سوپاکەى گەیشتبووە شارە کوردەکانی ئەو هەریمە.

---

(٢٤٥) ابن حوقل: صورة الارض، ٣٦٤.

به‌لنگه و نمونه له سهر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی

که له سالی (۱۳۲/ک/۷۴۹ز) دا ده‌وله‌تی عه‌بباسی دامه‌زرا، خه‌لیفه شوین و ریزیکی دیاری هه‌بوو و هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی تایینی و فه‌رمانه‌وایی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌م باره‌یه‌وه وته‌یه‌کی به‌نتیبه‌ی خه‌لیفه (أبو جعفر المنصور) هه‌یه که ده‌لی: "من سولتان و ده‌سه‌لاتداری خوای په‌روه‌دگارم له‌سه‌ر زه‌وی، به‌ئه‌مر و به‌یارمه‌تی و پشتگیری و پێنمایی و پێشاندهری نه‌و کاره‌ ده‌که‌م".^(۲۴۶) ئه‌م حاله‌ته‌ش به‌م شیوه‌یه مایه‌وه تا کۆتایی چاخی عه‌بباسی یه‌که‌م، به‌لام وه‌ک (ابن خلدون).^(۲۴۷) ده‌گیڕه‌په‌سه‌وه سه‌ره‌تای پشتیوی که توه‌شی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی بوو به‌ کوشته‌نی خه‌لیفه (الموکل علی الله) سالی (۲۴۷/ک/۸۶۱ز) به‌ده‌سته‌تی تورکه‌کان ده‌سته‌تی پێکه‌رد.^(۲۴۸) به‌ واتایه‌کی دیکه هه‌ر سه‌ره‌ۆکی ده‌سته‌تی گرتبوو به‌سه‌ر خوارووی خزیدا و به‌ته‌نها فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد، وه‌ک په‌یدابوونی ده‌وله‌تی (بنو الصفار) سالی (۲۵۴/ک/۸۶۷ز)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر هه‌ریمی سجستان و چه‌ند نێچه‌یه‌ک له هه‌ریمی خۆزاسان. ئینجا له‌گه‌ژ سه‌ره‌تای سالی (۲۵۴/ک/۸۷۷ز) دا (ابن طولون) فه‌رمانه‌وایی شام و میسه‌ری گرت‌ده‌سته‌ت.^(۲۴۹) دواتر (بنو سامان) یش له‌ کۆتایه‌کانی سالی ۲۶۰/ک/۸۷۳ ز دا فه‌رمانه‌وایی (ولاتی نه‌ودییوی پوو‌بار - بلاد ماوراء النهر)* یان گرت‌ه‌ده‌سته‌وه، له‌وه‌ش خراپه‌تر و سه‌یره‌تر په‌یدابوونی چه‌ند بزوتنه‌وه‌یه‌ک بوو که

---

(۲۴۶) الطبري: التاريخ، ۸ / ۸۹.

(۲۴۷) التاريخ: ۳ / ۲۸۰.

(۲۴۸) المسعودي: التنبيه والاشراف، ۳۲۹.

(۲۴۹) اليعقوبي، ۲ / ۶۲۴؛ ابن العربي: تاريخ مختصر الدول، ۱۴۸.

* بلاد ماوراء النهر: واته ئه‌و دیوی پوو‌باری جیحون، که ئیستا پێی ده‌وترینت پوو‌باری ئامۆداریا، واته باکووری رۆژه‌لاتی ئه‌م پوو‌باره ده‌گیڕه‌په‌سه‌وه. که له تورکه‌مانستانه‌وه تاکو ئامهراسه‌تی ئاسیا درێژ‌ده‌بێته‌وه. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴ / ۴۰۰).

بانگه‌یشتی رووخانی خیلایه‌تیاں ده‌کرد به‌هدر شیوه‌یه‌ک بیت و کاریان بۆ ده‌ستبه‌سه‌ر خیلایه‌تدا گرتن ده‌کرد، وه‌ک بزوتنه‌وه‌ی (زنج) ** که سالی (۲۵۵/ک/۸۶۸ز) پیدایه بوو، ئینجا بزوتنه‌وه‌ی (القرامطة) * له سالی (۲۷۶/ک/۸۹۹ز) دا و دواتر بانگه‌وازی (أبو عبدالله) تا په‌یمان بدات به (عبيدالله) که به (المهدي) نیوی نرابوو له نه‌فه‌ریقیا له سالی (۲۸۶/ک/۸۹۹ز).^(۲۵۰) له لایه‌کی تریشه‌وه لابرډن و کوشتنی خه‌لیفه‌کان له‌ر سه‌رده‌مه‌دا بوو بوو به‌ کرده‌وه‌یه‌کی زۆر باو و بلاو له‌و چاخه ناله‌باره‌ی خیلایه‌تی عه‌بباسیدا. بۆ نمونه خه‌لیفه (المنتصر بالله) ده‌رمان خوارد کرا پیتش نه‌وه‌ی شه‌ش مانگ به‌سه‌ر خیلایه‌ته‌که‌یدا تیپه‌پریت.^(۲۵۱) هه‌روه‌ها خه‌لیفه (المستعین بالله) **

** زنج: - ته‌م بزوتنه‌وه‌یه له‌لایه‌ن که‌سیک به‌ناوی (علی بن محمد)ی خه‌لکی (الطالقان)ه رابه‌رایه‌تی ده‌کرا، خو‌یان کۆمه‌لێک بوون له‌ کۆیله‌کانی نه‌فه‌ریقیا، مه‌ترسی و دل‌ه‌راوکێیان خسته نیو خیلایه‌تی عه‌بباسی، توانیان له سالی (۲۵۷/ک/۸۷۰) شاری بصره داگیر بکه‌ن و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌دانیشتوانی سه‌ربهر، و مزگه‌وته‌ گه‌وره‌که‌یان تیکدا و ئاگریان له‌ شاره‌که به‌ردا. (ابن الاثیر: الكامل، ۷/۸۶-۸۷؛ عبدالعزیز الدوری: دراسات في العصور العباسية المتأخرة، ۶۷-۷۷)

* القرامطة: په‌چه‌له‌کیان ده‌رواته‌وه سه‌ر (حمدان بن الأشعث) ناسراو به (القرمطي) توانیان ده‌وله‌تیک له‌ (بحرین) دروست بکه‌ن به‌سه‌رۆکایه‌تی (أبو سعید الجنابی) و سنوری ده‌سه‌لاتیان فراوان بوو تاوه‌کو (الأحساء والشام) و بوونه مایه‌ی مه‌ترسی له‌سه‌ر خیلایه‌تی عه‌بباسی (الطبري: تاریخ الرسل والملوک، ۸/۱۵۹-۱۶۱؛ البغدادي: الفرق بين الفرق، تح. محمد محی الدین عبدالحمید، المكتبة العصرية، صیدا، لبنان، ۱۹۹۰، ص ۲۸۲، ۲۸۳).

(۲۵۰) ابن کثیر: البداية والنهاية، ۱۱ / ۸۱.

(۲۵۱) السیوطي: تاریخ الخلفاء، ۳۰۳.

** المستعین بالله: ناوی (أبو العباس احمد بن الامير محمد المعتصم بن هارون الرشيد)، له سالی (۲۲۱/ک/۳۸۵) له‌دایکه بووه، له نیو سالی (۲۴۸-۲۵۲/ک/۸۶۲-۸۶۶ز) ده‌سه‌لاتی خیلایه‌تی عه‌بباسی وه‌رگرتبوو، و له‌به‌ر تیکچوونی دۆخی دوورخایه‌وه بۆ (واسط)، له سالی (۲۵۲/ک/۸۶۶) له (سامراء) کوژرا. (الدینوری: المعارف، ۳۹۳؛ الطبري: تاریخه، ۳۰۵/۹؛ السیوطي: تاریخ الخلفاء، ۵۷۱).

(۲۴۸/ك/۸۶۲ز) دواى لابردنى سەر بىرا، بەلام خەليفە (المعتز بالله) ***
 (۲۵۲/ك/۸۶۹ز) لە تىنوان خنكا، و(المقتدى بالله) **** (۲۵۵/ك/۸۶۹ز) دواى
 خەساندى مرد. ^(۲۵۲) دواى ئەوى كە خەليفەكان نەيانتوانى ئەم كيشەيە كە پۆژ لە
 دواى پۆژ خراپتەر دەبوو چارەسەر بکەن، خەليفە (الراضي بالله) (۳۲۲-۳۲۹/ك/۹۳۳-
 ۹۴۰ز) هەندى پۆژ شوينى گرتە بەر وەك چارەسەرىك بۆ ئەم بارودزخە نالەبارە، بەلام
 بوو هۆى زيادبوونى نالەبارى و پەشيتوى. وەك لە سالى (۳۲۴/ك/۹۳۵ز) خەليفە
 (الراضي بالله) پلە و پايەى (ميرى ميران)ى نوێکردووە بۆ ئەو مەبەستەش بەهيزترين
 مەملاتى كەرانى كە ئەویش (ابن رائق) بوو دەستنيشان كرد، هەروەها هەندى
 دەسلاتى خەليفەى پيەخشى، بەو پيەيو لە ماوهى يەك سالدا چوار كەس ئەو پلە و
 پايەيان گرتە دەست (۳۲۹/ك/۹۴۰ز)، زۆر جارىش گەيشتنى كەسيك بەو پلە و پايەيە
 لە پى لە نيوبردنى نەيارانيهوه دەبوو. ^(۲۵۳) ئەم ماوهيەدا و لە بەرزايهكانى ئيرانهوه
 و لە باشورى دەرياي خزر (قەزوين)هوه خيزانتيك لە دەيله ميكان پەيدا بوو، ئەم خيزانە
 سەر بە بوهيه بوو، كە سى برا بوون (على، حسن، احمد) كوراني بويە لە راستيدا
 كيشەى مەملاتى نىوان سەركردهى هەرىمەكان لە بەرزايهكانى ئيران و دەستووردانى

*** المعتز بالله: ناوى (ابو عبدالله بن المتوكل بن المعتصم بن الرشيد) لە سالى (۲۳۲/ك/۸۴۶ز)
 لەدايك بووه، لە نيو سالىنى (۲۵۲-۲۵۵/ك/۸۶۵-۸۶۸ز) لە گرنكترين پووداوهكانى سەردهى
 دەرچوونى (مساور الخارجى) و (احمد بن طولون) لە مصر و (على بن محمد- صاحب الزنج) لە
 بصره. (اليقوبى: تاريخه، ۲/۲۲۲؛ الطبرى: تاريخه، ۸/۴۱۰؛ ابن خلكان: وفيات الاعيان،
 ۱/۱۷۳).

**** المقتدى بالله: ناوى (ابو القاسم عبدالله ابن الامير بن المعتز)، لە نيو سالىنى (۴۶۷-
 ۴۸۷/ك/۱۰۷۴-۱۰۹۴ز) خيلافەتى عەبباسى گرتە دەست، پياويكى ناين پەروەر و چاكساز بوو،
 لە خانەدانەكانى بنەمانەى عەبباسى بوو، گوراني بيژر ژنەكان (القيان) لە شارى بەغدا
 دوورخستەوه. (ابو الفداء: المختصر، ۲/۱۹۱؛ السيوطى: تاريخ الخلفاء، ۴/۴۲۳).

(۲۵۲) السيوطى: ه.س، ۳۱۰.

(۲۵۲) ابن الاثير: الكامل، ۵/۱۹۲.

تورکه‌کان له کاروباری خیلانه‌تی عه‌بباسی له به‌غدا پالپشتی بوو بۆ سه‌ره‌له‌ئدانی (أبو شجاع علی بن بویه بن فناخسرو)* وه‌ک سهر‌کرده‌ی خیزانی بو‌یهییه‌کان. جگه له خه‌سه‌له‌ته تایبه‌تییه‌کانی که‌سایه‌تییه‌که و ژیری و دانایی له چۆنییه‌تی پراکینشانی پیاوان بۆ لای خۆی وه‌ک (مسکویه) ده‌لێت: "هۆکاری به‌رزبوونه‌وه‌ی پله و پایه‌ی (علی بن بویه) سهر‌که‌وتن و سنگ فراوانی بوو، هه‌روه‌ها ره‌وشتی جوان و خاوین و له‌وه‌ش جوانتر و خاوینتر، زیره‌کی و نازایه‌تی بوو."^(٢٥٤) که توانی به‌هۆیانه‌وه ده‌ست بگری به‌سه‌ر هه‌رمی فارسدا و هه‌روه‌ها دواتر له‌گه‌ڵ براکانیدا (احمد و حسن) توانیان ده‌ست به‌سه‌ر نه‌هواز و عیراقیشدا بگرن. ئینجا رووداوه‌کانی به‌غدا له‌ سالانی (٣٣٤ک/٩٤٥ز)دا هه‌لی باشی بۆ بو‌یهییه‌کان په‌خساند که بچنه‌ نیو به‌غداوه و (احمد بن بویه) له‌ جه‌مادی دووه‌می سالی (٣٣٤ک/٩٤٥ز)دا چووه‌ نیو به‌غداوه و گه‌یشه‌ لای خه‌لیفه و به‌لێنی له‌ گه‌لیدا به‌ست و خه‌لیفه نازناوی (معز الدولة)ی به‌خۆی به‌خشی و نازناوی (رکن الدولة)شی به‌ (الحسن)ی برای به‌خشی، ئەم نازناوانه‌ش دواتر به‌نی بو‌یهی پیتاسراو نیتوبانگیان پنده‌رکرد.^(٢٥٥) له‌م می‌ثرووه‌ خیلانه‌تی عه‌بباسی که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی بو‌یهییه‌کان تاوه‌کو هاتنی سه‌لجوقیه‌کان له‌ سالی (٤٤٧-١٠٥٥ز).

---

* أبو شجاع فنا خسرو بن رکن الدولة: دواي (عماد الدولة)ی مامی حوکمرانی هه‌رمی فارسی کردووه و سالی (٣٦٧ک/١٩٧٧ز) چۆته ناو به‌غداو خه‌لیفه (الطائع لله) پيشوزای لیکردووه و جلوه‌رگی ده‌سه‌لاتی پێبه‌خشی، و فه‌رمانی کرد له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانی به‌غداد و تار (الخطبة)ی بۆ بخوینێ و نازناوی (تاج الدولة)ی پێدا، و یه‌که‌م که‌س بوو له‌ ئیسلامدا ناوی (شاهنشاه)ی لێنرا، هه‌روه‌ها به‌ناویانگترین که‌سایه‌تی بو‌یهییه‌کان داده‌نرێت. (الروذراوی: ذیل تجارب الامم، ٣/ ٢٩-٥٧؛ ابن الجوزي: المنتظم، ٧/ ١١٣-١١٤؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٤/ ١٤٢).

(٢٥٥) مسکویه: تجارب الامم، ٢/ ٨٥؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/ ٣١٤.

بهشی دووهم
رهوشی سیاسی میرنشینه کوردیه کان و
بوونی پیئوهندییه دیبلۆماسییه کان

تهوهرهی یه کهم

- سروشتی رووبه‌ری جوگرافی میرنشینه کوردیه کان
- ناکۆکی و مملاتی نیوان میرنشینه کوردیه کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر
پیئوهندییه دیبلۆماسییه کان

تهوهرهی دووهم

- پیئوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له‌گه‌ڵ خیلافه‌تی عه‌بباسیدا
- پیئوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌ کاندایا
- پیئوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی فاتمیدا

تهوهری یه کهم

سروشتی رووبه‌ری جوگرافی میرنشینه کوردیه کان

کورد به یه کینک له کۆنترین و رهسه‌نترین په‌گه‌زه‌کانی مرۆفایه‌تی ده‌ژمیریت له خۆره‌لاتی نیوه‌راستدا، و له نیوچه‌که‌دا و له کۆنترین سه‌رده‌مه‌کانی میژووه‌وه پۆلی کاریگه‌ریان بووه له‌پرووی سیاسی و سه‌ریازی و شارستانییه‌وه. ئەو که‌سه‌ی به‌دوای دیاریکردنی سنووری ولاتی کورداندا ده‌گه‌پۆت، ئەو ولاته‌ی هه‌تا ئیسته‌ش و به‌شیویه‌کی به‌رده‌وام جینگه‌ی نیشه‌ته‌جێ بوونی کورده،^(٢٥٦) رووبه‌پرووی چه‌ندین به‌ربه‌ست ده‌بیته‌وه. چونکه ئەو سنووره به‌شیویه‌کی ورد له سه‌رچاره میژوویه‌کانی سه‌ده‌کانی نیوه‌راستدا دیاری نه‌کراوه. سه‌ره‌پای به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی (کوردستان) له هه‌ندیک سه‌رچاره‌ی میژوویی کۆندا، هه‌روه‌ها له دیاریکردنی ته‌واوی هه‌رێمه جوگرافیه‌کانی ولاتی کورداندا گشتگیر و ورد نه‌بووه،^(٢٥٧) نه‌وه‌ش سه‌ره‌پای په‌سه‌نایه‌تی وه‌کو (گه‌ل)یکی سه‌ربه‌خۆی خاوه‌ن سه‌روه‌ری هه‌روه‌کو پۆژه‌ه‌لاتناس (هنری فیلد) ده‌لێت: "باوه‌ری باو نه‌وه‌یه که نه‌و په‌گه‌زه پاک و په‌سه‌نه توانیویه‌تی پارێزگاری له په‌سه‌نایه‌تی خۆی و زمانه‌که‌ی بکات"،^(٢٥٨) هه‌روه‌ها نه‌و پۆله کاریگه‌ری گیتراویه‌تی

---

(٢٥٦) هنری فیلد: جنوب كردستان دراسة (تربولوجية، نقله الى العربية جرجيس فتح الله، دار تاراس للطباعة والنشر، اربيل، ٢٠٠١، ٧.

(٢٥٧) محمد ئەمین زه‌کی: خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان، چاپخانه و ئوفسیتی شقان، سلیمانی، ٢٠٠٠، ١٤/١.

(٢٥٨) جنوب كردستان، ٨.

له نیتوچه که دا له لایه نه کانی سیاسی و سه ربازی و شارستانیدا به در نترایی سه دهه
کۆنه کان. (٢٥٩)

کورد بوونی خۆی له خۆر هه لاتی ئیسلام و جلهوی ئه رکه سیاسی و شارستانیه کاندا
شان به شانی نه ته وه کانی ده ور به ر سه پان دو وه. کاریگه ری له سه ر درووست کردنی میژوو و
ده وله مه ند کردنی هه بو وه و پۆلێکی به ر چااری دیوه. ده ستی شان کردنی سنووری نه و
نیو چانه ی که له ما وه ی ئیسلامیدا کوردی لینی نی شته جی بو وه کاریکی ناسان نی یه ،
چونکه به شیوه یه کی ورد و جیگر دیاری نه کرا وه ته ریش به هۆی دا به ش بوونی نه و ولته
له نیوان چه ندین هه ریمی جیا وزدا که هه ر یه کیکیان به نیویکه وه نیونرابوون به پیتی
نه و سه ر چاوانه ی که له پۆلێن کردنه کانی نه و رۆژگاره دا ناماژه یان پیکرابو و، نه مه و
جگه له و گۆران کاریانه ی به سه ر نیوه کانیاندا هاتبو و هه ر یه ک به پیتی نه و ئی مپراتۆریه ت
و ده ولته تانه ی که له نیتوچه که دا فه رمانه روا بوون، بۆ نمونه سه ر چاوه یۆنانی و
رۆمانیه کان، نه و نیو چانه ی ده که وتنه با کووری ولاتی نیوان هه ردوو رووبار- بلاد مابین
النهرین- به میسو- پۆتامیا mesopotami^(٢٦٠) نیویان ده برد، له کاتی که دا سه ر چاوه
سریانیه کان به هه ریمی (ئاوهر- اقلیم آئور)^(٢٦١) نیویان ده برد، به لام سه ر چاوه

---

(٢٥٩) بۆ زیاتر زانیاری به وانه: زرار هدیق توفیق: کردستان فی القرن الثامن الهجري، مؤسسة
موکریان للطباعة والنشر، اربیل، ٢٠٠١، ٣٧-٤٠؛ نیشتمان بشیر محمد: الكرد و السلاجقة، ١٣-

١٤. (٢٦٠) مینورسکی: الاکراد ملاحظات وانطباعات، تر: معروف خزندار، دار الکتاب،
بیروت، ١٩٨٧، ١٣٥؛ لیرخ، ب: دراسات حول الاکراد، تر: عبدي حاجي، منشورات مكتبة خاني،
حلب، ١٩٩٤، ص ١٤-١٥؛ درایفر، ج آر: الكرد فی المصادر القديمة، تر: فؤاد حمه خورشید،
مطبعة الديواني، بغداد، ١٩٨٦، ٢٣-٢٤؛ موريس كورويه: تاريخ الحضارات العام الشرق
والیونان القديم، باریس منشورات عویدات، ١٣٣/١.

(٢٦١) ابن العبري: تاريخ مختصر، ١١، ولفسه: تاريخ الزمان، تر: اسحق ارملة، بیروت، دار
المشرق، ١٩٩١، ٢٧، ٢٤١؛ بۆ زیاتر زانیاری به وانه: فرست مرعی: الامارات الكردية فی العصر
العباسي الثاني، دار سپیریز للطباعة والنشر، ٢٠٠٥، ص ٢٢.

ئىسلامىيە كان ئەو ھەرىمەيان خستەژىر نىۋى جەزىرە و ھەندى جارىش بە ھەرىمى
ئاقور* نىۋىيان دەبرد. (۲۶۲)

بەلام ئىمە پىمان باشتىبوو نىۋى و لاتى كورد (بلاد الكورد) لەبرى كوردستان
بەكارىنن، بەتايىبەت نىۋى كوردستان لەو ماوەيەدا لە سەرچاوە مېژوويە كاندا
بەرچاوە نەدەكەوت، بۆيە پىتويستە وەك ئەمانەتتىكى زانستى نىۋەكان وەك لە
سەرچاوە كاندا چۆن ھاتوون لەو سەردەمەدا بەھەمان شىۋە بەكارىان يىنن.

ھەررەھا ئەو ويلايەت و ھەرىمانەي كە كوردى لى نىشتەجى بوون بەيەك ناۋى
گشتگىر بۆ ھەموو بەشەكانى ناۋنەدەبرا، بەلكو ھەر نىۋچە و ھەرىمىك بەناۋى
ھەرىمە ئىدارىيەكەۋە ناۋدەبرا كە لە دا بەشكردنە كاندا بەر ئەو ھەرىمە دەكەوت. (۲۶۳)

سرىانەكان و كۆمەلى كرىستىانەكانى (الجماعات المسيحية) دىكە كە لە ئاسىيائى
بچووك و نىۋچەي جەزىرەي فوۋراتدا نىشتەجى بوون، ھەر لەزۆر كۆنەو و لاتى
كوردانىان بەزمانى سرىانى ناۋبردوۋە كە واتاى ھەمان وشەي كوردستانى دەگرتەو،
وەك لە ھەندى سەرچاوە سرىانىيە كاندا ھاتوۋە كە لە سەردەمى سەدەكانى نىۋەراستدا
نووسراۋنەتەو، بۆ نمونە، وشەي "ئەرعاد قردواي" (۲۶۴) ناۋبراۋە، و اتاكەي "خاكى

---

* ئاقور: دەكەۋىتە نىۋان دىجلە و فورات بەتەك شامەو، پىك ھاتوۋە لە (دىار مضرودىار
ربيعة)، شارى پىك و قەلاۋ بىكەي زۆرى تىدايە، لە بەناۋبىنگىر شارەكانى (ھەران، پوھا، پەقە،
راس العين، نەسىبىن، سنجار، خابوور، ماردىن، ئامەد، ميافارقىن، موصل... ھتد) (ياقوت الحموى:
معجم البلدان، ۱۳۴/۲-۱۳۶).

(۲۶۲) ابن حوقل: صورة الأرض، ۱۸۷؛ المقدسى: احسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار احياء
التراث العربي، بيروت، ۱۹۸۷، ۱۲۱.

(۲۶۳) محمد امين زكي: خلاصة تاريخ الكرد و كردستان من اقدم العصور التاريخية حتى الآن،
تر، محمد علي عوني، بغداد، ۱۹۶۱، ص ۵.

(۲۶۴) يعقوب الرهاوي: تواريخ سريانية من القرن (۷-۹م)، تص و تر: يوسف حبي،
بغداد، ۱۹۸۲، ص ۱۸۰؛ زرار صديق توفيق: كردستان، ص ۳۷.

میژوونوسی مه‌غۆل (رشید الدین فضل الله الهمدانی)^(۲۷۰) (۷۱۸/۱۳۱۸ز) پتر له‌جارتیک ناوی کوردستانی له کتیبه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌میژووی مه‌غۆل بردووه، و له رووداوه‌کانی سالی (۶۸۵/۱۲۸۶ز) دا برگیه‌ی "چیای هه‌کاری کوردستان- جیل هه‌کار بکردستان"^(۲۷۱) باسکراوه، به‌لام هه‌وسه‌رده‌می (شهاب الدین عبدالله الشیرازی) (۷۲۸/۱۳۲۸ز) ته‌ویش ناوی کوردستانی بردووه.^(۲۷۲) ته‌گه‌ر ناوبردنی کوردستان چه‌مکینکی ئیداری وه‌رگرتبیت له هه‌ر چه‌مینکی دیکه له‌لای هه‌ریه‌ک له (حمدالله المستوفی و مارکۆپۆلۆ و الشیرازی)، ته‌وا له‌لای (رشید الدین فضل الله) چه‌مکینکی نه‌ته‌وه‌یی وه‌رگرتووه، له‌لای ته‌و زاراوه‌ی کوردستان ته‌و رووبه‌ره جوگرافیه ده‌گرتیه‌وه که کورد لئی نیشته‌جێیه که گه‌لێ نیوچه‌ی تریش ده‌گرتیه‌وه له ده‌ره‌وه‌ی سنووری ئیداری ویلایه‌تی هه‌ریمی کوردستانی تازه ناوبرا که (حمدالله المستوفی) سنووره‌که‌ی دیاریکردووه، هه‌روه‌ک له کتیبه‌که‌ی خۆی (حمدالله المستوفی) دا هه‌تووه، ته‌مه‌ش به‌لگه‌ی ته‌وه‌یه که دانهری کتیبه‌که جیاوازی له نیوان کوردستان وه‌ک یه‌کینک له ویلایه‌ته‌کانی حکومه‌تی مه‌غۆلی که به‌شیک له‌ولاتی کورد ده‌گرتیه‌وه و له نیوان کوردستان وه‌ک پیناسه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی کردووه، که مه‌به‌ستی کورد بووه و ته‌و نیوچانه‌ی پێ ناسراوه که زۆریه‌ی دانیش‌توانه‌که‌ی کورد بوون، له‌سه‌ره‌تای باسه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌ئێران، ده‌لێ: "تمامت کردستان- واته سه‌رجه‌م کوردستان"^(۲۷۳) و له‌کاتی باسکردنیدا ئاشکرایه که شاری سه‌لماس و چیاکانی ده‌رووبه‌ی له‌پرووی ئیداریه‌وه سه‌ر به هه‌ریمی کوردستان نه‌بووه، به‌لکو سه‌ر به هه‌ریمی تازه‌رییجان بووه.^(۲۷۴)

له‌و سه‌رچاوه که‌مانه‌ی که به زمانی عه‌ره‌بی نوسراوون و ناوی کوردستانیان وه‌ک

(۲۷۰) جامع التواریخ، الترجمة العربية، القاهرة، د-ت، ۲/۱/۲۶۱-۲۶۲.

(۲۷۱) جامع التواریخ، ۲/۲/۱۳۵.

(۲۷۲) تجزیة الامصار و تجزیة الأعصار (تاریخ و صاف)، تهران، ۱۳۴۶هـ، ۲۲۴.

(۲۷۳) نزهة القلوب، ۲۳.

(۲۷۴) هـ_س، ۹۷.

چەمكىتىكى نەتەوھىي تىدا ھاتوھ، (عبداللہ بن فتح اللہ البغدادي) (دواى ۸۹۱ك
 /۱۴۸۶ز مردوھ) بوھ،^(۲۷۵) لەبەرئەوھى وشەى كوردستان وشەيەكى (أعجمي- غير
 عربي) بوھ، لەلای مېژوونوسانى عەرەب تەواو پىتى ئاشنا نەبوون، ياخود ئەوانەى كە
 كلتورە كەيان عەرەبى بوھ، ئەم وشەى كوردستانە بەلایانەوھ نامۆ بوھ لەبەرئەوھ نە
 بەكارىان ھىتاوھ و نە لەنووسىنە كانىاندا نارىشىيان بردوھ، ھەرچەندە لە سەرچاوھ
 فارسىيە كانى ھەمان سەردەمى ئەوان- واتە مېژوونوسە عەرەبەسەكان- بەزۆرى
 بەكارھىتەرەوھ، ئەگەرچى زاراوھى "چىياكانى كورد- جبال الكرد" لە سەرچاوھ
 مەملوكىە كاندا،^(۲۷۶) ھاوژمان بوھ لەگەڵ سەرھەلدىنى زاراوھى كوردستان بە چەمكە
 نەتەوھىيە كەى، (إبن فضل اللہ العمري) (م ۷۴۹ك/۱۳۴۸ز) زۆر بەراشكاوى ناماژە
 بەوھ دەكات و ھىچ گومائىك ناهىيائىتەرە كە مەبەست لە (جبال الأكراد)^(۲۷۷) خودى
 كوردستانە، و لەبەرەمبەردا بە زمانى فارسى "كەستان كردان" بەكارھىتەرەوھ، كە
 لەكتىبىتىكى دىكەى (رشيد الدين فضل اللہ) دا^(۲۷۸) ھاتوھ، و لەپاڵ چىياكانى كوردان
 زاراوھى (بلاد الأكراد)^(۲۷۹) لە سەرچاوھ مەملوكىە كانى تردا ھاتوھ، كە وەرگىتراوى
 ھەرفى وشەى كوردستانە، كە لەزمانى فارسىدا بەرامبەرە كەى "ويلایت أكراد" كە
 لەكتىبىتىكىدا ھاتوھ و لەسەرھەتاكانى سەردەمى مەغۆلى (۶۵۸ك/۱۲۶۰ز) دا
 نووسراوھ.^(۲۸۰)

---

(۲۷۵) تاريخ الغياثي، تخ: طارق نافع الحمداني، بغداد، ۱۹۷۵، ۱۸۳، ۲۳۶.
 (۲۷۶) شيخ الربوة الأنصاري: نخبة الدهر، لايبزك، ۱۹۲۳، ۱۱۵: ابن خلدون: المقدمة، بيروت،
 ۱۹۷۸، ۶۲: القلقشندي، صبح الأعشى، ۴/ ۳۵۲: المقرئزي: السلوك لمعرفة دول الملوك،
 ۲/ ۵۲۳: زرار صديق: كردستان، ص ۳۹.
 (۲۷۷) القلقشندي: صبح الأعشى، ۴/ ۳۷۲-۳۷۹.
 (۲۷۸) تاريخ مبارك غازاني، التاريخ الغازاني، هرتفورد، ۱۹۴۰، ص ۱۴۲.
 (۲۷۹) السخاوي: الضوء اللامع لاهل القرن التاسع، بيروت، د-ت، ۷/ ۲۱۹: ابن ياس: بدائع
 الزهور، مصر، ۱۹۶۰، ۲۶۰.
 (۲۸۰) تاريخ گونشای: بريل ليدن، ۱۹۳۷، مج ۳/ ۱۱۲.

له‌سەر ئهو پینودانگه‌و به‌ گۆزیه‌ی گوته‌ و ناماژه‌ی میژوونوس و گه‌ریده‌کان ده‌توانین بلیتین وشه‌ی کوردستان له‌ نیو خودی کورداندا و له‌و کاتاندا به‌ کاره‌یتراوه‌. هه‌روه‌ها ده‌توانین بلیتین ئهو ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچیدا به‌ کاره‌یتراوه‌. به‌ گۆزیه‌ی گوته‌ی رۆژه‌لاتناس (کی لسترنج) سنووری جوگرافی کوردستان به‌ شتیوه‌یه‌کی ته‌واو ورد و جینگیر دیاری نه‌گراوه‌ ئه‌ویش به‌هۆی دابه‌شبوونی ئهو و لاتسه‌ له‌ نیوان چه‌ندین نارچه‌ی جیاوازا و ئهو نارچانه‌ش چه‌ندین ناویان هه‌بووه‌ به‌ گۆزیه‌ی ئهو سه‌رچاوانه‌ی ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن. کورد به‌سه‌ر ئهو ناوچانه‌شدا که‌ دابه‌شبوون به‌سه‌ریدا له‌ گه‌ل گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی تردا وه‌کو فارس و تورک و ئه‌رمه‌ن و سریان و عه‌ره‌ب ژیاون^(٢٨١).

له‌پاستیدا نه‌بوونی قه‌واره‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ که‌ هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستان بگه‌ریتسه‌ خۆ به‌تایبه‌ت له‌میژووی نیسلامیدا بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ به‌زه‌حمه‌ت سنووری هه‌ریمه‌کان ده‌ستنیشان بگه‌ریت که‌ خرابوونه‌ سه‌ر ئهو ده‌وله‌ت یاخود ئهو ده‌وله‌تانه‌ی دیکه‌ چ له‌ کۆندا یاخود له‌تازه‌دا. وێرای ئه‌م بارودۆخه‌ و له‌ گه‌لی ماوه‌دا سنووری کوردستان دووچارای بچوک بوونه‌وه‌ و لیکدابران بووه‌ له‌ هه‌موو لایه‌کانیه‌وه‌. لێره‌وه‌ توێژه‌ره‌وان هاوړا نه‌بوون له‌سه‌ر دیاریکردنی سنووری کوردستان له‌ هه‌ر چوار لاکه‌وه‌ و به‌تایبه‌تی له‌ به‌شه‌ بچوکه‌کانیدا،^(٢٨٢) ئهو نیوچه‌یه‌ی که‌ زۆریه‌ی دانیشتوانی کورد بوون و له‌ نیو نیوچه‌کانی میرنشینه‌ کوردیه‌کاندا بوون له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ نیوچه‌یه‌کی شاخاری سه‌خت جیاکراوه‌ته‌وه‌.^(٢٨٣) ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر کورد گوتراوه‌ که‌ جگه‌ له‌ چیاکان

(٢٨١) بلدان الخلافة الشرقية، نقله‌ الی العربیة بشیر فرنیسیس و کورکیس عواد، مطبعة‌ الرابطة، بغداد، ١٩٥٤، ٢٢٢.

(٢٨٢) ئه‌ولیا چه‌ولیا چه‌له‌پی: کورد له‌ میژووی دراوسێکانیدا، سیاحه‌تنامه‌ی ئه‌ولیا چه‌له‌پی، و سه‌عه‌د ئاکام، چاپخانه‌ی کۆپی زانیاری کورد، به‌غداد، ١٩٧٩، ل ٩٠: شریف پاشا: یاداشتنامه‌ له‌باره‌ی داخوازییه‌کانی گه‌لی کورده‌وه‌: و فه‌ره‌اد پیرسال، گۆفاری رابوون، ژماره‌ (٢)، ستوکه‌ولم، ١٩٩١: عه‌بدولڵا غه‌فور: جوگرافیای کوردستان، هه‌ولێر، ٢٠٠٠، ل ٢٥٤-٢٦٨.

(٢٨٣) ابن حوقل: صورة‌ الأرض، ٣١٥: الحمیری: الروض المعطار فی خبر الاقطار، ص ٤٤٧: فؤاد حمه‌ خورشید، الاکرام، بغداد، ١٩٧١، ص ١٠.

هیچ شونیتیکی دیکه دالدیهان نادات،^(۲۸۴) و لهلای هندیکی دیکه به هاردهمی چیاکان ناوبراون.^(۲۸۵) دهینین دواي نهوی (البدلیسی) دهربارهی سروشتی شاخاوی سهختی ولاتی کورد چدردهیه کی باشی نووسی، نیت نهیانتوانی داگیری بکن، چونکه نهگه دهسهلاتدارنک بیویستایه پرکیشی بکات بۆ ولاتی کوردان نهوا رووبهرووی تنگانگه و زهمهتیکی زۆر دهبۆوه و ههولنهکانی بی سوود دهبوو.^(۲۸۶) نهوهش بههۆی گرفتگی هاتوچۆ له نیوچه کهدا چونکه سروشتی کوردستان و تۆپوگرافی خاکه کهدی رینگهی بهجولهی سهربازی نهدهدا، بهجۆرنک هیتری هیترش بهر توانای مانهوهی نهدهبوو له نیوچه کهدا نه مه لهلایهک و لهلایهکی ترهوه، نهو سروشته سهختهی کوردستان رۆلی لهسهر سروشت و ههولکهوتهی کورد ههبوو که توانای خۆراگریان زۆر بوو بهرووی ههه دهستدریژییهک گهر بکرایاته سهربان، ههروهها نیوچه کهیان جۆرنک له دووره دهستی و کهنارگیری سهپابوو بهسههیدا که بهو هۆیهوه نازادی هاتوچۆ و جولهی خینله کوردهکان لهسههههه نیوچه کهدا بهناسانی بۆیان مهیسهه نهبووبوو.

کورد له میانهی چاخهکانی ئیسلامیدا "نهتهوهیهکی بهناوبانگ بوون"^(۲۸۷) نهوان "خهلکیتکن له ژمار نایهه و نهتهوه گهلکیتکن بئ شوهار"^(۲۸۸) مندالهکانیان و نهوهکانیان به "حیکمهتی خودا- الحکمه الالهیه"^(۲۸۹) له زۆربووندان، نهگهر "شمشیری فیتنه و ناشوب له نیوانیاندا نهبايه، بیسداریان دروینهیان له کوشتاردا دهکرد و خهوتوهکانیان بیسار دهکردهوه"^(۲۹۰) خو نهگهر بهاتایهه و "کوشتار و پینکدادانی

(۲۸۴) الأنصاري: نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، ص ۲۵۵.

(۲۸۵) الجاحظ: البيان والتبين، قدم لها ويوبها و شرحها. على ابو لمحم، بيروت، ۱/۱۹۸۸، ۱۳۰:

اليعقوبي: كتاب البلدان، ۲۳۶.

(۲۸۶) الشرفنامه، ۲۸.

(۲۸۷) ابن منظور: لسان العرب، ۳/۲۳۹: القلقشندي: صبح الاعشى، ۴/۱۴۹.

(۲۸۸) العمري: التعريف بالمصطلح الشريف، بيروت، ۱۹۸۸، ۵۸.

(۲۸۹) البدليسي: س-پ، ۲۷-۲۸.

(۲۹۰) العمري: س-پ، ۵۸.

بهردهوام له نیتواناندا نه بایه "،^(۲۹۱) "هموو ولاتیان داگیرده کرد"^(۲۹۲) به جوریک "ولاتی دنیا بهشی ندهه کردن"،^(۲۹۳) بینگومان نهو خیل و تیره کوردیان بهو زوریه وه پینگه به کی گه وره یان له خوره لاتی ئیسلامدا داگیر کردبوو، هه ندیکیان له نیوچه و هه ریمه کانی دهره وهی سنووری نیشتمانی ره سەنی خزیان بلار بپوونه وه.^(۲۹۴) جیتی ناماژیه دهره کەوتنی بوه بهییه کان وهک هیتزکی نوئ له نیوچه که دا، نه یوانی ری له گه شه کردن و سه ره لسانی نهو میرنشینه کوردیان به گریت، ته ناندت ده بیسین هه ول و ته قه لاکانی هه ندئ له میر و سه رکرده کانی بوه بهییه کان بوئه وهی هه ردوو میرنشینی (حه سنه وه بهی و سه روانی) بکه نه دوو نیوچه ی سه ره خزیان، سه رکه وتنی به ده ست نه هینا و شکستی خوارد له رووی جینگیربوونی هیتزی بوه بهییه کان له نیوچه که دا تا ملکه چی ده سه لاتی خزیانی بکه ن.^(۲۹۵)

به هۆی بهرگری کردنی سه رکرده کورده کان و سه ختی نیوچه که یان، بوه بهییه کان نه یانتوانی چنگیان له نیوچه شاخاریه کان یان گیرکه ن، هه ره ها پینگه ی جوگرافی ولاته که فاکتوریک کاربگه ر بوو له دروست بوون و سه ره لسانی میرنشینه کان له و ماوه مئژوو بهی که ئیمه ئیسته گه ره کمانه قسه ی له سه ر بکه ین، نه ویش له هه ردوو لایه نی دوور و نزیکه له کاربگه ریه کانی ده سه لاتی نیه وندی، هه ندئ له و میرنشینه له نیوچه زۆر سه خته کانی (الشغور) وهک (الروادیة) له نازهریجان^(۲۹۶) و له سه یه کانی

(۲۹۱) البدلیسی: س-پ، ل، ۲۷-۲۸.

(۲۹۲) العمري: س-پ ل، ۵۸.

(۲۹۳) العمري: ه-س، ل، ۱۴۹.

(۲۹۴) المسعودي: التنبيه والأشرف، ص ۷۸.

(۲۹۵) مسکویه: تجارب الامم، ۲/۲۷۴-۲۷۰؛ الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۹/۱۰؛ ابن خلدون:

المقدمة، ۳/۹۰۲/۴؛ البدلیسی: الشرفنامه، ۳۵؛ قادر محمد حسن: الامارات الکردیه، ص ۵۶.

(۲۹۶) له سه رده می لیکۆلینه وه که مان (نازه ریجان)، بهو هه ریمه و تراوه که نازه ریجانی سه ر به ئیرانی ئیستا ده گرته وه، که ده که ویتته باشووری پوویاری ئاراسه وه، نازه ریجانی ئیران دوو

سده‌ی چواره‌می کۆچی (۳۳۷-۴۶۳ك) واته چله‌کانی سده‌ی ده‌ی زاینی سهری هه‌لدا و گه‌شهی کرد، و قه‌له‌میره‌ی ده‌سه‌لاتیان سه‌رجه‌م نیوچه‌ی نازه‌ریبجانی گرت‌هوه که فه‌رمان‌په‌واییان ماوه‌ی (۹۰) سالن کیشا،^(۲۹۷) زۆریه‌ی رووبه‌ری خاکی نازه‌ریبجان له‌رووی سه‌ختی چیاکانیه‌وه وه‌ک خاکی کوردستان وایه،^(۲۹۸) و له‌چیا به‌ناوبانگه‌کانی چیا‌ی سولان (سبلان) و (سه‌ند) که به‌دریژایی سالن به‌فری له‌لوتکه‌کانی ره‌ش نابیت‌هوه،^(۲۹۹) هه‌روه‌ها چیا‌ی (نجقان) که ده‌که‌وتنه‌ نزیك (مراغه) و سه‌رچاوه‌یه‌کی ناری سازگاری هه‌یه، جگه له‌مانه‌ش چه‌ندین زنجیره‌ چیا‌ی دیکه‌ی سه‌خت و سه‌رکه‌شی لییه، له‌وانه‌ زنجیره‌ چیا‌ی (شاه‌بایزید) که نیوچه‌ی سه‌لماس له‌ نورمی جیا‌ده‌کاته‌وه،^(۳۰۰) نه‌مانه و جگه له‌گه‌لی زنجیره‌ چیا‌ی گرنگی تر.^(۳۰۱)

هه‌روه‌ها مېرنشینى (الشدادية) له‌هه‌ریمی أران (۳۴۰-۵۹۵ك/۹۵۱-۱۱۹۸ز)، له‌رژژانی هێرشه‌کانی رۆمانیه‌کان بۆ سه‌ر خۆزهره‌لاتی ناسیای بچوک، هاته‌ناراوه، که سنووره‌که‌ی نه‌و زه‌ویه‌ نزمانه‌ی ده‌گرت‌هوه که ده‌که‌وتنه‌ شیو و دۆله‌کانی نیوان هه‌ردوو رووباری (الکر)* و (أراس) له‌ نیوان ولاتی (که‌ره‌ج) ده‌ریای قه‌زوین (خزر) دا.^(۳۰۲)

به‌شه، نازه‌ریبجانی رۆژه‌لاتی و رۆژئاوایی. بېروانه: حسام‌الدین علی‌غالب: اذربيجان، ص ۲۴-۳۷.

studies in Caucasian history p.p. ۱۶۸-۱۶۹. minorkey (۲۹۷)

(۲۹۸) (ابن حوقل: صورة الارض، ۲۰۵: ابتهاج مال‌الله‌حسین: اذربيجان في صدر الاسلام، ص ۲۵.

(۲۹۹) (بو‌الفدا: تقويم البلدان، ۳۷۶: القزويني، اثار البلاد واخبار العباد، ۱۸۹.

(۳۰۰) مینورسکی: دائرة المعارف الإسلامية، مادة ارمية، ۱۹/۳.

(۳۰۱) بۆ زیاتر زانیاری ده‌رباره‌ی اذربيجان بېروانه (حسام‌الدین علی‌غالب: اذربيجان).

* الکر: رووباریکی گه‌وره‌یه له‌ نیوچه‌ چیاکانی ئاران ده‌ده‌چیت له‌ سه‌رسنوری (چتره و شمکور) جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان ئاران و نازه‌ریبجان. (المقدسي: احسن التقاسيم، ۳۷۹: السمعاني: الانساب، حقق نصوصه وعلق عليه، عبدالرحمن بن يحيى المعلمي اليماني، بيروت، ۱۹۸۰، ۱۳۹/۲).

سه‌بارت به‌میرنشینی مه‌روانی له‌ دیارسه‌کر و جه‌زیره (٣٧٢ك-٤٨٩ك/٩٨٣ز-١٠٩٦ز)،^(٢٠٢) به‌ ناوردانه‌وه‌یه‌ك له‌ میژووی نه‌و سه‌رده‌مه، ده‌یینین نه‌و نیوچانه‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی نه‌و میرنشینه‌دا بوون سنوورێکی جێگیران نه‌بووه، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌و شه‌ر و شوێرانه‌ی كه‌ به‌رده‌وام له‌ نیتوان نه‌و میرنشینه و میرنشینه‌كانی دیکه‌ی نیوچه‌ی جه‌زیره‌دا به‌ریاده‌بوون، وه‌ك (الحمدایین والعقیلیین)، نه‌مه‌و سه‌ره‌پای بوه‌یه‌یه‌كان و خیلافه‌تی عه‌بباسی و فاطمی كه‌ کاریگه‌یان له‌سه‌ر سیاسه‌تی نه‌و میرنشینه‌ هه‌بوو، هه‌موو کاریگه‌ریان له‌سه‌ر رووبه‌ری نه‌و ناوچانه‌ش هه‌بوو كه‌ له‌ژێر سایه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌مان میرنشینه‌دا بوون. له‌گه‌ژ نه‌وه‌شدا نا‌جێگیری سنووری نه‌و میرنشینه، مانای نه‌وه‌نیه‌ كه‌ هه‌ریمێکی دیاریكراوی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیان نه‌بووینت، به‌لكو ولاتیکیان هه‌بوو كه‌ كردبوایه‌ نیتواندی میرنشینه‌كه‌یان و ده‌سه‌لاتی ته‌واویان به‌سه‌ردا هه‌بوو، به‌لام دیاریكردنی سنووری جوگرافیه‌كه‌ی كه‌ به‌گۆیره‌ی پووداوه‌كانی پێشوو له‌ فراوانبوون و به‌رته‌سك بوونه‌وه‌دا بوو، زه‌حمه‌ته‌ به‌وردی ده‌ستنیشان بكریت. له‌ سالی (٣٧٢ك/٩٨٣ز)دا بۆ نمونه، قه‌له‌مه‌رووی نه‌و میرنشینه‌ تا باكووری (موصل)یشی ده‌گه‌رتوه، له‌كاتێكدا میر (باز الكردی) دامه‌زرێنه‌ری میرنشینه‌كه‌ په‌لاماریدا، به‌لام هه‌ر زوو قه‌له‌مه‌رووی ده‌سه‌لاتی نه‌و میرنشینه‌ بچووك بۆوه، كاتێك میر (باز الكردی) له‌ به‌رده‌م سوپای (صمصام الدولة)* ی بوه‌یه‌یدا سالی (٣٧٤ك/٩٧٥ز)

---

(٢٠٢) بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: (اسماعيل شكر: الأمانة الشدادية)؛ هه‌روه‌ها پاشكۆی ژماره (١).

(٢٠٣) بپروانه: محمود یاسین التكريتي: الأمانة المروانية في ديار بكر والجزيرة، ١٠٨، ٥٦. * صمصام الدولة: ناوی (المزبان فناخسرو بن عضد الدولة)یه، چواره‌م میری بوه‌یه‌یه‌كان بوو كه‌ فه‌رمانه‌روای به‌غدادیان گه‌رته ده‌ست له‌ پاش مردنی باوکی سالی (٣٧٢ك/٩٨٢ز)، له‌ سالی (٣٧٦ك/٩٨٦ز) له‌سه‌ر حوكم لابرا له‌لایه‌ن (شرف الدولة)ی بپروانه، له‌ سالی (٣٨٨ك/٩٩٨ز) كوژرا. (الصفي: نكت الهميان في نكت العميان، مصر، ١٩١١، ص ٢٨٨-٢٩٠).

شکستی خوارد،^(۳۰۴) دواى نه‌وهى توانى له سالى (۳۸۰/ك/۹۹۰ز)دا^(۳۰۵) جارىكى ديكه بيخاته‌وه ژير ده‌سه‌لاتى خوڤى، به‌هه‌مان شتوه شارى (نصيبين)يش نه‌و حالته‌تى به‌خوڤه بينى، كاتيك (بنو مروان) خستيانه ژير ده‌سه‌لاتى خوڤانه‌وه. له‌سه‌رده‌مى مير (باز الكردى)دا ناكوكى مه‌روانىسه‌كان له‌گه‌ل عوقه‌يليه‌كاندا بوو به‌هوى كه‌مكردنه‌وهى ده‌سه‌لاتى (بنى مروان) له‌ نيوچه‌ى جه‌زيره، له‌ نه‌جامدا شارى (نصيبين) له‌ ژير ده‌سه‌لاتى نه‌وان ده‌رچوو، دواى نه‌وهى (قريش بن بدران العيلى)** له‌مير (نصر الدولة)ى وه‌رگرت له‌به‌رامبه‌ر ماره‌يى پورى ژنه‌كه‌ى ميرى ناوبرار، به‌م شتويه ده‌سه‌لاتيان له‌و شاره‌دا له‌ سالى (۴۲۱/ك/۱۰۳۰ز) كوڤاى پيهات.^(۳۰۶)

به‌لام له‌خوڤئاواوه ده‌سه‌لاتى (بنى مروان) تا (ديار مضر)* دريژ بوڤه، و له‌ سالى (۴۱۶/ك/۱۰۲۵ز)دا شارى (الرها)** يان خسته سدر قه‌له‌مه‌روى ميرنشينه‌كه‌يان كه‌ مير (نصرالدوله بن مروان) له‌ (بنى نمر)ى سه‌نده‌وه، دواى نه‌وهى كه‌ ماوه‌يه‌ك بوو

(۳۰۴) الروزاورى: ذيل تجارب الامم، ۸۶/۳.

(۳۰۵) ابن الاثير: الكامل، ۲۶/۹؛ (بن شداد: الأعلام، ۷۸؛ الغساني: المسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، نحد: محمود عبد المنعم، دار الجيل، بغداد، ۱۹۷۵، ۱۲.

** قريش بن بدران العيلى: ناوى (معمد الدولة ابو المنيع) له‌پاش مردنى باوكى سالى (۳۹۱/ك/۱۰۰۰ز) ده‌سه‌لاتى ميرنشيني عقيليه‌كانى گرت ده‌ست، له‌ سالى (۴۵۳/ك/۱۰۶۱ز) له‌ لايه‌ن برازاكه‌ى (ابو المعالى قريش) كوڤرا. (ابن خلكان: وفيات الاعيان، ۳۶۳/۵-۳۶۷).

(۳۰۶) ابن الاثير: الكامل، ۱۲۹/۹.

* ديار مضر- ده‌كه‌ويته پوڤه‌لاتى پروبارى فورات، نه‌و زه‌ويانه‌ى كه‌وا ده‌كه‌وته نيوان (حاران و الرقة وشمشاط) يه‌ككيان ده‌خاته‌وه و ناوه‌نده‌كه‌ى (الرقة)يه‌ كه‌ له‌ شوڤنى نه‌و شاره‌ يونانيه‌ كوڤنيه به‌ ناوى (كلينكس _ Call inicas) بووه كه‌ نه‌مه‌رڤ پيى ده‌وترينت نقلور. (البلاذري: فتوح البلدان، ۱۷۸؛ ابن الفقيه: كتاب البلدان، ۱۲۲؛ كى لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ۱۲۲).

** الرها: (نورفه) نه‌م شاره‌ ده‌كه‌ويته خوڤه‌لاتى پروبارى فورات، له‌ ده‌قه‌رى جه‌زيره‌يه، نزيكه‌ى (۲۴كم) له‌ شارى به‌هاران (حهران) دووره. (ابو الغداء: تقويم البلدان، ۲۷۷؛ قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ۱۱۳).

له ژیر فرمانی پیاویکی سهره خویان بوو که ناوی (عطیر) بوو، پاش تهوه به ماوه یهک (عطیر) توانی بیگیږیتته وه ژیر دهسه لاتی خوی و له میر (ابی نصر بن مروان) بیسینیتته وه دواي تهوه ی (صالح بن مرداس) ^(۳۰۷) شفاعته ی بؤ کرد. نیر (الرها) به دهست (بنو نمیر) وه بوو تا له سالی (۴۲۲ک-۳۰-۱ز) دا ^(۳۰۸) رۆمه کان داگیریان کردوو خستیانه ژیر دهسه لاتی خویانه وه.

به لآم له باشوور له ویلایه تی دیاربه کر، جهزیره ی (ابن عمر) به شیک بوو له ملکی تهوان، ههر له وکاته وه له ژیر دهسه لاتی تهواندا بوو له سرده می میر (نصر الدولة) و کورپه که ی خوی (أبو حرب سلیمان) له سالی (۴۴۷/۱۰۵۵ز) ی ^(۳۰۹) کرده حاکم له سره ی، و له ژیر چنگی تهواندا بوو، تا (فخر الدولة بن جهیر) له سالی (۴۷۸ک-۱۰۸۵ز) لینی سندنه وه. ^(۳۱۰)

له وه وه روون ده بیته وه که میرنشینی مهروانیه کان سنووریکي جوگرافی جیگیری نه بووه، چونکه نه میرنشینه به دریتزایی دهسه لاتی میه کانی به زه بری هیزی سهریازی خوی راگرتبوو، سهریازی تهوهش نه میرنشینه ریشه یه کی کۆمه لایه تی و مرۆیی و پیوهندی قولی به دانیشتوانه که یه وه هه بوو، باشترین نمونهش بؤ هیزی سهریازی تهوه میرنشینه، سرده می میر (باز الکردی) و میر (نصر الدولة بن مروان) بوو، به لآم سرده می لاوازی و نابوتبوونی له رۆژانی دهسه لاتداریتی میر (الدولة أبو منصور) دا بوو.

ناشکرایه که نیوچه کانی (الشغور) هه میسه له ژیر کاریگه ری مه ترسی بیانیدا بوو له لایه ن ولاتانی دوژمنانه وه، نه مهش وایکردبوو تهوه نیوچانه هه میسه به تاگابن و هه رده له حاله تی ناماده باشیدا بن بؤ وه لآمدانه وه ی ههر هه ره شه یه ک که رووبه روویان

(۳۰۷) ان الاثیر: الكامل، ۹/۱۳۰: أبو الغداء: المختصر، ۳/۵۷-۵۸.

(۳۰۸) ابن الاثیر: الكامل، ۹/۱۵۵: ابن العبري: مختصر تاریخ الدول، ۳۱۸.

(۳۰۹) ابن الاثیر: الكامل، ۹/۲۲۶.

(۳۱۰) ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ۵۸.

دەبۆوه. بەمەش ئەو نێوچانە دەکەوتنە بەردەم کۆمەڵێک بەرپرسیارتنی تاییبەتییەوه، و ئەو ئەرک و فەرمانانەبوون کە لە نێوچەکانی (الشغور) دا دەولەتییان لێ دەکەوتەوه. (٣١١)

بەواتایەکی دیکە ئەو نێوچانە دووربوون لە کاریگەریەکانی دەسەڵاتی نێوئەندیسەوه و هەمیشە لە بەردەم مەترسی پەلاماردان و هێرش و لانتانی دوژمندا بوون کە پێویستیان بەهێزی سەربازی و تواناکانی هەبوو، بەواتایەکی دیکە سروشتی پێگە جوگرافیەکی و ئەرکەکانی پێویستی بە بوونی دەسەڵاتیکی سیاسی هەبوو، ئەمەش هەندێ لە سەرکۆردەکانی کوردی هاندا بۆ ئەوەی دەسەڵاتی خۆیان بۆخۆیان گەر دووچار هەستان بە ئەبجامدانی هەندێ پەلامار و هێرش لە نێوچەکانی (الشغور) دا لەوانەش وەك، میر (باز الکردی) دامەزرێنەری میرنشینی مەروانی. (٣١٢)

هەرۆهە میر (محمد بن أبي الهيجاء الروادي) هەستا چەند هێرش و پەلاماردانێکی لە نێوچەگەدا دەست پێکرد. (٣١٣) ئەمە لە کاتی کەدا بوو کە نەریتییکی نوێ لە مێژووی ئیسلامدا سەری هەڵدایوو، ئەویش ئەوەبوو کە میرەکانی نێوچە (الشغور) هەڵدەستان بەپۆڵی سەرەکی لە هەڵمەت و پەلاماردانەکانی نێوچەکانی خۆیاندا، دوا ئەوەی کە پۆلی خەلیفە لەو لایەنەوه هیچ کاریگەریەکی نەبوو. (٣١٤) ئەمەش بوو بەهۆی زیادبوونی دەسەڵاتی میرەکان و بەهێزبوونی پێگەیی سیاسی، هەندیکیان دەرفەتیان لەو بۆشاییە سیاسییە نێوچەکیان وەرگرت بەهۆی دووریان لە دەسەڵاتی نێوئەندیسەوه. هەرۆه دەبینین دوا بەدیگرتنی (سالاری مەرزەبان) (محمد بن شداد) یش توانی شاری دوین بختە ژێر دەستی خۆی، چونکە دانیشتوانەکی بۆ ئەوەی مالا و ژن و حەلاییان

(٣١١) حسن أحمد محمود: العالم الإسلام في العصر العباسي، ٢٩٤-٢٩٥.

(٣١٢) البروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ٨٤/٢: (بن الأثير: الكامل، ١٢١/٧) سهیل زکار: في التاريخ العباسي والأندلسي، ١٧٣.

(٣١٣) أحمد كسروی: شهر یاران گمنام، ١٦٨/٢-١٧٢: حسین حزنسی: کوردستانی موکریان، ٢٤٤-٢٥٠: حسام الدین علی غالب: آذربایجان، ص ١٤٢.

(٣١٤) علاء عبدالعزیز ابو زید: الدولة العباسية من التخلي عن سياسات الفتح الى السقوط، ص ٦٩.

پاریژراو بیت و به دورین له ناشوب و شه‌ر و کوشتر شاره‌که‌یان دا به‌ده‌سته‌وه.^(۳۱۵)

به‌لام له بووکاری خۆرتاواوه نه‌و نیوچانه‌ی که هاوسنور بوون له‌گه‌ژ بو‌یه‌یه‌کاندا و هه‌ردوو میرنشینی هه‌سنه‌ویه و عه‌ننازی له خۆرتاوا‌ی هه‌ریمی چیاکاندا ده‌رکه‌وتن و گه‌شه‌یانکرد، ده‌سه‌لاتی میرنشینی هه‌سنه‌ویه (۳۴۸-۴۰۶/ك ۹۵۹-۱۰۱۵ز) په‌لی بو نیوچه‌یه‌کی فراوان هاویشت، به‌تایبه‌ت له‌و ماوه‌یه‌ی که هه‌تری میرنشینه‌که له ناستیکی بالادا بوو له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (۴/ك ۱۰ز) دا. له‌و شارانه‌ی له‌ژیر سایه‌ی میرنشینه‌که‌یاندا بوو: "الدینور، همدان، شه‌رزور، شاپورخواست، بروجرد،* نهاوند، و آسد آباد"^{**} وه له باشووریشه‌وه قه‌له‌مه‌روی فه‌رمانه‌ره‌وایان به نیوچه‌کانی نه‌هواز (خۆزستان)^{***} دره‌ژ ببۆوه،^(۳۱۶) هه‌رچی قه‌لا و قولله‌یه‌ک که ده‌که‌وتنه نه‌و نیوچانه‌وه هه‌موویان له چوارچێوه‌ی ده‌سه‌لاتی میرنشینی هه‌سنه‌ویه‌دا بوون.^(۳۱۷) به‌لام میرنشینی (العنازیة) - (۳۸۱-۵۱۱/ك ۹۹۱-۱۱۱۷ز)^(۳۱۸) له نیوچه‌ی هولوان^(۳۱۹)

(۳۱۵) منجم باشي: جامع الدول، باب في الشدادية، ص ۳.

* بروجرد (بروگرد): ئەم شاره ده‌که‌ویته ناوچه‌ی لورستان، و سه‌ر به‌هه‌ریمی چیاکانه، پێته‌ختی دووه‌می (ماهی به‌سرایه)، ده‌که‌ویته نزیک هه‌مدان. (قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ۱۷۲: ابن عبد الحق: مراصد الاطلاع، ۱/۱۸۹).

** آسد آباد: ده‌که‌ویته نیوان که‌نگاور و همدان، شاریکی ناوه‌دانه و پێژه‌ی دانیشتون و هه‌روا به‌هه‌می زۆره، (۵۴کم) له هه‌مدانه‌وه دووره. (الأصطخري: المسالك و الممالك، ص ۱۱۵: ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۳۰۶).

*** خوزستان: ولایه‌تیکی به‌ریلاوه له پۆژتاواوه سنوری ده‌کاته عێراق و له باکوهره به ناوچه کوردیه‌کان و له پۆژه‌ه‌لاته‌وه به ناوچه‌ی فارس. (امین احمد رازی: هفت اقلیم، تصحیح و تعلیق جواد فاضل (کتاب فروش علی علمی)، د-ت، ج ۱/ص ۲۵۹).

(۳۱۶) پڕوانه: (حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ۱۳۰، ۱۹۵).

(۳۱۷) ابن الجوزي: المنتظم، ۲۷/۷: ابن الأثیر: الكامل، ۲۷۴/۷: سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ۳۸۸: ابن کثیر: البداية و النهاية، ۳۷۷/۱۱/۶: البديسي: الشرفنامه، ۳۸.

(۳۱۸) پڕوانه (حسام الدین علی غالب: الكرد، ۱۳۰، ۱۹۵).

(۳۱۹) الحميري: الروض المعطار، في خبر الاقطار، تح: احسان عباس، دار القلم للطباعة، ۱۹۵.

سەری ھەلدا لەناو خیتلیکی شازنجانی کوردیەو، سنووری دەسلاتی ئەو میرنشینه لە پوژگاری بوژانەوێی سیاسیاندا، نیتوچەیکە فراوانی لە خۆرئاوای ھەریمی چیاکان گرتبۆو، بەتایبەت دواي کەوتنی میرنشینی ھەسنەویە (٤٠٦/ك / ١٠١٦ز)، بەجۆرێک قەلەمپوێ دەسلاتیان درێژبۆو تا گەیشتە ھەندێ نیتوچەیکە سەر بە ھەسنەویە کانیش لە شارە گرنگەکانی ئەو میرنشینه، "حولوان، الدینور، قەماسین، آسە آباد، شەرزور، الصیمرة،* الصامغان، داقوقا، خانجبار، خانقین، بندنیجین، الدسکرة**" و ئەو نیتوچانەش کە دەکەونە نیتوانیان لە قەلا و یەکەئیداریەکان (الوحدات الإدارية)^(٣٢٠) ئەم پینگە جوگرافیەیان ھەردوو میرنشینهکە ناچارکرد کە جۆرێک پیتوھندی و ھەلسووکەوتیان لەگەڵ بوەبھییەکاندا بپیت کە زۆریە جار ئەو پیتوھندیانە شەقلێکی دیبلۆماسییان لەخۆ گرتبوو، بەھۆی چاکی پیتوھندی سەرکردە کوردەکان لەگەڵ بوەبھییەکاندا لەو ھەریمانە و لەسەرەتادا کە چەند بەرژووەندیەکی ھاوبەش پیتوھندی گرتبوون، زۆلی بەرچاوی ھەبوو تارا دەیکە لە مەترسی دەستپیتوھردانی بوەبھییەکان لە کاروباری میرنشینهکانیاندا نەبوون، بەمەش بواریکی باشیان بۆ رەخسا تا گرنگی بەدەن بە نیتوچەیکەیان و دەسلاتیان گەشە پیتبەدەن.^(٣٢١)

---

* الصیمرة: ئەمە شماره دوو قەلاي ھەیکە، نزیکەي (٧٠کم) لە شاری سیروانەوێ دوورە، خانووەکانی لە گەچ و بەرد درووستکراون. (ابن مەلھل: الرسالة الثانية، تح. بطرس بولغاکوف وانس خالدوف، دار النشر والاداب الشرقية، موسکو، ١٩٦٠، ص٢٣: الأسطخري: المسالك و المعالك، ص١١٦).

** الدسکرة: - لە ھەریمی رەشە خاکە (ارض السواد)، شاریکی زۆر کۆنە و دەگەرپیتوھ سەردەمی کیسرای یەکەم، ناوچەیکە ئاوەدان و شورایەکی ھەبوو، کە بە بەھیزترین شورای ئاسیای خۆرئاوا دادەنریت. (اليعقوبي: كتاب البلدان، ٣٦ ابن خرداذبة: المسالك و المعالك، ٢٢٦).

(٣٢٠) حسام الدين علي: الكرد، ١٩٥؛ k.m. ahmad annazids (encra) (London: ١٩٨٥) p.٩.

(٣٢١) مسکویە: تجارب الامم، ١٢٩/٢-١٤٠: ابن الاثير: الكامل، ٣٣٥/٦: ابن خلدون: العبر، ١٠٩٤/٥/٤.

بهلام دهسلاتی میرنشینه کوردیه کان بهرتسك بۆوه، بهره بهره له پرووكاری خۆرهلات و خۆرهلاتی باشوورهوه که بهدریژایی پینج سهده فهزمانه وایان دریتزه ههبوو هه له سهدهی (هک/ ۱۱)زهوه، نهویش له نهجمی هیتش و پهلامارهکانی خیتله کۆچهریه شاخویه کان و خۆرهلاتیه یه که بهدوای یه که کانداهه، بویهیهیه کان و سهلجویهیه کان و مهغۆله کان و...هتد.

له لایه کی ترهوه، نهوهی لیره دا جینگهی ناماژه پینکردنه نهوهیه که سه رجهم سه رچاوه پیوهندهاره کان زانیاری ته وایان سه بهارهت به دیاریکردنی سنووری کوردستانی ئیتنی (عرقی- قومی) تیدانیه، چونکه رووبهری خاکی کوردستان و شوینی نیشته جیبوونی کورد گه لیتک له وه بهرفراوانتره که له وه سه رچاوانه دا باسکراوه.

پیوسته ناماژه به وهش بکهین، کورد به حوکمی پینگهی جوگرافی ولاته که یان و سه ره له دانی ده یله میه کان و گه مارۆدانی له هه رچوارلاره که نه مه ته نه ا دواین هۆکارنه بوو بۆ رابوون و بوژانه وه یان، به لکو وای لیکردن بیریک له حالی خۆیان بکه نه وه، به ناسانی ده رک بکه ن به نه بوونی جیاوازیه کی ته وتۆ له نیوان خۆیان و بویهیه دا که توانیان بوونی خۆیان له نیوچه که دا به باشی بچه سپینن، به م جوۆه نه وه فاکته رانه مه یسه ربوون که پال به کورده وه بنیتن بۆ نه وهی ده ست بگرن به سه ر نیوچه کانی خۆیان و به شاره زاییه کی ورده وه به ره به ره و له ژیر سه رکردایه تی چه ندین سه رکرده ی لینه اتوودا ده ستیان کرد به دامه زراندنی ده سلاتی خۆیان له سه ر زیدی په سه نی خۆیان.^(۳۲۲) له به رته وه ده توانین بلین سروش و پینگهی جوگرافی نه وه نیوچانه ی میرنشین و ده سلاته کوردیه کانی لی په یدا بووه رۆلی کاریگه ری هه بووه له سازکردنی زه مینه یه کی له بار بۆ ده رکه وتن و سه ره له دانی میرنشینه کوردیه کان به جوژیک له سه رده می بویهیهیه کان ولاتی کورد چه ندین میرنشین و ده سلاته و

---

(۳۲۲) M.A.(Shaban), Islamic History (Cambridge: ۱۹۷۶) Vol.۲, PP. ۱۷۳- ۱۷۴.

سەرکردایەتی خێڵەکی سەرەخۆی لەخۆ گرتبوو، هەندیکیان گەیشتبونە قۆناغی پێنگەشتن و هەنگاوی بویرانەیان بەرەو سەرەخۆیی نا تارا دەی لێدانی سکه (پارە)ی تاییەت بەخۆیان و راگەیانندی وتارەکان، ئەم دوو هەنگاوه، دوو دیارده بون لە سەرەخۆبوونی دەولەتان و میرنشینهکان لە سەر دەمی ئیسلامیدا.^(٣٢٣)

بێگومان ئەو سیاسەتە لامەرکەزیهی که بوهیهیهکان گرتیانەبەر رۆلێکی بەرچاوی لەو بارهیهوه ههبوو. بەتاییەت لە ولاتی کورددا که کۆنترۆڵکردنی بەشێوهیهکی راستەوخۆ زۆر زەحمەت بوو یاخود بەرێوهبردنی بەشێوهیهکی مەرکەزی کارێکی ئەوتۆ بوو که بۆیان مەیسەر نەدەبوو.^(٣٢٤) ولاتیەک بوو که نه "سولتانه مەزنهکان و خاقانه بەریزهکان"، وهك شەرەفخانی بەدلیسی تەئکید دەکاتەوه، جورئەتی ئەوهیان نەبوو "دەستی داگیرکردن درێژ بکەن بۆی، بەلکو تەنها بە وەرگرتنی دیاری و سەرانه لە دانشتوانه کهی رازی دەبوون، بۆیه به سەرەخۆیی و دور لە ژێردەستیهی هیچ دەولەتێک لە دەولەتان مایهوه".^(٣٢٥) لاوازی خیلافەتی عەباسی و سیاسەتی لامەرکەزی بوهیهیهکان، فاکتەر بون بۆ دامەزراندنی کۆمەڵێک لە میرنشینی سەرەخۆ و نیمچه سەرەخۆدا،^(٣٢٦) هەندیک لەو میرنشینانە بەینی پێگەیی جوگرافیان بەهێزبوون و لە نیوچهکانی دەسەلاتیان خۆیان سیاسەت و ئەرکی میرنشینهکیان رادهپەراند، لەپال بەلاوکردنەوهی ژمارهیهکی زۆر لە قەلاو سەنگەر و قوللە و گوندی چیاویی و ریشوینی سەربازی لە تەواوی نیوچهکانی ولاتی کوردا.

تۆپوگرافی (ولاتی کورد) کوردستان وای لە شیواز و هۆکانی سەنگەریندی (التحصين) کردوه که جیاوازیان هەبێت بەگوێرەیی جیاوازی هەلکەوتەیی جوگرافی

---

(٣٢٣) بېروانه بهشی دووهمی ئەم توێژینهوه له وتار و سکه لێدان.

(٣٢٤) محمد جمال الدين سرور: تاريخ الحضارة الإسلامية في الشرق، ٨٦-٨٧.

(٣٢٥) الشرفنامه، ٢٨.

(٣٢٦) المسعودي: مروج الذهب، ١٣٥/٢: المقريزي: السلوك، ١٠١/١.

شاره‌کان،^(۳۲۷) به‌گوێره‌ی گرنگی شاره‌که و راده‌ی مه‌ترسیه‌کانی رووبه‌رووی ده‌بیتسه‌وه و گرنگی پێدانی ده‌سه‌لاتداران و سروشتی شوین و پینگه‌که‌ی.^(۳۲۸) ته‌مانه و سه‌ره‌پای گه‌شه‌کردنی نابووری و بازرگانی شاره‌که له‌گه‌ژ سه‌قامگیری ئیبداری، نه‌مانه‌ش له‌فاکته‌ره‌هاندهره‌کان بوون له‌په‌ڕسه‌ی سه‌نگه‌ره‌نیدا وه‌ک: - درووستکردنی قه‌لا و سه‌ریازگه‌کان و سه‌نگه‌ر و به‌ریه‌ستی ناوخۆ.^(۳۲۹) موسلمانه‌کان له‌ سه‌ره‌تای هێرشه‌کانی فه‌تعی ئیسلامیدا بایه‌خیان به‌جده‌نگاوه‌ران ده‌دا، به‌لام له‌گه‌ژ تێپه‌رپوونی رۆژگاردا،^(۳۳۰) و زیاده‌بوونی هێرشه‌کانی رۆمی بێژنه‌تی، خیلافه‌تی ئیسلامی به‌تایبه‌ت عه‌بباسی ده‌ستی کرد به‌ چا‌کردنه‌وه و تۆکه‌کردنیان بۆ به‌رگرتن له‌و هێرشانه، به‌تایبه‌ت له‌ نیۆچه‌کانی (الشغور) که هه‌ندئ له‌توێژه‌ره‌وان به‌زاراوه‌ی (سه‌نگه‌ره‌کانی پێشه‌وه‌ی ئیسلام) ناویان ده‌برد.^(۳۳۱) له‌گه‌ژ ته‌وه‌شدا ته‌م مه‌سه‌له‌یه‌ ته‌وه‌ ناگه‌ینیت که قه‌لا و شاره‌ کوردیه‌کان هه‌موو کاتیک له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانی ئیسلامدا به‌هێز بووین، به‌لکو ته‌وانیش و سه‌نگه‌ره‌نیده‌کانیش به‌گوێره‌ی ره‌وشی سیاسی گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتوه، به‌تایبه‌تی له‌ جده‌نگه‌ ناوخۆیی و ده‌ره‌کیه‌کاندا که روویان ده‌دا، به‌لام له‌گه‌ژ ته‌وه‌شدا پینگه‌ی جوگرافیان ناسانکاری بۆ کردن له‌ دامه‌زراندنی مێرنشینه‌کانیاندا، هه‌روه‌ها لاوازی خیلافه‌تی عه‌بباسی و جیابوونه‌وه‌ی هه‌ریه‌مه‌کان له‌ خۆره‌لات و خۆرتارا له‌ مه‌رکەز، ته‌ویش فاکته‌ریکی دیکه‌ بوو له‌ سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌کردنی ده‌وله‌ت و مێرنشینه‌ کوردیه‌کان. که نیشانه‌ی جیابوونه‌وه‌یان له‌ جه‌سته‌ی خیلافه‌تی عه‌بباسی، به‌شێوه‌یه‌کی ناشکرا له‌گه‌ژ سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی (٤/١٠ ز) ده‌ستی پێکرد، هه‌ندئ له‌وانه‌ی که ئاره‌زووی جیابوونه‌وه‌یان هه‌بوو له‌ هه‌ولتی

(۳۲۷) جمال حمدان: جغرافیه‌ المدن، ۱۷۹.

(۳۲۸) عبدالرزاق عباس حسین: نشاة مدن العراق و تطورها، ۶۲.

(۳۲۹) محمد جاسم حمادی: الجزيرة الفراتية والموصل، ۳۸۱-۳۸۲.

(۳۳۰) الأزدي: تاريخ الموصل، تد: علي حبيبة، القاهرة، ۱۹۷۱، ۲/۲۵.

(۳۳۱) بله‌ج شيركو: القضية الكردية (ماضي الكرد و حاضرم)، ۳۵-۳۶.

کارکردن دابوون بۆ دامه‌زاندنی چەند کيانتيکی سەریه‌خۆ لەسەر شیتوی ئەوانەمی له خۆره‌ه‌لآت و خۆرتاواي ئیسلامی له‌جەسته‌ی خیلافەت جیابوونه‌وه. (٣٢٢)

لەناو کوردیشدا هەول‌دان لەپیتناو بەدەسته‌ینانی سەریه‌خۆیی له‌سەده‌ی چواره‌می کۆچیدا سەری هەل‌دا، ئەوه‌بوو چەندین میرنشینی میراتگیری کوردی دروست بوون. و یه‌که‌م میرنشینی کوردی له‌ سەرده‌می عەبباسی به‌ نیوی (العیشانیة) له‌ نیوچه‌ی شهرزور له‌ نیو سالاتی (٣٥٠-٣٥٠/ك ٩١٢-٩٦١ز) دامه‌زرا. (٣٢٣) ئەو میرنشینه کوردیانه‌ی باسما‌ن‌کردن له‌ چوارچێوه‌ی پێگه‌ی جوگرافی هەریه‌مه کوردیه‌کاندا ده‌شی به‌گیانی سەریه‌خۆ دابترین که له‌سەر بنچینه‌یه‌کی به‌هێز له‌ ده‌سه‌لآت دامه‌زرا بوون له‌ نیوچه‌کانی‌اندا و چەندین هێزی سیاسی گه‌وره له‌ هەردووک سەرده‌می بوه‌یه‌ی و سه‌جوقی له‌ جیهانی ئیسلامیدا دروست بوون که هارکات بوون له‌ گه‌لیاندا و گه‌لی پێوه‌ندی فره‌لایه‌ن له‌ نیوانیاندا دروست ببوو، به‌تایبه‌ت پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان که ئیله‌ ئەو باب‌ه‌ته‌مان گه‌ره‌که‌ قسه‌ی له‌سەر بکه‌ین. سەریاری ئەو میرنشیا‌نه، له‌ولاتی کورد و قه‌لآ و سەنگه‌ره‌ زۆره‌کانی چەندین سەرکرده‌یه‌تی خێله‌کی نیمچه‌ سەریه‌خۆ بلا‌بوونه‌وه که نه‌گه‌یشتبوونه ئەو راده‌یه‌ی بتوانن میرنشینی سەریه‌خۆ به‌ده‌ست بێنن، و له‌دیاریترینی ئەو قه‌واره و سەرکرده‌یه‌تی خێله‌کیاندا، جاوانی (٣٢٤) و هه‌کاری و همیدی و بشنوی بوون، له‌ کۆتایی سەده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زایینی په‌یدا‌بوون و توانیان میرنشین بۆ خۆیان دروست بکه‌ن، و سەرکرده‌کانیان به‌ نازناوی میر (الأمیر) ناو‌دار بوون.

---

(٣٢٢) جرجي زيدان: تاريخ التمدن الإسلامي، ج٢/ص٤٤٦-٤٤٧.

(٣٢٣) ابن مهلهل: الرسالة الثانية، ص٥٨؛ مسكويه: تجارب الأمم، ج٢/ص١٩٨؛ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٣/٣٧٥-٣٧٦.

(٣٢٤) المسعودي: مروج الذهب، ٢/١٣٥؛ مصطفى جواد: جاوان القبيلة الكردية المنسية، ص٧-١٠؛ آواز محمد علي عبدالکريم: الكرد- الجاوانية، رسالة ماجستير، مقدمة الى كلية الآداب، جامعة دهوك، ٢٠٠٢.

ناکۆکی و مەملەتی نیوان میرنشینە کوردیە کان و کاریگەری لەسەر پێوەندییە دیپلۆماسییە کان

ئەو کێشەکانی که لە نیوان فەرمانرەوایی میرنشینە کوردیە کاندا، هەبوون وایکرد که لەلایەن ناشتیخوازانەرە کۆمەڵێک چارەسەری ناشتیانە بگێریتەبەر بە مەبەستی دوورکەوتنەرە لە ڕووبەرۆبوونەرە یەکی چە کدرای و وەلانی هەموو ناکۆکیە کان و چارەسەرکردنی کێشەکان بەشیوەیەکی ناشتیانە و دیپلۆماسیانە، لەرێگەیی ئەو پێوەندییە دیپلۆماسییانەیی که لە نیوانیاندا هەبوو.

لەبەر ڕۆشنایی ئەو سنوورە جوگرافیاییەیی که وتبوو ژیڕ رکینی دەسەلاتی کوردەرە لەو سەرەدەمەدا که هەندیکیان لەشیوەی میرنشیندا بوون لە نیوچەکانی کوردستاندا و سەرپرای سروشتی ریکخستنی سیاسی پیکهاتەیی سیستمی دەرەبەگیتی زەوی و زارەکان و کۆنەبوونەرە هیژەکانیان بۆ بەرەنگاریبوونەرە هەموو دەستدرێژییەکی دەرەکی که دەکرایە سەریان، دەتوانین بلیین کورد چەند پێویستی بە دروستبوونی ولاتیکی یەکگرتوو هەبوو بۆ پاراستنی خۆی که ئەمەش خەونیکیی لە میژینەرە بەردەرەوامی کوردە تا ئێستە، بەلام چەندین هۆکار دروست بوون بۆ یەک نەگرتنی ئەم ولاتەرە، لەوانەش ناکۆکی نیوان دەسەلاتدارانی کورد و جیاوازی لە بەرژەرەندییاندا که بەدرێژیی میژوو هەبوو، ئەمەش وایکرد که هەریرەکه یان لەدژی ئەوی دیکە پەییوئندی دیپلۆماسی لەگەڵ ولاتانی دیکەدا ببەستیت.

هەلبەت ئەمەش کاریگەری زۆری کردبوو سەر هەلوێستی هیژەکانی دەرۆبەر و دەسەلاتی سیاسی خیلافەتی ئەو کاتەرە، بۆ زانینی ئەو ناکۆکیانە پێویستە تیبگەین که سروشتی ئەو گۆرانکاریانەیی بەسەر پێوەندی نیوان کوردا هاتووەرە چییەرە. لێرەرە دەتوانین نامازەرە بەو بارودۆخەرە بەدەین که وایکردبوو ئەو ناکۆکیانەرە لە نیوان

دهسه لاتدارانی کورددا دروست بیی. حکومتی شه‌دادی به‌پیی ئه‌و هه‌لکه‌وته جوگرافیهی تیا دامه‌زرا، و به‌و پییهی له‌ نیوچه‌یه‌کی دورده‌ستی ده‌ولته‌تی عه‌ببایی و له‌بارود‌و‌خی لاوازی ده‌ولته‌ته‌که‌ و له‌به‌رامبه‌ر سنووری چه‌ندین هی‌نز و ده‌ولته‌تی دژ به‌ده‌ولته‌تی عه‌ببایی دامه‌زرا، بارود‌و‌خیکی جیاواز له‌سه‌رجه‌م حکومت و میرنشینه کوردیه‌کانی دیکه‌ی هه‌بوو، له‌لایه‌که‌وه‌ خودی دامه‌زراندنی حکومته‌ته‌که‌ له‌سه‌رده‌می لاوازی فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجان و به‌دیله‌گیرانی فه‌رمانه‌ه‌واکه‌یان (سالاری مه‌رزبان) ده‌که‌وت و سه‌ری هه‌لدا،^(٣٣٥) هه‌روه‌ک پی‌شته‌ر تاماژه‌ی پی‌درا، پاشان ئه‌و شه‌ره‌ی له‌ نیوان (سالاری مه‌رزبان) پاش نازاده‌بوونی له‌ زیندان و (محمد بن شداد) له‌ سالی (٣٤٢/ک/٩٥٧ز) روویدا^(٣٣٦) به‌جۆرتک له‌ پی‌وه‌ندی شه‌ری نیوان دوو ده‌سه‌لاتی کوردی و دوو هاسی‌یه‌ک ده‌ژمیتردیته، به‌لام ئه‌و جۆره‌ پی‌وه‌ندی‌ه‌ش پاش چه‌ند سالتیک له‌و

---

(٣٣٥) سالاریه‌کان یاخود (بنو مسافر) ده‌یله‌می بوون، واته‌ کورد نه‌بوون که‌ محمد نه‌مین زه‌کی ده‌یانکات به‌ کورد. نه‌مین زه‌کی به‌ هه‌له‌ چووه، که‌ ده‌لیته‌ حکومتی سالاری له‌ نیو سالانی ٣٣٠-٤٩٠ک فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجانی کردووه، راستیه‌که‌ی خاوه‌نی نازه‌ربایجان (السالار مه‌رزبان بن مسافر) له‌ نیوان سالانی ٣٣٠-٣٤٦ک/٩٤٢-٩٥٧ز فه‌رمانه‌ه‌وایی کردووه، (ابن حوقل: صوره‌ الارض، ص ٢٩٠، ٢٠٢) له‌ سالی ٣٢٧ک (السالار مه‌رزبان) به‌ دیله‌ گیرا و له‌ قه‌لای سمیرم زیندانی کرا (احمد کسروی: شه‌ریاران، ج ٢/ص ١٦٢-١٦٣)، له‌ سالی ٣٤٢ک/٩٥٧ز نازادکرا، دوا‌ی ئه‌و فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجان که‌وته‌ ده‌ست (ابراهیم بن مه‌رزبان) که‌ ئه‌ویش سالی ٣٧٠ک یاخود ٣٧١ک له‌ لایه‌ن (ابوالهیجاء الحسین بن محمد الروادی) ه‌وه‌ به‌ دیله‌ گیرا. که‌ توانی زۆریه‌ی ناوچه‌کانی نازه‌ربایجان بخاته‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وای خۆیه‌وه‌. (احمد کسروی: شه‌ریاران، ١٦٢/٢) ابراهیم بن مه‌رزبان سالی (٣٧٣ک/٩٨٣ز) کۆچی دوا‌یی کرد. هه‌ندی ناوچه‌ی نازه‌ربایجان له‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی (مه‌رزبان بن اسماعیل بن وه‌سوزان) مایه‌وه‌ که‌ سه‌ر به‌ (بنو مسافر) بوو، که‌ (ابو الهیجاء الروادی) سالی ٣٧٤ک/٩٨٤ز به‌ دیله‌ گرت. به‌م گرتنه‌ ابوالهیجاء توانی پارچه‌کانی دیکه‌ی نازه‌ربایجان بخاته‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی ئه‌و. لی‌روه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌ویته‌ که‌ حوکمه‌رانی سالاری یاخود بنو مسافر له‌ سالی ٣٣٠ک ده‌ست پی‌نده‌کات و سالی ٣٧٤ک کۆتایی پی‌دیته‌. (احمد کسروی: شه‌ریاران، ١٦٤/٢)، بۆ زیاتر زانیاری بپوانه‌ (حسام الدین علی غالب: ان‌ریجان، ص ١٢٧-١٢٨).

(٣٣٦) منجم باشی: جامع الدول، ٦.

پرووداوانه پرووی له باشی کرد، سالاریه کان متمانه‌یان به (فضلون بن شداد) کرد و وهک
 فرمانپه‌وای شاری گه‌غبه ناسیان^(۳۲۷) که دواتر کرایه پیتسه‌ختی دووه‌می حکومتی
 شه‌دادی، له‌مه‌وه ده‌گه‌ینه نه‌وهی که پتوه‌ندی نیوان (شه‌دادی و سالاری) له دووپرسیانی
 شه‌ر و ناشتیدا درپژه‌یی کیشاو به‌پیتی نه‌وهی هه‌ردوولا هه‌ولتی یه‌کخستنی تواناکانیان
 بۆ لیدانی هیزه‌کانی به‌رامبه‌ریان و دوژمنانیان بده‌ن تا یه‌ک له‌دوای یه‌ک تینکشکان.
 خیلافه‌تی عه‌بباسیش که له نیوان سالاتی (۳۳۴-۴۴۷ک / ۹۴۵-۱۰۵۵ز) که‌وتبووه
 ژیر کاریگه‌ر و ده‌سه‌لاتی (بوه‌یه‌یه‌کان). بوه‌یه‌یه‌کان ده‌ستیان کرد به ده‌ستپوه‌ردانی
 کاروباری هه‌ردوو میرنشینی به‌نو حسنه‌ویه و به‌نو عه‌نناز، ئەم ده‌ستپوه‌ردانه‌ش له
 سالی (۳۵۹ک / ۹۶۹ز) دا ده‌رده‌که‌وێت کاتیک (رکن الدولة) هه‌لمه‌تیکێ کرده سه‌ر
 (حسنویه) به‌سه‌رکردایه‌تی (ابن العمید) بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ئەو هه‌لسوکه‌وته خراپه‌ی
 نواندی به‌رامبه‌ر (سه‌لان بن مسافر الکوودی)ی فرمانپه‌وای نه‌هاوه‌ند که سه‌ر به
 بوه‌یه‌یه‌کان سوو، هه‌روه‌ها به‌هۆی هه‌وله‌کانیه‌وه بۆ فراوانکردنی سنووری
 مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی و رینگرتن به کاروانه‌کان و سه‌ندنێ باج لییان،^(۳۲۸) (عضد الدولة)ش
 مردنی (حسنویه) و ناگزیکه‌کانی نیوان کوره‌کانی به‌هه‌ل زانی و ده‌ستی گرت به‌سه‌ر
 ماڵ و گه‌نجینه زۆره‌کانی (حسنویه) دا، له‌هه‌مان کاتیشدا ده‌ستی کرد به کوشتنی
 هه‌موو کوره‌کانی جگه له (بدر)، که جل و به‌رگی ده‌سه‌لاتی پتێ به‌خشی و کردی
 به‌سه‌رکرده‌ی کورده‌کانی به‌رزیکانی،^(۳۲۹) به‌م شپوه‌یه جارێکی دیکه (عضد الدولة)
 ده‌ستپوه‌ردان و ده‌سه‌لاتی خزی ده‌رخست بۆ به‌رپه‌واکردنی میرنشینه‌که و دواتر بۆ جاری
 دووه له‌سه‌رده‌می (به‌اء الدولة) دا بریاریدا به‌دانانی (بدر بن حسنویه) بۆ به‌رپه‌وه‌بردنی

(۳۲۷) منجم باشی: ه. س، ۷-۸؛ احمد کسروی: شهریاران، ۳/ ۲۷۶.

(۳۲۸) حسام الدین علی غالب: الکرد، ۲۶۲.

(۳۲۹) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۴۱۶؛ الروذراوری: ذیل، ۳/ ۱۰؛ حسام الدین علی غالب:

الکرد، ص ۱۴۳-۱۴۴، ۲۶۲-۲۶۳.

مولکه کانی، و له سالی (۳۸۸ک / ۹۹۸ز) دا جل و بهرگینکی دهسه لاتی جوانی بو نیراو نازناوی (ناصر الدین الدولة) ی لیترا. (۳۴۰)

ئهو پیوهندییهی که له نیوان (بدر بن حسویه) و میر (بهاء الدولة) دا زۆر باش و دیبلۆماسی بو و یه کهم ههولدانای ئهم په یوهندییه رزگارکردنی بدر بو (بهاء الدولة) و سوپاکهی بوو له مردن کاتیک که له لایهن (أبو الفتح بن العمید) سالی (۳۸۷ک / ۹۹۷ز) هه گه مارۆدران. (۳۴۱)

میر (بدر بن حسویه) ههردهم ههولتی ده دا بیر له وه نه کاته وه پیوهندییه کانی له گهژ (بها و الدولة) دا بیچچرینتی. به لام کاتی که وه زیره کهی (بها و الدولة) (علی بن أبو جعفر الدیلمی) (أستاذ هرمز) که به پیشه وای سوپا ناسرا بوو، ههستا به دانانی (ابو الفتح محمد بن. عناز) که سه رۆک عه شیرتی شازنجانی کوردبوو بو پاراستنی ریگای خوراسان، (۳۴۲) که به غداد ده به ستیته وه به هه مه دان، و دواى مردنی پارێزهری ریگه (قلج). میر (بدر بن حسویه) وای هه ستده کرد که ئهم کاره دژی ئهو کراوه، چونکه دۆژمنایه تیه کی زۆر هه بوو له نیوان ئهو و عنازی کوری دا، به هۆی ئهو و رکابه ریهی که له نیوانیاندا هه بوو له سه ر هه ندی ئیوچه که تیکه لی نیوان دهسه لاتی هه ردوو میر ده بو وه، هه ربۆیه له و پوه وه ده ستی به چهند کاریک کرد، یه که میان یارمه تیدانی (أبو العباس بن واصل) (۳۴۳) خاوه نی (البطحه) * که له فه رمانی (بهاء الدولة) ده رچوو بوو،

(۳۴۰) ابن الأثیر: الكامل، ۵۲/۹؛ ابن خلدون: العبر، ۹۹۶/۴.

(۳۴۱) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۲۹۱/۳؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۵۶.

(۳۴۲) ابن الأثیر: الكامل، ۲۶۷/۵؛ ابن خلدون: العبر، ۵/۴/۴.

(۳۴۳) ابن الجوزی: المنتظم، ۵/ ۵۷؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ۳۲۸ / ۱۱.

* البطحه: زهویه کی فراوانه له نیوان (واسط و البصره)، په نداوگهی دیجله و فوراته، (نیوچهی زۆنگاوی ئیستهی عیراق ده گرتیه وه)، (الزمخشري: الجبال والامکنه والمیاه، تحدا/ ابراهیم السامرائی، بغداد، ۱۹۶۸، ۲۶).

(۳) هزار سواری دایه و سوپاکه‌ی پین به‌هیئت‌کرد و به‌رهو (بهاء الدولة) کشا بز
به‌ره‌نگار بوونه‌وی. (۳۴۴)

دوهم بانگ‌کردنی (أبو جعفر الحجاج بن هرمز) که لای قلعج دابه‌زیبوو له‌لایه‌ن
پاریزه‌ری ریگای خوراسان بوو و نه‌وانه‌ی که له ناکۆکیدا بوون له‌گه‌ل پیتشه‌وای
سویا، (۳۴۵) و سوپایه‌کی بۆ ریکنخست و هه‌ندی سهرکرده‌ی کوردیشی خسته نیو
سوپاکه‌ی له‌وانه (هندی بن سعدی، أبو عیسی شازی بن محمد، ورام بن محمد الجوانی) و
داوای لی‌کردن به‌رهو به‌غدا بکشین و گه‌مارۆی بده‌ن و کاتی ئەم سوپایه نزیك به‌غدا
بووه‌وه میری هۆزی عه‌ره‌ب (أبو الحسن علی بن مزید الاسدی) یش پیوه‌ندی پیوه‌ کردن
که ئەمیش پیوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل (بهاء الدولة) له خۆزستان تینک چوو بوو. ئەم‌ه‌ش
وایکرد که ژماره‌ی ئەو سوپایه‌ی گه‌مارۆی به‌غدادی دا زیاد بکات و گه‌یشته (۱۰) ده
هزار سوار، (۳۴۶) به (۶) کم له به‌غدا نزیك بوونه‌وه و بز ماوه‌ی یه‌ک مانگ گه‌مارۆی
به‌غدا یاندا و خه‌ریک بوو به‌غدا بروخی، به‌لام میر (أبو الفتح بن عناز) که میریکی
کورد بوو به‌په‌له‌ فریای که‌وت به‌مه‌به‌ستی پاریزگاری له‌به‌غدا شان به‌شانی پیتشه‌وای
سویا که‌وته به‌رگری که پاریزگاری له‌به‌غدا ده‌کرد، (۳۴۷) وشکی و ئاولی‌پان پشتی
حوشتره‌کانی شکاند، شکاندنی (أبو العباس بن واصل) له نه‌هواز له‌شه‌ری‌کدا له‌گه‌ل
(بهاء الدولة) بووه هۆی به‌هیئت‌بوونه‌وی (بهاء الدولة) و به‌رزبوونه‌وی وری سوپاکه‌ی،
و شکاندنی گه‌مارۆی به‌غداد و کشانه‌وه لی‌تی. و له نه‌غامدا (أبو جعفر أبو عیسی)
گه‌رایه‌وه بۆ حولوان، و مزیدیش گه‌رایه‌وه ولاتی خۆی، (۳۴۸) له‌لایه‌کی تره‌وه میر (بدر

---

(۳۴۴) ابن الاثیر: ۵/۵۶۰؛ ابن کثیر: البدایة والنهاية، ۱۱/۳۳۸.

(۳۴۵) ابن الاثیر: الكامل: ۵/۵۶۷.

(۳۴۶) ابن الاثیر: الكامل: ۵/۵۶۷؛ (ابن خلدون، العبر، ۴/۵۱۵).

(۳۴۷) (ابن خلدون، العبر، ۴/۵۱۴).

(۳۴۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵/۵۶۷؛ ابن خلدون، ۴/۵۱۵، حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۵۸-.

بن حسنویه) نه‌یده‌توانی دوژمن کارییه‌کانی (ابو الفتح بن عناز) و پرکه‌به‌ری له‌بیر بچیته‌وه، وه‌ک په‌لاماردانی مائی یه‌کینک له‌ لایه‌نگرانی که‌ ناوی (جعفر بن عوام) بوو و گرتنی (ابو العباس بن واصل) که‌ له‌ ریگه‌یدا بوو پیوه‌ندی له‌ گه‌لدا پیوه‌ بکات، و دایانه‌ ده‌ست (بهاء الدولة) و نه‌ویش بریاریدا که‌ بیکوژن،^(۳۴۹) یان بینترین بۆ به‌غداد بۆ پیشه‌وای سوپا به‌و مه‌به‌سته‌ی نه‌که‌وێته‌ ده‌ست لایه‌نگرانی. ئەم کارانه‌ش به‌مه‌به‌ستی تۆنه‌سه‌ندنه‌وه‌ بوو له‌ (ابو الفتح بن عناز) که‌ توانی ده‌ست به‌سه‌ر موئک و مائیدا بگری له‌ حولوان و کرماشان (قرماسین)،^(۳۵۰) به‌لام (أبو الفتح بن عناز) پای کرد بۆ موصل و په‌نای برده‌به‌ر (رافع بن محمد بن مقن) که‌ یه‌کینک بوو له‌سه‌رۆک هۆزه‌کانی (بنو عه‌قیل)ی عه‌ره‌بی و نامه‌یه‌کی بۆ (رافع) نارد که‌ تیایدا باسی په‌یوه‌ندییه‌ دییلۆماسییه‌کانی ده‌کات له‌ گه‌ل باوکیدا و گله‌یی نه‌وه‌ی لێنده‌کات که‌ نه‌یاره‌که‌ی له‌خۆی گرتووه‌ و داوای لێنده‌کات که‌ ده‌ری بکات تا پیوه‌ندیه‌کانیان بگه‌رێته‌وه‌، به‌لام (رافع) وه‌ک کاریکی مرۆقاییه‌تی و بنه‌مایه‌کی عه‌شایرانه‌ ئەم کاره‌ی په‌تکرده‌وه‌. ئەمه‌ش وای له‌ بدر کرد له‌ سائی (۳۹۷/ک/۱۰۰۶ز)دا سوپایه‌ک بنیتریه‌ سه‌ر (رافع) و موئک و مائی (رافع) تالان بکات که‌ ده‌که‌وته‌ دیوی رۆژه‌لاتی رپووباری دیجله‌وه‌ ده‌ستی به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا گرت،^(۳۵۱) و ماله‌که‌ی که‌ ده‌که‌وته‌ (المطيرة) و قه‌لای (البردان) که‌ سه‌ر به‌ (رافع) بوو. هه‌مووی سوتاند و بیره‌کانی پرکرده‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌س تیایدا نیشته‌جێ نه‌بن، و کاتی ئەم هه‌واله‌ ناخۆشه‌ گه‌یشته‌ (رافع)، (أبو الفتح) درکی به‌وه‌کرد که‌ ئەم بۆته‌ هۆی ئەم هه‌موو ناخۆشیه‌ و ده‌ستبه‌جێ موسلی به‌جێ هێشت و پیوه‌ندی کرد به‌ پیشه‌وای سوپا له‌به‌غدا و داوای پارێزگاری لێکردن و نه‌ویش

(۳۴۹) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۶۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۵۰) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۶۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۵۱) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۷۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵؛ حسام الدین علی غالب: الكرد،

ریزی لینگرت و به‌لینتی سهرکهوتنی پێدا،^(٢٥٢) به‌لام ئەوهی (به‌اء الدولة) دواى ئەوهی که رزگاری بوو (ابو العباس بن واصل) دوژمنه سهر سهخته‌که‌ی بوو ئەوهی له‌بیر نه‌چوو بوو که میر به‌در یارمه‌تی بۆ (ابن واصل)ی نارد بوو سوپایه‌کی بۆ داگیرکردنی به‌غداد له‌لایه‌ن (ابو الفتح)ه‌وه ناردبوو داواى له وه‌زیره‌که‌ی خۆی کرد که پیشه‌ه‌واى سوپا یارمه‌تی بدات بۆ سهرکهوتنی گێڕانه‌وه‌ی مولک و ماله‌که‌ی که له‌ژێرده‌ستی میر به‌دردا بوو،^(٢٥٣) له‌ سالی (٣٩٧ه‌/ ١٠٠٦ز)دا پیشه‌ه‌واى سوپا بریاریدا هه‌له‌تیک رێک بخات و بیبات به‌ره‌و ولاتی (بدر بن حسویه) و پاره‌یه‌کی زۆری خسته‌ ژێر ده‌ستی بۆ خه‌رجی سوپا‌که‌ی. له‌کاتی گه‌یشتنی سوپا‌که‌ بۆ ناوچه‌ی (جندیساپور) میر به‌در نامه‌یه‌کی بۆ نارد و تیایدا هاتبوو "تۆ ناتوانی ئەوهی (بنو عقیل) ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتوه‌ له‌یه‌که‌ کارگێڕیه‌کان، له‌ نیوان ئەوان و به‌غداد فه‌رسه‌خێکه‌ و (واتا ٦کم) رێک کهوتن له‌گه‌لیان (ناشت بوومه‌وه) ئە‌ی تۆ چۆن ده‌توانی ولاته‌که‌م داگیرکه‌ی و ئەوه‌ی من هه‌مه‌ له‌ مولک و مال تۆ نیته".^(٢٥٤) به‌لام میر (بدر بن حسویه) دوو رێگه‌ چاره‌ی خسته‌ به‌رده‌می بۆ ئەوه‌ی به‌کێکیان هه‌لبژێری، به‌که‌م جه‌نگ (جه‌نگ که‌س نازانی نه‌خامی بۆ کێیه، نه‌گه‌ر دۆرام هه‌یچ قازانجیکێ بۆ تۆ نییه، چونکه‌ من خۆم له‌ ولات و شورای خۆم قایم کردوه‌ و له‌پاره‌ی خۆم خه‌رج ده‌که‌م)،^(٢٥٥) به‌لام رێگه‌ی دووه‌م باشه‌ (که‌ نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ بێرێک پاره‌ی به‌ده‌می که‌ تۆ و سه‌رکرده‌که‌ت پێی پازی بن و ناشت ببنه‌وه)^(٢٥٦) پیشه‌ه‌واى سوپا له‌سه‌ر ناشتبوونه‌وه‌ پازی بوو به‌رامبه‌ر بێرێک پاره‌ که‌ میر به‌در بیدات بۆ خه‌رجی سوپا‌که‌ی به‌م شێوه‌یه‌ میر توانی توانای

(٢٥٢) ابن الاثیر: ه. س، ٥/ ٥٧٨؛ ابن خلدون: ه. س، ٤/ ٥١٥، حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٦٦.

(٢٥٣) ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٥٦٨-٥٦٩؛ ابن خلدون: ٥/ ٥١٤-٥١٥.

(٢٥٤) ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٥٦٩.

(٢٥٥) ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٥٦٩.

(٢٥٦) ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٥٧٠؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٦١-١٦٢.

سیاسی و دیپلوماسی خوئی دهریختات و میرنشینه که ی له مالتویرانی و کاره ساتی جهنگ رزگار بکات، میر (هلال بن بدر) له دایکینک بوو له هوزی (الشاذنجان) که (أبو الفتح محمد بن عناز) سهرکردایه تی ده کرد و کاتی خوئی میر بدر خواستبووی، سهره پای پیوهندی ژن و ژنخواری له نیوان نهم دوو هوزدها، بهلام کینرکیسه کی عه شایه ری و کیشمه کیشمیک له نیوانیاندا هه بوو له سهر نهو نیوچانه ی له ژیر ده ستیاندا بوو،^(۳۵۷) سهره پای به کارهیتانی یاسای دوژمنی دوژمنه کهم دوژمنه له لایه ن میره کانی هه ردوو هوزده کهوه، نهمهش بووه هوی نهوهی که له دوای له دایک بوونی میر (هلال) دایکی دوور بخاتهوه و له سهر وتهی ابن الاثیر (دووری و پهراگه ندهی دل)^(۳۵۸) کهوته نیوانیانسه وه و کوره که ی دیکه که ناوی (ابو عیسی) بوو بهریتزر بوو لای و نهم دوورخستنه وه و پشتگویتخته کاری کرده سهر میر (هلال) له دواییدا و بووه گریهک له پیوهندیه کانی له گه ل باوکیدا، نهمهش له یه کینک له گه شته راوییه کانیدا که هارپتیه تی باوکی کرد، ده رکهوت. نهویش نهوه بوو که (هلال) شیرینکی به بن پرسی باوکی بینی و کوشتی له کاتینکا که (بدر شیرینکی بدیایه به دهستی خوئی ده یگوشته)،^(۳۵۹) نهمهش بووه هوی توپه بوونی باوکی و پیی وت: "تو واده زانی فه تحت کردوه، چی جیاوازی له نیوان شیرو سه گدا هه یه؟"^(۳۶۰) میر بدر نهم قسه یه ی دا به پرووی کوره که ییدا له ترسدا بوو له توپه بوونی، وهک نهوهی (ابن الاثیر) باسی لیوه ده کات،^(۳۶۱) له لایه کی تره وه کاری کرده سهر دهروونی (هلال) و وای چاوه روان ده کرد که باوکی ده ست خوئی لی بکات، بهلام به

(۳۵۷) الکامل، ۵/۵۶۷؛ ابن خلدون، ۵/۵۱۴.

(۳۵۸) ابن الاثیر: الکامل، ۵/۵۸۰؛ پی ده چیت میر بدر ژنیک کی دیکه ی هینا کهوا به لایه وه خو شه ویست و له پیشتر بوو و کورینکی بز هینا به ناوی (ابو عیسی) و هیچ سه رچاوه یه کی میژووی به ته وای باسی ناویان نه کردوه.

(۳۵۹) ابن الاثیر: الکامل، ۵/۵۸۰.

(۳۶۰) ابن الاثیر: ۵/۵۸۱.

(۳۶۱) الکامل: ۵/۵۸۱.

پیچده وانهوه کاری کرده سدر نهوهی له باوکی دورور بکه ویتتهوه، له گهژ دهرده سهری بدر
 بۆ دایکی (هلال) هدر له کاتی له دایکبونی (هلال) هوه، نیدی (بدر) گۆپا و کهوته
 کتیرکئ و رق لیبون و بۆ نهوهی رزگاری بیته له کوره کهی، (الصامغان) ی پئ به خشی
 و ناگداری کردهوه له وهی که خراپه نه کات بهرامبهر (أبن الماضي) که حاکمی
 شاره زورر بو و له لایه ن میر (بدر بن حسویه) هوه دانرابوو. ^(۳۶۲) به لام (هلال) زانی که
 (الصامغان) نیوچه دیه کی هه ژار و بی دهرامه ته له چاو نیوچه کانی تردا وه ک شاره زورر،
 و له ترسی نهوهی که نه وه کو (أبو عیسی) ی برای ده ست بگری به سهر مولک و مائی
 میرنشینه که یاندا دواى مردنی باوکی و بۆ تۆله سه ندنه وهی له باوکی به خۆی نه و
 دورره پهریزیهی توشی هات له دواى له دایک بوونیه وه و گه وه بوونی دورر له باوکی و
 به هۆیه وه زۆر هه ولیدا زه فدر به (ابن الماضي) بهیته و هه ره شهی لیکرد که خۆی
 تۆله ی لی بکاته وه، بۆیه هه ولتی ده دا که وا له (گولا، پیرۆین = القمقم) رزگاری بیته که
 باوکی تیی خستبوو، سه ره پای نه وهی که دوژمنه کانی میر (بدر) درکیان بهر
 دورره پهریزیهی نیوان (هلال و بدر) ی باوکیدا کردبوو. ^(۳۶۳) به تیپه ربوونی کات نه م
 دورره پهریزیه وه بووه دوژمنکاری و هانی هلالیان دژی باوکی ده دا. وه زیر (الخطیر أبو
 علی) که پیشتر رۆلئیکی بالای گتیرا له وه کیشه یه و له سه ره تای سالی
 (۳۹۲/ک ۱۰۰۲) دا هه ولتی ده دا پیته ندی به (هلال) و میره کانی دیکه ی ده ورره وه
 بکات به مه به ستی دروستکردنی کیشه له نیوان نه وان و میر (بدر) دا، ^(۳۶۴) له
 راستیدا نه مه ش گه وره ترین هۆ بوو وای کرد میر (هلال) دژی باوکی بوه ستی. ^(۳۶۵)
 به م شیویه هه ولته کانی میر (بدر) بی سوود بوو له وهی وا له کوره کهی بکات ده ست

(۳۶۲) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۶۳) ه. س، ۵/ ۵۸۰-۵۸۱؛ ه. س، ۴/ ۵۱۵.

(۳۶۴) هلال الصابی: تاریخه، ۴/ ۴۵۳.

(۳۶۵) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر فی اخبار المراد بشر، ۲/ ۴۳۸؛ حسام الدین علی غالب:

الکرد، ص ۱۷۲-۱۷۳.

بهسەر شارەزووردا نەگرت، سەرەپای ئەوەی (ابن الماضی) نامادەبوو سالانە (۱۰۰) هەزار درەهم بدات بەو مەرجەیی پەلاماری شارەزوور نەدات، بەلام (هلال) سوپایەکی کۆکردووە و پەڕوی کردە شارەزوور و گەمارۆیدا و توانی بچیتە نێو شارەکە و (ابن الماضی) کەسوکاری بکوژی و دەستی گرت بەسەر مولک و مالهەیدا.^(۳۶۶) ئەم کارە (هلال) باوکی نیگەرانی کرد و زۆر تووشی دڵەپراوکی کرد و بریاریدا پووبەپەڕوی کۆرەکەیی بوەستیتەو و لەشویی خۆی رایگری، بەلام (هلال) لەپێی داوەشکردنی پوول و پارەو بەسەر سەرکردە و سوپاکەیدا توانی ورده ورده بەلای خۆیدا رایان بکیشێ، کە ئەمەش بە پێچەوانەی میر (بەدر)ی باوکییەو بوو کە مرۆقتیکی قرچۆک و دەستنوکار بوو، و هیچ جۆرە یارمەتییهکی سەربازەکانی نەدەدا، تەنانەت (ابن خلدون) وەسفی دەکات دەتێ "بدر رەزێل و پێسکە بوو"^(۳۶۷)، لەکاتیئێدا واپیویست بوو پارە خەرج بکات تا خەلکی بۆلای خۆی رابکیشێ، بەلام خەلک پەشتی تێکرد و پوویان کردە (میر هلالی) کۆری. وادیارە میر (بدر) لەپەڕوی داراییەو لە (أبو جعفر) دەچی لەلایەك پارە بۆ کاری خێر و چاکە خەرج دەکات و لەلایەکی ترەو دەیگێریتەو بەشێوەیەکی کەم کەم خەرجی دەکات. لە سالی (۴۰۰/ز)دا میر بەدر سوپایەکی رێکخست و کەوتەری بۆ پووبەپووبوونەو لەگەڵ میر (هلال) لە دەرگای شاری دینەوهر.^(۳۶۸) لەکاتی پووبەپووبوونەو بەشێکی زۆر لە سوپای (بدر) کە لە عەشیرەتی بەرزیکانی بوون رایانکیشایە لای هیلال و تەرازووی هێز بەلای (هلال)دا کەوتەو و سەربازەکانی توانیان میر (بدر) بەدیل بگرن و بردیان بۆ لای (هلال)،^(۳۶۹) هەندێک لە کەسە نزیکەکانی (هلال) پێیان وت بیکوژی بەرامبەر بەو کارانەیی کە پێیان هەستاو، بەلام

(۳۶۶) ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴ / ۵۱۵.

(۳۶۷) العبر، ۴ / ۵۱۵.

(۳۶۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴ / ۵۱۵؛ البدلیسی: الشرفنامه، ۲۸.

(۳۶۹) ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۵۸۱.

(هلال) چوه لای باوکی و پیتی وت "تۆ میریت و من ریکخه ری سویاکه تم.." (۳۷۰) به هدرحال نهر نهرم و نیانیهی که (هلال) پیشانیدا بهرامبهر به باوکی، بهلام باوکی به فروفیل و تهله که بازی به ره و پوری بووه ده مهش لای (ابن الاثیر) (۳۷۱) درده که وی که دهلی: "باوکی فیلی لیکرد و پیتی وت: با کهس نه مهت لی نه بیستی و هدموومان له ناو بیچین، نه قه لایه بو تویه و هیمای وهرگرتنی بهوشیوانه یه، و پاریزگاری نه مولک و ماله بکه که تیایدایه و تۆ میری، چونکه خه لکی وا به مانه وهی ده زانن..."، و ده مه وی یه کیک له قه لاکام بو جیبهیلی و اباشه لای درازینه بیت، بوئه وهی تیایدا خۆم تهرخان بکه م بو خواپهرستی، بهم شیویه (هلال) بریک پاره ی پیدایا بو خه ر جکردنی و تیرکردنی پیدایسته کانی.

کاتی که (بدر بن حسویه) له قه لاکه جیگیر بوو دهستی کرد به ناوه دانکردنه وه و تۆکه کردنی و دهستیگرد به پیونده یه دیبلۆماسییه کانی و دهستویردانه پیونده ی به نیاره کۆنه که یه وه کرد که ناوی (ابو الفتح محمد بن عناز) بوو که گه وهی شازنجان بوو و داوای ناشتبوونه وه و هاوکاریکردنی لیکرد بو له ناو بردنی (هلال) بهرامبهر به وهی دهست به سه ر مولکه که یدا بگری، له هه مان کاتدا پیونده ی به (ابو عیسی بن شاذی بن محمد) کرد که له (اسد آباد) داده نیشت، (۳۷۲) و هه مان پیشنیاری پیشووی پیشکه ش کرد و هه وائی بو هۆزی الجورقان (گۆران) ی نارد که هاوکاری بکه ن، داوی نه وهی که خه لکی هۆزی برزیکانی به لای هیلالدا شکانده وه. (۳۷۳)

(۳۷۰) ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۵۸۱.

(۳۷۱) الكامل، ۵ / ۵۸۱.

(۳۷۲) ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۵۸۱.

(۳۷۳) حسام الدین علی غالب: الکرد: ۱۷۶.

به‌راستی (أبو الفتح بن عناز) هیرشی کرده سهر قرمسین و دهستی به‌سهردا گرت (أبو عیسی شاذی بن محمد) به‌رهو شاپور خواست کشا به‌مه‌به‌ستی به تالابردنی مولک و مالی (هلال) و به‌وتهی (ابن الأثیر) دهستی به‌سهردا گرت.^(۳۷۴)

له‌گه‌ل هۆزی (المجورقان) یدا قه‌لای (شاپورخواست)ی به‌تالان برد که به (دزیز) ناسراویو به‌خیراییه‌کی زۆر سوپاکه‌ی له دینه‌وه‌روه بز (شاپورخواست) که‌وته پری بهو هیوایه‌ی رووبه‌رووی (أبو عیسی) ببیته‌وه و مولک و ماله‌که‌ی لی بسینتیه‌وه، به‌لام که (أبو عیسی) به‌م کاره‌ی (هلال)ی زانی ده‌ست و برد نیوچه‌که‌ی به‌جی هینشت و پرووی کرده (نهایه‌ند) که نه‌وکات له‌زیر دهستی (أبو بکر بن رافع)دا بو،^(۳۷۵) (هلال) به‌وه‌شوه نه‌وه‌ستا به‌لکو دوا‌ی (أبو عیسی) که‌وت و توانی چوارسه‌ده‌کس له ده‌یله‌می‌ه‌کانی بکوژی که له نیوانیاندا (۹۰) میری تیدابوو، له‌وانه (عبدالملک ماکان، اسماعیل الصعلوک، أبو العباس الحاجب)، ههر له‌وکاته‌دا (هلال) پی‌نوه‌ندی به (أبن الرافع) کرد نه‌مانه‌تی پیدا به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی (أبو عیسی)ی بداته ده‌ستیه‌وه و دواتر توانرا (أبو عیسی) ده‌ستگیر بکری، به‌لام (هلال) لئی بو‌رد و کردی به‌یه‌کیک له نزیکه‌کانی خوی،^(۳۷۶) که نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی دووربینی و سیاسه‌تمه‌داری (هلال) پیشان ده‌دات.

کاتی (بدر بن حسویه) هه‌والی نه‌م سه‌رکه‌وتنانه‌ی (هلال)ی کو‌ری پی‌نگه‌یشت ده‌سته‌به‌جی داوای یارمه‌تی له میر بو‌یه‌ی (بهاء الدولة) کرد،^(۳۷۷) و نه‌میش هه‌رزوو داواکه‌ی جیبه‌جی کرد. له‌راستیدا به‌په‌رۆشه‌وه چاره‌پیتی نه‌و روژی ده‌کرد ده‌ست به‌سه‌ر نیوچه‌کانی میرنشینی حسویه‌دا بگریت و هه‌موو مولک و مال و گه‌وه‌ره‌کانی قه‌لای

---

(۳۷۴) الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۵) ابن الأثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۶) ابن الأثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵، حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۷۶.

(۳۷۷) ابن الأثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۶.

شاپورخواست بگری و خیرا بریاری به (فخر الدولة)ی وهزیریدا که سوپایهک نامادهبکات و بدهووترین کات پیئوهندی به میر (بدر) له شاپورخواست بکات.^(۳۷۸)

کاتج که نهم سوپایه گهیشته شاپورخواست سهیریان کرد کهوتوته ژیر دهسهلاتی هلال و (هلال) به (ابو عیسی)ی وت سوپای (بهاء الدولة) هاتوو و رای تو چیه نهویش ناگاداری کرد که رای من نهویه بهرو روویان نهبیتهوه و گویرایهئی بؤ (بهاء الدولة) پیشان بدهیت و ههولبدهیت رازیان بکهیت خؤ نهگه نهم ههولشه سهری نهگرت نهوا بیان جهنگینه و تنگاریان بکه و لییان دورکهوهروه و نهم کارهش چهند جاریک دووباره بکهروه، چونکه نهمان ناتوان بؤ ماوهیهکی دور و درژ لهگهلتا له جدهنگا بن. چاکره بیرت بهلای نهوهدا نهچیت که نهم سوپایه وهک نهو سوپایه نییه که له دهروازی (نهاوند) پیئ گهیشتی و توانیت بهسهریاندا سهریکهوی "نهو سوپایه چندین جار لهلایه ن باوکنهوه شکینراوه".^(۳۷۹)

بهلام (هلال) له وهرگرتنی نهم ناموژگاریانه کهوته گومانهوه وتی "فیلت لیکردم و ناموژگاریت نهکردم و ویستت درژهی پیبدهیت بؤ نهوی باوکم بههیز بیت و من لاوازم و کوشتی"،^(۳۸۰) و سوپاکهی خستهری بؤ لهناوبردنی سوپاکهی (فخر الملک). و کاتج که سوپاکهی نزیک بووهوه و دنیا شهو بوو بهرو روویونهوهی (هلال) بووهوه (فخر الملک) تیپیکهی بهجئ هیشت بؤ پاریزگاریکردن لهپشتهوه که زهخیره و خواردنی سوپاکهی تیابوو، و که هلال چاری بهو سوپایه گهورهیهی (فخر الملک) کهوت، له کوشتنی (ابو عیسی) پهشیمان بووه و ههستی کرد که ناموژگاریهکانی لهجیتی خویدا بووه، بهلام کاتی پهشیمان بوونهوه نهماوو.^(۳۸۱) کاتج که ههستی کرد ناتوانی بهروه

---

(۳۷۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۶؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۷۷.

(۳۷۹) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۸۰) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۸۱) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲.

رووی نهو سوپایه بوهستیتتهوه یه کیکی ناردهلای (فخر الدوله) و پیسی وت "من نهاتووم بز شهر، بدلکو هاتووم لیت نریک بیهوه و له ژیر فرمانه وایی توّدا م." (۳۸۲)

(فخر الملک) پیسی باش بوو نه م پیتشیارهی قبول بکات و یه کیکی ناردهلای (بدر بن حسنویه) تا پیتشیارهی (هللال) ی پیسی بگه یهنی، بهلام (بدر) زور به ناشیرنی ههلسوکهوتی له گه ل په یامبهره که دا کرد و ده ریکرد و ناردی بز (فخر الملک) و پیسی وت که "نه مه فیلکی هلاله، کاتسی به لاوازی زانی و واباشه دهست له گهردنی هه لنه گری" (۳۸۳) نهو کاته (فخر الملک) ههستی کرد که چهنده دوژمنایهتی هه یه له نیوان (بدر بن حسنویه) و (هللال) ی کوپی و بریاری بز سوپاکهی ده رکرد که هیش بکهنه سهر سوپاکهی (هللال) که نه یده توانی به رهنگاری سوپاکهی (فخر الملک) بیتهوه و خیرا به دلیل گراو داوای له (فخر الملک) کرد که نه یداته دهستی باوکیهوه. (فخر الملک) بهوه پازی بوو و هلایش قهلاکه ی شاپورخواستی، دایه دهست (فخر الملک) که به هویهوه ده توانی قهلاکه بکاتهوه، (۳۸۴) بهلام دایک و نهو که سانه ی له ده روه ری بوون په فزیان کرد که قهلاکه به نه دهستهوه تا نه مانه تیان لی وهرنه گرن و (فخر الملک) یش نه مانی پیدان و خوی و هاورنکسانی سهرکه وتنه سهر قهلاکه و دوا ی تالاتکردنی و بردنی هه موو گه وهر و نهو شته گران به هانه ی که تیایدابوو "چل هه زار (به دره) * ده رهم و چوارسه د (به دره) لیره نالتون و چهن دین گه وهر و جل و بهرگ و چه کی تیایدابوو" (۳۸۵) قهلاکه درایه دهست (بدر) به پیسی گیرانه وهی (ابن کثیر)، (بدر)

(۳۸۲) ابن الاثیر: الکامل، ۵ / ۵۸۲.

(۳۸۳) ابن الاثیر: الکامل، ۵ / ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴ / ۵۱۵.

(۳۸۴) ابن الاثیر: الکامل، ۵ / ۵۸۲.

* به دره کیسه یه که له پیستی بهر خوله دروست ده کریت بز پاراستنی پاره. (الکرملی: النقود العربیة و علم النمیات، المطبعة العصریة، القاهرة، ۱۹۳۹، ص ۱۴۴).

(۳۸۵) ابن الاثیر: الکامل، ۵ / ۵۸۲؛ سبط ابن جوزی: مرآة الزمان، ۲۹۶.

ده هزار درهم یا خود ده هزار دینار لهخۆ ده گرتیت، بهم شیتویه درده کهوی که قهلاکه نزیه کهی (٤) ملیون دینار نالتونی تیا بووه که پاره یه کی نیجگار زۆر بووه بۆ ئه و سدرده مه. ^(٢٨٦) نه گهر توانای کپینی ئه و پاره یه به هه ند وه رگ رین که له و سدرده مه دا هه بووه. ^(٢٨٧) (فخر الملك) ئه م پاره یه ی برد و پووی کرده به غدا و دوای ئه و ی که (٧) هزار (به دره) ی دره می دا به (بدر بن حسنویه) نزیکه ی چوار ملیون و هه و ته سد دینار و زیاتر له سئ ملیون دیناری بۆ خۆی هه لگرت ^(٢٨٨)، ئه و ی ماوه ته وه که ده کاته بیست و شه ش ملیون دینار لای نزیکه کانی خۆی دایناوه. به ناوی خواستراوه و تۆماری کرد و سه ره پای ئه و پاره یه ی که لای هه ریه که یان بووه. گتپانه وه هه یه ده رباره ی چۆنیه تی ده رختنی ئه م پارانه که ده لئی "ده رکردنی پاره به شیتویه کی سه رسوپه یته ر بووه، (أبو علي الرخجي) که وه زیر بووه ئه م پاره یه ی که ئه مانه ت بووه لای خه لکی و (فخر الملك) له قه لاکه ی (بدر بن حسنویه) زیاتر له هه زار کیسه دیناری بۆ خۆی دا گیر کرد وه... هتد" ^(٢٨٩).

زۆری شته گران به ها و گه وه ره کانی شاپورخواست وای کرد که میره کان و وه زیره کان هه له یان هه بیته بۆ ده سته سه را گرتنی و زۆریه یان فریودا و به شیتویه ئه فسانه یه که درده کهوی، بۆیه شاعیره کان زۆر به (فخر الملك) یان هه لدا کاتنی که توانی ده ست به سه ر ئه و قه لایه بگرتی و به شیتویه که وه سفیان ده کرد که ئه و قه لایه ئه وه نده به رزه نزیکه ئاسمان بۆ ته وه.

له زستانی (٤٠٥/١٥٠١ ز) دا ه (طاهر بن هلال بن بدر) که به کوشتنی باپیوی زانی، هه ولیدا هه موو ئه و مولکانه ی باوکی ده ست که ویتته وه که له و کاته دا (شمس الدوله) ده ستی به سه ردا گرت بوو. بهم شیتویه شه ریک دروست بوو له نیوان میر (طاهر

(٢٨٦) البداية والنهاية، ٣٥٤/١١.

(٢٨٧) ابن العماد: شذرات الذهب، ١٧٤/٣/٢.

(٢٨٨) سبط ابن الجوزي: مراة الزمان، ٣٠٣؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٧٩ - ١٨٠.

(٢٨٩) سبط ابن الجوزي: مراة الزمان، ٣٠٣؛ ابن الوردي: تاريخه، ٣١٦/١.

بن هلال بن بدر) و میر (شمس الدولة بن فخر الدولة البويهی) به‌مه‌به‌ستی و ده‌ده‌سته‌ینانه‌وه‌ی نه‌و میراته شه‌رعیه‌ی باوکی، به‌لام نه‌غامی نه‌م شه‌ره‌ش له قازانجی میر (شمس الدولة) ی بو‌یه‌ی شکایه‌وه، میر طاهریش هاوشی‌وه‌ی باوکی به‌دیل گیرا،^(۳۹۰) و ناردیان بۆ همدان بۆ نه‌وه‌ی زیندانی بکری، نه‌و هۆزه کوردیانه‌ی که سهر به (طاهر) بوون (أبو سیا)، هۆزی لوړ و شاژنجان پی‌وه‌ندیان کرد به (أبو الشوك بن أبو الفتح العنازی) میری میرنشینی عدنازیه‌وه که نه‌مه‌ش نه‌یاری بوو و هۆزی جورقانی‌ش پی‌وه‌ندی به (شمس الدولة البويهی) یان کرد،^(۳۹۱) نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌رده‌خات له‌گه‌ژ ده‌رکه‌وتنی بچوو‌کتیرین ناکۆکی له نیوان خۆیاندا په‌یوه‌ندیان ده‌کرد به دوژمنه‌کانیانه‌وه که نه‌مه‌ش زیان‌تکی زۆری گه‌یان‌دۆته ریزه‌وه‌ی می‌ژووی کورد له هه‌موو بواره‌کاندا وه‌ک بوا‌ری دیبلۆماسی و سیاسی و ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنی‌بری و ته‌نانه‌ت شارستانی‌ش.

دوا‌ی نه‌وه‌ی سوینی‌دی خوارد که گو‌تپایه‌لی (شمس الدولة البويهی) بیت، میر (طاهر بن هلال) تا سالی (۶۰۶/ک/۱۰۱۵ز) له‌زیندانا بوو، دواتر نازاد‌کرا و کرا به حاکمی کورده‌کان له نیوچه‌ی شاره‌زوور و دینه‌وه‌ر و چه‌ند کۆمه‌لی‌تکی کوردی تری‌ش پی‌وه‌ندیان پی‌وه کرد که بووه هۆی به‌هیزبوونی پله‌وپایه‌ی. نه‌مه‌ش بووه هۆی بی‌زار‌کردنی دوژمن و نه‌یاری بنه‌مائه‌که‌ی (أبو الشوك بن أبو الفتح العنازی) که هه‌رده‌م هه‌ولتی ده‌دا ده‌سه‌لاتی که‌م بکاته‌وه و له‌ته‌غامدا کیشه‌یه‌کی گه‌وره که‌وته نیوان هه‌ردوو میرنشینه کوردیه‌که‌وه که نه‌غامه‌که‌شی به‌شکسته‌هاتی (أبو الشوك) و کوشتنی (سعدی ابن أبو الشوك) کۆتای هات. (أبو الشوك) هه‌ولتی ده‌دا په‌ناباته‌ به‌ر میری عه‌ره‌بی (ابو الحسن بن مزید الأسدی) و داوا‌ی یارمه‌تی لی‌کرد و نه‌میش هه‌رزوو دارا‌که‌ی جیبه‌جی کرد، به‌لام (ابو الشوك) ده‌ستی نه‌کرده‌وه به‌شه‌ر،^(۳۹۲) به‌لکو داوا‌ی ناشتبوونه‌وه‌ی

(۳۹۰) ابن الأثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲، ۶۰۴.

(۳۹۱) ه. س، ۵/ ۶۰۴.

(۳۹۲) ه. س، ۵/ ۶۱۲؛ حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ۱۸۷.

له گهژ میر (طاهر) دا کرد. دوايي گريبه ستي ناشتی له نيوان هدر د وولادا مؤرکرا و بؤ توندوتؤلکردنی نهم ريکته وتنهش مير (طاهر) خوشکی (أبو الشوك) ی خواست و (أبو الشوك) وا سهیری نهم ژن و ژنخوازيه ی ده کرد که خزمايه تتيکی سياسي بيت و واله مير (طاهر) بکات که دلنياييت، پاش نهوی نهم دهر فته ی بؤ ده سته بهردار بوو، له سالی (٤٠٦/ك - ١٠١٥ - ١٠١٦ ز) دا له نه هاوند هيرشی کرده سهر مير طاهر و کوشتی و هاوپړيکاني هه ليان گرت و برديان بؤ به غدا و له گورستاني (باب الستين)^(٢٩٣) ناشتيان. نهم ناماژانه نهوه دهرده خه ن که کيشه و ناکوکی له نيوان هيرز و ميرنشينه کوردیه کاندا بؤته هؤی لاوازيو نيسان و پروخانديان، به پيشچه وانه شهوه دهيينين که به هيرزبونيان له يه گگرتنياندا بووه و بؤته هؤی گه شه سهندن و بوژانه وهيان، بؤيه دهيينين که بونی ناکوکی له نيوان نه نيدامانی ميرنشيني (حسنوی) و به تاييه ت کاتيک په ناده برتته بهر ميرنشيني (عنازی) له کيشه ی نيوان مير (بدر و هلال) ی کوردیدا نره دهرده خات که نهم ميرنشينه چند لاواز و بيتهيز بووه که په نای بردؤته بهر هيرزيکی دهره کی که نه مدش له راستيدا له لايه که وه هدره شه بووه بؤيان،^(٢٩٤) ههروه ها په نابردنه بهر بوه بهييه کان له لايه کی ترهوه کاتيک مير (بدر بن حسنويه) کيشه ی له گهژ کوره کهيدا بووه، که نه مدش لاوازی نهم ميرنشينه ی دهرخست له بهرچاوی بوه بهييه کان و زهنگيک بوو دای به گوئی سولتانه کاندا بؤ ده سته سهر اگرتنی نهو مولک و مال و سهروه ته ی نهم ميرنشينه هه بيوو تا بيخه نه ژير رکيفی خؤيانه وه^(٢٩٥) و ميره کانيان بکوژن و تا کورد نه توانئ هيچ رؤلتيکی سياسي بگيرئ و بيته هدره شه يه ک بؤ

(٢٩٣) ابن الاثير: الكامل، ٥/٦١٢؛ (الخطيب البغدادي) ناماژهی به جينگای نهو قمبرستانه داوه له نهو سهري پاکوري به غدا، و له سالی (٣٦٧/ك - ٩٧٧ ز) ژير ناو کهوت. پروانه (تاريخ بغداد، ١/١٢١).

(٢٩٤) ابن الاثير: الكامل، ٥/٥٨١؛ ابن خلدون: العبر، ٤/٥١٥.

(٢٩٥) سبط ابن الجوزي/ مرآة الزمان، ٢٩٦؛ ابن الاثير: الكامل، ٥/٥٨٢؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ١١/٣٥٤؛ ابن خلدون: العبر، ٤/٥١٥ - ٥١٦.

دهسه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کان، به‌لام کاتیک ته‌بابی له‌ نیوانی‌اندا هه‌بیت ته‌نانه‌ت گه‌ر نیداره‌یه‌کی بچوکی کوردیش گه‌ر له‌سه‌ر ناستی هه‌زیش بیت نه‌وا ده‌توانی له‌ پاشه‌په‌ژدا یه‌ک بخریت و قه‌واره‌یه‌کی سیاسی دروست بکات که هه‌موو هه‌ریه‌مه‌ کوردیه‌یه‌کان بگه‌ریته‌ خۆی وه‌ک له‌دواییدا له‌لای نه‌یوبیه‌کان روویدا، به‌لام له‌ خاکیکی ناکورددا.

کاتی که (السلار مرزبان محمد بن مسافر)ی حاکمی نازه‌ریه‌بجان له‌لایه‌ن (رکن الدولة البویه‌یه‌)یه‌وه‌ به‌دیلی گه‌را نه‌وجا ره‌نگه‌ بۆ (محمد بن شداد الکردی) ناسان بوو بۆ دامه‌زاندنی میرنشینی شه‌دای که نه‌و بارود‌خه‌ی نه‌م میرنشینه‌ی تیا دروستکرا پهبوو له‌ کیشمه‌کیشم و بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌لایی. نه‌مه‌ش وای کرد بارود‌خه‌که بگه‌نجی و یارمه‌تی نه‌ن که‌سانه‌ بدات که له‌ توانایدا هه‌بوو به‌شیک له‌ مولکه‌کانی (السلار) زه‌وت بکه‌ن، که به‌راستی نه‌مه‌ش بۆ (شداد الکردی) ره‌خسابوو بۆ نه‌وه‌ی میرنشینیکی کوردی له‌ سالی (٣٤٠/ک/٩٥١ز)دا له‌ دیبل (دوین) پیکه‌وه‌ بنی و له‌ گه‌ل که‌س و کاری هه‌یه‌که‌یه‌دا نیشه‌ته‌جی بوو، و له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی به‌رده‌وام بوو تا سالی (٤٦٨/ک/١٠٧٥ز)^(٣٩٦)، به‌لام نیوچه‌کانی دیکه هه‌روا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (السلار)دا کاتیک باوکی له‌ زیندا‌بوو لای (رکن الدولة) مایه‌وه‌. کاتی (رکن الدولة) باوکی نازاد کرد قه‌ناغیکی نوێ ده‌ستی پیکرد له‌ کیشی نیوان (سلاریه‌کان و شدادیه‌کان)، له‌ سالانی (٣٤٠-٣٤٤/ک/٩٥١-٩٥٥ز)دا سلاریه‌کان چه‌ندین هه‌رشیان کرده‌ سه‌ر دیبل و شه‌دایه‌یه‌کان، به‌لام له‌ ماوه‌ی یه‌که‌مدا نه‌یان‌توانی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌یتن، چونکه به‌ره‌نگاریه‌کی زۆر گه‌وره‌ له‌ دیبل ده‌کرا و له‌باری دووه‌میشه‌دا هه‌روه‌ها، به‌لام له‌ هه‌رشێ کۆتاییدا رق و کینه‌ی سلاریه‌کان زیاد کرد و بۆ شارده‌وه‌ی شکسته‌کانیان سوپایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان پیکه‌وه‌نا و روویان کرده‌ قه‌لای دیبل و گه‌مارۆیاندا، کاتیک که‌ خاوه‌نی قه‌لاکه‌ هه‌ستی کرد ناتوانی به‌ره‌نگاری دوژمنه‌کانی بیه‌ته‌وه‌، رایکرد و

(٣٩٦) مسکویه: تجارب الامم، ٢/ ١١٥.

پهنای برده بدر پاشای روم بؤ به دهستهینانهوهی قه‌لای دیبل، به‌لام هه‌ولته‌کانی سه‌ری نه‌گرت و ماویه‌ک مایه‌وه تا له سالی (۳۴۴ک/۹۵۵ز) دا مرد و دواي خوشی کوره‌کانی جیتگیه‌یان گرت‌هوه که ناویان (لشکری، مرزبان و الفضل) بو. (۳۹۷)

(أبو الحسن علی بن محمد بن شداد الکوردی) ی برا گه‌وره‌یان له سالی (۳۴۴ک/۹۵۵ز) دا (۳۹۸) سه‌رکردایه‌تی گرت‌ه ده‌ست، هه‌ر له‌و سالددا (الفضل) ی برای لینی جیابووه‌وه و چوو بؤ لای والی دیاربکر که ناوی (غلام سیف الدوله الحمدانی) بو و ماویه‌ک لای ئەم ژیا، به‌لام ماویه‌کی زۆری نه‌خایاند تا بارود‌وخه‌که گۆرا، چونکه (سیف الدوله الحمدانی) هه‌لویستی به‌رام‌بهر به (غلام) گۆری، سالی (۳۵۴ک/۹۶۵ز) که‌ناری خست ئەمه‌ش کاری کرده‌سه‌ر (الفضل بن محمد الشدادی)، چونکه پهنای بردبووه‌بهر (غلام) و غلامیش کاروباری خۆی لای (سیف الدوله الحمدانی) رینک‌خست و (۱) ناچاربوو بگه‌ریت‌هوه بؤ‌لای براکانی و ماویه‌ک لایان مایه‌وه. جارێکی دیکه‌ بیری له‌وه کرده‌وه که لیبیان جیابیت‌هوه و لای دراوسێکانیان بژی، به‌لام براکانی به‌م هه‌لسوکه‌وته‌ رازی نه‌بوون و له‌وی نیشته‌جێ بوو. (۳۹۹)

ئه‌مانه‌ ئاماژه‌ بؤ ئەوه‌ ده‌که‌ن که هه‌زکاره‌کان ده‌گه‌ریت‌هوه‌ بؤ ناکۆکی نیوان خۆیان و بیریان له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ دواي هه‌ترشه‌ زۆره‌کانی سلاریه‌کان بؤ سه‌ر (شداد) یه‌کان په‌نا‌به‌نه‌ به‌ر روم و خۆیان له‌پالیدا بیاریژن، به‌لام له‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ ناکۆکی که‌وته‌ نیوانیان و رازی نه‌بوون له‌سه‌ر ریزه‌وی باوکیان برۆن.

سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو شه‌ر و جه‌نگه‌ی له‌گه‌ل هه‌یزه‌ ده‌ره‌کیه‌کان کردیان و به‌تایبه‌ت له‌گه‌ل (أرمن و گرج و روم و روس) که هه‌میشه‌ هه‌ولیان ده‌دا له‌ناویان ببه‌ن، به‌لام هاتنی چهند میریکه‌ که به‌رژه‌وه‌ندی میرنشینه‌که‌یان ده‌دا به‌دیواردا وه‌ک (مرزبان بن

---

(۳۹۷) منجم باشي: باب في الشداية، ۸، روس: دائرة المعارف الإسلامية، مادة بنو شداد، ۱۸۴/۳.

(۳۹۸) منجم باشي: ۵، س، ۲؛ بؤ زانیاری زیاتر به‌وانه: (اسماعیل شکر: الشدادیون، ۷۴-۷۵).

(۳۹۹) منجم باشي: س، پ، ۷.

صمد بن شداد) و (محمد بن شاورى دووهم) كه دهسه‌لاى مېرنشینه‌كه‌ى دواى (فضلونی دووهمی) برای له سالى (۵۲۵هـ/۱۳۰ز) دا گرتهدوست كاروبارى مېرنشینه‌كه‌ى جى هېشت و چووه ناو تايینی مه‌سیحی و له یه‌كینك له كه‌نیسه‌كانی له‌شاری (ثانی) وهك راهیبك دانېشت، نه‌مه و سه‌ره‌پای حوكمی میراتگری كه نه‌مه‌ش له و هوكارانه كه‌متر نیه كه بوونه هوى له نیوچوونی مېرنشینه‌كه، نه‌مانه بوونه هوى پرودانى ناژاوه و شه‌ر له نیوان بنه‌ماله‌ى دهسه‌لاى داردا به‌هوى ناره‌زوویان بؤ مانه‌وه له‌سه‌ر دهسه‌لاى، وهك نه‌وه‌ى كه له نیوان (مرزبان بن محمد بن شداد) ى و (فضلونی یه‌كه‌مى) برابردا پرویدا. ده‌ست به‌سه‌راگرتنى نیوچه كه له و هوكارانه بوون كه بووه هوى دروستبوونی ناكوكى و دوژمنایه‌تى نیوان میر (ابوالفتح العنازى و بدر بن حسنویه) و ناره‌زووی بردنى مولك و مال و نه‌مه‌ش واى له (ابن خلدون) كرد كه به (أبو الفتح محمد بن عناز) بلى "دوژمنى بدر بن حسنویه ریژی كوردان ناگری له كاروباردا"^(۴۰۰).

بدم شتویه میر (أبو الفتح) به‌ه‌موو شتویه‌كه هه‌ولئى ده‌دا په‌نا بباته به‌ر بوه‌یهییه‌كان و به‌ناره‌زووی نه‌وان بچولیتته‌وه تابتوانى به‌ره‌رووی دوژمنه‌كه‌ى بوه‌ستیتته‌وه كه له‌توانا و ژماره‌دا له‌م به‌هیتتر بوون. له‌لایه‌كى تره‌وه (بدر بن حسنویه) هه‌رده‌م هه‌ولئى ده‌دا رووبه‌روو نه‌بیتته‌وه له‌گه‌ل گه‌وره‌ى بوه‌یهییه‌كان (بهاء الدین بن عضد الدولة) دا، نه‌مه‌ش له‌بدر نه‌وه‌بوو هیمنى نیوچه كه بیاریزی و تائه‌توانی دهسه‌لاى زیاد بکات.

له‌لایه‌كى دیکه‌وه نه‌نجامی کیشه‌ى نیوان (أبو جعفر الحجاج بن هرمز) (سه‌رکرده‌ى سوپای بوه‌یهییه‌كان) و (أبو علی بن استاذ هرمز) ناسراو به‌ پیشه‌واى سوپا نه‌وه‌بوو كه واى له (أبو جعفر) كرد په‌نا بباته به‌ر (قلج) كه لیپرسراوى پارێزگار یکردنى ریڼه‌ى خوراسان سوو و دوژمنى پیشه‌واى سوپا به‌و هویسه‌ه كۆبوونه‌وه‌یه‌کیان

(۴۰۰) ابن الاثیر: الكامل، ۵/۵۶۷؛ ابن خلدون: العبر، ۴/۵۱۴.

گرت^(۴۰۱). وهك باسمان كرد دواى مردنى (أبو الفتح محمد بن عناز) له سالى (۴۰۱ك/۱۰۱۱ز)دا كوره‌كهى به‌ناوى (أبو الشوك) سه‌ر كردايه‌تى ميرنشینه‌كهى گرت‌ده‌ست^(۴۰۲) و شارى حولوانى كرد به بنكهى حوكمى و ماوهى حوكمى كه (۳۶) سالن بوو پر بوو له شهر و كيشه له نيتوان خۆى و هيتزه‌كانى ده‌وروبه‌رى ميرنشینه‌كه‌يدا وهك بويهيه‌كان و مه‌زيديه‌كان و حه‌سنه‌ويه‌كان له‌لايه‌ك و له‌لايه‌كى تره‌وه له‌گه‌ل (سرخاب و مهلهلى) براى^(۴۰۳).

له سالى (۴۰۴ك/۱۰۱۳ز)دا (أبو الحسن بن على بن مزيد الأسدی) كه ميرى (مزید) بوو پر ووى كرده (أبو الشوك) به‌مه‌به‌ستى به‌شه‌ر هاتن له‌گه‌ل‌يدا^(۴۰۴)، (أبن الأثير) كه باسى ته‌م پر ووداوه ده‌كات هۆكاره‌كانى ده‌رنه‌خستوه، به‌لام وادياره (أبو الحسن على) ته‌وهى له‌بیر نه‌چو پر ووه‌وه كه باركى (أبو الشوك) (أبو الفتح بن عناز) له‌پاژ سوپاى بويهيه‌كاندا به‌سه‌ر كردايه‌تى (أبو جعفر الحجاج) له سالى (۳۹۲ك/۱۰۰۱ز)دا هيترشيان كرد بووه سه‌ر ميرنشینه‌كه‌يان به مه‌به‌ستى به‌تالان‌بردنى بۆيه هه‌ولتى ده‌دا تۆله بكاته‌وه،^(۴۰۵) به‌لام هه‌ردوو كيان به‌بى شهر ناشت بوونه‌وه و خۆشى له نيتوانياندا دروست بوو كه ته‌مه‌ش بووه‌هۆى ته‌وهى كه (ابن أبو الحسن) كه نارى (أبو الاغر ديبس) بوو له سالى (۳۹۴-۴۴۷ك/۱۰۰۳-۱۰۵۵ز)دا خوشكى (أبو الشوك) بخوازى كه ته‌م زاواو خه‌زوره‌يه ته‌نجامى‌كى ديبلزماسى دورى هه‌بوو له نيتوان هه‌ردوو كياندا، له سالى (۴۰۵ك/۱۰۱۴ز)دا سوار و سه‌ربازانى هه‌ردوو هۆزى (شاژنجان و جاران) و چهند هۆزى‌كى ديكه‌ى كوردى چوونه پاڵ مه‌زيديه‌كان له شه‌ره‌كه‌ياندا دژى (أبو الاغر ديبس)، و ته‌نجامه‌كه‌ى ته‌وه‌بوو كه (بنى ديبس) شكا و

(۴۰۱) (ابن الأثير: الكامل، ۵/ ۵۶۷).

(۴۰۲) (ابن الأثير: ه. س، ۵۸۹؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ۱۲/ ۵۴).

(۴۰۳) (ابن الأثير: الكامل، ۶/ ۹۰-۹۱؛ البدليسي: الشرفنامه، ۴۰).

(۴۰۴) (ابن الأثير: الكامل، ۵/ ۶۰۲).

(۴۰۵) (هلال الصابي: تاريخه، ۴/ ۴۲۲-۴۲۴؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ۲۰۸-۲۰۹).

(أبو الحسن علي بن مزيد الأسدي) دهستی گرت بهسهر مولك و مائه كه يان^(٤٠٦).
 كورده كانی هردوو هوزی (لور و شازنجان) و هوزی (بنو عناز) له پال (طاهر بن
 بدرای میری بهنو حسنه و یه دا ده جه نگان دژی (شمس الدولة البویه) و دواي
 به دیلگرتنی طاهر له لایهن (شمس الدولة) له سالی (٤٠٥/ك/١٤٠١ز) دا گواستیانه وه
 بۆ هه مه دان بۆته وهی له وی زیندان بیت و نه مهش وای له (لور و شازنجان) و
 هه واداره كانی كرد بچنه پال میر (أبو الشوك العنازی) و گوئیراهلی بن^(٤٠٧).
 کاتی که (شمس الدولة) دهستی گرت بهسهر مولك و مائی میر (بدر بن حسنویه) دا
 هدرچی مولك و مائی هه بوو له قه لاکانیان هه موویان برد^(٤٠٨)، به مهش پایهی
 بهرزبووه وه و هه ولیدا دهست بهسهر مولك و مائی (دایکی و مجد الدولة) ی برایدا بگری
 له نیوچهی وهی که (دایکی و مجد الدولة) ی برای له ترسدا جییان هیشت و پوویان کرده
 (ده ماوه ند)^(٤٠٩)، به لأم سوپای وهی چونه ژیر دهسه لاتی (شمس الدولة) و چونه نار
 وهی و له وی دهرچوو به مه بهستی دواکه وتنی دایک و براهی، به لأم سه ریازه کان لیتی
 هه لگه پانه وه و داوای کۆمه لتی شتیان لیکرد که نه یه ده توانی جیبه جییان بکات^(٤١٠) و
 به دهستی په تی گه رایه وه بۆ همدان و ناردی به دواي دایکی و براهیدا که بگه ریته وه بۆ
 مولکی وهی و میر (أبو الشوك) نه وهی قۆسته وه که (شمس الدولة) سه رقائی وهی بووه
 توانی له سالی (٤٠٥/ك/١٤٠١ز) دا قرمسین داگیر بکات^(٤١١) که کاتی خۆی یه کیتک
 بووه له مولکی بنه ماله که ی،^(٤١٢) و (شمس الدولة) سوپایه کی ناماده کرد و که وتسه ری

(٤٠٦) (ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٦٠٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٤٧١؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٨-٢٠٩).

(٤٠٧) (ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٦٠٤؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٥١٦-٥١٧).

(٤٠٨) (ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٦٠٥).

(٤٠٩) (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ٤٧٥-٤٧٦).

(٤١٠) (ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٦٠٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٤٧١).

(٤١١) (ابن ابي اصيبعة: عيون الانبياء في طبقات الاطباء، ٣/ ٨).

(٤١٢) (الروذراوری: ذیل، ٣/ ١٣٩، ١٥٥؛ ابن الاثیر: الكامل، ٥/ ٥٦٧).

بۆ ڤووبه ڤووبوونه‌وی (أبو الشوك) و شه‌ڤڤکی خویناوی و زۆر گه‌وره له نیاواناندا ڤوویدا که نهم شه‌ڤه زانای گه‌وره (أبن سینا) شی تیندا ڤوو و شه‌ڤه که به‌شکستی (شمس الدولة) هات و خۆی و (أبن سینا) ڤایان کرد و گه‌ڤانه‌وه بۆ همدان.^(٤١٣) که نهمه‌ش به‌لگه‌یه بۆنه‌وی که میر (أبو الشوك) هیتزکی زۆر به‌هیتزی هه‌بووه و توانیویتی شکست به‌میری بو‌هیهی به‌ینیت. بۆنه‌وی (شمس الدولة) له‌و نه‌نگی و شکستی‌ه‌ی رزگاری بیست که له‌سه‌رده‌ستی (أبو الشوك) دا پیستی گه‌یشت، له‌ سالی (٤٠٦/١٥٠١ز) دا ده‌ستپیشخه‌ری له‌ به‌ردانی میری حه‌سنه‌ویه‌کان (طاهر بن بدر) دا کرد. نهمه‌ش دوا‌ی نه‌وه‌هات که په‌یمانی لی‌ وەرگرت گو‌ڤرایه‌ل و وه‌فاداریت بۆی.^(٤١٤) له‌ هه‌مان کاتیشدا کردی به‌سه‌ر کرده‌ی کورده‌کان و ورده‌ ورده‌ هۆزه کورده‌کان پیوه‌ندیان پیوه‌ کرد و نهمه‌ش بووه هۆی به‌هیتزیوونی، وادیاره‌ میری بو‌هیهیه‌کان نه‌وه‌نده‌ وریابوون و توانییان دوژمنه‌ کورده‌کانیان له‌ کورد بنالینیتته‌ یه‌ کتری و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ توانیان ڤال به‌ میر (طاهر بن هلال) ی حه‌سنه‌ویه‌وه بنیتن که ڤووبه‌ڤووی (أبو الشوك) ی عنازی بیته‌وه تا شاری قرمسین له‌ ژیر ده‌ستیان بسینیتته‌وه که له‌وه‌به‌ر له‌ ژیر ده‌ستی خویناندا بوو.^(٤١٥)

کیشه‌ی نیوان بنه‌ماله‌ی فه‌رمانه‌ڤوا و نهم دیاره‌یه زۆرت له‌ میرنشینی عه‌نازیدا ده‌رکه‌وتوه، کیشه‌ی نیوان میره‌کان ماوه‌یه‌کی زۆری خایاند و هه‌ولینکی زۆر له‌م به‌ینه‌دا فه‌وتا که نه‌گه‌ر بقۆسترایه‌ته‌وه ده‌بووه هۆی پیشکه‌وتنی میرنشینه‌که‌ی و گه‌شه‌کردنی. کیشه‌که به‌ کێڤکی له‌سه‌ر سنووری ده‌سه‌لاتی هه‌ردوو میر (أبو الفتح بن أبو الشوك) و براکانی (مه‌له‌ل و سرخاب) ده‌ستی پیکرد، دواتریش له‌ نیوان (سعدی کوڤی و مه‌له‌ل و سرخابی برای) به‌رده‌وام بوو که نهمه‌ش بووه هۆی ویرانی و

(٤١٣) الشهرزوري: نزهة الأرواح مخطوطة، ٢٧٠-٢٧١؛ البيهقي: تاريخ الحكماء، ٦١؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٩.

(٤١٤) ابن الأثير: الكامل، ٦١٢/٥؛ ابن خلدون: العبر، ٥١٦/٤-٥١٧.

(٤١٥) البيهقي: تاريخ الحكماء، ٦١؛ الخرجي: س. پ، ٨/١/٣.

کاولکاری بۆ کورد له هه‌رێمه شاخاویه‌کانی (رۆژه‌لات)دا و نێوچه‌که‌یان کرده شوینی ناگرباران،^(٤١٦) دواتر هه‌ریه‌که‌یان په‌نایان ده‌برده‌بهر هه‌یزی ده‌ره‌کی، له‌وانه (مه‌هلل) له‌لایه‌ک و (سعدی) برازای له‌لایه‌کی تره‌وه په‌نایان ده‌برده‌بهر سه‌لجوقیه‌کان که ته‌مانیش زۆر چاویان بریبوووه ته‌م مێرنشینه، کاتینکیش ته‌مان هاتنه نێوچه‌که نیدی مالتویرانی و کاولکارییه‌کی زۆریان به‌سه‌ر زۆریه‌ی نێوچه‌ی هه‌رێمه شاخاویه‌کاندا هه‌تا ته‌مه سه‌ره‌پای ته‌وه‌ی که چه‌ندین زه‌ره‌ری گیانی و مالتی لێکه‌وته‌وه و زۆریه‌ی هه‌ره زۆریشی له‌ته‌ستۆی مێره به‌شه‌ره‌هاتوه‌وه‌کانی (بنو عه‌نناز) بوو.^(٤١٧) ته‌مه جگه له کیشه‌ی نیتوان مێرنشینیه‌ نه‌نازی و مێرنشینه‌کان و کۆمه‌له کورده‌یه‌کانی دیکه وه‌ک (گاوانیه‌کان و لوپ) که هه‌ندیکیان په‌نایان ده‌برده‌بهر سه‌لجوقیه‌کان له‌سه‌ر حسابی ته‌وانی دیکه ته‌مه‌ش بووه هۆی له نێوچوونی زۆر شت و زۆریوونی ناکوکی له نێوچه‌که و کردنی خه‌لکی به (مه‌رتزقه) که ته‌نها تاماغیان به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بووه دوور له‌به‌رژه‌وه‌ندی ته‌وه‌که‌یان، کیشه‌وه مملانیته‌ی نیتوان (حسام الدوله ابو الشوك) و هه‌ردوو براکه‌ی (مه‌هلل و سرخاب) هه‌رده‌م زیاتر تالۆز ده‌بوو، هۆکاره‌که‌شی ته‌و پێشبرکیشه‌ی نیتوانیان بوو بۆ زیاتر به‌ده‌سه‌ته‌یتانی مو‌لک و فراوانکردنی ده‌سه‌لات، ته‌م کیشه‌یه‌ش گه‌وره‌بوو تا بووه هۆی هه‌لگیرساندنی چه‌ندین شه‌ری خویناوی له نیتوانیاندا، که بووه مایه‌ی کاره‌سات و ناخۆشی بۆ ته‌و نیتوچانه‌ی بووبوووه شانۆی کوشتار و وێرانی و سوتانی کینگه‌ و گوندو شاره‌کان، هه‌روه‌ها تالانکردنی مو‌لک و مال و نامووسی خه‌لک، و کوژرانی هه‌زاره‌ها له دانیشه‌توانی ته‌و نیتوچانه و کۆچکردن زیادی کرد به‌ره‌وه ته‌و نیتوچانه‌ی ئارامن و دوورن له نیتوچه‌کانی کوشتاره‌وه، ته‌مه‌ش رێی خۆشکرد بۆ تورکه سه‌لجوقیه‌کان بۆ داگیرکردنی و کۆتایی هه‌ینان به‌سه‌ربه‌خۆیه‌ی مێرنشینه‌که و خسته‌یه‌نه ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیانوه‌وه و له‌سه‌ر ده‌سته‌ی

(٤١٦) (ابن الاثیر: الكامل، ٦ / ١٣٠ - ١٣١؛ (ابن خلدون: العبر، ٤ / ٥١٩.

(٤١٧) (ابن الاثیر: الكامل، ٦ / ١٢٨ - ١٢٩؛ (ابن کثیر: البدايه والنه‌ایه، ١٢ / ٤٥؛ (ابن خلدون: العبر،

٤ / ٥١٨ - ٥١٩.

نه‌وانیش ناوچه‌که دووچاری چندین کاره‌سات و ناخوژی دیکه هات، توندوتیژتر لهو ناخوژیانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی میره‌کانی به‌نو عه‌ننازی برایان (که دژ به‌یه‌کتر بسون) عه‌ننازی دووچاری هاتن.

(ابو الفتح کوری أبو الشوك) دوی سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر غوزدا له‌دینه‌وهر و ده‌روبه‌ری سالی (٤٣٠ک / ١٠٣٩ز) و داگیرکردنی چند قه‌لایه‌ک و ناچارکردنی غوز به‌کشانه‌وی له‌خوی بایی بوو، و له‌ژیر فه‌رمانه‌وایی باوکی ده‌رچوو، و له‌شه‌عبانی سالی (٤٣١ک / ١٧ی نیسان- ١٦ مایسی سالی ١٠٤٠ز) دا رژیشت به‌ره‌و قه‌لای (بلوار) ^(٤١٨) بژ داگیرکردنی، که نه‌ویش هی کوردیک بسو ژنه‌که‌ی تیایدا به‌جینگری خوی هوکمرانی ده‌کرد، و کاتیک زانی ناتوانیت پاریزگاری له‌قه‌لاکه‌ بکات له‌کاتیکدا که ده‌یزانی چ دژایه‌تی و پیشبرکینه‌ک هه‌یه له‌نیوان (مه‌له‌ل) و (ابو الشوك) ی برای و (ابو الفتح) ی برازی، نیردراویکی نارد بژ لای (مه‌له‌ل) نه‌ویش که له‌شوینی خوی بوو له‌ده‌روبه‌ری زه‌مکان (الصامغان)، پیسی راگه‌یانند که قه‌لاکه‌ی ده‌داته ده‌ست تا بپاریزریت، نیراوه‌که نه‌وه‌شی به‌ (مه‌له‌ل) راگه‌یانند که (ابو الفتح) له‌قه‌لاکه‌ کشاوه‌ته‌وه و تنها سوپاکه‌ ماوه که گه‌مارۆی قه‌لاکه‌ی داوه، نه‌وکاته (مه‌له‌ل) یش رژیشت به‌ره‌و قه‌لاکه‌ و کاتیک گه‌یشت زانی که (ابو الفتح) گه‌راوه‌ته‌وه بژ قه‌لاکه‌، (مه‌له‌ل) یش رپه‌وی خوی گۆری تا (ابو الفتح) وا تیبگات که نامانجی نه‌م قه‌لاکه‌ نییه و گه‌رایه‌وه بژ دواوه و (ابو الفتح) یش دوی که‌وت، به‌م شیوه‌یه (مه‌له‌ل) وای لیکرد که سوپاکه‌ بییت به‌ دوو به‌شه‌وه، به‌شیکیان بژ نابلو‌قه‌دانی قه‌لاکه‌ و به‌شه‌که‌ی تریشیان دوی سوپاکه‌ی (مه‌له‌ل) ده‌که‌ویت بژ شه‌رکردن، به‌م شیوه‌یه ده‌توانیت سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا به‌ده‌ست به‌ینن، و کوشتار له‌نیوانیاندا ده‌ستی پینکرد، به‌لام (ابو الفتح) بیینی که گۆرانیک له‌هه‌لوئستی هاره‌له‌کانیدا پرویداره و لییان که‌وته گومانه‌وه، له‌به‌رته‌وه رایکرد و هاره‌له‌کانیشی دوی که‌وتن و شکان، سوپاکه‌ی

---

(٤١٨) حسام‌الدین علی‌غالب: الکرد، ٢١٧.

(مهلهل) یش هەرچی پیاده‌ی سوپاکه‌ی (ابو الفتح) بوو کوشتیان و دوا‌ی هه‌لهاتووهر کان که‌وتن و ژماره‌یه‌کیان لای کوشتن و ژماره‌یه‌کیش به‌دیل کران و نه‌سپه‌که‌ی (ابو الفتح) یش وه‌ستا و سواره‌که‌ی (ابو الفتح) یان برد بۆ لای (مهلهل)‌ی مامی نه‌ویش به‌قامچی لییداو به‌زنجیر به‌سته‌یه‌وه و له‌گه‌ڵ خۆیدا هینایه‌وه بۆ شاره‌زورور له‌وی به‌ندی کرد. (٤١٩)

کاتیک (ابو الشوک) باوکی (ابو الفتح) ئەم هه‌واله‌ی زانی، سوپایه‌کی سازدا و له‌ سالی (٤٣٢ک / ١٠٤٠ - ١٠٤١ز) دا رۆیشت به‌ره‌و شاره‌زورور که شوینی دانیشتنی (مهلهل) بوو، تا کوره‌که‌ی له‌ دیلی پزگار بکات و ماوه‌یه‌کی زۆر شاره‌زوروری ئابلقه‌دا، (مهلهل) یش داوای یارمه‌تی کرد له (علاء الدولة بن کاکویه)، نه‌ویش رۆیشت، دینه‌ور و قرمیسینی داگیرکرد که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (ابو الشوک) دا بوون، هه‌لوێستی خراپ و توندی به‌رامبه‌ر دانیشتوانه‌که‌ی نواند و دواتریش خستنیه‌ سه‌ر مولکه‌کانی خۆی، (٤٢٠) کاتیکیش (ابو الشوک) ئەم داگیرکردنه‌ی بیست، ئابلقه‌ی سه‌ر شاره‌زوروری هه‌لگرت و گه‌رایه‌وه بۆ حولوان، به‌لام (علاء الدولة) دوا‌ی که‌وت بۆ نه‌وی و کاتیک (ابو الشوک) گه‌یشته (مرج کوند) وای به‌چاک زانی که ریککه‌وتن له‌گه‌ڵ (علاء الدولة) دا ببه‌ستیت له‌به‌رته‌وه‌ی توانای به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی نه‌ما‌بوو، و که‌سیکی نارد تا پیتی رابگه‌یه‌نیت که (ابو الشوک) به‌ره‌نگاری نایته‌وه بۆ ریزلینان و به‌رزراگرتنی پله‌و پایه‌ی نه‌و، به‌لام نه‌گه‌ر ناچار بکات نه‌وا گله‌بی له‌ سوری نه‌ما و نه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیش به‌ده‌ست به‌ینیت نه‌وا دوژمنان چار ده‌پرنه‌ مولکه‌کانی (علاء الدولة)، نه‌گه‌ر نه‌میش به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌ویت نه‌وا قه‌لاکانی ولاته‌که‌ ده‌داته‌ ده‌ست شاه (جلال الدولة).

(٤١٩) (ابن الاثیر: الكامل، ٩ / ٤٧٠؛ ابن خلدون: العبر، ٤ / ١١٠٣).

(٤٢٠) (ابن الاثیر: الكامل، ٩ / ٤٧١؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ٢٦٨).

(علاء الدولة) له گه‌رانه‌ویدا له رینگا له (محرمی سالی ۴۳۳ع / تهلوی سالی ۱۰۴۱ز) دا کۆچی دوایی کرد، به‌لام (ابو کالیجار کرشاسف)ی کوری هه‌ستا به‌داگیرکردنی نه‌هاوهند و تیایدا مایه‌وه و دهستی گرت به‌سه‌ر ناوچه‌کانی چیا‌دار (ظهیر الدین ابو منصور فرامرزی)ی برای، دهستی گرت به‌سه‌ر هه‌مه‌دان و بروج‌ه‌ردا، به‌لام هه‌مه‌دانی به‌شکرد بۆ (ابو کالیجار).^(۴۲۱)

له سالی (۴۳۴ع / ۱۰۴۲-۱۰۴۳ز) دا جارێکی دیکه (ابو الشوك) هیرشی کرده سه‌ر شاره‌زور و نابلقه‌ی داو ئه‌م جاره‌یان توانی داگیر بکات و زۆر به‌داخ بوو له خه‌لکی شاره‌که که به‌رووی ئه‌و و براکه‌ی (ابو الماجد مه‌له‌ل) وه‌ستان، له‌به‌رئه‌وه سوپاکه‌ی شاره‌که‌یان تالانکرد و دواتریش سوتاندیان و گوند و کینگه‌کانیان ویرانکرد و دوا‌ی ئه‌وه پۆشت به‌ره‌و قه‌لامی (تیرانشاه)ی نزیک ئه‌و شاره و نابلقه‌ی ئه‌ویشی دا، به‌لام ابو القاسم بن عیاض الکردی)ی خاوه‌نی قه‌لاکه نامه‌ی نارد بۆ (ابو الشوك) و په‌یمانی پێدا هه‌ولب‌دات بۆ ئازادکردنی (ابو الفتح)ی کوری له‌لایه‌ن (مه‌له‌ل)ی برابه‌وه، برای (ابو الشوك) و رێکیان بخته‌وه، ئه‌گه‌ر واز له‌ داگیرکردنی قه‌لاکه به‌یتیت، ئه‌ویش داواکه‌ی په‌سه‌ند کرد و به‌م شیوه‌یه توانی دووری بخته‌وه، (مه‌له‌ل) شاره‌زورری به‌جیه‌ش‌ت‌بوو کاتیک (ابو الشوك) پوری کرده شاره‌که و پۆشت بۆ ده‌وروبه‌ری (سه‌نده)* و ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی ژێر ده‌سلاتی (ابو الشوك) و فه‌رمانی کرد به‌ تالانکردن و سوتاندنی و ویرانکردنی کینگه‌کانی، به‌م شیوه‌یه‌ش ناوچه‌کانی شاره‌زور زۆرترین ناخۆشیان بینی له‌ نه‌خامی دژایه‌تی نیوان ئه‌و دوو برابه و به‌ته‌واوی ویران بوون دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ دانیشه‌توانه‌کانیان کوژران، کاتیکیش (ابو القاسم بن عیاض) به‌ (ابو الشوك)ی راگه‌یاندا که (مه‌له‌ل) رازی نه‌بوو به‌ ئازادکردنی

(۴۲۱) (ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۴۹۳؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۲۱۸-۲۱۹).

* سه‌نده: قه‌لایه‌کی شوارینه له چیا، له چیاکانی هه‌ندان و ده‌وروبه‌ری، (بیاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/ ۱۶۷-۱۶۸).

(ابو الفتح)ی کوری رژیشیت به‌رهو زه‌مکانی ژیر ده‌سه‌لاتی (مهلهل) و سه‌رجه‌م ویلایه‌ته‌که‌ی تالان کرد. (۴۲۲)

بیشت‌ریش له‌ سالی (۴۳۲ک / ۱۰۴۰ز)دا، (سعدی بن ابو الشوك)ی کوری نارد بۆ داقوقای ژیر ده‌سه‌لاتی (مهلهل) و نابلو‌قه‌یدا، به‌لام دانیش‌توانه‌که‌ی به‌ره‌نگاری هیرشبه‌ران بو‌نوهه و نه‌یانتوانی داگیری بکه‌ن، دوا‌ی نه‌وه‌ی (سعدی) شکستی هیتنا، (حسام الدوله ابو الشوك) خزی رژیشیت به‌رهو داقوقا نابلو‌قه‌ی داو نه‌ویش نه‌یتوانی داگیری بکات تا دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌لینینکی کرده شورای شاره‌که و دوا‌ی کوش‌تاریکی توندوتیژ چوهه شاره‌که و سوپا‌که‌ی شاره‌که‌یان تالان کردو چه‌ک و جلو‌به‌رگیان له‌ کورده‌کانی ناو شار سه‌ند، به‌لام هه‌ر زوو کشایه‌وه له‌ ترسی نه‌وه‌ی به‌نده‌نیجین (مهنده‌لی)و حولوان بکه‌رونه به‌ر هیرشی برا‌که‌ی دیکه‌ی (سرخاب)، که هیرشی کردبووه سه‌ر چه‌ند نیو‌چه‌یه‌کی ژیر ده‌سه‌لاتی (ابو الشوك)، و (سرخاب)یش له‌گه‌ل هوزی جاوانی (گاوانی)ی کوردی و (ابو الفتح بن ورام)ی سه‌رکرده‌یاندا هارپه‌یمانی به‌ستبوو، کاتیکیش (ابو الشوك) به‌مه‌ی زانی، رووی کرده (جلال الدوله)و داوا‌ی یارمه‌تی لیکرد، نه‌ویش سوپا‌یه‌کی بۆ ره‌وانه کرد بۆ پاراستنی مولکه‌کانی (ابو الشوك) له‌ دوژمنه‌کانی. (۴۲۳)

(ابو الشوك) یه‌کینک بوو له‌وانه‌ی چوونه پال (ابو کالیجار بن سلطان الدوله) دژی (الملك العزيز المنصور) کاتیک (ابو کالیجار) ده‌ستی گرت به‌سه‌ر به‌غداد و (خوطبه) بۆی خوینرا، (واتا په‌سه‌ندی پیدرا بۆ فه‌رمانه‌واپه‌تی به‌غداد)، دوا‌ی مردنی (جلال الدوله)ی مامی باوکی (الملك العزيز) له‌ سالی (۴۳۵ک / ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ز)دا، (الملك العزيز) له‌سه‌ر نه‌وه که‌وته ململانی له‌گه‌ل ناموزا‌که‌یدا و هه‌ولیدا ده‌سه‌لاتی باوکی بگپرتسه‌وه و رووی کرده میره‌کانی به‌نو مزیه‌د و به‌نو عوقه‌یل، داوا‌ی یارمه‌تی

---

(۴۲۲) (ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۵۱۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۱۱۰۴؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ۲۱۹.

(۴۲۳) (ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۴۹۱؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ۲۱۹ - ۲۲۰.

لینکردن، به‌لام داواکه‌یان به‌جینه‌هینا، دواى نه‌وه پرووى کرده (ابو الشوك)ى خه‌زوروى، به‌لام (ابو الشوك) له‌جياتى نه‌وهى يارمه‌تى زاواكه‌ى بدات و سۆزى هه‌بيت به‌رامبه‌رى، خيانه‌تى لى‌كردو ناچارى كرد ده‌ست له‌ كچه‌كه‌ى هه‌لبگرىت و ده‌ستبه‌ردارى بوو، به‌م شى‌ويه نه‌م رووداوش خراپه‌يه‌كى ديكه له‌ خراپه‌كانى مير (ابو الشوك) ده‌گيپيته‌وه كه به‌غدر و ستمكار ناودار بوو، په‌نگه نه‌م هه‌لويستش له‌گه‌ل (الملك العزيز)دا بۆ نه‌وه بووييت كه پي‌ونه‌نديه‌كانى له‌گه‌ل (ابو كاليجار)دا به‌باشى مينيته‌وه، دواى نه‌وهى كه بينى ده‌سه‌لاتى زۆر فراوان بووه زانيشى كه هه‌چ سووديك له‌ يارمه‌تيدانى (الملك العزيز)دا نابينييت، به‌م شى‌ويه‌ش (الملك العزيز) له‌ نه‌ملا ده‌چوو بۆ نه‌و لا به‌بى نه‌وهى كه‌س يارمه‌تى بدا، تا له‌ كو‌تاييدا له‌ (ميا فارقين) لاي (نصر بن مروان)ى^(٤٢٤) كوردى مايه‌وه تا له‌وى كو‌چى دواى كرد.^(٤٢٥)

له‌ سالى (٤٣٦/ك / ٤٤٠/ز)يشدا (ابو الشوك) و ميره‌كانى به‌نو (مزيد) به‌نو مه‌روان و هۆزه‌كانى تريش، دانيان نا به‌ده‌سه‌لاتى شاه (ابو كاليجار) و وتاريان به‌ناوى نه‌وه‌وه ده‌خوينده‌وه، كه نه‌مه‌ش فراوانى ده‌سه‌لاتى ده‌گه‌يه‌نييت.^(٤٢٦)

ئامازه به‌وه ده‌درئى كه سه‌لجوقيه‌كان دژى ميرنشيني مه‌روانيه‌كان ده‌جه‌نگان به‌و هيوايه‌ى ده‌ست به‌سه‌ر توانا و مولك و مالياندا بگريئ نه‌مه‌ش ببووه هۆى نه‌وهى سه‌رنجيان رابكيشى و مير (نظام الدين) توانى خۆى به‌دوو بگريئ له‌پووبه‌پووبونه‌وه له‌گه‌ل سه‌لجوقيه‌كاندا له‌سه‌رده‌مى (سلطان طغرل به‌گ)دا، به‌لام كاتى ناكو‌كى كه‌وتنه‌ نيتوان مير (نظام الدين و سعيد)ى برائى نه‌وجا داواى له‌ سه‌لجوقيه‌كان كرد يارمه‌تى به‌دن له‌ كيشه‌كه‌ى له‌گه‌ل براكه‌ى، هه‌رچه‌نده (نظام الدين) هه‌ولتى ده‌دا پووبه‌پووى

(٤٢٤) الفارقي: تاريخه، ٥٩ - ٦٠.

(٤٢٥) (ابن الاثير: الكامل، ٥١٦/٩ - ٥١٧؛ الفارقي: تاريخه، ١٤٥؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٢٠.

(٤٢٦) (ابن الاثير: الكامل، ٥٢٥ / ٩؛ ابو الغداء: المختصر، ٤ / ٦٩؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٢١.

سەلجوقیەکان نەبیتهوه و لەو پێناوەدا برۆی پارەى زۆرى خەرج کرد بۆ ناستبوونەوهى براکەى و لەگەڵیدا بۆ ماوهى چەند سال رێکەوت. بەلام دواتر ئەم کێشەى سەرى هەڵدایەوه و (سەعید) داراى دەسەلاتى مێرنشینەکەى دەکرد و لەسەر دەمى (سلطان الب ارسلان) دا پەناى برده بەر سەلجوقیەکان، ئەم جارەش (نظام الدین) توانى بەهاوکارى وهزیر (سلطان الب ارسلان - نظام الملك) بارودۆخەکە بۆلای خۆى بقۆزیتەوه و ئەویش بە دانانى (سەعید) ی براى وهک فەرمانپەرەى نامەد کارەکەى مەیسەر کرد. (٤٢٧)

بەهۆى هاوسێتیهوه (گاوانیەکان) پیتوهندیان بە مێرنشینە کوردیەکانەوه هەبووه لەوانە شاژنجان لە دەوروبەرى سالى (٣٨١/ك/٩٩١ز) دا دەرکەوت و لەلایەن سەرکردهکانى هۆزى شاژنجانەوه درووست بوو. ئەم مێرنشینە درێژدەبووهوه بۆ حولوان و شارەزوو بەشیک لە هەریمی چیاو لە سەر دەمى دەسەلاتى میر (أبو الفتح محمد بن عناز) لە سالى (٣٨١-٤٠١/ك/٩٩١-١٠١٠ز) دا دەسەلاتیان گەیشته نیتوچەکانى هۆزى گاوانى. (٤٢٨)

پەيوەندى نیتوان گاوانى و شاژنجان هەندى جار نالەبار و هەندىك جار لەبار بووه و هیچ کاتیک لەسەر یەك شیتو نەبووه ئەویش بەهۆى دەرکەوتنى دوو مێرنشین لە هەریمی چیاو هەولتى هەریەکیان بۆ بەهێزکردنى دەسەلاتى و فراوانکردنى نیتوچەکەى وای لیتکردن کە ناکۆکى بکەوتتە نیتوانیان و هارپەمانى جیاواز بیهستن.

ئەگەر بزاین بنەمالەى (بنو زهمان) سەرەتای ناکۆکیەکان دەگەریتەوه بۆ کاتیکى پیش (٣٨٩/ك/٩٩٩ز)، (زهمان بن هندی) مولکی خانەقینى بەدەست بوو و (أبو الفتح محمد بن عناز شاژنجانى) پارێزگارى رینگەى خۆراسانى لەلایەن بوەبیهەکانەوه پیتسپێردرا، وهک پیتشتر لیبى دواىن، ئەمانەش بوونه هۆى درووستبوونى ناکۆکى لە نیتوان (زهمان و أبو الفتح) دا. (٤٢٩)

(٤٢٧) الفارقي: تاريخه، ١٨٦-١٩٠.

(٤٢٨) حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٣٥-٢٠٥.

(٤٢٩) الصابى: تاريخه، ٢٣٨-٢٣٩؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٤-٢٠٥.

کوتایه‌کانی ده‌سه‌لّتی میر (أبو الشوك فارس بن محمد بن عناز) له (۴۰۱-
 ۴۳۷ع/۱۰۱۰-۱۰۴۶ز) دا کینشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌خو‌یه‌وه بینی له نیوان میر خۆی و
 ه‌ردوو ب‌راکه‌ی (س‌رخ‌اب و مه‌له‌ل) دا و چ‌اوانیه‌کانیش له و نا‌کو‌کیانه به‌دوور نه‌بوون
 که له نیو خۆی شا‌ژنجانیه‌کاندا پرووی ده‌دا، که‌رای له میر (أبو الفتح بن ورامی)
 جاوانی کرد رای خۆی پروون ب‌کاتسه‌وه و به‌م جو‌ره ده‌یینین که له س‌الی
 (۴۳۲ع/۱۰۴۰ز) دا لایه‌نگری س‌رخابی کرد و له‌گه‌لیدا پرووی کرده زه‌وی وزاره‌کانی
 میر (ابو الشوك فارس الشاذنجانی) که نه‌میش ه‌ستا به‌ناردنی (س‌عدی) کو‌ری
 بو‌ئه‌وه‌ی دا‌قو‌قا له‌ژیر ده‌ستی (أبو الماجد مه‌له‌ل) ی برای بس‌ینیتته‌وه، به‌لام به‌خت
 یاوه‌ری نه‌بوو، چونکه (أبو الشوك) خۆی له‌شه‌پ‌نکی قورس‌دا توانی له‌ژیر ده‌ستیان
 بس‌ینیتته‌وه و خ‌یرا له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک س‌رخابی برای و (أبو الفتح) ی ها‌وپه‌یمانی
 ه‌یرشی ب‌کنه‌نه سه‌ریان گه‌رایه‌وه بو‌ بنس‌نجین و حولوان و دا‌وای یارمه‌تی له (جلال
 الدولة البویهی) کرد و به‌و ه‌زیه‌ توانی پار‌یزگاری له مولک و مائه‌که‌ی ب‌کات. (۴۳۰)
 به‌هۆی شه‌رو به‌یه‌ک‌دادانی به‌رده‌وامه‌وه بارود‌خ‌ی نا‌وخۆی میرنشینی شا‌ژنجان زۆر
 تی‌نک‌چوو، به‌تایبه‌تی د‌وای مردنی (أبو الشوك فارس) له س‌الی (۴۳۷ع/۱۰۴۶ز) دا و
 میر (أبو الماجد مه‌له‌ل بن محمد الشاذنجان) ده‌سه‌لّتی میرنشینه‌که‌ی گ‌رته‌ده‌ست و
 بانگه‌شه‌ی (س‌عدی أبو الشوك) به‌وه‌ی نه‌و له‌پ‌نشته‌وه بو‌ وه‌گ‌رتنی سه‌رو‌کی میرنشینه‌که
 و له‌ژیر فه‌رمانی مامی ده‌رچوو و چ‌ووه ژیر فه‌رمانی (ابراهیم ینال). (۴۳۱) (أبن الأثیر)
 پی‌ی وایه که ه‌ه‌لو‌یستی س‌عدی به‌رامبه‌ر به‌ مامی و ها‌و‌کار‌یکردنی له‌گه‌ژ
 سه‌ج‌وقیه‌کاندا ده‌گه‌ریتته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی که رقی له‌مامی بو‌وه، چونکه مامی دایکی
 ه‌ینا‌وه و نه‌می پشت‌گو‌ی خست‌وه و رقی لی‌ی بو‌وه و ه‌روه‌ها که‌مته‌رخه‌می کرد‌وه له
 پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی کو‌رده شا‌ژنجانیه‌کان، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش ابراهیم ینال په‌یمانی

(۴۳۰) (ابن الأثیر: الكامل، ۸ / ۲۸-۲۹؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ۲۱۹-۲۲۰).

(۴۳۱) (الحسینی: اخبار الملوك والامراء السلجوقية، ۶۰-۶۱).

پیدا بون که تهوی له دهستی باوکیدا بووه بۆی بگه‌رتنیتسه‌وه،^(٤٢٢) هاوپه‌مانیتی نه‌بجاری میر (أبو الفتح) له‌گه‌ن (سعدی أبو الشوك) دا له‌سه‌ر ناکۆکی له‌ نیوان (مهلهلی مامی و سرخابی) هاوپه‌مانیدا بوو، سعدی و سوپاکه‌ی که له‌ شازنجانی غوزه‌کان پینک هاتبوو چونه‌ نیتو چهن‌دین شه‌ره‌وه له‌گه‌ن مهلهلی مامیدا، و سعدی وازی نه‌هیتنا، به‌لکو مولک و مائی مامه‌که‌ی تریشی برد که ناری سرخاب بوو و دهستی گرت به‌سه‌ر بندنیجین و (اقطاعی) کرد بۆ (أبو الفتح بن ورام)ی هاوپه‌مانی که نه‌میش هاوکاری کرد بۆ جه‌نگاندنی سرخابی مامی له‌ سالی (٤٢٨ک/ ١٠٣٦ز) دا و شه‌رتکی گه‌وره‌ روویدا له‌ نیوان سوپاکه‌ی سعدی که پینک هاتبوو له‌ شازنجان و چارانی و غز و سوپای سرخاب و شه‌ره‌که به‌سه‌رکه‌وتنی سرخاب کۆتایی هات و میر (أبی الفتح)ی جاوانی و (سعدی) شازنجانی به‌دیل گیران و کورد و غز هه‌موویان به‌جیمان که پیشتر ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتبوو.^(٤٢٣)

هه‌ر له‌و لایه‌نه‌شه‌وه نیتوچه‌کانی شارۆچکه‌ کوردیه‌کانی نیتوچه‌ی هه‌ریمی چیا تووشی هیتشی غز هاتوون که زۆر به‌هیتز و توندوتیژ بوون و نه‌مه‌ش بووه هه‌وی کوشتنی خه‌لکیتکی زۆر و به‌تالان‌بردنی مولک و مالیان و سه‌ره‌رای شه‌هش (طغرل به‌گه‌ی سلجوقی له‌ سالی (٤٤٤ک/ ١٠٥٢ز) دا سه‌رکردایه‌تی هیتشه‌کانی سپارده‌ میر (سعدی بن أبو الشوك) بۆ هیتز کردنه‌ سه‌ر چهن‌دین نیتوچه‌ و نیتوچه‌کانی جاوانیه‌کان به‌شیکتی نه‌و هیتزانه‌ی به‌رکه‌وت و زه‌وی و زاوه‌کانیان له‌ نیتوچه‌ی (بلدروز) و رووباری سلیل تووشی هیتشی غوز هاتن به‌سه‌رکردایه‌تی میر (سعدی) شازنجانی، و میر (أبو دلف القاسم بن محمد گاوانی) رای کرد و (سعدی و غوز) دوا‌ی که‌وتن و مولک و

(٤٢٢) (الكامل، ٨/ ٤٣؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٢٦).

(٤٢٣) (ابن الجوزي: المنتظم، ٨/ ١٣٠؛ ابن الاثير: الكامل، ٨/ ٤٣ - ٤٤؛ حسام الدين غالب: الكرد،

ماله كەيان بەتالان برد،^(٤٣٤) دواى ئەم رووداوه پێوەندى نىوان مېرنشینی چاوانى و مېرنشینی شاژنجانى پچرا و سەرچاوه مېژووییه كان ناماژە بەهېچ جۆره پێوەندییهك ناکەن لە نىوان ئەم دوو مېرنشینە و بەتایبەتى دواى رووخانى بوەبھییه كان و هاتنى سەلجوقیه كان بۆ بەغداد لە سالى (٤٤٧ك/١٠٥٥ز)دا.

لە كۆتاییدا ئەم مېرنشین و دەسەلاتە كوردییانە لە پەخسە بەدوور نەبوون ئەویش بەهۆى یەك نەگرتیان بوو لە دەولەتێكى كوردی گەورەدا، نەگەر ئەو دەولەتانە یەكیان بگرتایە دەیاننوانی سەربەخۆى خۆیان بۆ ماوێهەكى زیاتر بپاراستایە و پەلیان بۆ دەرەوى كوردستان بهاویشتایە، گەلى كورد هێژنكە كە یەكبگرتى حسابى بۆ دەكرى، بەلام دووبەرەكى و ناكۆكى واى لىنكرد هەر لەو دۆژه خەدا بىئىتەوه و هەردەم بىتە نىچىرى هێژە گەورە و دەرەكیە كان.

---

(٤٣٤) (ابن الاثير: الكامل، ١٣٠/٨؛ ابن خلدون: المعبر، ٦٩٨/٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٣٦).

تهوهری دووهم

پیتوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد به خیلافهتی عه‌بباسییه‌وه

پاش کۆچی دوای (هارون الرشید) پشتیوی که‌وته خیلافهتی عه‌بباسییه‌وه، چونکه ململانی له نیوان کوره‌کانیدا (ئهمین و مأمون) پیدایا بوو، لهو ململانییه‌شدا بۆ به‌پرتوه‌بردنی ده‌سه‌لات پشتیان به‌بیانییه‌کان ده‌به‌ست به‌تاییه‌تی فارسه‌کان، ئه‌مه‌ش بووه هۆی لاوازیبونی خیلافهتی عه‌بباسی و ده‌وله‌تیش بۆ خۆی پالنه‌رتک بوو بۆ (یه‌که کارگێرییه‌کان) که هه‌ره‌شه‌ی جیا‌بونه‌وه بکه‌ن.^(٤٣٥)

ئه‌وه ماوه‌یه‌ی که بوه‌یه‌یه‌کان له به‌غدا بالا‌ ده‌ست بوون (٣٣٤-٤٤٧/ك-٩٤٥-١٠٥٥) زیاده‌ترین ماوه‌ی لاوازیبونی خیلافهتی عه‌بباسییه، چونکه لهو ماوه‌یه‌دا خه‌لیفه هیچ ده‌سه‌لاتیکی به‌ده‌سته‌وه نه‌ما‌بوو. مانه‌وه‌ی پله‌ی خیلافهت ته‌نها له به‌ر هه‌ندی مه‌به‌ستی سیاسی بوو که بوه‌یه‌یه‌کان له رێبه‌وه نامانجه‌کانی خۆیان به‌دی ده‌هیتا. به‌م شیوه‌یه‌ خیلافهت و ده‌سه‌لاتی خیلافهت به‌پرا‌ده‌یه‌ک کورته‌کرایه‌وه که تاییهت بوو به کاروباری ئایینی. مو‌لکه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له چه‌ند ولایه‌تیک پینک هاتبوون که هه‌ر یه‌که‌یان له لایه‌ن میریکه‌وه به‌پرتوه ده‌چوو که خه‌لیفه دا‌یده‌نا. ته‌ویش وه‌ک جینگیری خه‌لیفه بوو له فدرمانه‌وه‌ایکردنی ته‌و و لا‌ته‌دا. هه‌روه‌ها خه‌لیفه هه‌لده‌ستا به دامه‌زراندنی پله‌وپایه به‌رزه‌کانی ولات وه‌ک (صاحب الشرطة والمحتسب) و پیتوهندی ته‌وانه‌ش راسته‌وخۆ به ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زییه‌وه بوو.^(٤٣٦) هه‌ر له

(٤٣٥) جرجی زیدان: تاریخ التمدن الاسلامی، ٤ / ٤٦٧.

(٤٣٦) علی محمد راضی: عصر الاسلام الذهبی، القا‌ره، د-ت، ص ١٤٧.

سالی یه که می چورونه به غداوه بوه بیهیه کان خلیفه (المستکفی بالله) یان* لابرده و خلیفه (المطیع لله) یان** له شوینی دانا.^(۴۳۷) له باره لاوازی خیلافه تی عه بیاسیه وه هدر نه ونده به سه که ناماژه بو نه وه بکه یین که له نیوان (به اختیار عز الدولة)* و خلیفه (المطیع لله) دا له سالی (۳۶۱ک/۹۷۱ز) رویدا. له پاش هیرشی رومییه کان بو سهر جهریره و نصیبین، که به اختیار داوای پاره ی له (المطیع لله) کرد بو خو سازدان دژی بیژهن تینییه کان، خلیفه به م شتویه وه لامی دایه وه: "پیوستم به هیرش کردن ده بوو گهر مال و دونیام به ده ستوه بایه، به لام نیسته که تنها به شی بژی و مه مرهم هدیه و نه ویش به ده ستی نیوه وه یه هیچ پیوستیم به جندگ نییه نم نیوه شم که له پاره کان نه بیهینن و مه به ستان تنها بیته دنگ کردنی خه لکیسه نه وا پیشک شتانی ده که م. گهر ده تانه ویت، گهر داوای وازهینانیش بکه ن وازده هینم له و برهش که

---

* المستکفی بالله: - ناوی (ابو القاسم عبدالله بن المکتفی بالله) له سالی (۲۹۶ک/۹۰۸ن) له دایک بووه، له نیو سالانی (۲۲۳-۳۲۴ک/۹۴۴-۹۴۵ن) خلیفه ی عه بیاسی بوو، له سه رده می نه ودا بوه بیهیه کان خیلافه تی عه بیاسیان داگیرکرد، خلیفه ده ستگیر کراو چاوی دهرهینرا به ده ستی (معز الدولة بن بویه)، له سالی (۳۲۸ک/۹۴۹ن) کوچی دواپی کرد. (ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، ۱۸۶؛ السیوطی، تاریخ الخلفاء، ۳۹۷).

** المطیع لله: - ناوی (ابو القاسم الفضل بن المقتدر بن المعتضد)، له سالی (۳۰۱ک/۹۱۳ن) له دایک بووه، له نیو سالانی (۲۳۴-۳۶۳ک/۹۴۵-۹۷۳ن) خلیفه ی خیلافه تی عه بیاسی بووه، له سه رده می نه ودا (به رده ره شه که - الحجر الأسود) گزیرد رایه وه شوینی خو ی پاش (۲۲) سال، له سالی (۳۶۳ک/۹۷۳ن) کوچی دواپی کرد. (الطبری: تاریخ، ۱۱/۳۵۵؛ ابن العبري: تاریخ مختصر الدول، ۱۶۷؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ۳۹۸).

(۴۳۷) ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، ۱۸۷؛ محمد جواد مشکور: تاریخ ایران زمین، انتشارات الشرقي، د-ت، ۱۷۶.

* بختيار عز الدولة: ناوی (ابو منصور عز الدولة بن معز الدولة) دووم میری بوه بیهیه کان بوو، له سالی (۳۵۶ک/۹۶۷ن) ده سه لاتی له به غدا وه رگرت له سالی (۳۶۷ک/۹۷۸ن) کوژدا. (الصفي: الواقي بالوفيات، ۱۰/۸۴-۸۵؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ۲۵۲-۲۵۴).

به‌ده‌ستمه‌وه‌یه و هه‌موو شتی به‌جی ده‌هینلم^(٤٣٨). زۆری پینه‌چوو (المطیع لله) لابرا و کوره‌که‌ی (الطائع لله)^{**} له‌ سالی (٣٦٣/ک/٩٧٣ز)دا له‌ جیی دانرا.^(٤٣٩) هه‌ندی له‌ ولایه‌ته‌کان نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆبیه‌کیان به‌ده‌سته‌هینابوو، به‌لام هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر گوێپرایه‌لی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی رۆحی، بۆ نمونه هه‌رچه‌نده‌ ده‌وربه‌ری ده‌وله‌تی عه‌بباسی جیابوو بوونه‌وه، به‌لام فه‌رمانه‌وایی هیچ یه‌کی له‌ ویلایه‌تانه‌ شه‌رعی نه‌ده‌بوو گه‌ر خه‌لیفه‌ دانی پێدا نه‌نابایه.^(٤٤٠)

ئه‌و ویلایه‌تانه‌ له‌ ناوه‌ سه‌ربه‌خۆبوو بوون و مێه‌کانیان به‌ نازادیه‌کی ته‌واوه‌ فه‌رمانه‌واییان ده‌کرد و دارایی تایبه‌تیان هه‌بوو، به‌لام بریکی دیاریکراویان له‌ داهاته‌کانیان نه‌نارد بۆ خه‌لافه‌ت وه‌ک هه‌مایه‌ک بۆ هه‌بوونی پێوه‌ندی، هه‌موو والیه‌ کیش زۆر چاوی له‌وه‌ بوو که‌ راسته‌وخۆ له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌ ته‌قلید بکریه‌ت و هه‌روه‌ها هه‌موو ویلایه‌تیک سوپای تایبه‌تی خۆی هه‌بوو، واته‌ ویلایه‌ته‌کان هه‌موو شتیه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆییان هه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ژ نه‌وه‌شدا وازیان له‌ سه‌رداری رۆحی خه‌لیفه‌ نه‌ده‌هینا.^(٤٤١) هه‌رچه‌نده‌ خه‌لافه‌تی عه‌بباسی هه‌زی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ژ نه‌وه‌شدا وه‌ک هه‌مایه‌ک بۆ سه‌رکرده‌یه‌تی ئیسلامی مابوو. له‌به‌ر شوێن و پله‌وپایه‌ی خه‌لیفه‌ له‌ جیهانی ئیسلامیدا، به‌زامه‌ندی و دانانی به‌ هه‌ر ده‌سه‌لاتیکدا به‌لای مێه‌کانی ده‌وربه‌روه‌ زۆر گرتگ بوو، بۆ نمونه مێه‌کانی کورد له‌و سه‌رده‌مه‌دا

(٤٣٨) مسکویه: تجارب الامم، ٣٠٧/٢.

** الطائع لله: - ناوی (عبدالکریم بن المفضل بن جعفر المقتدر بن المعتضد) له‌ سالی (٣١٧/ک/٩٢٩ن)، له‌ نیو سالانی (٣٦٢-٣٨١/ک/٩٧٣-٩٩١ن)، له‌ دوایه‌کانی ژبانی ده‌سته‌سه‌ر بوو، له‌ سالی (٣٩٢/ک/١٠٠٢ن) کۆچی دوایی کرد. (مسکویه: تجارب الامم، ٣٢٧/٢؛ ابن‌الکازرینی: مختصر التاريخ، ١٩١؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ٤٠٦).

(٤٣٩) ابن‌القلائسی: ذیل تاریخ دمشق، مطبعة الاباء الیسوعیین، بیروت، ١٩٠٨، ١١.

(٤٤٠) جمال‌الدین الشیال: تاریخ الدولة العباسیة، دار الکتب الجامعیة، القاهرة، ١٩٦٧، ٤٢-٤٣.

(٤٤١) احمد ابراهیم الشریف: العالم الاسلامی، ص ٤٩٧.

ریژیکسی زوری خلیفه‌یان گرتوو و هه‌ولیان داوه شیوه پتوهندیسه‌کیان له‌گه‌ن خلیفه‌کاندا هه‌بیت تا سیفه‌تیکی شه‌ری بدن به ده‌سه‌لاته‌که‌یان، پتویسته نه‌وه‌شمان له یاد بیت که میرنشینه کوردیه‌کان له سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا میرنشینی ده‌ست به‌سه‌راگرتوو بوون به‌پیتی چه‌مکی نه‌وه‌سه‌رده‌مه که (الموردی) باسی لیتوه کردوو، واته میر به زۆر ده‌ست به‌سه‌ر نه‌وه‌ولاته‌دا ده‌گریته (إمارة أستیلاء) و دواتر خلیفه به ناچار ی وه‌ک میر له‌وه‌میرنشینه‌دا دا‌یده‌نیت. ئینجا میر کاروبار و سیاسه‌تی میرنشینه‌که به‌پیتی ته‌حکامی نایین و به‌روه‌سه‌تی خلیفه به‌رپۆه ده‌بات.^(٤٤٢) له‌وه‌حاله‌تانه‌شدا په‌زامه‌ندی خلیفه زۆر پتویست بوو له‌به‌ر رای گشتی یان روونه‌دانی به‌ره‌تستکاری. له‌دیارترین سیماکانی بوونی پۆلی خلیفه، ناوه‌یتانی له‌مینه‌ر و ناو نووسینی له سه‌ر پاره و سکه و ناردنی دیاری و پاره بووه بۆ به‌غدا.^(٤٤٣) له‌وه‌ترکانه‌ی که پتویست بوو له سه‌ر خه‌لک به‌رانبه‌ر به‌ خلیفه گو‌پرایه‌تی بوو، به‌لای خه‌لکه‌وه گو‌پرایه‌تی فرمانه‌روایانی ولاتان بۆ خلیفه پتویست بوو.^(٤٤٤) واته برۆای خه‌لکی و گو‌پرایه‌تیان بۆ خلیفه له گو‌پرایه‌تی پیغه‌مبه‌روه (د.خ) وه‌رگیراوه که نه‌مری به‌مسولمانان کردبوو گو‌پرایه‌تی فرمانه‌رواکانیان بن، به‌م شیویه‌یه‌ی بیزکه‌ی گو‌پرایه‌تی خلیفه هاته کایه‌وه و گو‌پرایه‌تی فرمانه‌رواکان بوو به‌ئه‌رک گه‌ر فرمانه‌روایه‌تی زۆردار و سه‌مه‌کار بیت. ته‌م تیروانینه‌ نازناری (سیبهری خوی سه‌ره‌وی)ی به‌ خلیفه به‌خشی.^(٤٤٥) بۆیه نه‌وه‌میرانه‌ی هه‌ولتی چیا‌بوونه‌وه‌یان ده‌دا له‌ترسی ده‌وربه‌ر و ده‌سه‌لاتی خۆیان نه‌یاند‌ه‌توانی ته‌م بیزکانه له‌بیری خه‌لکیدا بسپه‌نه‌وه. خیلافه‌تی

(٤٤٢) الاحکام السلطانية و الولايات الدينية، ص ٥٥.

(٤٤٣) محمد الخضري بگ: محاضرات - الدولة العباسية، ٤٩٤، حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٥١-٢٦٥.

(٤٤٤) الموردی: الاحکام السلطانية، ص ١٧.

(٤٤٥) توماس آرنولد: الخلافة، تر، حسن حيدر اللبناني، مطبعة دار التضامن، بغداد، ١٩٦١، ص ٣٧-٣٨.

عەبباسی پێوەندی دیپلۆماسی و سیاسی لە گەڵ هەریەمە کاندای هەبوو ئەم پێوەندیانەش لایەنی باش و خراپیشی هەبوو، بە پیتی سیاسەتی دەوڵەت و سەردەمەکان هەندێ لە دەوڵەت و میرنشینەکان پێوەندی باشیان بە خێلافەتەرە هەبوو، بەلام هەندێکیشیان پێوەندیان لە گەڵ خێلافەتی عەبباسیدا باش نەبوو، ئینجا ئەم پێوەندیەش زۆر جار بە یەک شێوە نە دەمایدە، بە لێکو هەندێ جار پێوەندیە کە پێچەوانە دەبوو، واتە ئەوەی پێوەندی باشی لە گەڵ خێلافەتدا هەبوو تێک دەچوو و ئەوانە ی کە پێوەندی خراپیان هەبوو لە گەڵ خێلافەتدا پێوەندیە کە یان باش دەبوو.

لێرەدا پێویستە ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کە پێوەندی میرنشینە کوردیەکان لە گەڵ خێلافەتی عەبباسیدا دەگەرێتەوە بۆ سەردەمی خەلیفە (القادر بالله)،* (٣٨١-٤٢٢/ک/٩٩١-١٠٣١ز) و کورپە کەسێ (القائم بأمر الله)** (٤٢٢-٤٦٧/ک/١٠٣١-١٠٧٥ز)، چونکە میرنشینە کوردیەکان لەو سەردەمانەدا لە لوتکە ی گەشە کردنیاندا بوون. ئینجا لەو سەردەمانەشدا خێلافەتی عەبباسی ناو شۆرتی لە دابەزیندا بوو، بە تاییەتی لە سەردەمی هەردوو ئەو خەلیفە یەدا، بۆ یە تێدە کۆشان لە پینار بە دەست هێنانە ئەو دەسەلاتی سیاسی و هەروەها دەستگرتن بە سەر کارە تاییە کانیشتا. (٤٤٦)

---

*القادر بالله: ناوی (أبو العباس أحمد بن إسحاق بن المقتدر بن المعتضد)، له نێو سالانی (٣٨١-٤٢٢/ک/٩٩١-١١٣١ز) خێلافەتی عەبباسی گرتە دەست بۆ ماوە ی (٤١) سال، خەلیفە یەکی زامد و هاوێری زاناکان بوو، لە سەردەمی ئەو شاری (السند) لە ولاتی ئەو دیوی رۆبیار فەتخی کرد. (ابن العبري: مختصر، ١٩٦؛ ابن الأثير: الكامل، ٨/١٨٦).

** القائم بأمر الله - ناوی (أبو جعفر عبد الله بن القادر بن المقتدر)، له سالێ (٢٩١/ک/١٠٠٠ز) لە دایک بوو، له نێو سالانی (٤٢٢-٤٦٧/ک/١١٣١-١٠٧٤ز) خێلافەتی عەبباسی گرتە دەست، لە سەردەمی ئەویدا سە لچوقیەکان کۆتاییان بە دەسەلاتی بوەبەییەکان هێنا و خۆیان دەسەلاتی بە غدایان گرتە دەست، نزیکی (٤٥) سال لە حوکمرانی خێلافەتدا بوو. (الذهبي: العبر في خبر من غبر، ٢/٢٢٢؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/٢٢٦ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ٤١٨).

(٤٤٦) ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ١٨١؛ ابن الطقطقي: الفخري، ٢٢٣.

شایانی باسه که پیوهندی باش له گهڤن خیلافه تدا جیاوازه له بونی پیوهندی له گهڤن هیزه کانی تر دا، به مهر جیک ئه و پیوهندی به باشه له نه نجامی کاریگری سیاسی یان ناسایش و نارامی نه بو بیته. ئه وه شی که تیبینی ده کریت ئه وه یسه سروشتی پیوهندی له گهڤن خیلافه تی عه بباسیدا په یوه سه ته به پیوهندی له گهڤن بو به یهیه کان، چونکه پیوهندی باش و دیبلۆماسی هندی له میره کانی کورد له گهڤن بو به یهیه کاندا رۆلێکی گهره ی هه بوو له به ده سه ته ینانی دانپێدانان و تهقلیدی خیلافه ت. له دیارترین ئه و پیوهندی به دیبلۆماسی یانه:

۱- به خشی نی پله و پایه و نازناو

ئهم وشه یه له بنه ره تدا له (قَلْد) به مانای به خشین دیت. ^(٤٤٧) ههروه ها به مانای ناچار کردنی ش دیت. ^(٤٤٨) بۆ به خشی نی ویلایه ت و نووسینی په یمان و به لێن رینگه یه کیان هه بوو به م شیه یه ده ستی پیده کرد "ئهمه ئه و به لێنه یه که عبدالله والیه که ی فلان له فلان نیامیان وه رگرتوه و به وه ش ناسراوه". ئینجا هندی له سیفاته کانی باس ده کات، له وانه یسه له لایه ن سو لته انه وه ستایش کرابیت پاشان ده وتریت: "ئهمه و ئهمه ی پێی به خشی"، ئینجا چند نامۆژگاری به کی ده کات دواتر ده وتریت "ئه وه و ئه وه ی پێی به خشی" ده وتریت "ئهمه عه هد و په یمانی پا به ری نیماندارانه بۆ تۆ به لگه یه له سه ر تۆ... هتد". ^(٤٤٩) کاتی که هه ریمه کان نیازی جیا بونه وه یان ده بوو نه یان ده توانی به ته وا وه تی له خیلافه ت و از به یمن، چونکه پیو یستیان به پشتگیری خیلافه ت هه بوو، چونکه ئه و ده و له تانه فه رمانه وه ی خۆیان به شه رعی نه ده زانی گه ر له لایه ن خه لیفه وه پێی نه به خشرایه وه ک پیتشر ناماژه مان بۆ کرد، نه شیان ده توانی فه رمانه و دانین به پێی خیلافه ت گه ر به ناویش بیته، خیلافه تیش زۆر جار په یمانی

(٤٤٧) ابراهیم مصطفی و آخرون: المعجم الوسيط، دار احیاء التراث العربی، بیروت، ٤٧٦/٢.

(٤٤٨) ابن منظور: لسان العرب، ٤/ ٣٦٩.

(٤٤٩) القلقشندي: صبح الاعشى، ١٠/ ٢٤٢-٢٤٣.

دهسه لات به خشینی بۆ دهناردن، چونکه نهیده توانی پروبه پرووی دهوله ته تازه دروستبوهه کان بیتهوه. بهم شیویه بریاری پدیانی دهسه لات به خشین له لایهن خهلیفهوه درده چوو بۆ (میر) بهرانبهر به پابه ندبوون به هندی ئه رکهوه بۆ خیلافه تی عه بیاسی.^(۴۵۰) خیلافه تی عه بیاسی ده یزانی که نه وه دهوله تانه بوونه ته خاوه نی هیتیکی گه وه. ناردنی پدیانی دهسه لات به خشین ته نها شتیکی ره مزیه، به لام له سه رده مه نه دا خیلافه ت له ژیر باری کیشه و نا ئارا مییدا ده ینا لاتد ته نها له ریگی پیلانگی پییه وه ده یترانی پروبه پرووی نه و بارودوخه بیته وه. له بهر نه وه خهلیفه لاوازه کانی دهوله تی عه بیاسی له وه ده له ت و میرنشینه ده ترسان بویه بۆ ته وه ی مانه وه یان له ژیر دهسه لاتی خیلافه تدا مسۆگه ر بکه ن پدیانی ویلایه ت به خشینی بۆ دهناردن.^(۴۵۱) هه رچه ند له وه ماوه یدا ویلایه تیکی زۆر به خشرا به لام له گه ل نه وه شدا به شیویه کی هه ره مه کی نه بوو. بۆ نمونه ده بوو نه وه که سه ی دهسه لاتی پینه به خشری خاوه نی که سایه تییه ک و ده ور و دایره یه کی باش بیته،^(۴۵۲) ههروه ها ده بوو ریکه که وتیک هه بیته له به خشینه دا زۆر جار به ناسراوی و زانیاری که سیک ده به خشرا، بۆ نمونه له وه سه رده مه دا به خشین زۆر بوو، چونکه بوه یه یه کان کاریان بۆ نه وه ده کرد که مۆلک و مالیان ده ست که ویت نه م سیفه ته شیان له وه وه سه رچاوه ی گرتبوو که هه ز و ئاره زوو یان له گه وره بوون و پله و پایه دا هه بوو.^(۴۵۳) به خشینی ویلایه ت به هندی له میره کانی کورد له وه سه رده مه دا سیما یه که له سیما کانی پیته ندی دیبلۆماسی نیوان میره کانی کورد و خیلافه تی عه بیاسی و شیویه که له دانانی خیلافه تی عه بیاسی به پرووی میره کانی کورد له رووداوه کانی نه وه سه رده مه دا، جگه له ویلایه ت به خشین ده بیسین

(۴۵۰) احمد ابراهیم الشریف: العالم الاسلامی، ۴۵۱-۴۵۲.

(۴۵۱) ارمانوس فامبیری: تاریخ بخاری، تر: احمد محمود الساعاتی، شركة الإعلانات الشرقية، القاهرة، ۱۹۶۵، ص ۹۸-۹۹.

(۴۵۲) حسن الباشا: الألقاب الإسلامية في التاريخ والوثائق والأثار، القاهرة، ۱۹۵۷، ۱۰۴.

(۴۵۳) عباس بروین: تاریخ دیالمة و غزنویان، ۱۲۳۶هـ، ۱۴۴.

میره‌کانی کورد لهو سه‌رده‌مانه‌دا ره‌زامه‌ندی خیل‌افه‌تیا‌ن به‌ده‌سته‌یتنا بۆ
فهرمانه‌وا‌ییکردنی نیوچه‌کانی خویان.^(٤٥٤)

له سالی (٣٨٨ك/٩٩٧ز)دا له‌به‌رته‌وه‌ی میر (بدر بن حسنیوه)^(٤٥٥) گه‌لی کاری
چاکی ته‌نجامدا وه‌ک (ابن کثیر) باسی ده‌کات و ده‌لیت: "ئه‌و میره‌یه‌کی بوو له
باشترین پاشاکانی نیوچه‌ی ده‌ینه‌ور و همه‌دان و خاوه‌نی سیاسه‌تیکی چاک و زۆر
به‌خشنده‌بوو"،^(٤٥٦) هه‌روه‌ها یارمه‌تی (به‌اء الدولة) کوری (عضد الدولة) له
جده‌نگه‌کانیدا له نیوچه‌ی (قنطرة البيضاء)* (ابو علی بن استاذ بن هرمزدا) که دواتر
به پیشه‌وای سوپا ناسرا، چونکه خه‌لیفه داوای له میر بدر کرد یارمه‌تی بدات به
نازوخه و ته‌قه‌مه‌نی که سوپاکه‌ی خه‌ریک بوو له نیوده‌چوو، میر بدریش هه‌موو
پتو‌یسته‌یه‌کی بۆ دا‌بین کرد تا له ته‌نجامدا شه‌ره‌که له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و واته‌ خه‌لیفه
کو‌تایی پته‌ات.^(٤٥٧) له‌به‌رته‌وه له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه پادا‌شتی درایه و خه‌لاتکرا و ناوی
(ابو النجم)ی لیترا و فهرمانه‌وا‌ییه‌ی ئه‌و نیوچه‌یه‌ی هه‌ریمی چیای پی به‌خشرا که له
ژێر ده‌سه‌لاتیدا بوو. (شکو‌وه‌ده‌سه‌لات و جلو‌به‌رگی دره‌وشاوه‌ی پی به‌خشی).^(٤٥٨) و
نازناوی (نصرة الدولة)ی پی به‌خشرا، به‌لام ئاره‌زویی له‌م ناوه‌ نه‌بوو (حه‌زی ده‌کرد ناوی
(ناصر الدولة)ی لیتیریت).^(٤٥٩) خه‌لیفه‌ش ئاره‌زوه‌که‌ی بۆ به‌جی هیتا و نازناوی

---

(٤٥٤) برتولد اشبولر: تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، تر: مریم میر احمدی، شرکت
انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ دوم، تهران، ۱۳۷۳ - ۱۹۹۴، ۱۰۹/۲ - ۱۱۰.

(٤٥٥) الکتبی: عیون التواریخ، تح: فیصل السامر ونبیلة عبدالمنعم داود، دار الحرية للطباعة،
بغداد، ۱۹۷۷، ۱۱۶/۱۳.

(٤٥٦) البداية والنهاية: ۳۴۶/۱۱.

* (القنطرة البيضاء) شارژیکی گه‌وره‌یه له‌سه‌ر خاکی فارس، خاوه‌ن به‌روبوومیکی زۆر و ناویکی
سازگار و خاکیکی به‌پیتو به‌ره‌که‌ته، (القزوینی: آثار البلاد، ۱۶۴-۱۶۵).

(٤٥٧) الروذراوري: ذیل، ۳/۳۱۰.

(٤٥٨) ه س، ۳/۳۱۱، ابن الجوزي المنتظم، ۷/۲۰۲.

(٤٥٩) الروذراوري: ذیل، ۳/۳۱۱؛ ستانلي لينبول: الدول الإسلامية، ۱/۲۸۱.

(ناصر الدين والدولة)ی، له سالی (۳۸۸ك/۹۹۸ز) دا پی به خشرا،^(۶۰) وادیاره وک (الروذراوری) ده گیتړتسه وه: نهم رتزلینانه به هژی (داواکاری (بهاء الدولة) و نوسراوه که یوه بووه).^(۶۱) بهم شیویه ده بینین (بدر بن حسویه) داوای ته و نازناوهی کردووه و بز نهم مه به ستهش که سیکي نار دووه بز لای خه لیفه. پیویسته ناماژه بز ته وهش بکهین که نهم دیارده یه کاتی پیدابوو که خیلافه تی عه بیاسی توشی لاواری و شکست بوو بوو، چونکه له و ماوه یه دا والیه کان ده ستیان به داواکردنی نار و نازناو کرد بز ده رخستنی شوین و پله و پایه یان و خستنه رووی چاکه یان به سهر خیلافه ته وه، به و پییدی خیلافه تی پیویستی به هاوکاری و یارمه تی و پشتگیریان هدیسه.^(۶۲) نازناو (اللقب) وا دانه ریت که له گه ل ره وشت و چالاکي و توانای به خشینه ر بگوخت، هدره ها ندریت به هموو که سیک له به رته وه میر (بدر بن حسویه) میریکی لیها توو بوو، و ده سلاتی زور بوو، نازناوی (الأمیر الأجل) یشی پی به خشرا، هدره ها (أبو النجم) ده گوخت له گه ل (بدر)، و ده سلاتی ته واری هه بووه، له به رته وه نازناوی پی به خشرا که سه لماندنه له توانای بدر چی له رووی ناینه وه چی له رووی دونیا یسه وه (ناصرالدين والدولة)، به لام هموو ته و نازناو و مدرجانه که خیلافه تی عه بیاسی ده یه خشی به میره بوه به یه کان یان وه زیره کان یان هیچ مزکیک و سیفه تیکی دینی نه بوو، ته نها ته وه نه بیت که به (بدر بن حسویه) به خشرا.^(۶۳) ته و به خشینه گرنگیه کی زوری هه بوو بز ته وهی سیفه تیکی شهرعی به فهرانه وایی (بدر) به خشی

(۶۰) ابن الاثیر: الكامل، ۱۹۳/۷.

(۶۱) ذیل تجارب الامم: ۳۱۱/۳.

(۶۲) (بدر بن حسویه) نازناوه که ی به جوړه بووه -: (ناصرالدين والدولة، الأمیر الأجل ابو النجم مولى امیر المؤمنین بدر بن حسویه) نهم نازناوه ده رکه و توه، له سهر کورسیه که ی (بدر بن حسویه) که له موزه خانه ی عیراقی له به غدا پاریززروه، هدره ها له سهر به ردیکی ته نیشته (قنطرة کاشکان) له لورستانی ایران نوسراوه) بروانه: (حسام الدين على غالب: الكرد في الدينور وشهرزور، ص ۱۵۶، ۱۵۷).

(۶۳) الکتابي: عیون التواریخ، ۱۱۶/۱۳.

له نیتوچە ی هەرێمی چیدا ئەم داننانە بە دەسەڵاتە کەیدا شوێن و پلەو پایە ی بدر دەستیشان دەکات لەناو میرەکانی سەردەمی خۆیدا. چونکە (بدر) یەکی بوو لەو میرانە ی کە ژمارەیان کەم بوو بوەبھی، نەبوون و دانپێدانانی خەلیفەیان بە دەستەتێنابوو لە فەرمانرەوایکردنیاندا لەو سەردەمەدا. دەوتەت و میرنشینەکان زۆر هەولیان دەدا کە پەیمانی دەسەڵات بەخشینیان لە خیلافەتەرە پی بەخشری بۆ ئەم مەبەستەش دیاری و بەخشینیکی زۆریان بۆ خیلافەت دەنارد،^(٤٦٤) چونکە بەخشینی پەزنامەندی و پەیمان لە لایەن خیلافەتەرە بە والی رۆژێکی زۆری هەبوو لە نێو چینی تایبەت و گشتی و بازرگانەکاندا. چونکە ئەوە پششتگیری دەسەڵات و بەرژووەندیەکانیان دەکرد. هەرۆهە ئالاً بەخشین واتا و مەبەستی تایبەتی هەبوو، بۆ نمونە هەندێ سەرچاوە باسی ئالاً و ئەوەی لەسەری نووسراوە بۆ دەکەن، بۆ نمونە ((ئالاً پیوستە لە ئارژیشمی سپی بیت و بەمرە کەب لەسەر لایەکی بنووسریت "لااله الا الله وحده لا شريك له، ليس كمثله شئ هو خالق كل شئ هو اللطيف الخبير". شوتیتی بەستەنە کە (عقد) لە نێوئەندە و بە سپیتی دەمیتێتەرە لە لاکە ی دیکە ی ئالاکە دەنووسریت. "محمد رسول الله ارسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون".^(٤٦٥)

خیلافەتی عەبباسی لە سەردەمی فەرمانرەوایی مەروانییەکاندا لە دیارە کر زۆر لاواز بوو پووبەرۆوی گرفت و کێشە ی زۆر بوو، ئەمەش لە ئەنجامی فەرمانرەوایی بوەبھیەکان و سەجوقییەکان و مەملانیسی نێوانیانەرە سەرچاوە ی گرتبوو. هەرۆهە مەملانیسیان لە گەن فاتییەکاندا لە موسڵ و شام و جەزیرەدا هەبوو و لاوازی خیلافەتی عەبباسی یارمەتیدەر بوو بۆ دامەزراندنی میرنشین لە نیتوچە کەدا، لەوانەش میرنشین مەروانییەکان لە دیارە کر و جەزیرە. بوەبھیەکان لە سەدە ی (٤/١٠ز)دا دەستیان

(٤٦٤) حسام الدين على غالب: الكرد، ٢٥٤؛ قادر محمد حسن: الامارات، ٦٣.

(٤٦٥) سورة التوبة، ٣٣؛ هلال الصابي: رسوم دار الخلافة، قح: ميخائيل عواد، مطبعة العاني، بغداد، ١٩٦٤، ص ٩٥.

به‌سهر به‌غدادا گرتبوو و هندی جاریش له‌گه‌ل خلیفه‌دا به‌شدارى خوتبه و ناری سهرسکه‌شيان ده‌کرد.^(۴۶۶) هه‌روه‌ها ناو و نازناویشیان به‌ده‌سته‌هینا^(۴۶۷). بوه‌بهیسه‌کان به‌دریژایی سهرده‌می (باذ الکردی) (۳۶۹ک/ ۹۸۰ز) به‌به‌رده‌وامی له‌مملاتیسی مه‌روانییه‌کاندا بوون.^(۴۶۸) دواى سهرده‌می (باذ) ماوه‌یه‌ک پتونه‌ندی نیتوان مه‌روانییه‌کان و عه‌بباییه‌کان باش بوو به‌تاییه‌تی له‌سهرده‌می میر (مه‌هد الدولة) دا ته‌مه‌ش له‌گوێرپایه‌تی میره‌وه‌ بۆ خیلافته‌ت و به‌خیلافه‌تی شه‌رعی دانانی به‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبوو. له‌لایه‌ن خیلافته‌تیشه‌وه‌ پیشتر نازناوی (مه‌هد) به‌ (ابو منصور) به‌خه‌شرا بوو.^(۴۶۹) که خلیفه (القادر بالله) پیتی به‌خه‌شبوو. جگه‌ له‌ ریتلینان که پیتی به‌خه‌شرا بوو و هه‌روه‌ها ریتلینانی پادشای بوه‌بهیسه‌کان (به‌اء الدولة) و وه‌زیره‌کیش (فخر الدولة)^(۴۷۰)

ته‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌کان بۆیان پاراستوین له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌گه‌رتسه‌وه‌ بۆ سهرده‌می میر (احمد بن مروان) (۴۰۲- ۴۵۳ک / ۱۰۱۲- ۱۰۱۶ز) که پتونه‌ندییه‌کی دیبلۆماسی پته‌ری له‌گه‌ل خیلافته‌تی عه‌بباییدا هه‌بوو به‌راده‌یه‌ک که خۆی هه‌ندی له‌وانه‌ی دواى ته‌و هاتن دانپیندانان و ده‌سه‌لات و نازناویان له‌لایه‌ن خیلافته‌ته‌وه‌ پینه‌خه‌شرا. دواى ته‌وه‌ی بارودۆخه‌که بۆ میر (ابو نصر) ریتکه‌وت وه‌ ده‌ستی گرت به‌سهر هه‌موو نیتوجه‌ی دیاره‌کردا ته‌نها (نامد) نه‌پیت. له‌ سالی (۴۰۳ک/ ۱۰۱۳ز) نیتدرای خلیفه‌ی عه‌ببایى (القادر بالله) پیاوانی پادشای بوه‌بهی (الملك شاهنشاه سلطان الدولة بن بهاء الدولة) ی کورپی (عضد الدولة)، له‌گه‌ل خۆشیاندا خه‌لات و ریتلینان و فه‌رمانی میرایه‌تی هه‌موو نیتوجه‌ی دیاره‌کریان له‌لایه‌ن خلیفه‌ و

(۴۶۶) مسکویه: تجارب الامم، ج ۲/ص ۸۵.

(۴۶۷) حسن الباشا: الالاقب الاسلامیة، ص ۶۲.

(۴۶۸) الروذراوی: ذیل، ج ۳/ص ۸۴.

(۴۶۹) القلقشندی: صبح الاعشى، ج ۶/ص ۲۰؛ حسن الباشا: الالاقب الاسلامیة، ص ۵۰۹.

(۴۷۰) الفارقی: تاریخ الفارقی، ص ۸۶؛ ابن شداد: الاعلاق الخطیره، ۳۲۴/۳/۱.

سولتانوه پیبوو.^(۴۷۱) به میر (نصر الدولة احمد بن مروان) یان به خشی جگه له نازناوی (نصر الدولة و عمادها ذي الصرامتين)^(۴۷۲) خهلاته کەش له حدوت بهش پیتک هاتبوو (کهوا، فرجیه، جبە (پۆشاکێ سەرتاپێ) عمامه کلاویکه، دوو بازنگی زێر، گوهەر پەندیک و ئەسپینک بەزینی زێرپهوه).^(۴۷۳) ئەمەش گرنگی زۆری هەبوو بۆ بەخشینی سیفهتی شەری بە فرمانپه‌وایی مەروانییه‌کان له نیوچه‌که‌دا، هه‌روه‌ها واتای به‌خشینی ته‌وار ده‌گه‌یه‌نی به‌میر (نصر الدولة احمد بن مروان) له فرمانپه‌وایی ولاتدا.^(۴۷۴) شایانی باسه که په‌یامبه‌ری خه‌لیفه (الفاطمي) تێوازی رۆژیک گه‌یشته‌ نه‌وی و پۆشاک و دیاری و به‌خشه‌کانی له‌گه‌ژ خۆیدا بردبوو، له‌ هه‌مانکاتدا نازناوی (عزالدولة و مجدها ذي الصرامتين)^(۴۷۵) له‌ میر (نصرالدولة احمد بن مروان) نا، بۆ به‌یانی رۆژی دواتر په‌یامبه‌ری نێرراوی پادشای بێزه‌نتی (بسیلوس دووم)* گه‌یشته‌ هه‌مان شوین و دیاری و خه‌لاتیکێ وه‌ک (الفارقي) وه‌سفی ده‌کات بێ وینه‌ی پیتشکه‌ش به‌ میر (نصر الدولة احمد بن مروان) کرد. بۆ رۆژی دواتر میر (نصر الدولة احمد بن مروان) له‌سه‌ر کورسی پادشایی دانیشنت و پیتشوازی له‌و میوانانه‌ ده‌کرد که بۆ پیروزیاییکردن سه‌ردانیان ده‌کرد و له‌لایه‌ن پاستیه‌وه‌ نێرراوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی و سولتانی بوه‌یی دانیشته‌بون له‌ لایه‌ن چه‌پیشیه‌وه‌ نێرراوی خه‌لافه‌تی فاطمی و ده‌وله‌تی بێزه‌نتی دانیشته‌بون. ئەو بریار و نووسراوانه‌ خۆتێرایه‌وه‌ که خه‌لیفه‌ و پادشاکان ناردبوویان. ئەم مه‌راسیمه‌ به‌تاماده‌بوونی میران و سه‌رکرده‌ سه‌ربازییه‌کان

(۴۷۱) الفارقي: تاريخه، ۱۰۲؛ ابن شداد: الأعلاق الخطيرة، ۳/۱، ۳۴۹.

(۴۷۲) الفارقي، ه. س، ۱۰۸؛ ابن شداد، ه-س، ۳/۱، ۳۵۱.

(۴۷۳) الفارقي: س. پ، ۱۰۸.

(۴۷۴) محمود ياسين التكريتي: الامارة المروانية، ۱۲۵.

(۴۷۵) الفارقي: س. پ، ۱۰۹.

* بسیلون دووم: له‌ سالی (۲۶۵/ک/۹۷۶) ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆریه‌تی بێزه‌نتی گرته‌ ده‌ست و له‌ماوه‌ی فرمانپه‌وایی دووردریژی توانی هێز و ده‌سه‌لات و شکۆمه‌ندی بگرته‌وه‌ بۆ ئەو ئیمپراتۆریه‌ته‌ (نعیم فرح: تاریخ بیزنطة السياسي، دمشق، ۱۹۹۱-۱۹۹۲، ص ۲۴۱).

به‌پړوه‌چوو، ئینجا میر پوښاکه‌که‌ی له‌بهر کرد و دواتریش میر پوښاکینکی وای به‌خشییه نیراوه‌کان که باسی نرخ و به‌های ناکریت نه‌مه‌ش بووه هوی نه‌وی که (الفارقی) ستایشی (نصر الدولة أحمد بن مروان) بکات، ستایشی ریزلینانی بکات له‌لایه‌ن هه‌رسی ده‌وله‌تی نه‌و پوژگار و که ده‌لایت: "ناوی له‌خه‌لیفه و پادشاکانه‌وه پی‌به‌خشرا و که‌سیش له‌و دلخوشت نه‌بوو"،^(۴۷۶) له‌لایه‌کی تریشه‌وه ریزلینانی میر (نصر الدولة أحمد بن مروان) له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌وه به‌شیک بوو له‌کیشه و مملانی نیوان خیلافه‌تی عه‌بباسی له‌به‌غدا و فاتی له‌قاهره و هه‌ولدانی هه‌ریه‌کی له‌و خه‌لیفانه‌بوو بۆ نه‌وی میر نصر بۆلای خوی رابکیشی، یان هه‌ر هیچ نه‌ییت پشتگیری خیلافه‌ته‌که‌یان بکات. به‌لام میر (نصر الدولة أحمد بن مروان) نه‌و نازناوی به‌باشزانی و هه‌لبژارد. که خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (القادر بالله) پیسی به‌خشی.^(۴۷۷) نه‌ک نه‌وی که خه‌لیفه‌ی فاتی پیسی به‌خشی. بۆیه ده‌توانین بلین نه‌و ریز و نازناوه‌ی که خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌میر مه‌روانی به‌خشی ریزلینکی چاکی هه‌بوو له‌پته‌وکردن و توکه‌کردنی ده‌سه‌لاتی له‌نیوچه‌که‌دا و شان و شکوی سامی زیاتر کرد له‌نیوه‌وه و له‌ده‌روه‌دا. هه‌روه‌ها خیلافه‌تی عه‌بباسی و بوه‌یه‌یه‌کانیش به‌هوی نه‌م کاره دیلو‌ماسیانه‌وه توانیان زیاتر هه‌ست و سۆزی میر بۆلای خویان رابکیشن، دوی نه‌وه‌ش که توانی ده‌سه‌لاتی خوی به‌ته‌واوه‌تی له‌نامه‌د و میافارقینیش بچه‌سپینیت به‌شیتوه‌یه‌ک که بوو به‌جی سه‌رنجی ده‌وله‌تانی ده‌روه‌به‌ری، نه‌مه‌ش به‌هوی شوینی جوگرافی و ستاتیژی ولاته‌که‌یه‌وه بوو که دریز ده‌بووه و له‌نیوان سی زله‌یزی مملانی‌که‌ر له‌نیوچه‌که‌دا نه‌وانه‌ش: خیلافه‌تی عه‌بباسی و بوه‌یه‌یه‌کان له‌باشوره‌وه و خیلافه‌تی فاتی له‌باشوری پوژسااره و ئیمبراتوریه‌تی بیته‌نتی له‌باکوره‌وه. پیویسته‌نامه‌زه بۆ نه‌وه‌ش بکه‌ین که نه‌و هه‌نگاوه دیلو‌ماسیه‌ی خیلافه‌تی عه‌بباسی

(۴۷۶) تاریخ الفارقی ۱۱۰، ۱۷۶-۱۷۷.

(۴۷۷) ه. س، ۱۱۰.

و بوه بهیهه کان بۆ نزیكبوونهوه له میرنشینی مهروانییه کان مه بهستی سیاسی تریشی به دواوه بوو ئه وهش دوورخستنه وهی ئەم میرنشینه بوو له پێوهندی دروستکردن له گه‌ڵ خیلانتهی فاعمی و ده‌ولتهی بیژهنیدا له ترسی ئه‌وهی نه‌ك پێوهندیان باش بیست به تایبهتی له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ایی میر (نصر الدوله) دا.^(٤٧٨) ئه‌وهش كه ئه‌و نزیكبوونه‌وه یه ده‌سه‌لمیتهی گه‌یشتهی نیرراوی خیلانتهی فاعمی و ده‌ولتهی بیژهنتهی بوو له هه‌مان رۆژدا كه نیرراوی خیلانتهی عه‌بباسی گه‌یشه‌ ئه‌وی وه‌ك پێشتر باسه‌مانكرد. له راستیدا به‌ده‌سته‌ینانی ویلایه‌ت له لایه‌ن خیلانته‌وه كارێك بوو گرنگی دیاری هه‌بوو بۆ هه‌موو چین و توێژێکی ئه‌و كۆمه‌له، چونكه پشتمگیری ده‌س و دایه‌ره و به‌رژه‌وه‌ندییه‌كانیانی ده‌كرد. جگه له‌وهش پیاوانی ئایین و شاره‌زایان زنجیره‌ی به‌یه‌ك گه‌یشته‌ بوون له نیوان والی و میلله‌تدا، بۆیه گه‌ر ئه‌و نووسراوه‌ بخریته به‌ر ده‌ستی ئه‌وانه، رۆی ئه‌وان گه‌یاندنه به‌خه‌لكی و خه‌لكی تیگه‌یاندنه له نیوه‌رۆکی ئه‌و بابه‌تانه. والی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وه‌ایی له لایه‌ن خودی خه‌لیفه‌وه پیتی به‌خشاوه، ئه‌مه‌ش پشتمگیری والیه‌ كه به‌رژه‌وه‌ندی بازرگان و هه‌موو لایه‌کی تێدایه، چونكه به‌خشینی ده‌سه‌لات و پاراستنی ناسایش و ئارامی ویلایه‌ت کاریگه‌ری باشی بۆ سه‌ر بازرگانیش ده‌بیست. به‌م شیوه‌یه ئه‌م ده‌ولته‌تانه به‌چاوی بایه‌خ و باوه‌پێتکردنه‌وه ده‌یان‌پوانیه ئه‌م ده‌ولته‌ته كوردیه، چونكه هه‌موو بنه‌ماکانی ده‌ولته‌ت و سیما شارستانیه‌ته‌کانی له‌خۆگرتبوو كه ده‌توانیته‌ رۆلی به‌رچاوی بگێریت له گۆره‌پانی نیوده‌ولته‌تی به‌ شیوه‌یه‌ك كه ناتوانیته فه‌رامۆش بکریته به‌هۆی پێنگه‌ ستراتیه‌جیه‌كه‌یه‌وه، بۆیه ناچار بوون سه‌رله‌نوێ دان به‌ ده‌سه‌لاتیدا بنیته‌ن و پێوه‌ندییه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کانی له‌گه‌ڵدا نوێ بکه‌نه‌وه و جێگیری بکه‌ن.

له‌وانه‌یه ئه‌م ده‌ولته‌تانه هه‌ستیانی به‌ گرنگی ئارامی و ناسایش و ناسووده‌یی و ئازادی و دادپه‌روه‌ری و خۆشگۆزه‌رانی ئه‌م ده‌ولته‌ته كرده‌بیته‌.

(٤٧٨) الفارقی: تاریخه، ٦١، ٨٤.

بینگومان ئەو پلان و بەرنامەیدەى كە دەولەتى مەپروانى بۆ خۆى دارشتبوو لە پێرەوکردنى سىياسەتى بىلایەنى و دەست تێوەرنەدان لە مەملەتەى و كىشە و ئاژاوەى نىوچە كە لە نىوان دەولەت و مېرنشینه كان و خۆپاراستن لە شەر و كارلكارى و نەهامەتیه كان و خۆتەر خانكردن بۆ چاككردنى كاروبارى نىوخۆى دەولەتە كەيان و شەوئۆنكردن لە پىنار بەرژەوئەندى مېللەتە كەيان بە شىتوئەيكە بىوون بە خۆشگوزەرانترىن گەل لە نىوچە كەدا كە جىگەى رۆز و سەر سوپمان بوون لە لایەن ئەو دەولەتانه، هەر و هەر پەرخساندى ئەو ئازادى بۆ هاوئالتى مەسىحىه كانى رۆزگرتن و بەشدارى پىنكردنىان لە دامودەزگا هەستيارە كاندا لە كاتىكدا مەسىحىه كان توشى ستم و چەوساندنەو بوو بوون لە نىوچە كانى دىكەى جىهەانى ئىسلامى بە تايىبەتى لە وئالتى مېسردا، ئەمەش كارىگەرى چاكى هەبوو لە لای پێرەوتىه كان كە بىوون هۆكارى پاراستنى هاوسنوورى لە گەل ئەم دەولەتە كوردى، هەر چەندە كىشەو مەملەتەى لایەن هەبوو لە نىوانىاندا، بەلام لە هەموو بنەمار بنچىنەى كەدا شاز هەيدە. (٤٧٩)

هەر و هەر مېرنشینی عەنازىسە كان پێوئەندى دىبۆ مەسىحىيان بە خىلافەتى عەبباسىيەو هەبوو گەر تەنھا بەو شىتوئە بىت كە داننان بىت بەدەسەلاتى ئاىنى ئەم خىلافەتەدا. لە سەرچاوە كاندا هاتووە كە دوو مېرى ئەو مېرنشینه بە (حسام الدولە) (٤٨٠) ناو نرابوو و ئەو نازناوانەش وەك (حسام الدولە) و (سيف الدولە) * زىاتر لە سەر كرده و مېر و جىگەرە كانىيان دەنرا. (ناصر خسرو)ى گەرۆك نازنۆتوئە كانى مېر (أبو منصور وهسودان بن محمد الروادى) باسى كردووە كە سەردانى ئەو مېرى كردووە لە

(٤٧٩) ابن الجوزي: المنتظم، ٧/٢٦٢؛ الفارقي: تاريخه، ١٠٨ - ١١٠؛ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات، ١١٠.

(٤٨٠) ابن الاثير: الكامل، ٨/١٩.

* سيف الدوله: ناوى (أبو الحسن على ابن عبدالله) مېرى حمدانىە كان بوو لە شارى حەلب، لە سالى (٣٥٦/ك/٩٦٦) كۆچى دواى كرد. (ابن خلكان: وفيات، ج٢/ص٤٠١-٤٠٦).

سائی (٤٣٨/ك١٠٤٧ ز) بهم شیوهیه: (سیف الدوله)، و (شرف المله)، (ابو منصور)، (وهسوزان بن عماد) (مولی امیر المؤمنین).^(٤٨١) نهمهش نهوه دهگهیه نیت که دهسه لاتیکی فراوانی هه بوو له نازه ریاچان و پیوندهی دیبلوماسی باش له گهژ خیلایهتی عه بیاسیدا هه بوو، نازناوی (سیف الدوله) ش له نازنیوه کانی میر و سهرکرده کانی سویایه، له گهژ نازناوی (شرف المله) و پله پایه و شوینی میر و هسوژاندا ده گوچی، چونکه نهو میره ولاتی نیسلامی له هیرشه کانی روم و نهمه ن روسی پاراست نهو ولاتهی ده که ویتته نیوچهی شهری نهو ولاتانه وه.^(٤٨٢)

وهرگرتن و به خشینی دهسه لات به لای والیه کانه وه دهسکه ویتکی زۆر گه ووه بوو. بوه یهیه کانی ش وه که له سهرچاوه کاندا هاتوه، که چۆن هه والی (شجاع الدوله) له خزمهتکردنی پادشاکانی عه جه مدا بلا بووه و هه تا (عماد الدوله) گه یشته که ره ج. نینجا بهرده وام بوو تا گه یشته فارس، دواي فراوانبوونی ولات و دهسه لاتی داواي له خلیفه (الراضی) کرد که کاروباری (فارس) ی پی بسپیریت و په یمانی ویلایهت به خشینی بۆ بنیریت به رانبه ر به بریک پاره که سالانه دیدات به خیلایهت، خلیفه ش پۆشاک و نووسراوی بۆ نارد و نهویش له پیش تاماده بوواندا نووسراوه که ی خوینده وه و پۆشاکه که ی له بهر کرد و به مهش خۆی زیاتر به هیز کرد.^(٤٨٣) له سائی (٣٦٩/ك٩٧٩ ز) دا (عضد الدوله) داواي له خلیفه کرد که په یمانی ویلایهت به خشینی بۆ نوی بکاته وه و پۆشاکي نوی بۆ بنیریت، خلیفه ش کردی به والی موسلمانان له هه موو ولاتانی نیسلامدا.^(٤٨٤)

له راستیدا هه موو ده ولت و میرنشینه کان هه ولیان ده دا که په یمانی ویلایهت و دهسه لات به خشینیان له لایهن خیلایهت وه پی به خشری و بۆ نه م مه بهسته ش که

(٤٨١) سفرنامه، نقلها الى العربية - يحيى الخشاب، ط٢، مطبعة دار العلم، بيروت، ١٩٧٠، ص ٥.

(٤٨٢) حسام الدين علي غالب: اذربيجان، ص ٢٧٨.

(٤٨٣) ابن الطقطقي: الفخري، ٢٧٨-٢٧٩؛ المقرئ: السلوك، ٢٦/١.

(٤٨٤) ابن كثير: البداية والنهاية، ٢٩٥/١٢.

له گه ل داواکردنه کانیاندا دیاری و خه لاتیان بۆ خیلافهت ده نارد و لهم باره يشه وه نمونه زۆره که لیتره دا جیتی باسکردن نییه.

۲- پێدان = به خشیینی نازناو

کاتیک خیلافهت که وه دهستی عه بباسیه کان نازناو گرنگی خۆی هه بوو له دهوله تدا به جوړیک که نازناو هینده زۆر سوو پینووستی به وه کرد که پۆلین و ریک بخریت.^(۴۸۵) نازناو شه رعیه تی وه رنه ده گرت گهر بیتو له لایه ن خه لیفه وه نه بوایه، نه مهش به واتای ده سه لاتی سینترالی خه لیفه و جه ختکردن سوو له ریکه خستی به رده وامی کاره کاند، به لام کاتیک نازناو زۆر بوو نه مه بووه هۆی کاریگه ری نه گه تیف له سه ر دهوله تی عه بباسی. لهم پوه وه (البیرونی) ده گیتیه ته وه "کاتیک عه بباسیه کان نازناوی زۆر وردیان به خشیه دهسته و تاقمه کانیان و یه کسانیان کرد له نیوان دۆست و دوژمن و ره چه له کیان گیتراوه سه ر خۆیان دهوله ته که یان له دهست چوو".^(۴۸۶) نازناوی پاست واته خه لیفه وه پشت به خاوه نی نه و نازناوه ده به ستیت ههروه ک چون پشت به راستی خۆی ده به ستیت و ره نگه نه م نازناوه ناماژه کردنیک بیت بۆ پایه ی سولتان به نسبت پله و پایه ی خه لیفه له به غدا که ده شی نه م مه سه له یه له رووی شوینه وه واییت.^(۴۸۷) جیتی ناماژه بۆ کردنه که دیارده ی نازناو له جیهانی نیسلا میدا له پاش لاوازی و بی هیزی خیلافه ته وه دهستی پینکردییت که والیه کان که وتنه نه وه ی داوای نازناوی فه خری بکه ن بۆ ده رختنی پله و پایه یان و فه زلیان هه بییت به سه ر خیلافه تدا به و پییه ی که خیلافه ت پینووستی به پشتگیری و پالپشتی نه وان هه یه، نه مهش له وه تیبینی ده کریت که (بدر بن حسنویه) داوای له خه لیفه کرد نازناوی پیتبه خشییت و

(۴۸۵) حسن الباشا: الالقاب الاسلامیه، ص ۵۹.

(۴۸۶) الآثار الباقیه من القرون الخالیة، دار احیاء العلوم، بیروت، د.ت، ص ۱۳۲.

(۴۸۷) حسن الباشا: س. پ، ل ۵۴۴.

نویسنده‌ی حوزی په‌وانه کرد بۆ ئەو مەبەستە. (٤٨٨) له سالی (٣٨٥/ك/٩٩٥ز) دا میر (بدر بن حسنیو) بری (٩) هه‌زار دیناری دانا وهك دیاریهك (منحه) بۆ پیشكه‌شکردن به میری عه‌ره‌ب (الاصیفر الاعرابی) وهك قه‌ره‌بووکردنه‌وه له‌وهی له حاجیه‌کانی عیراقی وه‌رده‌گرت تا رینگه‌یان به‌دات به‌چنه شوینه پیوژه‌کان بۆ حه‌ج کردن. (٤٨٩) به‌لام (الروذراوری) به‌ جوړیکی دیکه باسه‌که ده‌گیژپته‌وه جیاواز له‌وهی پیشووچ له‌کاتی پاره‌دانه‌که‌دا و چ له‌ بره‌که‌ی و ده‌لیت: " (بدر بن حسنیو) (٥) پینج هه‌زار دیناری هه‌لگرت له‌گه‌ژ سهردار و کهسه ناسراوه‌کانی کاروانی خوراسانیه‌کان به‌ مەبه‌ستی پاراستنی رینگه‌ی حاجیه‌کان له‌ جیاتی ئەو باجه‌ی که هه‌موو سالتیک لییان وه‌رده‌گیرا و بیووه باجیک پاشتر گه‌یشته (٩) نو هه‌زار دینار". (٤٩٠)

جگه له‌ دۆزینه‌وه‌ی نازناویکی دیکه‌ی (بدر بن حسنیو) که له‌ سه‌ر (قنطرة کاشکان)* هه‌لکه‌نده‌راوه. که به‌ یه‌کتیک له‌ شوینه‌واره میتووویه‌کانی میرنشینی هه‌سنویه ته‌ژمار ده‌کریت که له‌سه‌ری هه‌لکه‌ژراوه "به‌ ناوی خوای گه‌وره و میهره‌بان ته‌مه‌ بوو میر فه‌رمانی دا به‌ بنیادنانی بۆ (ابو النجم بدر بن حسنیو) خوا ته‌مه‌ن دریتی کات". (٤٩١) نازناوی میر (الاجل) له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌تای ئیسلامدا له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی پیاوانی ولات ده‌ترا که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی فراوان بوو. (٤٩٢) سه‌باره‌ت به‌ میره‌کانی میرنشینی سه‌روانی پیوه‌ندی دیبلۆماسییان هه‌بوو له‌ گه‌ژ خیلافه‌تی عه‌بباسی و هه‌ندیکیان نازناویان له‌ خیلافه‌ته‌وه وه‌رگرت (الفارقی) ده‌گیژپته‌وه که

(٤٨٨) کلود کاهن: س. پ، ٢٨٧.

(٤٨٩) ابن الجوزي: س. پ، ٢٧٠/١٤؛ الذهبي: تاريخ الاسلام، ٣٨١.

(٤٩٠) ذیل، ٢٨٧/٣.

* قنطرة کاشکان: ده‌که‌ویته‌ پوژناوای ئیران له‌ نیوان خوره‌م ئاباد و نه‌ندیمشک، میر (بدر بن حسنیو) درووستی کرد، به‌رزیه‌کی ٢٠م ده‌بوو. (عزیز الله بیات: کلیات جغرافیای طبیعی و تاریخ ایران، ص ٣٩٦).

(Stein) Aurel Old routes of Western Iran (London) (١٩٤٠) P. ٢٧١. (٤٩١)

(٤٩٢) حسن الباشا: الالقاب الإسلامية، ١٢٦.

میر مہروانی ہندی جار بہ نازناری وزیر یان (حاجب - دہرگاوان) لہ لایہن خلیفہ وہ بانگ دہکرا وہک میر (أحمد بن مروان بن كدك) کہ خلیفہی عہدبسی (القادر باللہ) لہ سالی (٤٠٣/١٠٣١ز) دا نازناری (نصر الدولة) ی لسی نا، ہدروہا خلیفہ نازناری (عہد الدولة) ی نا لہ (حاجب) میر (سعید بن مروان)، (الفارقی) دہلّیت:-

"میر سعید یہ کم میر لہ بنہ مالہی مہروان نازناری پیبدری".^(٤٩٣) جتی ناماڑیہ ہد یہ کیتک لہ مہروانیہ کان کہ دہسلائی گرتہ دہست بہ (میر) بانگ دہکرا چ لہ سہرچاوه میٹروویاکہ کاندایان لہ دژکیؤمیننتہ کاندایان، وہک ٹوہی لہ نوسراوہ کانی سہر شوینہوارہ کاندایان ہاتوہ وہک شورای دیار بہ کر و پردی دیجلہ لہ دیار بہ کر.^(٤٩٤) بہ لام ٹو نازناوانہی کہ دہسلائی تدارانی ہڈبانیہ کان بہ دہستیان ہینا بہ ہڈی سوود وەرگرتن لہو بارودژخہ سیاسی چوار دہوریان بوو، تہ نانتہ ناری میریان لہ دہسلائی تدارانیان لہ ہدولیر و نیوچہ کانی دہروبوہری دہناو ٹم نازنیوہیان وہک میراتی بہ کاردہ ہینا، ٹم نازنیوہ نرا کہ دہسلائی تدارانی (بنی رواد) و لہ (أحمدیل) دامہزینہری نہوہی (الاحمد یلیہ) * لہ (مراغہ) **.^(٤٩٥) شہدادیہ کانیش بہ ہمان شیوہ نازناریان بز دہسلائی تدارانیان بہ کارہینا،^(٤٩٦) ٹمہش بہ نازناویکی کارگتیری و سہریازی دادہ نریت،

(٤٩٣) تاریخہ، ص ٧٧.

(٤٩٤) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدستورية، ٧٦/٢.

* الاحمد یلیہ: دہگہریتہوہ سہر (احمدیل بن ابراہیم بن وسوڈان الروادی) کہ خاوہن (مراغہ) و انریجان) بوون، ٹم بنہ مالہیہ رچہ لہ کیان دہگہریتہوہ سہر بنہ مالہی روادی کوردی ہڈبانی کہوا حوکمی انریجانی کرد و تبریز پیٹہختیان بوو. بق زیاتر زانیاری بہوانہ (حسام الدین علی غالب: انریجان، ١٨٢).

** مراغہ: - دہکویٹہ باشووری خورناوای شاری تہوریز بہ دوری (١١٢کم) ہدروہا نزیکہی (١٨٠کم) لہ شاری ورمی دوورہ لہ گہوہری لہدوای نہردہ ویل دیت. (ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٨٨؛ شوان عوسمان مستہفا: کوردستان، ل ٧٩).

(٤٩٥) ابن الاثير: الكامل، ٤٨٥/١٠؛ ابن خلدون: تاریخ، ٤٢-٤١/٥.

(٤٩٦) روس: دائرة المعارف الاسلامية، مادة (بنوشداد)، ١٨١/١٣-١٨٣.

گهر نازناوی میر لای عه‌ببایسی و بو‌هیهی باوبویی و دانسی پیتدا نرابسی له‌رووی کارگت‌پیه‌وه نه‌وا له‌لای (هذبانییه) کان هه‌مان مۆرکی فه‌رمی وه‌رگرت، چونکه ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌کی له‌ فه‌رمان‌په‌واییدا به‌ده‌ست میری هه‌ژبانییه‌وه بوو، که خاوه‌ن هه‌مان توانا و ده‌سه‌لات بوو که سولتان و پادشا و میره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه هه‌یان بوو.^(٤٩٧) سه‌باره‌ت به‌ میرنشینی عه‌نازی که پیتوه‌ندی دیبلۆماسی ده‌بیه‌ستنه‌وه به‌ خیلافه‌ته‌وه، دووهم میریان نازناوی (حسام الدوله ابوالشوک)ی پین به‌خشرا^(٤٩٨) و نازناوه‌کانی زیاد کرا بۆ ده‌وله‌ وه‌ک (سیف الدوله) و (حسام الدوله) نه‌مانه‌ ده‌چونه‌ خانه‌ی نازناوی سه‌رۆکی سوپا و میر و جیگیره‌کانه‌وه.^(٤٩٩) خالی وه‌رچه‌رخان له‌ به‌هێزکردنی پیتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسییه‌ کان له‌ نیتوان خیلافه‌ت و میرنشینه‌ کوردیه‌ کاندا نه‌ویش به‌خشینی نازناو بوو له‌ لایه‌ن عه‌ببایسه‌ کانه‌وه بۆ میره‌ کورده‌کان له‌ میرنشینه‌ کاندا، که نه‌مه‌ وایکرد نه‌و میرنشینه‌ بینه‌ پاشکۆی خیلافه‌ت و دژی نه‌بن، خه‌لیفه‌ی عه‌ببایسی (القادر بالله) نازناوی (ناصر الدین و الدوله)ی به‌خشیه‌ میر (بدر بن حسنویه).^(٥٠٠) هه‌روه‌ک پیتشر باسمان کرد، و نازناوی (نصر الدوله و عماده‌ی الصرامتین) به‌خشیه‌ میری مه‌روانیه‌کان (أحمد بن مروان).^(٥٠١) له‌ گه‌ژ نه‌و نازنیه‌شدا هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌ی فاطمی (الحاکم بأمر الله) نازناوی (عزالدوله و مجده‌ا ذی الصرامتین) پیتبه‌خشی،^(٥٠٢) وه‌ک له‌پیتشدا باسمان کرد.

(٤٩٧) ابن شاهین الظاهري: زبدة كشف الممالك، ١١١؛ عماد الدين خليل: عماد الدين زنكي، ١٩٦؛

حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، ٣١٦.

(٤٩٨) ابن الاثير: الكامل، ١٩/٨؛ ابن الفوطي: تلخيص مجمع الاداب في معجم الالقاب، تح:

مصطفى جواد، المطبعة الهاشمية، دمشق، ١٩٦٤، ١١٣٦/٢/٤-١١٣٧.

(٤٩٩) نظام الملك: گزیده سیاست نامه، (سير الملوك) انتخاب و شرح، جعفر شعار، تهران،

١٩٩٨، ص ٢٢٥.

(٥٠٠) الروذراوي: ذيل، ٢/٢٩١.

(٥٠١) الفارقي: تاريخه، ١٠٨؛ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ٣/٣٥١.

(٥٠٢) الفارقي: س. پ، ١٠٩.

وتاری نایینی

خوتبه‌دان به ناوی هەر لایه‌نیکه‌ره به‌لگه‌ی به‌هیزی پیتوه‌ندی نیوان ته‌و دوو لایه‌نه‌یه، یان سومبولیکه له سومبوله‌کانی سه‌روه‌ری، هه‌روه‌ها (الخطابة) به پۆستیکی نایینی گرنگ دانرا، و خاوه‌نه‌که‌ی وتار ده‌خوینیتسه‌وه له نار خه‌لکدا و پۆژانی هه‌ینی و یاد و بۆنه‌کانیان و بیر ده‌هینیتسه‌وه.^(٥٠٣) له‌سه‌ر وتارخوین (الخطیب) بوو که ناوی میر بهینیت.^(٥٠٤) چونکه ناو هینانی میر له لایه‌ن وتارخوینسه‌وه له پۆژی هه‌ینیدا مافیک بوو له مافه‌کانی خه‌لیفه‌کان به‌و پیتییه ته‌وان له لایه‌نی نایینه‌وه لیتپرسراوی موسلمانان، ناوهینانی خه‌لیفه له وتاره‌کانی هه‌ینیدا له ده‌وله‌ت و میرنشینه کوردیه‌کاندا شتیکی بار بوو وه‌ک باسما‌ن کرد خاوه‌نی پیتوه‌ندی دیبلۆماسی بوون له‌گه‌ڵ خیلافه‌تی عه‌بباسیدا، نه‌گه‌ر چی ناوهینانی میر له پال ناوی خه‌لیفه‌دا له وتاره‌کاندا کاریکی ناسایی بوو بۆ ده‌رخستنی ریزی میر بۆ خه‌لیفه و پاشکۆیی بۆ میری موسلمانان. لیتره‌دا (الصابی) ریتوره‌سی وتاره‌کامان بۆ ده‌گیتسه‌وه له سه‌کۆی خه‌لیفه‌کانه‌وه، له وتاری دووه‌می پاش (دانیشتن) دا ده‌لین "خودایه، هیدایه‌تی به‌نده‌ر جینگه‌که‌ت (عبدالله) و نازنیه‌که‌ی ده‌هینیت تیمام میری باوه‌رداران، وه‌ک چۆن هیدایه‌تی خه‌لیفه‌کانی راشیدی و گه‌وره‌پیاوانی نایینیت دا هتد..."^(٥٠٥) پیده‌چیت ته‌م فۆرمه له سه‌کۆکانی به‌غداد له وتاردا ده‌خویندرايه‌وه و فۆرمی هاوشیه‌وه له وتاری میره‌کانی نیوچه‌کانی ده‌روبه‌ر ده‌خویندرايه‌وه، هه‌رچه‌نده چی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست هه‌یچ فۆرمیکی ته‌واوی ته‌و وتارانه‌یان بۆ نه‌پاراستوین. میرنشینه کوردیه‌کان له میانه‌ی فه‌رمانه‌ره‌یایاندا گرنگیان دا‌بوو به وتار، وتار خویندکان پینگه‌یه‌کی به‌رزبان

(٥٠٣) ابن منظور: لسان العرب، ٨/٨٥٥.

(٥٠٤) هوايتهد: دائرة المعارف الاسلامية - مادة الخطبة، ٨/٣٧٠.

(٥٠٥) رسوم دار الخلافة، ١٣٣.

هه‌بوو له لایان، ده‌لێن نازناوی میر (بدر بن حسنیوه) به‌م جوړه بووه: "ناصر الدین و الدولة ابو النجم مولی* امیر المؤمنین"،^(٥٠٦) هه‌روه‌ها ده‌لێن میر (وه‌سو‌دان بن محمد) (مولی امیر المؤمنین).^(٥٠٧) ده‌سته‌واژه‌ی (مولی امیر المؤمنین) له لایه‌ن میره‌کانی ده‌ورو به‌ره‌وه به‌کارده‌هێنرا، نه‌ریتی گه‌رانه‌وه به‌و په‌چه‌له‌ک به‌و میری موس‌لمانان له سه‌رده‌می (به‌اء الدولة)ی بوه‌یه‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سالی (٣٧٩-٤٠٣/٩٨٩-١٠١٣ز)، داواکاریش له‌سه‌ری له‌لایه‌ن سه‌روکار به‌ده‌ست و داروده‌سته‌کانه‌وه، زیادی کرد، چونکه پیتیان وابوو پایه‌یان به‌رز ده‌بیته و نزیك ده‌بنه‌وه له نازناو.^(٥٠٨) سه‌باره‌ت به‌وه‌ی (ناصر خسرو) له‌باره‌ی وتاری هه‌دینه‌وه ده‌یگه‌رپه‌ته‌وه له‌نیوچه‌ی میافارقین ده‌سته‌واژه‌ی (مولی امیر المؤمنین)، هه‌روه‌ها هه‌یچ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیکه‌که ئاماژه‌ی بیته به‌و خه‌لیفه.^(٥٠٩) نه‌مه واتای نه‌وه نیه‌که میره‌کانی مه‌روانی پاشکویه‌تی خوزیان له‌وتاری هه‌دینیدا به‌و خه‌لیفه به‌کارنه‌هیناوه، به‌هۆی باشی پتوه‌ندیانه‌وه له‌گه‌ژ خه‌لیفه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا،^(٥١٠) هه‌روه‌ها سیاسه‌تی مه‌روانیه‌کان به‌ندبوو له‌سه‌ر ناشتی و پتوه‌ندی دیلمۆماسی له‌گه‌ژ هه‌موو هه‌تزه‌کاندا به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می میر (نصر الدولة بن مروان)دا که ده‌بوو له‌وتاره‌کانیدا نساری خه‌لیفه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی به‌هینیت، کاتیک (ابن الاثیر) باس ده‌کات که (نصر الدولة بن مروان) توانی قه‌ناعه‌ت

---

* مولی: لیره‌به‌مانای لایه‌نگری خه‌لیفه‌دیت، یاخود پشتگیری خه‌لیفه‌یه یاخود سه‌ر به‌خه‌لیفه‌یه (یوالی+یناصر).

(٥٠٦) مؤلف مجهول: مجمل التواریخ و القصص، ٤٠١.

(٥٠٧) ناصر خسرو: سفرنامه، ٥.

(٥٠٨) الصایبی: س. پ، ١٢٢.

(٥٠٩) سفرنامه، ٨.

(٥١٠) ابن الجوزی: س. پ، ٢٦٢/٧؛ بروانه‌الفارقی: س. پ، ٨٦، ١٠٤، ١٠٨، ١٥٣، ١٥٤؛ ابن

کثیر: البدایة والنهاية، ٦/١١/٣٧٢.

به (شبيب بن وثاب النميري).^(۵۱۱) بکات به ناوندهینانی فاتمیه کان و دووباره
گیترا نهوی ناوی خه لیفه (القائم بأمر الله) ی عه بیاسی (۴۳۰ک/۱۰۳۸ز)^(۵۱۲) له
وتاره کانیدا. نه مهش مانای وایه (نصر الدولة) ناوی عه بیاسیه کانی دهینا.

---

(۵۱۱) شبيب بن وثاب النميري: خاوهنی (رهقه و سروج و حران) بووه، ماوهیهك چوووه ژئیر کینقی
فاتمیه کان، ههروهها ماوهیهك باجی دا به رۆمه کان، و مهترسی بۆ سهه میرنشینی مهروانی
درووستکرد و دواتر پیوهندی لهگهڵ میر (نصر الدولة) چاکرد، له سالی (۴۳۱ک/۱۰۳۹ز) کۆچی
دوایی کرد. بۆ زیاتر زانیاری بهروانه: - (ابن الاثیر: الكامل، ۳۵۳/۷، ۹/۸، ۱۱، ۱۶، ۲۰)
(۵۱۲) ابن الاثیر: الكامل، ۱۸/۸؛ بۆ زیاتر زانیاری بهروانه: قادر محمد حسن: الامارات الكوردية،
ص ۱۲۴.

پاره و لیّدانی سکه

پاره و سکه لیّدان لایه نینکی دیکه ی گرننگ بوو که پیوه ندیسه دیبلۆماسییه کانی میرنشینه کوردیه کافمان بۆ روون ده کاته وه، پاره، یان سکه بریتیه له (خه تم-مۆر) له سهر پاره کان که ئالوگۆری پیده کریت له نیتوان خه لکدا به ئاسن نه خشی وینه یان چهند وشه یه کی پیچه وانه ده خنه سهر پاره که و دوا جار نه و نه خشه له پاره کاندایا دهرده که ویت پاشان کاری پیده کریت. ^(۵۱۳) بیگومان پاره له گرننگترین سمبوله کانی ده ولته، چونکه پیوه ندی توندی هدیسه به ئابووری و سه رووری و تیایدا دیارده سیاسییه کان دهرده که ویت و شیوازی به رتیه بردنی ده ولته تی پاره رنگ ده داته وه و هه ندیکه پییان وایه کۆترو لکردنی ته وانی دیکه یه له گه ل و تارخویندنه وه و پاره لیّدان. ^(۵۱۴) عه بباسیه کان چهند شوینتیکی سکه لیّدانیان له ویلایه ته کانیاندا هه بوو. ^(۵۱۵) ههروه ها خه لیفه عه بباسیه کان ریگه یاندا به وهی ناوی میره پاشکۆکانیان له ته نیشته ناوی خۆیان وه بخریته سهر پاره بۆیه میره کانی پاشکۆیان که و تنه لیّدانی سکه که له پیشه وه ناوی خه لیفه بوو پاشان ناوی میری سه ره خۆ، به لام به نووسینتیکی جیاواز. ^(۵۱۶) مافی خه لیفه بوو که ناوی له سهر پاره هه بیته بۆ ته وهی ده سه لاته که یان شه رع ی بیته، ههروه ها نکۆلیان له نیتوی خه لیفه نه ده کرد ته نانه ته له کاتی لاوازی خیلافه تیشدا. ^(۵۱۷) هه ولتی هه ندی له نیمچه ده ولته ته کان بۆ سه ره خۆبوون له ده سه لاتی خیلافه ته و جیا بوونه وه ره نگدانه وهی پیشووی خیلافه ته، و ئاره زوویه که بۆ سه ره خۆیی له ده سه لاتی نیتوه ند. سه ره رای پابه ندبوونی میره کان و خه لیفه به نه ریتی سکه لیّدان

(۵۱۳) ابن خلدون: المقدمة، ۲۶۱.

(۵۱۴) عباس العزاوي: تاريخ النقود العراقية لما بعد العهود العباسية، بغداد، ۱۹۵۸، ۷.

(۵۱۵) خولة الدجيلي: بيت المال نشأته وتطوره، مطبعة وزارة الاوقاف، بغداد، ۱۹۷۶، ۱۷۵.

(۵۱۶) الكرملی: النقود العربية وعلم النميات، القاهرة، ۱۹۸۷، ۱۲۲.

(۵۱۷) محمد باقر الحسيني: العملة الاسلامية في العهد الاتابكي، ۴۸.

به ناوی خهلیفهوه، بهلام نهمه مانایه کی گه وروی نیه له لای خیلافهت به پیسچه وانه وه نهمه پالپشتیه بۆ نیمچه دهوله ته که، و وای لینه دکات جینگه یه زامه ندی خه لک بیت که راهاتوون به ملکه چی بۆ خهلیفه ی عه بیاسی.^(۵۱۸) سه بارت به سکه لیدان لای میرنشینه کوردیه کان لهو سهرده مه دا به پیی سه رچاوه میژوو ییه کان میره کوردیه کان ناوی خو یان و خهلیفه و نازناو و شوین و رۆژی لیدانی سکه یان له سه ر پاره که دهنه خشانده وک گوزارشتیک بۆ پابه ندبوونیان به خیلافه تی عه بیاسی و بۆ ده سته که ورتنی پالپشتیکی شه رعی و میلی بۆ فه رمانه وایبان، لهو پارانه که ده گه رپته وه بۆ میر (بدر بن حسویه) ناوی خهلیفه ی تیدا نووسراوه، ههروه ها میری بوه یهی (مجد الدولة) له پشتی پاره که، ئینجا ناوی (بدر بن حسویه)، له ژیر ناوی خهلیفه دا نووسراوه، ههروه ها جگه له وتار خویندنه وه، که ناماژه مان پیدایا، ناوی خهلیفه له سه ر پاره کان له هه ندی له میرنشینه کان دهنه خشینرا که ده توانن له میانه یه وه واقعی پیته ونه دیه دیبلۆماسیه کانی خیلافه ت و میرنشینه کوردیه کان بزائن له به رته وه ی پاره له گه ل وتار خویندنه وه به پووی راگه یانندن داده نریت که زیاتر پیته ونه دی داره به خه لک بۆ گوزارشت لهو پیته ونه دیه دیبلۆماسیانه، که رۆژی ته نها له ئالوگۆری بازرگانیدا نابینیتته وه، به لکو رۆژی راگه یانندن ده بینیت وه ک رۆژی ماس میدیای ته مرۆ.^(۵۱۹) به واتایه کی دیکه بوونی نازناوی خهلیفه له سه رووی ناوی میری میرنشینه که وه ته گه ر چی هه نگاو تیکه له لایه ن میره وه به مده سته ده رخسته نی پاشکۆیه تی بۆ خهلیفه، به لام له وه گرنگتر ته وه یه نه و پاشکۆیه تیه به خه لک رابگه یه نیت بۆ دۆزینه وه ی پالپشتیکی شه رعی بۆ فه رمانه وای به و پیته ی نه و ده سه لاتهی له ده سه لاتتی. خیلافه ته وه شه رعیه ت وه رده گریت وه ک رپژنک و پیزانینیک بۆ خهلیفه. له سه ر (درهم) یکی زیوی که ده گه رپته وه بۆ میر (ابو علی الحسن بن مروان)

(۵۱۸) یوسف العث: س. پ، ۱۲۷.

(۵۱۹) محمد باقر الحسینی: النقود العربیة الاسلامیة ودورها الحضاری والاعلامی، ۸.

سالی (۳۸۵/ک/۹۹۵ز) مینشینی مهروانی و له شاری جهزیره نهو پارهیه لیتدراوه له پروه کهیدا "الله و محمد رسول الله (ص)، (القادر بالله). و له ژیری ((الامیر ابوعلی الحسن بن مروان^(۵۲۰) نهخشینراوه و نهخشی (القادر بالله) لهسهره و ناوی میر (ابوعلی) هاتوو که به لگهیه بۆ نهو دانپیانانهی میری ناوبراو به پاشکویه تی بۆ خیلافهت، ههروهها تیبینی دیبلۆماسییه تی ده کهین له گهژ فاتییه کاندای^(۵۲۱) و گرنگی نه دان به ده رخستنی پاشکویه تی بۆ خیلافه تی عه بیاسی بۆیه ناوی خوژی نه خشانده له سهر (درهم) ه که، سه بارهت به دیناری ئالتونی که (بدر بن حسنویه) له شاپور خواست سالی (۳۹۷/ک/۱۰۰۷ز) ده ریکرد ناوی خهلیفه (القادر بالله) له سهر پروی پاره که نه خشانده و له ژیریشی ناوی خوژی (بدر بن حسنویه).^(۵۲۲) نهوهی تیبینی ده کریت نهوهیه (بدر) رازی بوو به نه خشانندی نیوه کهی (ابوالنجم ناصر الدین و الدوله) به پینی نازنار، پیمان وایه نه م ره فتاره ی له مه زنی و به رزخراندنی پینگه ی خهلیفه وه سه رچاوه ی گرتوو نه مه ش له نووسراوه کانیاندا به دی ده کریت. (الصابی) ده گپرتته وه که نهوانه ی له لایه ن خیلافه ته وه له سه رده می نه ودا نازناریان پینه خشرای نازناوی خویمان لادا له سه ر نووسراوه کانیان بۆ خهلیفه کان، ته نها ناوی خویمان و باوکیان هیشتته وه وک ریزیک بۆ خهلیفه.^(۵۲۳) به لام پیده چی نه م ره فتاره نه بوویته بنه ما و نه ریتیکی گشتی له هه موو ساته کاندای په پره و کرابی. ههروهها ناوی خهلیفه (القادر بالله) له سه ر پشتی (درهم) زیویه که له سه رده می میر (مه مد الدوله ابو

(۵۲۰) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۱۰۹/۲.

(۵۲۱) الروذراوري: س. پ، ۱۷۹/۳؛ ابن الاثير: ۱۴۳/۷؛ القلقشندي: مآثر الانافة في معالم الخلافة، تح: عبدالستار احمد فرج، بيروت، ۱۹۸۰، ۳۲۴/۱.

Stanly (Lane Pool) Catalogue of the Collection Arabic Coins Preserved in the Khadival Library at Cairo London، ۱۸۹۷) P. ۳۳۵. (۵۲۲)

(۵۲۳) رسوم دار الخلافة، ۱۰۵.

المنصور) سالی (۳۹۷ک/۱۰۰۷ز) له شاری نصیبین دهنوسرا.^(۵۲۴) نه‌مه‌ش دوپات‌کردنه‌وی به‌رده‌وامی پی‌وندی دیبلۆماسییه له نیتوان میرنشینی مه‌روانی و خیلافته‌تی عه‌بباسیدا. له سه‌رده‌می (نصر الدولة بن مروان) دا نه‌و پی‌وندیه به‌رده‌وامی به‌خۆه بینی و نازناوی خلیفه له‌سه‌ر پاره‌کان دهنوسرا له میافارقین له سه‌رده‌می (نصر الدولة) دا که ده‌گه‌رپته‌وه بو نه‌و له پشتی پاره‌که ناوی خلیفه (القادر بالله) دهنوسرا.^(۵۲۵) هه‌روه‌ها نازناوی خلیفه له‌سه‌ر (دره‌م) زیویه‌که له نامهد (دیبار بکر) له سالی (۴۱۲ک/۱۰۲۱ز) له بازنه‌ی په‌راویزدا دهنوسرا.^(۵۲۶) نه‌وی جیتی سه‌رغه له پاره‌کانی میرنشینی مه‌روانیدا سه‌باره‌ت به‌ نووسینی نازناوی خلیفه نه‌وه‌یه که ناوی له یه‌ک شوینی دیباریکراوی تایبه‌تدا نه‌ده‌هات، جارێک له چه‌قی پاره‌که‌دا دهنوسرا و جارێک له بازنه‌ی په‌راویزدا، به‌لام له هه‌موو ساته‌کاندا ناوی له پاش ناوی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) و دهنوسرا له ژیریدا ناوی میر بوه‌یه‌ی دهنوسرا.^(۵۲۷) بۆیه ده‌توانین بلێین میره‌ کورده‌کان به‌ گشتی نه‌و پی‌وندیه دیبلۆماسییه‌یان له‌گه‌ل خیلافته‌تی عه‌بباسیدا له میانه‌ی پاشکۆیه‌تی روکه‌شی بو خیلافته‌تی عه‌بباسیدا، له ریگی ناوه‌تانی خلیفه له وتاری هه‌نیدا و نووسینی ناوی له‌سه‌ر سکه‌ پاراست. پاره به‌ توخینکی دیکه له توخه‌کانی پی‌وندی بوو له نیتوان میرنشین، یان ده‌ولت، یان خیلافته‌تدا، نه‌گه‌ر چی نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی ته‌واونیه بو پاشکۆیه‌تی میرنشین یان ده‌ولته‌تی به‌هیز بو خیلافته‌تی لاواز.

تا ئیتره له توژیینه‌وه که باسمان له توخه‌کانی پی‌وندی دیبلۆماسی نیتوان میرنشین

(۵۲۴) عبدالرقيب يوسف: س-پ، ۱۱۰/۲.

(۵۲۵) Stanly(LanePool), Cataloge of Oriental Coins in the British Museum, (London: ۱۸۸۹), Vol, IX, p. ۲۷۲.

(۵۲۶) محمود ياسين التكريتي: الامارة المروانية، ۱۷۲.

(۵۲۷) له‌سکه پاره‌ی دیناره‌که‌ی (بدر بن حسنویه)، ناوی میری بوه‌یه‌ی و نازناوه‌که‌ی له پشتی دراوه‌که نووسراوه‌بوو. بو زیاتر زانیاری پروانه (حسام الدين على غالب: الکرد، ل ۳۰۷).

و ده‌لته‌ته كوردیه‌كان له‌گه‌ژ خیلافه‌تی عه‌بباسیدا كرد، كه تیایاندا هه‌موو هه‌ولێكیان بۆ به‌ده‌سته‌ته‌نانی رازی بوونی خیلافه‌ت بوو، و له‌ لایه‌کی تروه به‌ده‌سته‌ته‌نانی رهامه‌ندی رای گشتی له‌ جیهانی ئیسلامیدا و لایه‌نه‌كاني دیکه له‌ توخمه‌كاني پینوه‌ندی، كه له‌لای هه‌ندی له‌ نیمچه ده‌لته‌ته‌كان ده‌رکه‌وت و له‌لای هه‌ندیکی دی نه‌ما به‌پیتی هه‌لوێستی خیلافه‌ت له‌ ده‌لته‌ته‌، و به‌ پینچه‌وانه‌وه هه‌روه‌ها نه‌و توخمه‌نه به‌لگه‌نیه بۆ پابه‌ندبوونی نه‌و ده‌لته‌ته یان مێرنشینه به‌ خیلافه‌ته‌وه كه له‌ر کاته‌دا ته‌نها هه‌ر ناو بوون و خۆیان بالاده‌ست بوون له‌ کاروباری ولاتی خۆیاندا و خیلافه‌ت وای لیهات نه‌هێزی هه‌بوو نه‌توانا، بۆیه سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و شکۆمه‌ندی و نازناو به‌خشین و وتار خویندن و سکه‌لێدان...هتد، ته‌نها فۆرمێک بوو كه له‌ پشتیه‌وه چه‌ندین شتی دیکه‌ی هه‌شار دا‌بوو.

پێوەندیە دیپلۆماسییەکانی کورد لە گەڵ دەسهلاتی بوهییه کاندای

دولهتی بوهیی، دهولهتیکی سینترالی خاوهن یهك دهسهلات نهبوو، بهلكو دهسهلات له نێوان ئەندامانی بنه‌مائه كەدا لهو نێوچانهی دهستیان به‌سه‌ردا گرتبوو دابه‌ش بوو، و میره‌کانیان له‌رووی لیهاتوویی سیاسیه‌وه جیاواز بوون، ته‌نانه‌ت تا رپوخانی دهوله‌ته‌که‌شیان پێته‌ختیکی یه‌گرتوویان نه‌بوو، به‌لام ئه‌و شاره‌ی که به‌هێزترین میریانی لیبویه نه‌وه ده‌بووه چه‌قی دهسهلاتی دهوله‌ت.^(٥٢٨) ده‌رکه‌وتنی دهوله‌تی بوهیی وه‌ک هێزیکی ده‌ست پ‌ژشتوو به‌سه‌ر ناوه‌نددا هاوکات بوو له‌گه‌ڵ سه‌ره‌له‌دانی دروستبوونی میرنشینه کوردیه کاندای، و به‌هۆی دروستیه‌تی نێوچه‌کانی دهسهلاتی بوهیی له‌گه‌ڵ میرنشینه کوردیه کاندای له‌به‌ر چه‌ند فاکته‌ریکی سیاسی و سه‌ربازی نه‌و میرنشینه، بۆیه شتیکی ناسایی بوو که پێوهندی دیپلۆماسی هه‌بیت له‌ نێوان کورد و بوهییه کاندای که خۆی له‌ سیاسه‌تی نێوان شه‌رو ناشتیدا ده‌بینیته‌وه.*

پێوهندیه‌کانی نێوان میرنشینه کوردیه کان و بوهییه‌کان له‌ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی بوهییه‌کاندا تارا‌ده‌یه‌ک دیپلۆماسی بوو، کاتیک که سه‌رکرده‌یه‌تی بوهییه‌کان له‌ نێوچه‌ی (الجبیل والری) درا به‌ میر (رکن الدولة) که له‌ سه‌رچاوه‌ کاندای به‌وه ناسرابوو که نه‌رم و نیانه به‌رامبه‌ر به‌ کورد. له‌ یه‌که‌م ئاماژه‌ی (مسکویه) سه‌باره‌ت به‌ باسکردنی میر (حسنویه بن الحسین الکردي) که وتبووی پاش نه‌و یارمه‌تیانه‌ی (رکن الدولة) له‌

(٥٢٨) ستانلی لین پول: طبقات سلاطين الاسلام، ١٣٥-١٣٧ ف-بارتولد: تاریخ الحضارة الإسلامية، ١٠٥.

* پێوهندی نێوان شه‌دای و بوهییه زۆر خراب بوو له‌ نێوان سالانی (٩٣٢/ک/٩٣٣)ن کۆتروولی ئەم هه‌رئهمه‌یان کرد، (هه‌ریمی ئاران) تا هاتنی بوهییه‌کان بۆ به‌غدا له‌ سالانی (٩٣٤/ک/٩٤٥)ن و به‌رهمی خیلافه‌تی عه‌باسی ئیعترافی پێ کردن، دامه‌زاندنی میرنشینی شه‌داییه‌کان مایه‌ی مه‌ترسی و دله‌ راوکیی بوهییه‌کان بوو، هاوکات شتیکی به‌دی ناگرنت له‌ بوونی پێوهندی دیپلۆماسی نێوان میرنشینی شه‌دای و دهسهلاتی بوهیی له‌ سه‌رده‌مه‌دا.

مملاتی دژ به خۆراسانیه کان (سامانیه کان و هاویه یمانیه کانیان) دهست رۆشتویم فراوان بوو له بهر ئەم هۆیشهش بووه جێی متمانه و ریزی (رکن الدولة) و هه‌ندی زهوی وزاری پێبه‌خشی، وه‌ك باسمان كرد، و قسه‌كانی له‌م وته‌یه‌دا كورت كرده‌وه (ئه‌گه‌ر شه‌ر پرووی بدایه له‌ نێوان خۆراسانیه‌كان و (رکن الدولة) دا توند‌په‌وی ده‌یلم ده‌رده‌كه‌وت و ده‌چووه پالیان، و خزمه‌تیکی وایكرد كه‌ شایه‌نی پیتزین بوو، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌ر زه‌ویانه‌ی كه‌ ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت و ئه‌وانه‌ی كه‌ وا له‌ چوارچێوه‌ كارگێڕه‌كانی، خه‌لك ناچار ده‌كات كه‌ به‌ قسه‌ی بکه‌ن له‌ پیدانی باج و سولتانیش گفتوگۆی له‌ گه‌ڵ ناكات. ^(٥٢٩) (حسنویه) به‌رده‌وام بوو له‌ سیاسه‌تی فراوان‌كردنی ده‌سه‌لاتی و سه‌پاندنی باج و سه‌رانه‌ی جۆراوجۆر له‌سه‌ر خاوه‌ن زه‌وی و زاوه‌كان، هه‌روه‌ها كاروانه‌كانی به‌ هه‌رمی چیا‌دا تێده‌په‌ڕین، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا (رکن الدولة) خۆی بێده‌نگ كرد له‌ ناست ئه‌و كارانه‌یدا، ^(٥٣٠) ئه‌مه‌ش به‌ ئاشكرا له‌ وته‌ به‌ناوبانگه‌ كه‌یدا ده‌رده‌كه‌وت "ده‌وله‌ته‌كه‌م گری‌دراوه به‌ ده‌وله‌تی كوردانه‌وه" ^(٥٣١) ئه‌و وته‌یه‌ سه‌رباری ئه‌وه‌ی بیا‌هه‌ڵدان‌تیکی ئاشكرا به‌ كوردا و ده‌رخستنی رۆلیان له‌ جی‌گێ‌ركردنی ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌ كاندا، هه‌روه‌ها دان‌پیان‌تیکی ناوه‌کیه به‌ مێرئشینى حسنویه وه‌ك قه‌واره‌یه‌کی سیاسی كه‌ بنچینه‌كانی ده‌وله‌ت له‌ خۆ ده‌گرت، كه‌ خزمه‌تی زۆری به‌ بوه‌یه‌یه‌كان كردوه، به‌ جۆرێك كه‌ میری بوه‌یه‌ی دان بنی‌ت به‌ چاكه‌ی كورد به‌سه‌ر ده‌وله‌ته‌كه‌یه‌وه هه‌روه‌ها ئاماژه‌یه بۆ بوونی پێ‌وه‌ندی باشی دیپلۆماسی كورد و بوه‌یه‌ی له‌ قزناعه می‌ژویه‌دا.

پێ‌وه‌ندیه دیپلۆماسیه‌ییه‌كانی نێوان كورد و بوه‌یه‌یه‌كان به‌رده‌وام بوو ته‌نانه‌ت چوونی میر (معز الدولة) ی بوه‌یه‌ی بۆ ناو به‌غداد، كه‌ پێ‌وه‌ندی باشی هه‌بوو له‌ گه‌ڵ

(٥٢٩) تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٣٦٧.

(٥٣٠) مسكویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٣٦٨.

(٥٣١) مسكویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٣٦٨.

(أبو الشوك الكوردي) سدرۆك هۆزی شاژنجان و هه موو كه سه دياره كانی كورد له حولوان و هاوكاری سه ربازی هه بوو له نیتوانیاندا سالی (٣٣٩ك / ٩٥٠ز) ^(٥٢٢) پیتوهندیه كانی نیتوان میر (دیسیم بن ابراهیم) و (معز الدولة) ی بوهیبه تا راده یهك باش و دیبلۆماسی بوو له میانهی رووداوه كانی نیتوانیان به تایبه تی له پاش شكسته تیانی (دیسیم) له به رامبه ر مه رزیان له سالی (٣٤٢ك / ٩٥٣ز) به پیتشوزایكردنی و ریزگرتنی و مانه وهی له لای بۆ ماوه یهك. ^(٥٢٣) و به لگهش بۆ بوونی ئەم جوړه پیتوهندیانه له چوارچینه ی نامه گۆرینه وه كانی نیتوانیان به دی ده كریت، وهك ئە وهی (مسكویه) ناماژه ی بۆ كردوه، كه (معز الدولة) ی بوهیبه له نامه كانی به (الأخ أبو سالم)، ^(٥٢٤) ناوی هیناوه. لیره دا جینگای ناماژه بۆ كردنه كه هۆكاری ئەم دۆستایه تیه ده گه رپتته وه بۆ دژایه تی (دیسیم) بۆ (مرزیان)، چونكه دوژمنی میر (ركن الدولة) ی بوهیبه بوو، به به لگه ی ئە وهی كاتیک (ركن الدولة) پیتوهندیه كانی له گه ل (مرزیان) له سالی (٣٤٣ك / ٩٥٤ز) چاك ببوه، (معز الدولة) هاوكاری نه كرد. ^(٥٢٥)

ههروه ها (ابو الفتح محمد بن عناز) دامه زرتسه ری میرنشینه كه چه ندين یارمه تی پیتشكهش به بوهیبه یه كان كردوه و له سالی (٣٨٩ك / ٩٩٩ز) دا له گه ل (ابو جعفر الحجاج) ی سه ركرده ی بوهیبه یه كاندا به شداری كردوه له جهنگی دژ به به نو عوقه یلیه كان. ^(٥٢٦) ههروه ها له سالی (٣٩٢ك / ١٠٠٢ز) دا له گه ل هه مان سه ركرده دا به شداری كردوه له جهنگی دژ به (ابو الحسن علی بن مزید) و به نو عوقه یلدا، كه به شكاندنی (ابن مزید) و لایه نگرانی كۆتایی پیتها ت. ^(٥٢٧) كاتیكیش میر (بدر بن

(٥٢٢) مسكویه: ه. س. ١٣٩/٢: ابن الاثیر: الكامل، ٢٣٥/٦.

(٥٢٣) ابن الاثیر: الكامل، ٦/٣٤٢ - ٣٤٣.

(٥٢٤) تجارب الامم، ٢/١٤٨.

(٥٢٥) مسكویه: ه. س. ١٥٢/٢: ابن الاثیر: الكامل، ٦/٣٤٣.

(٥٢٦) هلال الصابي: تاريخه، ٤/٣٣٩.

(٥٢٧) ه. س. ٤/٤٢٢.

حسنویه) له سالی (٣٩٧ك / ١٠٠٦ز) دا به هاوکاری ژماره یهك میری كورد و عهده بدا هه ره شهی داگیر كردنی بغدادی كرد، دهیینین (ابو الفتاح) خیترا سوپایه کی نارد بز پارێزگاری و بهرگری كردن لیبی به هاوکاری ئەو توركانه‌ی له‌وئ بوون كه نه‌مه‌ش له گرنگترین هۆكاره‌كانی پاراستنی بغداد و شكسته‌هێنانی (بدر) و لایه‌نگره‌كانی بوو بز داگیر كردنی به‌غداد. (٥٣٨)

له سالی (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز) یشدا میر (حسام الدولة ابو الشوك فارس بن محمد) له‌لای خۆیه‌وه سوپایه‌کی نارد بز یارمه‌تی (جلال الدولة) له‌سه‌ر دارای خۆی و به‌هۆی ئەم یارمه‌تیه‌وه (جلال الدولة) توانی نه‌هواز له (كالیجار بن سلطان الدولة) بسینیت، (٥٣٩) به‌لام (ابو الشوك) له سالی (٤٢٨ك / ١٠٣٧ز) دا، چووه پال (ابو كالیجار) دژی (جلال الدولة)، دواي نه‌وه‌ی (خطبة) بز (ابو كالیجار) خۆتندرایه‌وه له‌به‌ری رۆژئاوای به‌غداد. (٥٤٠)

ده‌توانین بلیین كه كورد كاری به‌ میتۆدی دژایه‌تی نه‌كردنی بوه‌یهییه‌كان كرد، هه‌روه‌ها بوه‌یهییه‌كانیش له‌لای خۆیان‌وه چاوپۆشیان له‌ زۆر كاروچالاکی سیاسی كورد كرد، (٥٤١) ئەو پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییانه‌ پاش سه‌ره‌له‌دانی میرنشینه‌كانیش له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌ میره‌كانی كورد مایه‌وه، یه‌كێك له‌ روه‌كانی بوونی پێوه‌ندی دیبلۆماسی دانپێدانانی دوو لایه‌نه‌ سوو به‌یه‌ك‌تردا كه‌ سوو مایه‌ی چه‌سپاندنی پێوه‌ندیه‌ دۆستانه‌كه‌یان و له‌ ئاكامی ئەو دان پیاوانه‌ مه‌سه‌له‌ی پێدانی پله‌ویایه‌ كه‌ لایه‌نی به‌هێز ده‌یه‌خشیتته‌ سه‌ر كرده‌ و كه‌سایه‌تته‌ ده‌ست رۆشتوو‌ه‌كان، و له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی زۆر‌سه‌ی میره‌كانی ده‌ولته‌ت و میرنشینه‌ كوردیه‌كان له‌ سه‌رۆك هه‌زه‌كان پێكه‌اتبوو و به‌شیوه‌یه‌کی سروشتی ده‌سه‌لاتیان وه‌ك نه‌ریت بز مابوو‌وه‌ له‌ گه‌ل بوونی هه‌ندئ

(٥٣٨) حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٦١.

(٥٣٩) ابن الاثير: الكامل، ٩ / ٣٧٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤ / ٥٩٣.

(٥٤٠) ابن الاثير: الكامل، ٩ / ٤٥٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٦١.

Shaban, Islamic history, Vol. ٢, P. ١٧٤. (٥٤١)

تایبه تمندی و لیهاتوویی بۆ ئەو سەرکردایەتیکردنە، بۆیە لیروە دان پێناسانی بوەیهییەکان بە دەسلاتی میرە کوردەکاندا بە شێوەی دان پێناسان بە لایەنی بەرامبەری وەرەگرت لەبەرئەوەی لەنزیکیەکی نیوەی سەدە (٤/ک/١٠ز) کە هەلۆه‌شاندنەوی دەسلاتی ناوەندی پێوە دیار بوو، کورد توانی لەرووی سیاسییەوە لە نیۆچەکانی خۆیاندا جێ پێتی خۆیان بچەسپێنن، بەوەی میر (حسنویە کوردی) پاش ئەوەی توانی دەسلاتی خۆی لە نیۆچەیی هەریمی چیا فراوان بکات، دەبینن میر (رکن الدولە) ی بوەیهیی دەستی وەرەدا لە کارەکانی و پێوەندی و بەرژەوندییە هاوبەشەکانی هەردوولای لەبەر چاودەگرت بە تاییەتی کە کوردەکان پشتیان گرت لە دژی سامانیەکان هەروەک پێشتر باسمان کرد.^(٥٤٢) پاش مردنی (حسنویە) سالی (٣٦٩/ک/٩٨٠ز) میر (عضد الدولە) ی بوەیهیی دەستی لە کاروباری مەنالیەکانی-میر حسنویە دەدا دواي ئەوەی لەپاش مردنی باوکیان نازاوە کەوتە نێوانیان، بۆیە (بدر بن حسنویە) میری کوردە برزیکانیەکان دامەزراند و هەردوو براکە (عاصم و عبدالملک) ی^(٥٤٣) بێ بەشی نەکردوو لە سەرکردایەتی نیۆچەکە، بەلکو دانی نا بە دەسلاتی بدری پێنگەیی باوکیدا لە سەرکردایەتیکردنی کورد لە نیۆچەکە، بۆیە پێوەندیەکانی نێوان (بدر بن حسنویە) و بوەیهییەکان لە رووی پاراستنی پێوەندیە دیپلۆماسییە و بەرژەوندییە هاوبەشەکاندا بەتین بوو بە تاییەتیش لەسەردەمی (عضد الدولە) کە دەستی هەبوو لە هەلبژاردنی بدر لە نێو هەموو براکانیدا بۆ سەرکردایەتی کردنی کوردە بەرزیکانیەکان و نیۆچەیی دەرووبەریان، بۆیە یەکیک لە کارە سەرەکیەکانی بدر پاراستنی ئاسایش و دژایەتیکردنی هەر بزوتنەوێکی ئۆپۆزیسیۆنی کورد و بەدەر لە کورد کە بێتە مایەیی

(٥٤٢) مسکویە: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثير: الكامل، ٥/٣٦٨: ابن خلدون:

التاريخ، ٤/٤/١٠٩٤.

(٥٤٣) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٩: ابن الاثير: الكامل، ٧/١٠٤.

تینکدانی نارامی نیوچدی ژیر دہسہ لاتی کہ بہ سہ ربہ رشتی (مؤید الدولۃ) * لہ نیوچدی ہدریمی چیا ہدرتوہی دہ برد، بزیہ سیاسہ تی (بدر بن حسنویہ) پالڈانہ پال بویہ بیہ کان بوو لہ نا کوکیان لہ گہل دوزمنہ کانیا ندا نہ مہش لہو یارمہ تیانسہی کہ پیشکشہی (عضد الدولۃ) ی کرد لہ شہری دژی (قابوس بن وشمگیر) لہ سالی (۳۷۱ ک / ۹۸۱ ز) بہ ناشکرا دیارہ کہ بہ راستی یارمہ تی دہری بوو لہ بہ دہستہ تانی سہرکہ وتنی لہ کاتیکدا گہر یارمہ تی نہوان نہ بویہ شکستی دہہینا. لہ پاش چونہ ناو شہر بہ لہ شکرکیکی ہاوبہ شی کہ لہ کورد و تورکہ کان پینکھاتبوو توانی رینگہ بگریت لہ سوپای (قابوس) کہ دوا ی سوپا بے ہیزہ ماندوہ کہی (مؤید الدولۃ) کہ وتبوو. ^(۵۴۴) بہم ہزیوہ پیوہندیہ دیبلو ماسیہ کانی نیوان میر (بدر بن حسنویہ) و (عضد الدولۃ) بہردہوام بوو تا مردنی (عضد الدولۃ)، بہ لام میر بدر ہر بہ تہمہک بوو تہ ناندت پاش مردنی (عضد الدولۃ) ش بہوی سالانہ ہزار دیناری بے بیست پیاو خہرج دہ کرد بہم بہستی حج کردن بے دایکی و بے (عضد الدولۃ) ^(۵۴۵) ہرورہا میر بدر دہسہ لاتیکی فراوانی ہہ بوو لہ بیلاطی بویہ بیہ کاندا بہ تاییہ تیش لہ سہردہمی دہسہ لاتی (أم مجد الدولۃ)، ^(۵۴۶) کہ بہ (گورہمان) ^(۵۴۷) بانگ دہ کرا نہ مہش بہ واتای دان پسانان بوو بہ دہسہ لاتی و دہستوشتووی.

لہ تاکامی مردنی (عضد الدولۃ) لہ سالی (۳۷۲ ک / ۹۸۲ ز) مولک و سامانی دابہشکرا لہ نیوان کوپو براکانیدا، (مؤید الدولۃ) ی برای ہدریمی چیا و جرجانی

---

* مؤید الدولۃ: ناوی (ابو منصور بویہ بن رکن الدولۃ) یہ، جیگری (عضد الدولۃ) ی برای بوو لہ فرماندہوایی ہدریمی چیا، لہو پوستہ مایہوہ تا مردنی لہ سالی (۳۷۳ ک / ۹۸۳ ز) لہ ہدریمی گرگان لہ تمہنی (۴۳) سالییدا. (ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۴۵۴: الذہبی: تاریخ الاسلام، ۴۷۵).
 (۵۴۴) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۷: (ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۴۴۵-۴۴۶).
 (۵۴۵) ابن الجوزی: المنتظم، ۷/ ۲۷۲: (ابن کثیر: البدایہ و النہایہ، ۱۱/ ۳۷۸).
 (۵۴۶) مجهول: مجمل التواریخ و القصص، ۳۹۸: (ابن الاثیر: الکامل، ۷/ ۱۸۵-۱۸۶).
 (۵۴۷) الصابی: التاريخ، ۴/ ۴۵۴.

لهژیر دهست مایه‌وه، و نیوچه‌ی (فارس و کرمان و عمان) که‌وته دهستی (شرف
الدولة)‌ی کوری،^(۵۴۸) عیراق و دیاربه‌کریش که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی (حصصام الدولة)‌ی
کوری، (تاج الدولة)‌ی کوریشی به‌صره و نه‌هوازی که‌وته ژیر ده‌ست،^(۵۴۹) هه‌روه‌ها
(بدر) پ‌نگری کرد له‌و یاخی بوونه‌ی (محمد بن غانم)‌ی به‌رزیه‌کانی پ‌نی هه‌ستا له
سالی (۳۷۳ک / ۹۸۴ز) دا دژی (فخر الدولة)^(۵۵۰) و له‌سالی (۳۷۹ک /
۹۸۹ز) یشدا میر (بدر) سوپایه‌کی کوردیی نارد بۆ یارمه‌تی (فخر الدولة)، کاتیک
(فخر الدولة) ویستی بغداد داگیو بکات و عیراق له‌ژیر ده‌سه‌لاتی (بهاء الدولة)‌ی
برای ده‌بهیتی،^(۵۵۱) هه‌روه‌ها ده‌یین له‌سالی (۳۸۷ک / ۹۹۷ز) دا یارمه‌تی
پ‌شکه‌ش به (بهاء الدولة) ده‌کات له‌ کاتیکدا سوپایه‌کی نازوقه و خواردنی لئ‌ی برابوو
له‌و شه‌ری له‌ نیوان نه‌م و (ابو الفتح بن العمید) دا رویدا له (واسط)، و نه‌یده‌توانی
نازوقه‌و خواردن به‌ده‌ست بهیتی، به‌مه‌ش میر (بدر) سوپایه‌کی له‌سه‌ر نه‌جامیکی
ناخوش پ‌زگار کرد،^(۵۵۲) هه‌روه‌ها له‌سالی (۳۹۷ک / ۱۰۰۶ز) دا یارمه‌تی (شمس
الدولة بن فخر الدولة)‌ی داوه بۆ دانیشن له‌سه‌ر عه‌رش‌ی (الری) له‌جیاتی (مجد
الدولة)‌ی برای به‌داوایه‌ک له (السيدة)‌ی^(۵۵۳) دایکیانه‌وه، له‌سالی (۴۰۰ک /
۱۰۰۹ز) یشدا (بدر بن حسنویه) به‌ سوپایه‌که‌وه رژیشت بۆ یارمه‌تی (شمس الدولة) بۆ
گی‌رانه‌وه‌ی عه‌رش‌ی (الری)، به‌لام نه‌یتوانی به‌هۆی یاخی بوونی (هلال)‌ی کوریه‌وه و
دواتریش (هلال) باوکی ده‌ستگیر کرد و سوپاکه‌ی په‌رته‌وازه بوو.^(۵۵۴)

(۵۴۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۴۷۷: ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۴/ ۱۵۶-۱۵۷

(۵۴۹) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ۳/ ۷۹-۸۰.

(۵۵۰) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۳۱: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۹۷۶-۹۷۷: حسام الدین علی غالب:
الکرد، ۱۴۶.

(۵۵۱) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۱۲۸: حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۴۹.

(۵۵۲) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۱۴۱: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۹۹۶.

(۵۵۳) حسام الدین علی غالب: الکرد، ۲۶۰.

(۵۵۴) مجمل التواریخ والقصص، ۳۹۸: تاریخ گزیده، ۴۲۱.

بۆيە ئەم حالەتتى شىرازە تىكچوون و مەملەئىيە بوو ھۆي گەرانە ھۆي پەشتىوى بۆ
جەستەي دەولەتە كە. (۵۵۵)

ليئەدا ئەھوي جىنگەي ئامازە بۆكردنە، مير (بدر بن حسنىيە) خاۋەن پىنگەيدەكى
تاييەتتى بوو لاي مير (بھاء الدولە) ي بوھيھى (۵۵۶) كە دانى بە دەسەلاتىدا ناو ھەولەيدا
كە لەلايەن دەولەتتى عەبباسىشەھرە حسابى بۆ بىكرىت، و خىلافەت دانى نا بە
دەسەلاتى بدر لە نىۋچە كانى رۆژئاۋاي (ھەرىمى چىيا)، ئەمەش لەسەر داۋا و
نوسراۋي (بھاء الدولە) بوو، (۵۵۷) رۆزگرتنى (شمس الدولە) ي* (۵۵۸) بوھيھى بۆ بەدر
گەشتە ئەو ئاستەي بە گەورەم و برام (ناصر الدين والدولة أبو النجم) (۵۵۹) ميرى
موسلمانان ناۋي ببات و بەكارھىتتەنى وشەي (مولاي) واتە بەدر پىنگەي بەرزترە لەم
پاشكۆيەي ئەو. (۵۶۰)

لە سەردەھى ميربادى كوردى بوھيھىيە كان لە دژايەتتە كى بەردەوام بوون لەگەل
مەروانىيە كاندا، پاش بەھىزبوونى لە نىۋچەي (ديار بكر) بە جۆرئىك كە بوو مایەي
مەترسى بۆ سەر دەسەلاتى بوھيھى لە نىۋچەي موصل، و لەبەرامبەر شىكستى ھەولە

---

(۵۵۵) الروذراۋرى: ذيل تجارب الأمم، ۷۷/۳-۸۵؛ سبط ابن الجوزى: مراة الزمان، ۲۲۰-۲۲۱؛ ابن
الاثير: الكامل، ۴۴۱/۵؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ۶۹؛ ابن العبري: مختصر الدول، ۱۷۲.
الكامل، ۱۰۴/۷.

(۵۵۶) (ابو الغداء: المختصر، ۱۴۳/۲؛ الذهبي: العبر، ۲/۲۰۵)

(۵۵۷) الروذراۋرى: ذيل تجارب الأمم، ۱۱/۳؛ ابن العبري: المنتظم، ۷/۲۰۲.

* شمس الدولە: ناۋي (طاهر بن فخر الدولە) يە ميرى بوھيھىيە كان بوو لەسەر (ھمدان) پاشان
دەسەلاتى (الرى) گرتە دەست لە سانى (۳۹۷/ك/۱۰۰۶) ان بۆ ماۋەي يەك سال لە سەر كار لاپرا،
پاشان چارىكى تر سانى (۴۰۵/ك/۱۰۱۴) ان ھوكمى ۋەرگرت تا سانى (۴۱۳/ك/۱۰۲۲) ان (ابن الاثير:
الكامل، ۷/۲۲۷، ۲۳۷، ۳۰۷)

(۵۵۸) (ابن الاثير: الكامل، ۷/۲۳۷).

(۵۵۹) مجهول: مجمل التواريخ، ۴۰۱.

(۵۶۰) حسام الدين على غالب: الكرد، ۱۶۶.

سەربازیه‌کانی بو‌یهیی و حەمدانیە‌کانی ھاپە‌یانیان لە شەکستەییان بە باد و میرنشینە‌کە، بۆیە پێگە‌ی تێۆرکردنیان گرتە‌بەر بە‌وه‌ی (أبن حمدان) پیاویکی نارد تا‌کو باد بکوژی‌ت لە خێو‌تە‌کە‌ی خۆیدا، ئەو پیاو‌ه توانی بە نەهینی بچیتە خێو‌تە‌کە‌ی میر باد و بە شمشیرە‌کە‌ی کە پیتی وابوو دە‌کیشی بە‌سەریدا کینشای بە قاچیدا، بۆیە میر باد ھاواری کرد و پیاو‌ه‌کە‌ش پای کرد، و باد نە‌مرد و بۆ ماو‌ه‌یە‌ک نە‌خۆش کەوت، بە‌لام ئە‌مە نە‌بوو پێ‌گر لە‌بە‌ر دە‌میدا بۆ کۆ‌کردنە‌وه‌ی سوپا‌یە‌ک بۆ شە‌ری دا‌ھا‌توو،^(٥٦١) ھەرچە‌ندە (سعد الح‌اجب) ھە‌وڵیدا ئە‌م ھە‌لە بکوژی‌تە‌وه بۆ لە‌ناو‌بردنی باد بە‌لام ھاو‌ه‌لاتی بە‌قسە‌یان نە‌کرد.^(٥٦٢)

دۆخە‌کە بەو جۆرە بە‌ر دە‌وام بوو تا میر (باد بن دوستک) داوای ئاشتی لە (زیار بن شە‌راکویە) و (سعد الح‌اجب) کرد، ئە‌م پێ‌ۆ‌کە‌یە پە‌سە‌ند بوو لای زیار بە‌ھۆی شە‌کستی ھە‌موو ھە‌ولە‌کانی دژ بە باد، ھە‌روە‌ھا درێژە‌کینشانی شە‌ری نیوان ھە‌ردوولا، دواجار لە سالی (٣٧٤/ک/٩٨٤ز) پێ‌کە‌وتن بە‌وه‌ی نیوچە‌ی دیار‌سە‌کر و نیو‌ه‌ی رۆژ‌ناوای (گور عابدین) بۆ باد بێت،^(٥٦٣) بە‌مە‌ش پێ‌کە‌وتنی نصیبین تارا‌دە‌یە‌کی زۆر بوو ھۆی دیار‌یکردنی سنووری نیوچە‌ی میر‌باد کە بریتی بوو لە (دیار بکر و میافارقین و حصن کیفا... ھتد) لە شار و قە‌لاکان بە‌ھۆی پێ‌کە‌وتن نامە‌ی نصیبین پێ‌و‌ندی نیوان دە‌ولە‌تی بو‌یهیی کە خۆی لە دە‌سە‌لاتی (سعد الح‌اجب) و میر بادی کوردی پێ‌چکە‌ی خۆی گرتە‌وه، کاتێک کە گروپێکی کوردی ھە‌کاری ھە‌لیان‌کو‌تایە^(٥٦٤) سەر شاری موصل و تالان‌یان کرد، میر‌باد کە ئە‌وکاتە لە (حصن کیفا) نیشتە‌جێ بوو ھێرشی بۆ

(٥٦١) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ٨٧/٣: ابن الاثير: الكامل، ٤٦٢/٥: ابن خلدون العبر، ٢٥٢/٤.

(٥٦٢) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ٨٧/٣.

(٥٦٣) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ٨٧/٣.

(٥٦٤) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٨٤/٥.

بردن و زۆریه یانی کوشت و موصلی بزگار کرد له شه‌ریان.^(٥٦٥) بۆیه خه‌لکی موصل زۆریان خو‌ش ده‌ویست.^(٥٦٦)

مه‌به‌ستی ده‌وله‌تی بوه‌یه‌ی له‌ رێکه‌وتننامه‌ی (نصیبین) پاراستنی سنووری باکووریان بوو به‌وه‌ی که‌ نیوچه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی باد بیته‌ به‌ریه‌ستیک له‌ نیتوان ئەوان و ده‌وله‌تی بیته‌نتیدا.

سه‌باره‌ت به‌ پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کانی نیتوان میرنشینی مه‌روانی له‌ سه‌رده‌می میر (محمد الدولة) ی کورپی له‌ گه‌ڵ خیاڵه‌تدا پێوه‌ندیه‌کی باش بوو ئەمه‌ش به‌هۆی ملکه‌چی و گوێرایه‌لی میر بۆ خیاڵه‌ت، سه‌باره‌ت به‌ خیاڵه‌تیش، پێشتر نازناوی (المهد) به‌ (أبو المنصور)^(٥٦٧) له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ (القادر بالله) ئەمه‌ جگه‌ له‌ نازناوی دیکه‌ که‌ پادشای بوه‌یه‌یه‌کان (به‌اء الدولة) و (فخر الدولة) ی وه‌زیری به‌خشیان.^(٥٦٨)

دانانی (إبن أبو الشوك) وه‌ک پارێزه‌ریکی رێگه‌ی به‌غداد-خو‌راسان و دامه‌زراندنی حکومه‌تیک له‌ حولان که‌ سه‌ر به‌ خیاڵه‌ت بوو، وه‌ک نه‌ریتیکی باو (معز الدولة) چهند بارمه‌یه‌کی له‌ بۆ زامنکردنی به‌نده‌یی (أبن أبو الشوك) ی کوردی وه‌رگرت^(٥٦٩)، و له‌ترسی ئەوه‌ی نه‌ک پۆژیک له‌ پۆژان بیته‌ به‌نده‌ی هێتیکی دیکه‌ ئەمه‌ش به‌هۆی شوینی جوگرافی هۆزی شازنجان که‌ که‌وتبووه‌ نیوچه‌یه‌کی ستراتیژی گرنگه‌وه‌ که‌ نیوچه‌که‌ی له‌ نیوچه‌ی (رکن الدولة) ی برای جیا ده‌کرده‌وه‌، به‌لام (أبن أبو الشوك) به‌ جۆریکی دیکه‌ ده‌یروانیه‌ مه‌سه‌له‌که‌، چونکه‌ گرنگ نه‌بوو به‌لایه‌وه‌ وه‌ک پاسه‌وانتیکی نیوچه‌که‌ بمیته‌وه‌، له‌ هه‌مان کاتیشدا پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان له‌ گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کاندا بپارێژن که‌ ئەو کاته‌ هێتیکی هه‌ژمونکار بوون (مه‌یمن) له‌سه‌ر

---

(٥٦٥) الفارقي: تاريخه، ٥٥.

(٥٦٦) الفارقي: ه-س، ٥٦.

(٥٦٧) القلقشندی: صبح الأعشى، ٦/٣٠: الباشا: الألقاب الإسلامية، ٥٠٩-٥١٠.

(٥٦٨) الفارقي: تاريخه، ٨٦: ابن شداد: الأعلام الخطيرة، ٣٢٤/٣١١.

(٥٦٩) مسكويه: تجارب الأمم، ١٥٦/٢.

گۆزەپانەكە، بەلكو ئەوێ گزنگ بوو بەلای (أبو الشوك) ەوێ گەپاندنەوێ بارمتهكان بوو بەهەر شتوێهێك بێت، بەبێتێ نەریتی باوێ ەۆزەكاني یان بەهۆی پێتوێندی بەو ەدیتمە جوگرافیەوێ، تەنانەت گەر ئەمە بێتتە ەۆی ڕووبەرپووبوونەوێ لەگەڵ دەسەلاتی ناوێندا، بۆیە لە سالی (٣٤٢ك/٩٥٣ز) دەستدرێژی کردە سەر ئەو شانەدی خەلیفە (المطيع لله) ناردبووی بۆ خۆراسان بۆ بەستنی ڕێكەوتنیك لە نێوان (ركن الدولة) و (نوح بن نصر الساماني)،^(٥٧٠) كاتێك شانەكە گەپایەوێ بۆ حولوان لەرێگەیان بەرەو بەغداد (أبن أبو الشوك) ەلێ کوتایە سەریان و توانی ەندێکیان بەدیل بگرن و کاروانەكە تالان بکەن بەم جوړەش ەلێك پەخسا بۆ (أبو الشوك) تا داوای بارمتهكاني بکاتوێ لە (معز الدولة) بەتایبەتیش کە لەناو دیلەکاندا (أبو مخلد) ی تێدا بوو.^(٥٧١) بەلام (معز الدولة) ئەم کارێ (أبو الشوك) ی ەروا بە سانایی لەبەر نەکرد کە ناسایشی و نارامی نێوچەکەیان تێکدا، بۆیە ەرزوو داوای لە (سبکتکین الحاجب)* کرد کە سوپایەك نامادە بکات بۆ لەناوبردنی (أبو الشوك) و پیاوێكاني، و ئەوێ بۆ چووێسەر و سوپاکە چووێ ناو حولوان بریاری (أبن أبو الشوك) و کوردەکانیدا،^(٥٧٢) و تا ملکەچی نەکردن نەگەپایەوێ.^(٥٧٣) لەم ماوێهێشدا پێتوێندییەكاني دەرەوێ (بنو

---

(٥٧٠) مسکوویه: تجارب الامم، ٢/١٥٥: ابن الأثير: الكامل، ٥/٣٠٤ لێرەدا جێنی نامازە پێدانە کە (ابن أبو الشوك) نەیتوانی حاجبی خەلیفە (ابن أبو عمر و الشرايبي) بەدیل بگرت. بەلام توانی (ابو مخلد عبدالله بن يحيى) ھاوړی (معز الدولة) ی بوەبھی بەدیلی بگرت (مسکوویه، تجارب الامم، ٢/١٥٥-١٥٦): ھاوکات (ابن الأثير) باسی ئەم وردەکاریانە ی نەکرد و گێرانەوێ کەوا لە (مسکوویه) وەرگرت.

(٥٧١) مسکوویه: تجارب الامم، ٢/١٥٦.

* سبکتکین الحاجب: بەرچەلەك تورکی بوو، لە گەورەترین ەرماندەكاني (معز الدولة) و (بختيار عز الدولة) ی کوپړی بوو، لە سالی (٣٦٤ك/٩٧٤ز) کوچی دوایی کرد. (قادر محمد حسن: الامارات الكردية، پەراوێزی (٤)، ل ٢١١.

(٥٧٢) مسکوویه: تجارب الامم، ٢/١٥٦.

(٥٧٣) مسکوویه: ه. س، ٢/١٥٦: ابن الأثير: الكامل، ٥/٣٠٤.

عەناز) دەم دەم لە گەڵ هەردوو بەشە کە ی بوهییه کاندای بوو: بەشی بەغداد کە (عضد الدولة) بەرپۆوی دەبرد، و بەشی (الری) کە (رکن الدولة) بەرپۆوی دەبرد، بەلام لە پۆژناوای شازنجانییه کان گیرۆدە بوون بە کیشە و مملاتیی هۆزگەری بەرەوامەرە لە نیوان (بنو عوقەیل) و (بنو مزبەد)، و لە خۆرەلاتیشەوه نیوچەکانی سەر بە کوردەکانی بەنو حەسنەرەیه جیای کوردبوونەرە لە (الری)، لەم سەرەمەشدا تا رادەیهک سەرەخۆ بوون و سکهی پارەیان بەناوی خۆیانەرە لێدایوو. (ابن أبو الشوک) و بەندەیی بۆ بوهییه کان بوو بەلایەتیک لە مملاتیی نیوانیان، لە رووداوەکانی سالی (٣٨٩/٩٩٩ز) و لەکاتی هەولتی (بهاء الدولة) ی کورپی (عضد الدولة) بۆ کۆنترۆلکردنی هەرمی فارس و خوزستان،^(٥٧٤) و تۆلەسەندنەرە لە کورپەکانی (بختیار عز الدولة) کە براکەیان کوشت.^(٥٧٥) أبو الفتح (١٠٠) سواری لە عەشرەتی شازنجان بەسەرگردایەتی (مناح الکردی) نارد^(٥٧٦) بۆ یارمەتی (بهاء الدولة) بە مەبەستی تۆلەسەندنەرە لە دۆژمنەکانی، و (أبو علی) داوای لێکردن وەک هیتزیکي إستطلاعی "بن و فرمانی پێدان کە هەرسێ لە السوس هەلکەوتەرە بیکۆژن یان بیبەن"^(٥٧٧).

لەبەر ئەو پێوەندیە دیپلۆماسیانیە نیوان میر (أبو الفتح) و بوهییه کان، جیگری دەولەت لە عیراق (أبو جعفر الحجاج) داوای لێکرد بەشداری بکات لە شەری دژ بە عەرەبە عقیلیەکان لە موصل لە سالی (٣٨٦/٩٩٦ز) دا،^(٥٧٨) ئەویش بەشداریوو هەر لەبەرئەرەش ریزی لێنرا بەوێ پاراستنی شاری دسکەرە ی خرایە ئەستۆ.^(٥٧٩)

سەرباری ئەمانە میر (أبو الفتح محمد بن عناز) پێوەندی دیپلۆماسی توندوتۆلی

(٥٧٤) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣٠٩-٣١١: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٣٧-٥٣٨.

(٥٧٥) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٤-٣١٥: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٣٢: ابن تغري بردی:

النجوم الزاهرة، ٤/١٩٧-١٩٩: ابن الوردي: تاريخه، ١/٣٠٤.

(٥٧٦) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٥-٣١٦.

(٥٧٧) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٦.

(٥٧٨) الروذراوری: س. پ، ٣/٢٨٠-٢٨١.

(٥٧٩) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/٤٥٥.

هه‌بوو له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌ سه‌ر کرده بوه‌یهیه‌ کاندایا تا‌کو له‌ قه‌یران و گه‌رفته‌ کاندایا هاو‌کاری بکه‌ن له‌ دیارترین ئه‌و سه‌ر کرده‌انه (أبو فارس به‌ستون بن ژریسر)،^(٥٨٠) که‌ یه‌کی‌ک بوو له‌ هاو‌پێ نزیکه‌ کانی هه‌رکاتی تووشی شه‌ر و نا‌ژاوه‌ ب‌بوا‌یه که‌ هه‌ر خه‌ی‌را به‌ فریای ده‌که‌وت، ب‌ۆیه‌ کاتی‌ک له‌ سالی (٣٩١ک/١٠٠١ز) ر‌ووبه‌رووی هه‌رشیا‌ن ب‌ووه‌و له‌ هه‌ری‌می چیا،^(٥٨١) راسته‌وخ‌و دا‌وای یارمه‌تی له‌ به‌غداد کرد، ئه‌وانی‌ش له‌ هه‌لمه‌تی‌کدا (به‌ستون) یان به‌ سو‌پایه‌ که‌وه له‌ لایه‌نگرانی ب‌و‌ نارد تا ب‌چی به‌هانا‌یه‌وه، پاش گه‌رانه‌وه‌یان له‌و شه‌ره‌ و پش‌وودان له‌ (خال‌دی‌ه)، ه‌ۆزی (بن‌وسیا‌ر) هه‌رشیا‌ن کرده‌ سه‌ر مه‌رومالاتی ئه‌و نی‌ت‌وچه‌یه‌ و تالانیان کرد، ب‌ۆیه‌ بی‌ستون له‌ گه‌ڵ هه‌ردوو برا‌که‌ی (الفاراض و الأعرابی) و س‌ی له‌ لایه‌نگرانی له‌ عه‌شیره‌تی ده‌یلم هه‌رشیا‌ن کردنه‌ سه‌ر، به‌لام له‌و هه‌رشه‌دا به‌ستون ده‌کوژریت و جه‌نازه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه ب‌و‌ به‌غداد.^(٥٨٢) لیه‌رده‌ا جی‌ی ناما‌ژه ب‌و‌کردنه‌ که‌ (أبو الفتح بن عناز الشاذنجانی) به‌ه‌ۆی به‌هه‌زی‌یه‌وه له‌ نی‌ت‌وچه‌ی ح‌ول‌وان و یارمه‌تی‌دانی بوه‌یهیه‌کان له‌رووی سه‌ربازی‌یه‌وه هه‌روه‌ها بوه‌یهیه‌کان دانیان به‌ده‌سه‌لاتی‌دا نا و کردیانه‌ پارێزه‌ری نی‌ت‌وچه‌ی دس‌که‌ره. هه‌روه‌ها میر (به‌اء الدوله) کردیه‌ به‌رپرسی ح‌ول‌وان ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ کرا به‌ پارێزه‌ری ر‌یگه‌ی خ‌وراسان له‌ سالی (٣٩٧ک/١٠٠٧ز).^(٥٨٣) به‌مه‌ش (أبو الفتح) توانی نی‌ت‌وچه‌ی ده‌سه‌لاتی فراوان ب‌کات له‌ ده‌رته‌نجامی ئه‌و ه‌ۆکارانه‌ی سه‌روه‌ه‌ تیده‌گه‌ن که‌ هه‌لو‌یستی بوه‌یهیه‌کان له‌مه‌ر میر (أبو الفتح) مه‌به‌سه‌دار بووه‌ تا‌کو بی‌که‌نه‌ کێ‌ب‌کی‌کاری (بدر بن حس‌نویه) که‌ یه‌کی‌ک بوو له‌ دیارترین میره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌لگه‌ش ب‌و‌ ئه‌وه‌ نه‌وه‌بوو میر بدر بی‌زار بوو له‌ هه‌لو‌یستی بوه‌یهیه‌کان و ده‌سته‌پیش‌خه‌ری کرد له‌ ر‌ووبه‌رووبوونه‌وه‌ی سه‌ربازی‌دا.

(٥٨٠) هلال الصابی: تاریخه، ٤/٤٠٢-٤٠٣.

(٥٨١) هلال الصابی: ه. س، ٤/٤٠٣.

(٥٨٢) هلال الصابی: تاریخه، ٤/٤٠٣.

(٥٨٣) ابن الاثیر: الكامل، ٧/٢٢٢: ابن خلدون: العبر، ٤/٩١٨.

میر (أبو الفتح) پیوهندییه کی دۆستانه‌ی هه‌بوو له‌گه‌ڵ بوه‌یهیه‌کاندا و نه‌مانیش له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پشتیان پین ده‌به‌ست هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌ش بوو که (هلال الصابی) نازناوی (النجیب‌ی)^{٥٨٤} پین به‌خشی، به‌لام دوا‌ی نه‌وه‌ی (بهاء الدولة) وه‌ک جیگری (علي بن استاذ هرمز عمید الجیوش) له‌بری (أبو جعفر الحجاج)^{*} دانرا نیتوان هه‌ردوولا تیکچوو تا گه‌یشه‌ته‌و راده‌یه‌ی ئالۆزی و گرژبوونی نیتوانیان بگاته‌ ناستی یاخی بوون و هه‌لگه‌رانه‌وه‌.

(الصابی) که‌ ته‌نها که‌سه‌ ته‌م رووداوه‌ ده‌گێرته‌وه‌ ده‌لێت: ته‌و هۆکاره‌ وایکرد (أبو الفتح) هه‌لۆیستی یاخی بوون هه‌لپێرێ، به‌لام ته‌و تونده‌یه‌ی که‌ پێشه‌وای سوپاکان به‌کاره‌ینانی له‌ کاتی هاتنی بۆ به‌غداد به‌هه‌وای له‌ ناوێردنی عیاریه‌کان و ئاژاوه‌گێره‌کان،^(٥٨٥) بوه‌ هۆی ده‌ستدریژیکردنه‌ سه‌ر هه‌ندی له‌ لایه‌نگرانی (أبو الفتح)، هه‌رچۆنیک بێت (أبو الفتح) له‌ سالی (٣٩٢/ک/١٠٠١ز) توانی قه‌ناعه‌تی پینکات که‌ بچیته‌ ژێر سایه‌ی سوپای (عمید الجیوش)^(٥٨٦) و په‌یمانیا پیندا که‌ کار بکه‌ن به‌ دلێ ته‌و، به‌مه‌ش (أبو الفتح) به‌ریکه‌وتن له‌گه‌ڵ سوپای (عمید الجیوش) و به‌م جۆره‌ش پیوه‌ندیه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان له‌ نیتواناندا وه‌کو جاری جارن گه‌رپایه‌وه‌.^(٥٨٧)

جاوانیه‌کانیش له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی بوه‌یهیدا که‌ نیوچه‌ی زۆر فراوانی پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامیان له‌ژێر ده‌ستدابوو پیوه‌ندی دیبلۆماسیان هه‌بوو.

بوه‌یهیه‌کان هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنیا نه‌وه‌ پیوه‌ندیه‌کی باشیان هه‌بوو له‌گه‌ڵ

(٥٨٤) تاریخه، ج ٤/ص ٣٣٨-٣٣٩، ٤٢٢-٤٢٤.

* أبو جعفر الحجاج: کوری هرمزه جیگری (بهاء الدولة) له‌ عیراق که‌سینکی به‌ نه‌زمون بوو له‌ شه‌ره‌کاندا، له‌ سالی (٤٠٠/ک/١٠١٠ز) کۆچی دوا‌یی کرد. (الصفدي: السوافي بالوفيات، ج ١١/ص ٣١٥، ابن کثیر: البداية والنهاية، ٦/١١/٣٦٦).

(٥٨٥) ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٥١-٥٥٢؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ١١/٣٣٠؛ ابن تغري بردي:

النجوم الزاهرة، ٤/٢٠٦؛ ابن خلدون: العبر، ٤/٤٦٩.

(٥٨٦) هلال الصابي: تاريخه، ٤/٤٤٩.

(٥٨٧) هلال الصابي: تاريخه، ٤/٤٤٩.

کورد- وهك پيشتر ناماژه مان پیندا- کۆنترین تینکستیش که باس لهو پیتوهندیه دیبلۆماسییه بکات له نیوان جاوانی و بوه یهییه کاندای دهگه پیته وه بۆ سالی (١٠٠٢/ك٣٩٢ز) کاتیک که (أبو جعفر الحجاج) جیگری دهولهتی بوه یهی له عیراق داوای یارمهتی لیکردن بۆ رینگه گرتن له فراوانبونی دهسه لاتی (عقیلی و مزیدییه کان) له نیوچه که دا، بۆیه جاوانی و شازنجانییه کانیش به یه که وه هارکاری بوه یهییه کانیاں کرد به ناردنی (٢٠٠) سوارچاک لهو شه ره شدا توانیاں سه رکه وتن به ده ست بهینن،^(٥٨٨) له سالی (١٠٣٩/ك٤٣١ز) میر (أبو الفتح) داواکاری (بهاء الدولة) ی په سهند کرد بۆ له ناو بردنی یاخی بووه تورکه کان له شاری به غداد و پاراستنی نارامی و ئاسایشی شاره که.^(٥٨٩)

---

(٥٨٨) هلال الصابي: تاريخه، ٤٢٢/٤-٤٢٤، حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٠٣-٢٠٤.

(٥٨٩) ابن الجوزي: المنتظم، ٨/١٠٤-١٠٥: ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٥/٣١-٣٢.

پیتوئندییه دیپلۆماسییه کانی کورد له گهڵ دهولته تی فاتیما

فاتیمه کان بنه ماله یه کی فرمانروای شیعه په پیرهوی ولاتی میسر بوون و له نیوان سالاتی (۲۹۷-۵۶۷هـ/ک / ۹۰۹-۱۱۷۱ز) دا فرمانرواییه تی ولاتی میسرین ده کرد،^(۵۹۰) له بهرته وهی دهسه لته که یان دژ به خیلافه تی عه بیاسی بوو، هه ولیاندا پشتگیری حکومه ت و میرنشینه کانی بهری رژه لات به حکومه ت و میرنشینه کوردیه کانه وه به دهسه ت به یتنن، له م رووه (الحاکم بأمرالله) ی^(۵۹۱) فاتیمی له هه ولتیکی دیپلۆماسییدا نامه ی بۆ چهند سه رکرده یه کی بهری رژه لاتیه دهولته تی عه بیاسی نووسی که له ناویاندا (ابو الشوک بن ابو الفتح العنازی) یه کیکه له وان و تیایدا داوای لیکردبوون دان به مهزه بهی شیعه ی فاتیمیدا بنیین و له خیلافه تی عه بیاسی دوور بکه نه وه، به لام (ابو الشوک) وه لامی نامه که ی نه دایه وه،^(۵۹۲) به گه یشتنی فاتیمه کان بۆ ولاتی شام سه ره تای پیتوئندییه کانی نیوان فاتیمه کان و کورد دهستی پیکرد، نه وه بوو ژماره یه کی زۆر له کورده کان له سه ره تای سه رده می نیسلامی له و نیوچانه نیشته جیبوون، به تاییه تی له باکوور و باکووری رژه لاتیه هاوسنووری هه ریمی جه زیره وه،^(۵۹۳) هه روه ها له کاتی هاتنی فاتیمه کان بۆ دیمه شق، هه ندیک له پیاوانی هه زه کوردیه کان چوونه خزه ته تی نه م دهولته ته و په لویه یه دهولته تیان وه رگرت، بۆ نمونه کاتیک فرمانده (ابراهیم بن جعفر الکتامی) له مانگی محرم سالی

(۵۹۰) محمد جمال الدین سرور: الدولة الفاطمية في مصر، القاهرة، ۱۹۷۴، ص ۶۷- ۶۸.

(۵۹۱) محمد عبدالله عنان: الحاکم بأمر الله وأسرار الدعوة الفاطمية، القاهرة، د. ت، ص ۱۶۱.

(۵۹۲) حمدالله المستوفی القزوينی: تاریخ گزیده، ص ۳۰۵.

(۵۹۳) ابن القلانسی: ذیل تاریخ دمشق، بیروت، ۱۹۰۸، ۱- ۳: ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۱۷۶- ۱۸۰.

(٣٦٤ك / ٩٧٥ز) كۆنئۆلى شارى ديمەشقى كورد مىرى كوردەكان بەنىئوى (أبو الثريا)*
وہك (صاحب الشرطة) دامەزراند. (٥٩٤)

ھاوكات كۆمەلئىك لە فرماندە و مىرە كوردەكان چوونەتە خزمەتى دەولەت و سوپای فاتیەكان لەوانە فرماندە (أبو الحجر أحمد بن الضحاك الكوردي) كە پێوەندى بە سوپای فاتیەكانە كرد و خزمەتئىكى گەورەى كرد لە دژى ئىمپراتۆرىيەتى بیزەنتى پێشكەشكردن، (٥٩٥) ئەو بوو لە سالى (٣٨٧ك / ٩٩٧ز) تا (أبو الحجر أحمد بن الضحاك الكوردي) داستانئىكى كەم وینەى تۆمار كرد بە سوپای فاتی گەمارۆ دراو لە (حصن افامیه) لە كەنارەكانى ولاتى شام بەدەرچوونى بەتەنها بۆ لای سەركردهى بیزەنتیەكان و توانى بىكوژت، موسلمانەكان ھاواریان كرد وتیان "دوژمنى خوا كوژرا" ئەمەش بوو ھۆى شكستھێنانى رۆمە بیزەنتیەكان. (٥٩٦)

لە دەوروبەرى سالى (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز) شارى (حماء) بەدەستى میر (سهم الدولة خليفة بن جيهان الكوردي) (٥٩٧) بوو، پێى دەچیت جیگرى فاتیەكان بىت بەسەر ئەو شارەدا، بەبەلگەى ئەو (حماء) و ھەندىك لە شارەكانى باكوورى ولاتى شام لەژێر دەسەلاتى ئەواندا بوو.

لەوكاتەى دەولەتى فاتی ولاتى شامى خستە ژێر دەسەلاتى خۆى لە سنوورى كوردستان نزىك بوو بەتایبەتى لە گەل میرنشینی مەروانى، چونكە ھاوسنوورى یەكتر بوون، ئەو بوو لەكاتى دامەزراندنى میرنشینی مەروانى خىلافەتى فاتی پێشوزای لەم

---

* أبو الثريا: زانیاریمان نیه لەسەر (أبو الثريا) بەتایبەتى دەربارەى پێوەندیكردنى بە سوپای فاتیەكان جگە لەوێ كە خەلكى (بانیاس)ە.

(٥٩٤) یاقوت الحموي: معجم البلدان، ج ٢ / ص ٢٦٤.

(٥٩٥) زرار صديق توفيق: النفوذ الفاطمي في بلاد الكورد، مجلة جامعة دهوك، عدد خاص (٣)، المجلد (٢)، تموز ١٩٩٩، ص ٤٤.

(٥٩٦) المقريزي: اتعاظ الحنفا، ١ / ٢١٢.

(٥٩٧) الرذراوري: ذیل تجارب الامم، ٢٢٨: القلاسي: ذیل تاریخ دمشق، ٥١ - ٥٢.

ههنگاه کرد، چونکه ئەو نێوچانه له دهسهلاتی راستهوخۆ خیلافهتی عه‌بباسی دابرا. (٥٩٨)

کارێکی ناسایی بوو که خیلافهتی فاطمی هه‌ولتی پراکتیشانی ئەم مێرنشینە دەدا به‌لای خۆیدا له دژی خیلافهتی عه‌بباسی، بۆ نمونه یه‌کێک له‌و پێوه‌ندییه دیبلۆماسییانه‌ی نێوان مێرنشینە مه‌روانی و ده‌وله‌تی فاطمی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئەو کاته‌ی (بکجور)ی والی فاطمیه‌کان به‌سه‌ر شاری دیمشق پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ وه‌زیری فاطمیه‌کان (یعقوب بن کلس) تینکچوو و ببوه هۆی دوورخستنه‌وه‌ی له‌ دیمه‌شق، و له (الرقه) گیسایه‌وه (نیشته‌جیبوو)، له‌ویوه نامه‌یه‌کی نووسی بۆ (باد بن دوستک) که وه‌لامی نه‌بوو، په‌نگه وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی باد بۆ (بکجور) پاراستنی پێوه‌ندییه دیبلۆماسییه‌کانی بێت له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی فاطمی. (٥٩٩)

پێوه‌ندییه دیبلۆماسییه‌کانی نێوان کورد و فاطمیه‌کان هه‌نگاریکی باشتی هاریشت به‌تایبه‌ت له‌پاش کوشتنی میو (باد بن دوستک) له‌ سالی (٣٨٠ک / ٩٩٠ز) و هاتنی خوشکه‌زاکه‌ی (ابو علی الحسن بن مروان) بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاتی مێرنشینە مه‌روانی، که توانی کارێکی دیبلۆماسی گه‌رنگ نه‌جام بدات له‌ چوارچێوه‌ی کاره‌ چاکه‌کانی، ئەوه‌بوو پێوه‌ندی دیبلۆماسی نێوانیان به‌ره‌به‌ره‌ رووی له‌ زیاده‌بوون و گه‌شه‌کردن بسوو به‌ره‌و فراوانی ده‌چوو به‌تایبه‌تی له‌ کاتی فه‌رمانه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی فاطمی (العزیز بالله‌ المعتز ٣٦٥-٣٦٨ ک)، که نوێنه‌ری دیبلۆماسی خۆی نارده‌ ده‌وله‌تی دژسته‌کیی کوردی و له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانه‌وه پێشوازییه‌کی گه‌رم و شکۆداری لێکرا، به‌شێوه‌یه‌کی به‌رچاویش له‌لایه‌ن خاوه‌نی دیوانی نامه‌و داڕشتن، که له‌م سه‌رده‌مه‌دا وه‌زاره‌تی ده‌روه جێی گرتۆته‌وه، نوێنه‌ر دیبلۆماسییه‌کان هه‌میشه به‌گه‌رمی پێشوازییان لێکراوه و رێزبان لێگیراوه و به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سمی به‌پیریانه‌وه ده‌چوون، که چاویشی به‌مه‌ر حه‌سه‌ن

(٥٩٨) البغدادي: الفرق بين الفرق، بيروت، ١٩٧٧، ٢١٥.

(٥٩٩) القلانسي: ذيل تاريخ دمشق، ٣١: ابن الاثير: الكامل، ٧ / ١٥١: عبدالرقيب يوسف: س.

پ، ٢ / ٢٣.

که‌تووه به‌گرمی پیشوازی لینکراوه و هدردوو‌کیشیان گفتوگۆی ناشکراو بی پیچ و په‌نایان دهرباره‌ی کینشه‌کانیان کردوه، نوینه‌ره‌که بی ترس و دوودلی، رای خو‌ی نیشانداوه و هدلو‌یستی ولاته‌که‌ی دهربرپوه، له‌راستیدا کینشه‌که‌شی نازاد کردنی (ابو عبدالله الحمدانی) بوو که هیتزه‌کانی مه‌روانی، له‌کاتی هیرشه‌ینانا بو سهر ولاته‌که‌یان، له‌گه‌ل براکه‌یدا، (ابو طاهر) ده‌سته‌سهریان کردبوو. له‌ نه‌نجامی نه‌م هیرشه‌دا، دامه‌زرتنه‌ری ده‌ولته‌تی مه‌روانی میر باد کوژرا. ههر له‌نه‌نجامی نه‌و گفتوگۆیه‌شدا بوو هدردوولا گه‌یشتنه‌ نه‌نجامیک که‌وایان پی‌ باشت‌ر بوو ناشتی بالب‌کینشیتته‌ سهر ولاته‌کانیان و داری دۆستایه‌تی له‌ ولاته‌کانیاندا برپو، نه‌ک شه‌ر و کوشتن و مالتو‌یرانی... ههر له‌بهر نه‌و هۆیه‌ش بوو میر حه‌سه‌ن فه‌رمانی بده‌رله‌لاکردنی عه‌بدو‌للا حه‌مدانی دهرکرد. (٦٠٠)

لی‌رده‌ا بو‌مان دهرده‌که‌وئ که‌ ده‌ولته‌تی مه‌روانی چه‌ند رتزی له‌ نوینه‌ره‌ دیبلۆماسییه‌کان و دیبلۆماسییه‌ت وه‌ک پتوه‌ندو ره‌وشت گرتوه و هه‌روه‌ها گرنگیه‌کی زۆری پتداوه و له‌سنووری دهرنه‌چووه، ته‌نانه‌ت له‌کاتی گه‌شتوگوزاریشدا رتزی له‌ نوینه‌رانی ولاتانی دیکه‌ گیراوه و ژبیانان پارترزراوه و دیاریشیان پیشکه‌ش کراوه. ولاته‌گه‌وره‌کانی نیتوجه‌که‌ شاندى خو‌یان ره‌وانه‌ی ده‌ولته‌تی مه‌روانی کرد به‌ مه‌به‌ستی پی‌رۆزیاییکردنی نوئ (محمد الدولة سعید) نه‌وه بوو شاندى ره‌سمى ده‌ولته‌تی عه‌بباسی له‌لایه‌ن خه‌لیفه (القادر بالله) وه‌ بو‌ پی‌رۆزیایی و دانپیانانی ده‌سه‌لاتی و هه‌روه‌ها شاندى سولتانی بو‌ه‌یه‌ی (به‌اء الدولة) و شاندى ره‌سمى خیلافه‌تی فاتمیش له‌لایه‌ن خه‌لیفه (الحاکم ابن العزیز) له‌گه‌ل ناردنی کۆمه‌لێک دیاری و شتی به‌نرخ به‌نامه‌یه‌ک دانى نا به‌ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی کوردیدا، هاوکات ده‌ولته‌تی بی‌زهن‌تی دانى به‌حکومه‌تی (محمد الدولة) کرد، جگه‌ له‌مانه‌ که‌وا باس‌مان کردن، شاندى عه‌شائری

---

(٦٠٠) بۆ زانیاری زیاتر بپوانه: (زارر صدیق توفیق: النفوذ الفاطمی فی بلاد الکورد، ٤٥٣-٤٦٠).

نیوچه کانی کوردستانی نیوه‌راست بۆ مهبهستی پیشکه‌شکردنی ته‌عزیه‌نامه و هاوکات پیروزیایی له پاشای نوێ و پشتگیریکردن له ده‌سه‌لاتی نوێی حکومت ده‌هاتن بۆ ده‌وله‌تی مه‌روانی.^(١٠١)

لیزه‌دا جینگه‌ی ئاماژه‌ بۆکردنه که‌وا میرنشینه عه‌ره‌بییه‌کان که‌وته‌نه ژێر کاریگه‌ری ده‌وله‌تی فاطمی له نیوچه‌کانی (موصل، حه‌له‌ب، حلله و ترابلوسی شام) و بوون به شیعه وهك (حه‌مدانییه‌کان و عه‌قیلیه‌کان و مه‌زیدییه‌کان)، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌وه میرنشینه کوردییه‌کان وهك (حسنویه و عه‌نازی و مه‌روانی و شه‌دادی...هتد) له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سوننی مانه‌وه، جگه له (نصر الدوله، ٤٠١-٤٥٣ك) که بۆ ماوه‌ی یه‌ك ساڵ له‌سه‌ر داوای بساسیری و تباری به‌نیوی فاطمییه‌کان خوینده‌وه له سالی (٤٨٧ك / ١٠٩٤ز)، له‌مه‌شه‌وه ده‌گه‌ینه نه‌وه‌ی که خه‌لیفه‌کانی فاطمی هه‌ولتی راکێشانی فه‌رمانه‌وایانی ته‌م میرنشینه‌یان داوه که قورسای شه‌رعیه‌تی زیاتر بۆ پایه‌ی خیلافه‌تی له میسر بۆ دروست ببیت و دژایه‌تی خیلافه‌تی عه‌بباسی له به‌غدا پێ بکه‌ن، له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌وپه‌ری دیبلۆماسییه‌تی فه‌رمانه‌وایانی ته‌م میرنشینه‌ی ده‌رخت که له‌یه‌ك کاتدا دۆستایه‌تی دوو خیلافه‌تی ئیسلامی رقه‌به‌ری یه‌کتریان راگرته‌بوو.

---

(٦٠١) الفارقي: تاريخه، ٨٦: عبدالرقيب يوسف: س. پ، ١/١٤٢.

به‌شی سییه‌م

دییلۆماسییه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌ بازرگانیه‌ کان و جه‌نگ

ته‌وه‌ری یه‌که‌م

- به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌ کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر پیته‌وه‌ندییه‌

دییلۆماسییه‌ کان

- پیته‌وه‌ندی ئابووری و بازرگانی له‌ نیوچه‌ کوردییه‌ کاندایه‌

- پیته‌وه‌ندی دییلۆماسی و بازرگانیه‌ کانی کورد له‌ گه‌ڵ رۆمی بیزه‌نته‌دا

- مامه‌له‌ی بازرگانیکردنی کورد له‌ گه‌ڵ هیته‌کانی ده‌ورووبه‌ردا

- به‌لگانه‌ی فراوانی په‌هه‌ندی ئالوگۆری بازرگانی ده‌سه‌لمیئن

ته‌وه‌ری دووه‌م

- دییلۆماسییه‌ت و جه‌نگ

- دییلۆماسییه‌ت و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان به‌رپه‌نگه‌ی ناشتی

- نه‌مانه‌ت و په‌نابه‌ری سیاسی

- دیوانی دارشتن و رۆلی له‌ نامه‌کاری دییلۆماسییدا

- پرۆژه‌ی ژن و ژنخوازی سیاسی

تهواری یه کهم به رژه ونندیه تابورییه کان و کاریگری له سهر پیتوه نندیه دیبلۆماسییه کان

به رژه ونندیه تابورییه کان له پال فاکتیره سیاسیه کاندا کاریگری به هیزیان هه بوو، بۆ سازدانی زه مینه یه کی ره خسار و له بار بۆ هدریه که له موسولمانه کان و بیانییه کان له نه نجامدانی پیتوه نندیه دیبلۆماسییه کانی نیوانیان و به سستی په یماننامه و ریکه وتنه کان له پینار به دهیپتانی به رژه ونندیه تابورییه کان که هه ردولا به تنگیه وه بوون و به تاییه تی ئه و به رژه ونندیانه ی که په یوه ست بوون به کاروباری بازرگانیه وه.

گومانی تیدانیه، تابوری به هیز بۆ ده ولت بربره ی پشتی و نهیستی به رده وامیه تی و سیاسه تی حکومه ته که به و ناراسته یه دا ده بات، و هۆکاری خۆشگوزهرانی گهل و رۆله کانیه تی، و فاکتیره ی هیز و پیشکه وتن و بوژاندنه وه ی مادیشیه تی. بوژانه وه ی ده ولت بۆ سه قامگیری تابورییه که ی ده گهرتته وه، ئه و سه قامگیریه ش ره نگدانه وه ی له سهر پیتوه نندیه دیبلۆماسییه کانی ده بیته که وه خته له رۆژگاری ئه صرۆدا له سهر چالاکه ی و هوجۆلی بازرگانی پاوان بیته، له کاتیکدا گه شه کردن و پیشکه وتنی شاره کان و دروستکردنی پیتوه نندی دیبلۆماسی به نده به و چالاکیه وه، و یرای بلا بوونه وه ی تۆری که ناله کانی بازرگانی سهر زه وی و ده راییه که له هه مان کاتدا به ندن به سه قامگیری تابورییه وه: (ابن خلدون) ده لئ "خۆش گوزهرانی ره عیه ت (میلله ت) به پیتی حالی دارای ده ولته، و دارای ده ولته تیش به پیتی خۆش گوزهرانی

میللت و گهشه کردنی ولاته، و سه رچاوهی هه مووشی ناوه دانکردنه وهیه" (٦٠٢) بهر لهو بر گهیهش به تزئیک، ناماژه به پیوهندی نیوان گهشه کردنی شارستانی و کاریگه ریه راسته و خۆکانی له سه ر ژیا نی دانیشتون و بوژانه وهی ئابووری ده کات، کاتیک و تی "هه ر کاتیک داها ت و خه راج زیادی کرد، ژیا نی دانیشتون ئاسوده ده بی ت و ولاتیش گه شه ده کات" (٦٠٣) بازرگانی ولات له به رو بوومه کشتوکالی و پیشه سازیه کانا له نیوان ناوه ندی به ره مه هیتان و نیوچه کانی به کارهیتناندا ده گو یژرایه وه ئه ویش به گو یژه ی پیو یستی نه و نیوچه نه و بازاره کانیان به رو بوومی زیاد له پی داویستی خودی ناوچه کان له لادیوه ده گو یژرایه وه بۆ شاره نزیکه کان و له ویشه وه بۆ شاره کانی تر. رۆژه لاتناس (ئه لیسیف) ده لیت: زۆریه ی به رو بوومه کشتوکالیه کانی نیوچه کانی ده رو به ری ده گو یژنه وه بۆ جه زی ره ی نیین عومه ر و له ویشه وه بۆ شاره کانی تر. (٦٠٤) به هه مان شیوهش به رو بوومه پیشه سازیه کان شاری (نصیبین) له ده فر و قاپ و شه که درووستکراوه کان له شوشه ی چاک ده گو یژرانه وه شاره کانی دیکه ی جزیره. (٦٠٥) به هه مان شیوهش گو یژینه وه ی شه که له نیوان شاره کوردیه کان و ناوچه کانی تر دا. به رو بوومه کانی شاری (شنۆی) نازه ری بجان ده گو یژرته وه بۆ شاره کانی هه ری می جه زی ره. (٦٠٦) نه و به رو بووم و شه کانه ی له ده ره وه ده هیتان بریکیان ده گو یژدان بۆ بازرگانی نیو خۆی ئه ویش بۆ پر کردنه وه ی پی داویستی به کانی بازاره کان، بهر شیوه یه ری گه ی وشکانی شیوازیکی بنه ره تی بوو بۆ گواستنه وه ی شه که کان له نیو خۆدا. (٦٠٧) هه مان شیوازی له به رو بوومه کانی شه کرا به کار ده هیترا و ده گو یژرا بۆ بازرگانیه تی نیو خۆی، چونکه

(٦٠٢) المقدمه، ١٠٠٩/٢.

(٦٠٣) ه.س، ٩٩٦/٢.

(٦٠٤) مادة جزیره ابن عمر: دائرة المعارف الاسلامیة، ٤٤٦/١١.

(٦٠٥) مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح: يوسف الهادي، الدار الثقافیة

للنشر، القاهرة، ١٩٩٩، ١١٨.

(٦٠٦) مینورسکی: مادة اشنه، دائرة المعارف الاسلامیة، ٢٢٢/٢.

(٦٠٧) ابن کثیر: البدایة والنهاية، ١٨٤/١٣.

بازرگانی نیوخۆی ولات شیوازی دابهشکردنی بهروبوم و شمه که هاوردهکان بوو. ^(٦٠٨) به پیتودانگه بازرگانی نیوخۆی پیتوهندی توندوتولی بههیزی ههبوو له گهڵ بازرگانی دهه کیدا و له ژیر کاریگهری نهودا بوو. یه کیکێ دیکه له چالاکی و جوجۆله کانی بازرگانی نیوخۆی نهو بهروبومانه بوون که تایهت بوون به ههندیک له نیوچه کانی وهک بهروبومی (دار) له نیوچه جهنگهڵ و دارستانه کاندا، ههروهها بهروبومه کانی گوێز و په نیر و ههغیر... هتد. ههندیک نیوچهش به ناوبانگ بوو له بههه مهیتانی زۆریه ی جزیره کانی میوه دا؛ هندیك نیوچه ی دیش ماسی و... هتد. ده رکه وتوترین نهو شارانه ی به جوجۆلی بازرگانی ناوخۆه نایان ده رکه دبوو (میافارقین و هه مه دان و تامه د) بوو بازرگانی نیوان شاره کانی زۆر به هیز و ریکخراو بوو بازاره کانی به هۆی پیتوهندیه بازرگانیه نیوخۆیه کانه وه پتهوتر بوون. ^(٦٠٩)

نهو به ره پیتشچوونه ی له سه رده می عه باسیه کاندا به سه ر کۆمه لگه دا هات له نه غامی گه شه کردنی شارستانیه ته وه بوو، که کۆمه لگه ی له باریکه وه بۆ باریکی دیکه گواسته وه، نه وه بوو ژبانی تازه پینویستی به کالا و پینداویستی نوێ بوو له زه روریات و له که مالیات که نه م پینداویستیان ههش بوون به هۆی گه شه کردن و بوژانه وه ی بازرگانی نیوان به غدا و ولاتی خۆره لات. ^(٦١٠)

چینی بالاده ست هیزی کرین پیتکدین، به هۆی دا هاتی زۆره وه توانای کرینی هه ر کالایه کیان ده بیت که ده که ویتته بازاره کانه وه، نه مهش وای کردوه بینه هیزیک یاخود پشتیوانیک بۆ گه شه پیندانی جوجۆلی نابووری و دروستکردنی پیتوهندی دیبلۆماسی له گه ل هیزه کانی تر دا بۆ نه غامدانی پرۆسه کانی فرۆشتن و کرین، نه مهش بازرگانانی هاندا که ریشوینی گه شتی بازرگانی بگرنه به ر بۆ ولتان و شارانی ده ور به ر بۆ

(٦٠٨) عبدالمجید حسن و علاء الدین الریس: احوال العراق الاجتماعیة والاقتصادیة،

مطبعة الرشید، بغداد، ١٩٤٦، ١٨٦.

(٦٠٩) ابن الاثیر: الكامل، ١٩/٧.

(٦١٠) حمدان الکبیسسی: اسواق بغداد، ٨٠.

دایینکردنی پیتداویسته کانی ئەو توێژە،^(٦١١) بازرگانی کالۆ و کەلوپەلی هەمەجۆر لە نێوان شارە جیاوازه‌کان و مەرکەزی خیلافەتدا بایەخی خۆی هەبوو لە ڕووی بەکێشکردن و هیتانی بازرگانانی دیکە لە زۆریه‌ی هەرێم و ولاتانی تره‌وه‌ به‌هۆی ئەوه‌ی که ده‌وله‌مەندان و دەست ڕۆیشتوان و سولتان لە مەرکەزی خیلافەتدا کۆبوو بوونەوه‌. لەو باره‌یه‌وه‌ (أبن الفقیه) جەخت ده‌کات‌وه‌ و ده‌ئیت: "ئەوه‌ی لە هەمەجۆری و جیاوازی خێروپێری هەرێمه‌کان ده‌که‌وتتەوه‌، بوژانه‌وه‌ و گەشه‌کردنی بازرگانیه‌ به‌هۆی زۆری کالۆ و بابەتی خوازاوه‌وه‌ لە هەرێمیکی دیاریکراو، نەبوونی ئەو کالایانه‌ له‌ هەرێمیکی دیکە، ئەمەش ده‌بیته‌ هۆی درووستبوونی ئالوگۆری بازرگانی نێوانیان".^(٦١٢)

ئاشکرایه‌ ئەو نیمچه‌ ده‌وله‌ته‌ سەریه‌خۆیانه‌، هه‌ولیان دده‌ا هه‌مان ڕێگه‌ و شوینی خیلافه‌تی عەبباسی بگرنه‌ به‌ر، له‌ ڕووی زیاده‌ڕۆیی له‌ خه‌رجی و پابواردن و پازاندنه‌وه‌ی کۆشکی خیلافه‌ت و باله‌خانه‌ و ته‌لاری بنه‌ماله‌ و ده‌ستوپێوه‌نده‌کانی. بۆیه‌ مه‌حال بوو ده‌بوو کالۆی پتویست به‌ئیت بۆ ئەو مه‌به‌سته‌، ئەمەش یه‌کێک بوو له‌و فاکته‌رانه‌ی که بزوتنه‌وه‌ی بازرگانی له‌ جیهانی ئیسلامیدا به‌ ئاراسته‌یه‌کی نوێدا برد له‌وای جیابوونه‌وه‌ی هەرێمه‌کان له‌ خیلافه‌تی عەبباسیدا.^(٦١٣)

ئاشکرایه‌ گه‌ر ده‌وله‌تیک یه‌کگرتو بوو هه‌یج جۆره‌ باج و گومرگیک له‌سه‌ر ئەو کالایانه‌ دانانریت که له‌ نێوان هەرێمه‌کانیدا ئالوگۆر ده‌کرین، به‌لام جیابوونه‌وه‌ی هەرێمه‌کان وای کرد که باج و گومرگ له‌سه‌ر ئەو کالۆ که‌لوپه‌لانه‌ دابنرین که له‌ پڕۆسه‌ی بازرگانیدا دینه‌ ناوه‌. کاتیک بوه‌یه‌یه‌کان هاتنه‌ ناو به‌غداوه‌ هه‌ولیاندا چالاکی بچنه‌ نێو بزوتنه‌وه‌ی بازرگانیه‌وه‌ و ئەو ڕێگر و به‌ریه‌ستانه‌ش لابه‌رن که ده‌هاتنه‌ به‌رده‌م پڕۆسه‌ی بازرگانیه‌وه‌، هه‌ندێ له‌ مێره‌کانی بوه‌یه‌ی و هه‌زیره‌کانیان چاودێریه‌کی وردی پڕۆسه‌ی بازرگانیان له‌ ولاته‌که‌یاندا په‌یره‌ ده‌کرد و سنووریکیان بۆ

(٦١١) حمدان الکبیسى: ه-س، ٧٩.

(٦١٢) مختصر کتاب البلدان، ٢٥١.

(٦١٣) انور الرفاعى: الإسلام في حضارته و نظمه، ٣٠٨.

چاوچنۆکی بازرگانان دانا، ئەو دەستانەشیان بپری که یاری به نرخى کالاکان دەکرد، بەتایبەت شارەنەو و دەستبەسەرگرتنى خۆراك و دانەوتیله، هەلسان بە هینانی که لۆپەل و دانەوتیله لەسەر حسابی خۆیان و فرۆشتنی بەنرخیکى گونجاو. لەو بارەییەو (الروذراوری) دەئى: "میر أبو منصور - الوزير محمد بن الحسن بن صالحان - نامادەى دیداریکی خەلک بوو لە شاری بەغداو مەدائى، و سکاالیان لە دەست خراپى حالى خۆیان لا کرد، توانى لەسەر دەستى ئەو کاروبارەکان رینکبخت، و داواى کریکاری کرد و ئەرکی دروستکردنى خانوو تەلارى خستنه ئەستۆ، و بینى نرخ بەرزە و پۆزی (نان) بەزەحمەت دەست دەکەوت، پرۆسەى هینانى دانەوتیله و دەغل و دانى لە ولاتى فارسەو لەرینگەى دەریاوه و لە هەموو ولاتیکهوه دابین کرد".^(٦١٤)

ئەو جموجۆله بازرگانیانە یارمەتیدەریک بوو بۆ بوژانەو و گەشەکردنى بازرگانى و دروستبوونى پێوەندى بازرگانى له نىوان گەلى له شاره كانى نىوچه كه، ئەمەش بەدەورى خۆى بوو بەهۆى دروستبوونى پێوەندى دیبلۆماسى له نىوانیاندا.

---

(٦١٤) ذیل تجارب الامم، ١٣٧.

په یوهندی تابووری و بازرگانی له نیوچه کوردییه کاندا

له بهشه کانی پیتشودا ناماژه بهوه کرا که خهلیفه کانی عه بیاسی هدر له سه ره تاره توندوتیژیان له دهسه لاتداریتی حوکمدا گرتنه بهر له سه رجهم نهو شوینانهی که له ژیر دهستیاندا بوو، بهلام نهو حوکمه به شیتویه کی بهردهوام نه بوو، بهلکو ورده ورده یه کیتی نیوان ولاته کانی له دهسه تدهاو، نهو ولات و هدریمانهی له ژیردههستیاندا بوو له یه کتر جیاده بوونهوه، ههروهها په یوهندی نیوانیشیان بهروه گوران دهچوو به گویرهی نهو قوناغه شلوقانهی که خیلافهت پیایا تینهه ده بوو. نهو میرنشین و دهوله تانهی که له خیلافهتی عه بیاسی جیابو بوونهوه تنهها پیتوهندی دیبلوماسی له نیوانیاندا مابووه جگه له وهش بریک پارهی له داهاتی بو دهنارد، بهلام سهرقالبوونی خهلیفه کان بهو نه هاهمه تیهی که توشی بیون هلی بو هندی له کاربه دهستان ره خساند که لیتی جیابینهوه و دهوله تی بچووی نیمچه سه ره خو بو خویان دابه زرتین، بهلام سه ره پای نه مهش پارهیان بو خیلافهت دهنارد له سه ره شیتوهی دیاری یان بارمهته.

بهلام هندی جاریش پارهیان نه دهنارد و یاخی بوونیان راده گیان و خهلیفهش سوپای ناماده کرد بو دهست به سه راکرتنی. که نه مهش کاریگه ریه کی زور گه ووهی ده کرده سهر (بیت المال) و به شیتویه که له شیتوه کانیش کاری ده کرده سهر داهاتی دهوله ت. له نه نجامدا خانهی پاره هندی جار زیادی ده کرد و هندی جاریش که می ده کرد.

له سه رده می (هارون الرشید) له سالی (۱۷۰-۱۹۳ک/ ۷۸۶-۸۰۸ز) دا داهات گه شته (۵۳۰، ۳۱۲، ۱۰۰) درهم که نه مهش له کاتی دهسه لاتداریتی دهوله تدا بوو پیش ته وهی نه ملا و نهولا لیتی جیابیتسه وه،^(۶۱۵) بهلام له سه رده می دهسه لاتداریتی (مأمون) گه شته (۳۹۶، ۱۱۵، ۱۰۰)^(۶۱۶) درهم و له سالی (۲۵۰ک/ ۸۶۴ز) دا

(۶۱۵) الجیشیاری: الوزراء والکتاب، ۲۸۱-۲۸۸.

(۶۱۶) ابن خلدون: المقدمة، ۱۵۰.

گه‌یشته (۲۹۹، ۲۵۶، ۳۴۰) دره‌م. (۶۱۷)

لیره‌دا ده‌بینین که جی‌اوازیسه‌کی زۆر هه‌یه له نیوان لیستی یه‌که‌م و کۆتاییدا و هۆکه‌شی جی‌ابونسه‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌کان سوو. له خیلافه‌تی عه‌بباسی و له‌ده‌ستدانی داهاته‌کانی، شایانی باسه‌ گرنگترین هۆ که پێوه‌ندی ئابووری و بازرگانی نیوان خیلافه‌تی عه‌بباسی و ده‌وله‌ت و میرنشینه‌کانی نیوچه‌که بۆمان ده‌رده‌خات سواری (بازرگانی) یه.

بازرگانی گرنگترین بنه‌مای ئابوورییه که مرۆڤ له‌دیر زه‌مانه‌وه په‌یره‌وی کردووه، ئیسلامیش گرنگیه‌کی زۆری پێداوه هه‌روه‌ک له قورئانی پیرۆزدا هاتووه ﴿یا‌ایها الذین آمنوا لا تأکلوا أموالکم بینکم بالباطل إلا أن تكون تجارة عن تراضٍ منکم ولا تقتلوا أنفسکم ان الله کان بکم رحیماً﴾^(۶۱۸) هه‌روه‌ها پێغه‌مبەر (د.خ) ده‌فه‌رمووی ﴿علیکم بالتجارة فان فیها تسعة اعشار الرزق﴾ و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی ﴿التاجر الأمين الصدوق یحشر یوم القیامة مع الصدیقین والشهداء﴾^(۶۱۹) جگه له‌وه‌ی که پێغه‌مبەر (د.خ) خۆشی له‌بواری بازرگانیدا کاری کردووه و له‌حسابی خۆی بازرگانی کردووه و چووه بۆ ولاتی شام.

پێشکه‌وتنی کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌م ماوه‌یه‌دا پایده‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو نه‌میش به‌هۆی نه‌و پێشکه‌وتنه‌وه بوو که له کۆمه‌لگه‌دا گۆرانکاری به‌رچاوی به‌خۆیه‌ بینی و خه‌لکی له خۆشگوزهرانی و فراوانبوونی نیوچه‌ی جوگرافیای میرنشینه کوردیه‌کاندا بووه هۆی فراوانبوونی پێداویستیه‌کانی ژیان که نه‌مه‌ش بووه هۆی زۆریونی چالاکی بازرگانی. "بازرگانی وریا هیچ شتیک زیاده‌نابات که هه‌موو خه‌لک پێویستی پێی نه‌ییت له ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و سولتان و کپیار"^(۶۲۰) پێوه‌ندی بازرگانی و ئابووری

(۶۱۷) ابن خرداذبه: المسالك والممالك، ۲۴۹-۲۵۲.

(۶۱۸) سورة فاطر، الآیه رقم ۲۹.

(۶۱۹) الغزالي: احیاء علوم الدین، ۷۰-۷۱.

(۶۲۰) ابن خلدون: المقدمة، ۳۹۶.

بووه سیمایه‌ک له سیماکانی میرنشینه کوردییه‌کان و کاروانه بازرگانیه‌کانیان به هم‌موو دنیا‌دا ده‌سوپرایه‌وه و بازرگانی کورد پله‌ی یه‌که‌می گرته ده‌ست له بازرگانی له نیوچه‌که‌دا میرنشینه کوردیه‌کان له‌وماوه میژوییه‌دا گه‌شه‌کردنیک‌ی زۆری له هم‌موو بواره‌کانی ژیاندا به‌خۆیه‌وه بینی، بۆ ئەمه‌ش پشت به‌کتیبی (البلدانینون) و میژوو نووسه ئیسلامیه‌کان ده‌به‌ستین له‌مه‌ر پیتوه‌ندی ئابووری و بازرگانی و زۆری پاره و داها‌تی هه‌ندی له میره کورده‌کان و هۆک‌شی ده‌گه‌رتتوه بۆ سه‌ربه‌خۆیی ئه‌و میرانه و هه‌لسوکه‌وتکردن به‌داها‌تی نیوچه‌که.

له سه‌ره‌تای نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (١٤/١٠) زای چواره‌می کۆچی، ده‌یه‌می زاینی، سه‌ره‌پای ئه‌و ئارامی سیاسیه‌ی نیوچه‌که به‌خۆیه‌وه بینی و دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی میرنشینه‌کان، میره کورده‌کان گرنگیه‌کی زۆریاندا به‌لایه‌نی ئابووری و کاریان بۆ بوژاندنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی وڵاته‌که‌یان ده‌کرد و شوینی جوگرافی و گونجایی که‌ش و هه‌وا و بارانی زۆر و به‌پیتی زوی وای کردوه که کشتوکا‌ل و به‌روبوومه‌کانی بیتسه‌ کۆله‌که‌ی پشتی ئابووری میرنشینه کوردیه‌کان که ئەمه‌ش سیمایه‌کی دیاربووه له میژووی ئابووری وڵاته کوردیه‌کان له‌دیر زه‌مانه‌وه،^(٦٢١) به‌لام تيمه سه‌رچاوه‌یه‌کی وردی ته‌وتۆمان له‌به‌رده‌ستدا نییه ده‌ریاره‌ی شینوازی به‌رهمه‌هیتان له‌و نیوچه‌یه‌دا له‌و ماوه‌یه‌ی که باسکراوه سه‌باره‌ت به‌زانینی گرنگی به‌رهمه‌هیتان و چالاکی کاری ئابووری، چونکه ئه‌و چالاکیانه له‌سه‌ر شینوازی به‌رهمه‌هیتان دیاریکراوه و پیا‌ده ده‌کرا، واته ئه‌و ریگه‌یه‌ی که کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی چالاکی به‌رهمه‌هیتان ریک ده‌خات و کارده‌کاته سه‌ر ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری.^(٦٢٢)

گرنگی میرنشینه کوردیه‌کان له بنیاتنانی پیتوه‌ندی ئابووری و بازرگانی له‌گه‌ل دراوسێکانیدا له‌چوا‌چێوه‌ی پیتوه‌ندییه‌ دپلۆماسیه‌کانه که له‌گه‌ل ئه‌و دراوسێیانه

(٦٢١) عبد الستار طاهر شريف: المجتمع الكردي، ص٣٢.

(٦٢٢) Paul Knox and John Agnew, The Geography of the World Economy, ١٩٩٤, P.٧.

هدهدتی و دوورکهوتنهوه له چوونه نیو کیشه که له گهل تهو دهوله تانه و ههلبژاردنی ناشتی و هاورپهستی له گهل گه له موسلمان و مهسیحیه کانی نیوچه که کاریکی ستراتیژی بوو له سیاسهتی دپلۆماسی ولتدا. تهو پیوهندیسه نابووریسه بووه هوی هاندان و بهره وپنشه چوونی بازرگانی و دواتر بازرگانه بیانیسه کان به ناسانی دهیانتوانی بیته نیو تهو میرنشینه کوردییانه بی تهوهی تووشی هیچ گینچه لیک بن له لایهن دهولت و به بی تهوهی ترسیکیان هه بیته له سهه مولک و مالیان له دزین و پاو و پروتکردن.

جینی ناماژه پیکردنه که هیمن و ناسایشی ولات وایکردبوو تهو ریگه بازرگانیهی که دهه سترینهوه به ولاتانی بیانی زور هیمن و نارام بیته له دهه ست چه ته و ریگه کان. بازرگانه موسلمان و ناموسلمان هه کان هیچ ترسیکی پاو و پروت کردنه وهیان نه بوو کاتی که هاتوو چۆیان له نیو میرنشینه کوردیه کانداه کرد، له گهل تهوه شدا تووشی زور کرداری دزی و پاو و پروت کردنهوه ده بوون لهو ولاتانهی که ناسایشی تیدانه بوو، تهویش له ریگه ی چه تهو ریگه وه و هه ندیک جار له لایهن سه ربازانی دهوله تیشه وه، بو نمونه له کاتی لاوازی و سه ره ولیتی خیلافه تی عه بباسی ره نگه وه زیریک به سه رکرده یه کی سه ربازی ته ماحی کرد بیته خواردن بو سه ربازه کانی و سه ربازه کان ده چوونه ده ره وه و ریگه یان له هه موو که سیک ده گرت و پاوه و مالیان ده ببرد و ده ستیان ده گرت به سهه کاروانه بازرگانه کانیاندا.^(۶۲۳)

دیپلۆماتانی کورد شه رنه ویستبوون، بۆیه هه موو هه ولتیا ن له پیناوی ناشتیدا بووه بو تهوهی سوود له ناشتی وه ریگرن و بتوانن لهو که شه وه وایه دا قه واره یه ک بو کورد دا به زریئن و له ژیر دهه ستیه یی پرگاربین و ناسووده بژین و په ره به کاری کشتوکال و بازرگانی و شاه دانی ولاتی خۆیان سدهن و به ره وپنشه وه ی ببهن، هه روا له لایه کی دیکه شه وه پیوهندیسه بازرگانیه کانی نیوان دهوله تی دۆسته کی و بیته تی و عه بباسی

(۶۲۳) جرجی زیدان: تاریخ التمدن الاسلامی، ۱۹۰/۴.

و فاطمی زور سوود به خشببون و بونه ته هوی دامه زانسنی ژیرخانی تابوری ولات،
پاشان میری که وتوته دارشتنی (دراو)، بیگومان له سهر ناستی نیوده ولته تی نه و کاره
پووداویکی گرنگبوه.

پیتوهندی دیبلۆماسی و بازرگانیه کانی کورد له گهڵ پۆلمی بێزهنتهدا

میرنشینه کوردیه کان له میانهدی تۆزپێکی فراوانی پێگهوبانی بازرگانی نارامدا بهستراپۆوه به ههرتیم و هیزه کانی دهروبهروه، بههۆی ههلهکوته بازرگانیه سهتراتیژییه که یهوه بایه خێکی زۆری ههبوو، چونکه دهگهوته نیهوپراستی عیراق و دهولهتی بێزهنتهوه و نیهوچهی خۆراسان و باکووری ئیتران و نیهوپراستی ئاسیای به عیراق و شامهوه ده بهستهوه له لایه کهوه، دهولهتی بێزهنتی و مهمالیکه ناموسلمانه کانی له باکوورهوه بهیه کهوه ده بهستهوه له لایه کی ترهوه، لهوماوهیهدا بایهخی نیهوچهی بازرگانی زیادی کرد بههۆی سهقامگیری پهوشی سیاسی که تارا دهیهک نیهوچه که به خویهوه بینی، نه مهش بوو بههۆی گهشه کردنی ئابووری و کاریگه ریشی له سه ر گزنگیدان به پێگهوبانه کانی بازرگانیهوه ههبوو. ههروهک هه ندێ له میره کانی کورد بایه خێکی زۆریان به و پێگهوبانه بازرگانیهوه که به ولاته که یاندا تیده په رین. و ناوه دانیان کردهوه و سنوورێکیان بۆ چه ته و پێگهوه کان دانا که گه ئێک جار کاروانه بازرگانیه کان پوه په رووی ده بوونهوه، چونکه کاتێک کورد ده سه لاتیان به سه ر نیهوچه کانی خۆیاندا گرت ده ستیان کرد به دامه زانندی چه ندین ناوه ندی بازرگانی و بایه خیشیان به و پێگایانه دا که به ره و ئه و ناوه ندانه ده چن نه مهش بوو به هه ره شه یه کی پراسته وخۆ بۆ جموجوێی بازرگانی بوه یه ی،^(١٢٤) به هۆی بوونی پێگه ر و چه ته کان، چونکه به هیزی و بی هیزی حکومه ته کان، فاکته ری سه ره کی بوو له پۆل و چالاکی پێگه ر و چه ته کان.^(١٢٥)

پیتوهندییه کانی دهولهتی دۆسته کی و ئیمپراتۆریه تی بێزهنتی، له سه ره تادا زۆر کز و نابووت بووه، چونکه شه ر پتر په نگیداوه ته وه، نه وهش له به ره شه وه بووه که ده وله تی بێزهنتی به شیکه له خاکی دۆسته کی داگیر کرده وه و ده ستی به سه ردا گرتوه، میر (باد)ی دۆسته کیش هه میشه هه ولتی یه ک له دوای یه کی داوه که نه و پارچه خاکه

(١٢٤) Shaban, Islamic History, Vol, ٢, P, ١٧٤.

(١٢٥) D.S.ed(Richards), Islam and the Trade of Asia, (Oxford: ١٩٧٠), P, ١٦.

رزگار بکا و دوژمن وهدهرنی، بئگومان نهو ویستهش هۆی هه ره به هیزی نهو شهر و شۆره بووه، شهر و شۆریش هۆی هه ره به هیزی بی هیزی پیوهندی دیلو ماسیی بووه. نهو بره پیوهندی هه شبوه هه کاتی و هی تاکه یه ک ناره زوو بووه، نهویش بۆ گواستنه وهی لاشه کهی کوژراو برینداره کانی به ره ی شهر بووه، بهم پییه پیوهندی که کاتی بووه، نهک هه میشه یی، نه مه جوژی پیوهندی دیلو ماسییان بوو تاکو سالی (۳۷۲ک)، ئیدی لهو ساله به دواوه به ره به ره پیوهندی کان په ره یان سه ند، به تاییه تی له دوا ی گه رانه وهی میر (باد) له موسل، میر پیاویکی زانار عاقل بوو، وای به باش زانی که ناشتی پیوستیه کی گرنکه و ده بی لهو کاته دا بال بکیشته سه ر ولاته که ی، بۆ نه م هه به سه شه ناگره ستیکی له گه ل به ستن، مه به ستیشی و ابو به م ناگره سه تیش و کاره کانی خۆی هه ل بسوو ریتن، چونکه بوه یه یه کان به شیتی زۆریان له ولاته که ی داگیر کردبوو.

میر نوینه ری خۆی ره وانه ی ولاتی بیته نته یه کان کرد و دیاری و پاره و پوولی زۆری بۆ ناردن، بۆ نه وهی نهو دیاری و پاره و پووله پالپشتی توندوتۆلیی کاره دیلو ماسیه کانی بن ده یزانی زار ده خوا، چار شهرم ده کا، له گه ل هه موو که س و له هه موو کاتی که کار ی خۆی ده بی و له هه موو پیوهندی که دا پارسه نگی ته رازوو، له نه نجامی گفتو گو یه کی چرو پرو دورو درێژدا گه یشتنه نه نجامی پتکهاتنیک که په یانیک به ستن، په یمانی شهر نه کردن و دۆستایه تی، هه ره ها پیوهندی سیاسی و ئابوری و کۆمه لایه تیشیان خستبووه نیو په یمانه که بۆ نه وهی لهو بوارانه دا گه شه به پیوهندی کان بدن و بینه دوو دۆستی گیانی به گیانی، چونکه له راستیدا نهو ریککه وتننامه یه زۆتر بۆ نه وه بوو که میری دۆسته کی لایه نی بیته نته یسار تزی و خۆی نامه ده بکات بۆ به ره نگار بوونه وه له گه ل هیزی داگیر که ری بوه یه یه کانه دا.

دیاریه کر و جه زیره ی فوراتی که مه ل به نه که ی شاری نامه د بوو، له هه موو نیوچه کانی دیکه ی کوردستان زیاتر دوو چاری هیر شه کانی نیمپراتۆریه تی بیته نته ی و داگیر کاریه به رده وامه کانی ده بۆوه، نه مه بوو وای کرد چه ندین سه نگر و

بهره‌بستی^(۶۲۶) نوئ دروست بکن و سدنګر و قه‌لاو قوله کۆنه کانیش قایم و توکمه بکن که له نیوچه که‌دا هه‌بوون وهک تحویبک له نیوان سنووری هه‌ردوو ده‌وله‌ته که‌دا، ساسانی له‌لایه‌ک و بیژهن‌تیش له‌لایه‌کی تره‌وه.^(۶۲۷)

پیوه‌ندیه‌کانی نیوان میر (باد بن دوستک) و ئیمپراتۆریه‌تی بیژهن‌تسی، پیوه‌ندیه‌کی دیپلۆماسی بوو به‌ده‌لیلی ئه‌وه‌ی که میری کوردی پاره‌ی ده‌دایه‌ نه‌و ئیمپراتۆریه‌ته، که (أبن شهرام) له‌کاتی کۆبوونه‌وه‌کانیدا له‌گه‌ڵ بیژهن‌تیه‌کاندا ئامازهی پینکردوهه که له قوسته‌نتینه به‌رپیوه‌ده‌چوون سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که میر (باد) نه‌و پارانه له‌ میانه‌ی میهره‌بانی و پرژه‌وه‌ ده‌داته پاشای رۆم.^(۶۲۸) به‌لام نه‌و پینشها‌تانه‌ی که له‌ میرنشینی مه‌روانی روویاندا و نه‌و لاوازی و بینده‌سه‌لاتیه‌ی میرنشینه ئیسلامیه‌کانی هاوسنووری ده‌وله‌تی بیژهن‌تسی گرت‌ه‌وه، پاشای بیژهن‌تسی (بسیلیوس)ی دنه‌دا که له‌ سالی (۳۸۲/ک/۹۹۲ز)، هه‌لسیت به‌ ناردنی هیزیکسی سه‌ریازی گه‌وره‌ بۆ داگیرکردنی نیوچه‌ی (ئه‌رمینیای خارجی)،^(۶۲۹) به‌تایبه‌ت بۆ سه‌ر به‌شی باکوور له‌ ده‌ریاچه‌ی (خلاط)، و گه‌مارۆی خسته سه‌ر شاره‌کانی: (أخلاط، ومنازگرد و آرگیش و برگرد)، به‌لام میر (أبو علی بن مروان) به‌ره‌نگاری بۆوه‌ توانی سوپای رۆمه‌کان شکست پی بینیت،^(۶۳۰) بۆ ئه‌وه‌ی بی ئومیدیان بکات و وه‌یان بروختنیت، به‌تایبه‌تی یه‌که‌م سه‌رکرده‌ بوو که به‌ره‌نگاری سوپای روم بیت‌ه‌وه، رایگه‌یاند و وتی: "به‌یانی سه‌رجه‌م له‌شکر و سوپا‌کانی موسلمانان ده‌گه‌نه ئیتره...."^(۶۳۱) "ئه‌مه‌ وای له‌ سوپای بیژهن‌تسی

---

(۶۲۶) اليعقوبي: البلدان، ۳۶۲.

(۶۲۷) لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ۱۴۲: طه باقر: تاريخ ايران القديم، ۹۳-۱۰۲: اندريه ايمان:

تاريخ الحضارات العام - روما وامبراطوريتها، ۵۳۰-۵۳۱.

(۶۲۸) الروذراوى: ذيل تجارب الامم، ۳/۳۹.

(۶۲۹) ابن حوقل: صورة الأرض، ۲۹۵.

(۶۳۰) الفارقي: تاريخه، ۶۱.

(۶۳۱) الفارقي: ه. س، ۶۱.

کرد که رازی بن به گریدانی ناگر به ست بؤ ماوهی ده سال، نیتر به هژی نو رنکه وتنه وه سوپای بیژنتی نیوچه که ی به جی هیتت بئ نه وهی نامانجه کانی بیئنته دی ^(۶۲۲).

سه بارت به پیوه ندیه دیبلوماسییه کان له گه لّ ده ولته تی بیژنتییدا، مه روانیه کان له سر به ستنی ناگر به ستیک له گه لّ بیژنتیه کاندای بؤ ماوهی ده سال له سالی (۳۸۲/ک/۹۹۲ز) پیکه اتن، ^(۶۲۳) و هیچ پروداویکی نه وتق تۆمارنه کراوه له سه رچاوه کانی نه وه سه رده مه دا که پیوه ندیه دیبلوماسییه کانی نیوانیان تیک بدات. (الفارقی) ده لی: "له سالی سی سه دو نه وه ددا (بسلیوس) ی پاشای رۆم هات بؤ نیوچه کانی نامه د و میافارقین و له گه لّ (مه مد الدولة أبو منصور) کۆبۆوه و هاوپه یمانیه ک و ناگر به ستیکیان نیمزا کرد، دوا ی نه وه بئ هیچ زیانیک به ره و دوا گه راپه وه"، ^(۶۲۴) به لام نه وهی (الفارقی) باسی نه کرد، (یحی بن سعید الأنطاکی) باسی کرده وه، که به م ته دیه ی ناماژهی بؤ نه و پروداوه کرده وه: "مه لیک باسیلی دووم ناردی به دوا ی میری کوردان (مه مد الدولة-أبو منصور سعید بن مروان ۳۸۷- ۴۰۱/ک/۹۷۷-۱۰۱۰ز) ی خاوه نی دیاریکر، و چوه سه ر به ره که ی و نازناوی مه لیکی ماجستیس، * ودوقس (دوقی) خۆره لاتی ^(۶۲۵) پئ به خشی، ریزی لینگرت و خه لاتی

(۶۲۲) الفارقی: ه. س، تاریخه، ۶۱: ابن العبری: مختصر الدول، ۱۷۳؛ عبدالرقیب یوسف: الدولة دوستکیه/ج ۲، ص ۴۲.

(۶۲۳) الفارقی: ه. س، تاریخه، ۶۱.

(۶۲۴) الفارقی: ه. س، تاریخه، ۸۴ الانطاکی: تاریخ الأنطاکی، ۲۴۷: المقریزی: اتعاظ الحنفا، ۳۲/۲.

* ماجستیر (Magister): -- نه م وشه یه له وه ده مه دا مانای گه وه یا خود به ریرس یا خود مامۆستای گه یاندووه، نه مه زۆر جار له ناو گروپیک یا خود ده ستیه کدا پرویده دا و یه کیکیان کرده وه به گه وه ی خویان و پیان و تووه (ماسته ر) ته نانه ت ((عیسی)) (علیه السلام) ده ورپه ره که ی هر پیان ده وت (ماسته ر).

(۶۲۵) ده ولته تی بیژنتی (۱۸) هه ژده نازناوی هه بوو ده یبه خشی به وه که سانه ی که وا خزه تیکیان پینشکه ش به ده ولته ده کرد، وه ک ملوانه که که پاشا و سه رۆکی ده ولته ته کان ده یان

کرد و گیتراپیه وه بۆ ولاته که ی خۆی". (٦٣٦)

لهو دوو دهقه ی سه ره وه دا ده توائری ئه و راستیه بسه لئیری که، به خشین نازناوی شه ره ف ماجستیر Magister و دوق Duke ی خۆره له لات، له لایه ن مه لیکی بیزه نتی (باسیل) ی دووهم به لگه ی تۆکه یی پئوه ندیه دپلۆماسیه کان و قولی و به هیزی ئه و پئوه ندیانه ی نئوانیان نیشان ده دادت که بۆ دامه ززینه ری مئرنشینه که میر (بادبن دوستک) (٦٣٧) و جیشینه که ی میر (ابو علی بن مروان) ده گه ریتسه وه. (٦٣٨) له سالی (٣٩٠/١٠٠٠ز)، (مه مد الدوله) و ئیمپراتۆریه تی بیزه نتی (بسیلیوس) کۆبوونه وه بۆ قسه وباس له سه ر کاروباره پئوه ندیده اره کانی نئوان هه ردوولا به تاییه تی کیشه ی سنوور و بازرگانی و درێژکرده وه ی ریککه وتنامه ی سالی (٣٨٢/٩٩٢ز) نئوان هه ردوولا له نئوچه ی (ئامه دو میا فارقین) پاشان ئیمپراتۆر گه راپسه وه به بی دروستبوونی هه یچ کیشه یه ک. (٦٣٩)

ئاشکرایه که (أبو الهیجا، بن سیف الدوله الحمدانی) کچی میر (مه مد الدوله) ی هاوسه ری بوو، (٦٤٠) کاتیک (سعید الدوله) ی برای سالی (٣٩٢/١٠٠٢ز) کۆچی دوای کرد له (الحاجب لؤلؤ) که یه کیک بوو له کۆیله کانی (سیف الدوله) توانی به ناوی هه ردوو کوره بچوکه که ی (سعد الدوله: أبو الحسن علی) و (أبو المعالی شریف)، کاروباری مئرنشینه که به رتیه به ری دوای ماوه یه کی که م هه ردوو مناله که ی بۆ میسر گواسته وه، و فه رمانه وایی خۆی له سه ر حه له ب راگه یاند، به مه ش (لؤلؤ) و

به خشی بوانه: Ed.Jonam: Ambridge Medieval History. Hussey

Cambridge, ١٩٦٦-١٩٦٧, Vol. ١٧ Part ١١, P. ٢٠٠.

(٦٣٦) تاریخ الانطاکي، ٢٤٧: المقریزی: اعماظ الحنفا، ٣٢/٢.

(٦٣٧) الروذرواری: ذیل تجارب، ٣٩/٣.

(٦٣٨) الفارقي: تاریخه، ٦١.

(٦٣٩) الفارقي: تاریخه، ٨٤: عبدالرقيب يوسف: س. پ، ١٤٢/١-١٤٣.

(٦٤٠) ابن العديم: زبده الحلب، ١٩٩/١: الانطاکي: تاریخ الانطاکي، ٣١٥.

کورپه‌که‌ی (منصور) بئ نه مه‌کیان به سه‌رجه‌م بنه‌ماله‌ی حمدانیدا کرد، ته‌نانه‌ت (أبو الهیجاء) میرنشینه‌که‌ی جئ هیشت و به هاوکاری بازرگانیککی نصرانی حله‌بی په‌نای بؤ خاکی بیژنتی برد، مه‌لیکی بیژنتی باسیل پینشواری له‌و میره کرد و مافی په‌نابه‌ریتی بئ به‌خشی و نازناوی (ماجستیر)ی بئ به‌خشی.^(۶۴۱)

له کۆتایی سالی (۳۹۹ک/۱۰۰۸ز) دا (لؤلؤی) حاکمی حله‌ب مرد و کورپه‌که‌ی (منصور) بوو به حاکم له‌سەر حلب له‌به‌رته‌وه هه‌ولیاندا (أبو الهیجاء) له ده‌ولته‌ی بیژنتیه‌وه بیئنه‌وه بؤ حله‌ب، نه‌وه‌بوو داواپه‌کیان پیشکه‌ش به (محمد الدولة) بارکی ژنه‌که‌ی (أبو الهیجاء) کرد، به‌و مه‌زنه‌نده‌یه‌ی خاوه‌ن پینوه‌نده‌یه‌کی دیبلۆماسی به‌هیزه له‌گه‌ل ده‌ولته‌ی بیژنتیدا،^(۶۴۲) بؤ نه‌وه‌ی نه‌رکی گه‌رانه‌وه‌ی (أبو الهیجاء) بگریته ته‌ستۆی خو‌ی، (محمد الدولة)ش داوا‌ی له باسیلی دووم مه‌لیکی رۆم کرد که رینگه بدات به خه‌زوری (أبو الهیجاء) خاکی بیژنتی به‌جئ بیلت، له پیناو فه‌رمانه‌وه‌ی نیوچه‌ی حله‌ب و بنه‌ماله‌ی حمدانی جله‌وی ده‌سه‌لات بگره‌وه ده‌ست. و (محمد الدولة) باسیلی دوومه‌ی ناگادار کرد که نه‌و هیچ خه‌رجیه‌ک له ته‌ستۆ نه‌گریته به‌لکو هه‌موو خه‌رجی و نه‌رکیک ده‌گریته ته‌ستۆی خو‌ی و په‌راهی پینوستیش ده‌داته (أبو الهیجاء).^(۶۴۳)

نیمپراتۆری بیژنتی به پینشیا‌زه‌که‌ی (محمد الدولة) رازی بوو، (أبو الهیجاء) خاکی بیژنته‌ی جیه‌ه‌شت و له سالی (۴۰۰ک/۱۰۰۹ز) گه‌رایه‌وه بؤ میافارقین، خه‌زوری برتک پاره و نزیکه‌ی (۲۰۰) سواریشی پیندا، و (أبو الهیجاء) نامه‌ی بؤ شیخه‌کانی خیلئ (کلاب) نارد به‌و هیواپه‌ی کۆمه‌ک و هاوکاری پیشکه‌ش بکه‌ن له‌به‌رامبه‌ر

(۶۴۱) (ابن العديم: زبدة الحلب، ۱۲/۱۹۹: الأنطاكي، تاريخ الانطاكي، ۳۱۵-۳۱۷: المقرئ: اتعاظ الحنفا، ۲/۳۲).

(۶۴۲) (ابن العديم: زبدة الحلب، ۱/۱۹۹-۲۰۰: الأنطاكي: تاريخه، ۲۴۷: المقرئ: اتعاظ الحنفا، ۲/۳۲: الفارقي: تاريخه، ۸۴).

(۶۴۳) (ابن العديم: زبدة الحلب، ۱۹۸-۱۹۹: الأنطاكي، تاريخه، ۳۱۵).

خەلاتی گەروردەدا، بەلام (أبو الهيجاء) لە هەرلە کەیدا شکستی هێناو بەتەنگەیی بارگیری خۆیدا داو جارێکی دیکە پەنای بۆ دەولەتی بێژەنتی بردەوه.^(٦٤٤) لێره‌دا ئەو راستییە دەرە کەوێت کە فاکتەری جوگرافی و مەملانیتی نێوان هەرێمەکان کاریگەری گەروردەیان هەبوو لەسەر سیاسەتی هاوسەنگی، کە میر (مهد الدولة) دەبویست لەبەرەمبەر هەرسێ هێزە گەروردە کەدا پەیره‌وی بکا کە: دەولەتی عەباسی و فاطمی و بێژەنتی بوون، و ئەم سیاسەتە دیپلۆماسییە سەرکەوتنی باشی بەدەستەینا، هەرودەها جۆرێک لە پێتوهندی لە نێوان میرنشینی رەوادی و رۆمە بێژەنتیەکان سەری هەلدا، بەوه‌ی سەرەپای ئەوه‌ی رۆمەکان مەسیحی و دور لە سنووری میرنشینی رەوادی بوون نامادەبوون هاوکاری (وهسوزان بن مملان) ی بکەن بۆ لێدانی هەژانیەکان،^(٦٤٥) بەلام ئەم دۆستایەتیە لەژێر فشار و کاریگەری خێلافەتی عەباسی شکستی هێنا و هەردوو میرنشینی هەژانی و رەوادی کەوتنە خۆ بۆ لێدانی سوپای رۆمەکان کە بە سەرکردایەتی (نیکو گوس قادا سیلاس) شاری بەرگری یان گەمارۆ دابوو، بەلام دواجار شارەکە لە سالی (٤٣١ع / ١٠٣٩ز) دا لەلایەن رۆمەکانەوه داگیر کرا،^(٦٤٦) هەرودەها رەوادییەکان هاوکاری (مساور الثاني) شەدادییان کرد تا شالاری رۆمەکان لەسەر هەریمی ئاران دور بخاتەوه و بزگار بکات، ئەوه‌ بوو (مساور الثاني) بەهاوکاری رەوادییەکان رۆمەکانیان لە شارەکە دەرکرد.^(٦٤٧) بەمەش ئاستی پێتوهندی رەوادی و رۆمەکان لە ناشتی و هاوپەیمانیەوه بۆ مەملانێ و شەر گۆردرا، دەتوانین بڵێین ئەم رووداوانە سەرەپای ئەم بارودۆخانە ئاست و توانای ئەم میرنشینه‌ دەرەخات لەبەرەمبەر هێزە نێوخۆیی و نێوچەیی و دەرەکیەکاندا.

جموژۆلی بازەرگانی زۆرەه‌ی نێوچە جیاجیاکانی ولاتان و هەرێمەکانی گرتبۆوه

(٦٤٤) ابن العديم: ه. س. ١٩٩-٢٠٠: الأنطاكي: ه. س. ٣١٦-٣١٧.

(٦٤٥) ابن الاثير: الكامل، ٧/٨.

(٦٤٦) حسام الدين علي غالب: اثريجان، ١٦٥.

(٦٤٧) موکریانی: کوردستانی موکریان، ٤٤٦-٤٤٨.

به‌هۆی ئەوێ چینیك له بازرگانه‌كان سه‌روه‌ت و سامانه‌كانیان له جموجۆلتی بازرگانیدا ته‌رخانه‌كردبوو، نه‌و جموجۆله بازرگانیه‌كانه له‌پێگه‌ی كۆمه‌ڵێك رینگه‌و شیوازه‌وه نه‌نجامده‌درا شیوازی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ پێوه‌ندی به‌ ولاتی بێزهنته‌وه له‌كاتی ده‌ركه‌وتنی سه‌ره‌تای ئیسلامدا حالته‌تیکی نا‌ئارامی له‌ خۆگرتبوو به‌هۆی ئەو جەنگانه‌ی روویان ده‌دا، نه‌ره‌ش له‌ ته‌نجامی هه‌لمه‌ته‌كانی سوپای ئیسلام له‌ پینتار بلازكردنه‌وه‌ی ئیسلام و ده‌سكه‌وته‌كاندا، نه‌و‌كاره‌ش كاردانه‌وه‌یه‌كی سلبی هه‌بوو له‌سه‌ر پێوه‌ندییه بازرگانه‌كانی نیوان ولاتی كوردان و ده‌وله‌تی بێزهنته‌ی.

دوای ئەوه پێوه‌ندی نیوان لایه‌نی ئیسلامی و بێزهنته‌ی پێشكه‌وتنی گه‌وره‌یان به‌خۆوه بێنی و شه‌كه بازرگانه‌كان له‌ نیوان دوو ولاتدا ده‌گۆزرانه‌وه‌ و ده‌گۆزدرانه‌وه به‌تایبه‌تی له‌كاتی ناشتی و ئاسایشدا. ^(٦٤٨)

(رنسیمان)ی می‌ثروونوس ده‌لیت: كوردستان خالی پێوه‌ندی بازرگانی نیوان رۆژه‌لات و رۆژنا‌وابوو به‌شێوه‌یه‌ك بازرگانی رۆژه‌لات كه‌ له‌ نیوه‌پاستی ئاسیاوه ده‌هات به‌پێگه‌ی شاری (نصیبین)دا ده‌رۆیشت و پاشان ده‌چوو و ولاتی بێزهنته‌وه. بۆیه شاری (نصیبین) ببوو ناوه‌ندیکی بازرگانی گرنگ و ده‌ركه‌وتوو، چونكه‌ كه‌وتبووه‌ سه‌ر سنووری بێزهنته‌وه‌ و بازرگانه‌ رۆمه‌كان ده‌هاتنه‌ نه‌وه‌ی بۆ گۆزینه‌وه‌ی شه‌كه‌ی بازرگانی. ^(٦٤٩) هه‌روه‌ها شاری (دوین)یش ناوه‌ندیکی بازرگانی گرنگ بوو بۆ گۆزینه‌وه‌ی شه‌كه‌ی ولاتی بێزهنته‌ و ته‌وانه‌ی له‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ ده‌هاتن (هندو فارس و چین) هه‌روه‌ها شاری (تارزن)یش هه‌مان تایبه‌تمه‌ندی و نیویانگی هه‌بوو.

هه‌مان شتمان یاد ده‌كه‌وتنه‌وه‌ كاتێك باس له‌ شاری (قارس) ده‌كه‌ین. له‌ته‌نجامی ئەو پێوه‌ندییه بازرگانه‌دا ئەو شارانه به‌هۆی شوێنگه‌ی جوگرافیه‌وه‌ كه‌ كه‌وتبوونه نیوه‌ندی بازرگانی نیو ده‌وله‌تی له‌ نیوان بێزهنته‌ و ده‌ریای په‌ش له‌لایه‌كه‌وه‌ و ده‌ریای

---

(٦٤٨) موفق سالم نوری: العلاقات العباسية البيزنطية، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ٣٦٤، ١٩٩٠-٣٦٧.

(٦٤٩) الحضارة البيزنطية، تر. عبدالعزیز جاوید، ١٩٦١، ص ١٩٦.

قەزوین و فارس لەلایەکی ترهه پوهه و بوژانهوه و پیتشکهوتن و گهشه کردنی ئابووری چوون.^(٦٥٠) بازرگانی نێوان دهولتهی بیتهنته و کوردستان له ههردوو پێگهی وشکانی و ده‌ریاییهوه چالاکانه هه‌لده‌سو‌پا هه‌ر له‌و دوو پێگه‌یه‌شه‌وه هه‌مجۆ‌له بازرگانیه‌کان گه‌شه‌یان کرد و بازرگانه کورده‌کان ده‌چوونه نێوه‌ندی بازرگانی بیتهنته‌وه. به‌تاییه‌تی شاری (ترابزون)^(٦٥١) شاری (سیواس) له نێوه‌پراستی ئاسیای بچوکدا نێوه‌ندیکی بازرگانی گرنگ بوو بۆ ئه‌و بازرگانانه‌ی له ولاتی تره‌وه ده‌هاتن به‌تاییه‌تی شاره‌کانی هه‌رێمی جه‌زیره. که بازا‌ره‌کانی پرپوون له پیشه‌سازیه پاکه‌کان و به‌روبوومه‌ جۆ‌راو جۆ‌ره‌کان، هه‌مجۆ‌لی بازرگانی چالاک بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌و شاره بازا‌رێکی گه‌وره و نێوه‌ندیکی بازرگانی گه‌وره بکاته‌وه بۆ ئه‌و بازرگانانه‌ی له ولاتی کورده‌انه‌وه ده‌هاتن هه‌ندیک له‌و بازرگانانه‌شی له‌و شاره‌دا نیشه‌ته‌جی‌بوون وه‌کو بازرگانی شه‌ک یان بریکاری هه‌ناره‌کان. کاریان ده‌کرد ئه‌و شه‌کانه‌ی له عی‌راق ولاتی شام و کورده‌ستانه‌وه ده‌هاتن به شاری (سیواس)دا تینه‌په‌رین که بریکاره‌کانی هه‌ناره‌کان چاره‌پوانیان ده‌کرد کار گه‌یشه‌ته ئه‌و راده‌یه‌ی ئه‌و بریکارانه بوونه به‌رپرسی ریکه‌ستنی ئه‌و کاروانانه‌ی روویان ده‌کرده نێوه‌ندی دووه‌می بازرگانی که شاری (ترابزون) بوو. له‌ویشه‌وه بۆ شاره‌کانی دیکه‌ی بیتهنته. زۆریه‌ی جاره‌کان بازرگانه‌کان ده‌بوونه هاوه‌لی شه‌که‌کانیان هه‌تا دوامه‌نزلگه له جیاتی بریکاره‌کانیان بازرگانه‌کان ناچار بوون پرۆنه ترابزون به تاییه‌تی نه‌گه‌ر (هه‌ریر و لۆکه و...هتد)یان پێبوايه.^(٦٥٢)

له ماده‌کانی جی‌گه‌یری سیاسی له نێوان ولاتی کوردان و ده‌ولته‌تی بیتهنته‌دا کاریگه‌ریه‌کی ئیجابی هه‌بوو له‌سه‌ر چاککردنی پێوه‌ندیه بازرگانیه‌کانی نێوان

(٦٥٠) عبدالرحمن محمد عبدالغني: ارمينية وعلاقتها السياسية بكل من البيزنطيين والمسلمين، مؤسسة الكويت للتقدم العلمي، الكويت، ١٩٨٩، ٢٥.

(٦٥١) تامارا رايس: السلاجقة تاريخهم وحضارتهم، تر: لطفى الخورى وابراهيم الداوقى، مراجعة: عبدالحميد العلوجي، مطبعة الأرشاد، بغداد، ١٩٦٨، ص ١٢٦.

(٦٥٢) نيكيئا ايليسيف: الشرق الاسلامي، ٢٩١.

هەردوولا هەرچەندە ولاتی کوردان لەو کاتەدا بە مومتەلە کاتی خیلافەتی عەبباسی لەقەڵەم دەدرا. بەلام دەسلاتی سیاسی نێوچەیی ڕۆلێکی گەورەى هەبوو بۆ هێتورکردنەوی بارودۆخەکان و دیاریکردنی ڕێپەرەکانی، ئەو کارەش کاریگەرەکی گەورەى هەبوو بۆ چاککردنی پێوەندیەکان لەگەڵ دەولەتی بیزەنتەدا بە تایبەتی لە باری ئالوگۆپی بازرگانیدا.^(٦٥٣)

زۆریەى جارەکان شانە و ئالوێزخانەکان بەمەبەستی پتەوکردنی پێوەندیە دیپلۆماسی و سیاسی و ئابوریەکان بوو و هاندەری گەشەکردنی پێوەندیە بازرگانیه کانی نیوان هەردوو دەولەت بوو. میژوونوسی (الفارقی) باسمان لە ئالوێزخانەى پادشای ڕۆم دەکات بۆ دەولەتی مەروانی بۆ پیرۆزیایی بەبۆنەى جەژنەوه لە سالی (٤٠٣/ك/١٣٠١ز)^(٦٥٤) ئەو کارەش کاریگەری گەورەى هەبوو بۆ ئالوگۆپی بازرگانی بەتایبەتی قوستەنتینەى پیتەخت بۆ هیتانی شەمەکان.^(٦٥٥)

هەندیک سەرچاوەى میژوویی باسی لە قۆلی پێوەندی بازرگانی نیوان کوردستان و دەولەتی بیزەنتە دەکەن، زۆر لە ڕۆمەکان بە کالاً و شەمەکانیانەوه دەهاتنە کوردستان بە هەمان شێوەش بازرگانە کوردەکان، بەو شێوەش جۆلەى هەناردە و هارردەى نیوان هەردوولا گەشەى دەکرد.^(٦٥٦) کاروانە بازرگانیه گەورەکان بەشێوەیه کى فراوانکاری ئالوگۆپی کالاً و شەمەکانیان ئەنجام دەدا.^(٦٥٧) لە ولاتی ڕۆمدا بازاڕێکی گەرە و بەشێوەیه کى دەوری لەسەرەتای بەهاری هەموو سالتیکدا دەکرایەوه و بۆ ماوهى (٤٠) ڕۆژ بەرەوام دەبوو (القزوينی) ناماژە بەو بازاڕە دەکات و دەلێت: "خەلکان لە ولاتە دوورەکانی ڕۆژەهلات و ڕۆژئاوا و باشوور و باکوورەوه دەهاتن، خەلکانی ڕۆژئاوا کالاً

(٦٥٣) ابن عبدالحق: مرآة الاطلاع، ١٢١٩/٢: عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٢٢٥/٢.

(٦٥٤) تاريخ الفارقي، ١١٠.

(٦٥٥) الذهبي: تاريخ الاسلام، ص ٤٤٤.

(٦٥٦) ابن حوقل: س-پ، ٢٠٢: محمد جاسم حمادي: س-پ، ١٣٥.

(٦٥٧) ابن العبري: تاريخ الزمان، ٣٣٢.

شده كه كانى رۆژه لاتیان ده كسرى و به پیتچه واندهه".^(٦٥٨) دواى بازار كردنى بازارگانه كورده كان كالاكانیان دههینایه وه هه ریمه كانى جهزیره و پاشان به مهبهستى فرۆشتنى دابهشیان ده كرد به سهر شاره كاندا.^(٦٥٩)

دهرباره ی پیتوهندیه نابوریه كان و مامه له ی بازارگانی له نیوان میرنشینی مهرانى و دهوله تى بیتهنتیدا، نهویش له ناستیکى به رزدا به رتوه ده چوو كالا و كه لوپه لیكى زۆر له ولاتى بیتهنتیه وه ده گه یشته كوردستان و به شیكى له كوردستان ده مایه وه و نه وه كه ی تریشى له رینگه ی روبرارى ديجله وه و به شیوه یه كى سهره كى به هۆى كه له ك و به له مى ناوى بچوكه وه ده نیترایه بازاره كانى موصل و به غدا و شوینه كانى تر.^(٦٦٠)

شارى نامهد كه ده كه وته سهر روبرارى ديجله و به حوكمى پینگه جوگرافیه كه ی و وهك سه نته ریکى بازارگانیش، ویتسگه یه كى گرنگ بوو بۆ گواستنه وه ی به رهه م و كالا كوردیه كان و خۆزه لاتیه كان بۆ ناسیای بچوك. ههروه ها بازارپیکى سهره كیش بوو له كوردستاندا بۆ پیتشوازی كردن له بازارگانی بیتهنتى. بازارگانه كورده كان به رهه م و كالا بیتهنتیه كانیان له سه ده ی چوارى كۆچى / ده ی زاینیدا له نامه ده وه ده گه یانده بازاره كانى به غدا، به گویره ی قسه كانى (المقدسى - ٣٨٧/٩٩٧ز) كه له هه مان سه ده ی ناوبراودا ژیاوه. دهرباره ی نهو كالا بازارگانیه ی كه ده گه یشتنه به غدا وتویه تى: "... له نامه ده وه پۆشاكى خورى و كه تانى رۆمى و ده سكردى صقلی دههات".^(٦٦١)

(ابن حوقل - م ٣٦٧ك / ٩٧٧ز)، كه هاوسه رده مى (المقدسى) بووه، له نامه ژیه كیدا سه بارهت به بازارگانی بیتهنتى (رومى)، كه ده گه یشته كوردستان، له كاتى قسه كانیدا سه بارهت به بایسه خى شارۆچكه ی (جزیره ابن عمر) وهك ناوه ندىكى بازارگانی،

---

(٦٥٨) اثار البلاد، ٥٣٦.

(٦٥٩) ابن الاثیر: رسائل ابن الاثیر، حررها وحققها، انیس المقدسى، دار العلم للملايين، بیروت، ١٩٥٩، ص ٣.

(٦٦٠) عبد الرقیب یوسف: الدولة الدرووستکیه، ٤٧/٢.

(٦٦١) احسن التقاسیم، ١٤٠.

گوتیه‌تی: "نهم شماره که ده‌کویته سهر که‌ناری دی‌جله ویستگه‌یه‌ک بوو بۆ بازرگانی بیژنه‌نتی و ندرمه‌نی...".^(۶۶۲) به‌لام شاری (نصیبین)، وه‌ک ویستگه‌یه‌ک بۆ گواستنه‌وه‌ی کالآ بازرگانیه‌کانی خۆرهلآت بۆ ولاتی خۆرناوا به‌ر له‌ زاینه‌وه‌ ناسرابوو، ناوی (نصیبین) له‌ پرۆتۆکۆله‌ بازرگانیه‌کانی نیوان فارس و رۆمانه‌کاندا هاتوه‌.^(۶۶۳)

بیژگومان بازرگانی سهر زه‌وی له‌ ئیمپراتۆریه‌تی بیژنه‌نتیه‌وه‌ و بۆ ئیمپراتۆریه‌تی بیژنه‌نتی، له‌رینگه‌ی کوردستانه‌وه‌ جموجۆلی به‌ خۆیه‌وه‌ بینی ئینجا له‌رینگه‌ی شامه‌وه‌، له‌ سه‌رده‌می میرنشینی مه‌روانیدا، هۆکاره‌که‌شی نه‌وه‌بوو نهم رینگه‌یه‌ سه‌لامه‌ترین رینگه‌ بوو بۆ کاروانه‌ بازرگانیه‌کان به‌هۆی به‌رقه‌راربوونی ناسایش و ئارامی له‌ میرنشینی مه‌روانیدا و به‌هۆی باشی پیتوه‌ندیه‌ دیپلۆماسیه‌کانیشه‌ی له‌ گه‌ل‌ ده‌وله‌تی بیژنه‌نتیدا. له‌کاتی‌کدا هه‌مان نه‌و دوو فاکتهره‌ له‌و ناسته‌دا نه‌بوون له‌ (نصیبین و حه‌له‌ب و ره‌قه و نه‌نادۆل)، هه‌روه‌ک له‌ میژووی نیوچه‌که‌دا شتیکی شاراهه‌ نیه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌ده‌ی (۴-۱۰/۱۱ز) واته‌ به‌ر له‌ داگیرکردنی (اله‌ها) له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی بیژنه‌نتیه‌وه‌، دوا‌ی فراوانبوونی قه‌له‌مه‌روی نه‌و ده‌وله‌ته‌، رینگه‌ی (نصیبین-اله‌ها)، نزیکترین و کورترین رینگه‌ی بازرگانی بوو، هه‌روه‌ها نهم حاله‌ته‌ به‌سه‌ر ماوه‌ی فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کانیشه‌ جیبه‌جی ده‌ییت له‌ سه‌رده‌می (الب نهرسه‌لان)دا* له‌ ولاتی شام و داگیرکردنی هه‌ندێ له‌ خا‌ک و زه‌وی بیژنه‌نتیه‌کانی هاوسنووری باکووری شام، چونکه‌ دوا‌ی چوونه‌ ناو نه‌و نیوچه‌یه‌وه‌، گیروگرفتیا‌ن بۆ

(۶۶۲) صورة الأرض، ۲۲۴.

(۶۶۳) نورمان بینز: الأمراطورية البيزنطية، ۲۷۰، ستیفن رنسیمان: الحضارة البيزنطية، ۱۹۶.
* الب ارسلان: له‌ سالی (۴۲۰/ک/۱۰۲۹ز) له‌ دایک بووه، له‌ نیو سالانی (۴۵۵-۴۶۵/ک/۱۰۶۳-۱۰۷۲ز) له‌ پاش (طغرل بگ) ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کانی گرت‌ه‌ ده‌ست، سه‌ره‌پای که‌می ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌لام شوین ده‌ستی دیار بوو، گرنگترینیا‌ن سه‌رکه‌وتنی بوو به‌سه‌ر بیژنه‌نتیه‌کان له‌ سالی (۴۶۳/ک/۱۰۷۰ز) له‌ شه‌ری مه‌لازگرد. (ابن الاثیر: الکامل، ۴۷۳/۹: العمامد الاصفهانی: تاریخ دولة آل سلجوق، ۲۶-۲۸).

هاتوچۆ و جموجۆلی بازرگانی له گهڵ دهولتهتی بێزهنتیدا دروستکرد. سه‌رده‌نجام مامه‌له‌کردن به‌دیناری بێزهنتی به‌شێوه‌یه‌کی فراوان له‌ کوردستاندا و له‌ سه‌رده‌می میرنشینی مه‌روانیدا، باشت‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌ هیزی پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان و پێوه‌ندیه‌ بازرگانی و نابوو‌ریه‌کانی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌تی مه‌روانی و بێزهنتی.^(٦٦٤)

بێگومان قه‌باره‌ی هه‌نارده‌کانی کوردی (الصادرات الکوردیه) له‌ سه‌رده‌می میرنشینی مه‌روانیدا به‌پاده‌یه‌کی به‌رچاو زیادی کرد، هه‌روه‌ها قه‌باره‌ی کالای بیانی هاورده‌ش چ بۆ به‌کارهێنانی لۆکالی یاخود وه‌ک ترانزیت (المور) بۆ ولاتی دیکه‌ که‌ به‌ کوردستاندا تی ده‌په‌رین، به‌هه‌مان پێژه‌ زیادی کرد، سه‌ره‌پای هاتنی بازرگانان له‌ ولاتی ده‌روه‌ و نیشه‌جیبوونیان، به‌مه‌به‌ستی ته‌ج‌امدانی کاره‌ بازرگانه‌یه‌کانیان به‌بی‌ ترس و نیگه‌رانی. شاری نامه‌د له‌ گه‌رنگه‌ترین شاره‌ بازرگانه‌یه‌کانی بوو، که‌ چه‌ندین پێگای بازرگانی ده‌هاته‌وه‌ سه‌ری. له‌و کالایانه‌ی ده‌گه‌یشتنه‌ ته‌و شاره‌ پۆشاک‌ی خوری و که‌تانی پۆمی ده‌سکاری سقلی (الصقلیه) بوو،^(٦٦٥) واته‌ له‌سه‌ر ته‌رزی باو له‌ دوورگه‌ی صقلیه‌ دروست کرابوون، که‌ بازرگانان به‌ره‌و عێراق و نیوچه‌کانی دیکه‌ ده‌یانبرد. لێ‌روه‌ ده‌توانین پاده‌ی قه‌باره‌ی ئالوگۆری بازرگانی نیوان کوردستان و ولاتی بێزهنتی بزاین، که‌ به‌ دیناری ته‌رمانوسی بێزهنتی به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر له‌ مامه‌له‌ بازرگانه‌یه‌کان و له‌سه‌رده‌می میرنشینی مه‌روانیدا به‌کار ده‌هێنرا، و مامه‌له‌کردن له‌ نیوخۆی میرنشینه‌که‌دا به‌ دره‌م و دینار بوو. هه‌روه‌ها گۆرینه‌وه‌ (المقایضه) له‌ مامه‌له‌ نیوخۆیه‌ به‌چوکه‌کاندا، به‌تایبه‌ت له‌ نیوان دانیشه‌توانی گونده‌کان به‌پێوه‌ده‌چوو. دراوی دره‌م به‌شێوه‌یه‌کی فراوان مامه‌له‌ی پێده‌کرا، (الفارقی) له‌

(٦٦٤) الفارقی: تاریخه، ١٥٩، ١٦٧.

(٦٦٥) المقدسی: احسن التقاسیم، ١٤٥.

نمونه‌ی کیدا ده‌لی: "میر (أبوعدلی حسن بن مروان)، * کاتیک (ست الناس) ی کچی (سعد الدولة الحمدانی) ماره کرد، ماره‌ییه که‌ی (۲۰۰) هزار درهم بوو، و (عبدالبر) که ده‌ستی گرت به‌سه‌ر نامه‌ددا و له‌گه‌ل (محمد الدولة) دا ریکه‌وتن له‌سه‌ر شه‌وی که ده‌بی (محمد الدولة) سالانه بری (۳۰۰) هزار درهم وه که‌راج بداته (عبدالبر) و سکه و وتاریش به‌ناوی شه‌وه‌بیت، دوا‌ی شه‌ویش (ابن دمنه) له‌سه‌ر هه‌مان بر دانوستانی له‌گه‌لدا کرد." (۶۶۶)

به‌لام دیناری زیر بۆ بازرگانی و مامه‌له ناوخوییه‌کان و دهره‌کیه‌کان به‌کار ده‌هینرا، و دیناری بیژنتی زیاتر به‌کارده‌هینرا، (الفارقی) ده‌لی: بری شه‌و پینج سه‌د دیناره‌ی که (ابن البهات) له‌یه‌ک رۆژدا قازانچی کرد، به‌ دیناری ئه‌رمانوسی* بوو، هه‌روه‌ها موجدی رۆژانه‌ی دایکی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی و کوره‌که‌ی -واته کوری خه‌لیفه- که (نصر الدولة) بۆ بریوونه‌وه په‌نجا دیناری ئه‌رمانوسی بوو. (۶۶۷)

ئه‌مه‌و له‌کاتیکدا هیچ باسی دیناری عه‌بباسی و فاطمی نه‌کرا‌بوو که به‌دیناری مه‌غریبی ناسرا بوو، به‌لام باس نه‌کردنیان ئه‌گه‌ری به‌کاره‌ینانی په‌تاکاته‌وه، به‌لکو ئه‌گه‌ری به‌کاره‌ینانی زۆر بووه، به‌هۆی شه‌و پیوه‌ندیه بازرگانیه‌ی نیوان کوردستان و خیلافه‌ت له‌لایه‌ک، و نیوان شام و میسر له‌لایه‌کی تره‌وه، له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا قه‌باره‌ی

---

* میر ابو علی حسن بن مروان: -له‌پاش مردنی خانی میریاد له‌ نیو سالانی (۲۸۰-۳۸۷/ک/۹۹۰-۹۹۷)ن توانی ده‌سه‌لاتی (حصن کیفا، میافارقین، نامه‌د) و ده‌وروبه‌ری بگریته ده‌ست. (الفارقی: تاریخه، ۷۲).
(۶۶۶) تاریخه ۷۲-۷۹.

* ارمانوس (رومانوس) ناوی سن له ئیمپراتۆره‌کانی ده‌وله‌تی بیژنتی بوو له بنه‌مانه‌ی مه‌کدونی: (رومانوسی یه‌که‌م ۹۱۹-۹۴۴)ن و (رومانوسی دوهم له‌ نیو سالانی ۹۵۹-۹۶۴)ن فه‌رمانه‌وا بووه، رومانوسی سینییم ارچیروس (۱۰۲۸-۱۰۳۴)ن هاوسه‌رده‌می میر (نصر الدولة) بوو، پی ده‌چیت دیناری ارمانوسی بگه‌رینه‌وه بۆ رومانوسی سینییم. په‌وانه: (نورمان بینز: الامبراطورية البيزنطية، ۳۳۸).
(۶۶۷) تاریخه، ۱۵۹، ۱۶۷.

نالوگۆږې بازارگانی یاخود پېوهندی بازارگانی نیتوان میرنشینی مهروانی و دهولتهتی بیتهنتی، نهوهبوو مامهلهی بهدیناری بیتهنتی بهو شیوه فراوانه جینگیر کرد. (۶۶۸)

لهسهردهمی میرنشینی مهروانیدا شاری نامهد له پرووی بازارگانیهوه پیشکهوتنی بهرچاوی به خویوه بینی و بازارهکانی به جۆریک فراوان بوون که ژمارهیان گهیشته زیاتر له شهست بازاری جۆراوجۆر. (۶۶۹) بهلام شاری جهزیره، وهك مهلبهندیکی بازارگانی گرنګ که دهکوته سهر ږنگه ی ناوی پروباری دیچله له سهردهمی میرنشینی مهروانی و له سهردهمهکانی پیش نهویش و دواي نهویشدا، له پرووی بازارگانیهوه بایهخیکی گرنګی ههبوو، زۆر له نووسره دیرینهکان و میژوونوسان ناماژهیان به پیڼګه ی بازارگانی نهو شاره کردوه، له نیوانیاندا (ابن حوقل) له باسینکیدا دهلی: "بهشیویهکی فراوان و بهردهوام بازارگانی تیدابوو تهگهر سولتانهکان وازیان لی بهینایه، نهوا قازانجیکی له رادهبهدهری بهدهست دهینا تهگهر دهسلاتی شهیتانهکان و خهوارچهکان نهبوایه". (۶۷۰)

ههروهها دهلی: "جهزیره ویتسګهیهکی بازارگانی دهریاوانی بوو بو نهرمینیا و ولاتی ږوم و نیوچهکانی میافارقین و نهرزن، کهشیه بازارگانیهکان لهوی کالاکانیان دادهگرت که بریتی بوو له ههنگوین و ږون و گهز و پهنیر و گوړیز و بادام و بندق و میوژ و هغیر و گهلی جۆری دیکه له بهرهم و بهروبوومی تر" (۶۷۱) (ابن حوقل) به بایهخوه له پرووی بازارگانیهوه باس له شاری جهزیره دهکات وهك ویتسګهیهکی بازارگانی که پیشوازی له کاروانی بازارگانی نهرمینیا و بیتهنتی و ههریمی دیاربرکر دهکات، ههروهها بهبایهخوه باس له ناوهدانی و چری دانیشتون و جوتیسارانی و زوی و زاری

(۶۶۸) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۱۰۴/۲.

(۶۶۹) ادیب معوض: القضية الكردية بين الامس واليوم، ۴۳.

(۶۷۰) صورة الأرض، ۲۰۲.

(۶۷۱) صورة الأرض، ۲۰۲-۲۰۳.

بەپىتى نىۋچە كانى خۆرھەلات و خۇرناۋاي دەكات، وپراي سامانى ئاژەلى و لەوەر
لەھەردوو شارى ميا فارقېن و نەرزنى بە گرنگت دادەنەتت. ^(۶۷۲)

ئەو بەشەي كوردستان، لەسەردەمى مېرنشىنى مەروانيدا بەرھەمەكانى خۇي بۆ
ولتانى دەرەو دەنارد، پىداۋىستىيەكانى خۇشى لە بەرھەمەكان لە ولتانى خۆرھەلاتى
ناۋەراست و ھەندى ولتى دىكە دەھىنا، بەتايىبەت ولتى چىن و ھىند و ولتى بىزەنتى و
گەلىكى تىرىش. نمونەي ئەو كالايانەش وەك دەفر و تامانى زېر و زىو و دار دەرمان و
(دىباچ=جۆرە پۆشاكىكى ھەرىرە) و (بارگىر= ولاخىكە) بۆ بار بە كاردەت و جارە
(كەنەزەك) و قوفل و پۆشاكى خورى و كەتان و گەلى بەرھەمى دىكەي ولتى بىزەنتى
دەھىنا، ھەرەھا لەو پىداۋىستىيانەي لە ولتى بىزەنتىيەو دەگەشتەنە ولتانى وەك،
ئەندازىبارانى ئار و زانايانى بواری كشتوكال و ۋەستاي بىناسازى و كارى بەردى روخام و
ئامپىرى كىلان. ^(۶۷۳) جگە لەمانەش كەرەسە و ئامپازى نووسىنىش ھەر لە ولتى
بىزەنتى و ولتانى ئىسلامى وەك (الرقوق = پىستەي خۆشكراو بۆ نووسىن) لە نىۋەي
يەكەمى سەردەمى مېرنشىنى مەروانيدا، يوحناي چوارەم (البرنى) قەشەي شارى (طور
عابدین) نووسىنى ئىنجىلى سىرپانى نوئ كىردەو. بۆ ئەو مەبەستە براكەي خۇي نارد
بۆ (ملاطىة) بۆ ھىنانى (الرقوق). پىدەچوو ئەو پىستەيەيان پىئ لە كاغەز باشتەر
بوپىت بۆ نووسىنى كىتەپ پىۋزەكان و گرنگەكان وەك (ئىنجىل و قورئان)، بەلكو
پىستە بۆ نووسىنى قورئان لە دواي مېرنشىنى مەروانى بە نىزىكەي دوو سەدە ياخود
زىاتر بە كارھىنراۋە. ئىستاش چەند دەستنووسىكى قورئان كە لەسەر پىستە
نوسراۋنەتەو ھەر ماۋن، كە بۆ مېژۋىيەكى زۆر كۆن دەگەرتتەو، ھەرچەندە ئەو شارە
لەو سەردەمەدا سەر بە ولتى بىزەنتىيەكان بوو. ^(۶۷۴)

(۶۷۲) ھ_س، ۲۰۳.

(۶۷۳) رنسىمان: المدينة البيزنطية، ۹۴.

(۶۷۴) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۲۲۹/۲.

مامه‌له‌ی بازوگانیکردنی کوردی له گه‌ل هێزه‌کانی ده‌ورووبه‌ردا

بازوگانگی بنه‌ماو پایه‌ی سیستمی نابوو‌ریسه، نه‌مه‌ش بریتییه له گواستنه‌وه‌ی کالاکان و که‌لوپه‌له‌کان له شوینیکه‌وه نه‌و کالایانه‌ی زۆریتت بۆ شوینیکی دیکه که نه‌و کالایانه‌ی تیدا ده‌گمهن بیتت یاخود به‌پینی پینو‌ستیان، که پیشه‌یه‌کی دیرینه و مرۆڤ له سه‌رده‌مینکی زۆر زووه‌ه گرنگی به‌و پیشه‌یه‌ داوه، و له ڕنگه‌ی بازوگانیه‌وه کالاکر شه‌مک له نیتوان شارستانیته‌هه‌ کۆنه‌کانه‌دا ئالوگۆڤ کران.^(٦٧٥)

شایه‌نی باسه‌ قه‌واره کوردیه‌کان کاریگه‌ری زۆر باشیان له‌و جۆره‌ چالاکیه‌نه‌دا هه‌بووه، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌و سیاسه‌ته‌ نه‌رم و له‌باره‌وه بوو که ده‌سه‌لاتدارانی ولات په‌یره‌ویان ده‌کرد، کاتی‌ک دانیش‌توانی ولاته‌که‌یان ده‌ستکراوه کرد و ئازادیان کردن له کاروباری بازوگانیدا بێ نه‌وه‌ی هیچ گه‌رت و له‌مپه‌رێک له‌به‌رده‌م هه‌ول و جموجۆل و پرۆسه‌ی بازوگانیدا دا‌بنین، نه‌و هه‌لۆسته‌ش ڕۆلی به‌رچاوی له گه‌شه‌پیدانی بازوگانگی و نابوو‌ریه‌کانی ولاتدا هه‌بوو، به‌و نه‌رمی و دیپلۆماسیه‌ته‌ش، نه‌و ده‌سه‌لاته‌ کوردیانه ته‌قه‌لایه‌کی ڕوون و ئاشکرایان پیتشکه‌ش به‌ پرۆسه‌ی بازوگانگی کرد که کاردانه‌وه‌ی باشی له‌سه‌ر بوژاندنه‌وه‌ی نابوو‌ری هه‌بوو که نه‌مانه‌ ئاماژه‌ی ڕوون و ئاشکران بۆ سیاسه‌تی نه‌رم و دیپلۆماسیه‌تی ده‌سه‌لاتی کورد، که سوود له نه‌زموون و شاره‌زایی دوژمن وه‌رده‌گرن و بێ دوودلی جێبه‌جێ ده‌که‌ن و له‌هه‌مان کاتیشدا له غه‌می په‌عیده‌ته‌که‌شدا بووه له سته‌می قه‌سابه‌کان که بازاره‌که‌یان بکاته دواه‌مینی بازار و له‌پاده‌ی فرۆخت و مامه‌له‌ی که‌م بکه‌نه‌وه، نه‌مه‌ش دیپلۆماسیه‌ت و فکریکی به‌رز و شارستانیانه‌یه. به‌م جۆره بینیمان چۆن سیاسه‌تی نه‌رم و دیپلۆماسی می‌ره‌کانی کورد و پیتشکه‌شکردنی نه‌و خزمه‌تگوزاریه‌ گه‌رانه، ئابوو‌ری ولاته‌که‌یانی له بازوگانیدا

---

(٦٧٥) حمزة الجميعي الديموي: عوامل الانتاج في الاقتصاد الاسلامي، دار التوزيع والنشر الاسلامية، ط١، القاهرة، ١٩٨٥، ص٧٢.

گه یانده ناستیکی باش، به جۆرنیک ولاته که یان بووه جیگهی سه رنج و چاوتیبرینی هیزه کانی ده روبره و بازرگانان له گشت گۆشه و که ناریکه وه، خۆیان ده گه یانده نه و ولاته بۆ نه وهی له سه رچاوهی پپ خیروییتری نۆش بکه ن و به شارستانیته و پیشکه وتنی ناشنا بن، بیگومان نه و ریشوینهش وای له نابووری ولاتان و میرنشینی کورد کرد کاراتر و چالاکتر بن له بوراری بازرگانیدا.

زۆری هه ندی به روبرومی نابووری له چه ند نیوچه یه کی دیاریکراودا، نه بوونی یاخود که می له هه ندیکی تردا، پیوست به بازرگانی پیکردن ده کات له نیوان نه و هه ریم و شارانه دا، له و روه وه (أبن الفقیه الهمدانی) به ده رپرینیکی جوان گوزارش له م حالته کردوه که ده لئ: "نه گه ر خوا به میهره بانی خۆی نارپی له هه ر ولاتیک له ولاتان نه دا بایه وه، به وهی که هه ر هه ریمه و شتیکی پپ به خشیوه که له هه ریمیکی تردا نه و شته نیه، نه گه ر نا بازرگانی نه ده بوو پیشه سازیه کانش تیدا ده چوون و که س گه شتی خۆرناوا و ولاتانی نه ده کرد و ده ستبهرداری ئالوگۆپی به رو دیاریه کان ده بوون و کپین و فرۆشتن و به خشین و هه رگرتن بوونیان نه ده سا، به لام خوای په روه ردگار، بۆ هه ر که ناریک له هه ر وه رزیکدا جۆریکی پپ به خشیوه له خیروییتر، هیزی سه فه رکردنی داوه ته که سیک سه فه ر بۆ ولاتی که سینیکی دیکه بکات و میلله تیک شاد بکات به کالای میلله تیکی دیکه بۆ نه وهی ته رازه که هاوتا بیته وه و راو ته کبیره کان باشه به رپوه بچن" (٦٧٦)

نه و ساوه یه بوژانه وه یه کی نابووری به رچاری به خۆیه وه بیسی، به تایبته له بواری هه وجۆلی بازرگانیدا که گه لیک نیوچه ی له جیهانی ئیسلامی گرتوه که خۆی له ده ولته تی عه بباسیدا ده بیینه وه سیستمی سیاسی و ئیداری له و ولاته دا شه قلیکی سیاسی و نه رمی له خۆ گرتبوو، نه مه ش رنگی بۆ چه ندین نیمچه ده ولته و میرنشین له خۆره لات و خۆرناوا خۆش کرد که دا به زرتین و جۆرنیک له سه ربه خۆیان هه بیته، دواتر پیته وندی بازرگانی توندوتۆل له نیوان نه وان و مه له بندی خیلافه تدا دروست

بیت،^(۶۷۷) هدره‌ها همان پتو‌ندی له نیو هندی له و میرنشینانه و هندیکی تریان دروست بیت. حالی ولّتی کوردیش وه حالی نه و میرنشینانه و ابوو له رویی جموژلی بازگانیه‌وه، نه‌مش مانای نه‌ویه له‌رووی نابوریه‌وه بایه‌خی شارنشینان و میژوونوسانی به‌دهست هینا له‌لایه‌ک، وه له‌لایه‌ی تره‌وه، هندیکیان مده‌ستیکی بازگانی هه‌بوو له‌وه سفر و گه‌شتانه‌ی‌اندا که هه‌لایه‌کیان بو ولّتی لایه‌کی تریان نه‌نجامیان ده‌دا. میره کورده‌کان له‌وه ماوه‌یه‌دا ده‌ستیان کرد به‌چاککردنی ره‌وشی نابوروی، چونکه هیچ کیانیک بی‌گرنگیدان به‌لایه‌نی نابوروی ناتوانیت له‌سه‌ر پتی خوی بو‌هستیت، له‌به‌رته‌وه ده‌ستیان کرد به‌نه‌جمادانی زنجیره‌یه‌ک چاکسازی که بوو به‌هوی گه‌شه‌کردن و به‌ره‌وپیشچوونی ره‌وشی نابوروی، و له‌نه‌جمه‌کانی نه‌وه بوژانه‌وه نابوریه‌ش به‌رزبونه‌وه‌ی ناستی بژیوی خه‌لک بوو، گرتنه‌به‌ری نه‌وه ره‌وشینه‌ش کاردانه‌وه‌ی باشی له‌سه‌ر سومعه و شوهرتی میرنشینه کورده‌کان هه‌بوو، جگه له‌وه‌ش بوو به‌هوی دروستکردنی پتو‌ندی و لیکتیگه‌یشتنی دیپلوماسی و بازگانی نیوانیان و نیوان هیزه‌کانی ده‌وربه‌ریان.

نه‌وه سه‌قامگیریه سیاسی که میرنشینه کورده‌کان له‌ماوه‌ی سه‌ره‌ئدانیاندا به‌خویانه‌وه بینی که گه‌شه‌کردنیکی باشی به‌خۆه بینی به‌تایبه‌تی له‌رووی نابوریه‌وه، کاریگه‌ری له‌سه‌ر ژبانی سیاسی میرنشینه‌کان هه‌بوو به‌تایبه‌ت له‌بواره‌کانی دیپلوماسی و نابوروی و کۆمه‌لایه‌تی دانیشتوانی نیوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لّتی نه‌وه میرنشینانه، خه‌لکی به‌جوژیک گوزهرانیان خو‌ش بوو که له‌گه‌ل سروشت و بارودۆخی نه‌وه سه‌رده‌مه‌دا ده‌گو‌نجا.

کاتیک سه‌رکیشیکردنی خاوه‌ن زه‌ویه‌کان ده‌ستی پیکرد میر (بدر بن حسنویه) ده‌ستی به‌چهند ریفۆرمیکی نابوروی له‌گه‌ل نه‌وه خاوه‌ن زه‌ویانه‌دا کرد،^(۶۷۸)

(۶۷۷) صلاح الدین نامق: التجارة الدولية، القاهرة، ۱۹۶۷، ص ۱۱-۱۲.

(۶۷۸) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ۳/۲۸۸-۲۸۹: ابن الجوزي: المنتظم، ۲۷۱/۷.

میثوونوسان به‌بایه‌خه‌ره ناماژه‌یان به‌و نارامی و خوشگوزه‌رانیه کردووه که ولاته‌که به خۆیه‌ره بینیه‌وه له ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی نه‌ودا. ^(٦٧٩) هه‌روه‌ها (الروذراوری)یش له ناماژه‌یه‌کیدا ده‌لتی: "میر بدر، نه‌وه‌نده‌ی له‌نازوقه و مال و سامان له ولاتانی دیاریکراو و ده‌وروبەر کوکرده‌وه، که په‌نگبوو به‌و شیویه له مه‌مالیکه زۆره‌کان کۆنه‌کرایه‌ته‌وه..." ^(٦٨٠) "تیتز بازرگانی له ولاته‌کیدا بوژایه‌وه و خودی خۆی به‌شداری گه‌شه‌پیدانی بازرگانی کرد، خانیکی له هه‌مه‌دان کپری بۆ نه‌وه‌ی کالاً و که‌لوپه‌له هه‌لبژارده‌کانی ولاته‌که‌ی تیتدا بفرۆشیت، و ده‌سکه‌وتی نهم کاره‌شی نزیکه‌ی ملیۆنیک و دووسه‌ده‌زار دره‌م بوو، ^(٦٨١) نه‌مه‌ش وه‌که ده‌ستپیشخه‌ریه‌که بۆ فراوانکردنی پیتوه‌ندیه بازرگانیه‌کان و دیبلۆماسییه‌کان بوو له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کاندا.

بوه‌یه‌یه‌کان ته‌نها له هه‌لمه‌ته‌سه‌ریازیه‌کانیدا داوای یارمه‌تیا له میرنشینه کوردیه‌کان نه‌کردووه، به‌لکو له‌پاراستنی ناسایش و پاراستنی پێگاکانی‌شدا به‌کاریان هینان، وه‌که پێگه‌ی خۆراسانی مه‌زن، (طریق خراسان العظیم) که نهم پێگه‌یه سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی پێگای حاجیه‌کان و گه‌شتیاران و پێگه‌یه‌کی سه‌ریازیه، گرنگیه‌که‌ی له‌وه‌دایه که پێگه‌یه‌کی بازرگانیه‌ی و تیکچوونی ناسایش تیایدا هه‌ره‌شه له داهاتی ئابووری ده‌ولت ده‌کات له‌به‌رته‌وه بوه‌یه‌یه‌کان گرنگیان ده‌دا به پاراستنی ناسایشی نه‌و پێگه‌یه‌یه‌وه بوو له سالی (٣٤٢ک / ٩٥٣ز)دا (ابن ابو الشوک الکردی)، خاوه‌نی حولوانی کرد به (المعاون) * تیایدا، و پارێزه‌ری پێگه‌ی خۆراسان، ^(٦٨٢) هه‌روه‌ها گرنگی

(٦٧٩) ابن الجوزي: المنتظم، ٢٧١/٧؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ٢٥٣/١١.

(٦٨٠) ذیل تجارب الامم، ٢٨٩/٣.

(٦٨١) الصابي: تاريخه، ٤٥٢/٤؛ دم متز: الحضارة الاسلامية، ٢٧٠/٢؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٨٧.

* المعاون: کو‌ی (المعونه)یه و خاوه‌نی معونه‌ خۆی میره‌ بن حاکم، (الماوردي: الاحکام السلطانية، ص ١٩٦)

(٦٨٢) مسکویه: تجارب الامم، ١٥٦ / ٢؛ ابن الاثير: الكامل، ٥٠٥ / ٨.

نهم رینگایه مان له وهدا بۆ دهرده كه ویت، كه (عمید الجیوش) له سالی (۳۹۷ك / ۱۰۰۷ز) دا دواى مردنی (قلج)ی پارێزهری رینگاكه، نهم كارهی دایه دهست میر (ابو الفتح محمد بن عناز)، و میر (بدر بن حسویه) كه دژمانیه تیه کی خهستی هه بوو له گهڵ (ابو الفتح) دا، نهم كارهی به دژایه تیکردنی خزی له قه له مدا، به هزی گرنگی رینگاكه وه له به ستنه وهی ولاته که ی به پیتته ختی خیلافه تی عه بیاسیه وه،^(۶۸۳) به لام میرنشینی مهروانی، له سهرده می میر (نصر الدوله) دا گه شه کردنیکی بهرچاوی له پرووی تابووریه وه به خۆه بینى، و میر خزی هانی بازرگانی ده داو له و بواره دا رۆلێکی کاریگهری هه بوو، ته نانه ت سه بارت به شاری میافارقین وتراوه: "له هه موو دهوروبه ره کانه وه به کۆمه ل بازرگانان و خه لک له سهرده می هوکمرانی نه ودا پروویان له و شاره ده کرد، وای لیته اتبوو شاره که چه ی ده هات له گه شتیاران و بازرگانان"^(۶۸۴).

له سهرده می نه ودا نرخى کالا و شه ک هه رزان بوو، له نیو نه و ولاتانه ی که پتوه ندى بازرگانیان له گه ل مهروانیه کانه دا هه بوو، عوقه یلیه کان بوون،^(۶۸۵) که پتوه ندى سیاسى و دیپلۆماسى توندوتۆل له نیوانیاندا هه بوو جگه له پتوه ندى تابووریه کانیس، له بواری تابووریدا شاری (موصل) پیتته ختی عوقه یلیه کان بوو وه ک شاری هه ل ه ب له باکووری شام، که یه کێک بوو له بازاره کانی میرنشینی مهروانی و کاروانی کالا و شه کی بازرگانی کوردی و نه رمه نی له رینگه ی کوردستانه وه ده گه یشته نه و بازارانه، نه ک ته نها له سهرده می میرنشینی مهروانیدا به لکو له سهرده مه کانی به ر له و میرنشینه و دواى نه و سهرده مه انه ش نه و رینگه سه ره کیبانه ی به یه کیه وه ده به ستنه وه سی رینگا بوون: رینگه ی دیجله ی ناوی، رینگه ی خۆره لاتی دیجله که به جه زیره و زاخۆ (الحسنیه) دا تیده په رێ، له رینگه ی (نصیبین - موصل) نه مه یان له لایه که وه، و له لایه کی تره وه شاری موصل سه رچاوه ی نه و کالاو که لوپه له بازرگانیه نه بوو که

(۶۸۳) حسام الدین علی غالب: الکرد، ۲۶۲.

(۶۸۴) الفارقی: تاریخه، ۱۶۶.

(۶۸۵) ابن الجوزی: المنتظم، ۲۲۲/۸.

ده‌گه‌یشتنه کوردستان.^(۶۸۶) له‌به‌رته‌وه به‌شینه‌یه‌کی گشتی پتوه‌ندیه‌کانی نیتوانیان شه‌قلینکی دیبلۆماسی و دۆستانه‌ی له‌خۆ گرتبوو. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی هه‌ندی جار رووبه‌روبوونه‌وه له‌ نیتوانیاندا رووی ده‌دا، له‌ته‌نجامی ته‌ماحی عوقیله‌کان و چاربه‌ینه خاکی مه‌روانیه‌کان و به‌زاندنی سنووره‌کانیان. ئەو بنه‌ما بازرگانیه‌ی که پتوه‌ندیه نابوریه‌کانی نیتوان میرنشینه کوردیه‌کان و هیزه‌کانی ده‌رودراوسیتکانی له‌سه‌ر دامه‌زرابوو توکمه و به‌هه‌یزبوون، ئەویش به‌هۆی خه‌یرویه‌ی و سامانی زۆر و زه‌وه‌نده‌ی نیتوچه‌که‌وه بوو، به‌تایبه‌ت به‌رووبوومی کشتوکاڵی، گه‌ڵی له‌و به‌ره‌م و کالایانه له‌ پیتوستی نیتوخیی زیاد ده‌بوو، له‌به‌رته‌وه بۆ زۆریه‌ی شارو نیتوچه‌کانی ده‌رووبه‌ر ده‌نیتوان که زۆریه‌ی ئەو هه‌ناردانه له‌رینگی کاروانه بازرگانه‌که‌وه بۆ شارو نیتوچه نزیکه‌کان ده‌نیتوان، ئەویش به‌هۆی ناسان گه‌یشتنیان بۆ ئەو شوینانه، به‌لام هه‌ندی له‌و کالۆ به‌ره‌مانه‌ی که به‌ خه‌یاری خه‌راپ نابن و بۆماوه‌یه‌کی زۆتر به‌رگه‌ ده‌گرن، ئەمانه له‌رینگی بازرگانی تروه‌ ده‌گه‌یشتنه نیتوچه دووره‌کان به‌م جوژه هه‌ندی له‌ هه‌ناردانه‌کانی میرنشینه کوردیه‌کان ده‌گه‌یشتنه نیتوچه دووره‌کان وه‌ک ولاتانی ته‌ودیه‌ی رووبار و ولاتی هه‌یند.

بازرگانانی هه‌ردوو میرنشینی (حسنویه و عه‌زازی) به‌ره‌مه‌کانی ولاته‌که‌یان بۆ نیتوچه‌کانی دیکه‌یش ده‌نارد که هه‌ریمی چیاکان و عه‌یراق و نیتوچه‌کانی ده‌رووبه‌ری شاری بروگرد بوو، میوه و میوه‌جاتی خۆی بۆ شاری (که‌ره‌ج) ده‌نارد، وێرای نه‌وه‌ی ئەو شاره به‌جوژه په‌نیرینکی ده‌گه‌من به‌ناویانگ بوو له‌به‌ره‌مه‌ شیره‌مه‌نیه‌کانیدا، ئەو په‌نیره بۆ نیتوچه هه‌ره دووره‌کان ده‌گوێزرایه‌وه،^(۶۸۷) هه‌روه‌ک چۆن له‌شاری (الروذراوره) وه ئەو په‌نیره‌ی له‌به‌شی پیتوستی خه‌یزان زیاد بوایه، بۆ نیتوچه‌کانی ده‌رووبه‌ر ده‌نیتوان.^(۶۸۸) هه‌ندی له‌شاره کوردیه‌کانی هه‌رته‌که به‌ناردنی میوه ناسراو بوون، وه‌ک شاری

(۶۸۶) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۲/ ۵۵.

(۶۸۷) الاصطخري: المسالك والممالك، ۱۱۸: ابن حوقل: صورة الأرض، ۳۱۷.

(۶۸۸) المقدسي: س-پ، ۱۲۸.

(نہاوند)، کہ بہ باشی و زۆری میوهجات ناسراو بوو کہ لیتی دهنیرا بۆ عیراق. ^(۶۸۹)
 بہلام شہرہ تہی میوهجاتہ کہی بۆ شوینہ دورہ کان دهنیرا، کہ بہ بازرگانہ کی پر قازانج
 و خیر ناسراو بوو، ^(۶۹۰) ہرہوا (الصوبجان) * کہ لہ داری چنار دروست دہ کرا لہو
 شارہدا بہریتہ کی زۆر لہو درہختہ ہہ بوو. ^(۶۹۱)

شاری (ٹہشنہ-شنۆ) بہ ہرمی بہ ناویانگ بوو، لہ بدر چاکی جۆری ہرمیکہی لہ
 ہرتمہ کانی دہوروبہرہوہ، ^(۶۹۲) بہریتہ کی بہرچاو نیستادیان دہ کرد، ہرہوا ہر لہو
 شارہوہ لہ نیوچہ کانی دہوروبہرہوہ مہرہ مالآت و ہہنگوین و گویز و بادام و میو
 (الشمع) و گہ لئی جۆری دیکہ لہ کالا بازرگانہ کان نیستاد دہ کران. ^(۶۹۳) و لہ ہر دوو
 شاری نہاوند و روزراوہ ریشدہوہ، زہ عفران کہ بہ باشی جۆرہ کہی ناویانگی ہہ بوو، بۆ
 عیراق و نیوچہ کانی دیکہ دهنیرا. ^(۶۹۴) بہلام (الذیریرہ) کہ یہ کیکہ لہ جۆرہ کانی
 قامیش و ہر دہ گرا لہ (نہاوند)، (أبن الفقیہ) باس دہ کات دہ لئی ٹہم (حنوط) ہ-
 حنوط مادہ یہ کہ وک سیتی لوبنان وایہ بۆ مۆمیاکردنی مرؤف و ناژہ لان بہ کاردیت و
 ریتگرہ لہ بۆگہ نکردن و خراپیوون ٹہم بہرہ مہ بۆ گہ لئی ولآت دهنیرت، ^(۶۹۵) لہ شاری
 (ہمہدان) و نیوچہ کانیہوہ، پۆشاکی لۆکہو کہتان و زعفران و ٹہسیژروی و رپیوی و

(۶۸۹) الاصطخري: المسالك والممالك، ۱۱۸: ابن حوقل: س-پ، ۳۰۹.

(۶۹۰) محمد بن محمود همداني: عجایب نامہ، ۴۸۳.

* بریتہ لہ داردہستیک سہرہ کہی چہ ماوہ تہوہ سوار بہ کاری دہینئی بۆ لیدانی تۆپ لہ ہندی
 یاریدا. (حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۲۹۵).

(۶۹۱) القزويني: آثار البلاد، ۴۷۲.

(۶۹۲) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۱/۱۶۶.

(۶۹۳) ابن حوقل: صورة الأرض، ۲۸۹.

(۶۹۴) الاصطخري: المسالك والممالك، ۱۹۹-۲۰۰: ابن حوقل: صورة الأرض، ۳۱۲-۳۱۴:

ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳/۷۸.

(۶۹۵) مختصر کتاب البلدان، ۱۱۷، ۲۵۹.

سموره و كهوش (پيتلاو) و پهنير^(٦٩٦) بۆ نيوچه كاني ديكه ده نيردرايه ده ره وه. (أبن الفقيه) ده لئى له رستاق فراهان كه سهر به هه مه دانه، ده رياچه يه كى بچوك هه بوو، له وه رزى به هار و هاویندا خه لكى تهو نيوچه يه، ناوى تهو ده رياچه يه يان وشك ده كرد و خوييان لئى به ره هم ده هینا و بۆ هه موو نيوچه شاخاويه كانيان ده برد.^(٦٩٧)

له پرويه كى ديكه وه چيا كاني ولاتى كورد خاوهنى گه لئى دارستانى چر بون ته مهش وای كرد كه بايه خ بهو دارانه بدن و سووديان لئى وه رگرن وهك سه رچاويه كى سوته مهنى له لايهك، بۆ دروو ستردن پيدا و يستيه كاني ناو مال له لايه كى تروه، و گه لئىك نامازهش هه يه بۆ ناردنى دارو ته خته بۆ نيوچه كاني ده ورو بهر، (أبن الفقيه) ده لئى: "له چياى باجرمى دارستانى زۆر گه و ره هه بون، داريان لئى ده برين و بۆ عيراق بار ده كران"^(٦٩٨) و معلبايش خه لوزى ده ناره ده ره وه.^(٦٩٩)

له شارى حولانوه (هه نجير وهنار و كامخ) بۆ شاره كاني ديكه له هه ريمى چياكان،^(٧٠٠) ده نيردرا، شايه نى باسه هه نجيرى حولان وشك ده كرايه وه و ده نيردرا بۆ شار و نيوچه جياوازه كان، نامازه يه كى ميژووش هه يه سه بارت به بار كردنى پهنير و گويز بۆ شارى كوفه،^(٧٠١) سه ره راي تهو حولان نزى كترين شار بووه له عيراق وه كه به فرى لئى باريوه، (ابن حوقل) ده لئى: "به شيوه يه كى به رده وام به فر له دوو فرسخ وه (١٢ كم) لهو شاره وه دوور بووه"،^(٧٠٢) لهو باره يه وه به لگه ي ميژوويمان لايه كه له شارى حولانوه به پشتى ئيستى به فريان گه ياندۆته شاره كاني عيراق وهك شارى

(٦٩٦) المقدس: احسن التقاسيم، ٣٩٦.

(٦٩٧) مختصر كتاب البلدان، ٢٤٥: القزوينى: آثار البلاد، ٤٣١.

(٦٩٨) مختصر كتاب البلدان، ١٢٥، (ابن الفقيه هه لئى كردوه كه ناوى (چياى باجرمى) هيناهه كه به چياى (حمرين) ده و ترا، ته مهش نه دار و نه دره ختى لئى نيه).

(٦٩٩) المقدسى: س. پ، ١٢٨.

(٧٠٠) الجاحظ: التبصر بالتجارة، ٣٤.

(٧٠١) ابن نديم: الفهرست، ٣٢: ابن خلكان: وفيات، ٢/٢١٦.

(٧٠٢) صورة الأرض، ٣١٤.

سامه‌را. (۷۰۳) بیت‌جگه له‌وانه‌ی باسما‌ن کردن، له‌ نیوچه شاخاویه‌کانه‌وه هه‌ندئ
به‌روبوومی دیکه ده‌نێردرا‌نه نیوچه‌کانی دیکه له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ش (تمک‌سود) * ی شاخ
(چیا) بۆ خۆراسان (۷۰۴) ده‌پۆ‌یشت، به‌م جۆره‌ ده‌بینین که به‌روبوومه‌ کشتو‌کالییه‌کان
زۆرت‌رین هه‌نارده‌کانی هه‌ردوو مێرنشینی (حسنویه و عنازی) بوو.

به‌لام مێرنشینی مه‌روانی له‌ (دیاریک‌ر و جزیره و نصیبین)، به‌روبوومه‌کانی خۆیان
ده‌گه‌یانده‌ شارو نیوچه ئیسلامیه‌کانی ده‌وروبه‌ر، وه‌ک، عی‌راق هه‌رێمی جه‌زیره و شوینه
دوو‌ره‌کانی دیکه، و تراوه که زۆریه‌ی نازوقه‌ی عی‌راق به‌ گشتی له‌و ناوچه‌مانه‌وه و له
ولاتی جه‌زیره‌وه دابین کراوه. (۷۰۵) شاری جزیره‌ی (ابن عمر) به‌وه ناسرابوو که به‌رده‌وام
جمو‌جۆ‌لی بازرگانی به‌چ‌ری تێدا به‌پۆ‌یه‌ده‌چوو، له‌ویوه‌ باری که‌ره‌سه و به‌ره‌می به‌نرخ
ده‌گه‌یشته (موصل)، وه‌ک هه‌نگوین پۆن و گه‌زۆ و په‌نیر و گوێز و بادام و بندق و مینوژ
و هه‌نجیر و گه‌لی جۆری دیکه له‌ به‌روبوومه‌کان، (المقدسی) له‌ ئاماژه‌یه‌ کیدا سه‌باره‌ت
به‌ صادراتی جه‌زیره‌ی (ابن عمر) ده‌ئێ، گوێز و بادام و نه‌سپ و خوئی و په‌شه‌ولاخ،
به‌هۆی به‌له‌مه‌وه ده‌گه‌یشته عی‌راق، به‌لام شاری (الحسنیه) زاخۆ ده‌که‌وێته‌ خوارووی
خۆره‌لاتی جزیره‌ی (ابن عمر) ئه‌م به‌روبوومه‌مانه‌ی ده‌نارده‌ ده‌ره‌وی نیوچه‌که‌ی خۆی
وه‌ک، په‌نیر و که‌ره و ماستی تۆراخ (پالۆته) و باسوق و سجووق و مینوژ و میوه‌ی
وشک‌کراو. (۷۰۶)

به‌لام پۆشاک و جلو‌به‌رگ، (الجاحظ) ئه‌مانیشی خستۆته‌ چوارچێ‌وه‌ی ئه‌و کالار

(۷۰۳) الطبری: تاریخ الرسل والملوک، ۲۹۴/۹.

* نمک‌سود: خوئی گۆشته یاخود شتیکه له‌و جۆره به‌ خوئی خۆشه کراوه. (حسام الدین علی
غالب: الکرد، په‌راوێزی (۱۱)، لاپه‌ره (۲۹۱).

(۷۰۴) المقدسی: احسن التقاسیم، ۳۸۴.

(۷۰۵) المقدسی: ه. س، ۱۳۶: حمدان عبدالمجید الکبیس، ۱۹۰.

(۷۰۶) قدامة بن جعفر: الخراج وصناعة الكتابة، ۱۷۶: عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستکیة،

۳۲۷/۲.

شبه کانهی له ولاتانهوه دههیترین و دهلی، پۆشاک و جلوه‌رگی ناوماڵ و ده‌سماڵ و خاوی و (طیاله - پۆشاکینکی ئاودامانه له خوری درووست ده‌کریت) و شاری نامه‌د به‌و جوړه به‌رگه به‌ناوبانگه، نه‌مانه بۆ ده‌روه ده‌نیردران، به‌رنگه نزیکی نه‌و شاره له سنووری ولاتی رۆمه‌وه وای کردبیت که به‌رهمه‌کانیان کاریگه‌ری بیسه‌سازی رۆمی له‌سه‌ر بوویتت، چونکه هه‌ندئ به‌رگ و پۆشاکیان به (الرومیة) ده‌ناسرا، هه‌روه‌ها ماردینیش پۆشاک و جلوه‌رگی بۆ شاره‌کانی دیکه ده‌نارد. ^(٧٠٧)

له‌سه‌ر ناستی کانزاکان هه‌ندئ له شاره‌کانی جزیره‌ی فوراتی به‌و مادانه ناسرابوو، له چپای ماردینه‌وه شوشه‌ی جوړی نایاب بارده‌کرا بۆ سه‌رجه‌م شاره‌کانی جزیره، و ته‌نانه‌ت بۆ ولاتی رۆمیش، و ناسن له شاری حانی له دیاریکه‌روه بۆ ولاته جوړاوجۆره‌کان ده‌هیترا. ^(٧٠٨)

سه‌باره‌ت به شاری نصیبین قورقوشم، ^(٧٠٩) و (شاه بلوط - که‌ستانه) و میوه‌ی وشکراوه و ته‌رازو و داوده‌رمان و شتی تریشی ^(٧١٠) ده‌نارده ده‌روه، له (دیر احوشب) له شاری سعرت له دیاریکه‌ر باشترین جوړی مه‌ی (الحمر) درووست ده‌کرا، و بۆ هه‌ندئ له شاره‌کان ده‌نیترا له‌به‌ر نایابی نه‌وعیه‌ته‌که‌ی. ^(٧١١)

(ناصر خسرو)ی گه‌رپه‌ ناماژه به‌زۆری هه‌نگوین ده‌کات له شاری به‌دلیس که سه‌ر به‌شاری میافارقین بوو، ته‌نها لهو شاره‌دا سالانه برپی (٣٠٠-٤٠٠) هیزه هه‌نگوین به‌رهم ده‌هیترا زیاده‌که‌شی بۆ ده‌روه ده‌نیردرا و ناماژه به (قطران) ده‌کات که له ده‌روبه‌ری شاره‌که‌دا درووست ده‌کرا ته‌ویش بۆ نیوچه‌کانی ده‌روبه‌ر ده‌نیترا. ^(٧١٢)

(٧٠٧) التبصر بالتجارة، ص ٣٨: عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٣٢٧/٢.

(٧٠٨) ابن حوقل: صورة الأرض، ١٩٤: ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١١٠/٣.

(٧٠٩) الجاحظ: التبصر بالتجارة، ٢٢.

(٧١٠) المقدسي: احسن التقاسيم، ١٤٥.

(٧١١) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٤٩٧/٢.

(٧١٢) سفرنامه، ٧.

جگه لهو کالآ و پئویستیانه که باسمان کردن و لهشاره کوردیه کانهوه دهئیردرانه ههرتسه کانی دهروبهەر، گهئێ بابتهتی که مالیاتیش دهئیرانه دهرهوه، وهک بابتهتی عهتر و بۆن، (المقدسی) دهئێ له شاری نصیبینهوه گولآو_ ماء السورد^(٧١٣) (أستیراد) دهکرا، نهو شارهی به جۆرهها گولئی جوان و بۆن خوۆشی ناسرابوو بهتایبتهت (گولئی سپی، که گولآوی نهه جۆره گولئه له زۆر شوئینهوه داواکاری لهسهر بوو، و له ههموو جۆره کانی دیکه باشتربوو).^(٧١٤) ههر له نصیبینهوه (الکواذین^(٧١٥) _ دهئیراوه لهشاری (دارا) و دهروبهریشی (المحلَّب) نهویش بهری دهرهختیکه بۆنئیکی زۆر خوۆشی ههیه عهرهبه خیتله کیه کان وهک بۆن به کاریان دههیتنا. لیرهوه بۆمان دهردهکهوئیت که کالآو کهلوپهله بازارگانیه کانی مهروانیه کان بهشی ههره زۆری بۆ نئوچه کانی عئیراق و شام و نئوچه کانی دیکه دهئیردرا بهتایبتهت شاره کانی جهزیره، سهره پای نهوهی بۆ ئیمپراتۆریهتی بئیزهنتیش دهئیردرا، که ههندیکیان له بازاره کانی نهو ئیمپراتۆریهتهدا دهفرۆشران و ههندیکیی تریش بۆ نئوچه کانی دیکه بارده کرا. بهلام سهبارتهت به ههردوو میرنشینی (الروادیه و الشدادیه) له ئاذربئیجان و ئاران، ناوهدان و پیر خئیرویئیر بوون و بازارگانان روهیان تی دهکرد و لهوئێ کۆدهبوونهوه، و نهو کالآو بابتهتانهی بازارگانیان پئوه دهکرا، وهک، (قرمز - بۆیاخی سور)^(٧١٦) و (السراویل-شروال) و پۆشاکیی خوری و پهموو- لۆکه - و ماسی و ههنگوین و میتو (الشمع) سهرجهه نهه کالآیانه لهو دوو میرنشینهوه بارده کران بۆ نئوچه کانی دیکه، و لهو کالآ بازارگانیهی دهگه یشتنه نهوئ

(٧١٣) احسن التقاسیم، ١٢٨.

(٧١٤) (بن سعید المغربی: بسط الأرض، ٨٩).

(٧١٥) المقدسی: س. پ، ١٢٨: الکواذین: دارئیکه وهک داری خورما وایه بهرئیک دهگرئ بۆنئیکی زۆر خوۆشی ههیه).

(٧١٦) ابن حوقل: س. پ، ٢٩٤.

به پلهی یه کهم بازرگانی (الرقیق)* واته کۆیله و کهنیزهک بۆ ههردوو ره گهزی نیرومی بوو، که بریتی بوو له کۆیله و کهنیزهکی رۆمی و نهرمهنی و بهجناکی و خهزهری و سقله بی. (۷۱۷)

پیتوهندیه بازرگانیه کانی کورد له گهڙ هیتزه کانی دهووبه ریدا بهو پنگایانه دا تیده په پین که به میرنشینه کوردیه کانه ره به سترابونه ره که هه ندیکیان ده گه یشتنه نیوچه کانی (طبرستان و خوراسان) و گه لئ شوینی دیکه له خۆره لات، هه ندئ له هه نارده کانی شیان ده گه یشتنه موسل و عیراق و شام و گه لئ نیوچه ی دیکه، بهو رینگه و بانانه دا که میرنشینه کوردیه کانی به سه رجه م نیوچه کانی تره وه ده به سته وه، ته م پیتوهندیه بازرگانیانه ه له گهڙ هیتزه کانی دراوسی و دهووبه ری میرنشینه کوردیه کاندای بوو به هۆی گه شه پیتدان و قول بوونه وه ی پیتوهندیه توندوتۆله کانی نیوانیان که خۆی له سیاسه تی دیبلۆماسیدا ده بینیه وه له پیناو پاراستنی ئابووریه کانی نیوچه که دا، که دیاره پیتوستی بهو جۆره پیتوهندیانه هه بووه بۆ درێژدان به دیبلۆماسیه تی بازرگانی بۆ کورد له و ماوه یه دا.

به لام سه بهارت بهو کالای بازرگانیانه ی بۆ نیوچه وه هه ریمه کانی کورد هه ارده ده هیندران زۆر که مته بوو به به راورد له گهڙ ته و کالایانه ی که ده نیردرانه ده ره وه. نه وه ه

---

* کۆیله (الرقیق - العبید): په یوه سته به پرۆسه یه که ته یایدا مرۆفیک ده بیته مولکی مرۆفیکی تر، خاوه ن کۆیله ده بیته خاوه نی هه موو تواناکانی کۆیله که ی ماددی و مه عه نوی و کۆیله ه جگه له هه ندئ مافی زۆر سه ره تایی هه یج مافیکی نه جگه له و مافی که خاوه نه که ی پینی ده دات، هه رچه نه له شارستانیه تی که وه بۆ شارستانیه تی که تر هه ندئ جیاوازی ده دات وه ک یۆنانی، پۆمانی، قیسری، عیراق، ئیسلام، بۆ ژانیاری زیاتر به وانه: (عبدالله ناصح علوان: نظام الرقی فی الاسلام، دار السلام للطباعة والنشر والتوزیع والترجمة، د. ت، ۲۰۰۲؛ عبدالسلام الترمانی: الرقی ماضیه وحاضره، سلسله عالم المعرفه، الکویت، ۱۹۷۹؛ احمد شفیق باشا: الرقی فی الاسلام، تر: احمد زکی، مطبعة بولاق، مصر، د. ت. (۷۱۷) مؤلف مجهول: س. پ، ۱۱۹.

جەخت کردنەویە کە لەسەر تۆکمەیی و سەلامەتی ئابووری کورد و ولاتەکیان، چونکە هەناردەکانیان زۆر زیاتر بوو لە هاوردهکانیان.

ئاشکرایە ئەو بازرگانانە کالۆ کە لوپەل و بەرھەمەکانی نیتوچە کەمی خۆیان بۆ ولاتان و ھەرتەمەکانی دیکە بارده کرد، ھەروا بە دەستی بەتالّ نەدە گەرانەو بۆ نیتوچەکانی خۆیان بە بێ کالۆ کە لوپەل، بە لکو جۆرەھا کە لوپەلیان لە گەڤ خۆیاندا دەھیتا کە لە نیتوچەکانی خۆیاندا ئەو بەرھەم و بابەتەنە بوون ئەمەش جەخت لەسەر پتەویی پیتوھندیە بازرگانەکان و دیپلۆماسییەکانی نیتوان مێرنشینە کوردیەکان و ولاتان و ھیتەکانی دەرووبەریان دەکاتەو، بوونی چەندین بازاری گەورە و چەندین مەلپەندی ئالۆگۆپی کالۆ بازرگانەکان جەخت کردنەویە لەسەر پادەیی بالۆی جموجۆڤ و بزوتنەوێ بازرگانێ لەسنووری مێرنشینە کوردیەکان و شارو نیتوچەکانیدا، لە بەناویانگرتین ئەو بازارانەش بازاری (الکرکی) ^(٧١٨) بوو، لە نیتوچەیی (باب الأکراد) لەشاری (برذعة) لە ھەرمی ئاران، کە بازاریکی بازرگانێ گەورەییە پووبەرە کەمی فرسەختیک بە فرسەختیکە (واتە ٣٦کم)ە، ^(٧١٩) ھەموو پۆژانی یەک شەمان خەڤک و بازرگانان لە سەرجم گۆشە و کەناریکەو پوویان تیتە کرد تەنانەت لە عیتراقیشەو، تاوای لیھات پۆژی یەک شەممە لەو نیتوچەییە بە پۆژی (الکرکی) ^(٧٢٠) دەناسرا، ھەروەک چۆن ئەوسا لە زۆریە بازاری ھەمیشەییەکانی خۆرھەلات بەو شیتوہییە بوو. ھەر بازاری پۆژیکی دیاریکراوی لە ھەفتەدا ھەبوو، بۆ نمایشکردن و فرۆشتنی کالاکانیان، کە ئاریشم و پۆشاک و جلوبەرگی لێ دەفرۆشرا، ^(٧٢١) دیاریبوو ئەو بازارانە لە ولاتان و

(٧١٨) لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ٢١٢.

(٧١٩) الأصطخري: المسالك والمعالم، ١١٣: ابن حوقل: س. پ، ٢٩١.

(٧٢٠) نعيم زكي فهمي: طرق التجارة الدولية، ٢٨١.

(٧٢١) المقدسي: س. پ، ٢٨٠.

نیوچه جیواوزه کانه وه داهاتی باشیان ده ست ده کهوت، چونکه خه لک له هه موو گو شه و که ناریکه وه پرویان تی ده کرد. ^(۷۲۲)

ناشکرایه نهو بازارانه له پرووی په یوه ستبونی راسته و خوی به بازارگانیه وه بایه خینکی گه وری نابوریان هه بوو، چونکه شوینی ساغکردنه وهی کالار به ره مه کان بوون، شاره کان وهک بازاریکی گه وریه و ابوون چندین گوند به چوارده وری نهو شارانه هه بوون، گوندنشینه کان ده هاتنه نهو شارانه و له بازاره کانیدا هم به ره مه کانی خویان تیدا ساغ ده کرده وه و هه میش پیداو رسته کانی خویان له کالار و که لوپه له پتویسته کان لی ده کری. ^(۷۲۳) بازاره کانی شاری ورمی له زوریه ی کاته کانی سال چالاک و به فروخت بوون، مامه له بازارگانیه کان وه ها وه سف کراون که "پوقازان فروختی زور و ده سکه وتی زور و پر خیرویتر" ^(۷۲۴) و له بازاره به ناوبانگه کانی که له هه موو لایه که وه بازارگانان پرویان تیده کرد، بازاری (کورسره) که ده که وته نیوان نه رده بیل و مه راغه له تازه ریجان، که بازارگانان له هه موو مانگینکدا سالانه ناماده ی نهو بازاره ده بوون، و جوره ها کالار شه کیان له گه ل خویاندا ده هینا بق فروشتن و ساغکردنه ویان، (ابن حوقل) له و بازاره دا، نامیری زرد دروستکردنی (آلة الصفر) بینیه که له عیراقه وه هینا بوویان، نه مه و جگه له خشلی زیر و زیو. ^(۷۲۵)

له بازاره به ناوبانگه کانی میرنشینی مهروانی، بازاری (حه ریر - البز) له میافارقین بوو، ^(۷۲۶) جگه له گه لی بازاری گه وریه دیکه هه ردوو میرنشینی (حسنویه و عنازی) دا هه بوون که به روپومی هه ریمه کانی تیدا ساغ ده کرایه وه.

---

(۷۲۲) القزوینی: ثار، ۵۱۲: لحمیری: الروض المعطار، ۸۷.

(۷۲۳) عبدالعزیز الدوری: تاریخ العراق الاقتصادي، ۱۳۳.

(۷۲۴) ابن حوقل: صورة الأرض، ۲۸۹.

(۷۲۵) ابن حوقل: هـ، ۳۰۱.

(۷۲۶) الفارقی: تاریخه، ۶۶.

نهو بازارپانهی که باسامنکرد تنهها بازاری لوکالی نه‌بوون و به‌س، به‌لکو کالا و شمه‌ک و به‌روبوومه‌کانی گه‌لی شار و نیوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریان بۆ ده‌هات چ له ولاته نیسلامیه‌کانه‌وه و چ له نیوچه‌کانی که نیسلام نه‌بوون، نه‌مه‌ش وایکردبوو که بی‌وونه بازاریکی گرنگ که چالاکیه بازرگانیه‌کانی به‌شیتویه‌کی فراوان تیندا نه‌نجام ده‌درا، تنانته میژوونووسه‌کانیش به‌بایه‌خه‌وه باسیان لهو بازارپانه کردوه. سه‌ره‌پای نه‌واندی باسامنکرد، میر (بدر بن حسویه) فه‌رمانیدا به‌درووستکردنی بازاریک بۆ فرۆشتنی به‌روبوومه‌کان، (الروذراوری) ده‌لی: "بازاریکی گشتگیری دروستکرد که سه‌رجه‌م نه‌و شتانه‌ی تیندا بفرۆشریت که له ولاتان ده‌فرۆشریت و هه‌رچی پیوستیه‌کانی خه‌لک هه‌بوو له‌و بازارپادا به‌هه‌رزانه‌ترین نرخ ده‌سته‌به‌ری کرد..."^(٧٢٧)

په‌نگه‌یه‌که‌م شتیک که به‌رچاری (البلدانی) که‌وتیته له‌میانه‌ی گه‌رانه‌کانیدا به‌ناو شاره‌کاندا بازارپه‌کان بوینیته، که خه‌لکیکی زۆر سه‌ره‌قالی کپینی پینداویستیه‌کانن، هه‌رکاتیک بازارپه‌کان ئاوه‌دان بووین نرخیش گونجاو بوون، نه‌وه به‌لگه‌ی به‌هیزی نابووری نه‌و شاره و بوژانده‌وه‌ی بازرگانیه‌ تینیدا.

شارتشینه‌کان و به‌تاییه‌ت (المقدسی) ده‌ریاره‌ی سروشتی بازارپه‌کان له‌شاره‌کاندا ده‌لین ناوه‌ندیکی زیندووی گرنگه و به‌چه‌ندین وتوه زاراوه‌ی جۆراوجۆر ناویان بردوه که هه‌ر یه‌کیکیان ده‌لاله‌تیکی تاییه‌تی هه‌یه، وه‌ک: ((زۆر^(٧٢٨)، مه‌زن^(٧٢٩)، جوان^(٧٣٠)، باش^(٧٣١)، گه‌وره^(٧٣٢)...)).

---

(٧٢٧) ذیل تجارب الأمم، ٣/٢٩٠.
 (٧٢٨) یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٧/١٦٤.
 (٧٢٩) الاصلطخری: المسالك و الممالك، ٧٦.
 (٧٣٠) ناصر خسرو: سفرنامه، ٧.
 (٧٣١) یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٢/٤٥٥.
 (٧٣٢) یاقوت الحموی: ه_س، ٢/٢٥٩.

له سەرچاوه كاندا هەندئى ناماژە هەيە دەرساڤە، هاوردەى و لاٲتان و مېرنشېنە كوردىە كان بۆ هەندئى كالاو بەروبومە كان له شاران و نىوچە كانى دەوروبەر، بۆ نمونە هەردوو مېرنشېنى (الحسنويه و العنازيه) له خۆزئاواى هەرتىمى چياكانى دەوروبەر شەك و بەروبومە كانيان نىستىراد دەكرد. ئەو كالاو بەرھەمانە له شارى ئەسفەھانەو، نىستىراد دەكران: "عەتابى و ئاورىشم و پۆشاكى حەرير و لۆكە"،^(٧٣٣) هەروەها ناماژەيەكى مېژووبى هەيە بۆ هېنانى (زەيت) له شارى كوفەو بۆ شارى حولوان.^(٧٣٤) و ئەم نىوچەيە پششى بە شەكرى هەرتىمى خۆزستان بەستبوو كە دەكەوتتە باشووربەو، و له شارى (جندىشاپور)و، شەكرىان دەهېنا كە ئەو شارە بە بەرھەمھېنانى شەكر بەناوبانگ بوو.^(٧٣٥)

له نىوچە و هەرتەمە كانى ترەو هەندئى كالاو بەرھەم بۆ هەردوو مېرنشېنى (الروادية و الشدادية) دەهېندران (أستىراد) دەكران، له نىوچەى نازەربىجانەو، لۆكە و پۆشاكى (المنيره و الأبراد و الأكسية) له شارى (الرى).^(٧٣٦) نىستىراد دەكران، و تىپراى ئەوەى كە ئاورىشم و كوتال لەو مېرنشېنانە هەبوو، كەچى لۆكە و هەندئى پۆشاك نىستىراد دەكران، پىندەچوو كە بەشى پىنداوىستى دانىشتوانە كەى نە كەردبىت.

دەتوانىن قسە كانى (ابن حوقل) بكەينە بەلگە، سەبارەت بە بازاڤى (كورسەر) له نازەربىجان، كە هاوردە كانى ئەو نىوچەيە فرەجۆر بوون، هەموو جۆرە كالاو بەرھەمىكى له نىوچە نزيكە كان و دوورە كانەو هاوردو، ئەو دەلئى واتە (ابن حوقل) پووبەرى بازاڤە كە نزيكەى سئ فرسەخ دەبىت واتە دەوروبەرى (١٨) كم، كە سپرە له خەلك و له بازرگانان و كالاو كەلوپەلى بازرگانى وەك (ئاورىشم و بۆن و مافور و شەكى سەراچى و چەك و تفاقى جەنگى و جۆرەها و لاخ و گەلئى شتى تر)، له گەلئى

(٧٣٣) ابن حوقل: صورة الأرض، ٣٩.

(٧٣٤) ابن ندیم: الفهرست، ٣٢؛ ابن خلکان: وفيات، ٢١٦/٢.

(٧٣٥) المقدسي: احسن التقاسيم، ٤٠٨.

(٧٣٦) الأصبخري: المسالك والممالك، ٢١٠؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٢٢.

نیوچه و هدریمه کانهوه خه لک و بازارگانان لهو بازارپه دا کۆده بونسهوه، وهك خه لکی یه مهن و میسر و عیراق و مه غریب و شام و خۆراسان،^(۷۳۷) بازارگانانی نهو نیوچانه بۆ بازارگانی دههاتنه نازهریجان، بیگومان نهوانیش له گه ل خۆیاندا، گه لی جۆر له کالآ و بهرهمی ولاته کانی خۆیان دههیتنا و لهوی دهیانفروشت له گه رانه وهشیاندا کالآی نهو نیوچه یه یان بۆ ولاته کانی خۆیان دهبردهوه.

وادیار بوو له شاری (باب الأبواب) له جرجانهوه (القمان) دههیترا که بههوی به لهم و کهشتی به دهریای خه زهردا ده گه یشتنه نهو شاره، به لام دانیشتوانی (ناران) خورمایان له به سهروه دههیتناو، له هیندیشهوه شمشیری جۆری نایابیان نیستیراد ده کرد جگه له مۆم و ههنگوین و فهروو.^(۷۳۸)

میرنشینى مهروانى هه ندی کالآ و بهروبوومی له شام و موصل نیستیراد ده کرد، تاماژه یه کی میژوویی هه یه بۆ نیستیراد کردنی (خام) بۆ میافارقین له لایهن یه کینک له بازارگانانهوه که قازانجیکی زۆری لی به دهست هیتنا.^(۷۳۹)

(ناصر خسرو) ی گه ریده، ده لسی، "بازرگانانی دیاربه کر ده چوون بۆ شاری هه له ب"^(۷۴۰) بۆ بازارگانی، نهو شاره به بهرهمه هیتنایی سابوون به ناوبانگ بوو،^(۷۴۱) سابوونی بۆ هه ریمی دیاربه کر ده نارد، له ویشهوه به رهو بازارپه کانی به ری ده کرا. به لام سه بارت به شاری (أریل) بۆ نه وهی له وی بیفرۆشن.^(۷۴۲)

بیگومان نهو بازارپانهی له شاره کوردیه کاندای گه شه یانکرد، له نه نجامی نهو بیتشکه وتنه بوو که ژیانى نابووری له ژیر سایه ی فه رمانه پوایان و میه کورده کان

(۷۳۷) صورة الأرض، ۳۰۱.

(۷۳۸) ابن رسته: الأعلاق النفیسة، ۱۴۳.

(۷۳۹) الفارقی: تاریخه، ۱۶۶-۱۶۷.

(۷۴۰) سفرنامه، ۱۰.

(۷۴۱) Lapiduse: Ira Marvin. Muslim Citics in the later middle ages, Harvad University press, (U. S. A: ۱۹۶۷), P.۳۳.

(۷۴۲) ابن المستوفی: تاریخ اریل، ۳۷۸.

به‌خۆیه‌وه بیینی، بۆ نمونه له‌ناویاندا میر (بدر بن حسنویه) بوو، که چه‌ند پێشویینیکی بازرگانی گرتە بەر، وه‌ك درووستکردنی چه‌ند بازاڕیکی گشتی و هیتانی کالۆ که‌لوپه‌لی جۆراوجۆر بۆ شه‌و بازاڕانه، و له‌ هه‌موویان گرنگتر شه‌و بوو که پێشینه‌ی (سلفه‌) دا به‌ جوتیار و که‌سانی تریش، بۆ شه‌وی له‌ بازاڕه‌کاندا بۆ پێداویستیه‌کانی خۆیان خه‌رجی بکه‌ن، که‌ شه‌ه‌ش به‌ قازانج و داها‌ت ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ خه‌زینه‌ی میرنشینه‌ که‌ که‌ دواتر بۆ پرۆژه‌کانی نابووری و ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ جارێکی دیکه‌ خه‌رج ده‌کرپه‌ته‌وه‌. (٧٤٣)

ناشکرایه‌ که‌ ولاتی کورد به‌ زۆری خێروپێر و سه‌رچاره‌کانی داها‌ت ناسراوه‌ که‌ بۆ‌ته‌ هۆی به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی بژێوی دانیش‌توانه‌که‌ی و نزمبوونه‌وه‌ی نرخ له‌ بازاڕه‌کانیدا. ئەم دیاره‌یه‌ش بازرگانانی به‌کیش کرد بۆ هه‌رێم و نیوچه‌ کوردیه‌کان بۆ ته‌نجامدانی کاروباری بازرگانی، که‌ شه‌ه‌ش به‌ ده‌وری خۆی فاکتسه‌ریک بوو بۆ پته‌وه‌کردن و قۆلبوونه‌وه‌ی پتوهندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان له‌ نێوان هێزه‌کانی ده‌وروبه‌ر و میرنشینه‌ کوردیه‌کان له‌ زۆریه‌ی کاته‌کاندا.

به‌م شێوه‌یه‌ شه‌و ولاته‌ بوو به‌ مه‌لبه‌ندیکی گه‌وره‌ی بازرگانی، و هه‌روه‌ها هه‌لکه‌وته‌ی شوینه‌که‌شی کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌وه‌ی که‌ بیته‌ پرديکی پتوهندی له‌ نێوان خۆره‌لات و خۆرناوا و بیته‌ بازاڕیکیش بۆ مامه‌ته‌ و ئالوگۆری بازرگانی له‌ نێوان ده‌وله‌تان و میرنشینه‌ کوردیه‌کان له‌لایه‌ک و له‌ نێوان هێزه‌ سیاسیه‌کانی نیوچه‌ که‌ له‌لایه‌کی تروه‌. ئەم بارودۆخه‌ بۆ ماوه‌ی چه‌ندین ساڵ به‌رده‌وام بوو تا بزوتنه‌وه‌ی دۆزینه‌وه‌ جوگرافیه‌کان ده‌ستی پێکرد له‌ کۆتایی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست و سه‌ره‌تای سه‌رده‌می نوێدا کاتی‌ک مه‌لبه‌ندی بازرگانی جیهانی له‌ ده‌ریای ناوه‌راسته‌وه‌ گوێزرایه‌وه‌ بۆ ئوقیانوسی ته‌له‌سی، و که‌وته‌وه‌ی ده‌ره‌ته‌نجامی مه‌ترسیدار

---

(٧٤٣) محمد امین زکی: خولاصه‌یه‌کی تاریخی، ٦٨/٢-٧٠.

لیتی، به هه‌حالی تا ئه‌و کاته‌ش خۆ‌هه‌لاتی ئیسلامی ناوه‌ندی سه‌نگی بازرگانی جیهانی بوو.

ئهو هه‌جوله بازرگانیه، هه‌جولتیکی گونجاو ده‌خوازیت له‌هه‌واری پینه‌ندیه دیپلۆماتییه‌کان به‌و ریکه‌ستنی مامه‌له بازرگانیه‌کان و چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر گه‌رگه‌فتیک که سه‌ره‌له‌ده‌ات. له‌م روه‌شه‌وه بوونی نوینه‌رایه‌تی دیپلۆماتی نالۆگه‌ری سه‌فیر و نیه‌ده‌ر و په‌یامه‌ فه‌رمیه‌کان هه‌نگاوێکی سه‌روشتی و ئاراسته‌یه‌کی باشه، بوونی گه‌فتوگۆ و دانوستان له‌ نیوان لایه‌نه دیاریکه‌راوه‌کاندا دووباره مه‌سه‌له‌یه‌کی پیه‌سته که ره‌نگه چه‌ندین په‌یماننامه و په‌رۆتۆکه‌لی بازرگانی لی بکه‌وێته‌وه.

پدیونندی بازارگانی کورد له گهڙ ولاتی شامدا

پدیونندیه بازارگانیه کان له سهره تادا تنها له گهڙ شاره کانی کوردستانی باکوردا بوو، به شیتویهک بازارگانه کانی شام ده چونه شاره کانی (نصیبین و نازن) و جموجۆلی بازارگانی له بازاره کانیاندا گه شهی کردبوو و ئالوگۆری بازارگانی نه بجامده درا. شاری نسهیبین نمونه یهک بوو بژ ناوه ندیکی بازارگانی نیتوان پۆژه لاتی و پۆژئاوا. (٧٤٤) به لام شاری نازن بازارگانه کانی ولاتی شام روویان تیده کرد و نه ویش بیوه نیتوه ندیکی بازارگانی گرنگ و پینگه یشتنی بازارگانه کان و گۆرینه وهی شه که کان. (٧٤٥)

پیتوهندیه بازارگانیه کان له شاری حه له بدا توندوتۆژ بوو نه ویش به هۆی شوپینگه که یه وه که که وتبووه سهر شارپینگه ی سهره کی نیتوان ولاتی شام و ههریمی جدزیره ههر نه وه کارهش بوو شاری حه له بی کردبووه شاریکی گه و ره و ناوه ندیکی گرنگ، (٧٤٦) و کاریگه ری کاروانه بازارگانیه گه و ره کان که به پۆژه لاته وه ده هاتن. له و شارانه دا بریکاره بازارگانیه کان هه بوون له ولاتی کوردان و هند و فارسدا. (٧٤٧) ده قه میژوویه کان ئامازه به بوونی پیتوهندیه کی بازارگانی به هیتز ده که ن له گهڙ شاری

---

(٧٤٤) ف. هاید: تاریخ التجارة في الشرق الادنى في العصور الوسطى، تر. احمد محمد رضا،

الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٥، ٥٩/١.

(٧٤٥) ه-س، ٦١/١.

(٧٤٦) ابو الفداء: تقويم البلدان، ٢٦٧.

(٧٤٧) محمد كرد علی: خطط الشام، دار العلم للملايين، بيروت، ١٩٧٠، ج ٤/ص ٢٤٧.

حه له بدا. ^(٧٤٨) سه ره رای گرنگی شاری دیمه شق وه کو نیوه ندیکه بازارگانی و بازارپنکی دهوله مه ند بژ بازارگانه کانی شاره کوردیه کان، چونکه گرنگترین شاره کانی ولاتی شام بوو له و کاته دا و بازاره کان لیوان لیتو بوو له به ربوومه چاکه کانی نه و جولنه پیشه سازه بوو به هوی گزینی شاره که بژ ناوه ندیکه بازارگانی گرنگ و ناردنه دهره وهی شه که کان. ^(٧٤٩) سه رچاوه میژوویه کان جهخت له سه ربوونی نه و پیوه ندیه توندوتولهی نیوان ولاتی کوردان و شاری دیمه شق ده کاته وه. ^(٧٥٠)

نه و پیوه ندیه بازارگانهی نیوان ولاتی کورد و ولاتی شام نه نجامیکه مه زنی هه بوو سودیکه زوری به بوژاندنه وهی بزوتنه وهی بازارگانی دا. ناماژه میژوویسه کان باس له گه ورهیی نه و کاروانه بازارگانیانه ده که ن که قولی پیوه ندیه بازارگانه کانی نیوان دوو ولات ده سه لمیتیت (ابن العبري) میژوونووس نه وه مان بژ ده گیتیره که کاروانه کان له سنجاره وه پروه و ولاتی شام ده ریشتن و پتر له چوار سه ده و هفتا بازارگانی تیدا بوو له نیوه راستی سه دهی پینجه می کوجیدا (١١ز) ^(٧٥١) له کاتیکدا ده بینین کاروانی له وه گه وره تر له شاری (ماردین) وه رووه و ولاتی شام به ربی ده که وی که (٩٠٠) بازارگانی تیدا بووه. ^(٧٥٢)

---

(٧٤٨) ناصر خسرو: س. پ، ٥٥؛ ابن الشحنة: الدر المنتخب في تاريخ مملكة حلب، وقف علی طبعه و علق حواشیه بیوسف بن الیاس سرکيس الدمشقي، المطبعة الكاثوليكية، بیروت، ١٩٠٩، ٢٥٤.

(٧٤٩) (ابن حوقل: صورة الأرض، ١٦١ بياقوت الحموي: معجم البلدان، ٣٠٨/٤.

(٧٥٠) الذهبي: العبر، ٣١٠/٥؛ القلطي: (انباہ الرواة علی انباہ النحاة: تحد: محمد (بو الفضل ابراهيم، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ١٩٥٢، ٢٠٢/٢٨١.

(٧٥١) تاريخ الزمان، ٢٨٢.

(٧٥٢) العمري: منهل الاولياء، ١٢٩.

پیتوهندی بازرگانی له گه‌ل (چین) دا

ولاتی چین ولاتیکی ده‌له‌مه‌ند بوو به به‌روبوومه‌کان،^(۷۵۳) و زۆر له‌و شه‌ک و به‌روبوومه‌نه‌ی دروست ده‌کرد که داواکاریه‌کی جیهانی له‌سه‌ر بوو به‌تاییه‌تی ناویشمی چینی که له‌ سه‌ده‌کانی نیوه‌راستدا نیوبانگیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌ولاتی کوردان و عی‌سراق و ئی‌سران و ده‌له‌ته‌تی بیته‌نته‌ و ولاتی شام و هه‌روه‌ها ئه‌روپاش.^(۷۵۴) بازرگانه‌کانیش ئه‌و کالایانه‌یان له‌ چینه‌وه‌ ده‌برده‌ ئه‌و ولاتانه.^(۷۵۵)

به‌روبووم و شه‌که‌ پۆژه‌له‌تیه‌کان جۆراوجۆر بوون و نیوبانگی چاکی و ورده‌کاری له‌ دروستکردنیدا هه‌بوو به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌ چینه‌وه‌ ده‌هاتن و ده‌گه‌یه‌نرانه‌ ولاتانی خیلانه‌تی ئیسلامی و هه‌ندی‌ک ده‌له‌تانی جیهانی پیشکه‌وتوو.^(۷۵۶) شاره‌ کورده‌کانیش پۆلتیکی کاریگه‌ر و گرنگیان هه‌بوو له‌ تینه‌په‌ربوونی ئه‌و کالایانه‌ی له‌ چینه‌وه‌ رووه‌ و ته‌رابزونی بیته‌نته‌ ده‌رویشتن، ئه‌و پیتوه‌ندیه‌ بازرگانه‌ش هۆی زۆری هه‌نارده‌ و هه‌ارده‌وه‌ له‌ سه‌ده‌کانی چواره‌م و پینجه‌می کۆچیدا (۱۰-۱۱ز) به‌ هیز کرابه.^(۷۵۷)

---

(۷۵۳) عبدالعظیم رضائی: گنجینه‌ تاریخ ایران، انتشارات اطلس، تهران، ۱۳۷۸، ۱۱/۳۸۷.

(۷۵۴) الیعقوبی: تاریخه، ۱/۱۵۷.

(۷۵۵) عبدالعظیم رضائی: گنجینه، ۱۱/۳۸۷.

(۷۵۶) المسعودی: مروج الذهب، ۱/۱۴۶.

(۷۵۷) شاکر مصطفی: س-پ، ۲/۴۳۸.

پتوهندی بازارگانی له گهڻ میسر دا

پتوهندی بازارگانی نیتوان کوردستان و میسر بههزی زۆری هه نارد و هاوردوه له نیتوان ته و دوو ولاته دا و له پرتگهی بازارگانی راسته و خۆی نیتوانیان هه پته بوو. (٧٥٨)

یا خود له پرتگهی بهستنی پرتگه و تننامه ی بازارگانی هه وهك له نیتوان مین نشینی مهروانی و دهولهتی فاقمیدا له میسر ده بینریت. (٧٥٩) لهو پرتگه یه شه وه بازارگانه كان ببونه خاوهنی سهروهت و سامانیکی زۆر. (٧٦٠) میسر به خیترو بیتریکی زۆر و بهروبومی چاك و تایبه تمه ند ناسرابوو (المقدسی) باس له بازاره گه وه كان و نیتوه نده بازارگانیه كانی ده كات. (٧٦١)

---

(٧٥٨) القلقشندی: صبح الأعشى، ٩١/٤، المقریزی: السلوك، ٣/٣٥٤.

(٧٥٩) عبدالرقيب يوسف: س-پ، ٢/٢٢٩.

(٧٦٠) ادم متز: س. پ، ٢/٣١٦.

(٧٦١) احسن التقاسیم، ١٦٧..

ئەو بەلگانەى فراوانى پەھەندى ئالوگۆپى بازارگانى دەسەلمىنن

كۆمەلنىك بەلگە ھەن گومانەكان دەپۆيىننەو لەبەرامبەر بايەخ و گرنىگىدانى كورد بە پپۆسەى بازارگانى ئەگەل ھىزەكانى دەوروبەرىدا و باشتىن بەلگەش بۆ تىنگەيشتنى كورد لە بەرژەوندىيە ئابورىيەكان و سوودى بازارگانى كردن لەگەل ئەو ھىزانەدا و لە كاتىكدا كە دەبوو لە گۆرەپانى جەنگدا پووبەروويان بىنەو، ئەو ھوجولە بازارگانىسە بوو كە لە لەسەرەتاي سەدەى چوارەمى كۆچىدا بەغدا بەرپۆيە دەچوو كە ئەو كاتە پووبەرووى ھەندى گرفت و تەنگرەى دارايى پووبۆو بەيە دەولەت ناچار بوو بۆ داينىكردنى خەرجى نازوقەى سوپاكەى، باجى دەرامەت بختە سەر بازارگانان و چىنەكانى دىكە لە خەلكى بەغدا، بەمەش خەلكى دووچارى زىيانىكى زۆر بوون و پووبەرووى تەنگرەيەكى دارايى گەورە بوونەو، ئەمەش واى كرد بازارگانان بەغدا جىبھىلن و پووبەكەنە نىوچەكانى دىكە، ئەمەش بەرپادەيەكى زۆر ھاتنى كالار كەلوپەلى بازارگانى كەمكردەو. (٧٦٢)

بازارگانى دەرەكى گرنىگى زۆرى ھەبوو بۆ سەرجم ولاتان، بە جىاوازى پادەى تەكنىك لەو ولاتانەدا، بەلام ئەو گرنىگىە لە ولاتىكەو بۆ يەكىكى دىكە دەگۆرپت، گرنىگىە كەش لە ھوجول و چالاكىيە ئابورىيەكاندا خۆى دەبىننەو، ئەوئىش بە زىادكردنى داھاتى تاك و لەوئىشەو بەرزبوونەو بەكارھىنانى گشتى و پادەى تەندرووستى و پۆشنىرى.

پىشكەوتنى بازارگانى دەرەكى بەكۆمەلنىك ھۆكارەو گرىدەران، لەوانەش بەرزبوونەو پادەى گوزەران و كارناسانى گواستەو و ھاتوچۆى دەرەكى ھەرەوھا پىشكەوتنى خىزانى ئابورى.. سەرەپاى ئاشتى و ئاسايش و ئارامى نىوان دەولەتان، چونكە لە زۆرىيە ھالەتەكاندا بازارگانى دەرەكى لەژىر كارىگەرى گپوگرفت و كىشەو

مەملەتئىكەنى نىۋان دەۋلەتەن تەنكەزە سىياسىيە كاندايە. ^(۷۶۳) چۈنكى ھەمۇ دەۋلەتەن تىك ھەرچەندە سىستىمى سىياسى چاك و لەبارىتت و پلەي گەشەو پىشكەوتنى ئابورىيە كەي چاك بىت ناتوانىت لە گۆشە دىدى ئابورىدا بىت و دابراۋىتت لە ولاتانى دى، چۈنكى ئەستەمە دەۋلەتەن تىك بتوانىت سەرچەم پىداۋىستىيە كانى خۇي بەرھەم بەيىنىت لە شەك و بەرھەمى خاۋ و خۇراكىيە كان لەرۋى ئابورى و كشتوكالى و. ھەتدە، لە بەر ھىندەش دەيىن دەۋلەتەن پىنۋەدى بەيە كەو دەبەستى ئەۋىش لە رىنگەي ھارودە ھەناردە. ^(۷۶۴) ئەو پىنۋەدىيە بازىرگانىش لە گواستەنەۋى شەك و بەرۋوبومە خاۋ و سەرەتايىيە كان و خواردەمەنى و كشتوكالى و پىشەسازىدا خۇي دەنۋىسى كە لە رىنگەي سنورى ولاتىكەۋە بە ولاتانى ترەۋە ئەنجام دەدرىن.

كوردستانىش لە رىنگەي چالاکى و جوجۇلى دانىشتوانە كەيەۋە و گرنىگىدانىيان بەسەرچەم سەرچاۋە كانى بەرھەمەننەن، بەتايىيەتى بازىرگانى كە خەلەكە كەي ئەنجامى داۋە پىشكەوتن. گەشەيەكى ئابورى بەرچاۋى بەخۇيەۋە دىۋە. كۆمەلەك فاكىر لەپشت ئەو كارەۋە ھەبۋە لە وانەي شوپنە جوگرافىيە كەي سۋە كە دەسكەوتىكى گەۋرەي پىبەخىشۋە بە تايىيەتى لە بازىرگانى ترانزىتدا لە نىۋان رۆژھەلات و رۆژئاۋادا، ھۆكارىكى دىكە بۋونى رىنگەي گواستەنەۋى چاك و شىۋازە كانى گواستەنەۋى ھەرزان و بلاۋبۋونەۋى ئارامى و ئاسايش بە درىژاۋى رىنگە بازىرگانىيە كان كە ھاندەرى فراۋانبۋونى بازىرگانى بۋو لە نىۋان ناۋەندە بازىرگانىيە كان لە ناخۇ و ناۋەندە بازىرگانىيە دەرەكە كان. كوردستان بەھوكى شوپنەگەي جوگرافى لە كۆنەۋە ھەتا ئىستە لەو ولاتانەيە كە گرنىكى زۆرى داۋە بە كاروبارە بازىرگانىيە كان كە لە دىر زەمانەۋە ناۋەندىكى بازىرگانى جىھانى بۋو. ھەرۋەھا لە سەدە كانى نىۋەراستىشدا گەشەيەكى گەۋرەي بازىرگانى بە خۇيەۋە دىۋە. كوردستان سودىكى زۆرى لە بازىرگانى دەرەكى

(۷۶۳) سعدي علي غالب: جغرافية النقل والتجارة، بغداد، ۱۹۸۷، ۶۹۲-۶۹۳.

(۷۶۴) احمد حبيب رسول: النقل والتجارة الدولية، ساعدت جامعة بغداد في النشر، مطبعة الحوادث، بغداد، ۱۹۸۱، ۱۳۲.

وهرگرتوه، ههروه كو ئابووری ناس (ستیقان ماکس) ده‌لیت: "کاتیک ده‌وله تیک بازرگانی ده‌ره‌کی نه‌نجام‌ده‌دات دوو تاییه‌تمندی هه‌یه، له‌لایه‌که‌وه خوش‌گوزهرانی ئابووری لی‌ده‌که‌ویته‌وه و له‌لایه‌کی تریشه‌وه ده‌سکه‌وتی به‌ره‌مه‌هیتانی ده‌بیت".^(٧٦٥)

ئه‌وه ده‌سکه‌وته ئابووریانه‌ش له‌رینگه‌ی پێوه‌ندیه ئابووریه توندوتۆله‌کانی نیتوان شاره‌ کوردیه‌کان به‌ هه‌ریم و ولاته‌ دراوسێ‌کانه‌وه بووه به‌ تاییه‌تی به‌ حوکمی شویتنگه‌ی جوگرافی شاره‌کانی که‌ ده‌که‌ونه نیتوان رینگه‌ بازرگانه‌ گرنگه‌کانی نیتوان پۆژه‌لات و پۆژئاواوه.^(٧٦٦) ئه‌مه‌و سه‌ره‌رای نزیکه‌ی شوینه‌که‌ی له‌ پیتته‌ختی خیلافه‌تی عه‌بباسیه‌وه که‌ گرنگترین ناوه‌ندی جوگرافی بووه له‌و کاته‌دا و سه‌رجه‌م به‌روبوومه‌کانی ولاتانی نزیک و دووری تیدا کۆده‌بووه‌وه.^(٧٦٧) زۆریه‌ی جار بازرگانه‌کان هه‌ولیان ده‌دا خۆیان بجه‌نه‌ژیر چاودیری و پاراستنی ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌وه ولاته‌ی بازرگانیان تیدا ده‌کرد و پێوه‌ندی توندوتۆلیان له‌گه‌لیاندا هه‌بووه ئه‌وه په‌یوه‌ندیه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای سوودی هاوبه‌ش بووه. ده‌توانین ئه‌وه کاره‌ش له‌دوای هاتنی بوه‌یهیه‌کان ببینین که‌ هاتنه‌ عێراق و له‌ سالی (٣٣٤ک/٢٩٤٥ز)دا به‌ غه‌دادیان داگیر کرد و بازرگانه‌ کورده‌کان پێوه‌ندیه‌کی توندوتۆلیان له‌گه‌لیاندا هه‌بوو چونکه‌ هه‌ستیان به‌وه کردبوو که‌ گه‌شده‌ی بازرگانی له‌ ناویه‌کدا له‌رینگه‌ی به‌ستنی پێوه‌ندی چاک و توندوتۆله‌وه ده‌بیت له‌گه‌ڵ بازرگانه‌ کورده‌کاندا.^(٧٦٨) به‌تاییه‌تی کاتیک هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین که‌ بازرگانه‌ کورده‌کان ده‌سه‌لات و ده‌ستیکی درێژیان هه‌بوو له‌ به‌پێوه‌بردنی پێوه‌ندیه‌ بازرگانه‌کانی شاره‌کانی هه‌ریمی چییاکاندا (سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زاینسی) سه‌ره‌رای توندوتۆلکردنی پێوه‌ندیه‌ بازرگانه‌کانی نیتوان شاره‌کانی

(٧٦٥) التجارة الدولية، تر.حسان علی بابکر، مطابع التعليم العالي، (ربیل)، ١٩٩٠، ٢٩.

M. A. Shaban. Islamic History, P.١٢٢. (٧٦٦)

Ipid.P.١٧٤. (٧٦٧)

Shaban: op.cit, PP.١٧٤-١٧٥. (٧٦٨)

عیراق.^(۷۶۹) پدیوه‌ندیه بازرگانیه‌کانیان ته‌نھا له نیتوان به‌غدا و کوفه‌دا قه‌تیس نه‌مابوو به‌لکو گدیشتبووه شاری به‌سره‌ش،^(۷۷۰) نه‌و شاره بازرگانیه‌ده‌رکه‌وتوو به‌ناوبانگه‌ی ده‌که‌ونه نه‌و پیری باشوری عیراقه‌وه و له‌ دوا‌ی به‌غداش گرنگترین شاری بازرگانی بوو به‌سره‌ جیگه‌ی پینگه‌یشتنی کاروانه بازرگانیه‌کانی بوو که‌له‌ پرۆه‌لاته‌وه ده‌هاتن و شمه‌ک و به‌روبومه بازرگانیه‌کانیان له‌ هم‌مولایه‌که‌وه روویان ده‌کرده به‌سره.^(۷۷۱) کوردیش پدیوه‌ندیه‌کی بازرگانی توندوتۆلی هه‌بوو له‌گه‌ل شاری به‌سره‌دا کاروانه بازرگانیه‌کان باره‌کانیان له‌ به‌سره‌ به‌تال ده‌کرد و شمه‌ک و به‌روبومی بازرگانی تریان ده‌گواسته‌وه.^(۷۷۲)

له‌بدر نه‌وه‌ی میر (نصر الدولة) له‌لایه‌ن خیلافه‌تی عه‌بباسی و ده‌سه‌لاتی بو‌یه‌یی و فاطمی و بیژه‌نتیه‌وه ریز و ته‌قدیرتکی باشی هه‌بوو، و سه‌ره‌رای پتوه‌ندی دیبلۆماسی له‌گه‌ل هیزه‌کانی ده‌رو دراوسی سی‌ سنووری میرنشینه‌که‌شی له‌ ناستیکی باشدا بوو وه‌ک (بنو عقیل) له‌ موصل و (بنو مرداس) له‌ حه‌له‌ب،^(۷۷۳) بۆیه‌ ئارامی و ئاسایش ته‌واوی میرنشینه‌که‌ی گرتبۆوه، بئگومان نه‌و بارودۆخه‌ ئارامه‌ زه‌مینه‌یه‌کی له‌باری بۆ میر په‌خساند بۆ نه‌وه‌ی زنجیره‌یه‌ک ریفوومی ئاوه‌دانی و ئابووری و دارایی ته‌نجام بدات، که‌ ته‌میش فاگته‌رتیک بوو بۆ کاراکردنی جموجۆلی بازرگانی و کشتوکالی و هه‌رزانی و نرخی کالاکان و پیتداویستیه‌ زه‌روویه‌کان، (فارقی و ابن شداد)، ئاماژه‌یان به‌ پرۆه‌کانی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ کردوه، که‌میر (نصر الدولة) ته‌نجامی دابوو، نه‌ویش به‌م وته‌یه‌ی لای خواره‌وه: "نصریه‌ی بینا کردو گرنگی به‌ ئاوه‌ندانکردنه‌وه‌ی داو کۆشک و ته‌لارتیکی له‌سه‌ر که‌ناری روبراره‌که‌ درووستکرد و چه‌ندین بازا‌پو گه‌رماو (حمام) و

(۷۶۹) Ibid, P. ۱۷۴.

(۷۷۰) یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۳۴۰-۳۴۲.

(۷۷۱) عبدالعزیز الدوری: تاریخ العراق الاقتصادی، ۱۳۶.

(۷۷۲) القنوخی: نشوار المحاضرة، ۱۱۶/۸.

(۷۷۳) ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۷۲.

خانوبه‌ره‌ی تیتدا درووست کرد هه‌روه‌ها خانوی بۆ هه‌ریه‌ك له كوپ‌ی مامه‌كه‌ی و منداله‌کانی درووستکرد.. و ناعورێکی له‌سه‌ر روبا‌ره‌که دامه‌زراند بۆ به‌سه‌رخستنی ئاوی روبا‌ره‌که‌و ئاوه‌دانی ئه‌و باخ و بیستانانه‌ی که درووستی کردبوو گلدانه‌وه‌ی ئاویش له‌و ئه‌ستینگ و به‌نداوانه‌ی درووستی کردبوون، ئه‌مانه‌و جگه له درووستکردنی پردی (تل بنان) به جوانترین شیوه‌ی هونه‌ری بیناسازی... " (٧٧٤)

هه‌روه‌ها له‌لایه‌کی تهره‌هه‌ سیاسه‌تیکی دارایی و ژیرانه‌ی په‌یره‌و کرد. جارێکیان له‌ وته‌یه‌کیدا که ئاراسته‌ی وه‌زیره‌که‌ی (الخوجا ابي القاسم)ی کرد، وتی: "ئه‌ی فلان.. بۆ ئه‌وه دامنایت به‌وه‌زیر، تا ولاتیکی شارستانی و ئاوه‌دان پیشکه‌ش به من و هاوه‌له‌کام بکه‌یت و پاره‌و سامانی ولاتم پاشه‌که‌وت بیت و گه‌شه‌ی پێده‌یت.. " (٧٧٥) ئه‌مه‌ش وای کرد له‌ رۆژه‌لاتناس (ئه‌مه‌دروز - Amedroz) به‌بایه‌خه‌ره ناماژه‌ به‌و فه‌رمانه‌ بکات که بۆ وه‌زیره‌که‌ی (ابی القاسم)ی ده‌رکرد، به‌ که‌مه‌کردنه‌وه‌ی باج و خه‌راج له‌سه‌ر میللته‌ته‌که‌ی و به‌م وته‌یه‌هه ناماژه‌ی پێکرد: "ئه‌و رووداوه به‌غونه‌هه -أمثولة- ده‌ژمێردریت!". (٧٧٦) ئه‌وه‌ی لێره‌دا جێگه‌ی ناماژه‌ پێدانه‌ ئه‌وه‌یه که میر (نصر الدولة بن مروان) نزیکه‌ی نیو سه‌ده فه‌رمانه‌وه‌یایی میرنشینی مه‌روانی کرد. نیو سه‌ده له‌ ئارامی و ئاسایش و ژیا‌نیکی ئاسوده و خۆشگوزه‌ران بۆ دانیشه‌توانه‌که‌ی به‌ درێژایی ماوه‌ی فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌که‌ی فه‌راهه‌م بووبوو، هه‌روه‌ها به‌هۆی بلیمه‌تی خۆی و سیاسه‌ته‌ ژیرانه‌که‌ی توانی ولاته‌که‌ی له‌ شه‌روشه‌ر و کوشتار به‌دوور بگریت له‌و قۆناغه‌ هه‌ستیار و ناسکه‌دا، هه‌ولیدا سیاسه‌تیکی نه‌رم له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیدا به‌کارینیت، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جار چه‌ندیان ویسته‌بیت له‌ پاره‌و سامان پێی به‌خشیون ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ی به‌دوور بیت له‌ وه‌یشومه‌ی شه‌رو کوشتار. سه‌رچاوه‌ میژوویه‌کان ده‌لین، هه‌رکاتیک دوژمن هێرشی کردبیتته‌ سه‌ری وتویه‌تی "خه‌رجی ئه‌و

(٧٧٤) تاریخ الفارقي، ١٤١: الاطلاق الخطيرة، ٢/١٣٠٨-٣٥٩.

(٧٧٥) ابن العديم: بغية الطلب، ٦١.

(٧٧٦) The Journal of the Royal Asiatic Society, ١٩٠٣-١٩٠٢, P.١٣١٠.

جەنگە چەندە ئەگەر بیانوتایە پەنجە هەزارە، ئەو برە پارەییە بۆ دەناردن یان بەپیتی ئەو رێکەوتنە لەسەر پێنکەهاتن ئەو برە پارەییە دەدایە دوژمن، و دەیسوت: بەو پارەییە شەپرو فیتنە دوژمن لە مێرەشین و میللەتە کەم دوور دەخەسەرە..".^(٧٧٧) دەولەتی دۆستەکی لە نێو دەولەتەکانی ئەو سەرەمەدا لەرووی سەقامگیری سیاسی و ئاسایشی ناوچۆ و ژیاڵیکی بەختەر و ئارام و سیاسەتیکی دادپەرورانە لەوانی دیکەیی جیادەکردە. هەرەها بە دەولەمەندی و خۆشگوزەران و بەخشندەیی پاشاکەیی (نصر الدولة) و دادپەرۆی و میهرەبانی لەبەرەمبەر هەژاران و خەلکی بیانی و ئاوارە و خۆشەویستی بۆ ئاوەدانکردنەرە ناسرابوو، لەبەرئەرە مێرەشینە کەیی بپوێ پەناگەییەکی ئارام بۆ ژمارەییەکی تارادەییەکی زۆر لە پەنا بەرانی سیاسی و ئاوارە و بێ دەرتانان، کە پۆژگاریان لێ وەرچەرخابوو و سەردەم ستمی لێکردبوون و پرویی لێ وەرگێتپابوون، لە نێو ئەو ئاوارانەدا میرو وەزیر و مەلیک میر (نصر الدولة) هەردەم پیشوایی لە پەنا بەرەن دەکرد و ریزی لێدەگرتن و هەموو هۆکارەکانی خۆشگوزەران بۆ دابین دەکردن، کە شایستەیی جینگە و پینگەیی کۆمەلایەتی ئەوان بێت، (فارقی) لەمەر پەنا بەرەنی خەلک بۆ لای (نصر الدولة) ئەو پیشواییە گەرەمە و ریزە زۆری لێیان دەگێرا بەم وتەییە هەستی خۆی دەربەرپوێ:

"... نصر الدولة پینگەیی خۆی لە شانیشینی و لەمولک و سامان سەقامگیر بوو بە جۆرێک هاوشتووی نەبوو. لەنازو نێعمەتێکدا بوو کەس بەرادی ئەو پیتی شاد نەبوو، خەلکی پەنا یان بۆ دەبەرد، ئەویش پەنا ی دەدان و جینگەیی حەوانەوێ بۆ دابین دەکردن."^(٧٧٨)

لەپاڵ پەنا بەرە سیاسییەکانیشدا گەلێ لە بازرگانان و خاوەن پیشە و جوتیارانیش هاتنە ولاتی دۆستەکی، هەریە کینکیش لەو پەنا بەرەنە لەبواری کارە کەیی خۆیدا بە

(٧٧٧) الصدفی: الوافی بالوفیات، ١٧٦/٨-١٧٧: (بن کثیر: البدایة والنهاية، ٨٧/١٢: (بن خلدون:

العین، ٣١٩/٤.

(٧٧٨) تاریخه، ١٦٨.

نارامی و بئ ترس و دلخواکی له کاری دزی و تالانکردن و دهست بهسه‌ر مال و حدالدا گرتن، یاخود سه‌پاندنی باج و خه‌راجی زۆر، به‌هۆی پشتیوی و نا‌نارامی ره‌وشی سیاسی و نه‌بوونی ئاسایشی ناوخۆ، یاخود به‌هۆی چارچنۆکی میر و ده‌سه‌لاتداران و به‌ته‌نگه‌وه نه‌هاتنی به‌رژه‌وه‌ندی گهلانیان، ده‌ستگیربوونی کار له‌و هه‌ریمانه‌دا بۆ چین و توێژه‌کانی گهل به‌ زهمه‌ت ده‌سته‌به‌ر ده‌بوو. شاعر (أبو الحسن التهامي) له‌ شعیری‌کدا تاماژه‌ به‌و ره‌وشه‌ ده‌کات کاتیک شیعره‌که‌ی ناراسته‌ی (نصر الدولة) ده‌کات و ده‌لی:

" كَأَنَّ أَرْضَكَ مَغْنَطِيسٌ كُلُّ فَمٍ

فَالطَّبَعُ يُجَذِبُهَا بِالطُّوعِ وَالرَّغَمِ

لَمَّا عَلَوْتَ غَمَرْتَ الْعَالَمِينَ نَدَى

وَالْمَزْنُ يُعْلُو فَيُورِي الْأَرْضَ بِالذَّيْمِ"^{*}

له‌گه‌ل ئه‌و سیاسه‌ته‌شدا هه‌ولێ قایمکردن و زیاده‌کردنی سه‌نگه‌ر و ده‌ربه‌نده‌کان و دروستکردنی سه‌ربازگه‌ و شوێنی هه‌وانه‌وه‌ بۆ ئه‌و موجاهیدانه‌ی ده‌یانه‌وی له‌ ریگه‌ی خوا‌دا جیهاد له‌ دژی رۆمه‌کان بکه‌ن، چونکه‌ ولاته‌که‌ی ولاتیکی سه‌خت و سپر نیسه‌ و ده‌ربه‌ند و مه‌ته‌ریز بوو، ته‌نها له‌شاری ئامه‌د و له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا، چوارده‌ خانه‌ی جه‌نگاوه‌ران و ده‌هه‌زار موجاهیدی هه‌بوو به‌ ته‌واوی چه‌ک و چۆلیانه‌وه.^(٧٧٩)

میر (نصر الدولة) نمونه‌ی مامه‌له‌ و هه‌لسوکه‌وتی جوان و دادپه‌روه‌رانه‌ بوو له‌گه‌ل په‌عیه‌ته‌که‌ی، ئه‌م پاستیه‌ش له‌م قسه‌یه‌ی (ابن کثیر)دا به‌روونی ده‌رده‌که‌وێت:

* زه‌وی یه‌ک که‌ توێ وه‌ک موگناتیسه‌ بۆ هه‌موو ده‌مه‌کان

سروشتی تو‌ رایان ئه‌کیشی بۆ لای خۆی به‌خۆشی خۆی و به‌زۆر لیکردن

کاتیک به‌رزبوویته‌وه‌ هه‌موو جیهانیانت به‌ به‌خشش داپۆشی،

هه‌ور به‌رز ئه‌بیته‌وه‌و زه‌وی تیز ئاو ئه‌کات به‌یاران.

(٧٧٩) ابن العديم: بغية الطلب، ٦٢/١.

"ولتته كدى ئارامتىن و خۆشتىن و دادپەرورەترىن ولات بوو.."^(۷۸۰) ئەم سىياسەتەش سەرغى خەلكى لى ھەرىمەكانى ترەو بەلای خۇيدا پاكىشا، و لەھەموو لايەكەو خەلكى رويان تىدە كرد چ بۆ بازىرگانى چ بۆ زانست، بەمەش جوجۆلىكى ئابورى و زانستى بە خۇيەو يىنى، فارقىش جەخت لەسەر ئەو ھالەتە دەكاتەو بەم قسەيەي: "مىفارقىن لى رۆژانى ھوكمرانى (نصر الدولة)دا، جەمى دەھات لى خەلك و بازىرگانان لى ھەموو دەوروبەرتكەو، خەلكى دەولەمەند نەبوون لىو رۆژگارەدا، خۆشتىن رۆژگار بوو و چاكتىن دەولەتتىش بوو."^(۷۸۱) (الذھبىي) يىش بە فاكترىكى يەكلاكرەو دادپەرورى وەسفرەدوھ.^(۷۸۲)

(نظام الدين) لەسەر سىياسەتى باوكى دەرۆيشت لى رويى سىياسەتى ناوخۆ و دەروھ بى ئەوئى ھىچ گۆرانتىك بەسەر سىستەمەكانى دەولەت و سىياسەتەكەي دايتت، لەبوارى ناوخۆدا گىرنگى بە ھىمنى و ئارامى ولاتدا و بايەخى بە خۆشگوزەرانى گەلەكەيدا و لى ھەولتى پاراستنى بەرژەوندىيەكانى گەلەكەي و بەرەپىتەشېردنى ولتەكەيدا بوو لەسەر يەك شىئە لەسەردەمى (نصر الدولة)وھ تا كۆتايى سەردەمى دەسلەتەكەي.^(۷۸۳) لەبەرئەو بە تىپەريونى رۆژگار ولات لى رويى بازىرگانى و كشتوكال و پىشەسازى و تاوھدانىيەو بەرەو پىش ھەنگاوى دەئا، (نظام الدين) وھ باوكى زۆر بەتەنگ بەختەورى رۆلەكانى ولتەكەيەو بوو لى ھەموو بوارەكانى ژياندا. تەنانەت خۆي بە ناوشار و بازارەكانىدا دەگەرا بۆ ئەوئى لى نزيكەو ئاگادارى ژيانى ئابورى خەلك و بەرپۆھچوونى كاروبارى دانىشتوانى يىت و لى پىداويستىيەكانىانى دەپىتچايەو و گويى

(۷۸۰) البداية والنهاية، ۸۷/۱۲، الذھبىي: العبر، ۳۰۰/۲، الفارقي: تاريخه، ۱۶۸.

(۷۸۱) تاريخه، ۱۶۶: ابن الاثير: الكامل، ۲۵۱/۶: ابن الوردي، تاريخه، ۳۵۵/۱.

(۷۸۲) شذرات الذهب، ۲۹۰/۳.

(۷۸۳) الفارقي: تاريخه، ۱۹۵.

بۆ سكاللا و داخوازيه كانيان ده گرت و كيڤشه كانى بۆ چاره سهر ده كردن، تنها ههر لهو دانىشتوانه ي ده پيچاپايه وه كه موجود بوون، به لكو له وانه شى پرسىيار ده كرد كه بزر بوون و ناماده ي شاره كه نه بوون و له هۆكارى ديارنه مانيانى ده كۆليه وه.

له سايه ي دادپهروهري (نظام الدين) و سياسته ته ژيرانه كه ي شارى فارقين له پروي نابوروى و ناوه دانیه وه گه شه ي كرد و دانىشتوانه كه شى له هم مو سهرده مه كانى پيش نه وه له پروي نابوروى و ناوه دانیه وه گه شه ي كرد و دانىشتوانه كه شى له هم مو سهرده مه كانى پيش نه وه له پروي دارايى و خوڤگوزه رانيه وه باشتر بو. نه م وته يه ي (فارقيش) ده برپى نيكي راسته قينه ي سياسته ي (نظام الدين) مان بۆ ناشكرا ده كات، كاتيك ده لئى: " .. فه رمانپه وايى (نظام الدين) له ميرنشينه كه دا دريڤه ي هه بوو، پاشايه كي دادپهروه ر بوو فشارى نه ده خسته سهر ميلله ته كه ي و خيړخواز و چاكه كار بوو له گه ل خه لكدا. له سهرده مي نه ودا شارى ميافارقين چاكترين ناوه داني و گه شه كردنى به خو وه بينى له سايه ي نه ودا خه لكه كه ش خيړوبه ره كه تى كي زورى ان چينه وه، سهرداني خه لكه كه ي ده كرد و لئى ده پرسين ته نانه ت نه وانه ي كه دياريش نه بوون له هۆكارى ديارنه بوونه كه يانى ده پرسيه وه، ميافارقين له سهرده مي (نظام الدين) دا زۆرترين ناوه داني به خو وه بينى، خه لكه كه ش ده و له مه نترين خه لكى نه و سهرده مه بوون" (٧٨٤) نه مه ش به لگه ي دادپهروه ري فه رمانپه وايى (نظام الدين) و به ختيارى گه لي كوردى له و سهرده مه ي نه ودا پشتراست ده كرده وه.

(الفارقي) سه باره ت به سياسته ي (العالم العميد قوام الدين ابي على البلخي) كه فه رمانپه وايى هه ريڤى دياره كرى گرته نه ستۆ له دواى لابردي (ابن جهير) له لايه ن. (مه ليك شاه) وه، ده لئى: "... خه لكى له ويڤنه ي نه ويان نه دييوو، دادپهروه ر و چاكه خواز بوو له گه ل خه لكدا، ته نانه ت له دادپهروه ريده سهرده مي نه ويان به سهرده مي (نظام الدين) ويكده چواند له پروي كارى چاكه و ناسايشى خه لك و دلنارا ميان له ناست

سەر و مائیان ریز و ئیحترامیان^(۷۸۵). ههروهها له وهسفینکدا دووباره دهلتی: "خواهن
عهقل و بیروپایهکی دروست و پهوان بوو به پراو تهگبیریش بوو، بۆیه باوکی کردیه
جینشینی خۆی".^(۷۸۶)

لهسهردهمی (نظام الدین)دا، دهولت بهردهوام بوو لهسهر ئاسایش و ئارامی و
لهماوهی دهسهلاتی حوکمی ئەودا که نۆزده سالی خایاند، هیچ پروداو و کارهساتیک
پرووی نه‌دا، که خۆشی و به‌ختیاری دانیشتوانه‌که‌ی تیکبdat یان په‌وتسی پیشکه‌وتنی
ولات په‌کبخات.

به‌لام سیاسه‌تی دهره‌وی (نظام الدین)، سیاسه‌تیکی ئیجابی و ناشتیخوازانه بوو
وه‌ک سیاسه‌تی باوکی وابوو له پرووی پینکه‌وه ژیانیکی ناشتیانه له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م
دهولته‌تان و میرنشینه‌کانی سه‌رده‌می خۆی وه‌ک دهولته‌تی (عه‌بباسی و بیزنه‌تی و فاطمی
ئهرمه‌نی و ئیسلامی) له نیوچه‌که‌دا، به‌لگه‌ی ئەو راستیه‌ش ئەوه‌یه که له‌و ماوه‌یه‌دا
هیچ کیشه و گرفتیک پرووی نه‌دا که ببیته هۆی کوشتار و خوینپرشتن له‌ نیوان ئەو
دهولته‌ کوردیه و له‌ نیوان هیچ یه‌کێک له‌ دراوسێکانی له‌ سه‌رده‌می دهسه‌لاتی ئەو
پاشایه‌دا.

---

(۷۸۵) الفارقي: ه. س، ۲۲۱.

(۷۸۶) الفارقي: س. پ، ۱۷۸.

تەوہری دووہم دیپلۆماسیہت و جہنگ

دەکرئ لێردا تەوہ روون بکەینەرە کە شەرپ و دیپلۆماسیہت بە ھەردووکیانەوہ گەرنگترین نامرازی جیبەجینکردنی بەرژەوہندییەکانی ئابووری دەولتەت بن، لەھەمانکاتدا گەرنگترین سیماکانی سیاسەتی دەرەوہیە لە کۆمەلگەکانی کۆن و نێوہراست و نویدا وەک یەک، چونکە ھەریەک لەوانە رینگەیی خۆی دەگریتەبەر و گوزارشت لە بەرژەوہندییەکانی دەکات بە پیتی بارودۆخی ئەر کۆمەلگەییە. بەواتایەکی راستر بە کۆتایبھاتنی یەکتیکیان ئەوہی تریان کارەکانی خۆی دەست پیندەکات، دواي کۆتایی ھاتنی شەرپ دیپلۆماسیہت بەردەوام دەبیت و رۆلی خۆی دەگیریت لە پینار دروستکردنی پینوہندی ناشتییخووازانە، رەنگە بە شتوہیەکی بەھیز و دامەزراوتر وەک لە پینش ھەلگوسانی شەردا. (٧٨٧)

گومان لەوہدا نییە کە بە کۆتایبھاتنی شەرپ کاری دیپلۆماسیہی دەست پیندەکات. لە راستیدا رۆلی دیپلۆماسیہت لە گۆرەپانی پینوہندیە ئالوگۆرەکانی نیتوان میللەتان و گەلاندا تەنھا پابەند نیە بەو پینوہندیانەیی لە کاتی ناشتیدا پوودەدات، بەلکو پەپرەو و پیادەکردنی سیاسەتی فشار و ھەرەشەیی بەھیز یاخوود بەکارھینانی ھیز بەشتیوازە جۆرەکانیوہ، چەکینکە بەپیتی پینوہندییەکانی سەردەم بەکار دەھینریت. راستە ھەندی جار دەولتەت پەنا دەباتە بەر شەرپ لە کاتیکدا کە شتووازە ناشتییەکان

---

(٧٨٧) علي حسين الشامسي: الدبلوماسية، ٢٢٧.

خزمه تی چاره سرکردنی کیشه کانی ناکات که له نیو نوو شیوازانه دا دیبلۆماسییه ته، بۆیه ههول ددهات به رینگا و شیوازی سه ربازی نامانجه کانی خۆی بپیتکت، چونکه به رینگه دیبلۆماسییه نه یه توانی کاره کانی یاخود نامانجه کانی به ته نجام بگه یه نیت. (٧٨٨)

به لام نایه دیبلۆماسییه ته دهسته وه نه ژنۆ ده وه ستیت به رامبه ر نهم رووداوانه، یاخود وای لیتهاتوه که چالاکیه کانی رابگریت بۆ سه ره له دانی شهر، له راستیدا رهنگه دیبلۆماسییه ته وه ک چون له کاتی ناشتیدا به رده وامه له کاتی شه ریشدا بۆ گه یاندنی په یامه که ی به رده وام بیت. نه مهش به روون و ناشکرا دیاره له سه رده می شهر و به راده یه کی گه وره یش له ژبانی نیوده وه له تیدا بۆ راکیتشانی ریزیه کی زیاتر له ولاتان بۆ پشتگیریکردنی له خه باته که یدا یاخود به شداریکردن له و شهره دا.

رهنگه دیبلۆماسییه ته پاریزگاری له به رژه وه ندی ده وه له تیک بکات که پینه ونده کانی خۆی له گه ل ده وه له تیکی دیکه دا پچراندوه. ده وه له تی بئ لایه ن ده توانیت رۆلی باش و ناشتیخوازانه ببینیت له کاتی شه ردا، چونکه کاره دیبلۆماسییه کانی جینگه ی ستایشه بۆ پاراستنی به رژه وه ندیه کانی هه ردوولایه نی به شه رها توو. نه مه و جگه له وه ی، رهنگه دانوساندنی دیبلۆماسییه کان واژوکردنی په یماننامه ی لسی بکه ویتسه وه و نهم دانوساندنانه چهند مانگیک ده خایه نیت به بی نه وه ی شهر بوه ستیت یاخود هیتور ببیتسه وه.

ههروه ها رهنگه دیبلۆماسییه ته چالاکتر بیت له به کاره ینانی شیوازی ته میتکردن و دژایه تیکردندا، وه ک گه مارۆی ئابووری، ناساییه که دیبلۆماسییه ته نهم شیوازه دوژمنکاریه ی باسما ن کرد له پینه ونده نیوده وه له تیه کاندایا کات، به لکو نهم کاره به روون و ناشکرا دهره که ویت له سه رده می شهر و ژبانی نیوده وه له تی نووی و هارچه رخ، ههروه ها سه رده مه کۆنه کان به م چه شن و شیوازه ناشابوون، چونکه شیوازی کارکردنی

---

(٧٨٨) عزالدین فوده: الدبلۆماسییه، ٤٩.

دهوله ته به هممو داموده زگاکانییه وه به هیوای گه یشتن به نامانجه سیاسییه کانی، و
جیبه جیکردنی وهک یهک له کاتی شه پ و ناشتیدا.^(۷۸۹)

سهره پای نهوهی زۆریه ی پیکهاتنی میره کورد و بوهیهیه کان پاش له یه کنالانی
سهریازی نیوانیان، یاخود هه ره شه ی کرداری که له لایهن بوهیهیه کانه وه بوو، به لام
ده توانین بلین نه و ریکه وتن و پیکهاتنه ی نیوانیان وهک ههنگاوکی سهره تایی بووه بو
کو تاییه تان به گرژی و نالوزی پتوه ندیه کانی نیوانیان و پاشان ره خساندنی کهش و
هه وایه کی له بار تا راده یهک بو ده ستپیکردنی پتوه ندیه دیبلوماسییه کانی نیوانیان.

(معز الدولة البویه) چاری بریبوه مولکه کانی (حسهنویه) و فرمانی ده رکرد
بو (ینال گوش) ی سهر کرده ی که سوپایه ک له به نو ته غلبی حه مدانی کو بکاته وه و
بیانبات به ره و شاره زوو بو کوشتاری (حسهنویه) و کاتیک میر به هه وائی هیرشه که ی
زانی ده رچوو بو شه پ له گه لیاندا و رینان به سوپاکه ی گرت، و له رۆژئاوای (اریسل-
هولیتز) به یه کیاندا و (ینال گوش) شکارو رایکرد بو موصل،^(۷۹۰) و (حسهنویه)
به سهر که وتویی و بده ده سته که وتی زۆره گه رایه وه، کاتی نه م هه واله ناخۆشه ش گه یشته
(معز الدولة) سوپایه کی گه وریه دیکه ی نارد بو دینه وه، و تالانی کرد و ناگری له
گونده کانی به رداو کاتیک میر به مه ی زانی سوپایه کی سازدا بو به ره نگاریو نه وه یان له
رینگه، به لام خۆش به خت بوون که له به ره نگاریو نه وه نه م سوپایه پزگاریان بوو،
له به ره نه وه ی له و کاته دا (رکن الدولة البویه) له جهنگیکی به زه بردا بوو دژی
کورده کانی (جرجان) کوردی گورگان،^(۷۹۱) نزیککی شکاندن بوو، و داوای یارمه تی له
(معز الدولة) ی برای کرد شه ویش ناچار بوو په یمانی ناشتی له گه ل (حسهنویه) دا
به ستیت، به مه رجی ناوی له وتار (خطبه) دا به یتنی، به لام (حسهنویه) نه م مه رجی
ره تکرده وه و پیسی داگرت له سهر ده ستپیکردنه وه ی جهنگ، به لام (معز الدولة)

(۷۸۹) مامون الحموي: الدبلوماسية، ۸۶.

(۷۹۰) ابن الاثير: الكامل، ۸ / ۴۴۹.

(۷۹۱) ابن مهلهل: الرسالة الثانية، ۲۸، ۳۹.

ژماره‌یه‌ك میرو ریش سپی نارد بۆ رازی‌کردنی و په‌نجا هه‌زار دیناریشیان بۆ بردبوو
 نه‌ویش به‌ گوتی کردن و په‌یمانی له‌گه‌لدا به‌ست، به‌م شیویه‌یه‌ پتوه‌ندییه‌ کانی له‌گه‌ل
 بوه‌یه‌یه‌ کاندایا باش بوو، به‌لام جارێکتێر له‌ سالی (٣٥٦ك / ٩٦٧ز) دا پتوه‌ندیان
 تێکچوو، و ئەم جارهیان له‌ نیوان (حسنویه) و (عز الدولة بختیار بن معز الدولة) دا، که
 له‌ نیوانیاندا ئاگری جه‌نگیکی به‌زه‌بر هه‌لگیرسا، بووه‌ هۆی لاوازیوونی (به‌ختیار) و
 زیادبوونی هیتزو ده‌سه‌لاتی (حه‌سنویه) له‌ سالی (٣٥٧ك / ٩٦٧ز) دا په‌یمانێکی
 ناشتیان له‌ نیوانیاندا به‌ست، و (عز الدولة بختیار) دیاریه‌کی زۆری نارد بۆ
 (حه‌سنویه) و له‌م کاته‌شدا ده‌ستدریژییه‌ کانی (ابو تغلب الحمدانی) زیادی کردبوو،
 له‌به‌رئوه‌ (عز الدولة) داوای یارمه‌تی له‌ (حه‌سنویه) کرد دژی (ابو تغلب) بۆ
 شکاندنی زه‌برو هیتزی و لاوازکردنی ده‌سه‌لاتی، به‌مه‌رجێک که‌پێ به‌ (حه‌سنویه) بدات
 بۆ سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی و فراوانکردنی سنووری ولاته‌که‌ی تا زێی گه‌وره‌ له‌ (اریسل و
 موصل) دا.^(٧٩٢) (حه‌سنویه) ییش به‌ سوپایه‌که‌وه‌ پۆیشت به‌ره‌و موصل و له‌هه‌مان
 کاتدا جینگری (به‌ختیار) سوپایه‌کی دیکه‌ی له‌ به‌غدادوه‌ نارد، و سوپای (ابو
 تغلب) یان شکاند و هه‌ردوو سوپای (حه‌سنویه) و (به‌ختیار) پراویان نا هه‌تا (الرقه)
 و دواتر (حه‌سنویه) به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رپایه‌وه‌ بۆ موصل و له‌وێشه‌وه‌ بۆ (اریسل)، و
 داوی نه‌وه‌ی کاروباری تێدا پێکخست، پۆیشت به‌ره‌و شاره‌زور له‌وێشه‌وه‌ گه‌رپایه‌وه‌ بۆ
 دینه‌ور، که‌ کردبووی به‌جینگه‌ی خۆی.^(٧٩٢)

له‌ کۆتاییه‌ کانی سالی (٣٥٩ك / ٩٦٩ز) دا ولاتی میرنشینی (حسنویه) رووبه‌رووی
 هیترش و په‌لاماری سوپای (رکن الدولة البویه) بووه‌وه‌ به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (ابن
 العمید) ی وه‌زیر که‌ له‌و کاتانه‌دا کۆچی داوی کرد و (ابو الفتح) ی کوری شوینی
 گرتوه‌، ئەم میره‌، واتا (ابو الفتح) پێش ده‌ستپێکردنی شه‌ر له‌ سالی ٣٦٠

(٧٩٢) ابن تقری بردی: النجوم الزاهرة، ٤ / ١٣٦.

(٧٩٢) حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ١٣٢-١٣٣.

ك/٩٧٠ز)دا ده‌بارهی ناشتی نامه‌یه‌کی ناراسته‌ی میر (حسنویه) کرد، و مەرجی (ابو الفتح) بۆ ناشتی ئەوه بوو که ده‌ییت میر (حسنویه) ب‌پ‌یک پاره بۆ سوپاکه‌ی خەرج بکات، و ئەوه‌یش که مایه‌وه ب‌ج‌ر‌یتته خزینه – گه‌نجینه‌ی سولتان (رکن الدوله)، تا له به‌ران‌به‌ر نه‌وه‌دا (ابو الفتح) د‌ل‌ن‌یا بی‌ت له چاک‌کردنی پ‌ت‌وه‌ندی‌ه دیبلۆماسییه‌کانی نیوان (حسنویه و رکن الدوله).^(٧٩٤) ئەم ر‌یکه‌وتنه به به‌شداری هه‌ندی‌ک کهس ج‌ی‌به‌ج‌ی ک‌را،^(٧٩٥) و هه‌ندئ مەرج له سەر (حسنویه) دان‌را به‌پ‌ی‌ندان‌ی ب‌ر‌یک پاره و دیاری (رکن الدوله)‌یش له سەر ئەو مەرجانه رازی بوو.^(٧٩٦)

ده‌توانین ب‌ل‌ی‌ن هۆکاری پ‌ا‌ن‌ه‌ری ب‌وه‌یه‌یه‌کان بۆ ئەم ناشتی و ر‌یکه‌وتنه‌نامه‌یه له دوو ت‌وی‌ی ت‌یک‌سته م‌ی‌ژ‌وو‌یه‌کان‌دا که (مسکویه) باسی ل‌ی‌وه ده‌کات، سوپای ب‌وه‌یه‌ی له د‌ۆ‌خی ناماده‌باشیدا نه‌بوو بۆ شه‌ر‌کردن له‌گه‌ڵ سوپای حسنویه‌دا، به‌ل‌کو سوپاکه‌ی په‌رت‌ه‌وازه بوون و هه‌موویان سه‌رق‌ا‌ل‌ی یاری و پاو ش‌کار بوون، و (ابن العمید) نه‌یتوانی ک‌ون‌ت‌ر‌ۆ‌ل‌ی خ‌ه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی سوپاکه‌ی بکات به‌ه‌ۆ‌ی ئەو نه‌خ‌ۆ‌ش‌یه‌ی که‌وا ت‌وو‌شی بوو، هاوکات ز‌ۆ‌ریه‌ی سه‌ری‌ازه‌کانی له ده‌وری ک‌ور‌ه‌که‌ی (ابو الفتح) ک‌ۆ‌بو‌ونه‌وه که به‌ که‌م نه‌زم‌وونی و هه‌ل‌چ‌وون ناسرا بوو،^(٧٩٧) واته سوپای ب‌وه‌یه‌ی له سه‌ر‌کرد‌ایه‌تی و بناغه و بن‌چینه‌یه‌وه دابه‌ش ببوو، هاوکات ناماده‌باش‌یش نه‌بوو بۆ رووبه‌پ‌و‌وب‌ونه‌وه‌ی سوپای حسنویه له لایه‌ک، و له لایه‌کی دیکه‌ مردنی (ابن العمید) و هاتنی ک‌ور‌ه‌که‌ی (ابو الفتح) بۆ سه‌ر‌کرد‌ایه‌تی سوپاکه‌ و‌ه‌ی سوپای ب‌وه‌یه‌ی پ‌و‌وخ‌اند بۆ شه‌ر‌کردن، چونکه پ‌یا‌وی‌کی که‌م نه‌زم‌وون بوو، هاوکات ئاره‌زووی گه‌ر‌انه‌وه‌ی هه‌بوو بۆ (الری) به نامانجی ده‌سته‌که‌وتنی وه‌زاره‌تی (رکن الدوله)، بۆیه په‌له‌ی بوو بۆ ناشتی و به‌ستنی

(٧٩٤) مسکویه: تجارب الامم، ٢ / ٢٧٠ – ٢٧٤: یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٥ / ٣٧٦.

(٧٩٥) احمد غفار قزوينی: تاریخ جهان ارا، ١٦٧ – ١٦٨.

(٧٩٦) مسکویه: تجارب الامم، ٢ / ٢٧٤، حسام الدین علي غالب: الکرد، ١٣٧ – ١٣٨.

(٧٩٧) تجارب الامم، ٢ / ٢٧٣.

رێکهوتننامه. (٧٩٨)

بهلام سهبارهت به رازیبوونی (بدر بن حسویه) سهر نهنجام بوو، چونکه ههلوێستی بهرانبهر سوپای بوهییه ههلوێستیکی بهرگریبانه بوو، هاوکات ویستی خۆی تووشی نهو شههه نهکات لهگهه سوپای (رکن الدولة)ی بوهییدا، بهلکو پیتی باش بوو که نهو رێکهوتنه ی بهپاره له گهه بکات به تامنجی خۆ تهرخانکردن به ههستانهوه و بوژانهوهی میرنشیه تازه پینگه یشتوهه که ی.

له سالی (٣٧٤/٩٨٤ز)دا پاش نهوهی سوپای (بازا الکردي) بهرانبهر سوپای بوهییه شکستی هینا، بوهییهکان ویستیان شوینی بکهون بۆ دیاربه کر و کۆتایی به دهسهلاتی بهینن، بهلام بۆ سوود بوو، بۆیه بوهییهکان رێگهی ناشتی و دیبلۆماسییان پێ باش بوو بۆ هیتورکردنهوهی نهو بارودۆخه و دلنیا بوون له سنووریان لهلای باکووری رۆژئاواوه، بهم چهشنه رێکهوتننامهی نیوانیان واژۆ کرا به مهرجیک نیتوچهی دیاربه کر و بهشیک له (طور عابدین) به دهستی بادهوه بیست،^(٧٩٩) له هۆکاره پالنههکانی ئەم رێکهوتننامهیه له لایه ن بوهییهکانهوه، ناماده نه بوونی سوپای بوهییه بوو بۆ شوێکهوتنی سوپای (باد) له دیاربه کر به شیتویهک که سههرازهکان ملکهچی فرمانی سههکردهکانیان نهده بوون،^(٨٠٠) نه مهش خۆی له خۆیدا ببوه هۆی شکستهینانی پیلانی بوهییهکان بۆ لیدانی (باد) به هه مو شیتویهک، جا چی له رێگای هاوپه یمانی له گهه میر (سیف الدوله الحمدانی) یاخود ههولندان بیست بۆ تیۆرکردنی بادی کوردی.^(٨٠١) ههروهها په نابردنی بادی کوردی بۆ رێکهوتننامه له گهه بوهییهکاندا تهنها رایسکردنی کات بوو له پینا و مانهوهی میرنشینه کهیدا، هاوکات هاوتایی نه بوونی هیتز له نیوان ههردو لادا، چونکه هیترش و پهلاماری بوهییهکان

(٧٩٨) مسکویه: ه. س، ٢ / ٢٧٤: یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٥ / ٣٧١.

(٧٩٩) الروذراوري: ذیل، ٣ / ٨٦ - ٨٧: ابن الاثير: الكامل، ٧ / ١٢٣.

(٨٠٠) الروذراوري: ه. س، ٣ / ٨٧: ابن الاثير: الكامل، ٧ / ١٢٣.

(٨٠١) الروذراوري: ه. س، ٣ / ٨٦ - ٨٧: عبد الرقيب يوسف: س - پ، ١ / ١٠٠ - ١٠١.

نهم جاره ناماڄي دست به سه راگرتني نيوجه كه و كوژتاييهيتان بوو به دهسه لاتي بادي كوردی نه گهر نهو كوژسپ و ته گه رانه دی نه بوایه كه باسما ن لئوه كرد.

بؤيه ده بينين باد خوئی دست پيشخهر بوو به ناردنی نامه بؤ فرماندهی بوه يهيهه كان (زبار بن شهراکويه)، به شيوه يهك دهسه لاتي كه م بووه وه له سه ر ديارسه كر و به شی پوژتاوای (طور عابدين)،^(۸۰۲) كه نه مهش وای ليكرد رازی بيت به پاشكوويه تی و ملكه چي بؤ بوه يهيهه كان له ده قی وه لامی مير (صمصام الدولة) بؤ نامه ی فرمانده كهی (سعد الحاجب) ده ريارهی ناشتی و ريكه و تننامه كه له گه ل مير بادي كورديدا.^(۸۰۳)

له سالی (۳۹۲ك/۱۰۰۲ز) دا ناشته وایيهك له نيوان مير (ابو الفتح محمد بن عناز) و (عميد الجيوش) روويدا به ناو پيژيكردي يه كيئك له كه سايه تيه كان به ناری (الصاحب ابو القاسم)، پاش نه وه ی پيونه نديه كانيان رووی له خراپی ده كرد، وا ده رده كه ویت كه (ابو القاسم) ی ناو براو له لای پيشه وای سوپا چوو بؤ لای (ابو الفتح) و داوای ليكرد ملكه چي بيت و دژايه تی نه كات، له به رانه ردا (ابو القاسم) په يمانی پيدا كه شته كان به دلئ نهو ده بيت، به مهش ريكه و تنه كه له نيوانياندا واژو كرا.^(۸۰۴)

له سالی (۴۰۱ك/۱۰۱۱ز) دا مير (حسام الدولة ابو الشوك العنازي) ريكه و تننامه يه كي له گه ل وه زير (فخر الملك أبو غالب) واژو كرد، به مهش پيونه نديه كانی له گه ل بوه يهيهه كاندا جينگير بوو. پاش مردنی مير (ابو الفتح محمد بن عناز) و هاتنی كوره كهی (ابو الشوك) و وه رگرتنی دهسه لاتي مير نشينه كه، چونكه پيونه نديه كان به شيوه يهك تيكچو بوون تا گه يشته راده ی سه ره لدانى شه ر له نيوانياندا، به لام دواى شكاني له گه ليان ريكه كه وت به هه ول و چالاكى مير (ابو

(۸۰۲) الروذا راوري: ذيل، ۸۷/۳: ابن الاثير: الكامل، ۷/ ۱۲۳.

(۸۰۳) القلقشندي: صبح الاعشى ۸/۳۵۰-۳۵۲.

(۸۰۴) الصابي: تاريخه، ۴/ ۴۴۹: حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ۲۰۵-۲۰۶.

الشوك) توانرا پیوهندی نیوانیان له گهڼ (فخر الملك) دا چاك بكریتته وه. (۸۰۵)

دهرباره سلهجوقیه كان، (طغرلبگ) توانی له سالی (۴۴۷/ك / ۱۰۵۵ز) بچیتته نیو شاری به غدا و كۆتایی له دهولتهتی بوهیهی و زیندانیکردنی دوا پاشایان به ناری (الملك الرحيم) له قهلائی طبرق له شاری (الری) بهینتی. (۸۰۶) بهلام پیوهندیان به میرنشینی مهروانی و پلانی چوونیان بۆ ئه و نیوچانهی که سهر بهم میرنشینه بوو، ئهوا بیگومان دهگهړیتتهوه بۆ ئه و کاتانهی که ههولتی دهسته به سهرراگرتنی ههرتیی ناژیریجانیاندا بۆ دوورخستنه وهی مهترسیان ئه مهش له رینگهی هینانی کچی یه کینک له میره کانیان. (۸۰۷)

بهلام ئه م ژنهینانه تامانجی خۆی به دی نه هینا، و له دهسه لاتی هه لگه پانه وه، بۆیه ناچار بوو له سالی (۴۳۲/ك / ۱۰۴۰ز) خوانینکی گهوره ئاماده بکات و ژماره یه کی زۆر بانگیش بکات، بهلام له پاش خواردن و خواردنه وه دهستی به سهر (۳۰) سی له گهوره پیاوانیدا گرت و ژماره یه کی زۆری لی کوشتن، بۆیه غوزه كان ناچار بوون شاری ورمسی به جیهیلن رووه و ولاتی هه کاری هه شارگه ی کورده كان پرۆن، به مهش نه وه ستان، به لکو بهرده و امبوون له شوینکه ورتنی کورده كان که په نایان برده بهر چیاو ده رهنه ند و ئه شکه و ته كان، ئه وه نده ی پی نه چوو کورده كان خویان کۆکرده وه و هیرشیان کرده سهر غهزه كان و نزیکه ی (۱۵۰۰) هه زارو پینج سه د پیاویان لی کوشتن، (۸۰۸) و ژماره یه کی

(۸۰۵) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۲۵۵.

(۸۰۶) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۱۸۱ : ابن خلدون: العبر، ۲/ ۲۸۹ : هه رچه نده (عبدالرقيب يوسف) ئامازه ی به وه داوه كهوا (الملك الرحيم) له قهلائی سیروان له کوردستانی باشور زیندانی کراوه . بۆ زیاتر زانیاری بپوانه: (الدوله الدوستکیه، ۱/ ۲۱۹) بهلام عبدالرقيب به هه له چووه بۆ نیشانکردنی قهلائی سیروان، راستیه که ی قهلائی سیروانی ئه و سهرده مه ده که ویتته نیوچه ی پیشکۆ له رۆژه لاتی چیای کبیرکوه سهر به لوپستانی ئیستا له ناحیه ی تورهان، پاشماوه که ی به سهر او کالان یا خود شیروان ناسراوه، بپوانه (حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ۲۸-۲۹).

(۸۰۷) احمد کسروی: شهریاران گمنام، ۲/ ۶۱-۶۲ : ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۸۹.

(۸۰۸) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۲: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۰۵ : موکریانی: کوردستان،

۲۷۵، ۲۷۳.

زۆریان لئی به دلیل گرتن و له نینوانیندا (۷) حصوت له سهرکرده کانیانی تیندا بوو، سوپاکه بیان په رته‌وازه بوون، و ته‌وانه‌ی مانه‌وه هه‌له‌هاتن، به‌مه‌ش ناچار کران نازریجان به جیه‌یلن.^(۸۰۹)

له سالی (۴۳۲ک/۱۰۴۱ز)دا (ابراهیم ینال) برای طغرلبگ بریاریدا به‌رهو شاری ره‌ی پروات. غوزه‌کان ناچاربوون هه‌لبیتن و هه‌رنمی چیا به جیه‌یلن بو آذریجان، به‌لام نه‌یان‌توانی تیندا نیشته‌جی بن، له‌به‌ر نه‌و کاره ناشرینه‌ی که به‌ران‌به‌ر دانیشه‌توانه‌که‌ی نه‌نجامیندا جگه له ترسیان له (ابراهیم ینال)، روویان کرده (زوزان) به‌رپه‌رایه‌تی هه‌ندئێ له دیله کورده‌کان که پیتشت به‌دیلی گیرابوون. هه‌ندیکیان پینگه‌ی (جزیره ابن عمر)یان گرتنه‌ به‌ر، به‌سه‌ردارتی یه‌کێک له گه‌وره‌کانیان به‌ ناوی (منصور بن قزاوغلی) و توانی کونترۆلی به‌شی پۆژه‌ه‌لات بکات،^(۸۱۰) به‌لام به‌شیتکی تریان نزیکه‌ی (۱۰) ده‌هه‌زار سه‌ریاز ده‌بوون به‌ سهرکرده‌ی (بوقاونا صغلی) له سالی (۴۳۴ک/۱۰۴۲ز)دا روویان کرده شاری میافارقین و گه‌مارۆیان خسته سه‌ری و په‌لاماری ده‌وره‌به‌ریان دا و تالانیان کرد پاش توندکردنی گه‌مارۆی سه‌ر شاری میافارقین میر (نصر الدولة) بری (۵۰) په‌نجا هه‌زار دیناری ده‌دانی به‌مه‌رجی گه‌مارۆکه‌یان هه‌لگرتایه‌ و بگه‌رینه‌وه شوینی خۆیان، به‌لام رازی نه‌بوون به‌و داواکاریه‌.^(۸۱۱)

شایانی باسه که پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ردوو سهرکرده (بوقاونا صغلی) خه‌ریکی مه‌ی خواردنه‌وه ده‌بن و رێژه‌یه‌کی زۆر ده‌خۆنده‌وه، هه‌ر له‌و دانیشه‌نه‌دا به‌ شه‌ر هاتن و به‌ چه‌قۆ له‌ یه‌کتریاندا و هه‌ردووکیان یه‌کتریان کوشت، له‌ نه‌نجامی نه‌م شه‌ره‌دا سه‌ریازگه‌که‌یان تینکچوو، له‌م کاته‌دا میر (نصر الدولة) نه‌م هه‌له‌ی قۆسته‌وه و به‌

---

(۸۰۹) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۲ - ۴۳.

(۸۱۰) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۲ - ۴۳.

(۸۱۱) الحارقي: تاريخه، ۱۶۰، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه باس کراوه لای (ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۲: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰).

سویاکه‌ی هیترشی کرده سهر سه‌ریازگه‌کیان و ژماره‌یه‌کی زوری لسی کوشتن و هندیکی لی به دیل گرتن و توانی ده‌ست به‌سهر هم‌مو سه‌روته و سامانیاندا بگریته. ^(۸۱۲)

سه‌بارته به‌و غوزانه‌ی که به‌شی رژه‌ه‌لاتی (جزیره ابن عمر) یان داگیر کرد، میر (سلیمان بن نصر الدولة) والی جزیره له‌گه‌ل گه‌وره‌کیان (منصور بن قزاوغلی) ریگه‌وت به هیوای ته‌واوبوونی وه‌ری زستان، کاتیک ثم وه‌رزه ته‌واو بوو، میر (سلیمان) خوانیکی له سهر شه‌ره‌فی (منصور بن قزاوغلی) میری غه‌زه‌کان ناماده‌کرد و له کاتی ناماده‌بوونیدا گرتیان و به‌ندیان کرد، ^(۸۱۳) به‌مه‌ش غه‌زه‌کان له ولاتدا پدرش و بلا‌بوونه‌وه. کاتیک (قرواش بن المقلد) به‌م کاره‌ی زانی سویایه‌کی گه‌وره‌ی ناماده‌کرد، و کورده بشنویه‌کانی قه‌لای فنک پی‌ونه‌دیان پی‌وه‌کردن، جگه له سویای میر (نصر الدولة)، شوین غوزه‌کان که‌وتن و شه‌ریان له‌گه‌ل کردن، غه‌زه‌کان هه‌ولی ناشتی و ریگه‌وتنیاندا ناماده‌بوون هم‌مو نه‌و شویتانه‌ی ده‌ستیان به سه‌ریدا گرتبوو بیگیتنه‌وه، به‌لام به داواکارییه‌کیان رازی نه‌بوون، نه‌مه‌ش وای کرد که غه‌زه‌کان شه‌ری مان و نه‌مان بکن، وهک (ابن الاثیر) ده‌لیت: "ته‌وه‌ی مردن نازانیت"، ^(۸۱۴) توانیان شکست به‌کورد و عه‌ره‌به‌کان به‌یه‌که‌وه بهینن و دووباره گه‌رانده‌وه جه‌زیره و گه‌مارۆیاندا، و به‌شیکی دیکه‌یان روویان کرده دیاربه‌کر و نیوچه‌کیان ویران کرد و به‌کاری ناشرین و تالانی، نه‌مه‌ش وای له میر (نصر الدولة) کرد که ریگه‌ی دیبلو‌ماسی بگریته به‌ر ته‌ویش به‌ناردنی نامه و پاره له‌گه‌ل په‌یمانی نازاد‌کردنی سه‌رکرده‌کیان (منصور) که له زیندانی کوره‌که‌یدا بوو، به‌رانبه‌ر وازه‌یتانی له‌و

---

(۸۱۲) الفارقی: تاریخه، ۱۶۱.

(۸۱۳) ابن الاثیر: الکامل، ۶/ ۴۳: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

(۸۱۴) ابن الاثیر: الکامل، ۶/ ۴۳: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

کارانه‌ی که له نیوچه که‌دا نه‌نجامی ده‌دهن، نه‌وانیش به‌و داواکاریه رازی بوون، کاتیک (منصور)ی سه‌رکرده‌یان نازاد کرد و له‌گه‌ل هه‌ندی پاره به‌پیتی نه‌و ریکه‌وتننامه‌یه‌ی نیوانیان، له په‌یمانه‌که‌یان په‌شیمان بوونه‌وه و به‌رده‌وامبوون له کاره‌کانی خۆیان له هیرش و په‌لامار و وتالاتی کردندا.^(۸۱۶)

له میانه‌ی ئەم رووداوانه‌دا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که هه‌لمه‌ت و هیرشه‌کانی غه‌زه‌کان ببسووه سه‌رچاوه‌ی مه‌ترسی بۆ سه‌ر میرنشینی مه‌روانی و میرنشینه کوردیه‌کانی دیکه، بۆیه میر (نصر الدوله) هه‌ولیدا شیتوازی دیپلۆماسی به‌کار به‌ییت له رینگه‌ی ناشتی و ریکه‌وتن و پاره‌پیتان،^(۸۱۶) له به‌ر زۆری ژماره‌یان و هاتنی هه‌لمه‌ته‌کانیان یه‌ک له دوای یه‌ک، و کاتیک ئەم شیتوازانه هیچ به‌رهم و نامانجیکی به‌ده‌ست نه‌هینا، نه‌وجا ناچار په‌نای برده به‌ر گه‌وره‌که‌یان سولتان (طغرلبگ) به‌نامه‌یه‌کی سکا‌لا نامیز له ده‌ستی غه‌زه‌کان که چۆن خه‌لکه‌که‌یان گوشت ولاته‌که‌یان ویران کردوه،^(۸۱۷) (طغرلبگ) به‌نامه‌یه‌ک وه‌لامی دایه‌وه وتی: "پیم راگه‌یاندره‌که‌وا میلله‌ته‌که‌مان گه‌شته ولاتان و تو نه‌رمیت نواند و دلاینت راگرت به‌ پاره، و تو خاوه‌ن پینگه‌یه‌کی گرنگی چیت پیوسته بیت بدریت بۆ شه‌ری کافره‌کان".^(۸۱۸) پاشان په‌یمانی پیتا که‌وا خه‌لکانیک ده‌نیرتیه لایان بۆ به‌جیه‌تشتنی ولاته‌که‌یان.

ئەم نامه نیردراوه سالی (۴۳۵ک/۱۰۴۳ز) سه‌ره‌تای دروستبوونی پیتوه‌ندی نیوان سولتان (طغرلبگ) و میر (نصر الدوله) بوو، و ئەم پیتوه‌ندییه دیپلۆماسییه زیاتر جینگیر بوو کاتیک له سالی (۴۴۱ک/۱۰۴۹ز) دا سولتان (طغرلبگ) داوای له میر (نصر الدوله) کرد که له ولاته‌که‌ی وتاری هه‌ینی به‌ناوی نه‌وه‌وه بیت،^(۸۱۹) نه‌ویش

(۸۱۵) الکامل، ۴۳/۶.

(۸۱۶) الفارقی، تاریخه، ۱۶۰: ابن الاثیر: الکامل، ۴۳/۶: ابن خلدون: العبر، ۴/۲۶۰.

(۸۱۷) ابن الاثیر: الکامل، ۴۴/۶: ابن خلدون: العبر، ۴/۲۶۰.

(۸۱۸) ابن الاثیر: الکامل، ۴۴/۶: ابن خلدون: العبر، ۴/۲۶۰.

(۸۱۹) ابن الاثیر: الکامل، ۴۶/۶.

داواکەى قبوڵ کرد که وتارى هەينى له هەموو مېرئيشينه کەيدا بە ناوى ئەوهوه بېست، بەمەش مېر (نصر الدولة)ى مەروانى ملکەچ و گوێپرايه ئى سەلجوقيه کان بوو، هەر ئەمەش بوو (پادشای رۆم)* داواى لیتکرد کەوا هەولئى ئازادکردنى پادشای (ابخان) (٨٢٠)** بەدات کە لە شەپرى غەزەکاندا بە فرماندهى (ابراهيم ینال) بە دیل گیرابوو بۆ ئەم مەبەستەش مېر (نصر الدولة) نوێنەرى خۆى (شیخ الاسلام) بە ناوى (أبو عبدالله بن مروان)ى رەوانەى لای سولتان (طغرل بگ) کرد، ئەویش بەبى بەرانبەر ئازادى کرد ئەمەش کارێکى گەوره و مەزن بوو لای (نصر الدولة) و پادشای رۆم. (٨٢١)

له ميانەى رووداوه کانی سالى (٤٤٦ك/١٠٥٤ز)دا (ابن الاثير) ده‌یگریته‌وه که مېر (نصر الدولة) سوپایه‌ک و دیاریه‌کى زۆر وه‌ک هاوکارى بۆ سولتان (طغرل بگ) له‌کاتى پێش‌وه‌یگرده‌ى له‌ هەرێمى ئەرمینیا، (٨٢٢) و گەماروی ملازگرد و خۆ ناماده‌کردن بۆ هێرش و په‌لامارى وڵاتى رۆمدا ده‌نێرى. (٨٢٣)

---

* پادشای رۆم: - ناوى (مونوماخوس) که به‌کسته‌نێنى نۆبەم ناسرابوو توانى له‌ نێو سالانى (٣٤٢-٤٤٧ك/١٠٤٢-١٠٥٥ز) ئیمپراتۆرى وڵاتى بیزه‌نته بېست. (نعیم فرح: تاریخ بیزنطه السیاسی، ٢٤٢).

(٨٢٠) المسعودي: مروج الذهب، ١ / ٢٢٦.

** پادشای ابخان: - ناوى (قاریط) بوو له‌ سالى (٤٤٠ك/١٠٤٩ز) به‌ دیلى گیرا کاتیک (ابراهيم ینال) هێرشى کرده سه‌ریان، بۆ ئازادکردنى خۆى نزیکه‌ى (٣٠٠) هه‌زار دینار و دیاری به‌بى (١٠٠) هه‌زار دیناردا، به‌لام وه‌لام نه‌درایه‌وه. (ابن الاثير: الكامل، ٤٨/٨).

(٨٢١) ابن الاثير: الكامل، ٦ / ١٤٦.

(٨٢٢) الكامل، ٦ / ١٧٢.

(٨٢٣) ابن الاثير: ه - س، ٦ / ٢٤٦ - ٢٤٧: ابن کثیر: البداية والنهاية، ١٢ / ١٠٠ - ١٠١.

دیبیلوماسییهت و چاره‌سهرکردنی کیشه‌کان به ریگهی ناشتی

نه‌وی پیوندهی به کۆمه‌لگه‌کانه‌وه هه‌یه بۆ چاره‌سهرکردنی کیشه‌کانی نیوانیان به ریگهی ناشتی پیوندهی به رۆلی دیبیلوماسییه‌وه هه‌یه، نه‌و رۆله‌ گرنگهی که تا نه‌مپۆ کاری پیده‌کریت تیوری بالاده‌ستی ده‌وله‌ته، و زۆرجار ریگه‌ نادات په‌نا ببریته بهر یاساو دادگا بۆ چاره‌سهرکردنی کیشه‌کانیان، به‌لکو تا ئیسته‌ش ده‌رگا‌کان والایه له پیش دیبیلوماسییه‌تدا بۆ هه‌وجولکردن له‌م بواره‌دا.^(۸۲۴)

ده‌وله‌ت و میرنشینه کوردیه‌کان له ریگهی بالتویز و نوینه‌ره دیبیلوماسییه‌کانیانه‌وه هه‌ولتی چاره‌سهرکردنی ناکۆکی و کیشه‌کانیان ده‌دا. وه‌نگه‌ نه‌و دانوستاندنانه ته‌نها پیوستی به‌ گۆرینی نامه و یاداشت هه‌بوویتی، جاری واش هه‌یه نه‌و دانوستاندنانه درێژه ده‌کیشیت یاخود پیوست به‌ ناردنی یه‌کێک له به‌رپرسیانیان به‌ راپۆرتینکی ده‌رباره‌ی سیاسه‌تی ده‌روه ده‌کات، یان به‌یه‌کگه‌یشتنی نوینه‌ری هه‌ردوو ولات بۆ گفتوگۆکردن له‌و باره‌یه‌وه، نه‌مه و جگه له هه‌ندی ورده‌کاری که هه‌رلایه‌ک په‌نای بۆ ده‌بن به‌پیتی پیوستی رووداوه‌که و گرنگی مملاتی و ناکۆکیه‌که له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

دوا‌به‌دوای نه‌وی خیلافه‌تی عه‌بباسی تووشی لیکتازان و به‌ش به‌ش بوون بووه، چهند میرنشینیک که میر و پادشا و سولتانه‌کان کێرکیتی فه‌رمانه‌راییان له‌سه‌ر ده‌کرد، نه‌و ده‌مه‌ پیونده‌یه دیبیلوماسییه‌کان چوه‌ چوارچیوه‌ی کاری سیاسیه‌وه به‌ نامانجی هتورکردنه‌وی جیاوازیه‌ سیاسیه‌کانیان و نه‌هیشتنی ناکۆکیه هه‌ریمه‌کان که زۆر جار له‌ نیوان فه‌رمانه‌رایی هه‌ریمه‌کان و خیلافه‌تدا له‌ لایه‌ک و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه له‌ نیوان میر و فه‌رمانه‌راییان خۆیاندا دروست ده‌بوو، خیلافه‌تی عه‌بباسی به‌ په‌رۆش بوو بۆ ده‌ستتیه‌ردان و چاره‌سهرکردنی کیشه‌کانی نیوان میری هه‌ریمه‌کان، له‌به‌رئه‌وه‌ی خیلافه‌ت ده‌سه‌لاتی بالا بوو و نه‌وان ده‌سه‌لاتی شه‌رعیان له‌و ورده‌گرت،

(۸۲۴) عزالدین فوده: النظم الدبلوماسية، ۲۴.

بۆيە تېيىنى ئەو دەكەين كە زۆرىيە دەست تېئوردانەكانى خىلافەت بۇ چارەسەرکردنى كېتەكان بە ناشتى كۆتايى ھاتوۋە بۇ رەزامەندى خەلىفە و دانپىتئانى دەسەلاتى بوۋە.

يىنگومان ھەموو كارىك و پىئوئەندىيەك سەرەتاكەي سادە و ساكار و لەسەرخۆيە، جا ھەر لەسەر ئەو بىنەمايە پىئوئەندىيە دىيلۆماسىيەكانى نىئوان مېرنشىنە كوردىيەكان و دەولەتانى دىكە بەھەمان جۆر و شىئو سادە و ساكار بوۋە، چونكە تاكە پىگەش بسوۋە بۇ پىكخستنى پىئوئەندىيەكانى نىئوانىان، ھەرۋەھا شىئوئەيەكى كاتىشى بەخۆيەوۋە يىنيوۋە، مەبەست لە دىيلۆماسىيەت لەو كاتانەدا ئالوگۆر و گواستەوۋە بىرىندار و لاشەي كۆزراوانى مەيدانى شەر و شۆر بوۋە، دەتوانىن بلىن دىيلۆماسىيەت تەنيا پىگە بوۋە لە نىئوان دەولەتاندا بۇ چارەسەرکردنى شەر و پىككادان و بەگۆيە كداچوون، ھەر لەبەر تەمبەش بسوۋە پىزىكى زۆرى لىنگىراۋە و بايەخى پىندراۋە، وەك ياسايەكى نىئودەولەتى پىرەو كراۋە، و بەھەند وەرگىراۋە.

ھەر لەسەر ئەم بىنەمايەش بەرەپىش چوۋە و گەشەي سەندوۋە، خۇ لەكاتى بەستنى ھەر پەيماننامەيەك لە نىئوان ھەر يەك لەو ولاتانەدا نۆينەرى دىيلۆماسى خۆيان بۇ ھەئسوراندىنى ئىش و كارەكانى دىيلۆماسىيەت لە نىئوانىاندا ھەبوۋ، مەئبەندى ياساش بۇ نۆينەرايەتى دىيلۆماسىيەتى ئەو سەردەمە لەلايەن مېر يان سولتانەوۋە دەسەلاتيان پى دەدرا، بەو پىيە كارەكانيان ئەنجام دەدا و مەركەزى ياساشى وەرەگرت، لە ھەمان كاتىشدا لەلايەن مېرنشىنى پىشوازيكەرۋە پىزىكى بى سنوور بۇ نۆينەرى دىيلۆماسى دانرابوۋ، چونكە نۆينەرەكە نۆينەرى مېر يان سولتان، لەوكاتەدا مېر ھوكمدارى لەژىر بەرگىكى تاكرەويدا پەيرەو دەكراۋ بەرپۆۋە دەبرا، چونكە دەسەلات بەشىئوئەيەكى گشتى لەژىر دەستى مېردا بوۋ، بۆيە لەراستىدا نۆينەرەكان بەشىئوئەيەكى راستەوخۇ نۆينەرى ولاتەكەيان نەبوون، بەلكو نۆينەرى مېر بوون، لەگەل ئەوئەشدا نۆينەرەكە سوۋدى لە جىارك و پاراستەكان وەرەگرت، بەتاييەتى لەكاتى سەردانىدا بۇ دەولەتى خانەخوئ كە پارىزگارى تەۋارى لىدەكرا لەكاتى پەلاماردان و دەستدريژىكردنە سەرى و داكۆكى لىدەكراۋ زۆرجارىش دىارى پىشكەش دەكرا،

لههه مان کاتدا سوودی لهه پارستهی دادوهری وهرده گرت بهتایبهتی لهوکاته دا که بهرهمی دهچووهر ولاتیکی دیکه، که نامهیه کی له میره وه بردهیه یان بهنیش و کاری میر بچوو بایه، سوودی لهه نوینه رایه تیه وهرده گرت که ههر نوینه ریککی ولاتیکی بیانی لهه ولاتیکی دیکه دا هدیتهی، بهلام نه گهر چوونه کهی بۆ نیش و کار و بهرژوهندی تایبهتی خزی بوایه نهوا بینگومان سوودی لهه جیاوک و پاراستنه وهرنه دهه گرت، چونکه نوینهری دییلۆماسی ههر کاتیک نهو کاری بۆی چوو بوو تهواو کردبا نهوا کۆتایشی بهوه دههات که دییلۆماسییه، کهاته دییلۆماسییه ته که تنها پینهندی به نیشه دییلۆماسییه کهوه بوو.

بهلام نهو ناکۆکی و ململانیانهی نیوان میر و فهرمانهروایی هدریمه کان که خیلانته ههموو ههولتیکی دییلۆماسیانهی خسته گهر بۆ چاره سه رکردنی کیشه کانیان پیش نهوهی شهری چه کرداری له نیوانیاندا رووبدات و چاره سه رکردنی کیشه کان به ریگهی ناشتی و له ریگهی نزیک کردنه وهی بۆ چوونه کان و ناردنی نوینهر بۆ لای ههر دوولا و بانگ کردنیان بۆ پایتهخت و پهیمان به نووسین له ههر دوولا وهرده گرت، خیلانته نوینهری خزی ده نارد بۆ نهوهی ههولته کانی بۆ ناشتی سهرکه وتوو بیست، ههروهها (ابن الاثیر) له میانهی رووداوه کانی سالی (٣٤٢ک/٩٥٣ز) دا باس دهکات و دهلیت: "نوینهری خهلیفه (الطائع بالله) له خۆراسان گهراپهوه که بۆ ناشتی و ریکهوتنی نیوان (رکن الدولة) بوهیهی و(نوح بن عمود بن سبکتکین) خاوهن خۆراسان رهوانه کرابوو"، ههروهها باس له ناویژیوانی خهلیفه (القائم بأمر الله) دهکریت بۆ ریکهوتن له نیوان (طغرل بك) ی سهجوقی و (جلال الدولة البویه) دا. * پی دهچیت نهو سهرکهوتنه (ابن أبو الشوك) و هۆزه کهی شازنجان به دهستیان هیتا له دامرکانه وهی هه لگهرا نهوهی تورکه کان، نه مهش وای کرد بیست (معز الدولة البویه) پاراستنی

---

* جلال الدولة: -- ناوی (ابو الطاهر بن بها الدولة) له میره بوهیهیه کانی عیراق بوو، له سالی (٤١٨ک/١٠٢٧ز) فهرمانهروایی عیراقی گرتنه دهست، له سالی (٤٣٥ک/١٠٤٤ز) کۆچی دواپی کرد. (ابو الفداء: المختصر، ١٦٧/٢؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ٥٥/١٢/٦).

رینگای نیستراتیجی نیتوان بهغداو ره ی پی بسپیتریت، له م باره یهوه (مسکویه) دهلی
".... ابن ابو الشوك له هۆزی شاژنجان جیگری یه که ی کارگپری حولوان و پارزهری
رینگای...." بو. (۸۲۵)

به پیتی نهو نهریته باوه (معز الدولة البويهی) بارمته کانی له (ابن ابو
الشوك)ی (۸۲۶) کوردی وهرگرت بۆ دلتیابوون له گوپرایه لی، نهویش له ترسی گوپینی
هه لوستی بوو بۆ هیزکی دیکه، چونکه هه لکه وتی شوینی نه م هۆزه (شاژنجان) له
خالیکی گرنگی جیا که ره وه ی نیوچه ی دهسه لاتی (رکن الدولة) ی برابدا بوو. (۸۲۷)

سه ره پای نهو پیته ندیسه دیبلۆماسییانه ی نیتوان (ابو الفتح) و فه رمانده ی
بوه یه یه کان، وه ک یه کینک له لایه نه پیته ندی داره کان که پشتی پی ده به سترا له کاتی
نهو قه پیرانه ی ماوه ی جارینک رو به رووی دهسه لاتی بوه یه ی ده بووه، (۸۲۸) جگه له وه ی
(هلال الصابی) پیتی دهوت "النجیب"، (۸۲۹) خانه دان یاخود نجیب زاده، جیگه ی
نامه ژه پیکردنه که پیته ندی دیبلۆماسییه کانی نیتوانیان تیکچوو به هۆی دامه زرانده ی
یاخود دانانی (ابو علی بن استاذ هرمز) وه ک (عمید الجیوش - پیشه وای سوپا) له
لایه ن (بهاء الدولة) وه ک جیگر له سه ر عیراق له جیاتی (أبو جعفر الحجاج)، نه مه ش
گه یشته راده ی هه لکه رانه وه و گوپرایه ل نه بوون، (الصابی) تاکه سه رچاوه ی میثوویسه
باس له م رووداوه ده کات، هاوکات باس له هۆکاری نه م هه لویتسه ی (أبو الفتح)
ناکات، به لام پی ده چیت نهو توندوتیژییه که پیشه وای سوپا پیره ی ده کرد له کاتی
هاتنی بۆ به غدا به هیوای قه لاجۆ کردنی عه ییاریه کان و نه وانه ی ئاسایشی ولاتیان

---

(۸۲۵) تجارب الامم، ۲ / ۱۵۵.

(۸۲۶) مسکویه: تجارب الامم، ۲ / ۱۵۶.

(۸۲۷) بۆ زیاتر زانیاری به وانه بهشی سنیه می نه م نامه یه چونکه به دوورو درێژی باسمان لیه
کردوو.

(۸۲۸) ه. س، ۴ / ۳۳۸ - ۳۳۹، ۴۲۲ - ۴۲۴.

(۸۲۹) الفیروز آبادی: معجم القاموس المحيط، رتبه وثقه - خلیل مامون شیما، دار المعرفة،
بیروت، ۲۰۰۵، ۱۲۶۲: الزبیدی: تاج العروس، ۱ / ۴۷۷.

تیکداوه، (۸۳۰) و هندی لایه‌نگری خویاندا به‌سه‌ری (ابو الفتح) دا. (۸۳۱)

نهم جوړه ریکه‌وتننامه به کونووسیتی فرمی ده‌نوسرا و هه‌موو هه‌ولته‌کانیان ده‌نوسی نه‌گه‌ر به‌سه‌رکه‌وتوویی ته‌واو بوايه، نه‌مه‌ش به‌ ناماده‌بوونی نوینه‌ری خه‌لیفه و هه‌ردوولا کۆده‌بوونه‌وه له سه‌ر شینوازی کۆنگره‌یه‌ک و هه‌ردوولا سویندییان ده‌خوارد که مه‌رجه‌کانی ریکه‌وتننامه که جیبه‌جی بکه‌ن.

نه‌گه‌ر بارود‌خه‌کان گونجاو بیت و ریکه‌وتننامه‌که‌ی نیوانیان به‌هه‌ند وه‌ریگرایه‌ خۆی له‌ خۆیدا له‌ دایکبوونی هیتزیکی نوئی بوو، نهم ریکه‌وتننامه‌ دان پیمانان بوو به‌ سیستمیکی نوئی که بارود‌خه‌که هیتابوویه‌ ناراه، چونکه‌ مانه‌وه له‌ سه‌ر سیستمی کۆن له‌م بارود‌خه‌دا ته‌نها کیشه‌کانی نالۆزتر ده‌کرد.

له‌ دیرزمانه‌وه پتوهندیه‌ سیاسی و دیپلۆماسییه‌کان به‌کارهاتوون بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان به‌تاییه‌تی گۆرانی بارود‌خۆی نالۆز و ناکۆکی و شه‌ر بۆ بارود‌خۆی هیتمی و ناشتی و ئیمزاکردنی ریکه‌وتننامه‌. له‌ ساوه‌ی فه‌رمانه‌واویی ده‌ولته‌ت و میرنشینه‌ کوردیه‌کاندا به‌ هه‌موو قۆناغه‌ جیاوازه‌کانیه‌وه نهم پرۆسه‌یه‌ جیبه‌جی ده‌کرا، نه‌ویش له‌ پاش روودانی شه‌ره‌که‌ یان له‌ پیش ده‌ستپیکردنی شه‌ر وه‌ک له‌ به‌شه‌کانی پیتشودا ناماژه‌مان بۆ کردووه.

---

(۸۳۰) ابن‌الاثیر: الكامل، ۵/۵۵۱-۵۵۲؛ ابن‌کثیر: البدايه والنه‌ایه، ۱۱/۳۳۰؛ ابن‌تغری بردی:

النجوم الزاهرة، ۴/۲۰۶؛ ابن‌خلدون: العبر، ۴/۴۶۹.

(۸۳۱) پروانه‌به‌شی دووه‌می نهم تویننه‌وه.

ئەمانەت و پەنابەرى سىياسى

لەسەردەمى نويدا بىرۆكەى حصانەى بالتۆيز و رىزگرتنى بەندە بە بنەماى عورف و ياساى نىتودەولتەتى لەگەل دەقى ياسا نىتودەولتەتە كاندا كە لە كاروبارى دىبلۆماسىيدا ديارىكر. (۸۳۲)

بەلام لەسەردەمى پىشوردا، حصانەى ولاتان لەسەردەمى ئىسلامىدا پشتى بەست بە ئەحكامە تائىنە كان كە ياساى مامەلە كەردنى بالتۆيزە كانى لەگەل پاراستىياندا ديارىكر، ھەروەھا ئىمتىيازاتى تايىبە تىيان ھەبوو، بانگەوازى گىرنگ و پاراستنى و فەرامۆش كەردنى دەبىتتە ھۆى غەزەبى خواوند، (۸۳۳) شەرىعتى ئىسلامىش لەم بوارەدا ياساى روون و ئاشكرائى خستەروو، دەگىر نەوہ كە پىتغەمبەر (د.خ) بە نىردراوى وت:-
"بەخوا سەرم دەپەراندى گەر كوشتنى نىردراو رىگە پىندراو بوايە". (۸۳۴)

بەو پىتتە لەسەردەمىكى زۆر زوو لەمىژروياندا، موسلمانە كان جۆرىك لە پاراستىيان بۆ نىردراوہ ناموسلمانە كان دابىن كەردبوو كە دەگەيشتە پاراستنى گىيانىان، موسلمانە كانىش لەسەر ئەم رىنمايانە روشتن كە لە شەرىعەوہ ھاتبوو، ھەموو خەلىفە و مىر و پادشاكان پەپرەويان دەكرد.

ئەو پاراستنەش لەسەر بنەماى شەرىعە بوو كە پىتغەمبەر (د.خ) كە دانەرى بنچىنەى دەولتەتى ئىسلام بوو لەسەرى دەروىشت، ئەم پاراستنە و سەلامەتتە پاش پەپرەو كەردنى بۆ ماوہ يەكى زۆر لەلايەن موسلمانە كانەوہ، بووہ نەرىتتەك و بنەمايەك كە پىويست بوو پەپرەو بىكرىت لەلايەن بەرپرسانى دەولتەتى ئىسلامىدەوہ. (۸۳۵)

ئەوہى پىئوہندى بەئىمەوہ بىتت سەبارەت بەجۆرى پاراستن كە موسلمانە كان پەپرەويان

---

(۸۳۲) لاىحەى قىينا سالى (۱۸۱۵) و پىرتۆكول اكس لاشابل و ئەو شەرىعاتەى لەپاشى ھات.

(۸۳۳) او بنھاي: القانون الدولي العام، ۶۷۸/۱.

(۸۳۴) مجيد خدوري: السلم والحرب في شرعة الاسلام، ۲۲۰-۲۲۸.

(۸۳۵) ابن هشام: سيرة النبي، ۶۰۰/۲.

ده‌کرد نه‌وه‌یه که په‌یمانی ناسایش و ناشتی ده‌بښی بپارټیزری له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتی نیسلاهمیه‌وه له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له‌ده‌ولت یان نه‌و میرنشینیه‌ی بڼی نیت‌ردراوه. نه‌مه‌ش نیمام یان جینگه‌ره‌که‌ی ده‌یبه‌خشیه‌یه‌کټک له‌چهند جه‌نگاوه‌ریک که وه‌ک نیت‌ردراوی میلله‌ته‌که‌ی نه‌ژمار بکریت به‌مه‌ستی دانوستاندن، جه‌نگاوه‌ره‌کان له‌ به‌رامبه‌ردا گیانیان ده‌پارټیزراو پشاش کوټایی هاتنی نه‌رکه‌کانیان گه‌رانه‌وه‌یان له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانه‌وه بڼ ولاته‌که‌یان زامن ده‌کرا. (۸۳۶)

گرنگی ناسایش بڼ نیت‌ردراوه بیانیه‌کان به‌مه‌به‌ستی ناسانکاری هاتوچوڅ و مانه‌وه‌ی بو له‌و ولاته‌دا نه‌مه‌ش به‌پیتی یاساکان بوو وروژاندی بابه‌تی (حصانه‌ المقر) پاراستنی شوین وه‌لامی نه‌مه‌ نه‌وه‌یه که نه‌م سیستمه‌ له‌و سهرده‌مه‌دا نه‌بوو نه‌له‌ ده‌ولت و میرنشینیه‌کانی رڼ‌هلات و نه‌ له‌ رڼ‌ژنارا و که‌س باس له‌وه ناکات که بینای بالوټ‌خانه هه‌بووی له‌و سهرده‌مه‌دا و نه‌م سیستمه‌ زیاتر له‌ نویگه‌ریه‌کانی سهرده‌می نویه.

ده‌ولت و میرنشین یان ده‌سه‌لاته‌ سیاسیه‌کان له‌ سهره‌تای دروست‌بوونیانه‌وه به‌ناوبانگ‌بوون له‌ دایین‌کردنی نارامی و ناسایش یان نه‌وه‌ی پیتی ده‌وتریت پاراستن بڼ نیت‌ردراوه‌کانیان به‌ جیاوازی ناینه‌کانیان، نه‌مه‌ش به‌پیتی یاسای شه‌ریعه‌تی دیلو‌ماسیی بڼ بالوټ‌زه‌کان به‌جوړیک که بتوانن نه‌رکه‌کانیان به‌ باشترین شیوه جټبه‌جټ بکه‌ن له‌ ماوه‌ی مانه‌وه‌یاندا هه‌روه‌ها گرنگیدا که هه‌موو جوړه‌ حصانه‌یه‌ک دایین بکریت بڼ بالوټ‌زه و هه‌موو نه‌ندامانی شاندي دیلو‌مات له‌گه‌ل خزمه‌تکار و کوټیله‌کان. نه‌م حصانه‌یه‌ هه‌موو نه‌ندامانی شانده‌که‌ی ده‌گرته‌وه و هه‌ر سوکایه‌تیه‌ک به‌ که‌سټک له‌و شانده‌ سوکایه‌تی بوو به‌ که‌سایه‌تی بالوټ‌زه. (۸۳۷)

(أبو یوسف الفقیه) ده‌لټت:- "والیه‌کان که نیت‌ردراویک به‌اتایا پرسپاری نامه‌که‌ی

(۸۳۶) مجید خدوری: السلم والحرب فی شرعة الاسلام، ۲۲۰-۲۲۸.

(۸۳۷) مجید خدوری: س. پ، ۲۲۱-۲۲۲.

لیّ ده کرد، گهر وتی من نیردرای فلان پادشام و ناردومی بۆ فیسار پادشا، نهمه نووسراوه که یه تی پیمه، و هدر شتیکی دیکه که پیمه له شهك و ناژهژ و پاره و کویله ...^(۸۳۸)

ههروه ها ده لیت:- "گهر هاتوو موسلمانان ده ستیان گرت به سه ر که شتیبه کدا و خاوه نه که ی بلّی من نیردرای فلان پادشام و نهمه نووسراوه که ی پادشایه پیم و نهمه ش شه که کانیه تی له که شتیبه کدا، پینویسته له سه ری که بیاخاته پیتشه وه بۆ پشکنین گهر راستیان کرد با قه بولّ ده کران"^(۸۳۹) به پیتی نهم یاسار بنه مایه، هه موو نیردراره کان و شانده کان له لای نهو ده ولت یان میرنشین پاریزراو بوون جا گهر له ریگه ی وشکانی یان ده ریایه وه هاتبان گیان پاریزراو ده بوون و که س ریگری نه ده کردن و تووشی مه ترسی نه ده بوون و نه وه ی په یوه ندی هه بوو به پیدایه ستیه کانی با لویز و هارویکانی، هه موو مافیکیان پاریزراو بوو به ته واوی له پرووی پاراستنی گیانی و که رامه تی به وه دنیا بوون ده ست به سه ر پاره و مایدا نه ده گرا، به لام نیردرای موسلمانان جیابوون له و مهرجانه به هۆی گه وه یی پایه و شکۆداریان، و نه گهر له سالتیک زیاتر له ولتدا بمانایانه وه نه وه مافی هارولاییبوونی هه بوو وه ک با لویزه بیانیه کان.^(۸۴۰)

حصانه (پاراستن) که ده دریتته نیردرار به هۆی کاره که یه وه نه رک و فرمانیکی گرنگ بوو، چونکه وای ده کرد که بتوانیت به باشی نه رکه کانی به بی ترس و دلته راوکئ جی به جی بکریت، میرنشین و ده ولته ته کان به دریتزایی نهو میثرووه، به رده وام بوون له سه ر پاراستنی نهو بنه مایه و پایه ندی نه رکی مۆراله کانی بوو، که نهمه ش په رۆشی ده سه لیتنی له جیبه جی کردنی یاساکانی پیوه ندیه نیوده ولته تیه کان وه ک جوانترین وینای شارستانی و مریسی. ده ولته ت و میرنشینان ته نها گرنگیان نه ده ده به نیردرار و شانده کان و پاراستنی سه لامه تیان و وه رگرتنی (أوراق الإعتقاد) نووسراوی

(۸۳۸) کتاب الخرج، دار الحدائق، بیروت، ۱۹۹۰، ۱۸۸.

(۸۳۹) ۵-س، ۱۸۸.

(۸۴۰) الشیبانی: شرح السرخسی علی السیر الکبیر، حیدرآباد، الدکن، ۶۶/۴ - ۶۷.

باوه پیتکراو، به لکو چندند تاییه تمندیه کی له وه زیاتریش بوو له وانه لیخو شیبون له باجدانی (عشر المکوس) که له گهشتیاران وهرده گیان، له م باره یه وه (أبو یوسف) ده لیتت: "له نیردراوی پادشای رۆم باج وهرسه ده گپرا و له وکه سه ش که نه مانه تی پیندراوه".^(۸۴۱)

جگه له نیردراوانه ی که کاری بازرگانیان ده کرد، وتی "گهر نیردراوه کان کالاو شمه کیان پی بوو بۆ بازرگانی نه وه ته نها ده یه کیان لی وهرده گپرتت، خو نه گهر نا نه وه هیچیان لی وهرنا گپرتت".^(۸۴۲)

(فقهاء) کان باس له (نه سپ، هیستر، کۆیله، شه کی قه ده غه کراون له بهر نه وه ی به سوودن بۆ جه ننگ).^(۸۴۳) و له بهر نه وه ی یه کینکه له نامرازه کانی سولتانی مه زن "نه گهر شتیکیان له و جوړه بکریایه نه وا ده بوو بیگپرنه وه بۆ خاوه نه کانی و پاره کانیان وهر بگرته وه"،^(۸۴۴) له شته پۆزه تیغه کانی دیکه ی بالتویزه کان نازادی خوا په رستی و ماوه ی مانه وه یان له و ده وله ته ی ده نیردرین بۆی که ناسایش و نارامیان بۆ فه راهم ده کات له په پیره وکردنی رپوره سمه نایینه کاینان له روانگه ی په دیام و به ها مرۆی و شارستانیه که ی.

کاتیک (مجد الدولة) ی بوه یه ی گدیشته ته مه نی گه وره یی له سالی (۳۹۷ ک/ ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ ز) دا ده سه لاتی له دایکی وهرگرت که وصی بوو له سه ری پاش مردنی باوکی (فخر الدولة) له سالی (۳۸۷ ک/ ۹۹۷ ز) دا،^(۸۴۵) یه که م کاری دامه زانندی (أبو علی) بوو وه ک وه زیر، که ههر زوو که وته را کیشانی فه رمانده و

---

(۸۴۱) الخراج، ۱۸۸؛ مجید خدوری: س- پ، ۲۲۵-۲۲۶.

(۸۴۲) أبو یوسف الفقیه: الخراج، ۱۸۸.

(۸۴۳) مجید خدوری: س- پ، ۲۲۵.

(۸۴۴) أبو یوسف الفقیه: الخراج، ۱۸۸، الشیبانی: س- پ، ۲۰۶/۱.

(۸۴۵) ابن الاثیر: الكامل، ۵/۵۲۵؛ ابن السوردي، تاریخه، ۱/۳۰۴؛ ابن کثیر: البدایة والنهایة، ۱۱/۲۲۲-۲۲۳.

میرەکان بەلای خۆیدا دژ بە خاتون (السیده خاتون)ی دایکی (مجد الدولة)دا، و هەروەها رواندنی تۆی گومان لەناخی (مجد الدولة) بەرامبەر بە دایکی، کاتێک کە نەیکرد دایکی تۆرە بوو چوو بۆ قەلا وەک بەلگەیکە بۆ ناپەرەزایی دەربەرین هەروەها (مجد الدولة)ش بەو کارە دایکی دلگران بوو، بۆیە لەپەڕی پیاوێکانیسەوێ خستیە ژێر چاودێرییەکی توندووە نەوێک دایکی داوای یارمەتی لە هەندێ میر و فەرماندە بکات بۆ هاوکاریکردنی - تا دەسەڵات لەدەستیدا بچێتەو - بەلام دایکی شەوێک بە فەرت و فێل هەلەت و خۆی گەیانە قەلای (بدر بن حسنی) وەک باشترین شوین کە بچێت بۆی (٨٤٦) پاش چەند رۆژێک گەیشت، لەوێش میر (بدر بن حسنی) بە باشی مامەڵەیی لەگەڵ کرد و ریزی گرت و پاراستن (حصانە)ی دیبلۆماسیی پێدرا وەک میرێک لەلای میرنشینی (حسنی) و ریبایی و لەخۆبردویی گەیشتە ناستیکی مەزن تا وای لێتەت و لاتەکەمی بوو ئەو شوینەیی خەڵک داوای پەنابەری و تارامی لێبکات و لەو پیاوانەش کە داوای پەنابەرییان لێکردبوو "أبو العباس الضیعی، وەزیری (مجدالدولة بن فخر الدولة)، (القاسم بن بختیار)، (أبو العباس أحمد بن واصل)، خاوەنی بصرە و سیراف، (أبو الهیجاء محمد بن عمران)، کورپی خاوەن (بطیحة) و ئەوانی دیکە" (٨٤٧).

(أبو الشوك) پیاویکی بەخشنده و میواندۆست بووه و باره گاکه ی پەناگەیکە بوو بۆ پارکردن و پەنابەران، وەک ئەوانەیی پەنایان بۆ دەبرد داوای ئەوەی لە جەنگدا شکستیان دەهێنا، لەکاتی کێشە و ململانێی نێوان (المقلد بن أبو الاغر بن مزید) و (دبیس بن

---

(٨٤٦) زۆرێک لە میرو فەرماندەکانی بوه بیهیبهکان هەلەهاتن بۆ لای میرنشینی حسنی، لەبەر سەختی سروشتی نیوچەکیان، جگە لە پێشوازی و پێزگرتن و پاراستنیان، لەم باره یهوه پروانه: (ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٧٧-٧٨؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/١٤٩؛ الذهبي: تاریخ الاسلام، ٣٨١-٤٠٠).

(٨٤٧) الروذراوری: س-٣، ٣٢٧؛ هلال الصابی: تاریخه، ٤/٤٢٨-٤٤٩، ٤٤٩-٤٥٢؛ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ١/٧٣، ٩٩؛ ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٦٨؛ ابن کثیر: البدایة والنهاية، ١١/٣٢٢.

مزید الاسدی)ی برای، (المقلد) له سالی (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز)دا له پروباری دیجله پدیهوه، دواى نهوی (دیبس) یارمه‌تی بز هات له لایهن (جلال الدوله) و دواى نهوی (المقلد) زانی که نهو نه‌خشه‌یدی کیشابووی بز مانهوه و شکستی هیناوه، رایکرد بز لای (ابو الشوک) و وهک په‌نابهر مایه‌وه تا بارودزخی باش بوو، ^(٨٤٨) هندی‌کیش په‌نایان بز دهربرد دواى نهوی شوپشیان له‌دژدا هه‌نده‌گیرسا، وهک (عمید الدوله ابو سعد بن عبدالرحیم)ی وه‌زیری (جلال الدوله) له سالی (٤٢٦ك / ١٠٣٥ز)دا په‌نای بز برد، دواى نهوی سه‌ریازه‌کانی له دژی هه‌ستان و له‌لای مایه‌وه تا له سالی (٤٢٧ك / ١٠٣٦ز)دا جارنکیتز بانگ کرا بز کاری وه‌زیری. ^(٨٤٩)

وا دهرده‌که‌ویت پتیه‌ندییه‌کانی نیتوان (ابو الشوک) و به‌نوعوقه‌یل باش نه‌بووه و له سالی (٤٢١ك / ١٠٣٠ز)دا شاری داوقای نابلقه‌دا که به‌ده‌ست (مالک بن بدران بن المقلد العقیلی)هوه بوو، کاتیک ماوهی نابلقه‌که دریزه‌ی کیشا که‌سیکی نارد بز لای (مالک) تا پینی بلیت نهم شاره‌کاتی خوی هی باوکی بووه و نیستاش پیویسته بز نهم بیت و داوای لیکرد که شاره‌که‌ی بداته ده‌ست بز نه‌وی خویتی موسلمانان نه‌رژیت، به‌لام (مالک) نهم داوایه‌ی په‌تکرده‌وه، (ابو الشوک)یش نابلقه‌که‌ی توندکرد و به‌زور داگیری کرد، (مالک)یش داوای لیکرد ژیانی خوی و هاوه‌له‌کانی بپاریزیت و مولک و ماله‌که‌شی بپاریزیت، نه‌ویش تنه‌ها پازی بوو به‌پاراستنی ژیانی خوی، کاتیک (ابو الشوک) پرسیاری هوی به‌ده‌سته‌وه‌نه‌دانی شاره‌که‌ی لیکرد، وه‌لامی دایه‌وه به‌وه‌ی که نه‌گهر نه‌و کاره‌ی نه‌نجام بدابا عه‌ره‌به‌کان تان‌دیان لینده‌دا، (ابو الشوک)یش وه‌لامه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و پرزی له‌ نازایه‌تی و خوراگری کرد، له‌به‌رته‌وه لینی بوررد و مولک و مال و هاوه‌له‌کانی پاراست و دواتریش به‌سه‌لامه‌تی له‌ شاره‌که‌ی چوه‌وه‌ده‌وه، به‌م شیوه‌یه

---

(٨٤٨) ابن الاثیر: الكامل، ٩/ ٣٩٧؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٥٩٤ حسام الدین علی غالب: الکرد، ٢١٢.

(٨٤٩) ابن الاثیر: الكامل، ٩/ ٤٤٣؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ٢١٢-٢١٣.

(ابو الشوك) داقوقای گتیرایه وه ژیر دهسه لاتی خۆی که پیشتر له ژیر دهسه لاتی باوکیدا ببوو. (٨٥٠)

دهوله تی مهروانی له نیوده و نهت و میرنشینه کانی سهرده می خۆی به جیگیری سیاسی و ناسایشی ناوخۆ و خوشگوزهرانی نیتوبانگی رۆیشتبوو، به تایبیه تی له سهرده می میو (نصر الدولة) وهك (الفارقی) دهیگیتریتته وه و ده لئ "له هه موو لایهك خه لکی لیتقه و ماو و داماو و كه م ده رستان و په ناهه نده ی سیاسی پوویمان تینه کرد و به ریزه وه پیشوازی له وه هه موو خه لکه ده کرد و نه مانه تی پی ده به خشین جگه له نه سبابی ژیان، هاوکات پیساره سیاسییه ناو داره کان په نایان ده برد بۆ لای دهوله تی دۆسته کی وهك (الملك العزیزی) ی بوه یهی له سالی (٤٣٥/١٠٤٤ ز) له به غدا و موصل جینگای نه بوو له لای (نصر الدولة) ی کوردی زۆر به گهرمی پیشوازی لیکراره نه مانه ت و حصانه ی پی به خشرتا تاوه کو سالی (٤٤١/١٠٤٩ ز) کۆچی دوایی کرد و تهرمه کدی هیترا یه وه بۆ شاری به غدا. (٨٥١)

نه مه و جگه له هه ندی که سایه تی سیاسی ناو دار وهك (الوزير أبو القاسم المغربي) و (الوزير أبو الجهمي الموصلي) که له لایه ن دهوله تی دۆسته کیه وه نه مانه تیان پی به خشرتا، ههروه ها میریکی تورکی به ناوی (ابن خان) پاش تورپه بوون له باوکی په نای برده لای دهوله تی دۆسته کی، هاوکات (الوزير عميد الدولة ابو سعيد - محمد بن الحسين بن الرحيم) وازی له کاری سیاسی هینا و ژیانیکی ناسایی بۆ خۆی هه لبژارد له دورگهی (بوتان). و له نیو په ناهه نده سیاسییه کانی دیکه وه لی عهد (ابو القاسم عبدالله المقتدى بأمر الله) که ببوو خه لیفه ی عه بباسی له پاش مردنی باپوی (القائم بأمر الله). (٨٥٢) بۆیه ده توانین بلتین (نصر الدولة) به م کارانه ی نیتوبانگی رۆیشتبوو له نیوچه که له نه مانه ت و حورمه ت و پز له میوانه کانی به گشتی و په ناهه نده

(٨٥٠) (ابن الأثير: الكامل، ٩/ ٣٩٧؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢١٣).

(٨٥١) الفارقي: تاريخه، ١٤٥.

(٨٥٢) (ابن الجوزي: المنتظم، ٨/ ١٣٤؛ الفارقي: تاريخه، ١٥٣؛ ابن الأثير: الكامل، ٩/ ١٨٩).

سیاسیه کانی به تاییه تی.

له راستیدا نهم کاره شیان بو دابونه ریتی کورده واری ده گه پتته وه، چونکه گه لی کورد هه همیشه ناشتیخواز و شه پنه ویست بووه، برپای به یه کوره ژیان و هاوبه شی له گه ل یه کتردا هه بووه، به تاییه تی ژیانی هاوبه شی له گه ل ده رو دراوسن، هه رده م ویستوو یه تی کیشه کانی له پری گفتوگۆ و دانوستاندنه وه چاره سهر بکات، نه گه رچی پیوه ندییه دیلۆماسیه کانی نه وسا کاتی بسون، به لام له گه ل نه وه شدا کاره دیلۆماسیه کانی نوینه رانی کورد له پیناوی ناشتیدا بووه.

دیوانی نووسینی نامه و پۆلی له نامه کاری دیبلۆماسیدا

دیوانی نووسینی نامه (الأنشاء) دهزگایه کی کارگێری تایبه ته به نامه فهرمیه کانی دهولت، له نیویشیاندا نامه دیبلۆماسییه کانه. دهزگایه کی پته و پیکویتی بووه و فهرمانه رانی راهینراو کاریان تیدا ده کرد، ده بویه نامه کان به وردی پیشکترایه له ههه قوناغیک له قوناغه کانی کاره که یاندا. (٨٥٣)

بینگومان زۆر به بایهخ و به پیکویتیکی نیش و کاره کان لهم دیوانه دا ده کرا و تیایدا نووسراوی فهرمی ده رده چوو، له وانهش دانراوی هه مه جۆر، که هه ندیک له لیپرسراوانی بالاده ست له دیوانی دارشتندا دایان نابوو، وه که ده ستورێکی ورد، ناماغیشیان پیکه ستنی کاره کان و چاککردنی کهم و کورپیکانی نه و نامانه بوو، که لیوهی ده رده چوو. (٨٥٤)

به ناویانگترین و ده رکه و تووترین نه م پرسیانهش هی نه و ماویه بوو، که تیایدا پتوه ندیه کان له نیوان ده ولت و میرنشینه کورديه کاندایا دامه زرا له گه ل هیزه کانی ده و روبه ردا.

کتیبی (التعريف بالمصطلح الشريف) ای (العمری) و (صبح الاعشی) ای (القلقشندی) بایه خیکێ ته واریان لهم بواره دا هه بوو، که وا نه مانه له و کتیبانه ی دیکه جیا ده کرانه وه که بۆ کارکردن له دیوانی دارشتندا هه بوون، نه وهش به هۆی گشتگیری و زۆری زانیارییه کانیان و وردیینی و پشکنینی ناوه که له باره یانه وه کراوه.

به شیوه یه کی گشتی نه م پرسیا و ده ستورانه سوربوون له سه ر نه وه ی هه رچی پتوه ندی به پیره وی کاره هه بیته له دیواندا بکریته (پۆبئریته له سه ری)، هه ندیکه شیان هه ستان به لیدانوی وردتر و درێژتر که پتوه ندی پتوه ی هه بیته، و پیکه ستنی کارگێری

(٨٥٣) البنداری: تاریخ دولة آل سلجوق، ٩٧.

(٨٥٤) حسام الدین علی غالب: انریجان، ٤٠٢.

بۆ ئەم دەزگایە کە کاریان تیندا دەکرد. هەرۆها بنچینه‌کان و پەسمەکان یان ئەو
بنه‌مایانە، کە پیتویست بوون شوینکەوتە، بووایە لە نووسینگەکاندا، جیاوازیان
بەپیتی پلەوپایە و بارودۆخی ئەو، نامەیان ئاراستە دەکرد، هەرۆها بەپیتی ئەو باس و
مەبەستانە، کە بەهۆیانەو نامەکان دەنێردران.

دیوانی نووسینی نامە (الأنشاء) بەیەکیک لە دیوانە گەرنگەکانی دەوڵەت دادەنریت،
سەرەتا لە کاتی دامەزراندنیدا بە دیوانی نامەکان دەناسرا، هەر بۆیە بە دیوانی
نامەکان ناو دەبرا، پاشان ناوی دیوانی دارشتن زۆر بوو بە سەریدا، و ئەوێ سەرپەرشتی
ئەم دەزگایە دەکرد بە (خاوەنی دیوانی نامەکان) ناو دەبرا. (۸۵۵)

لەو دیوانەدا کۆمەڵێک فەرمانبەر و کارمەند کاریان دەکرد، خاوەنی دیوان
پیاویکی شازە و پەسپۆر و دیپلۆمات بوو، شارەزاییەکی تەواوی لە کاروباری دەروەدا
هەبوو، زۆر جار دەستی شیعەر و ئەدەبی هەبوو، زانایەکی دینی بوو، لە زانین و زمان و
دارشتن و نووسیندا دەستیکی بالایی هەبوو، ئەم وەزارەتە بۆ پێوەندییەکانی دەروە زۆر
گەرنگ بوو، بۆیە لەلای میر (نصرالدولە) ریزی تاییبەتی هەبوو.

لەهەمان کاتدا ئەم دیوانە جێی بەستنی پەیمان و مۆرکردنی رێککەوتنەکان بوو لە
نیوان میرنشینە کوردیەکان و ولاتی دیکەدا، لە کۆتایی نووسینەکاندا خاوەنی دیوان
لەسەر هەردوو دیو مۆری دەکرد و ناری تەواوی خۆی نیشان دەدا. لەو سەردەمانەدا
مۆر دەخرایە ناو گۆلێکی خا و زۆر نەرمەو، کە پیتی دەگوترا "گۆلی مۆرکردن" و بۆ
مۆرکردن بەکار دەبرا هەر کارێک و تەریکی دەروە هەبواوە ئەم دیوانەدا ئەنجام دەدا،
هەر نامەیکیش لە دەروە بەهاتایە ئەو دەروە بەهاتایە ئەم دیوانە و دواوە چو پیتویست بواوە
جێبەجێ دەکرد، هەرۆها کۆکردنەوێ زانیاری و گەیاندنیان بە دیوانی نامە و دارشتن
نوێنەرانی دیپلۆماسی لە کاتی هاتوچۆکردنیاندا بۆ دەروە و ولات ئەنجامیان دەدا، ئەم

---

(۸۵۵) عباس اقبال: وزارت در عهد سلاطین بزرگ سلجوقی، تح- محمد تقی دانش ویحی ذکاء،
طهران، ۱۳۳۸-س/۱۹۱۹م، ص ۲۹.

دیوانه جگه لهو ئه‌رکانه‌ی باسانکردن پیتشوازی له سه‌رۆکانی ولاتانی ده‌روه ده‌کرد و جزری ئهم پیتشوازیانه‌ی رێك ده‌خست، فه‌رمانبه‌ریکی تایبه‌ت هه‌بوو بۆ رێكخستن و هه‌لگرتنی نامه‌كان و رێككه‌وتنه‌كان، هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ بازرگانیکردنی ده‌روه وه‌ك مه‌لنه‌ندی كۆنسۆلی وابوو، به‌تایبه‌تی له‌كاتی هیتسانی كه‌لوپه‌لدا له‌ ولاتانی بیانییه‌وه.^(٨٥٦)

(هلال الصابي) ده‌لێت: "هیچ كه‌سێك سه‌رپه‌رشتی ئهم دیوانه‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌گه‌ر خۆی ره‌وانیژ نه‌بوایه".^(٨٥٧)

خاوه‌نی ئهم دیوانه‌ پله‌وپایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌لای خه‌لیفه‌كان، چونكه‌ نه‌هینیه‌كانیان بۆ ده‌درکاندن و ئاگاداری نه‌هینیه‌ شاراهه‌كانیان بوون، له‌به‌رئه‌وه‌ پیتوست بوو ئه‌و كه‌سانه‌ی به‌ئێنی سه‌رۆكایه‌تی دیوانیان هه‌بوو، به‌هره‌ و توانای تایبه‌تییان هه‌دیت، جیاواز بێت له‌ خه‌لكی دیکه‌، و ده‌رپرین و زمانی په‌وان بێت و خاوه‌ن كه‌سیتیه‌کی به‌رپۆز و شكۆدار بێت له‌ شاردنه‌وه‌ی نه‌هینیه‌كاندا.^(٨٥٨)

نوسه‌رانی دیوانی نامه‌كان پله‌وپایه‌ی به‌رزیان هه‌بوو له‌لای خه‌لیفه‌كان و میره‌كان، و له‌ زۆر له‌ كاروباره‌كاندا راویژیان پێده‌كرا و هیچیان لا شاراهه‌ نه‌بوو هه‌ر كاتێ بیانویستایه‌ له‌به‌رده‌ستیا ناماده‌بوو، ئه‌مه‌ش كاریك بوو به‌كه‌سی دیکه‌ نه‌ته‌گه‌یشت.^(٨٥٩)

---

(٨٥٦) عبدالرقيب يوسف: س. پ، ٢ / ١٢٨ / ١٣٠.

(٨٥٧) تحفة الأمراء في تاريخ الوزراء، ٩.

(٨٥٨) التنوخي: الفرج بعد الشدة، ٢ / ٣٦.

(٨٥٩) الصابي: تحفة الأمراء، ٩.

نوسه‌ره‌کانی نهم بواره ده‌بوو شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان له زانسته‌کانی زماندا هه‌بیته و، نهم هونه‌ره پیته‌ه‌ندی به هه‌موو زانسته‌کانی تهره‌وه هه‌بوو،^(۸۶۰) هه‌روه‌ها نووسه‌ره (الکاتب) له‌ده‌وه‌ته‌تی عه‌بباسیدا به‌تاییه‌تی نووسه‌ری نامه (کاتب الرسائل) له‌به‌ر گرنگی پله‌که‌ی نووسه‌ره‌که ده‌بوو به‌شیتوه‌یه‌کی گشتی شاره‌زایی له‌هه‌موو زانسته‌کاندا هه‌بیته، به‌تاییه‌تی زانسته‌تایینه‌کان له (قورئان و فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر) و زمانی عه‌ره‌بی و وێژه و میژوو و بیرکاری،^(۸۶۱) و نووسه‌ره به‌توانا‌کان هه‌له‌به‌شیران بۆ به‌پێوه‌بردنی نهم پله‌یه، چونکه نه‌مانه‌ه‌نگدانه‌وه‌ی ناستی وێژه‌یی مێرئشینه‌که بوون، هه‌روه‌ها به‌هۆی ته‌و توانا و کارلێک‌کردن و باوه‌پێک‌کردنه‌وه‌ی هه‌یان بوو ده‌نیسردان بۆ جێبه‌جێکردنی کاره‌ نه‌یتی و رامیاریه‌کانی مێرئشینه‌که.^(۸۶۲)

زۆرجار نووسه‌رانی نهم دیوانه‌ له‌گه‌له‌ خه‌لیفه‌دا له‌ نه‌نجومه‌نی دادوه‌ری داده‌نیشتن بۆ ته‌ماشاکردن له‌ سته‌مکاریه‌کان و مۆرکردنی فه‌رمانه‌کان به‌ مۆری خه‌لیفه‌ یان میر، پله‌وپایه‌ی نووسه‌ری نامه‌کان، پله‌وپایه‌ی پێ‌ده‌دا و زۆرجاریش پله‌وپایه‌ی وه‌زاره‌تی وه‌رده‌گرت^(۸۶۳) نه‌گه‌ر یه‌کیک ده‌ستنیشان بکرایه‌ بۆ پله‌وپایه‌ی نووسه‌ری نامه‌کان، بۆ خانه‌ی خه‌لیفه‌ بانگ ده‌کرا و کالۆ جلوه‌رگی تاییه‌تی له‌ دوای خوێندنه‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌که‌ی له‌به‌رده‌کرا. جلوه‌رگی خه‌لاتکراویش بریتی بوو له‌ قه‌لغانیکی دییقی له‌گه‌له‌ میژرێکدا، و هه‌روه‌ها سواری نه‌سپیش ده‌کرا.^(۸۶۴)

---

(۸۶۰) طاش کبری زاده: مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، تحقيق: كامل بکری و عبدالوهاب ابو النور، القاهرة، (د. ت)، ج ۱، ص ۲۲۱؛ حاجی خلیفه: كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، دار العلوم، بیروت، ۱۹۶۷، ج ۱، ص ۱۸۱.

(۸۶۱) ابن خلدون: المقدمة، ص ص ۱۲۵، ۱۲۶؛ محسن محمد حسین: اربیل في العهد الاتابكي، بغداد، ۱۹۷۶، ص ۲۱۵.

(۸۶۲) ابن خلدون: المقدمة، ص ۱۲۵.

(۸۶۳) الثعالبي: يتيمة الدهر، ۲ / ۲۴۴ - ۲۴۵؛ حسن ابراهيم حسن: النظم الاسلامية، ۱۹۲.

(۸۶۴) الرونراوری: ذیل تجارب الامم، ۱۵۳ - ۱۵۴.

خاوهنی ئەم دیوانەش دەرگه‌وانی (الحاجب) هه‌بوو،^(٨٦٥) که له‌لای دەرگا‌که‌وه ده‌وه‌ستا و نه‌یده‌ه‌یشت که‌س بج‌یتته ژووره‌وه بۆ لای، مه‌گه‌ر دوای په‌زامه‌ندی خۆی نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها کارگوزاری هه‌بوو^(٨٦٦) خزمه‌تی کارمه‌ندانی دیوانیان ده‌کرد (باوه‌ر به‌نووسین و نووسراوه‌کانی ده‌کرا و هاوکات ج‌ینگه‌ی متمانه‌ بووه، له‌هه‌مان کاتدا زما‌غالی ده‌وله‌تیش بوو که ترسینه‌ر بوو بۆ دوژمن، و پ‌ینگه‌ی قسه‌کانی سه‌رنج پ‌اک‌تشی دل‌ بوو به‌ نه‌رم و نیانی وتاره‌که‌ی، که‌س له‌ کافره‌کان (مسولمان نه‌بی‌ت) بۆی نه‌بوو که ئەم پله‌وپایه‌یه وه‌ریگرێ.^(٨٦٧)

(ابن خلدون) له‌ باری ئەم کاره‌وه ده‌لێ، بوونی ئەم کاره‌ له‌ ده‌وله‌تی کۆندا، (په‌سه‌ندا) له‌ بیابان نشیندا پ‌تویست نییه، به‌لام ج‌ه‌خت له‌سه‌ر پ‌تویستی له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا ته‌کاته‌وه، و په‌وانب‌یتۆی له‌ ده‌سته‌واژه‌ی مه‌به‌ستداردا.^(٨٦٨)

دیوانی نامه‌کان به‌ناوی دیوانی د‌ارشته‌وه ناسرا‌بوو، هه‌روه‌کو با‌سمان کرد، (الخوارزمی) ده‌ل‌یت: "د‌ارشتن له‌ وته‌ به‌ کارهاتوه‌کانه‌ له‌ دیوانی نامه‌کاندا، واته‌ کاری کۆپی، نووسه‌ر به‌ کاری ده‌ه‌ین‌یت، ده‌خ‌ر‌یته‌ به‌رده‌ستی خاوه‌ن دیوان بۆ زیاد‌کردنی، یان بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی یان مانه‌وه‌ی وه‌ک خۆی و فه‌رمان‌کردن به‌ناردنی." ^(٨٦٩)

له‌ کۆتایه‌یه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و ده‌وله‌تی فاطمه‌یه‌کان له‌ میسر‌دا به‌م ن‌یوه ناسرا‌بوو، و له‌لای سه‌لجوقیه‌کان به‌ دیوانی (الظغراء) * ده‌ناسرا، و له‌ ولاتی مه‌غریب‌دا

(٨٦٥) الصابي: تحفة الأمراء، ٩.

(٨٦٦) الفارقي: س. پ، ٩.

(٨٦٧) القلقشندي: صبح الاعشى، ٩٣ / ١ - ٩٦.

(٨٦٨) المقدمة، ١٦١ - ١٦٢.

(٨٦٩) مفاتيح العلوم، ٥.

* الظغراء: دیوانیکه، کاری ئه‌وه‌یه دانانی ن‌یشانه‌یه‌ک یان ه‌یما‌یه‌ک وه‌کو و‌ینه‌یه‌ک له‌سه‌ر نووسراوه‌کان.

به‌ناوی (پیتنوسی بالا) ناسرا بوو. (۸۷۰)

نهم دیوانه له دیوانه نایابه‌کان بوو ههر که سیک بیگرتایه‌ته ده‌ست له‌لای خه‌لیفه هه‌نگاریک ته‌چوه پیتشه‌وه، چونکه خۆی نامه‌کانی به مۆزکراوی وهرده‌گرت پاشان پیشانی خه‌لیفه‌ی ده‌دا، ههر تهو فرمانی ده‌کرد به نووسه‌ره‌کان به دابه‌زاندن و وه‌لامدانه‌وه‌ی نامه‌کان، ناگاداری نامه‌ی هاتوو و رویشتوو بوو، خه‌لیفه‌ش له زۆر کاروباردا پاریتی به سه‌رۆکی دیوانی داپشتن ده‌کرد، و ناگاداری هه‌موو شسته‌کان بوو. (۸۷۱)

(الکازرونی) ده‌لیت: "...فه‌رمانه به‌رپزه‌کان، له‌دیوان ده‌رده‌چوون..... بو پاشاکان به پیتشه‌کیه‌کی جوان، و جاریکیش به ترساندن‌یان له ناکامه‌کان، فه‌رمانی پاشاکان ترسی له (دلیدا) کهم ده‌کرایه‌وه، به‌رانبه‌ر ده‌کرایه‌وه به نوینه‌رایه‌تی و واژه‌کردنی رتوپه‌سه‌کانی له ئیتسته‌دا، دوا‌ی پیوژبایی لیک‌کردن و راهاتنی له‌سه‌ر دووربینیه‌کانی". (۸۷۲)

سیستمی کارگێری میرنشینی مه‌روانی بی‌توانا بوو له‌سه‌ر داخوایه‌کانی پیش که‌رتنی کۆمه‌لگه و په‌ره‌پیدانی به‌ره‌و باشتر، بۆیه وه‌زیری مه‌غریبی هه‌ولتی به‌رزبوونه‌وه و داهینانی ده‌دا وه‌ک ته‌وه‌ی له هه‌ردوو ده‌وله‌تی عه‌باسی و فاتیما هه‌بوون، ده‌ستی کرد به دامه‌زراندنی (ناظری دیوان) و دیوانی داپشتن و نامه‌کان. (۸۷۳)

به‌لام ته‌رکه‌کانی خاوه‌ن دیوانی داپشتن و نامه‌کان و کاروباره‌کان، وه‌ک ته‌وه‌ی میژوونووسان دیاریان کردبوو له سه‌ده‌کانی نیه‌راستدا پیکهاتبوو له: "نووسینی نامه فه‌رمیه‌کانی پادشا بو پادشاو میر و گه‌وره‌ پساوانی ده‌وله‌ت، و نووسینی ریکه‌وتن

(۸۷۰) المقريزي: الخطط، ۳/ ۷۲.

(۸۷۱) المقريزي: الخطط، ۲/ ۱۱۶؛ الجهشياري: الوزراء والكتاب، ۳۴، ۴۰.

(۸۷۲) مقامة قواعد بغداد في الدولة العباسية، تح: كوركيس عواد وميخائيل عواد، مطبعة الارشاد، بغداد، ۱۹۶۲، ۱۶.

(۸۷۳) الفارقي: تاريخه، ۱۳۱.

نامه‌کان و پدیماننامه‌کان له نیتوان ده‌ولته‌ته‌که‌ی و ده‌ولته‌تانی دیکه‌دا. له سهرده‌می عه‌باسیه‌کاندا خاوه‌نی دیوانی دارشتن له کۆتایی نامه‌که‌دا ناوی خۆی ده‌نووسی و به مۆزی سولتانیش مۆزی ده‌کرد، که بریتی بوو له پولیتیکی نه‌خشه‌دار، ناوی پاشا، یان سولتان یاخود نامه‌ژه‌یه‌کی له‌سهر بوو، و له قوری سووری هه‌لده‌کیتشا که به نار توابۆوه و پیتی ده‌وترا (مۆزی قورین) و له کاتی پیتچانه‌وه و پیتوه‌لکاندا له‌سهر لایه‌کی نامه‌که مۆز ده‌کرا^(۸۷۴).

له‌وانه‌یه خاوه‌ن دیوانی دارشتن هه‌ستا‌بو‌ایه به‌کاری بالێزخانه بۆ ده‌ولته‌ته بیانیه‌کان بۆ ئهرکی فهرمی که بوو به سیاسه‌تی ده‌روه‌ی ده‌ولت یان میرنشینه‌که. به‌م شتیه‌یه ده‌بینین خاوه‌نی ئه‌م پله‌وپایه‌یه وه‌ک وه‌زیری ده‌روه‌ بوو. ئه‌م دیوانه نامه‌کانی له دیوانی پۆسته وه‌رده‌گرت و خاوه‌نه‌که‌ی نووسه‌ریکی هه‌بوو نامه‌کانی رێک ده‌خست.^(۸۷۵)

له میرنشینی مه‌روانیه‌دا ئه‌م پله‌وپایه‌یه گرنگی هه‌بوو، (الفارقی) ناوی خاوه‌نی دیوانی دارشتنی نامه‌کانی پیتدا‌بوون له سهرده‌می (نصر الدوله) و وه‌زیر (أبو القاسم الأصبهانی)‌دا، ئه‌ویش (أبو سعید کبیر الکاتب بن بختیشوع الخازن) که له سالی (۱۰۲۳/۴۱۱ز) تازه‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وتی (فارقی)‌ی گرتنه‌ستۆ. به‌لام خاوه‌نی ئه‌م پله‌وپایه‌یه له سهرده‌می وه‌زیر (أبو القاسم المغربی)‌دا، ئه‌دیب و شاعیر (أبو نصر احمد بن یوسف المنازی) بوو، له باره‌یه‌وه (الفارقی) و توویه‌تی (وه‌زیر له وه‌زاره‌تا مایه‌وه.... و تیروانینی دیوان ده‌ستکه‌وتینک بوو بۆ (کوری به‌ره‌که) له نیتوان ده‌ستی وه‌زیر و نووسه‌ری دارشتن و نامه‌کانی منازی شیخ (أبو نصر)‌دا، که له خه‌لکی منازگرد (مه‌لاذکرد) بوو، شاعیریکی چاکه‌کار و به‌خشنده بوو، توانایی تیتدا بوو، و زۆرجار ده‌نیردرا بۆ لای پادشای رۆم له قوسته‌نته‌نیه.^(۸۷۶)

(۸۷۴) ابن خلدون: المقدمة، ۲۴۳.

(۸۷۵) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ۱۴۴.

(۸۷۶) تاريخ الفارقي، ۱۳۱.

ناوی کەسی سینیەمان بە دەست گەشتوووە کە ئەم پلەوپایەیی وەرگرتوووە، ئەویش (أبو الفرج الزهرجی) یە کە نووسەریکی دیار و بەناوبانگ بوو لە نامەیی (ابن القارح) بۆ (أبو العلاء المعری) تی دەگەین کە (أبو القاسم) نووسەری (نصر الدولة) بوو لە دەوروبەری سالی (٤٢٤/١٠٣٦ز) دا. بەم شێوەیە دەبینین کە ئەم فەرمانگە گرنگە لە دەوڵەتی کوردیدا هەبوو، و (مەنازی) لە ئەستۆی گرتوووە لە سەردەمی وەزیری مەغریبیدا، دەوڵەتیش لە کاری دیپلۆماسییدا دەینارد بۆ دەوڵەتی بیزەنتە.

هەر وەک میژوونووسان و توویانە (مەنازی) ش هەڵدەستا بە سەردانی ولاتی شام و دواتریش بۆ بەغداد. ^(٨٧٧) بەلایەنی کەمەرە دوجار سەردانی ولاتی (شام) ی کردوووە پیش سەردەمی میر (نصر الدولة)، هەر وەها لە سەردەمی میر (محمد الدولة) شدا سەردانی کردوووە، و یە کە میان لە سەردەمی میر حەسەنەویدا بوو، و هەر وەها وەک دەرە کەوێ لە ناماژە پینکردنی میژوونووساندا لە دوو سەردانە کەیدا لە گەڵ (أبو العلاء المعری) کۆبۆتەووە کە سەرسام بوو بە (مەنازی). نیشان هەردوو سەردانە کە ماوێ (١٥) سال بوو، رەنگە بە کاری دیپلۆماسیی نێردرا بۆ هەردوو دەوڵەتی فاتی و عەباسی. ^(٨٧٨)

سەرچاوە میژووییەکان هیچ زانیاریەکی دەرساوەی داریژەران و نووسەران لە سەردەمی (هەزبانیه‌کان) دا لە (أریل) ناخەنە روو. ئەمەش مانای ئەوە نییە، کە میرەکانیان نووسراویان نەبوو، بەلام ئەمە دەگەرێتەووە بۆ ئەوەی دیوانی تایبەتییان نەبوو بە نامە و دارشتن، بەلام (الطغرانی) هەیه کە شاعیریکی بەناوبانگ بوو و لە سەردەمی هەزبانیه‌کان لە اربیل ژیاوە، هەر وەها سەبارەت بە هەزبانیه‌کان لە (نازەریایان) ناماژەیه‌کی راستەوخۆ هەیه لە چوارچێوەی رووداوە میژووییەکان کە

---

(٨٧٧) ابن خلکان: وفيات الاعیان، ١/ ٤٤؛ العماد الاصبهانی: خريدة القصر وجديدة العصر، ٢/ ٢٤٨؛ الحموي: معجم البلدان، ٧/ ١٦٧؛ ابن الوردي: ١/ ٢٤٩؛ ابن كثير: البداية، ١٢/ ٥٤؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/ ٢٥٩؛ حسن الباشا: الفنون الاسلامية، ٢/ ٣٦٧.

(٨٧٨) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية: ٢/ ٨٣ - ٨٤.

هذیانیه‌کان نهم کاره‌یان زانیوه، نه‌وه‌ش به بدلگه‌ی نه‌وه‌ی که (دیس‌م بن ابراهیم)ی کوردی له سالی (۳۳۰ک/۹۴۱ز)، (ابو القاسم علی بن جعفر) کردوویه‌تی به وه‌زیری خۆی، دوای نه‌وه‌ی له‌لای خۆی نووسهر سوو له نازه‌ریاییمان.^(۸۷۹) هه‌میشه سو گرته‌نه‌سته‌ستی نهم دیوانه به‌ناوبانگترین نووسهری ره‌وانبیشه‌ی یان هه‌لده‌بژارد، به‌پیتی نه‌وه‌ی ناوینه‌یه و ناستی شارستانیه‌تی ده‌ولته‌تی تیدا ره‌نگ ده‌داته‌وه نه‌بیته به‌توانا بیته له سه‌ر قایل و پازیکردن و کاریگهری هه‌بیه به‌سه‌ر به‌رانبه‌ردا. هه‌روه‌ها گوزارشته له باره‌ی توانای میرنشینه‌که‌وه. (محمود بن أحمد الخجندی) نهم پله‌وپایه‌ی که که‌وتبووه نه‌ستۆ له (سنجار) وه‌ری گرت، نووسین و دارشته‌نیشی سو (عماد الدین زه‌نگی) یش هه‌بوو، هه‌روه‌ها زانایه‌ک بوو له زمان و پیزمان (پسته‌سازی) و فیه‌ه و نه‌ده‌بدا.^(۸۸۰)

---

(۸۷۹) مسکویه: تجارب الامم، ۲/۳۱؛ ابن الاثیر: الكامل، ۸/۳۸۸؛ ابن خلدون، تاریخ، ۴/۵۰۰.

(۸۸۰) القلطي: انباه الرواة على ابناء النحاة، ۲/۲۶۴.

پرۆژهی ژنهیتانی سیاسی

ئەم جۆرە پێنەندیه دیپلۆماسییانە لەپاڵ لایەنی کەسیتی بۆ پێنەندی و نزیکیبونەوه چەند واتایەکی سیاسی ھەیە، و ئەم جۆرە شتوازه لە پێنەندی دیپلۆماسی نیتوان میری دەولەت و میرنشینە کوردیەکان و ھیتزە سیاسییەکانی نیتوچە کەدا وەک (عەبباسی و بوەبھی و سەلجوقی...ھتدا) بوونی ھەبوو. ئەمەش لە ئەنجامی ئەو بارودۆخە ئالوزەدا بوو کە جیھانی ئیسلامی بە دەستییەوه دەینالاند، چونکە چەند بئەمالەیک دەسەلات و فەرمانرەواییان لە نیتو خۆیاندا داھەش کرد، و ھەندیکیان لەسەر حسابی ئەوی دیکە دەسەلاتیان فراوان دەکرد، ھاوکات خەلیفەیی عەبباسی ھەلۆستی نەبوو لە ناست ئەو گۆرانیکاریانەیی لە ناوچە کەدا روویانەدا.

ماناوا ناوەرۆکی ژن و ژنخوازی لە نیتوان میر و پادشاکاندا لە چوارچێوەی پێنەندییە دیپلۆماسییەکاندا ئەم توێژینەوی تێمەدا زۆر لەو فراوانترە کە لە ژبانی کۆمەلایەتیدا ھەیە، ئەم ژن و ژنخوازیە یاخود خزمایەتیە تەنھا لە پێناسا نامانجی سیاسی یان دەستگرتن بەسەر خیلافەت یا دەسەلاتی سیاسی لە نیتوچە کەدا بوو. لە دێر زەمانەوه ئەم پرۆسەییە گەرنگترین نامرازی پێشپێنەندییە دیپلۆماسییەکان بوو، ھەندێ جارێش وەک کارتی فشار بە کارھاتوو بە ناستبۆنەوی سیاسی، چونکە بە کارھیتناتی ئەم شتوازه کۆمەلایەتیە نامرازی کە بۆ پێشخستنی پێنەندییە دیپلۆماسییەکان، لە بەرئەوی ئەم پێنەندییە خزمایەتیە زۆر بە ھیتزترە لە پێنەندییە سیاسییە کە، چونکە زۆر جار بەرژەوئەندییە تاییبەتەکانن کە رۆلی کاریگەر دەگێرن لەم جۆرە پێنەندیانەدا.

بۆیە دەبینین ئەم ژن و ژنخوازیە (خزمایەتیە) لە نیتوان میر و پادشا و خاوەن دەسەلاتەکاندا تا رادەیک بەلگەییە بۆ بەرانبەری و ھاوتایی ئەمەو جگە لە ریک و کۆکبۆنی سیاسی نیتوانیان، ھەروەھا داوینکردنی لایەنگیری و پێشگەیی بۆ یە کتر.

ئەو زانیاریانەى كە سەرچاوەكان بۆمانیان پاراستو دەربارەى پرۆسەى ژن و ژغوازی لە نێوان میرى دەولەت و میرنشینه كوردیەكان و هیتزە سیاسیه كانی ئەو قۆناغە میژووویه لە میانەیهو تیشك دەخەینە سەر پتوهندیه دییلۆماسییه كانیان، بۆ نمونە لە سالى (٣٨٠ك/٩٩٠ز)دا پرۆسەیه كى ژن و ژغوازی نێوان میرنشینی حەسنەوى و دەسلاتی بوههیی روویدا بە ماره برینی كچی میر (بدر بن حسنویه) لە كورپی میر (فخر الدولة البوهی) ناسراو بە (مجد الدولة ابو طالب رستم)، لە رینگى (ابو عیسی شاذی الكردی) یهوه. (٨٨١)

بەمەش پتوهندیه دییلۆماسییه كانی هەردوولا جیگیر بوو. ئەمە و جگە لە خزمایه تیە سیاسیه كوردیه كە لە سالى (٤٠٦ك/١٠١٥ز)دا لە نێوان میر (طاهر بن هلال بن بدر) لە گەل (أبو الشوك بن أبو الفتح محمد العنازی) دا روویدا، بەتایه تی پاش واژكردنی رێكه و تننامەى ناشتی نێوان هەردوولا، بۆ پالپشتی ئەم رێكه و تننامە (طاهر بن هلال) خۆشكى (ابو الشوك العنازی) هیتا، ئەمەى دوايان ناماغبی خۆی هەبوو لەم خزمایه تیە بۆ ئەوهی لایه نی (طاهر) بۆ خۆی مسۆگەر بكات. (٨٨٢)

لەبەر گرنگی پتوهندی و هاوڕیبه تی عقیلیه كان بۆ میرنشینی مهروانی، میر (نصر الدولة) ی كوردی پتوهندیه دییلۆماسییه كانی لە گە لیاندا بە رینگى ژن و ژغوازی یا

---

(٨٨١) لە هەندى گێرانه وه دا، لەكاتى مردنى (فخر الدولة) سالى (٣٨٧ك/٩٩٧ن)، تەمەنى كورپه كە (ابو طالب رستم_ مجد الدولة) چوار سال دەبوو (الروذراوى: ٣/٢٩٧؛ ابن الاثير، ٩/١٣٢) ئەمەش ئەوه دەگه یه نیت، كە وا لە سالى (٣٨٣ك/٩٢٣ن) لە دایك بووه، پینچوانه ی وتەكه ی ابن الاثير لە جینگای دیکە (٦٩/٩) كهوا (مجد الدولة) لە سالى (٣٧٩ك/٩٨٩ن) لە دایك بووه، مهروه ها پینچوانه ی (مجمّل التواريخ والقصاص) لە سالى (٣٨٠ك/٩٩٠ن) ماره ی كچه كە ی (بدر بن حسنویه) ی بری، لەسەر ئەم بنه مایه سالى (٣٧٩ك/٩٨٩ن) لە دایك بووه، و تەمەنى (٨) سالان بووه كاتێك باوكی مردوووه. بۆ زیاتر زانیاری بروانه (حسام الدين على غالب: الكرد، پهراویز (٢) لا په ره (١٥٣).

(٨٨٢) ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٦١٢؛ حسام الدين على غالب: الكرد، ص ١٨٧.

خزمايه‌تی سياسي به‌هیتز کرد، نه‌وه‌بوو کچینکیان دایه میر (قرواش بن المقلد)، که له سالی (۳۹۱-۴۴۲ک/۱۰۰۰-۱۰۵۱ز) ده‌سه‌لاتی گرتنه ده‌ست، و هه‌ردوو میر هاوکاری یه‌کترییان ده‌کرد له کاتی مه‌ترسی و هه‌ره‌شهی ناوخۆ یاخود ده‌ره‌وه‌دا. بۆ نمونه له سالی (۴۱۷ ک/۱۰۲۶ز) دا میر (نصر الدولة) یارمه‌تیه‌کی سه‌ربازی پیتشک‌ه‌ش به (قرواشی) زاوای کرد له دژی (بدرانی) برای که مملعاتی ده‌سه‌لاتی له‌گه‌لدا ده‌کرد. (۸۸۳)

له سالی (۴۱۰ ک/۱۰۱۹ز) دا میر (نصر الدولة) خاوه‌نی میرنشینی مه‌روانی خزمايه‌تیه‌کی سياسي له‌گه‌ل میرنشینی شه‌دادیدا دروو‌ستکرد به هیتسانی خاتوو (فضلونه) کچی فضلونی یه‌که‌م، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه بۆ بوونی پینوه‌ندی دیبلۆماسی له نیتوان هه‌ردوو میرنشینی کوردیدا. (۸۸۴)

سه‌باره‌ت به پینوه‌ندی ده‌ره‌وه، له سه‌رده‌می هه‌ردوو میردا (أبو علی بن مروان) و (أبو الفضائل بن سعد الدولة)، پیتشکه‌وتنی گه‌وره‌ی به خۆیه‌وه بینی تا راده‌یه‌ک گه‌یشه ژن و ژنخوازی، نه‌وه بوو (أبو علی) پینوه‌ندی له‌گه‌ل میرنشینی حمدانی زۆر پته‌و و جینگر بوو نه‌ویش له ریگه‌ی خزمايه‌تی سیاسییه‌وه بوو، کاتیک له کۆتاییه‌کانی سالی (۳۸۶ ک/۹۹۶ز) دا کۆمه‌لیتیک له پیاوماقولاتی خزمی خۆی ره‌وانه‌ی شاری حه‌له‌ب کرد (۸۸۵) بۆ نه‌وه‌ی (ست الناس) کچی میر (سعد الدولة شریف بن سيف الدولة الحمدانی) لی‌ماره‌ بکه‌ن، میری حمدانی پینشوازی لی‌کردن و ره‌زامه‌ندی و خۆشحالی خۆی پیتشاندا بۆ نه‌م خزمايه‌تیه، و نه‌م خوازیینه به ماره‌یی (۲۰۰) دوو سه‌ده‌ه‌زار دره‌م جیبه‌جی کرا. (۸۸۶)

نه‌م هه‌نگاره ره‌هه‌ندی سياسي و دیبلۆماسی خۆی هه‌بوو، و به‌لگه‌یه بۆ ژیری و

---

(۸۸۳) ابن الاثیر: الكامل، پووداوه‌کانی سالی ۴۱۷ک.

(۸۸۴) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱؛ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات الكردية، ۹۲.

(۸۸۵) ابو الفداء: تقويم البلدان، ۲۶۶.

(۸۸۶) الفارقي: تاريخه، ۷۲؛ ابن الاثیر: الكامل، ۴۸۵/۵.

لیہاتویبی (أبو علی الحسن بن مروان). میر (أبو علی) ناره زوی و ابو سازدانی ناهنگی ژنہینانہ کھی له شاری نامہد (دیاریہ کر) بکات، بۆ ئەم مەبەستەش میافارقینی بەجیہتشت بە ھارپتسەتی (شیرۆ بن مەم) و بەرپیکەوتن بۆ شاری نامەد،^(۸۸۷) بەلام کاتیک (أبو علی) گەیشتە شاری نامەد بۆ سازدانی ناهنگە کھی و گواستەوہی پیتەختە کھی، و له کاتی گەیشتنی کەژاوہی بووک بۆ ئەو نیوچە یہی دەکەوتە نیوان نامەد و نورفا (الرها)، میر (أبو علی) تیرۆر کرا و بوکە کەیش گەراپەوہ شاری حەلەب،^(۸۸۸) بەلام پیتوہندیہ کان له سەردەمی (عہد الدولت)، بەردەوام بوو وەک چۆن له سەردەمی براکەیدا ھەبوو، ھەر وہا خاتوو (ست الناس) ی ھینا،^(۸۸۹) و له سالی (۳۸۸/۹۹۸ز) رینوہسمی ژنہینانہ کھی له شاری میافارقین ئەنجامدا.^(۸۹۰)

میر (أبو علی) له سەردەمی (باد بن دوستک) ریککەوتننامە یەکی تایبەتی له گەل میرنشینە ئەرمەنییە کان بەست و پیتوہندیہ کانیان له گەلیان چاک کرد بە درووستکردنی پرۆسە ی خزمایەتی (ژن و ژغوازی) بە ھینانی کچی (سنحاریب) پاشای (السناست)، ئەم خزمایەتیہ بیووہ ھۆی بە ھیتزکردنی پیتوہندیہ دیبلۆماسییە کانی نیوان گەلی کورد و ئەرمەنی. بە مەش (أبو علی) لایە نینکی گرنگی له سیاسەتی دەرەوی جیبەجی کرد لە سەر بنەمای جیگیرکردنی ھارپتسەتی له گەل ھەموو دەولت و میرنشینە کانی رۆژھەلات بە تایبەتی له گەل مەسیحیہ کان وەک (دەولتەتی بیزەنتی و میرنشینە ئەرمەنیہ کان)،^(۸۹۱) ھەر وہا ئەوہی له گەل دەولتەتە

(۸۸۷) الفارقي: تاريخه، ۷۴.

(۸۸۸) الفارقي: ه. س، ۷۶ - ۷۷؛ بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۴۸۵؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۳۱۶).

(۸۸۹) عبد الرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۲/ ۶۰.

(۸۹۰) الفارقي: تاريخه، ۸۰.

(۸۹۱) ابن الاثير: الكامل، ۶/ ۸۲؛ عبد الرقيب يوسف: س-پ، ۱/ ۱۲۸-۱۳۰.

نیسلامیه کان جیبه جی کرد وک پتوهندیه دیبلوماسییه کان له گه لّ دولته تی عه عباسی و فاتمی و بنه مالئی حمدانیه کان له حله ب، نه مهش وایکرد جیگره کانی هه مان سیاسه تی نه وان پیاده بکن و ژیانیکی خوش و ئاسوده و پر له هیمنی و ئاسایش بهر قه رار بکن بۆ دانیشترانی ناوچه کانی ژیر دهسه لاتیان.

لیتره دا جیگه ی ناماژه پیکردنه که (نصر الدولة) ی مهروانی چوار ژنی هه بو،^(۸۹۲) یه که میان (فضلویه) کچی فضلونی یه که م،^(۸۹۳) له بدری نه م ژنه سی کوری هه بو به نیتوه کانی (سعید و شاهنشاه و ابو الحسن)، و دووه میان کچی (شرف الدولة قرواش بن المقلد العقیلی)، و سییه میان کچی سنحاریب پادشای سناسنه ی نهرمه نی، و کورنکی لّ بوو به ناوی میر (أبو دلف)، و دوا ژنیان گۆرانیبیژی میسری خاوه ن (الاستاذ فرج) بوو.^(۸۹۴)

لیتره دا نه وه مان بۆ روون ده بیته وه که میر (نصر الدولة)، نامانجی سیاسی خو ی هه بو له پشتی پرۆسه ی نه م ژنه یان و خزما یه تییه وه، به شتیه یه که دنیسا ده بیته له وه هۆزانه ی که خزما یه تی له گه لّا دروست کردوون، نه مهش له گه لّ سیاسه تی دیبلوماسییه نه ودا ده گوئیت بۆ هتور کردنه وه ی بارود زخی نیوچه کانی ده ووبه ری، نه مه جگه له وه ی ده توانیت له کاتی پتویستدا داوای هاوکاری و یارمه تیان لّ بکات.^(۸۹۵)

له سالی (۴۰۴ ک / ۱۰۱۳ ز) دا (أبو الحسن علي بن مزید الاسدي) میری به نی مزید چوو بۆ لای (ابو الشوک العنازی) به مه بهستی شه پرکردن،^(۸۹۶) به لام هه ردوولا

---

(۸۹۲) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱ - ۱۲۲؛ ابن الاثير: الكامل، ۶ / ۲۱۵؛ الصفدي: الوافي بالوفيات، ۸ / ۱۷۷.

(۸۹۳) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱.

(۸۹۴) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱ - ۱۲۲؛ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ۳ / ۱ / ۳۵۴ - ۳۵۵.

(۸۹۵) له م باره یه وه به روانه: (ابن الاثير: الكامل، ۶ / ۷۷، ۹۴).

(۸۹۶) بۆ زیاتر زانیاری به روانه: (ابن الاثير: الكامل، ۵ / ۶۰۲).

به بی‌شهر کردن ریکه‌وتن، و نهم ناشتیه خزمایه‌تییه‌کی سیاسی لیکه‌وتنه‌وه شه‌ویش به‌هینانی خوشکی (ابو الشوک)^(۸۹۷) بۆ (ابو الاغردیبس) (۳۹۴-۴۴۷/ک/۱۰۰۳-۱۰۵۵ از) کوری (ابو الحسن علی بن مزید)^(۸۹۸)، به‌رهمه‌کانی نهم خزمایه‌تییه له‌سەر پیتوه‌ندیه‌کانی هه‌ردوولا کاریگه‌ری باشی هه‌بووه، بۆ نمونه له سالی (۴۰۵ ک/۱۰۱۴ از) دا سواره‌کانی هۆزه کوردیه‌کان به‌تایبه‌تی هه‌ردوو هۆزی شازنجان و چاوان چوونه پال مه‌زیدیه‌کان و دژی به‌نی دییس جه‌نگان، و نه‌جمای نهم شه‌ره به شکستی به‌نی دییس و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی سه‌روهت و سامانیان له‌لایه‌ن مزیدیه‌کان به سه‌روکایه‌تی (علی بن مزید) کو‌تایی هات.^(۸۹۹) له سه‌رده‌می (احمد بن مروان) پیتوه‌ندیه دیپلۆماسییه‌کانی نیوان ده‌وله‌تی دۆسته‌کی و عوقیلیه‌کان نالۆزی تی کهوت به‌هۆی نه‌وهی (احمد بن مروان) ده‌ستی خسته نیو کاروباری عوقیلیه‌کان و هارکاری (قرواش العقیلی)ی کرد له دژی به‌درانی برای، نه‌وهش پاش شه‌وهی هه‌ردوو برا له سالی (۴۱۷/ک/۱۰۲۶ از) له‌سەر ده‌سه‌لات چوون به‌گژی یه‌کدا،^(۹۰۰) به‌لام ململانیکه به شیتواریکی دیکه گۆردرا، نه‌وهش به‌هۆی شه‌وهی هه‌ردوو برا ناشتیبوونه‌وه و به‌درانی‌ش خۆی بۆ دژایه‌تیکردنی (احمد بن مروان) ناماده کرد و په‌لاماری نیوچه‌ی (نصبین)ی دا و له سالی (۴۱۹/ک/۱۰۲۸ از) دووجار به‌سەر سوپای (احمد بن مروان) دا سه‌رکهوت له به‌رامه‌ردا (احمد) به سۆ هه‌زار سه‌ریازه‌وه په‌لاماری به‌درانی دا و به‌سه‌ختی تیکشکا،^(۹۰۱) له‌لایه‌کی تره‌وه (احمد بن مروان) (هنا- بنت قرواش)ی هینا و پیتوه‌ندیان رووی له به‌هیزی کرد،^(۹۰۲) به‌کورتی پیتوه‌ندی نهم دوو هینزه له‌سەر

(۸۹۷) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۶۰۲.

(۸۹۸) الذهبي: تهذيب سير اعلام النبلاء، ۲/ ۴۲.

(۸۹۹) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۶۰۴ - ۶۰۵، ابن الوردي: تاريخه، ۱/ ۳۱۶.

(۹۰۰) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۳۱۶.

(۹۰۱) ابن الاثیر: ه. س، ۷/ ۳۳۱-۳۳۲.

(۹۰۲) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱.

پاراستنی بهرژه و نندیه کانی و پرژگرتن له یه کتر له لایه ک و چاوپرینه موئک و سامانی
یه کتر له لایه کی تره وه و هستا بوو له م پره وه (قرزاش العقیلی) له سالی
(۴۲۶ک/۱۰۲۳ز) بۆ بدرگرتن له شالوی پۆمه کان داوای هاوکاری له (احمد بن
مروانی) زاوای کرد. (۹۰۳)

له پیوه نندیه دیپلۆماسییه کان و له چوارچیوهی ژن و ژنخوازی سیاسی له نیوان
میرنشینی عدنازی و دهسلاتی بوه یهیدا له گیرانه وه که ی (ابن الاثیر) دا وا درده که ویت
که کچی میر (حسام الدولة ابو الشوک الکردی) (۹۰۴) خیزانی کوری (جلال
الدولة) ی (۹۰۵) بوه یه بیو بیت که به (الملك العزیز) (۹۰۶) ناسراو بوو، هاوکات تیبینی
ئه وه ده کریت جیبه جینکردنی پرۆسه ی ئه م خزمایه تیه به مدهستی نامانجی سیاسی
بووه له لایه ن (ابو الشوک) وه، چونکه هه ر خۆی به زۆر (طلاق - جیابونه وه ی)
کچه که ی له (الملك العزیز) وه رگرت، (۹۰۷) پاش ئه وه ی بۆی ده رکهوت که (الملك العزیز)
ناتوانیت، دهسلاتی سیاسی له به غدا وه ریگریت له سالی (۴۳۵ک/۱۰۴۳ز)، (۹۰۸)
لیته دا رونتۆ نامانجی سیاسی ئه م ژن و ژنخوازی ده رده که ویت کاتیک (ابو الشوک)
ویستی له م پرۆسه یه خۆشه ویستی بوه یه یه کان به لای خۆیدا رابکیشیت، به لام به هیوا و
ئاواته کانی نه گه یشت پاش ئه وه ی (الملك العزیز) کاریگه ری باشی هه بووه ده سلاتی
سیاسی له ده ستدا به هۆی مردنی (جلال الدولة) ی بارکیه وه.

سه بارة به پیوه نندیه دیپلۆماسییه کان له چوارچیوهی ژن و ژنخوازی سیاسی نیوان

---

(۹۰۳) ابن الاثیر: الكامل، ۹/۸.

(۹۰۴) ابن الاثیر: الكامل، ۸۴/۶.

(۹۰۵) ابو الفداء: المختصر، ۱۶۷/۲؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ۵۵/۱۲.

(۹۰۶) الذهبي: العبر، ۲۸۱/۳؛ الصفي: الوافي بالوفيات، ۳۱۵/۱۳.

(۹۰۷) ابن الاثیر: الكامل، ۱۲۱/۶.

(۹۰۸) ابن الاثیر: الكامل، ۲۷/۸؛ ابن خلدون: التاريخ، ۱۰۳۴/۵/۴؛ حسام الدين على غالب:

الکرد، ۲۲۰.

دهولت و مینشیننه کوردیه کان و غهزه سه لجوقیه کاندای و بۆ به هیتزکردنی شه و جۆره پیتونده هندی له و خزمایه تیه سیاسی جیه جی کرا نه گهر که میش بیت، به لام شه ژن و ژغوازیه سیاسی نیوانیان هه بووه.

شه پیتونده نیوان هه ردوولا ده گهرتته وه بۆ سه رده می هه له ته غهزه کان بۆ سه رده ریمه کوردیه کان له کاتی هیرشیان بۆ سه رده اذریجان سالی (٤٢٠ک/١٠٢٩ز) یه کهم ژن و ژغوازی سیاسی نیوان میر (وهسوزان الروادی) و کچی یه کیک له میره کانی غهزه کان، رویدا،^(٩٠٩) شه میره کوردیه ناچار بو شه خزمایه تیه به شه نجام بگه یه نیت له پینا و دورخستنه وهی شهر و مهترسیان له مینشیننه که یان، ههروه ها به هیوی و هرگرتنی یارمه تی له دژی هه موو شه و درژمنانه ی که ده وروبه ری اذریجانیان له باکوور و پۆژئاوادا گرتبوو له (رۆم و نه رهن و کهرج)، هاوکات به شیک له میره کانی شه دادی دژایه تیان ده کرد، هه رچه نده وهسوزان ناچار بو بۆ به ستنی شه ژن و ژغوازیه،^(٩١٠) به لام شه خزمایه تیه ی نیوان کورد و غهزه کان له کاره ئاسایه کان بووه، لیره دا جینگه ی ناماژه پینکردنه که به ره هه می شه خزمایه تیه نیجایی بوو بۆ مینشیننی ره وادی، نه گهر به کاتیش بیت، چونکه رزگاری بوو له هیرش و په لامار و تالانکردن.

میر (هزار اسب بن کیری) کوردی که به ناویانگترین فه رمانده کوردیه کان بوو له سوپای سه لجوقیدا، له لایه ن سولتان (الب ارسلان) به پیدانی خوشکه که ی خزی به ناوی (صفیه خاتون) خه لات کرا،^(٩١١) شه مهش شه ده گه یه نیت که شه میره کوردیه په لوه پایه یه کی مه زنی هه بووه لای سولتان و ده سه لاتی سه لجوقیه کان، هاوکات هه موو تینکسته میژوویه کان جه خت له سه ر شه ده که نه وه که میر (هزار اسب) جینگای ریزو

---

(٩٠٩) ابن الاثیر: الکامل، ١/ ٣٨١.

(٩١٠) حسام الدین علی غالب: اذریجان، ١٥٦-١٥٧؛ نیشتمان بشیر محمد: الكرد والسلاجقة، ١٦٧.

(٩١١) ابن الاثیر: الکامل، ١/ ٦١.

ستايش بووه له لای سولتان (طغرل بگ و الب ارسلان)، تهنها تهوه بهسه كه وتار له
شاره كانی وهك (تههواز و خوزستان و بصره) بهناوی تهوهوه بووه.^(٩١٢)

جیگهی ناماژهیه بۆكردنه كه پتهوندیه دیبلۆماسیهیه كانی نیوان میرانی میرنشینی
عهنازی و سولتان (طغرل بگ) پر بووه له ململانی و ناكوکی.

پیدهچیت نهریتی نزیکبوونهوه له نیوان بنه ماله كان له ریگهی ژن و ژنخوازییهوه له
جیهانی سیاسه تدا جیبه جی کراییت، زۆرجار پتهوندیه سیاسیه كان بریاری نهو
خزمایه تیه ده دا، نه مهش له نیو لق و پۆی بنه ماله كوردیهیه كانی نه یوبیدا به دی
ده كرا، یان له نیوان خۆی و بنه ماله ده سه لاتداره كان رووی ده دا كه پیوستی به
جیگیر كوردنی پتهوندی سیاسی هه بوو، له بهر تهوهی گرتیهستی هاسه ریستی به لگهی
خۆشه ویستی هاشیوهی نیوان دوو مهمله كه ته، یاخود دلنیا بوون و زامن كوردنی
هاوکاری و یارمهتی پادشایهك له پادشایهکی له خۆی به هیتر، یان خۆپاراستن له
ته ماعکاری و چاوچنۆکی، ههروهها هیچ مه رجیک نه بووه بۆ ته واو كوردنی نهو
خزمایه تیه له نیوان میر و بنه ماله ده سه لاتداره كاندا، تهنها مه رجی ئیسلامه تی
نه ییت.

---

(٩١٢) ابن الجوزي: المنتظم، ٨ / ١٦٨؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ١٣٦.

بهشی چوارهم

کۆتایی پیتوئندیه دیبلۆماسییه کان

تهوههه یه کهم

- پچرانی پیتوئندیه دیبلۆماسییه کان
- هۆکاره کان پچرانی پیتوئندیه دیبلۆماسییه کان
- شوینه واره کان پچرانی پیتوئندیه دیبلۆماسییه کان

تهوههه دووهه

- شوینه واره راسته وخۆکان له سهه لایه نه به شه رهاتوهه کان
- شوینه واره ناراسته وخۆکان له سهه ولاتان و میرنشینه کوردییه کان
- شوینه واره له سهه نیرده کان و ئه ندامانی و هاوکارانی

ته و ره ی یه که م پچرانی پیوه ندیه دیلۆماسییه کان

ئه گهر دامه زانندی پیوه ندیه دیلۆماسییه کان و ناردنی نێرده دیلۆماسییه کان پیوست به رێکه وتن بکات یان له سه ر بنه مای ره زامه ندی هه ردوولاییت، ئه و پچرانی ئه و پیوه ندیانه و کۆتاییه اتنی ئه رکی ئه و نێرده دیلۆماسییه کان له حاله تی هه بوونیاندا پیوست به و جۆره رێکه وتن و ره زامه ندیه ناکات. (٩١٣)

پچرانی پیوه ندی دیلۆماسییه رێوشوونیکه تاک لایه نه، و ته نه ا ده رپرینی ئه راده ی یه ک لایه نه بی هیچ رێکه وتنیکه پێشوه خت. وێرای ئه وه ی رێوشوونیکه یه ک لایه نه یه، کاریکه خۆش نیه، (٩١٤) و له هه مان کاتیشدا شیتواز و دیارده شه، شیتوازه چونکه هه ندی جار ده بیته ئه لته رناتیقی جه نگ، به لام به یه کجاری نایسپرته وه، دیارده یه، چونکه به تیکچوونیکه دیارریکراو داده نریت له سیستمی پیوه ندیه نێوده وله تیه کاندایه. به و شیتویه پێده چۆ پچراندنی پیوه ندیه دیلۆماسییه کان کاریکه ئیستتابی، (٩١٥) بی له ده وله تیکه ئازادا که په نای بۆ ده بات بی ئه وه ی هۆکار و فاکته ره گانی ناشکرا بکات، وێرای ئه وه ی که هه ندی جار له گه ل پرهنسیپ و ئه و نه حکامانه ی که هه ن، تیک ناکه نه وه و گوزارش له دیارده ی تیکچوونی پیوه ندیه نێوده وله تیه کانیش ده که ن. هه روه ها ده شی بلین کاریکه نادره وست و ترسناکیشه که گوزارش له سه ره له دانی قه برانیکه توند ده کات له پیوه ندیه نێوده وله تیه کاندایه، که پیوسته په نای بۆ سه بریت

(٩١٣) علی حسین الشامی: الدبلوماسية، ٣٥٥.

(٩١٤) ابو هیف: س. پ، ٢٣٤.

(٩١٥) کابیه: س. پ، ١٨٠ - ١٨١.

مه گهر له بارودۆختکی زۆر نااساییدا نهییت. (٩١٦)

له بهر نهوه "دهییتته هۆی کۆتایی هاتنی پێوهندییه توندو تۆله کان... و نه گهری په نابردنه بهر شیوازی زۆره ملی و کردهوی توندوتیژ بۆ یه کلاکردنهوی نهو ناوکۆکیه که بۆته هۆی وهرگرتنی نهو رێشوینه ترسناکه". (٩١٧)

بهو مهزندهیهی که پچهراپی پێوهندییه دیبلۆماسییه کان دیاردهیه کی تیکچوونی سیستمی نیوده ولته تیه، که واته برینی پێوهندییه دیبلۆماسییه کان له حالتی بوونی گرژیه کی زۆر دا له وانیه بیته هۆی دروستبوونی گرفتیکه گهوره له بهردهم گهشه کردنیکی نازاددا له پێوهندییه نیوده ولته تیه کاند. (٩١٨)

ناشکرایه له میژوودا کورد بهوه ناسراون که خاوهنی نهزعهیه کی سههریه خۆین و ههموو جوژه ملکچهی و ژێردهستهیهک پهتده که نهوه، نه مهش به شیوهیه کی پوون و ناشکرا به سهر تیره و خێله کوردیه کانی نیشته جیتی ناوچه شاخاویه کاند جیبه جی دهییت، بۆیه دهشی بوونی نهو ههموو قهلا و قولله و مهتریزانهی که دروستیان کردوون بۆ پاراستنی شار و گوند و شوینی نیشته جیبوونیان، لیکدانهوهیهک بیته بۆ نهو راستیهی سهروه، ههروهها سهره لێدانی ژمارهیهک له قهوارهی سیاسی که خۆیان له میرنشینه کوردیه کاند دهبیننهوه له ههردوو سهدهی چوارهم و پینجهمی کۆچیدا پشتیاست کردنهوهیهک بیته بۆ نهو نهزعه سههریه خۆخوازیه له ههست و نهستی کورددا ههیه و ژمارهیهک له شارنشین و گهڕیده موسلمانه کان تیبینی نهو جوژه دیاردانهیان کردووه و بهچهند ناماژهیه کی کورت نارێیان لێداوه تهوه، بهلام به که لگ (٩١٩) بوون.

(٩١٦) کابیه: س. پ، ١٧٩ - ١٨٠.

(٩١٧) ابو هیف: س. پ، ٢٣٢.

(٩١٨) علي حسين الشامي: س. پ، ٣٥٩.

(٩١٩) بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: (حکیم احمد مام بکر: الکرد وبلادهم، ٢٥٧ وما بعدها).

پێوهندی میرنشینه کوردیه کان له گهڵ بوهیهیه کاندای پێوهندیه کی دیبلۆماسییه نه بوه به شێوهیه کی بهرهوام، به لکو هندی جار دوو چاری گرژی بۆتهوه، له نهجمی ناکۆکی نیوان بهرهوهندیه کانیا و ههولێ بوهیهیه کان سوو سوو فراوانکردنی قهله مپوهی دهسهلاتی خزیا له سهردهمی هندی له فرمانده کانیا و هک (عضد الدوله)، نه مهو وێرای بزوتنهوه سهریازیه کانی میرنشینه کوردیه کان و ههولدا نیا بۆ دهریازبوون له بازنهی سیاسهتی بوهیهیه کان. نهوهی جێی ناماژه پینکردنه لێره دا نهوهیه که ههلوێستی بوهیهیه کان له بهرامبهر نهو میرنشینه دا به پیتی سروشتی سه رهه لدا ن و گهشه کرد نیا و ههلوێستی میره کورده کان له ناست دهسهلاتی بوهیهیه کاندای جیاوازی هه بوه، بۆ نمونه پێوهندی سیاسی بوهیهیه کان شه قلیکی دیبلۆماسییه له کاتی کدا سروشتی جهنگی به خۆه گرتبوو له گهڵ میرنشینه مهروانیدا له سهردهمی دامه زینه ره که ی میر (باد) ی کوردی نه مهش به ته بعه تهی حال ده گه پیتسه وه بۆ ناشایه تی سیاسی نیوان بوهیهیه کان و عه نازیه کان که لهو ماوه یه دا گه شه ی کردبوو، نه مه له لایه ک، له لایه کی تره وه، بۆ جیاوازی بهرهوهندیه کانیا له گهڵ میر (باد) ی کوریدا، له رووی هه و له بهره وامه کانی له لایه ن نه مه ی دوا نیا بۆ ده ریازبوون له سه رجهم نهو له مپهر و گپه رگه فته نه ی که ده بنه به ربه ست له به رده م نازادی جولانه وه کانی له نیوچه ی دیاریکهر و جزیره دا.^(٩٢٠) نه مهو وێرای نهو پێوهندیه دیبلۆماسییه ی نیوان هه ردوو لایه نی کوردی و بوهیه ی.^(٩٢١) که زۆری نه خایاند، و هندی جار گرژی و ئالۆزی ده که وته نیوانیا له نه جمی ته ماحی میره کورده کان له ده رفه ت هیتانیا ن له هه لو مه رجی سیاسی نیوچه که، بۆ فراوانکردنی سنووری ده سه لاتیا ن و سه پاندنی باج و سه رانه له سه ر پنگه ی کاروانی بازرگانیه کان بۆ بوژانه وه ی تابووری میرنشینه که یان،^(٩٢٢) نه م مه سه لانه له گهڵ ویست و ناره زووی

(٩٢٠) بۆ زیاتر زانیاری بهروانه: (قادر محمد حسن: الامارات الكردية، ٩٢).

(٩٢١) بۆ زیاتر زانیاری بهروانه: بهشی دووهمی ئهم توێژینه وهیه.

(٩٢٢) مسکوویه: تجارب الامم، ٢ / ٢٧٠ : ابن الاثیر، ٥ / ٣٦٨.

بوهییه کاندایه کی نه ده گرتوه، چونکه نه وان مه به ستیان به تهنهها داگیرکردنی نیوچه شاخاویه کان نه بوو، به لکو گهره کیان بوو ده ست به سهر ته وای خیلافته تی عه بهاسیه کاندایه بگرن، نه مهش به فیعلی هاته دی.

بیده نگیبونی بوهییه کان له و چالاکیه سه ریازیانه ی که میر (حسنویه الکردی) له بارود و ختیکی دیاریکراودا پی پی هه لده ستا ده گه پرتسه وه بو سه رقالبوونیان به شه ر و مملاتیکیان له گه ل دوژمنه کانیاندا، بویه چاره وانی دهره تیکی له باریان ده کرد بو نه وه ی سنوریک بو ده سه لاتی میری کوردی دابنن، کاتیک ناکوکی که وته نیوان میر (حسنویه الکردی) و حاکمی نه هاره ند (سه لان بن مسافر) ^(۹۲۳) له سالی (۳۵۹ک / ۹۶۹ز) دا، نه وه له بو بوهییه کان ره خسا، کاتیک ناکوکیه کان به راده یه ک قول بووه تا کار گه یشته نه وه ی (سه لان بن مسافر) جهنگی له دژی میر (حسنویه کوردی) راگیاندا، به لام له و شه رده دا (سه لان بن مسافر) به خزی و نه وه ده یله میانه ی له گه لیدابوون شکستیان هینا و پاشه کشه یان کرد بو شوینیک تا خوینی تیندا په نا بده ن، به لام (حسنویه الکردی) له ههر چوار لاره گه مارزی دان و ناگری به ردا یه ده ورره ی سه ریازگه که یان، گه رمای نه و ناگره تینی بو سوپاکه ی هینا، کاته که ش وه رزی هاوین بوو، بویه ناچاربوون داوای سه لامه تی و نه مان بکه ن، نه وه بوو (حسنویه الکردی) دلی پییان سوتا و نه مانی پی به خشین. ^(۹۲۴)

له راستیدا یارمه تیدانی (نصر الدوله) له م سات و کاته دا تهنه له ترسی زورداری بی نامانی سه لجوقیه کان بووه، چونکه پیوه ندیه کانی نیوان هه ردوو ده ولته تی دۆسته کی و بیژنتی باش بوو، به لام نه م کاره ببوه هزی تیکچوونی نه و پیوه ندیه دیبلۆماسییه ی نیوانیان.

سه باره ت به پیوه ندیه کانی نیوان میرنشینی مه روانی و ده ولته تی فاتمه کان نه وا له

---

(۹۲۳) ابن الموطی: تلخیص معجم الآداب فی معجم الألقاب، ح ۴ / م ۴۲۴.

(۹۲۴) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۲۷۱: ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۳۶۸: بو زیاتر زانیاری پروانه: (حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۲۵-۱۳۷).

نیوان هەلکشان و داکشاندا بوو (المسد والمجزر) پێوهندیەکان ئالۆز و ناجیتگیروبون و بەندبوون بە بەرژەهەندی کاتیەوه، پشتیان بە هیچ رێکەوتنامەیهکی عەقائیدی یاخود ئیتتیپیهیه نه بهستبوو، کهواته گومان له وه دانییه که بلیین، ناکریت میر (نصر الدولة) و میرنشینه کهی بجهینه نیو بازهه ی بانگهوازی فاتییه کان، جا پاساو و مشتومر و باس و خواسی رابه رانی فاتییه کانه وه هەر چیه ک بیت، چونکه (نصر الدولة) ناتوانیت رینگه بدات به و رتبه ازه ئیتتییه له میرنشینه کهیدا بلاوییته وه، به دهه له وه ی له سههه مینه به ره کانه وه دانیشی پیداتراوه، نه مهش به هۆی دابرا نی له گه ل ریبازی سونیدا که بوونی له میرنشینه کهیدا ده گه رتته وه به مەرجه عیه ته که ی له به عدا ی پایته ختی خیلافه تی عه به ساییه وه به و ئیعتباره ی که خه لیفه مەرجه عی بالای ریبازی سونیه، سه ره پای نه وه ی که زۆریه ی ره عیه ته که ی کورد و نه و موسلمانانه ی تریش بوون که له سههه ریبازی سوننه بوون.^(۹۲۵)

ههروه ها خالکی گرنگ هه یه ناییت له یادی که ی، نه ویش نه وه یه که زۆریه ی نه و میرنشینه عه ره ییانه ی که له دهه روه به ری بیابان په یدا بوون و توانیان ده ست بگرن به سههه هه ندی شاری وه ک (موسل و هه له ب و حیلله و ته رابلس) که بوونه شیعه وه ک، (حه مدانییه کان و عوقیلییه کان و مه زیدییه کان)، به پێچه وانه ی میرنشینه کوردیه کانه وه، وه ک، (حه سنویه و عناز و هذبانی و مروانی و شدادی...هتد) که هه ره به سونیه تی مانه وه، وێرانی هه ندی سیفاتی هاوبه ش که هه ردوولا (کوردو عه ره ب) پێکه وه کۆده کاته وه، وه ک کۆچه ری و سینستی خیله کی و گه لکی تریش.

به رژه وه ندیه کان دووریه کان نزیکه کاته وه نه ک رتبه ازه ئیتتییه کان، نه مهش به م سروه شی پێکه ی جوگرافی میرنشینه کان ده گه رتته وه، نه وه تا ده یینین عه ره به کان مامه له و هه له سوکه وتیان له گه ل نیوه نه ده شیعه کانه له (نه جه ف و که ره لا) به هیتتر سووه به هۆی نیشته جیبه و نیان له و نیوچانه دا، به لام کورد به هۆی دووریان له و نیوچانه وه و،

(۹۲۵) بۆ زیاتر زانیاری به وانه: پاشکۆی ژماره (۳).

ناوٲٲه بونيان له گه ل ٲٲٲبازى شيعيدا به و راده يه نه بووه، نه مهش واى كرووه كه زياتر به ٲٲٲبازى سونيه وه په يوه ست بن. بانگه وازى (بساسيرى) رٲٲلى گه وړه ي هه بوو له ناچار كړدى مير (نصر الدولة) له ٲشت كړدنه عه عباسيه كان و راگه ياندنى ٲشتيوانى خٲى بٲ فاطميه كان،^(٩ٲ٦) به درٲٲبازى يه ك سالى ته واو هه موو لايه ك ٲٲٲشبينى نه وړه يان ده كړد كه خيلافه تى عه عباسى لاواز بووه، ته نها بانگه وازى (بساسيرى) بٲ ميره كانى جزيره ي فوراتى كه وتار بٲ فاطميه كان بدن و به گه يشتنى بانگه واز كارى فاطمى شيرازى بٲ (الرحبة)،^(٩ٲ٧) واى كړد كه ته رازووى هٲزه كان له به رٲزه وندى فاطميه كان و ٲشتيوانيان له ميرنشينه عه ربه يه كان بشكٲٲته وه، نه وړه بو واى كړد (نصر الدولة) ملكه چى خٲى بٲ خه ليفه ي فاطمى (المستنصر بالله)* له سالى (٤٥٠/ك ١٠٥٨ ز)،^(٩ٲ٨) را بگه ٲٲٲت، و ٲٲوه نديسه كانى يا خود ٲشتيوانى خٲى بٲ خيلافه تى عه عباسى بٲچرٲٲٲت، لٲر ده دا ٲٲٲسته ناماژه به وه بكه ين كه ملكه چ بوون بٲ خيلافه تى فاطميه كان به دهر له هه لٲٲٲٲٲٲكى سياسى هٲچى تر نه بوو كه (بساسيرى) به حوكمى نه و هٲزه توانايه ي به سهر ميرنشينه كاندا هه يبوو، له ناوٲشياندا ميرنشينى مه روانى، نه مه گٲٲٲٲٲٲكى مه زه به ي نه بوو بٲ مير (نصر الدولة) يان بٲ ره عيه ته كه ي، به لام به نه مانى بانگه وازى (بساسيرى) كه له لايه ن سولٲٲانى سه لٲوقى (طغرل به گه وه)

(٩ٲ٦) ابن تغرى بردى: النجوم الزاهرة، ١/٥ - ٢.

(٩ٲ٧) ابن عبدالحق: مراصد الاطلاع، ٣/٦٠٨.

* المستنصر بالله: ناوى (المستنصر ابو تميم معد) ه كورى خه ليفه (الظاهر الفاطمى) ه، له سالى (٤ٲ٧/ك ١٠٣٥) ن له ته مه نى (٧) حه وت سالىدا به يعه تى ٲٲدرا، زياد له (٦٠) شهست سان حوكمرانى ولاتى مصر بوو، له و ماوه يه ده ا ملكه چى زٲرى بٲ راگه ياندره له (صقلية واليمن والحجاز والموصل) جگه له به غدا كه نزكه ي يه ك سان وتار به ناوى نه ووه ده خوٲندرايه وه. (حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، ٤/١٦٨).

(٩ٲ٨) ابن الاثير: الكامل، ٦/١١٩، ٢٠٣؛ ابن الوردى: تاريخه، ١/٣٥ٲ؛ الذهبى: العبر، ٢/٢٩٥.

تەفر و توناكرا و گەرانەوہی ھەییەت و شكۆمەندی بۆ خیلافەتی عەبیاسی (نصر
الدولت) ھەلسا بەگیتراڤەوہی خوتبە بۆ خەلیفەتی عەبیاسی.

هۆکاره کانی پچرانی پتوهندییه دیپلوماسییه کان

پچرانی پتوهندییه دیپلوماسییه کان تهنه کۆتایی هاتنی ئهرکی نیرده و ئەندامه کانی نیه، به لکو داخستنی تهواری نیرده هه میشه یه کانیسه، به لام نهو پچرانه بهر مانایه نایهت که هندی لهو دهستور و نه حکامانه ی به مه بهستی ریزگرتن و پاراستنی بهرزه و نندی ولاتان و رعایا کانیان دارێشراون فهرامۆش بکرتن و بخرینه پشتگوێ، نه گهر نا شهر و پیکدادان بهرپا دهییت. (۹۲۹)

گه لئ هۆکار هه ن که ده بنه پچرانی پتوهندییه دیپلوماسییه کان وهک، نهو کردهوه نادر و وستانه ی ده ولتهت یاخود ئەندامانی نیرده دیپلوماسییه کان نه نجامی دهه ن، به تایبەت نهوانه ی که پتچه وانه ی شتوازی دیپلوماسییه یاخود نهو هه لئ سوکه وتانه و نهو کرده وانه ی که زیان به سیستمی حه صانات و امتیازاتی دیپلوماسییه ده گه یه نیته. (۹۳۰) جگه له وه هۆکاری دیکه هه ن پتوهندیان به مه سه له ی تۆله سه ند نه وه و منشار و ناره زایی و مامه لکه ردن به هه مان شتوه وه هه یه، یاخود نهوانه ی پتوهندیان به سزای به کۆمه له وه هه یه، دوا ی نه وه کۆمه لیک هۆکاری دیکه هه ن پتوهندیان به ده سه تدریژی کردنه سه ر خه لکه وه یان ره عایه کانه و یاخود به ماژ و داراییه وه هه یه، یاخود پتوهندیان به پتشی لکردنی په یمان نامه یه که وه یاخود به پرۆتوکۆلیتیکی نیوده ولته تی یاخود پتشی لکردنی سه ره وه ری هه رتیمیکه وه هه یه، نه مانه و سه ره پرای هۆکاره کانی سوکایه تی کردنی راسته وخۆ به ده ولتهت و بریندار کردنی هه بیه تی نهو ده ولتهت، یاخود نهوانه ی پتوهندیان به جیاوازی ئایدۆلۆژی یاخود سیاسییه وه هه یه، یاخود نهوانه ی پتوهندیان به بهرزه و نندییه هه ستیاره کانی ده ولتهت وه هه یه. (۹۳۱)

(۹۲۹) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ۳۵۹: سموجي فوق العادة: الدبلوماسية، ۱۲۲.

(۹۳۰) كاييه: س. پ، ۱۷۸-۱۸۳: (ابو هيف: س. پ، ۲۲۲-۲۳۶.

(۹۳۱) علي حسين الشامي: س. پ، ۳۶۰.

بايهخ و گرنگی پۆلینکردنی ئەو هۆکار و فاكتهرانه هەر چۆنیک بێت، دەبێ بەشێوهیەکی تاییهت ناماژە بەو هۆکاره شاراوانه‌ی پشت پشچانی پێوهندیه دیبلۆماسییه‌کان بکه‌ین، که پێویسته هۆکاره‌کان روون و ناشکرابن، و ده‌وله‌تیش مەبه‌ستی خۆی له‌و پشچانه‌ بخته‌ روو. (٩٣٢) ئەو هۆکارانه‌ی له‌سه‌روه‌ ناماژمان پینکرد هەرچۆنیک بن ده‌بێ دیسانه‌وه‌ ناماژە به‌گرنگترین ئەو هۆکارانه‌ بکه‌ینه‌وه‌ که ئەوانه‌ن پێوه‌ندیان به‌ جه‌نگه‌وه‌ هه‌یه، و ئەوانه‌ش که پێوه‌ندیان به‌ گۆڕینی سیستمی ده‌سه‌لاته‌وه‌ هه‌یه، به‌ پزگیه‌کی نا ده‌ستوری بێت له‌ پزگیه‌ی کوده‌تاوه‌ بێت که مەسه‌له‌ی دانپیانان یاخود دانپیانان به‌و حکومه‌ته‌ تازه‌یه‌وه‌ ده‌خاته‌ روو، ئەو هۆکارانه‌ ته‌نها کاریگه‌ریان له‌سه‌ر یه‌کخستنی ته‌واوی چالاکیه‌کانی نێرده (البعثه) که و داخستنی نه‌بیته، به‌لکو پزگیه‌ی کاریگه‌ری راسته‌وخوی له‌سه‌ر چالاکی هه‌موو ده‌وله‌ت بێت، یاخود سه‌رجه‌م ئەو پێوه‌ندی و پرۆتوکۆلانه‌ش بگرتته‌وه‌ که له‌ نێوان ئەو دوو ده‌وله‌ته‌دا به‌سترون له‌ بوا‌ری ئابووری و بازرگانی و کونسولگه‌ریدا.

ئەو هۆکارانه‌ دووباره‌ ده‌بنه‌ هۆی پشچانی به‌ کۆمه‌ڵ بۆ پێوه‌ندیه‌ دیبلۆماسییه‌کان که له‌ چوارچێوه‌ی ته‌که‌تۆلیکی سیاسیدا دینه‌ دی له‌ لایه‌ن کۆمه‌ڵێک له‌ ده‌وله‌تانه‌ی که به‌شێک له‌ ته‌که‌تۆله‌ یان ئەو هاوبه‌یمانیه‌ پینکدیتن جا له‌سه‌ر ئاستیکی سیاسی یان سه‌ریازی، یاخود نه‌ته‌وه‌ییه‌وه‌ بێت. (٩٣٣)

له‌ نه‌جمی سه‌ره‌له‌دانی ناکۆکیه‌کانی نێو بنه‌مائه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان و بلا‌بوونه‌وه‌ی پشپۆی له‌ نێوان سه‌ریازان و سه‌رکرده‌کانیان، هه‌ندی له‌ سه‌رکرده‌کان و وه‌زیره‌کان و ته‌نانه‌ت ميره‌کانیش له‌کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌یاندا بۆ مه‌ترسیه‌کان و له‌ ده‌ستدانی پۆست و پایه‌کانی ده‌سه‌لاتیان ناچاربوون په‌نا بۆ هه‌ندی له‌ ميره‌کانی کورد به‌رن بۆ

(٩٣٢) کابیه: س. پ، ١٨٠.

(٩٣٣) کابیه: س - پ، ١٨١؛ علي حسن الشامي: س - پ، ٣٦٢.

تهوهی خوځيان له سایه و سټېبهري تهواندا په نابدهن، تهوهی که بؤمان ناشکرا ده بیټ لیره دا تهوهیه، هندی له میره کورده کان له و ماوه یه دا گه یشته بونه واده یه که له ده سلات و هیزی سره به خوځی، توانیان ناسایش و نارامی له ولاتی خوځیاندا به ته واری مهیسه بکه ن به جوړنیک ببسوه په ناگه یه کی نارام بؤیان، و له هه مان کاتیشدا هؤکارنیک بوو بؤ لیلکردنی بیگه ردی پیته ونډیه دیلو ماسییه کان، یاخود یه کینک بوو له هؤکاره کانی پچرانی تهو جوړه پیته ونډیانه.

له سالی (۳۸۱ ک / ۹۹۱ ز) دا، میر (بهاء الدولة) ی بوهی له گه ل سدر کرده که یدا (أبو نصر خواشاده) ناکوکی که و ته نیوانیان و میر خستی به نډیخانه وه،^(۹۳۴) دواي ماوه یه که (أبو نصر) توانی له بنډیخانه رابکات و خوځی بگه ینیتسه (بطائح)،^(۹۳۵) ویستی په نا- بؤ ولاتی میر (فخر الدولة) بوهی له (ری) بهریت له ریگه ی میر (بدر بن حسویه) که به در نامه ی بؤ نارد و به لینی پیدا هدرچی له توانیدا بیټ بؤی بکات، (أبو نصر) له چاره وړوانی گه یشتنی نیردرای بدر بوو تا بانگه یشتنی بکات، به لام مهرگ ریگه ی پیته دا و بهر له وهی کاره که ی نه نجام بدات له سالی (۳۸۵ ک / ۹۹۵ ز) کوچی دوايی کرد.^(۹۳۶)

کاتیک کوره کانی میر (عز الدولة بختیار)، (أبو نصر) و (أبو القاسم) له سالی (۳۸۹ ک / ۹۹۹ ز)^(۹۳۷) شکستیان هیئا له بهرام بهر هیزه کانی میر (بهاء الدولة) له شیراز، (أبو نصر) رایکرد بؤ ولاتی (الدیلم)، به لام (أبو القاسم) په نای بؤ ولاتی میر

(۹۳۴) ابن الاثیر: الكامل، ۱۵۵ / ۷.

(۹۳۵) الزمخشري: الجبال والامکنه والمیاه، ۲۶.

(۹۳۶) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ۲/ ۲۶۵ - ۲۶۶؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ص ۱۵۲-۱۵۳.

(۹۳۷) ابن الاثیر: الكامل، ۱۹۰/۷ - ۱۹۳.

(بدر بن حسنویه) برد، و ماوهیهك لهلای مایهوه و دواسی بهرهو (البطيحة) رۆیشت. (٩٣٨)

له سالی (٣٩٣ ك / ١٠٠٣ ز) دا (أبو العباس الضیعی)، (٩٣٨) وهزیری میر (مجد الدولة) ای بوهیهی رایکرد بۆ ولاتی میر (بدر بن حسنویه) دواى نهوهی داواى پهنابهری لیکرد له نهجمی تیکچوونی پیوهندی (أبو العباس) له گهژ داکیکی (مجد الدولة) له سهر مهسهلهی تاوانبارکردنی به دهه رماخواردکردنی (الأصبهیدی) برا گهروهی داکیکی (مجد الدولة)، بهرهو ولاتی بدر رۆیشت و بهدریش داواى پهنابهریه کههی پهسهند کرد. (٩٤٠) هه رچهنده له سههه تادا دوو دل بوو له پهنادانی و دهیویست ههه له (الری) بیهیلتهوه تا چارهسهری کیشه کههی دهکات له گهژ نهو خاتونه (داکیکی مجد الدولة)، چونکه (بدر) گهه کی بوو نهو پیوهندیه باشهی له گهژ میر (مجد الدولة) و خاتونی داکیکیدا ههیه تی پپاریزیت و درێژهی پپیدات، بهلام ههندی له کاربه دهستانی ولاتی بوهیهیه کان له پهی، نهخشه و پلانی نهوتویان دارشتبوو که تیکدان و شیواندنی نهو پیوهندیه لی بکهو پتهوه، یه کیك له وانه (أبو علي الحسين بن القاسم العارض) بوو که به (الخطیر) ناسرابوو، نهو هانی (أبو العباس) یدا بۆ نهوهی پهنا بۆ بهدر بهریت تا خۆی جینگهی نهو بگهه تتهوه له وهزاره تدا، له راستیدا پلانه کههی سهری گرت و نهوهی بۆ هاته دی، بهلام دواى نهوهی (أبو العباس) له شاری (بروجرد) جینگهه بوو، که سهه به ههه ریمی دهسه لاتی میر (بدر بن حسنویه) بوو، هاو پیکانی له دهوری کۆبوونهوه، هه موو نهوانهش بوو بههۆی نهوهی که گهه ژێ بکهو پته نهو پیوهندیه کانی (بدر و مجد الدولة)، بۆیه دهبینین (الخطیر) مانه وه کههی له وهزاره تدا درێژهی نه کیشه و سههه نهجم دهسه تگی

---

(٩٣٨) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ٣/٣٢٦ - ٣٢٧: ابن الاثير: الكامل، ٧/١٩٨: ابن خلدون التاريخ، ٤/٩٨٨.

(٩٣٩) الثعالبي: تحفة الوزراء، تح: ایتسام مرهون الصفا و حبيب الراوي، بغداد، ١٩٧٧م، ٥٦.
(٩٤٠) الصابي: التاريخ، ٤/٤٤٩ - ٤٥١: ابن الاثير: الكامل، ٧/٢١٨: ابن كثير: البداية، ١١/

٣٥٥.

کرا، هدر لهو سهروبهندهدا که سیکه دیکه به ناوی (أبو سعد محمد بن اسماعیل) ههولیدا جینگه که (الخطیر) له وهزاره تدا بگریتهوه، بدر ههزی نه کرد ثم کاره پرویدات، چونکه ناکۆکی و دوژمنایه تی له نیوانیاندا هه بوو.^(۹۴۱) بدر دهرفه تی بوونی (أبو العباس) وهک په نابهر لای خۆی قۆسته وه ویستی له ریگه ی به کارهینانی سه ربازیه وه (أبو العباس) بگریته وه بۆ وهزارهت، بۆ نهو مه بهسته ش سوپایه کی سی ههزار که سی به سه روکایه تی (أبو عیسی شاذی بن محمد) ناماده کرد، به لام بی سوود بوو، (أبو سعد بن الفضل) له وهزارهت جینگه بوو، و ماوه ی دوو سال له پۆسته که یدا مایه وه، له دوایدا ناکۆکی که وته نیوان نهو و سه ربازه کانی و ناچار بوو پابکات، نهویش زانی ولاتی میر (بدر بن حسنویه) باشترین په ناگه یه، دوا ی نه وه ی کیشه کانی له گه ل میر بدردا یه کلایی کرده وه، میریش ریژی لیتنا و گه پانده وه بۆ وهزارهت، به لام ده رکه وت که بدر اعترافی پینه کرد بۆیه (الخطیر أبو علی) که وته دژایه تیکردنی و هه لسا به هاندانی خاوه ن هه ریتمه کانی نهو ده وروبه ره له دژی میر بدر، به لام هه وله کانی (الخطیر أبو علی) بی سوود بوون، له هۆکاره گرنه گه کانی درووستبوونی تیکچوونی رهوشی سیاسی له سه رده می ده سه لاتی بدر له سه ره تای سه ده ی (هک - ۱۱ ز) دا یاخیبوونی (هلال بن بدر) بوو، که (الخطیر أبو علی) پۆلی کاریگه ری هه بوو لهو یاخیبوونه دا.^(۹۴۲) به م جوژه ده یینین نه ی میر بدر پیستی هه ستا له ره ی دالده دانی هه لاتوان له کۆشکی بوه یه ییه کانه وه له (الری) کاریگه ری خراپی هه بوو له سه ره پیته ندی نیوان بدر و بوه یه ییه کان، په نادانی نهو په نابهرانه ی باسه انکرد بۆ میرنشینه که ی و پیلانگه ترانی هه ندی له وه زیسه ده سه لاتداره کان کاریگه ری زۆری هه بوو له تیکچوونی نهو پیته ندیانه دا، به راده یه ک ده توانین بلیتین ده سه لاتی بوه یه ییه کان له (الری) دوو چاری پشویه کی زۆر بوو له دوا ی مردنی میر (فخر الدولة)، نه وه بوو ده سه لاتی شه رعی

(۹۴۱) الصابی: التاريخ، ۴/ ۴۵۳ - ۴۵۴.

(۹۴۲) الصابی، س-پ، ۴۵۵-۴۵۹ بحسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۵۶-۱۵۷.

دابهشبوو له نیتوان میر (مجد الدولة) و دایکی (شیرین خاتون)، نهمهش سوو بههوی نهوهی که لهو بهینهدا وهزیرهکان ببنه خاوهن دهسهلاتیکی گهوره له سیاسهتی دهولتهتدا. میر (أبو الشوك الكردي) دالدهی وهزیری بویههی (أبو سعید بن عبد الرحیم) ای دا،^(۹۴۳) دواي نهوهی وهزارهتهکهی میر (جلال الدولة) ای جیههیشته، له نهغامی درووستکردنی ناژاوه و پشیتی لهلایهن سهریازانی میر (جلال الدولة) و لاوازی پۆلی میر له بهرپوهبردنی کاروباری ولات و دواتر تیکچوونی رهوشی وهزارهتهکهی، وهزیر وهک پهناهر لای میر (أبو الشوك) مایهوه تا کیشهکه چارهسهکرکا و دواتر جاریکی دیکه گهراپهوه بۆ وهزارهتهکهی.^(۹۴۴) نهمهش بهلگهیه که بوونی جوړیک له گرژی نیتوان میر (أبو الشوك) و میر (جلال الدولة) دهسهلینیت. دواي مردنی میر (جلال الدولة) میری بویههی له سالی (۴۳۵ ک/ ۱۰۴۴ ز) دا سهریازی لهشکرهکهی له دهوری کورهکهی (الملك العزیز أبو منصور) کۆبوونهوه و ملکهچی خۆیان بۆ فرمانهکانی دوپاتکردهوه، بهو مهرجهی پارهو پولیان بیبیهخشیت له بهرامبهر نهو متمانیهه (البیعه) دا، بهلام (العزیز) داواکهیانی جیههچی نهکرد، بۆیه بهرههتستکاره نهیارهکه (أبو کاليجار) که خاوهنی تههواز بوو، نهو دهرفهتهی قۆستهوه و نامهی بۆ سوپا و سهریازهکان نووسی و به پاره و مال فریوی دان و ملکهچی فرمانهکانی خۆی کردن، عزیز ناچاربوو رابکات و پهناي بۆ هندی له میرهکانی نهو دهرویره برد، بهلام لای هیچیان جینگیر نهبوو، لهبهرتهوه بریاریدا داواي پهناهری له میر (أبو الشوك الكردي) بکات بهلگو داواکهی قهبول بکات، چونکه پتوهندی زاوايهتی (المصاهرة) له نیتوانیدا ههبوو.

(۹۴۳) الصفدي: الوافي بالوفيات، ۸۱۲.

(۹۴۴) ابن الاثير: الكامل، ۹۱۸ : ابن خلدون، التاريخ، ۹۲۲/۴/۳؛ حسام الدين على غالب: الكرد، ۲۱۲-۲۱۳.

به‌لام میر داوای پهنابره‌که‌ی قه‌بولن نه‌کرد و ناچاریشی‌کرد کچه‌که ته‌لاق
بدات. (۹۴۵)

میر (أبو الشوك) نه‌و هه‌لویتسه‌ی له‌پای نه‌وه‌بوو ده‌یویست پتونه‌ندی دیبلۆ‌ماسیی
له‌گه‌ل (أبوکالیجار) ببه‌ستیت، که دو‌اتر بوو به‌ میری عیراق، له‌به‌ر نه‌وه‌بوو داوای
پهنابهری نه‌یاره‌که‌ی ره‌تکرده‌وه. داوای نه‌وه (الملك العزيز) چوو بۆ‌لای (إبراهيم ينال) و
هه‌لوئی به‌ده‌سته‌ینانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌که‌ی دایه‌وه، و چووه ناو به‌غداوه به‌ مده‌به‌ستی
نه‌غامدانی کو‌ده‌تایه‌کی سه‌ربازی، به‌لام هه‌ر زوو پلانه‌که‌ی ناشکرابوو، بۆیه‌ بریاریدا
خۆی بگه‌ینیتته میر (نصر الدولة) وه‌ک پهنابهر ماوه‌یه‌ک له‌لای مایه‌وه تا له‌ سالی
(۱۰۴۹/ک/۱۰۴۹) زدا له‌ شاری میافارقین کۆچی داوایی کرد. (۹۴۶)

داوای نه‌وه‌ی میر (أبو علی الحسن بن مروان) توانی هه‌ردوو شاری میافارقین و
نامه‌د له‌ شه‌ر و مه‌ترسی هه‌مدانیه‌کان به‌دووور بگریت، هه‌لویدا پتنگه‌ی ده‌سه‌لاتی
خۆی له‌و دوو شه‌رده‌دا قایم بکات به‌هۆی په‌یره‌وکردنی سیاسه‌تیکی ژیرانه، نه‌ویش خۆی
له‌ قایلکردن و پتکه‌وتندا ده‌بینیه‌وه که له‌گه‌ل چین و تویره‌ جیاوازه‌کانی کۆمه‌لدا
نه‌غامی ده‌دا، به‌لام نه‌و سیاسه‌ته‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هیتنا له‌ میافارقین تا سالی
(۳۸۴/ک/۹۹۴ز)، نه‌م بارو‌دۆخه‌ش وای لیکرد که له‌لای ده‌رکه‌وان و یاورری تایبه‌تی
خۆی (مه‌م) (۹۴۷) سکالا له‌ ده‌ست خه‌لکی میافارقین بکات ده‌رباره‌ی ناله‌باریان و
خرابی هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل خۆیی و ده‌ستوپتیه‌نده‌که‌یدا، به‌م شیویه‌ به‌سو
(مه‌م) هاته‌ گو‌تار: "توانام به‌سه‌ر ته‌مانه‌دا ناشکیت، و ته‌وانه له‌ ژیر فه‌رمان و
ده‌سه‌لاتی مندا نین، و هیچ ده‌ره‌تانیکم له‌گه‌لیاندا نیه‌...." (۹۴۸).

---

(۹۴۵) ابن الاثیر: الكامل، ۳۷/۸؛ أبو الغداء: المختصر، ۱۶۷/۲؛ ابن خلدون: التاريخ، ۱۰۲۳/۵/۴، ۱۰۳۵.

(۹۴۶) الصفدي: الوافي بالوفيات، ۳۱۵/۱۲؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ۲۲۰.

(۹۴۷) الفارقي: تاريخه، ۶۶.

(۹۴۸) ه - س، ۶۶.

(الفارقی) باس لهو هۆکاره دهکات، که وای له دانیشتونای میافارقین کردوه رقیان له سیاسهتی میر (أبو علی بن مروان) بیتهوه، و بهم جوره باسی دهکات: "چونکه خه لکی میافارقین حزیان به فرمانبروایی (بنو حمدان) دهکرد و هیچ دهسه لاتینکی تریان قهبول نهبوو"،^(۹۴۹) بۆ ئهوهی ئهوه مهسه له یه پشتراست کاتهوه رووه و ئهوهی کردۆته به لگه، ئهوه مهخورانهی سهرخۆش دهبوون دهست درێژیان ده کرده سهرریازان و دهست و پیوهندهکانی میر وهک سوکایهتی پینکردن.^(۹۵۰)

بهردهوام پیوهندهکان روو له خراپیوون بوون له نیوان ههردوولادا، ئهوهی زیاتر پیوهندهکانی به ئاراستهیهکی خراپتردا برد، ئهوه رووداوه بوو که دهستدریژی تیندا کرایه سهر یه کینک له کوره مامهکانی میر (أبو علی) و زۆر پهست و نیگهرانی کرد، له کاتیکدا ئهوه به سواری ئهسپه کهی دهچیتته ناو بازارێک و و لاخه کهی تهرس دهکات... ئهوه وای له خه لکی بازاره که کرد، کوره مامه کهی میر ناچار بکهن که خودی خۆی ئهوه تهرس پیساییه پاکبکاتهوه و فری بدات،^(۹۵۱) فارقی دهبرارهی ئهوه رووداوه بهم جوره رای خۆی دهردهبری: "ههر کاتیک سهرریازێک یاخود کوردیک دهستدریژیدک بکاته سهریان له نیوهندی بازاردا ئهوه کهسه رووبهرووی لیدان دهبیتهوه تا نزیککی مههرگ بی نیزی میر و والی".^(۹۵۲)

ئهوه رووداوه وای له میر کرد که بیر له سهرکوتهکردنیان بکاتهوه، بۆ ئهوه مهبهسته پاوژی به (مهم) کرد بۆ ئهوهی پلانیک داریژیت تۆلهی بهرودوایان لیبکاتهوه، بهلام وهلامی (مهم) ئهوهبوو: "تۆ ئهوه توانایهت نیه بتوانیت هیچ کردهوهیهک له دژیان نهخام

---

(۹۴۹) تاریخ الفارقی، ۶۶.

(۹۵۰) ه. س، ۶۶.

(۹۵۱) الفارقی: ه. س، ۶۷.

(۹۵۲) ه. س، ۶۷.

بدهیت، نه‌وی پټویسته تهنه‌ها نارام‌گرتنه^(۹۵۳). کاتیک میر سوور سوو له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌که، مه‌م پلانیکی بۆ دانا.

پلانه‌که‌ی (مه‌م) بریتیبوو له‌وه‌ی چاره‌پوانی رۆژی جه‌ژن بیت که جه‌ژن هات و خه‌لک ده‌رچوونه ده‌ره‌وه‌ی شوهری شار بۆ نوێژکردن، نه‌و کاته ده‌رگه‌ی شورا که یان له‌سه‌ر داخات، دوا‌ی نه‌وه ده‌توانیت نه‌و که‌سه‌ی مه‌به‌سته‌یه‌تی بکوژیت یاخود ده‌ستگیری بکات.^(۹۵۴)

کاتیک جه‌ژن هات میر پلانه‌که‌ی جیبه‌جی کرد، و خه‌لکه‌که‌ی فریودا، و واخۆی نیشاندا که ده‌یه‌وی بچیتته ده‌ره‌وه‌ی شار بۆ نوێژکردن وه‌ک نه‌ریتیکی باو له‌و سه‌رده‌مه‌دا، یه‌که‌م رۆشوینیک گرتیه‌ به‌ر، خسته‌نه‌خواره‌وه‌ی شیخی شاره‌که بوو له‌سه‌ر شورا که وه‌ که ناوی (محمد بن أبو الصقر) بوو،^(۹۵۵) و کوشتنی کۆمه‌لێک له‌ که‌سانی نزیکه‌ی شیخ و ده‌رکردنی کۆمه‌لێکی دیکه‌ له‌ شاره‌که، به‌م جوژه‌ توانی کۆنترۆلی شاره‌که بکات و ده‌سه‌لاتی خۆی تیندا بچه‌سپینیت به‌جوژیک خه‌لکه‌که‌ی چاو ترسین کرد له‌و شاره‌دا هیچ که‌سێک توانای به‌ربه‌ره‌کانی نه‌بوو له‌ ناست میردا، و په‌وشی نارامی و ناسایش به‌ر قه‌رار بوو تا کۆتایی سه‌رده‌مه‌که‌ی.^(۹۵۶)

نه‌وه‌ی ناشکرایه، خه‌لکی شاری میافارقین کورد نه‌بوون، به‌لکو تهنه‌ها چینی ده‌سه‌لاتدا که بریتی بوون له‌ میر و بنه‌ماله‌ و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی له‌ سه‌ریازان کورد بوون. نه‌مه‌ش به‌ روونی له‌ ناماژه‌که‌ی (الفارقی) له‌یه‌ک له‌ خاله‌کانی ناکۆکی نیتوان میر و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی له‌لایه‌ک و خه‌لکی شاری میافارقین له‌لایه‌کی تروه‌ ده‌رده‌که‌ویت:

---

(۹۵۳) ه. س، ۶۷.

(۹۵۴) الفارقی: تاریخه، ۶۷: ابن الاثیر: الکامل، ۵ / ۴۸۵: ابن خلدون، العبر، ۴ / ۳۱۶.

(۹۵۵) ابن الاثیر ناماژه‌ی به‌وه داوه که‌وا (کورد هه‌کان جلویه‌رگی خه‌لکیان بر دوه‌ه)، به‌وانه‌ الکامل، ۵ / ۴۸۵.

(۹۵۶) الفارقی، تاریخه، ۶۷.

"هدر كاتيك سەريازىك ياخود كوردىك دەستدريژى بكاته سەريان لە نيوەندى بازارپ
پووبەپووى لىندان دەبيتەوه تا نزيكى مەرگ...وہ باسمان كرد" (٩٥٧)

شۆئنه‌واره‌کانی پچرانی پئوه‌ندییه دیبلۆماسییه‌کان

ئه‌گەر پچرانی پئوه‌ندییه دیبلۆماسییه‌کان رێشوتنیتکی یه‌ك لایه‌نه‌ بیته‌ و گوزارش له‌ ئێزاده‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بکات که بریاری له‌سه‌ر داوه‌، ئه‌وا له‌ هه‌مان کاتیشدا رێشوتنیتکی استنسابی مه‌ترسیداریشه‌، چونکه‌ ده‌بیته‌ هۆی دروو‌ستکردنی بارودۆخینکی نوێ، که شۆئنه‌وار و کاریگه‌ری نه‌ك ته‌نها له‌سه‌ر راگرتنی چالاکی یه‌كجاره‌کی نێرده‌ دیبلۆماسییه‌ که و داخستنی یه‌كجاره‌کی سه‌باره‌ت به‌و ده‌وله‌ته‌ی ئه‌و بریاره‌ی وه‌رگرتوه‌ ده‌بیته‌، به‌لكو کاریگه‌ری له‌سه‌ر راگرتن و كۆتایی هاتنی چالاکی نێرده‌ دیبلۆماسییه‌ که‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ش ده‌بیته‌ که ئه‌و بریاره‌ی پینگه‌یشتوه‌، یاخود به‌ واتایه‌کی دیکه‌ ئه‌و رێشوتنه‌ به‌ ته‌نها کاریگه‌ری له‌سه‌ر نێرده‌ که و ئه‌ندامه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌ که نابێ و به‌س به‌لكو کاریگه‌ری سلبی له‌سه‌ر چالاکی هه‌ردوو ده‌وله‌تی پئوه‌ندی‌دار ده‌بیته‌ به‌شپوه‌یه‌کی گشتی. ئه‌مه‌ش له‌ میانه‌ی ئه‌و شۆئنه‌وارانه‌وه‌ دهرده‌که‌وێت که له‌ بریاری ئه‌و پچرانه‌وه‌ سه‌رهه‌ڵ ده‌ده‌ن، جا چ له‌سه‌ر ناستی نێرده‌ و ئه‌ندامه‌کانی (البعثه‌ و أعضائها) یاخود له‌سه‌ر ناستی هاو‌لاتیانی (الرعايا) و پئوه‌ندیه‌کانی تری نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌ که بیته‌.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ چاره‌نووسی نێرده‌ که و ئه‌ندامه‌کانی، کاتیک پئوه‌ندیه‌کانی ده‌پچریت سه‌رجه‌م چالاکیه‌کانی نێرده‌ که ده‌ه‌ستیت و داده‌خریت، و ئه‌ندامه‌کانیشی هه‌ریمه‌ که جێدێلن. له‌م حااله‌ته‌دا، هۆکاره‌کانی ئه‌و پچرانه‌ هه‌رچییه‌ك بیته‌، سیستمی حه‌صانات و إمتیازاته‌ دیبلۆماسییه‌کان هه‌رگیز ناوه‌ستیت یاخود كۆتایی پینایه‌ت، وێرای وه‌ستانی ئه‌رکه‌ دیبلۆماسییه‌کان و داخستنی نێرده‌ که.

سه‌باره‌ت به‌ شۆئنه‌واره‌کانی پچرانی پئوه‌ندییه‌ دیبلۆماسییه‌کان له‌سه‌ر پئوه‌ندییه‌ نێوده‌وله‌تییه‌کانی دیکه‌، لێره‌دا جیاوازی نیوان پچران و حااله‌تی جه‌نگ و حااله‌تی هه‌له‌سه‌ردن و حااله‌تی گۆزانی رژی می ده‌سه‌لاتدار به‌دهرده‌که‌وێت، له‌ حااله‌تی جه‌نگدا

به‌ته‌ن‌ها پي‌ونه‌نديه دييلؤماسييه‌كان ناپچرين و به‌س، به‌لكو كارىگه‌رى له‌سه‌ر ته‌واوى پي‌ونه‌نديه ني‌وده‌وله‌تسه‌كانيش ده‌بيت، هه‌موو پي‌ونه‌نديه نابورسه‌بازرگانسه‌كان و هاتووچؤ و (المواصلات) گه‌يانده‌كان (الأتصالات) و پي‌ونه‌نديه كونسوليه‌كان په‌كيان ده‌كه‌ويت و راده‌وه‌ستن، و پروتؤكؤله‌دوقؤليه‌كان رؤل و كارىگه‌رى ناميتيت، به‌لام له‌حاله‌ته‌كانى ترده‌، به‌تاييه‌ت پچراني پي‌ونه‌نديه دييلؤماسييه‌كان، كارىگه‌رى له‌سه‌ر نه‌و پي‌ونه‌نديه ني‌وده‌وله‌تيانه‌ى ديكه‌ ناييت، مه‌گه‌ر هؤكارى پچراني پي‌ونه‌نديه دييلؤماسييه‌كان جه‌نگ بيت. (٩٥٨)

نه‌و سياسته‌ه‌ ژيرانه‌يه‌ى كه‌ مير حسنويه‌ له‌ ژيانيدا په‌په‌رى كرد ميرنشينه‌كه‌ى به‌دورگرت له‌ زؤريك له‌و مملاتى و ناكؤكيانه‌ى كه‌ ناسايى له‌ ني‌وان كوران و خزمه‌كاندا روو ده‌دن، به‌لام به‌ مردنى. و به‌جینه‌هيشتنى وه‌سيه‌تنامه‌يه‌ك له‌دواى خؤى سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستيشانكردنى يه‌كئك له‌ كوره‌كانى له‌دواى خؤى بؤ نه‌وه‌ى فه‌رمانه‌وايى ميرنشينه‌كه‌ى بگريته‌ نه‌ستؤ بوو به‌هؤى نه‌وه‌ى كه‌ ناكؤكى شه‌خسى له‌ ني‌وان كوره‌كانيدا سه‌ره‌لدا،^(٩٥٩) له‌ لايه‌كى تره‌وه‌ (عضد الدولة) نه‌و ده‌رفه‌ته‌ى له‌ده‌ست خؤى نه‌دا، كه‌ له‌ دواى مردنى حسنويه‌ بؤى ره‌خسا تا جارئكى ديكه‌ بيتسه‌وه‌ جوئه‌ به‌مه‌به‌ستى نه‌هيشتنى ميرنشيني حسنويه‌ كه‌ زؤرجار نه‌وانيش ده‌رفه‌تيان له‌ ناكؤكيه‌ شه‌خسيه‌كانى ني‌وان كوراني خي‌زاني بوه‌يه‌يه‌يه‌كان ده‌هيتنا بؤ به‌هيتزكردنى پينگه‌ى خؤيان و چه‌سپاندنى ده‌سه‌لاتيان به‌سه‌ر به‌شى هه‌ره‌ زؤرى هه‌رئى چياكاندا كه‌ خاوه‌ن سامانئكى زؤر گه‌وره‌بوو، له‌ خو‌شاندا (عضد الدولة)، ده‌مى ئارى ده‌كرد بؤى،^(٩٦٠) تا هه‌لئكى بؤ بره‌خسيت و بيخاته‌ سه‌ر سنوروى قه‌له‌مه‌رئى ده‌سه‌لاتى خؤى. نه‌وه‌ى زياتر هه‌لوئستى كوره‌كانى حسنويه‌ى لاوازكرد، نه‌و ناكؤكى و دووبه‌ره‌كيتيه‌ بوو كه‌ كه‌وته‌ ني‌وان هاره‌په‌يمانه‌كانيشيان، له‌به‌رته‌وه‌ (عضد الدولة) ده‌ستىكرد به‌ جموجؤل

(٩٥٨) كاپيه: س. پ، ١٨٠: علي حسين الشامى: س. پ، ٣٦٥ - ٣٦٧.

(٩٥٩) مسكويه: تجارب الامم، ٤١٥/٢.

(٩٦٠) مسكويه: تجارب الامم، ٤١٥/٢ - ٤١٦.

و جینه جیتکردنی هه‌لی له‌ناوبردنی میرنشینی حسنویه، هه‌ر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته خه‌زنه‌داره‌که‌ی خۆی (أبو نصر خورشید یزدیاری) ی نارد بۆ لای هه‌ر یه‌ کیتک له (فخر الدولة) و (مؤید الدولة) و (قابوس بن وشکیر) ^(۹۶۱) و نامه‌ی تاییه‌تی بۆ ناردن به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی نا‌کو‌کیه‌کانیان چاره‌سه‌ر بکه‌ن و کیشه و گرفته‌کانیان وه‌لا بنین، تا هه‌موو هیژ و تواناکان یه‌ کبخه‌زین بۆ به‌ره‌نگاری بونه‌وه‌ی کوره‌کانی (حسنویه) و ده‌ست بگرن به‌سه‌ر ته‌واوی ولاته‌که‌یاندا، به‌تاییه‌تی ئه‌و نا‌کو‌کی و دووبه‌ره‌کییه‌ی له‌ نیوانیاندا سه‌ری هه‌لدا، بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان خۆیان بده‌نه‌ پال (عضد الدولة)، له‌ نیوانیاندا (به‌ختیار بن حسنویه) بوو که ده‌ستی به‌سه‌ر (قه‌لای سرماج) دا گرت، که هه‌رچی پاره و سه‌روه‌ت و سامانی باوکی هه‌بوو له‌ناو ئه‌و قه‌لایه‌دا بوو، چونکه قه‌لاکه‌ هی باوکی بوو، به‌ختیار پته‌وندی به‌ (عضد الدولة) وه‌ کرد و ملکه‌چی خۆی بۆ ئاشکرا کرد، له‌ دوایدا رایه‌که‌ی گۆزی، له‌ کاتیکدا هه‌ندی له‌ براکانی: (عبد الرزاق) و (أبو العلاء)، و (أبو عدنان)، چونه‌ پال (فخر الدولة)، و خۆیان گه‌یانده‌ لای له‌ هه‌مه‌دان، ئه‌ویش گرتیه‌ خۆی و پیژی لینگرتن و هیچ گۆیی به‌ بانگه‌وازی (عضد الدولة) ی برای نه‌دا سه‌باره‌ت به‌ یه‌ که‌خستنی هیژه‌کانیان بۆ نه‌هه‌شتنی میرنشینه کوردیه‌که‌.

له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ هه‌ر به‌زویی (عضد الدولة) سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ته‌بیارکرد که کۆمه‌لێک له‌ سه‌رکرده‌ی مه‌یدانی هاوکاری بوون و به‌ره‌و هه‌ریمی چیاکان پشه‌ره‌ویان کرد. ^(۹۶۲)

هه‌ر که سوپاکه‌ له‌ هه‌مه‌دان نزیکبووه‌، سه‌رکرده‌کانی (فخر الدولة) و وه‌زیره‌که‌ی و پیاوانی حسنویه، داوای په‌نادانیان له‌ (عضد الدولة) کرد، به‌مه‌ش (فخر الدولة) لاوازیوو و که‌سی وای بده‌وه‌روه‌ نه‌ما، هه‌مه‌دانی به‌جی هه‌شت و بی‌ به‌رگری سوپای (عضد الدولة) هاته‌ ناوی و به‌ره‌و ولاتی (ده‌یله‌م) هه‌لات، دوایشه‌ به‌ره‌و (گرگان)

(۹۶۱) ابن الاثیر: الكامل، ۴۴۵/۵-۴۴۶: ابن کثیر: البداية والنهاية، ۱/۳۵۰.

(۹۶۲) الروزناوری: ذیل تجارب الامم، ۱۰/۲: حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۴۱-۱۴۲.

په‌نای برد بۆ (قابوس بن وشمگیر) برد، (عضد الدولة) ش دهستی گرت به‌سه‌ر هه‌موو ئەو ناوچانه‌ی له‌ژێر دهستی (فخر الدولة) دا بوون له هه‌مه‌دان و پهی و ئەو ناوچانه‌ی نێوانیشیان و سپاردی به براکه‌ی (هۆید الدولة). که ناشت بووه له گه‌ڵی و کردی به جینشین و جینگری خۆی له‌و وڵتانه‌دا.^(٩٦٣)

تینجا (عضد الدولة) به‌ره‌و وڵتی حسنویه به‌ریکه‌وت، و توانی نه‌هاوه‌ند و دینه‌وه‌ر داگیر بکات، و له‌شکرئیکیشی به‌سه‌ر کردایه‌تی (أبو الوفا طاهر بن محمد) ی له مانگی (ذی الحجّة) ی سالی (٣٦٩ک / ٩٧٩ز) دا نارد بۆ داگیرکردنی قه‌ڵای سرماج، دوا‌ی گه‌مارۆدانی قه‌ڵاکه‌ توانیان داگیری بکه‌ن و به‌ختیاری کوری حه‌سنویه‌ش ده‌ستگیر بکه‌ن، هه‌رچی مال و زه‌خیره‌یه‌کی ناو قه‌ڵاکه‌ش هه‌بوو به‌تالان بردیان و ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر چه‌ندین قه‌ڵای تردا که تابعی کوپه‌کانی حه‌سنویه بوون و مال و ده‌ستکه‌وتینی زۆریان وه‌ک غه‌نیمه ده‌ستگیربوو.^(٩٦٤)

به‌لام کوپه‌کانی تری حسنویه (عبدالرزاق و أبو علاء و أبو عدنان و بختیار) پێوه‌ندیان به‌یه‌کێک له‌سه‌ر کرده‌کانی (عضد الدولة) (أبو نصر خوشاذة) وه^(٩٦٥) کرد له‌کاتی په‌تیبوونی سوپای بوه‌یه‌ی به‌هه‌ریمی نێوان حولوان و قرمیسین (کرمانشاه) دا، یاخیبوونی خۆیان له‌ (عضد الدولة) راگه‌یاندا، بۆیه هه‌موویانی له‌چه‌ند چادریکی سه‌ریازگه‌ی (خرطاه) داناو له‌گه‌ڵ هه‌ندی له‌که‌سانی نزیک به‌وان له‌نوسه‌ران و پیاوماقولاتی کورد خستینه‌ ژێر چاودیرییه‌کی ورده‌وه له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌کو رابکه‌ن.

له هه‌مان کاتیشدا بانگه‌یشتی براکانی تری کرد که مابوون: (بدر و عاصم و عبد

---

(٩٦٣) الروذراوي: ذیل تجارب الامم، ١٠/٣.

(٩٦٤) الروذراوي م-س، ١٠/٣: الذهبي: العبر، ٥١٣/٤: حسام الدين على غالب: الكرد، ١٤١-١٤٢.

(٩٦٥) ابن الاثير: الكامل، ٥١١/٥.

الملك)، له ناویاندا یه کتیکیان هه لَبژارد که (بدر) بوو، پِزِی لیتناو کردی به سه رکردهی کورده بهرزیگانه کان (الکرد البرزیکانین)، و شمشیر و پشتینی زیری کرد به بهردا، و به سواری ئه سپیکی زین زیرین (السرج الذهبی) خه لاتی کرد، سه ره پای ئه مانهش نازناوی ده رگه وانی (الحاجب)،^(۹۶۶) پیتبه خشی، به لام زریوش (الدراعه) یدا^(۹۶۷) هر یه کتیک له (عاصم و عبدالملك) وهك خه لات، سه ریاری بهرگی دیباجه و شمشیری شان و سواری دوو ئه سپی زین زیری کردن. له کاتیکدا سه رجه م ده ستگیراوه کان له کورانی حه سنهویه و ده ستویئونه کورده کانی تری کوشت و مال و سه روهت و سامانه کانیشیانی به تالان برد. (الروذراوری) به م ده برینه نامازه بهو پروداوه ده کات: " ... سه رجه ئه وانهی ده ستگیراوبون له کورده کان شمشیری خسته سه ر گه ردنیان و خشل و زپره کانیشی به تالان برد."^(۹۶۸) و له شوینیکی ترده ده لیتت: "سه رجه م کورده کانی حه سنهویهی کوشت."^(۹۶۹)

ئو خه لاتکردنه تایبه تیهی (بدر) که له لایهن (عضد الدولة) وه ناراسته ی کرا له سه رکردایه تیکردنی کورده بهرزیگانه کان و ده ست و پیئونه کانی بی دوو براکهی (عاصم و عبدالملك) ئیره یی و رقیانی وروژاند، ئه وه بوو کاری کرده سه ر یه کتیکیان که (عاصم) بوو، ئه ویش یاخیبونی خوی و هندی له و کوردانهی که بهو ره وشه نویسه ی ژیر ده سه لاتی راسته و خوی بوه یه یسه کان رازی نه بوون ناشکرا کرد، ئه مهش وای له (عضد الدولة) کرد که له شکرکی گه وره به سه رکردایه تی (أبو الفضل المظفر بن

(۹۶۶) صبحی الصالح: النظم الاسلامیة نشأتها وتطورها، ۳۰۶ - ۳۰۷.

(۹۶۷) الخطیب: معجم المصطلحات والالقب التاريخیة، ۱۷۷.

(۹۶۸) ذیل تجارب، ۹/۳: ابن الاثیر: الكامل، ۴۳۹/۵.

(۹۶۹) الروذراوری: ذیل، ۱۲/۳.

محمد) نارده سهريان و توانی نهو هیزه کوردیه بهرهدلستکاره تهفروتوناکات و
(عاصم) یش بهدیل بگریت که سواری حوشتریکی کرد و جلی سوری پی له بهر کرد،
ئیت لهوکاتهوه له چاو بزر بوو، واته نهویش و هه موو براکانی تری کوژران جگه له
بدر. (۹۷۰)

---

(۹۷۰) الروذراوړي: ذیل، ۱۲/۳؛ ابن الاثیر: الكامل، ۴۴۲/۵؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۴۴-

تهوهری دووهم

شوینه‌واره راسته‌وخۆکانی له‌سه‌ر لایه‌نه به‌شه‌ر‌هاتوه‌کان

جەنگ، رێبازیکی له‌و رێبازانه‌ی بۆ یه‌ کلاییکردنه‌وه‌ی ناکۆکیه‌کانی نێوان ده‌وله‌تان که له‌ پێگه‌ی هێزه‌وه، ده‌گیرێته‌ به‌ر. جەنگ شینوازیکی توندوتیژه، قه‌له‌م ده‌گۆرێته‌وه به‌ شمشیر. (٩٧١)

جەنگ کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ربازیه‌ له‌ نێوان دوو لایه‌نی ناکۆک "هه‌ر لایه‌نێک هه‌رچه‌کی هه‌یه‌ له‌ ته‌سباب و هۆکاره‌کانی وێرانکردن و کارلکردن به‌ کاری دینیت، بۆ داخۆکیکردن له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی و مافه‌کانی خۆی یاخود له‌ پیناوه‌ سه‌پاندنی ئێراوه‌ی خۆی به‌ سه‌ر لایه‌نی به‌رامبه‌ردا، جەنگ ته‌نها له‌ نێوان ده‌وله‌تانه‌دا دروست ده‌بێت"، (٩٧٢) له‌ دوایدا "جەنگ گۆران له‌ پێوه‌ندیه‌ نێوه‌وله‌تیه‌کان به‌دوای خۆیدا دینیت" (٩٧٣).

بێگومان جەنگ کاریگه‌ری راسته‌وخۆی هه‌یه‌ له‌ سه‌ر پێوه‌ندیه‌ دیپلۆماسیه‌یه‌کان هه‌روه‌ک پێشتر بێنیمان. جەنگ به‌هۆی دروستبوونی گرۆی و ئالۆزیه‌ک یاخود به‌هۆی نیگه‌رانی لایه‌نێکیان له‌ سیاسه‌تی لایه‌نه‌که‌ی تریان یاخود به‌هۆی بوونی ناته‌بابی له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کاندا تاراوه‌ی که‌له‌که‌بوون و په‌نگه‌خواردنه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌ات. لێره‌دا کۆمه‌ڵێک رێوشوێن هه‌یه‌ ده‌شی په‌نای بۆ بېریت به‌ر له‌وه‌ی بریار له‌ هه‌لایسانی جەنگ بدریت و ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی چه‌کداری جینگه‌یان بگرتنه‌وه، ته‌ویش هه‌موو ده‌وله‌تێک

(٩٧١) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ٣٦٩.

(٩٧٢) مجذوب: القانون الدولي، ٢٧٣.

(٩٧٣) ٥. س، ١٧٧.

دەتوانیت لە ڕینگەیی نێردە دیبلۆماسییەکانەوه نینگەرانسەکانی خۆی بە دەولەتی بەرامبەر ڕابگەنیتت وەك ئەهوی، بەرپرسی نێردە دیبلۆماسییەكە بەكەسیکی ناشایستە لە قەلەم بەدات، و داوا لە دەولەتەكەیی بکات كە بانگهێشتی بکاتەوه، یاخود پەنا بەریت بۆ دانانی سنوورێك بۆ هاتووچۆ و جموجۆڵەکانی لە ناوخۆی هەرێمەكەدا، یاخود قەبارەیی نێردە دیبلۆماسییەكە بچوك بکاتەوه بۆ ناستیکی نزمتر. دەولەتی بەرامبەریش واتە دەولەتی متمانەپینکراویش دەتوانیت بەرپەرچی بەداتەوه بە تۆڵەکردنەوه و پەنا بۆ هەمان شتواری مامەلە بەریت. ئەو ڕێوشووتیانەیی كە دەكری پەنایان بۆ بریت لەو جۆرە حالەتانه لە گرژی و لە جۆرە حالەتەکانی تریشەوه وەك، داگیرکردن یاخود دەست بەسەراگرتن یاخود گۆڕینی رژیمی دەسەلاتدار. دەبیتتە هۆی لاوازکردنی یاخود هەلپەساردنی پێوەندیە دیبلۆماسییەکان بەر لە پچرانی. (٩٧٤)

بەلام لە حالەتێكدا گەر قەیرانەكە بەجۆرێك تەشەنە بکات و بگاتە ناستی گرژیەکی زۆر، ئەوسا دەكری پەنا بەریتتە بەر برینی پێوەندیە دیبلۆماسییەکان، یاخود پەنا بەریتتە بەر جەنگ كە بە شتواریەکی راستەوخۆ پچرانی پێوەندیە دیبلۆماسییەکانی لێدەكەوتتەوه، ئەمەش بە پێچەوانەیی ئەوێه كە دەشی هەندی جار ناکۆکی لە نێوان فەقیهەکان یاخود لە نێوان پرنسیپی گشتی و پەیرهوکردن سەرھەلەدات. (٩٧٥)

جەنگ بە شتواریەکی تیلقانی پێوەندیە دیبلۆماسییەکانی نێوان دەولەتان دەپچرینیت، چونكە لەگەڵ دەستدرێژیەکانی نێوانیان یەك ناگرتتەوه.. و ئەو دوو هۆکارە بۆ نەمانە - واتە پچرانی پێوەندیە دیبلۆماسییەکان و جەنگ كە ئەنجامی دیارنەمانی یەكێك لە ڕێسا یاساییەكانە بۆ درووستکردنی پێوەندی دیبلۆماسییە.. كە ئەمەش پەییووستە بە ئێرادی هاریبەشی هەردوو دەولەتەكە بۆ دامەزراندنی نێردە

(٩٧٤) علي حسين الشامي: س. پ، ٣٧٠.

(٩٧٥) عز الدين قوده: س - پ، ١٢٧.

دبیلۆماسییه کان، ئەمەش ئێرادیە کە بە رێکەوتن تەرجمە دەکرێت واتە دیتە سەر
نەرزى واقع. (١٧٦)

ئەو جەنگ و شەر و شۆرە سەریازیانەى لە نێوان هەندى لە مێرنشینە کوردیە کان و
بۆهیهیه کاندا بەرپادەبوون، هۆکارە کەى بۆ نەزەحەى فراوانخوای هەندى لە مێرەکانى
هەردوولا دەگرێتەوه، هەندى جار شێوهى هەلمەتەکانى تەمىکردنى بەخۆوه دەبینى بۆ
لاوازکردنى لایەنى بەرامبەر یاخود بۆ بەفێرزدانى هیتز و توانای سەریازی هەمان لایەن
لە هەندى جارى تردا.

دواى ئەوهى مێر (عضد الدولة) لە سالى (٣٦٧ ك / ٩٧٧ ز) دەستى بەسەر
خیلافەتى عەبەسیدا گرت هیتز و دەسەلاتى زیادى کرد، و توانى دواى سالىك دەست
بەسەر تەواى ناوچەکانى دیارىکەر و جزیره‌دا بگرێت و حەمدانىەکانى لى دەریکات،
بەم شێوهى دەبینین (عضد الدولة)، لە نێو سەرجم مێرەکانى بۆهیهى لەو
ماوه‌دا دەرکەوت، وىستى لە گەل بەرھەستکارانیدا کیشەکانى یە کلا بکاتەوه و
پروبه‌رى قەلەمپه‌وى مەملەتە کەى فراوانتر بکات، (٩٧٨) ئینجا مێر (عضد الدولة)
بەرەو ناوچە شاخاویە کان پێشپه‌وى کرد لە سالى (٣٦٩ ك / ٩٧٩ ز) دا لە قۆناغى
یە کەمدا سوپایە کى ناردە سەر (بنو شەیبان) لە ناوچەى شارەزور، کە پینگە و
دەسەلاتى کى باشیان لە ناوچە کەدا بە دەست هیتابوو، و لە نێوان بەنوشیبان و
کوردەکانى شارەزوردا تیکە لاوى و ژن و ژنخوای هەبوو، مەبەستى (عضد الدولة) لەو
هیتشەیدا بۆ سەر بەنوشیبان، ئەوه‌بوو کە لە شارەزور دا یانپێى بۆ ئەوهى نەتوانن

---

(٩٧٦) کابیه: س - پ، ١٨٠.

(٩٧٧) مسکویه: تجارب، ٢/٢٨٨ - ٣٩١: ابن الاثیر: الكامل، ٧/٩٢ - ٩٥: ابو الفداء:
المختصر، ٢/١١٩ - ١٢٠.

(٩٧٨) الیافعی: مرآة الجنان و عیرة الیقظان فی معرفتە ما یعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشیه
خلیل المنصور، دار الکتب العلمیة، بیروت، ١٩٧٧، ٢/٣٢٦: (spuler) Bartold: The
Muslim World, Translated by, F.R.C. Bagly, (Leiden, ١٩٦٨) P١, ١, p.٧٥.

خۆيانى تىدا قايم بىكەن، سەرەنجام تۈانى بەسەرياندا زال بىت. ^(۹۷۹) لە قۇناغى دووھىدا بەرەو باكوور و باكوورى خۆرھەلات بۆ ولاتى براكەى مىر (فخر الدولتە) و مىر ھەسنەوئەى كوردى پىشپەوى كورد، بەنىيازى تۆلەسەندەنە لىيان، لەسەر ئەوئەى پىشتىگىرى دوژمنەكەيان كە بەختيار بوو، لە كاتى ناكۆكىھەكانىدا لەگەن بەختياردا، بەلام مىر ھەسنەوئەى كوردى لە سالى (۳۶۹ك/۹۷۹ز)دا كۆچى دوایى كورد و كورەكانى پەرتەوازە بوون ھەروەك پىشتەر باسماىنكرد. ^(۹۸۰)

كاتىك مىر (عضد الدولتە) لە سالى (۳۶۷ك/۹۷۷ز)دا (موصل)ى داگىر كورد، مىر بادى كوردى بەھۆى سەر كوردەى بوھىھى (زىيار بن شىھراكوئە) نامادەى لای (عضد الدولتە) بوو، بەلام باد لە ھەببەت و جەبەرۈتتى (عضد الدولتە) ترسا و ھەلات، (عضد الدولتە) كەوتە سۆراخى و وىستى دەستگىرى بىكات، چونكە بە پىساوئىكى (جوامىر و بەزەبر و شەركەرى) دەزانى، بەلام باد لە دەستى دەربازبوو و لە تىشە چىپاكانى دىارىبىر كۆى گرتەو ھەتا ھىت و تۈانای پەيدا كوردەو. ^(۹۸۱)

ئەوئەى جىگەى ناماژەئە ئەوئەى، (باد الكردى) كەسىكى خاوەن پىنگە و دەسەلاتىكى زۆر بوو لە نىتۈچەكانى دىارىبىر و موصل بەر لەوئەى (عضد الدولتە) ئەو نىتۈچانە داگىر بىكات و بىباغھاتە ژىر دەسەلاتى خۆئەوئەى، بە دەلىلى ئەوئەى وەك سەروك عەشىرەتىك نامادەى قاپى (عضد الدولتە) بوو لە موصل، رەنگە وىستىبىتى ملكەچى خۆئەى بنوئىت و پىئەندى دىبىلۆماسىي لەگەندا بىسەتت بۆ ئەوئەى دەسەلاتەكەى لە نارچەكەدا لە دەست نەدات، يان (عضد الدولتە) مەبەستى لە بانگەھىشتىنى بۆ ئەوئەى بووئىت كە بەلای خۆئەى بە كىشى بىكات ياخود بۆ ئەوئەى بە ئاسانى دەستگىرى بىكات، ياخود نامادەبوونەكەى بەھۆى (زىيار بن شىھراكوئە) بەلگەئەك بووئىت لە بوونى پىئەندى پىشىنە لە نىوان باد و بوھىھىھەكاندا.

(۹۷۹) مسكوئە: تجارب، ۲/۳۹۸-۳۹۹: ابن الاثير: الكامل، ۷/۹۹: امين زكى: خلاصة، ۱۲۳.

(۹۸۰) مؤلف مجهول: مجمل التواريخ، ۳۹۴: ابن الاثير: الكامل، ۷/۱۰۱.

(۹۸۱) الروذراورى: ذيل تجارب الامم، ۳/۸۴: ابن الاثير: الكامل، ۷/۱۲۱.

دوای مردنی (عضد الدولة)ی بویهیی، رهوشه که بز میر (باد الکردی) له بار بوو تا په هندی دهسه لاتی خوی له دیاربه کردا فراوان بکات، له بهرته وهی نهو نیوچانه به دست بویهیییه کانه وه بوو، بیتگومان شهر و بینکدادان و جهنگ و کوشتار له نیوانیاندا بهرپابوره، به لام باد پروبه پرووی کیشه و گرفتگی زور نه بوته وه له دست به سه راگرتنی هندیك لهو شارو نارچانه دا، وهك شاری (نهرجیش) دوای نهو (نامه د و میافارقین) و گه لی ناوچه ی دیکه له دیاربه کر که له ژیر دهستی بویهیییه کانی ده رهیتا. (۹۸۲)

هروه ها خه لکی شاری (نصیبین) له دژی والی بویهیییه کان که ناوی (أبو علی الحسن بن بشر الراعی) بوو، راپه رینیان بهرپا کرد که پیایکی زاله و سته مکار بوو، سوکایه تی به هه موو به ها پیروزه کانی خه لکی ناوچه که ده کرد، لهو راپه رینه دا خه لکه که توانیان والی بکوژن و یه کینک له سه رکرده کانی کورد دهستی گرت به سه ر شاره که دا که زوری نه خایاند پیشتیوانی خوی بز میر بادی کوردی راگه یانسد، (۹۸۳) و شاری نصیبینی لکاند به هه ریمی دهسه لاتی باده وه، نیتر باد دهسه لاتی ته واوی خوی به سه ر هه موو ناوچه کانی (دیاربه کر و جزیره و نصیبین) دا سه پانسد. (۹۸۴)

بهم جوړه دهینین دهسه لاتی باد له نیوچه که دا سه ری هه لدا، له میانده ی پیته ندیه دوژمنکاریه کانی له گه ل بویهیییه کاند له لایه ک و پشتگیری خه لکی سثیلی ناوچه که له لایه کی تره وه، بزیه سه رکرده ی بویهیی (أبو سعد بن بهرام بن أردشیر) به فه رمانی میر (صمصام الدولة) به له شکر و سوپایه کی گه وره وه که وته ری بز به رهنگار بوونه وه ی باد و شهر کردن له گه لیدا، شهر له نیوانیاندا هه لایسا، و به شکستی سوپای بویهیی

(۹۸۲) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۱۲۱ - ۱۲۲: ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۴/ ۱۲۱.

(۹۸۳) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۸۴.

(۹۸۴) الفارقی: تاریخه، ۵۱ - ۵۲.

کۆتایی پتهات و پیرای به دیل گرتنی کۆمه لئیک له هاورپی و کهسه نزیکه کانی أبوسعده له ده یله میه کان. (۹۸۵)

(باد) سه لماندی نه که ههر لهو جهنگاره سه ره که وتوانه یه که ناوبه ناویک له دژی ده سه لاتی بوه به یهیه کان ده جهنگین و بهس، به لکو که سینکی خاوهن نه سه ب و شه ره ف بوو، به نیاز بوو ده سه لاتیکی سیاسی له ناوچه که دا دا بجه زریتی، مه ترسی نهو بۆ سه ره بوه به یهیه کان زیاد یکرد به تاییه تی دوا ی نه وه ی ئاشکرای کرد که نیازی گرتنی به غدا و لابردنی ده یله میه کانی هه یه، له بهر نه وه میر (صنصام الدوله) ی بوه به یی سوپایه کی گه وه ی پیکه وه نا و نه بجه ره یان (زیار بن شهراکویه) ی ده ستینشان کرد وه که سه ره کردی نهو له شکره، زیار که وته ری بۆ جهنگ له دژی میر باد، کاتی که له شکر ی بوه به یی نزیک بۆوه میر باد ریگه ی پیگرتن و شه ر له نیوانیاندا ده ستی پیگرت له سالی (۳۷۴ک/ ۹۸۴ز) دا که نهو شه ره کۆتایی پتهات باد شکستی هینار، به ره و ده ور به ری باکووری موصل پاشه کسه ی کرد، و ژماره یه کی زۆر له سه ربازان و خزمه کانی به دیل گیران و له به غدا سوکایه تیان پیکرا، و جاریکی دیکه ده یله میه کان (موصل) یان دا گیر کرده وه. (۹۸۶)

دوا ی نه وه زیار ویستی ره گ و ریشه ی باد له ناوچه که دا هه لکی شیت، له بهر نه وه بریاریدا دوو سوپا بنیتریت تا شوئینان که ویت، سوپایه کیان به سه ره کردایه تی (سعد الحاجب) له ریگه ی جزیره ی (ابن عمر) وه، و نهوی تریان به سه ره کردایه تی (شکر الخادم) له ریگه ی نصیبینه وه، به لأم نه بجه ره یان سوپای بوه به یی گوئینان به فه ره مانه کانی سه ره کرده کانیان نه دا و قایل نه بوون پیشه وه ی بکه ن و له گه ل باد بجه ننگن، وادیار بوو له هه ولتی نه وه دا بوون خوئینان به دوور بگرن له شه ر له گه ل میر باد دا، دوا ی هه ولتیکی زۆر (سعد الحاجب) په نای برده بهر سازدانی پیلانیک بۆ تیۆر (بزره کوژی) —

---

(۹۸۵) الروذراوری: ذیل، ۸۴/۲؛ ابن الاثیر: الكامل، ۱۲۱/۷-۱۲۲؛ ابن خلدون: التاريخ، ۹۷۷/۵/۴

(۹۸۶) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ۸۶/۳؛ ابن الاثیر: الكامل، ۱۲۲/۷

اغتيال) کردنی باد، بۆ ئەو مەبەستە پیاویکی مزیدودا و چووہ نار چادری میر باد لہ شەودا و شمشیریکی لیدا، بەلام لاقی بریندابوو زۆری نەمابوو بەسویتی ئەو لاقە بریندارە یەوہ ہریت، ئینجا دواى ماوہ یەك چاکبۆوہ، دواى ئەوہى بوہ یەھییہ کان لہ سەر جەم پیلان و فرت و فیئە کانیان شکستیان خوارد و نہ یانتوانی لہ ناوچە کەدا دەسەلاتیان پی لہق بکەن، بەناچاری پەنایان بۆ دانوستاند و ناشتبونەوہ برد. (۹۸۷)

کاتیک میر (شرف الدولە) ی بوہ یەھى عیراقی داگیر کرد و (صمصام الدولە) ی دەستگیر کرد و جینگەى ئەو ی لہ دەسەلاتدا گرتەوہ، لہ سالی (۳۷۶ ک/ ۹۸۶ ز) دا یە کەم جولانەوہ ی لہ نارچە کەدا، ہیرشکردنە سەر میر (بدر بن حسنویہ) بوو، چونکە چووبووہ پاڵ مامی میر (فخر الدولە) و یە کینک بوو لہ پشتیوانانی ئەمەش لہ بەر ئەوہ ی پیوہندی میر (شرف الدولە) پیوہندیە کی گرژ و ئالۆز بووہ لہ گەژ مامیدا میر (فخر الدولە)، ہەر لہو کاتەوہ ی میر (فخر الدولە) دەسەلاتی لہ (الری و أصبہان) گرتە دەست لہ سالی (۳۷۳ ک/ ۹۸۳ ز)، گە لیک ناکۆکی و دوژمنایەتی کەوتۆتە نیتوانیان، و ہەر یە کینکیان کینە و شەری لہ دلیدا حەشار دابوو لہ دژی ئەوہ کە ی تریان، (۹۸۸) دوور نیہ ئەو پیوہندیە باشە ی میر (صمصام الدولە) کە دوژمنی راستەقینە ی (شرف الدولە) بوو لہ گەژ ہەر یە کینک لہ میر بدر و میر (فخر الدولە) ہەییوو، گرنگترینی ئەو ہۆکارانە بووی کە وای کرد (شرف الدولە) ہیرش بکاتە سەر میر بدر، چونکە بە ہاوپتی دوژمنە کە ی دانابوو، بە دەلیلی ئەوہ ی میر (صمصام الدولە) کاتیک سالی (۳۷۶ ک/ ۹۸۶ ز) لہ لایەن ہیزەکانی میر (شرف الدولە) وە ہەر اسانکرا ہەندی لہ ہارەئەکانی ریتمایان کرد کە پەنا بۆ ولاتی میر (بدر بن حسنویہ) بەریت بۆ ئەوہ ی

---

(۹۸۷) الروذراوی: ه. س، ۸۶/۳ - ۸۷؛ ابن الاثیر: ه. س، ۱۲۳/۷؛ ابن العری: تاریخ مختصر الدول، ۱۷۲؛ عبد الرقیب یوسف: الدولة الدوستکیة، ۱/ ۹۶ - ۹۹.
(۹۸۸) ابن الاثیر: الكامل، ۱۱۸/۷.

نامه‌یەك بنووسیت بۆ مامی میر (فخر الدولة) و دارای یارمەتی لیبتکات. (۹۸۹)

ئەمەش بەلگە‌ی ئەو‌یە کە پیتو‌ندی میر (صمصام الدولة) پیتو‌ندیەکی بە‌هێز بوو
لە گەژن میر (بدر حسنیو‌یە) دا. میر (شرف الدولة) سو‌پایەکی گە‌و‌ری نامادە کرد بۆ
ئەو‌ی هێرش بکاتە سەر میر بدر، سەرکردایەتی ئەو سو‌پایەشی بە‌سەر تیپی سو‌پاکە‌ی
(قراتکین الجھشیاری) سپارد، مە‌بەستی میر (شرف الدولة) لە پشتی ئەو هێرشە، یەك
لەو دوو مە‌سە‌لە‌یە بوو: یان رزگاربوون لە دەست میر بدر ئە‌گەر قراتکین سەرکەوت
بە‌سە‌ریدا، یان رزگاربوون لە دەست قراتکینی سەرکردە‌کە‌ی ئە‌گەر میر بدر سەرکەوت
بە‌سە‌ریدا. چونکە میر (شرف الدولة) مە‌ترسی لە زیادبوونی دە‌سە‌لاتی سەرکردە‌ی
ناو‌براو هە‌بوو، چونکە خە‌ریکبوو دە‌ست بڤاتە نیتو ئیشو‌کاری دە‌و‌لە‌تە‌کە‌یە‌و‌ە. بۆ‌یە
(شرف الدولة) ویستی بە‌م شتو‌یە‌یە لە خۆ‌ی دوور بڤاتە‌و‌ە و ناسودە بیت.

شەر لە نیتوان هەردوو لەشکرا لە نزیک (قرم‌سین) سالی (۳۷۷ک/ ۹۸۷ز)
هە‌لایسا، لە سەرەتادا میر بدر شکا و پاشە‌کشە‌ی کرد، سو‌پای قراتکین وایانزانی
جە‌نگیان بردە‌و‌ە، و شو‌تین لەشکەرە‌کە‌ی بدر نە‌کە‌وتن، لە وڵاخە‌کانیان دا‌بە‌زین، دوا‌ی
ئە‌و‌ سە‌عاتیکی پینە‌چوو میر بدر هێرش‌ییکی کتو‌پ‌ری کردنە سەر بە‌جۆ‌ریک
فریانە‌کە‌وتن سواری وڵاخە‌کانیان بن، سو‌پای میر بدر سەرکەوت بە‌سە‌ریاندا و
کوشتاریکی زۆری لیتکردن. قراتکین و هە‌ندی لە هاورپیکانی دە‌ریازبوون و هە‌لاتن و
بە‌سەر شو‌پ‌ری خۆیان کردە‌و‌ە بە‌ بە‌غدادا. (۹۹۰)

لە سالی (۳۷۷ک / ۹۸۷ز) دا پیتو‌ندی میر (باد الکردی) لە گە‌ژن بو‌ه‌یە‌ییە‌کان
جاریکی دیکە بە‌ ئاراستە‌یە‌کی خراپدا تیپە‌ری، دوا‌ی ئە‌و‌ی ماو‌یە‌کی باش پیتو‌ندی
هە‌ردوولا جۆ‌ریک لە ئارامی و سە‌قامگیری بە‌خۆ‌زە بینی کە ماو‌ی سالی خایاند،

---

(۹۸۹) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۱۲۹/۲، ابن الاثیر: الكامل، ۱۳۰/۷؛ حسام الدین علی
غالب: الکرد، ص ۱۴۷.

(۹۹۰) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۱۳۹/۳-۱۴۰: ابن الجوزی: المنتظم، ۱۳۶/۷؛ ابن الاثیر:
الكامل، ۱۳۲/۷-۱۳۳.

به هۆی ئەو پەیمانامەییەکی که له نێوان هەردوو لادا مۆرکرا له سالتی (٣٧٤/ك/٩٨٤ز)،^(٩٩١) به لām له دواى مردنی سەرکردەى بوهییه کان (سعد الحاجب) میر باد الکردی جارێکی دیکه له هەولیدا بوو که قەڵەمەروی دەسلەتە کەى له ناوچە کەدا فراوان بکات، بۆیه دەستی کرد بە جموجۆلی سەریازی، ئەمەش بوو بە جینگەى نیگەرانی و دلەراوکی له لای بوهییه کان.^(٩٩٢)

میر (شرف الدولة)ی بوهییه سەرکردە (أبو نصر خواشاذی) ناردە سەر موصل و سوپایه کى باشی بۆ تامادە کرد، میر باد لهو ماوه یەدا توانی دەست بگرتە بەسەر (طور عابدین)دا، (أبو نصر) هەولیدا بەرە و نصیبین بەرپۆ بکەوێ له وێ له دژی باد جەنگ بەرپا بکات، به لām دیار بوو متمانەى تەواوی بە توانای سوپاکەى نەبوو، له بەرامبەر سوپای میر باددا، لهو دەترسا که چاره نووسی ئەویش وهك چاره نووسی هەردوو سەرکردە (أبو سعد بهرام ابن أردشير) و (أبو القاسم سعد بن محمد الحاجب)ی لیبیت که پێشت له سەر دەستی میر باد بەسەریان هات. بۆیه (أبو نصر) کهوتە نامە ناردن بۆ بەغدا بۆ ئەوێ سەریاز و پاره و زەخیره ی بۆ پەوانە بکریت، به لām ئەو پێداوێستیانه ی داوای کردبوو دواکەوت، ئەمەش وای لێکرد پەنا بەریتە بەر بەخشینی زەوی و زار بە عەرەبى (بنو عقيل) لهو ناوچانەى دەکەونە بەرامبەر باد بۆ ئەوێ سۆز و عاتیفەیان به لای خۆیدا پراکتیشیت و پێگەش له فراوانبوونی دەسلەتای باد لهو ناوچانەدا بگرت.^(٩٩٣)

له بەرامبەر ئەویدا دەبینین میر بادی کوردی پەنای بۆ تەکتیکێکی جەنگی برد بۆ تۆقاندنی سوپای بوهییه، (الروذراوى) بەم ناوێشانەوه دەیگێرتەوه:

"باسکردنی تەکتیک که باد ئەجمایدا هەر کەس چاوی پێکهوتبایه له ترسانا توشى شۆک دەبوو"، (باد) ژماره یه کى زۆرى له مانگا هیتا و له سەر چیاکان بەریز

(٩٩١) الروذراوى: ذیل تجارب الامم، ٣/٨٦-٨٧: ابن الاثير: الكامل، ٧/١٢٣: انور المعاني: الاكراد في بهدينان، ١٠٦.

(٩٩٢) ابن الاثير: الكامل، ٧/١٣٣.

(٩٩٣) الروذراوى: ذیل تجارب، ٣/١٤٣: ابن الاثير: الكامل، ٧/١٣٣.

پایگرتن، و هندی له پیاره کانیسی له نیوانیان دانا به شمیره کانیان و ریمه کانیانسه وه بۆ نه وهی درهوشانه وه یان به ئاراسته ی دوژمن دابنوینینت که سوپایه کی یه کجار زۆری ئاماده ی هیرش کردنه سهریان ته بیار کردوه، به مهش وهی دوژمنی پی ده پوختنی. (۹۹۴)

له ههنگاوێکی دیکهیدا باد براهی (أبو الفوارس بن دوستک) ی نارد بۆ شه ری دوژمنه کانی، به لام شکستی هینا و لهو شه په دا کوژرا، ئیتر هه ردوولا بۆ ماوه یه که به رامبه ر به یه که وه ستان، هه تا میر (شرف الدوله) مرد، خواشاده هه وائی مردنه که ی ناشکرا نه کرد و گه راپه وه بۆ موصل و له وئ هه وائی مردنه که ی ناشکرا کرد، له و لاشه وه میر باد ناوچه شاخاویه کانی خسته وه ژیر ده سه لاتی خۆیه وه. (۹۹۵)

له به ره نه وه ی میر (شرف الدوله) ی بوه یه ی سالی (۳۷۹ک/ ۹۸۹ز) کۆچی دوا یی کرد و نه و روودا وانه ش که پێوه ندیان به و رووبه رووبوونه وه هه یه و له سه رچاوه کاندا و له چوارچێوه ی رووداوه کانی سالی (۳۷۷ک/ ۹۸۷ز) دا هاتوه، له به ره نه وه رووبه رووبوونه وه له نیوان هه ردوولا دا ماوه ی دوو سال به رده وام بوو بۆ نه وه ی شه ریکی یه کلاکه ره وه ی چاره نووساز له نیوانیاندا به ریا بیته. پێده چی (أبو نصر خواشاده) له و ماوه یه دا هه یچ هیرشیکه ی نه کرد بیته سه ر میر (باد)، به لکو هه وئیداوه هه یه یکی به رگری له عه ره به کانی (بنو عقیل) وه ک ناو بریک له نیوان خۆی و له نیوان میر باد دا دروست بکات، به تابه ت دوا ی نه وه ی هه یچ که ره سه و تفاقه ی پێوسته ی بۆ هیرشکردنه سه ر باد به ده ست نه گه یشت، دوا ی نه وه ی که (أبو الفتح محمد بن عناز) له سالی (۴۰۱ک/ ۱۰۱۰ز) دا کۆچی دوا یی کرد، حوکمرانی میرنشینی عه نازیه که وته ده ست

(۹۹۴) ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۴۴.

(۹۹۵) الروذرواری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۴۵؛ الکامل، ۷/ ۱۳۳-۱۳۴؛ ابن خلدون: التاريخ، ۴/ ۹۷۸/ ۹۷۹.

کورپه کدی (میر حسام الدولة أبو الشوك فارس بن محمد)، وادهرده کهوی له سهره تای حوکمرانیدا پیتهندی به بویهیه کانه وه جورنک له گرژی و نالوزی تیکهوتبیت، بویه له سالی (٤٠١/ك/١٠١٠ز) سوپایهک بهرپنکهوت له بهغداوه بهرهو سنووری دهسهلاتی میر (أبو الشوك) و بهرگریه کی سهختی کرد، بهلام له کوتایی شهه کهدا شکستی هیتا و پاشه کسهی کرد بۆ حولوان، لهوی مایه وه تا پیتهندی به (فخر الملك أبو غالب) ناسایی بۆه که دواتر بوو به جیگهی (بهاء الدولة) له سهر عیراق له جیگهی (عمید الجیوش) سالی (٤٠١/ك/١٠١٠ز).^(٩٩٦)

لیتهدا دهرده کهوی که بویهیه کان، مردنی میر (أبو الفتح محمد بن عناز) به ههلی زانیبی بۆ هیرشبرده سهر میرنشینه کهی، چونکه به شیویه کی گشتی پیتهندی بویهیه کان له گهژ (أبو الفتح) پیتهندی کی دیبلۆماسیی بوو، و شهوش به دور نازانریت دانانی کورپه کدی له شوینی خۆی له میرنشینه کهیدا و بی شهوی پهزامهندی بویهیه کان به دهست بینیت، بهمهزندهی شهوان شهوش سهرپیچی و بهزاندنی سنووری شهو پابه ندبوون و ملکه چیه پوآله تیه دیه که له رۆژگاری دهسهلاتی (أبو الفتح العنازی) پینشر بهدی دهکرا.

دوای شهوی میر (بدر بن حسنویه) هه موو دهسهلات و مال و مولکیکی له کورپه کدی (هلال) سهنده وه، نیوچهی شاره زووری به (عمید الجیوش) سپارد، که جیگره کانی لیदानا و بهم جوړه مایه وه تا سالی (٤٠٤/ك/١٠١٤ز). دوای شهوه (طاهر بن هلال بن بدر حسنویه) هیرش کرده سهری،^(٩٩٧) له گهژ سوپای (فخر الملك) شهو هه لایسا، سهر نهنجام (طاهر بن هلال) سهرکهوت به سهریاندا، وهختیک (فخر الملك) بهمه دی زانی نامه ی بۆ (طاهر) نارد و سه ره نشتی لهو کارهی کرد که پینی هه ستاوه، و

(٩٩٦) ابن الاثیر: الكامل، ٧/ ٢٧١؛ ابن خلدون: التاريخ، ٤/ ١٠٩٩/٥ - ١١٠٠؛ حسام الدين على

غالب: الكرد، ٢٠٧.

(٩٩٧) البديسي: شرفنامه، ٣٨.

فرمانی پیکرد دیله کان نازاد بکات، طاهریش فرمانه کانی جیبه جی کرد و ئیتیر فرمانه پویه نیوچهی شاره زور که ورته دهستی (طاهر).^(۹۹۸)

له سالی (۴۰۵/ک/۱۱۵ز) دا میر (بدر بن حسنویه) به دهستی کوردی گۆران کوژرا که چوبوونه ژیر فرمانی میر (شمس الدولة بن فخر الدولة البویه) وه، کاتیک میر (طاهر بن هلال) هه والی کوژرانی میر (بدر حسنویه) ی زانی، خۆی ناماده کرد بۆ به دهسته پنهانوهی مال و مولکی میر نشینه که، بۆیه شهر و کوشتار له نیوان (طاهر و شمس الدولة) ی بو هییدا هه لایسا، سوپای (طاهر) شکار خۆشی به دیلی دهستگیرا و دهستگیرا به سهر هه مو مال و سامان و زه خیره و ئه و تفاقه ی که به درێژایی حوکمرانی شاره زور کۆی کرد بۆوه. (ابن الاثیر) باس ده کات، ئه و دهستکه وتانه بریکسی یه کجار زۆریوه به ره و هه مه دان به یریکراوه.^(۹۹۹)

به م جوړه میر (شمس الدولة) هه ندی له ناوچه کانی میر نشینی حسنویه ی خسته ژیر چنگی خۆیه وه، کاتیک میر (سلطان الدولة) ی بو یه ی که عیتراق و فارسی له ژیر ده ستابوو، (هلال بن بدر) ی له زیندان نازاد کرد و له شکرکی بۆ ناماده کرد و نارده سه ر (شمس الدولة)، له نیوان سوپای هلال و سوپای میر (شمس الدولة) دا جه ننگ دهستی پیکرد، هلال به دیل گیرا و دواتر کوژرا و سوپاکه شی به ره وه به غذا پاشه کسه ی کرد.^(۱۰۰۰) ئه و پیوه ندیه دیلۆ ماسیانه ی نیوان ده ولته تی دۆسته کی و بیژه نته تی تیکچوو به هۆی رووداوه کانی نه ورقا (الرها) که وا نزیکه ی (۱۱) یازده سالی خایاند تا وه کو له سالی (۴۳۹/ک/۱۰۴۸ز) ئیمپراتۆری بیژه نته تی که سته نیشی نۆیه م (۱۰۴۲-۱۰۵۵ز) وتاریکی ناراسته ی پاشای دۆسته کی (نصر الدولة) کرد، و به نده کانی ناشته وایی نیوانیان به بیر هینایه وه و ده بیته چاودیری بکات، ئه گهر نا تۆله یان لی ده کاته وه یاخود

(۹۹۸) ابن الاثیر: الكامل، ۲۷۱/۷: ابن خلدون: التاريخ، ۱۰۹۹/۵/۴ - ۱۱۰۰.

(۹۹۹) الكامل، ۲۷۳/۷.

(۱۰۰۰) ابن الاثیر: الكامل، ۲۷۳/۷ - ۲۷۴: ابن خلدون: التاريخ، ۱۱۰۰/۵/۴: البدلیسی:

شرفنامه، ۲۸، بۆ زیاتر زانیاری به روانه: حسام الدین علی غالب: الكرد، ۱۶۴-۱۸۵.

کۆتایان پین دههینیت ته گهر بهنده کانی ریکه وتننامه که بشکینن یا خود ههولتی شکاندنی بدن، و سنووریک بۆ دهست درێژییه بهره وامه کانی (أصفر التغلبی) بۆ سه ر سنووره کانی دهولته تی بێهتتی، چونکه بێهتیه کان پینان وابوو (نصر الدولة) بهرپرسیاره له کاره دزیوه کانی ئەم پیاوه و هاوکات بهرپرسه له پاراستنی نیوچه سنوویه کانی نیوان ههردوو دهولته ت، چونکه (التغلبی) و دارودهسته که ی له ژیر سایه ی دهولته تی بێهتتیدا ده ژیان.

بێگومان ئەم هه ره شه یه ببوه مایه ی ترس و دلهراوکی له لای میر (نصر الدولة) نه ره که دهولته تی بێهتتی هێرش بکاته سه ر دهولته ته که ی ته گهر زوو نه و کیشه یه چاره سه ر نه کات، بۆیه ناچار بوو گرنگی بدات به و کاره و له پینار پاراستنی دهولته ته که یدا بریک پاره ی خه رج کرد بۆ گرتنی (أصفر التغلبی) و به هاوکاری (النمیرین) توانی دهستگیری بکات و کۆتایی به و کیشه یه بهینن.^(١٠٠١) ئەمه و جگه له وه ی که وا کاریگه ری راسته وخۆی هه بوو له سه ر بازاره کانی کوردستان به شێوه یه کی گشتی و بازاره کانی دهولته تی دۆسته کی به شێوه یه کی تایبه تی نه وه بوو له نه نجامی ئەم کاره دزیوانه ی (التغلبی) گرانی و بێ بازاری و برسیه تی روه ی کرده نیوچه که و نرخی شته مه که کانی له بازاره کاندا بهرز ببوه، هه رچه نده خه لکی له برسانا پشتگیری (التغلبی) یان ده کرد بۆ هێرش و په لاماره کانی بۆ سه ر سنووری دهولته تی بێهتته،^(١٠٠٢) له کاتی که دا کاریگه ری راسته وخۆی هه بوو له سه ر پێوه ندیه دیبلۆماسه کانی نیوان هه ردوولا. سه باره ت به شوینه واری راسته وخۆ له سه ر میرنشینه کوردیه کان تا کۆتایی هاتنی پێوه ندیه دیبلۆماسیه کان له سه رده می عه بباسیه کاندا، به تایبه ت دوا ی نه وه ی سه لجوقیه کان ده ستیان به سه ر پایه کانی حوکمی خیلافه تدا گرت

(١٠٠١) ابن الاثیر: الكامل، ٨٦/٦؛ (ابن الجوزي: المنتظم، ١٣٢/٨؛ عبدالرقيب يوسف: س. پ، ٢١٦-٢١٧.

(١٠٠٢) ابن الاثیر: الكامل، ٨٦/٦؛ (ابن الجوزي: المنتظم، ١٣٢/٨.

و بیژکه‌ی مەرکه‌زیه‌ت و لابردنی میرنشینه کوردیه سهریبه‌خۆکان له هرزی سولتان ملک‌شاه درووست بوو له سهره‌تای ده‌ستگرتنی ده‌سه‌لاتیدا، و بلا‌بوونه‌وه‌ی سه‌لجوقیه‌کان له نارچه‌کانی ئاسیای بچوکدا، له دوا‌ی جهنگی (ملاذکرد) له سالی (٦٣٤/١٠٧١ز)دا، ناما‌زه‌یه‌ک بۆ نه‌مانی ده‌سه‌لاتی سیاسی کوردی، ئیتر له‌و نارچانه‌دا به‌ئارامی جیگیربوون. نه‌مه‌ش کاریکرده سهر لاوازیوونی پینگه و مه‌قامی میره کورده ده‌سه‌لاتداره‌کان، مه‌سه‌له‌ی لابردنی میرنشینه کوردیه‌کان کارنکی زۆر گران نه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ ده‌وله‌تی سه‌لجوقی، ده‌ست تێوه‌ردان له کاروباری نه‌و میرنشینانه به‌لای سه‌لجوقیه‌کانه‌وه زۆر ئاسانه‌تر بوو له نهرکی داگیرکردنیان، به‌تایبه‌تی که پیشتر میره‌کانیان ملک‌ه‌چی خۆیان بۆ سه‌لجوقیه‌کان را‌گه‌یانده‌بوو، ده‌مینیتسه‌وه هۆکاری سهره‌کی که یارمه‌تیدان بوو بۆ به‌دییه‌تانی سهرکه‌وتن به‌سه‌ریاندا که هیتز و زۆری ژماره‌ی سوپای سه‌لجوقیه‌کان بوو، له‌ پرووی ریک‌خستن و ههم له‌پرووی جو‌ر و ژماره‌ی چه‌ک و چه‌وله‌کانیا‌نه‌وه، جگه له‌وه‌ی سولتانیش سووربوو له‌سه‌ر زامنه‌کردنی سهرکه‌وتن بۆ هیتزه‌کانی، و خودی خۆی سهریبه‌رشتی ئاماده‌کردنی سوپا‌کانی ده‌کرد و خهرجی و پاره‌ی پتووستی بۆ مه‌یسه‌ر ده‌کردن، و به‌ ته‌نگ دا‌یین‌کردنی پێدا‌ویسته‌یه سه‌ربازیه‌کان بوو به‌خیرایه‌کی زۆر خیرا له‌ پیناو زامنه‌کردنی سهرکه‌وتنی سوپا‌که‌یدا، نه‌مه‌و سهره‌پای ته‌وه‌ی له‌و کاته‌دا زۆریه‌ی میرنشینه کورده‌کان سه‌رقالی ململانیتی نیوخۆ بوون، بۆیه له‌ به‌رده‌م میره کورده‌کاندا که خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی شه‌رعی بوون له‌سه‌ر خاک و نیشتمانی خۆیاندا هیچ ده‌رفه‌تێک نه‌مایه‌وه جگه له‌ خۆ به‌ده‌سته‌وه دان و ملک‌ه‌چکردن نه‌بیت، وێرای نه‌و به‌رگریه‌ی که کردیشیان له‌ به‌رامبه‌ر نه‌و هیتزانه‌دا، به‌م جو‌ره سه‌لجوقیه‌کان ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر ته‌وا‌ری خاک و سامانی ولاتی کورداندا. (١٠٠٢)

(١٠٠٢) بۆ‌زانیاری زیاتر به‌روانه: نیشتمان بشیر محمد: الکرد والسلاجقه، ١٧٧.

شوینه‌واره ناراسته‌وخۆکان له‌سه‌ر ولاتان و میرنشینه کوردیه‌کان

سه‌بارهت به شوینه‌واره ناراسته‌وخۆکانی جەنگ له‌سه‌ر پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌کانی میرنشینه کوردیه‌کان، وێرای بوونی رابوؤچوونی جی‌ا‌ا‌ز سه‌بارهت به‌و مه‌سه‌له‌یه و به‌گوێهری ئه‌وه‌ی پێشتر باسکرا، ئیمه‌ راما‌ن وایه که جەنگ کاریگه‌ری راسته‌وخۆی هه‌یه له‌سه‌ر پچرانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌کان، و کۆتایی به‌ ئه‌رکی نێرده‌ی دیبلۆماسییه‌ دینیت، ئه‌مه‌ش به‌ حوکمی واقعی جەنگ که دژ به‌ درێژهدانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌‌کانه، له‌ کاتی‌کدا مه‌به‌ست له‌ ئالوگۆرکردنی نێرده دیبلۆماسییه‌‌کان، پته‌وکردن و خۆشکردنی پیتوه‌ندی خۆشه‌ویستی و هاریکاریه له‌ نێوان ده‌وله‌تاندا، نه‌ک دوژمنایه‌تی و شه‌رپ کوشتن و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی چه‌کداری، جەنگ و پچرانی پیتوه‌ندیه‌کان دوو فاکته‌ری هاوبه‌شن و به‌شێوه‌یه‌کی ئۆرگانی به‌یه‌که‌وه گری‌ دراو‌ن، له‌ ئه‌خامه‌کانیشی کۆتایی هاتنی ئه‌رکی دیبلۆماسییه‌، له‌ هه‌مان کاتیشدا پچرانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌‌کان هه‌ندی جار زه‌نگی مه‌ترسیه بۆ چوونه ناو جەنگ یاخود سه‌ره‌تایه‌که بۆ هه‌لایسانی ئاگری جەنگ. هه‌روه‌ها جەنگ پچرانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌‌کانه نه‌ک هه‌له‌په‌ساردنی،^(١٠٠٤) ته‌نانه‌ت ده‌بیته هۆی پچرانی سه‌رجه‌م پیتوه‌ندیه نێوده‌وله‌تیه‌کان له‌ ئابووری و بازرگانی و کونسولگه‌ری، هه‌روه‌ها ده‌بیته هۆی کۆتایی هێنان یاخود هه‌له‌شانه‌وه‌ی پرۆتوکۆله دووقۆلیه‌کانی نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی به‌شه‌ره‌هاتوو، له‌به‌رئه‌وه جەنگ و نه‌مانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌‌کان ته‌نها کاریگه‌ریان له‌سه‌ر یه‌که‌خستنی یاخود کۆتایی هاتنی ته‌واوی چالاکیه‌کانی نێرده‌که و نه‌ندامه‌کانی نیه به‌ته‌نیا، به‌لکو کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌واوی چالاکیه‌کانی ده‌وله‌تیش هه‌یه، به‌لام له‌و میانهدا پێویسته بلێین، وێرای ئه‌وه‌ی جەنگ و پچرانی پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌‌کان دوو فاکته‌ری هاوبه‌شن و له‌رووی ئۆرگانیه‌وه پێکه‌وه به‌ستراو‌ن، ده‌بی

(١٠٠٤) کابیه: س. پ، ١٨٠.

ناماژە بەوەش بکەین کە جەنگ شتیکیە و پەچرانی پێوەندیە دیپلۆماسییەکان شتیکی ترە، ئەگەر پەچرانی پێوەندیە دیپلۆماسییەکان کاریکی مەترسیدار بێت، ئەوا لە هەمان کاتدا مەترسی کەمترە لە هەلایسانی جەنگ لە نێوان دوو دەولەتدا بەو نێعتبارە پەچرانی پێوەندی دیپلۆماسییە بەبێ جەنگ نابێتە هۆی پەچرانی سەرجهەم پێوەندیەکان لە ئابووری و بازرگانی و کونسولتی، و نابێتە هۆی هەلەشاندەوی پرۆتۆکۆلە دوو قۆلیەکانی نێوان هەردوو دەولەت. (١٠٠٥) ئەمە بە پێچەوانەی چەمکی جەنگ و کاریگەرێکی کەمتری کە ئەکە هەر تەنها پەچرانی پێوەندیە دیپلۆماسییەکانی لێدەکەوتتەوه، بەلکو سەرجهەم پێوەندیە نێو دەولەتێکی کانی لە گەڵ خۆیدا رادەمالتیت بە پەیماننامە و پرۆتۆکۆلە دوو قۆلیەکانیشەوه. (١٠٠٦)

لە گزنگترین دەرنەخامەکانی ئەو جەنگ و شەر و شۆرانی، لە دەستدانی هێز و توانای میرنشینی حسنهویه و هەلته کاندنی ستراکتۆری ئابووری ئەو میرنشینه بوو، ئەو بوو هیندەوی نەبرد بە کوشتنی میر (طاهر بن هلال) لە سالی (٤٠٦/ک ١٠١٦ز)، بە دەستی میر (أبو الشوك العنازی)، (١٠٠٧) کۆتایی بە دەسلاتی میرنشینی حسنهویهش هات. لە لایەکی ترەوه ئەو لاوازی و پوکانهوه کەوتە جەستە میرنشینی حسنهویهوه بوو بە هۆی بەهێزبوونی دەسلاتی عەنازیەکان بە جۆریک بوونە میراتگری حسنهویهکان لە ناوچە کەدا، و کوردەکانی ئەو دەورەبەرەش هاتنە پالیان و ملکهچی خزیان راگەیاندا، هەرۆهە سنووری دەسلاتیان بە جۆریک فراوانبوو، هەندێ شار و ناوچە حسنهویه کانیشتی گرتەوه لە لایەکی ترەوه دەبینین میر (شمس الدولة البويهی) هەندێ دەستکەوتی بە دەست هینا، (ابن الأثير) دەلی: "کاتیک دەستی بەسەر هەندێ لە ناوچەکانی ولاتی حسنهویه کاندنا گرت و هەرچی مال و سامانیکی لە قەلاکانیاندا

(١٠٠٥) علي حسين الشامي: س. پ، ٢٧٤ - ٢٧٥.

(١٠٠٦) مجذوب: س. پ، ٢٧٩ - ٢٨٠.

(١٠٠٧) ابن الاثير: الكامل، ٧ / ٢٨٠.

هدبوو به تالان بردی، دهسه لاتی زیادیکرد و رووبه ری ممله که ته کدیشی فراوانبوو و ههولتی داگیرکردنی (ری) دا^(۱۰۰۸).

لهو ماوهیهدا و دوا ی نهوهی سنووری دهسه لاتی میر (أبو الشوك العنازی) زیادیکرد، میر (شمس الدولة) ی بوهیهی دهست پیشخه ری له هیرش کردنه سه ر قرمسین کرد، جهنگ له نیوان سوپای عهنازی و بوهیهیه کاندای بهریابوو، میر (أبو الشوك) توانی شکست به سوپای بوهیهیه کان بهینیت و ناچاریکردن که بهروه هه مه دان^(۱۰۰۹)، پاشه کسه بکه ن. نه مه بۆیان ناشکرا ده کات که (أبو الشوك) تاج رادهیه ک هیز و دهسه لاتی له دوا ی پوکانه وهی میرنشینی هه سنه وهی له ناچه که دا پهیدا کرده، ههروه ها ده توائین بلین ماوهی دهسه لاتی میر (أبو الشوك) به قۆناغی رابوونی سیاسی میرنشینه که ده ژمیریت له رووی چوونه دهروهی له بازنه ی پاشکۆی بوهیهیه کاندای.

له سالی (٤٤٠/١٠٤٩ز) دا میر (سعدی بن أبو الشوك العنازی) چوه ژیر فه رمانی (إبراهيم ينال السلجوقي) وله گه لیدا ریکهوت که هه ر نیوچه یه کی داگیر کرد نه و نیوچه یه ده بیته مولکی خۆی به مه رجیک له ژیر دهسه لاتی (ابراهیم ينال) و جیگره کانی نه بیته، هه ر لهو سوڠه یه وه سه ر کردایه تی سوپایه کی سه ربازی کرد به ناراسته ی دسکره هه ر لهو شوینه دا له گه ل سوپای به غدا ی بوهیهیه کان تیک بشکینیت و (دسکره) بخاته ژیر دهسه لاتی خۆیه وه دوا ی نه وه بوهیهیه کان سوپایه کی تریان له به غدا وه به ریتخت له دژی میر سعدی، نه مجاره ش سعدی توانی سوپای بوهیهیه کان ته فر و تونا بکات و سه ر کرده ی سوپاکه ش بکوژیت.

به م سه رکه وتنه ی توانی دهسه لاتی به سه ر (دسکره) و هه ندی نیوچه ی تری دهرووبه ری به سپینیت و پینگی خۆی تیدا مه حکم بکات هه تا نزیک باقوبه شی داگیر کرد^(۱۰۱۰) و هه ر لهو تیدا به ناوی (إبراهيم ينال) وه خوتبه یدا^(۱۰۱۱) و له سالی دوا یدا

(۱۰۰۸) ابن الاثیر: ه. س، ۷/ ۲۷۴: حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۸۷-۱۸۸، ۲۰۹-۲۱۰.

(۱۰۰۹) القفطي: تاريخ الحكماء، ۴۱۹.

(۱۰۱۰) ياقوت الحموي: معجم البلدان ن ۱/ ۴۵۳.

سەرکردهی بوهیبهی تورکی (البساسیری) ^(۱۰۱۳) سوپایه کی تاماده کرد له ڕتگه‌ی خۆراسانهوه بهرهو ناحیهی دزوار پیشڕه‌وی کرد که سعدی دهستی به سه‌ردا گرتبوو و پینگه و سه‌نگه‌ری تیدا دامه‌زاندبوو و شورایه کی به‌ده‌وردا دروستکردبوو و کردبوویه باره‌گا و گه‌نجینه‌ی خۆی، به‌لام له ڕوبه‌رووی بونه‌وه‌یه‌کدا (البساسیری) توانی داگیری بکات و هه‌رچی تیدا بوو به تالان بیبات. ^(۱۰۱۳)

(۱۰۱۱) ابن الاثیر: الكامل، ۸/ ۴۹ - ۵۰.

(۱۰۱۲) ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۱/ ۱۹۲.

(۱۰۱۳) ابن الاثیر: الكامل، ۸/ ۵۳ : ابن کثیر: البداية والنهاية، ۱۲/ ۶۴: حسام الدین علی غالب: الکرد، ۲۳۵.

شوینه‌واره له‌سه‌ر نیت‌ده‌کان و ئەندامانی و هاوکارانی

شوینه‌واری جه‌نگ له‌سه‌ر ده‌وله‌تانی به‌شه‌ره‌هاتوو، ته‌نها کاریگه‌ری له‌سه‌ر پیتوه‌ندیه دیبلۆماسییه‌کان نیه و به‌س، به‌لکو کاریگه‌ریه‌که‌ی ده‌گاته‌سه‌ر کارمه‌ندانی (رعایا) و مال و سامانی گوێزراوه و نه‌گوێزراوه‌ش، به‌جۆری‌ک ده‌که‌وینه‌به‌رده‌م دوو تیمه‌وه: تیمی جه‌نگاوه‌ران که وه‌ک دوژمن ده‌ناسرین، و تیمی خه‌لکی سقیل (مه‌ده‌نی).

تیمی یه‌که‌م، پابه‌ندی سیستمی یاسایی ده‌ییت بۆ پاراستنی دیله‌کانی جه‌نگ،^(١٠١٤) به‌لام تیمی دووم، واته‌ خه‌لکی سقیل - المدینین -، دوای ئه‌وه‌ی پیتشت ده‌وله‌تان به‌لای ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنیان بوون وه‌ک دیلی جه‌نگ یاخود ناچاریان ده‌کردن له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا ولات جیبیلن یاخود ده‌ریان ده‌کردن، ئه‌مپۆ ده‌وله‌تان کار بۆ هه‌شتته‌وه‌یان ده‌که‌ن له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی شه‌رکه‌ردا و له‌ ژێر چاودێریدا دایان نان، یاخود ده‌سته‌به‌سه‌رکردنیان له‌ شویته‌کی دیاریکراودا، وێرای په‌وانه‌کردنی ژن و منال و پیو په‌که‌وتنه‌کان به‌ شێوه‌ی ئالوگۆرکردنیان له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی ده‌وله‌تی به‌رامبه‌ردا، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌وله‌ت پیتوه‌ندیکردن له‌ نیتوان ره‌عایاکانی خۆی و ده‌وله‌تی بێلایه‌ن، ئه‌وان "رێزبان لینه‌گیریت، به‌مه‌رجیک په‌چاوی ئه‌و مه‌رجانه‌ بکه‌ن که‌ جه‌نگ ده‌یانسه‌پینیت، به‌تاییه‌تی پیتوه‌ندی نه‌کردن به‌ دوژمنه‌وه‌ یان به‌ ره‌عایاکانی دوژمنه‌وه‌".^(١٠١٥)

له‌ سالی (٣٤٢/٩٥٣ ز) دا کوری (أبو الشوك) ی کوردی ده‌ستدریژی کرده‌سه‌ر ئەندامانی ئه‌و وه‌فده‌ی که‌ خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المطیع لله) (٣٣٤-ک/٣٦٣-٩٤٦-٩٧٥ ز) ئاردبوونی بۆ خۆراسان بۆ به‌ستنی په‌یماننامه‌ی رێکه‌وتن له‌ نیتوان (رکن

(١٠١٤) مجذوب: س. پ، ٢٧٩ - ٢٨٠.

(١٠١٥) علي حسين الشامي: س. پ، ٣٧٥.

الدولة) البويهی و (نوح بن نصر السامانی)، (۱۰۱۶) له کاتی گه پانه‌وه‌ی وه‌فده که به‌ره و به‌غدا و نزیک حولوان (ابن أبو الشوك) ریگه‌ی پینگرتن و هه‌ندیکیان‌ی به‌دیل گرت و کاروانه که شیانی تالان کرد، به‌م شیویه ده‌رفه‌تی بۆ په‌خسا بۆ شه‌وه‌ی داوا له (معز الدولة) بکات که بارمته ده‌ستبه‌سه‌ره‌کان نازاد بکات له به‌رامبه‌ر نازاد کردنی نه‌ندامانی وه‌فده که به‌تایبه‌ت نیراوی (معز الدولة أبو محمد). (۱۰۱۷)

شایه‌نی باسه (معز الدولة) نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی (ابن أبو الشوك) ی له یاد نه‌کرد که له‌و ناوچه گرنه‌گه‌دا باری ناسایشی ناوچه‌که‌ی شیتواندبوو، له‌به‌رته‌وه زۆر به‌زویی داوای له حاجبه‌که‌ی سبکتکین کرد که سوپایه‌ک ناماده بکات بۆ ده‌ستگیرکردنی (ابن أبو الشوك) و پیاوه‌کانی، شه‌ویش شه‌م کاره‌ی جینه‌جینکرد و چووه‌ناو حولوانه‌وه "بپرسیاری خۆی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی کورده‌کان و ابن اُبی الشوك وه‌رگرت"، (۱۰۱۸) نیتر دوای به‌جیه‌تانی شه‌و شه‌رکه و ملکه‌چکردنیان بۆ ده‌سه‌لاتی (معز الدولة) به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه. (۱۰۱۹)

به‌م شیویه (ابن أبو الشوك) و خیله‌که‌ی (الشاذنجان) ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی پاسته‌وخۆی بوه‌یه‌یه‌کان بوو، و (ابن أبو الشوك) ی له پۆسته‌که‌ی خۆی وه‌ک پارێزه‌ری ریگه‌دوورخسته‌وه، نیتر ناوی شه‌و پۆسته باس نه‌کرایه‌وه، هه‌تا سالی (۳۶۵/ک/۹۷۵ز)، کاتیک (أبو المظفر) حمدان بن ناصر الدولة) ی کرد به‌ پارێزه‌ری ریگه‌ی سه‌ره‌کی نیوان حولوان و خوراسان. (۱۰۲۰)

(۱۰۱۶) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۱۵۵: ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۳۰۴.

(۱۰۱۷) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۱۵۶.

(۱۰۱۸) ه- س، ۲/ ۱۵۶.

(۱۰۱۹) مسکویه: ه- س، ۲/ ۱۵۶: ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۳۰۴.

(۱۰۲۰) التنوخی: نشوار المحاضرة و اخبار المذاكرة، ۳/ ۱۱۷: بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: (حسام الدین علي غالب: الكرد، ۱۹۶-۱۹۷).

سەرکردایه‌تیانه تا ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر تیره و خێله‌کانی خۆیاندا به‌سه‌پتنن، و دواتر به‌ره‌سی له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی بوه‌یه‌یه‌وه دان به‌ سه‌ربه‌خۆیاندا نرا، چونکه سەرکرده‌کانیان یارمه‌تی و کۆمه‌کیان پێشکەش به‌ ده‌وله‌تی بوه‌یه‌ی ده‌کرد، چ مادی له‌پرتگه‌ی دیاری و به‌خشش و خه‌لات یاخود سه‌ربازی له‌کاتی مەملانی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌گه‌ڵ میر و ده‌سه‌لاتدارانی تردا، یاخود له‌گه‌ڵ دوژمنان و یاخپواندا، له‌به‌رئوه‌ پێوه‌نده‌ی کانی میر و سەرکرده‌کانی کورد- به‌گه‌شتی- تۆکمه و دیبلۆماسی بوو له‌گه‌ڵ میر و پاشاکانی بوه‌یه‌یه‌کاندا.

۴- له‌سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا رۆژه‌لاتی ئیسلامی چالاکیه‌کی سیاسی و دیبلۆماسی و ئابووری به‌رچاوی به‌خۆوه‌ بینی، و ده‌کرێ ئه‌و چالاکیه‌ له‌میان‌ه‌ی زانستی پێوه‌نده‌ی سیاسی و دیبلۆماسی و ئابووریه‌کانیان به‌هێزه‌ ئیسلامیه‌کانی دیکه‌ی نێوچه‌گه‌وه، ئه‌و پێوه‌ندیانه‌ی یه‌ک ریتمی وه‌رنه‌گرتبوو، به‌لکو په‌یوه‌ست بوو به‌ باروودۆخی میژوویی له‌لایه‌ک، و به‌لاوازی و به‌هێزی میرنشینه‌کان له‌لایه‌کی تره‌وه، هه‌ندیکیان هه‌نده‌ به‌هێز بووه‌ که هه‌تزه‌ سیاسیه‌ گه‌وره‌کانی نێوچه‌که کێرکێیان ده‌کرد به‌ به‌ستنی پێوه‌ندی دیبلۆماسیانه‌ له‌گه‌ڵیاندا.

۵- بۆمان ده‌رده‌که‌وت که پێوه‌ندی دیبلۆماسییه‌کانی میرنشینه‌ کوردیه‌کان له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا هه‌میشه‌ پێوه‌نده‌ی کێ دۆستانه‌ بووه، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ فاکته‌ری ئایینی له‌ دیاریکردنی ئه‌و پێوه‌نده‌ی، له‌به‌رئوه‌ی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی له‌ کاته‌دا هه‌تزه‌ سیاسیه‌که‌ی له‌ده‌ستدا بوو و ته‌نها رابه‌رایه‌تیه‌ ئایینیه‌که‌ی بۆ مابووه‌وه، بۆیه هه‌ندێ له‌ خه‌لیفه‌کان وه‌ک (القادر بالله والقائم بامرالله) هه‌ولیاندا هه‌ندێ له‌ ده‌سه‌لاتی سیاسیان بگه‌رێننه‌وه، بۆیه له‌ هه‌ندێ میره‌کانی ده‌وروهر و له‌ نێریاندا میره‌ کورده‌کان نزیک بوونه‌وه تاکو لایه‌نگریان ببن له‌لایه‌کی تره‌وه‌ میره‌ کورده‌کان پێوستیان به‌ مسۆگه‌رکردنی پشتگیری خه‌لافه‌ت هه‌بوو بۆ ده‌سه‌لاته‌که‌یان تاکو شه‌رعیه‌ت وه‌ربگه‌ریت، بۆشیان ده‌رکه‌وت که هه‌لیان له‌ به‌رده‌مدايه‌ کاتێک بێنیان خه‌لافه‌تیش به‌هه‌مان شێوه‌ ده‌یه‌وت پێوه‌ندی دۆستانه‌یان له‌گه‌ڵدا ببه‌ستیت، لێره‌دا تێبینی ده‌که‌ن

که بارود زخی میژوویی و چند بهر ژه و ندییه کی هاوبهش وایکرد که پیوهندی ههردوولا له چوار چیوهی پیوهندییه دیبلۆماسییه کاندای پیوهندییه کی باش و جیگیو بیت.

۶- پیوهندییه دیبلۆماسییه کانی کورد له گه‌ل بوه یهیییه کاندای جیگیو نه بوو، چونکه هه ندی جار دۆستانه بوو و هه ندی جاریش خراب بوو، و له میانه ی تاوتویکردنی ده رکهوت که نه ریه یوه ندییه که وته ژیر چند کاریگه ریه که وه، وه ک شوینی جوگرافی ناوچه ی بوه یهیییه کان له گه‌ل میرنشینه کوردیه کاندای رژیالی گه وری هه بوو له دیاریکردنی نه و پیوهندییه دا و سیاسه تی فراوانکردنی ده سه لات هه ندی له میره بوه یهیییه کان و هه وڵدان بۆ جیبه جییکردنی سیاسه تی سیترا ل له به رپوه بردنی هه رته کاندای و ده ست تیکه لاوی هه ندی له میره کورده کان له ناژاوه نیوخۆیه کانی بنه ماله ی بوه یهیییه کاندای.

۷- پیوهندییه دیبلۆماسییه کانی میرنشینه کوردیه کان له گه‌ل هیزه کانی تر دای، پیوهندییه کی ناجیگیو بوو، ده بینن به پیوهندییه کی گرژ دهستی پیکرد له گه‌ل حمدانی و عقیلینه کاندای پاشان به ره و باشی رژیست له رینگه ی ژن و ژخوازی و هاوکاری سه ربازی به هۆی سیاسه تی فراوانکردنی ده سه لات لای میری هه ردوولا.

۸- پیوهندییه دیبلۆماسییه میرنشینه کان له گه‌ل فاتمه کاندای دۆستانه بوو نه مانهش ده گه رپته وه بۆ هه ولئی به رده وامی فاتمه کان بۆ رازیکردنی میره کانی ده وروبه ری له وانهش میره کورده کان، به لām سیاسه تی نه و میرانه سیاسه تیکه ئاگر به ست بوو و تیکه ل نه بوون به پلانه کانی فاتمه کان له نیوچه که دا.

۹- پیوهندییه میرنشینه کوردیه کان له گه‌ل سه له جوقیه کان سه پیوهندییه کی دوژمنکارانه دهستی پیکرد و هه میسه میرنشینه کان رووبه رووی هیرشی سه له جوقیه کان ده بوونه وه هه رچه نده گه ر میره کورده کان توانیبیتیان پارێزگاری له ولاته که یان بکه ن، به لām دوا جار رازی بوون به پاشکۆیه تی و به ندایه تی سه له جوقیه کان و هه نگار به هه نگا و سنووری ده سه لاتتی نه و میرنشینه رووی له که می کرد تا وای لیتهات له سه ر نه خشه لایرا.

۱۰- ئەم تۆيۈنەنە ۋە يە تېشىكى خىستۆتە سەر پىتوئەندىيە ئابوررىيە كانى مېرنىشىنە كوردىيە كان لە گەل بېزەنتە ۋە ھىزە كانى دىكەي دەولەتى خىلافەتدا كە لەرېنگەي بازار گانىيە ۋە لە گەل ئەۋەشدا كە ناردنى شتومەك بۆ نىۋچە كانى دىكە كارىكى ئاسان نەبوو، گەر تېبىنىش بىكە يىن دەبىنىن شىمە كە نىزدرارە كانى مېرنىشىنە كوردىيە كان زۆرىيە بەرۋوبومى كىشتوكالى بوو، ھەندى جار پىتوئەندىيە ئابوررىيە كان سىمايەكى سىياسىيان ۋەردە گرت لە گەل ھەندى ھىزى ئىسلامى گەۋرەدا لە نىۋچە كە بۆيە ئامرازى ئابوررى بە كار ھىترا بۆ توندوتۆلكردنى پىتوئەندىيە دىپلۆماسىيە كان.

۱۱- تەبايى و دىپلۆماسىيەت ۋە ناشتى بىنچىنە يەكى سەرەكە لە ھەلسوكەوتى ئەخلاقى بەرز لە گەل دەولەتەن ۋە گەلان ۋە تاك ۋە كۆمەلدا، ھەر لەو بناغە يە ۋە بەھا بەرزە كانى پەيامى مەزقايەتى پىرۆز سەرچاۋەي گرتوۋە، چۈنكە ناشتە ۋە يى و دىپلۆماسىيەت ئەو بناغە ۋە تەۋەرىيە كە پىتوئەندىيە كانى نىۋان دەولەتەن ۋە گەلان ۋە لايەنە ناكۆكە كانى لەسەر دامەزراۋە، دەرچوون لە بازىيە ئەو پەيۋەندىيە ھەندى جار لەرۋى ناچارىيە ۋە كە دەولەتەن پەنەي بۆ دەبات ئەۋىش لە پىتار پاراستنى مانەۋەي خۆيى ۋە پاراستنى ژيان ۋە مالى ھاولاتىيەدا يە.

۱۲- بايەخى سىياسى مېرنىشىنە كوردىيە كان، لەرۋى جوگرافىيە ۋە ھەلەكەتەي شۆيئە جوگرافىيە كەي لە خۆرەلەتتى نىۋە پاراستدا ئەۋەندەي دىكە لە بايەخ ۋە گرنگى كوردستانى زىاتر كەرد، جگە لە بوونى تۆرپىكى فراۋانى رېنگە كانى ھاتوۋچۆي ناۋخۆيى ۋە دەرەكى، كە ئاسانكارىيە كە بۆ ھاتوۋچۆ ۋە گواستەنە ۋە بوژاندەنەۋەي پىرۆسەي بازار گانى لە ناۋچە كەدا.

۱۳- جىھانى ئىسلامى لەو سەردەمدەدا يە كە يەكى سەرىيە خۆ بسو و يىراي بىلابوونەۋەي دىاردەي درووستبوونى مېرنىشىن ۋە نىمچە دەولەت، ھەرچەندە نىۋچە كانى دەسەلەتتى ئەو مېرنىشىنەنە لە ھەلەكەشەن ۋە داكشاندە بوون بە پىتەي ھىز ۋە توانايان ياخود

به پیتی لاوازیان یاخود، به هیژی و بن هیژی دهسه لاتی ناوه ندی. له ههردوو سهدهی چوارهم و پینجهمی کۆچیدا، حوکمرانی خهلیفه کانی عهباسی به لاوازی و بن دهسه لاتی ناسرابوون، ئەمەش وایکرد که میر و سهرکرده کان جیابنهوه، ئەوهبوو چهند دهولەت و میرنشینیکیان بۆ خۆیان دامهزراند، تهنها له پووی سیاسییهوه په یوه ست بوو به خیلافهتهوه، به لام وهکو تر، سهریه خۆیه کی فراوانیان له بواره کانی کارگێری و پاپه راندنی کاروباره کانی نیوچه کانی ژیر دهسه لاتی خۆیان هه بوو.

۱۴- دهبینین زۆریه میری میرنشینه کوردیه کان ناوی میری بوه یهیان له سهه پاره کانیان داده نا، وهك به لگه یهك بۆ دلسۆزی و ملکه چیان بۆ میری بوه یهیی، هه رچهنده به شتیه یه کی سه رزاره کی و پروکه شان هه بوو. سه ره رای ئەمەش سه رکرده و سه رۆك هۆزه کانی کورد، هیژ و دهسه لاتی خۆیان به سهه نه ندامانی تیره و هۆزه کانی خۆیان دهسه پاند و وهك سه رباز و پاسه وان به کاریان دههیتان بۆ پاراستنی دهسه لاته که یان یاخود بۆ مه بهستی فراوانکردنی پووبه ری قه له مه روی دهسه لاته که یان، له بهر هه موو نهو هۆکارانه هه ستان به دامه زراندنی نیمچه دهولەت و میرنشین و سه رکرده یه تی بچوک بچوک که تا راده یه کی زۆر له سایه ی حوکمیکی زاتیدا کاروباری نیوچه کانی خۆیان راده په راند، و هیچ جۆره په یوه ندیه کیان به خهلیفه ی عهباسییه وه نه بوو تهنها به ناو نه ییت.

۱۵- ئەم میرنشینه، میرنشینی کوردی بوون و دامه زران و گه شه یانکرد و له لایه ن کورده وه به رپۆه ده بران، ههروه ها ده رکه وتن و خۆیان گرت و که وتن هه ری، و گه یشتنه نه وه په ری ناستی گه شه سه نندی سیاسی و دیبلۆماسی و ئابووری له سه ره ده می بوه یه ییه کاند، سه ربازی نه وه ی نهو میرنشینه سه ربان هه لدا و له وه هه رتسه نیسلا میانه دا حوکمرانی خۆیان چه سپاند که چه ندین به شیان له ولاتی کورده دا له خۆگرتبوو که درێژبوونه وه یه کی ته وای خاك و پینگه ی کوردبوو، واته نهو نیوچه انه ی له ژیر دهسه لاتی نهو میرنشینه دا بوو، بریتی بوو له یه که یه کی جوگرافی له پووی پینگه یانه وه، به لام دابه شکرابوو له نیوان میرنشینه کوردیه لۆکالیه کاند.

١٦- لهه قوئاغه ميژوييه هيچ لهو ميرنشين و دهولهته كوردiane نه يانتواني سهريه خويي خويان رابگه يهنن و خويان له دهولهته خيلافه تدا جيابكه نه وه، هاوكات يهك سياسته تي هاوبه شيان نه بوو له كاروباره دييلؤماسييه كانياندا به تاييه ته له گهل هيتز و دهسه لاته سياسييه كاني دهووبه ريان، بويه ده بينين ههندي جار له دژي يه كتر هاوپه يمانى دوژمنه كانيان ده كرد، بؤ لاواز كردنى يه كتر و پاراستنى به رژه وه ندييه كاني خويان نهك ولاته كه يان.

١٧- له گهل دابهران و دابه شهبونى نيوانيسان له نيوخؤ و فشارى زؤرى دهروه له سهريان ژيان له نيؤچه كورديه كان له رووى كؤمه لايه ته و ئابووريه وه له گه شه كرندا بسو، سه ره راي دابه شهبونى سياسى و سه ريازى نيوانيسان، بويه ده توانين بليين دابه شهبونى مير و پادشاكانه نهك گهل و خاكه كه ي.

سدرچاوه كان

(١) القرآن الكريم

يده كم: سدرچاوه په سنده كان به زمانى عهده بى (المصادر القديمة):

ابن ابي اصيبعة: موفق الدين ابو العباس احمد بن القاسم (ت ٦٦٨هـ / ١٢٧٠م).

(٢) عيون الأنباء في طبقات الأطباء، شرح وتحقيق نزار رضا، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت: د. ت.).

ابن الأثير: ضياء الدين نصرالله بن محمد عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م).

(٣) رسائل أبن الأثير، حررها وحققها، أنيس المقدسي، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٥٩).

ابن الاثير: عزالدين ابي الحسن علي بن محمد بن عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٢م).

(٤) الكامل في التاريخ، دار صادر، (بيروت: ١٩٦٦).

الأزدي: ابو زكريا يزيد بن محمد بن الياس (ت ٣٣٤هـ / ٩٤٥م).

(٥) تاريخ الموصل، تح: علي حبيبة، (القاهرة: ١٩٧١).

ابن الأزرقي: ابو عبدالله محمد الأندلسي (ت ٨٩٦هـ / ١٤٩١م).

(٦) بدائع السلك في طبائع الملك، تح. وتعليق علي سامي النشار، منشورات وزارة الثقافة والفنون، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٨).

الأصطخري: ابو اسحاق محمد بن ابراهيم الفارسي (ت بعد ٣٤٠هـ / ٩٥١م).

(٧) المسالك والممالك، مطبعة بريل، (ليدن: ١٩٢٧).

الاصفهاني: حمزة بن الحسين (ت ٣٦٠هـ / ٩٧٠م).

(٨) تاريخ سني ملوك الارض و الانبياء، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٦١).

- الأنصاري: شمس الدين ابو عبدالله محمد شيخ الربوة (ت ٧٢٧هـ / ١٣٢٦م).
 ٩) نغمة الدهر في عجائب البر و البحر، اعادت طبعه مكتبة المثنى ببغداد عن
 طبعة، (ليبزيك: ١٩٣٢).
 الانطاكي: يحيى بن سعيد (ت ٦٧٥هـ / ١٢٧٦م).
 ١٠) تأريخ يحيى بن سعيد الانطاكي، مطبوع مع كتاب التاريخ المجموع على
 التحقيق والتصديق للسعيد بن بطريق، مطبعة الابهاء اليسوعين، (بيروت: ١٩٠٩م).
 ابن اياس: محمد بن احمد (ت ٩٣٠هـ / ١٥٢٣م).
 ١١) بدائع الزهور في وقائع الدهور، طبع بالمطبعة الميمنية، (مصر: ١٩٦٠).
 البديسي شرفخان: (ت ١٠٠٥هـ / ١٥٩٦م).
 ١٢) الشرفنامه في تاريخ الدول والامارات الكردية، تر: جميل بندي رزوياني،
 مطبعة النجاح، (بغداد: ١٩٥٣).
 البغدادي: عبدالقادر بن ظاهر بن محمد (٤٢٩هـ / ١٠٣٧م).
 ١٣) الفرق بين الفرق، تح: محمد محي الدين عبدالحميد، المكتبة العصرية، صيدا،
 (لبنان، ١٩٩٠).
 البلاذري: احمد بن يحيى بن جابر (٢٧٩هـ / ٨٩٢م).
 ١٤) فتوح البلدان، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: ١٩٨٣).
 البنداري: قوام الدين الفتح بن علي بن محمد الاصفهاني (ت ٦٤٣هـ / ١٢٤٥م).
 ١٥) الروض المعطار في خبر الاقطار، تح: احسان عباس، دار القلم سنا البرق الشامي
 تلخيص البرق الشامي للعماد الكاتب الاصفهاني، تح: رمضان ششن، دار الكتاب
 الجديد، (بيروت: د. ت).
 ١٦) تاريخ دولة آل سلجوق، تح: لجنة احياء التراث العربي في دار الآفاق الجديدة،
 ط٣، (بيروت: ١٩٨٠).
 البيروني: ابو الريحان محمد بن احمد (ت ٤٤٠هـ / ١٠٤٨م).
 ١٧) الاثار الباقية عن القرون الخالية، دار الاحياء العلوم، (بيروت: د. ت).

- البيهقي: ابو الفضل (ت ٤٧٠هـ / ١٠٧٧م).
- ١٨) تاريخ حكماء الاسلام، تح: محمد كرد علي، مطبعة الترتقي، (دمشق: ١٩٤٦).
- ابن تغري بردي: جمال الدين ابي المحاسن يوسف (ت ٨٧٤هـ / ١٤٧٠م).
- ١٩) النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة، وزارة الثقافة، دار الأرشاد القومي، ١٦ جزء، (مصر: ١٩٢٩ - ١٩٧٢).
- التنوشي: ابو علي المحسن بن علي (ت ٣٨٤هـ / ٩٩٤م).
- ٢٠) الفرج بعد الشدة، تح: عبود الشالجي، دار صادر، (بيروت: ١٩٧٨).
- ٢١) نشوار المحاضرة وأخبار المذاكرة، تح: عبود الشالجي، دار صادر، (بيروت: ١٩٧١).
- الشعالبي: ابو منصور عبدالملك بن محمد بن اسماعيل (ت ٤٢٩هـ / ١٠٣٧م).
- ٢٢) تحفة الوزراء، تح: ابتسام مرهون الصفار وحبيب الراوي (بغداد: ١٩٧٧م).
- ٢٣) يتيمة الدهر في محاسن اهل العصر، تح: محمد محي الدين عبدالحميد، دار الفكر، (بيروت: د. ت).
- الجاحظ: ابو عثمان عمرو بن بحر البصرى (ت ٢٥٥هـ / ٨٦٧م).
- ٢٤) البيان والتبيين، قدم لها وبوبها و شرحها. على أبو ملحم، (بيروت: ١٩٨٨).
- ٢٥) التبصر بالتجارة، قام بنشره وتصحيحه، حسن حسين عبدالوهاب التونسي، المطبعة الرحمانية، ط ٢، (مصر: ١٩٣٥م).
- ابن جبير: محمد بن احمد الكناني الاندلسي (ت ٦١٤هـ / ١٢١٧م).
- ٢٦) رحلة ابن جبير (تذكرة بالأخبار عن الاتفاقات والأسفار)، دار صادر، (بيروت: ١٩٥٩).
- الجرجاني: علي بن محمد بن علي (ت ٨١٦هـ / ١٤١٣م).
- ٢٧) كتاب التعريفات، حققه وقدم له وضع فهارسة، ابراهيم الايساري، ط ٣، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٩٦).

الجهشياري: ابو عبدالله محمد بن عبدروس (ت ٣٣١هـ / ٩٤٣م).
(٢٨) الوزراء والكتاب، طبع بمطبعة عبد الحميد احمد الحنفي، ط١، (مصر:
١٩٣٨).

ابن الجوزي: ابو الفرج عبدالرحمن بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠٠م).
(٢٩) المنتظم في تاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف الاسلامية، ط١، حيدر
آباد، (الدكن: ١٣٥٧هـ).

حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله الشهير بكاتب جلبي (ت ١٠٦٨هـ / ١٦٥٧م).
(٣٠) كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، دار العلوم، (بيروت: ١٩٦٧).
الحسيني: صدرالدين علي بن ناصر (ت بعد ٦٢٢هـ / ١٢٣٦م).
(٣١) اخبار الدولة السلجوقية المسمى (زبدة التواريخ في اخبار الامراء والملوك
السلجوقية، تح: محمد نورالدين، دار امراء للنشر والتوزيع والطباعة، ط٢، (بيروت:
١٩٨٦).

الحميري: ابو عبدالله محمد بن الصنهاجي (ت ٥٧١٠هـ / ١٣٠٩م).
(٣٢) للطباعة، (بيروت: ١٩٧٥).
الحنبلي: ابو الفلاح عبد الحي ابن العماد (ت ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م).
(٣٣) شذرات الذهب في أخبار من ذهب، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د.ت).
ابن حوقل: ابو القاسم النصيبي (ت ٣٦٧هـ / ٩٧٧م).
(٣٤) صورة الأرض، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت، د.ت).
ابن خرداذبة: ابو قاسم عبيد الله بن عبدالله الخراساني (ت ٢٨٠هـ / ٨٩٧م).
(٣٥) المسالك والممالك، وضع مقدمته وهوامشه وفهارسه: محمد مخزوم، دار احياء
التراث العربي، ط١، (بيروت: ١٤٠٨هـ / ١٩٨٨م).

الخطيب البغدادي: ابوبكر احمد بن علي (ت ٤٦٣هـ / ١٠٧٠م).
(٣٦) تأريخ بغداد او مدينة السلام، مطبعة السعادة، (مصر: ١٣٤٩هـ).
ابن خلدون: ابو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

- ٣٧) المقدمة، روجعت هذه الطبعة، بمعرفة لجنة من الجامعيين، دار الكتاب النشر والطباعة والتوزيع، (بيروت: د.ت).
- ٣٨) العبر وديوان المبتدأ والخبر في أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الاكبر، دار الكتاب اللبناني، (بيروت: ١٩٨٦).
- ابن خلكان: ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت ٦٨١هـ / ١٢٨٢م).
- ٣٩) وفيات الأعيان وانباء الزمان، تح: احسان عباس، دار الثقافة، (بيروت: ١٩٦٩).
- الخوارزمي: ابو عبدالله محمد بن احمد (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).
- ٤٠) مفاتيح العلوم، عنى بتصحيحه ونشره ادارة الطباعة المنيرية، مطبعة الشرق، (مصر: ١٣٤٢).
- ابن دحية: مجد الدين عمر بن حسن المعروف بذى النسيين، دحية والحسين (ت ٦٣٣هـ / ١٢٣٥م).
- ٤١) النبراس في تاريخ خلفاء بني العباس، تح: عباس العزاوي، مطبعة المعارف، (بغداد: ١٩٤٨).
- الدميري: كمال الدين ابو البقاء (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).
- ٤٢) حياة الحيوان الكبرى، دار الفكر، (بيروت: د-ت).
- الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (ت ٧٤٨هـ / ١٣٧٤م).
- ٤٣) سير اعلام النبلاء، تح: شعيب الارناط و محمد سعيد العرقوسي، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٦).
- ٤٤) العبر في خبر من غير، تح: صلاح الدين النجد، مطبعة حكومة الكويت، (الكويت: ١٩٦٣).
- ٤٥) دول الاسلام، تح: فهيم محمد شلتوت و محمد مصطفى إبراهيم، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٤).
- ابن رسته: ابو علي احمد بن عمر، (ت بعد ٢٩٠هـ / ٩٠٣م).

- (٤٦) الاعلاق النفسية، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- الرملي: محمد بن شمس الدين احمد بن احمد حمزة الانصاري (ت ١٠٠٤هـ).
- (٤٧) نهاية المحتاج الى شرح المنهاج، المطبعة المصرية، (القاهرة: ١٣٠٤هـ).
- الرهاوي المجهول: (ت ٦٤٢هـ / ١٢٣٤م).
- (٤٨) تأريخ الرهاوي المجهول، عربيه عن السريانية وضع حواشيه: السير ابوننا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦).
- الروذراوري: ابو شجاع محمد بن الحسين ظهير الدين (ت ٤٨٧هـ / ١٠٩٤م).
- (٤٩) ذيل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن، (مصر: ١٩١٦).
- الزبيدي: محمد بن محمد مرتضى الحسيني (ت ١٢٠٥هـ / ١٧٩٠م).
- (٥٠) تاج العروس من جواهر القاموس، تح: ابراهيم التريزي، مطبعة حكومة الكويت، (الكويت: ١٩٧٢).
- الزحخشري: ابو القاسم محمود بن عمر (ت ٥٣٨هـ / ١١٤٣م).
- (٥١) الجبال والامكنة والمياه، تح/ ابراهيم السامرائي، مطبعة السعدون، (بغداد: ١٩٦٨).
- ابن الساعي: ابي طالب علي بن انجب (ت ٦٧٤هـ / ١٢٧٥م).
- (٥٢) الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، عنى بنسخة ونشره واصلاح تصحيحه مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، (بغداد: ١٩٣٤).
- سبط ابن الجوزي: ابو مظفر شمس الدين قزاو علي التركي (ت ٦٥٤هـ / ١٢٥٦م).
- (٥٣) مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مجلس دائرة المعارف العثمانية، (حيدر اباد- الدكن: ١٩٥١).
- (٥٤) مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، الفترة ٣٤٥-٤٤٧، دراسة وتحقيق: جنان جليل محمد الهموندي، رسالة ماجستير مطبوعة بالالة الكاتبة، كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٨٧م).
- السخاوي: شمس الدين محمد بن عبدالرحمن، (ت ٩٠٢هـ / ١٤٩٧م).

- ٥٥) الضوء اللامع لاهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة، (بيروت: د-ت).
 سعيد المغربي: ابو الحسن علي بن موسى (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).
- ٥٦) بسط الارض في الطول والعرض، تح: ضوان فريبط، (تطوان: ١٩٥٨).
 السمعاني: ابو سعد عبدالكريم بن محمد (ت ٥٦٢هـ / ١١٦٦م).
- ٥٧) الانساب، حقق نصوصه وعلق عليه، عبدالرحمن بن يحيى المعلمي اليماني،
 الناشر: محمد امين دمج، ط٢، (بيروت: ١٩٨٠).
- السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).
- ٥٨) تاريخ الخلفاء، دراسة وتحقيق عبدالقادر عطا، مؤسسة الكتب الثقافية، ط١،
 (بيروت: ١٩٩٨).
- الشافعي: الامام ابو عبدالله محمد بن ادرس (٢٠٤هـ).
 ٥٩) كتاب الام، (القاهرة: ١٣٢٢هـ).
- ابو شامة: عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
- ٦٠) تراجم رجال القرنين السادس والسابع، المعروف بالذيل على الروضتين، عرف
 الكتاب وصححه محمد زاهد بن الحسن الكوثري، دار الجيل، (بيروت: ١٩٧٤).
- ابن شاهين الظاهري: غرس الدين خليل، (ت ٨٧٣هـ / ١٤٦٨م).
- ٦١) زبدة كشف المالك وبيان الطرق والمسالك، اعتنى بتصحيحه بوليس راويس،
 المطبعة الجمهورية، (باريس: ١٨٩٤).
- ابن الشحنة: محب الدين ابي الفضل محمد الحلبي (ت ٨٨٤هـ / ١٤٧٨م).
- ٦٢) الدر المنتخب في تاريخ مملكة حلب، وقف على طبعة وعلق حواشيه، يوسف بن
 الياس سرقيس الدمشقي، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٠٩).
- ابن شداد: عزالدين محمد بن علي ابراهيم (ت ٦٨٤هـ / ١٢٨٥م).
- ٦٣) الاعلاق الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة، حققه: يحيى عبادة، منشورات
 وزارة الثقافة والارشاد القومي، (دمشق: ١٩٧٨).
- الشهرزوري: شمس الدين محمد بن محمود (ت بعد ٦٨٧هـ / ١٢٨٨م).

٦٤) نزهة الأرواح وروضة الافراح (تاريخ الحكماء)، تح: عبدالكريم ابو شورب، نشرته، جمعية الدعوة الاسلامية، (د. ت).

الشييباني: محمد بن الحسن (ت ١٨٩هـ / ٨٠٢م).

٦٥) شرح السرخسي على السير الكبير، (حيدر اباد - الدكن: د. ت).

شيخ الربوة: شمس الدين ابو عبدالله محمد ابو طالب (ت ٧٢٧هـ / ١٣٢٦م).

٦٦) نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، دار احياء التراث العربي، ط ١، (بيروت:

١٩٨٨).

الشيرازي: المؤيد في الدين هبة الله بن موسى بن داود (ت ٤٧٠هـ / ١٠٧٨م).

٦٧) سيرة المؤيد في داعي الدعوة، تح: محمد كامل حسين، دار الكاتب المصري،

(القاهرة: ١٩٤٩).

الصفدي: صلاح الدين خليل بن ايبك (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).

٦٨) الوافي بالوفيات، باعثناء - هلموت ريتز، شركة الفجر العربي، ط ٢،

(بيروت: ١٩٦١).

٦٩) الوافي بالوفيات، باعثناء س ديد ريتنخ، الطبعة الثانية، غير منقحة،

(فيسبادن: ١٤٠١هـ / ١٩٨١م).

٧٠) نكت الهميان في نكت العميان، وقف على طبعه: احمد زكي بك، المطبعة

الجمالية، (القاهرة: ١٩١١).

الصولي: ابوبكر محمد بن يحيى (ت ٣٣٥هـ / ٩٤٦م).

٧١) أخبار الراضي بالله والمتقي لله، عنى بنشره: ج. هيورث. دن، دار المسيرة، ط ٢،

(بيروت: ١٩٧٩).

طاش كبرى زادة: عصام الدين ابو الخير احمد بن مصلح (ت ٩٦٨هـ / ١٥٦١م).

٧٢) مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، تحقيق: كامل بكري

و عبدالوهاب ابو النور، دار الكتب الحديثة، (القاهرة: د. ت).

الطبري: ابو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ / ٩٢٢م).

٧٣) تأريخ الرسل و الملوك، تحم. محمد أبو الفضل أبراهيم، دار المعارف بعصر، القاهرة، ١٩٦٠.

الطرطوشى: ابوبكر محمد بن الوليد الفهري المالكي (ت ٥٢٠هـ / ١١٢٦).

٧٤) سراج الملوك، (مطبعة بولاق: ١٢٨٩هـ).

ابن الطقطقى: محمد بن علي بن طباطبا (ت ٧٠٩هـ / ١٣٠٩م).

٧٥) الفخري في الاداب السلطانية والدول الاسلامية، مطبعة محمد على صبيح و

اولاده بالازهر، (القاهرة: ١٩٦٢).

ابن طلحة الوزير: ابو سالم كمال الدين محمد بن طلحة القرشي (٦٥٢ / ١٢٥٤م).

٧٦) العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، (القاهرة: ١٣٠٦هـ).

ابن عبد الحق: صفى الدين عبدالمؤمن ابن عبدالحق البغدادي (ت ٧٣٩هـ /

١٣٣٨م).

٧٧) مراصد الأطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، تحم: محمد على البجاوى، دار

الاحياء الكتب العربية، (القاهرة: ١٩٥٤).

ابن عبدربه: احمد بن محمد الاندلسي (ت ٣٢٨هـ / ٩٣٩م).

٧٨) العقد الفريد، تحم: محمد سعيد العريان، دار الفكر، (بيروت: د-ت).

ابن العبري: طريطوربوس ابو الفرج بن هارون الطيب الملطي (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).

٧٩) تأريخ الزمان، تر: أسحق أرملة، دار المشرق، (بيروت، ١٩٩١).

٨٠) تاريخ مختصر الدول، تحم: صالحاني الدومينكي، دار المشرق، (بيروت: ١٩٥٨).

ابن العديم: كمال الدين ابو القاسم عمر بن احمد، (ت ٦٦٠هـ / ١٢٦٢م).

٨١) بغية الطلب في تاريخ حلب، دار الفكر، (بيروت، ١٩٨٨).

٨٢) زبدة الحلب من تاريخ حلب، تحم. سامي الدهان، المطبعة الكاثوليكية،

(بيروت: ١٩٥٤م).

العسقلاني: احمد بن علي بن محمد بن علي الكتاني العسقلاني المعروف بأبن حجر،

٨٥٢هـ / ١٤٤٨م.

- ٨٣) الاصابة في تمييز الصحابة، ط١، مطبعة المغرب الاقصى، ١٣٢٨هـ.
 العماد الاصفهاني: ابو عبدالله محمد بن محمد عماد الدين الاصفهاني، (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠١م).
- ٨٤) خريدة القصر وجريدة العصر، قسم شعراء الشام، تح: شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٥٩).
- ابن العمراني: محمد بن علي بن محمد (ت ٥٨٠هـ / ١١٨٤م).
- ٨٥) الأنباء في تاريخ الخلفاء، تح: قاسم السامرائي، (ليدن: ١٩٧٣).
- العمرى: ابو العباس شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل الله (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
- ٨٦) التعريف بالمصطلح الشريف، تح: محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٨).
- ٨٧) منهل الأولياء ومشرب الاصفياء من سادات الموصل الحدياء، حققه ونشره، سعيد الديوةجي، مطبعة الجمهورية، (الموصل: ١٩٦٧).
- غرس النعمة: ابو الحسن محمد بن هلال الصابي (ت ٤٨٠هـ / ١٠٨٧م).
- ٨٨) الهفوات النادرة، تح: صالح الاشر، مجمع اللغة العربية، (دمشق: ١٩٦٧).
- الغزالي: ابو حامد الطوسي (ت ٥٠٥هـ / ١١١١م).
- ٨٩) احياء علوم الدين، علق عليه جمال محمود ومحمد سيد، دار الفجر للتراث، (القاهرة: ١٩٩٩).
- الغساني: ابو العباس اسماعيل بن العباس بن علي (ت ٨٠٣هـ / ١٤٠٠م).
- ٩٠) المسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، تح: محمود عبد المنعم، دار الجيل، (بغداد: ١٩٧٥).
- الغيثي: عبدالله بن الفتح البغدادي (ت بعد ٨٩١هـ / ١٤٨٦م).
- ٩١) تاريخ الغياثي، تح: طارق نافع الحمداني، (بغداد: ١٩٧٥).
- الفارقي: احمد بن يوسف بن علي بن الازرق (ت بعد ٥٧٧هـ / ١١٧٦م).

- ٩٢) تاريخ الفارقي، حققه وقدم له: بدوي عبداللطيف عوض، دار الكتاب اللبناني، الطبعة الثانية، (بيروت: ١٩٧٤).
- ابو الفدا: عماد الدين اسماعيل بن محمد بن عمر (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣١م).
- ٩٣) المختصر في أخبار البشر، دار المعرفة للطباعة والنشر، (بيروت: ١٩٦٠).
- ٩٤) تقويم البلدان، اعتنى بتصحيحه وطبعه، رينود وماك كوكين ديسلان، دار الطباعة السلطانية، (باريس: ١٨٤٠).
- ابن الفراء: ابو علي الحسين بن محمد (ت ٤٢٦هـ / ١٠٣٤م).
- ٩٥) كتاب رسل الملوك ومن يصلح للرسالة والسفارة، تح: صلاح الدين المنجد، (القاهرة: ١٩٤٧).
- ابن فضلان: احمد بن فضلان بن العباس بن راشد بن حماد (ت بعد ٣٠٩هـ / ٩٢١م).
- ٩٦) رسالة ابن فضلان في وصف الرحلة الى بلاد الترك والخزر والروس والصقالبة، حققها وعلق عليها وقدم لها، سامي الدهان، ط ٢، (دمشق: ١٩٧٧).
- ابن الفقيه: ابوبكر احمد بن محمد الهمداني (ت ٣١٠هـ / ٩٢٢م).
- ٩٧) مختصر كتاب البلدان، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- ابن الفوطي: ابو الفضل كمال الدين البغدادي (ت ٧٢٣هـ / ١٣٢٣م).
- ٩٨) تلخيص مجمع الاداب في معجم اللقباب، تح: مصطفى جواد، المطبعة الهاشمية، ج ٤، ق ١: ١٩٦٢، ج ٤، ق ٢، (دمشق: ١٩٦٤).
- الفيروز آبادي: مجد الدين محمد بن يعقوب، (ت ٨١٧هـ / ١٣١٨م).
- ٩٩) القاموس المحيط، رتبة وثقه - خليل مأمون شيما، دار المعرفة، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٥).
- ابن قتيبة الدينوري: ابو محمد عبدالله بن مسلم الدينوري (ت ٢٧٦هـ / ٨٨٩م).
- ١٠٠) المعارف، مكتبة العلوم والحكمة، ط ١، (بيروت: ١٩٦٠).
- قدامة الحنبلي:
- ١٠١) المغني، طبعة جديدة، ١٤ اجزاء، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٤٠٢هـ).

- قدامة بن جعفر: ابو الفرج الكاتب البغدادي (ت ٣٣٧هـ - ٩٤٨م).
 (١٠٢) الخراج و صناعة الكتابة، شرح وتعليق محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١).
- القرطبي: عريب بن سعد (ت بعد ٣٦٦هـ / ٩٧٦م).
 (١٠٣) صلة تاريخ الطبري، تح: محمد ابو الفضل ابراهيم، دارالمعارف، (القاهرة: د-ت)
- القزويني: زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ / ١٢٨٣م).
 (١٠٤) أثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر، (بيروت: د.ت).
 القفطي: ابو الحسن جمال الدين علي الشيباني، (ت ٦٤٦هـ / ١٢٤٨م).
 (١٠٥) أنباه الرواة على انباه النحاة، تح: محمد أبو الفضل أبراهيم، مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٥٢).
- (١٠٦) تاريخ الحكماء من كتاب اخبار العلماء بأخبار الحكماء، مكتبة المنشي، (بغداد: ١٩٠٣).
- ابن القلانسي: ابو يعلى حمزة بن اسد (ت ٥٥٥هـ / ١١٦٠م).
 (١٠٧) ذيل تاريخ دمشق، مطبعة الابهاء اليسوعيين، (بيروت: ١٩٠٨).
 القلقشندي: ابو العباس احمد بن علي (ت ٨٢١هـ / ١٤١٨م).
 (١٠٨) صبح الأعشى في صناعة الانشا، حققه محمد حسين شمس الدين شرحه وعلق عليه: يوسف على طويل، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٧).
- (١٠٩) قلائد الجمان في التعريف بقبائل عرب الزمان، تح: أبراهيم الايباري، دار الكتب الحديثة، (القاهرة: ١٩٦٣).
- (١١٠) مآثر الانافة في معالم الخلافة، تح: عبدالستار احمد فرج، عالم الكتب بيروت، اعيد طبعة بالارفسيت، (بغداد: ١٩٨٠).
- القيرواني: ابو اسحاق ابراهيم بن علي الحصري: (ت ٤٥٣هـ / ١٠٦١م).
 (١١١) زهر الاداب و ثمر الالباب، تح: محمد محي الدين عبدالمجيد، دار الجيل، ط٤،

- (بيروت: ١٩٧٢).
- ابن الكازروني: ظهير الدين علي بن محمد (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).
- ١١٢) مختصر التاريخ من اول الزمان الى منتهى دولة بني العباس، حققه وعلق عليه، مصطفى جواد، مطبعة الحكومة، (بغداد: ١٩٧٠).
- ١١٣) مقامة قواعد بغداد في الدولة العباسية، تح: كوركيس عواد وميخائيل عواد، مطبعة الارشاد، (بغداد: ١٩٦٢).
- الكتبي: محمد بن شاکر بن احمد (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).
- ١١٤) عيون التواريخ، تح: فيصل السامر ونبيلة عبدالمنعم داود، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٧).
- ابن كثير: عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر (ت ٧٧٤هـ / ١٣٧٢م).
- ١١٥) البداية والنهاية في التاريخ، حققه محمد ابو ملحم واخرون، دار الريان للتراث، ط١، (القاهرة: ١٩٨٨).
- مؤلف مجهول: (النصف الثاني من ق ٦هـ / ١٢م).
- ١١٦) العيون والحداثق في أخبار الحقائق، تح: نبيلة عبدالمنعم داود، مطبعة النعمان، (النجف: ١٩٧٢).
- مؤلف مجهول: (النصف الثاني من ق ٤هـ / ١٠م).
- ١١٧) حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح: يوسف الهادي، الدار الثقافية للنشر، (القاهرة: ١٩٩٩).
- ماركوبولو: ابن نيفو لوبو لو (ت ٧٢٥هـ / ١٣٢٤م).
- ١١٨) رحلات ماركوبولو، ترجمها الى الانكليزية وليم مارسدن، تر: عبدالعزيز جاويد، ط٢، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (مصر: ١٩٩٥).
- ماري بن سليمان: (عاش في القرن الخامس الهجري / الحادي عشر الميلادي).
- ١١٩) أخبار فطاركة كوسي المشرق في كتاب المجدل، (رومية: ١٨٩٩).
- الماوردي: ابي الحسن علي بن محمد بن حبيب (ت ٤٥٠هـ / ١٠٥٨م).

- ١٢٠) الاحكام السلطانية و الولايات الدينية، مطبعة مصطفى الحلبي، (القاهرة: ١٩٦٦).
- ١٢١) نصيحة الملوك، تح: محمد جاسم الحديثي، (بغداد: ١٩٨٦).
- ابن المحاسن: الحسن بن عبدالله بن محمد بن عمر (بدأ بتأليفه سنة ٧٠٨هـ / ١٣٠٨م).
- ١٢٢) اثار الاول في ترتيب الدول، مصر، (بولاق: ١٢٩٥).
- ابن المستوفي: شرف الدين ابو البركات المبارك بن احمد (ت ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م).
- ١٢٣) تاريخ اربل المسمى، نباهة البلد الحامل بمن ورده من الاماثل، تح: سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد، (بغداد: ١٩٨٠).
- المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين، (ت ٣٤٦هـ / ٩٥٧م).
- ١٢٤) التنبيه و الاشراف، دار مكتبة الهلال، (بيروت: ١٩٨١).
- ١٢٥) مروج الذهب ومعادن الجوهر، دار الاندلس، ط ٥، (بيروت: ١٩٨٢).
- مسكويه: ابو على محمد بن احمد بن يعقوب (ت ٤٢١هـ / ١٠٣٠م).
- ١٢٦) تجارب الامم وتعاقب الهمم، هـ. ف. امدروز، مطبعة شركة التمدين الصناعية، (مصر: ١٩١٤).
- المقدسي: ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت ٣٧٥هـ / ٩٨٥م).
- ١٢٧) أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٧).
- المقري: ابو العباس احمد بن محمد التلمساني ١٠٤١هـ / ١٦٣٢م).
- ١٢٨) نفع الطيب في غصن الأندلس الرطيب، (القاهرة: ١٩٤٩).
- المقريزي: تقي الدين احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ / ١٤٤١م).
- ١٢٩) اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطمين الخلفا، نشره وحققه: جمال الدين الشيال، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٤٨).
- ١٣٠) السلوك لمعرفة دول الملوك، صححه وضع حواشيه. محمد مصطفى زيادة،

- مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٣٤).
- منجم باشي: احمد بن لطف الله (ت ١١١٣هـ / ١٧٠٢م).
- ١٣١) باب في الشداية من كتاب جامع الدول، عنى بتحقيق ونشره فلاديمير مينورسكي، (لندن: ١٩٥٣).
- ابن منظور: جمال الدين ابو الفضل محمد (ت ٧١١هـ / ١٣١١م).
- ١٣٢) لسان العرب، مكتبة العلوم والحكمة، ط ١، (بيروت: ١٩٩٢).
- ابن مهلهل: مسعر بن مهلهل، ابو دلف الخزرجي (ت بعد ٣٨٤هـ / ٩٩٣م).
- ١٣٣) الرسالة الثانية، تحم. بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر لآداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠).
- ناصر خسرو: ابو معين الدين القبادياني المروزي، (ت ٤٨١هـ / ١٠٨٨م).
- ١٣٤) سفرنامه، نقلها الى العربية- يحيى الخشاب، ط ٢، مطبعة دار العلم، (بيروت: ١٩٧٠).
- ابن النديم: ابو الفرج محمد بن ابي يعقوب (ت ٣٨٣هـ / ٩٩٣م).
- ١٣٥) الفهرست، تحم: رضا - تجدد، (طهران: ١٩٧١م).
- النويري: شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣٢م).
- ١٣٦) نهاية الارب في فنون الأدب، مطابع كوستاتسوماس وشركاه، (القاهرة: د-ت).
- الهروي: علي بن ابي بكر (ت ٦١١هـ / ١٢١٥م).
- ١٣٧) التذكرة الهروية في الحيل الحربية، تحم: مطيع مرابط، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق: ١٩٧٢).
- ابن هشام: ابو محمد عبد الملك بن هشام (ت ٢١٨هـ / ٨٣٣م).
- ١٣٨) سيرة النبي، تحم: مصطفى السقا واخرون، القسم الأول الجزأين الأول والثاني، ط ٢، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، (مصر: ١٩٥٥).
- هلال الصابي: ابو الحسن الهلال بن المحسن بن ابراهيم (ت ٤٤٨هـ / ١٠٥٦م).

١٣٩) تاريخ الصابي، الجزء الثامن، الحق بذييل الوزير ابي شجاع الروذراوري لكونه كالتكمة، اعتنى بتصحيحه، ه. ف امدروز وبعده: د. س. مرجليوث، (القاهرة: ١٣٣٧هـ / ١٩١٩م)

١٤٠) رسوم دار الخلافة، تح: ميخائيل عواد، مطبعة العاني، (بغداد: ١٩٦٤).
١٤١) الوزراء او تحفة الامراء في تاريخ الوزراء، تح: عبدالستار أحمد فراح، (بغداد: ١٩٥٨).

الهمداني: رشيد الدين فضل الله بن عماد الدولة (ت ٧١٨هـ / ١٣١٨م).
١٤٢) جامع التواريخ، نقله الى العربية محمد موسى هنداري، فؤاد عبد المعطي الصياد، راجعه يحيى الخشاب، دار احياء الكتب العربية، (القاهرة: د. ت).

الهمداني: محمد بن عبدالملك (ت ٥٢١هـ / ١١٢٧).
١٤٣) تكملة تاريخ الطبري، تح: البرت يوسف كنعان، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٦١).

ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).
١٤٤) مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تح: جمال الدين الشيال، المطبعة الأميرة، (القاهرة: ١٩٥٧).

ابن الوردي: زين الدين عمر بن مظفر (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
١٤٥) تتمة المختصر في اخبار البشر او تاريخ ابن الوردي، منشورات المطبعة الحيدرية، ط ٢، (النجف: ١٣٨٩هـ / ١٩٦٩).

اليافعي: عبدالله بن سعد اليميني المكي (ت ٧٦٨هـ / ١٣٦٦م).
١٤٦) مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه خليل المنصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٧٧).

ياقوت الحموي: شهاب الدين بن عبدالله (ت ٦٢٦هـ / ١٢٢٩م).
١٤٧) معجم البلدان، دار صادر، (بيروت: د. ت).

يعقوب الرهاوي:

(١٤٨) تواريخ سريانية من القرن (٧-٩م)، تح و تر: يوسف حبي، (بغداد: ١٩٨٢).

اليعقوبي: احمد بن يعقوب، (ت ٢٩٢هـ / ٩٠٤م).

(١٤٩) تاريخ اليعقوبي، تح. عبدالامير مهنا، مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، (بيروت: ١٩٦٠).

(١٥٠) كتاب البلدان، المطبعة الحيدرية، (النجف: ١٩٥٧).

ابو يوسف الفقيه: يعقوب بن ابراهيم (ت ١٨٢هـ / ٧٩٨م).

(١٥١) كتاب الخراج، دار الحدائثة، الطبعة الاولى، (بيروت: ١٩٩٠م).

دووم: سدرچاوه نوتيه كان (المراجع الحديثة) به زمانى عدههبي:

ابراهيم أحمد العدوي :

١٥٢) التاريخ الاسلامي في آفاقه السياسية و ابعاده الحضارية، (القاهرة: د.ت).

١٥٣) السفارات الاسلامية الى اوروبا في العصور الوسطى، دار المعارف، (مصر:

١٩٥٧).

١٥٤) المجتمع الأوربي في العصور الوسطى، دار المعرفة، (القاهرة: ١٩٦١).

ابراهيم مصطفى وآخرون:

١٥٥) المعجم الوسيط، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د. ت).

احمد حبيب رسول:

١٥٦) النقل والتجارة الدولية، ساعدت جامعة بغداد في النشر، مطبعة الحوادث،

(بغداد: ١٩٨١).

احمد شفيق باشا:

١٥٧) الرق في الاسلام، تر: احمد زكي، مطبعة البولاق، (مصر: د. ت).

أحمد شلبي:

١٥٨) موسوعة التاريخ الإسلامى و الحضارة الإسلامية، (القاهرة: د-ت).

احمد عبدالعزيز :

١٥٩) الامارة الهذبنانية الكردية، ط٢، مطبعة وزارة التربية، (اربييل: ٢٠٠٦).

أدم متر:

١٦٠) الحضارة الإسلامية في القرن الرابع الهجري، تر: محمد عبدالهادي ابو ريدة،

اعد فهارسه رفعت البدرأوي، ط٤، (بيروت: ١٩٦٧).

ادونيس العكره:

١٦١) من الدبلوماسية الى الأستراتيجية، دار الطليعة، ط١، (بيروت: ١٩٩١).

أديب معروض:

(١٦٢) في سبيل العروبة (القضية الكردية بين الأمس واليوم)، الطبعة الاولى، (د. م-١٩٤٥).

ارمانوس فامبيري:

(١٦٣) تأريخ بخارى، تر: أحمد محمود الساعاتي، مراجعة وتقديم: يحيى الخشاب، مطابع شركة الإعلانات الشرقية، (القاهرة: ١٩٦٥).

اسماعيل شكر:

(١٦٤) الامارة الشدادية الكردية في بلاد اران، ط١، مطبعة وزارة التربية، (اريسل: ٢٠٠١).

أندريه أيجار:

(١٦٥) تأريخ المحاضرات العام-روما وامبراطوريتها، تر. يونس داغر، (بيروت: ١٩٨١).

أنور الرفاعي:

(١٦٦) الأسلام في حضارته و نظمه الادارية والسياسية والادبية والعلمية والاجتماعية والاقتصادية والفنية، دار الفكر، (القاهرة: ١٩٧٣).

أنور الماني:

(١٦٧) الاكراد في بهدينان، مطبعة ختبات، ط٢، (دهوك: ١٩٩٩).

أو بنهايم:

(١٦٨) القانون الدولي العام، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٨).

باسيل نيكيوتين:

(١٦٩) الأكراد أصلهم و تأريخهم، تقديم لويس ما سينيون، دار الروائع، (بيروت: ١٩٥٨).

بطرس البستاني:

(١٧٠) محيط المحيط، مكتبة البيان، (بيروت: ١٩٨٧).

بله ج شيركو:

(١٧١) القضية الكردية ماضي الكرد وحاضرهم، دار الكاتب، ط ١، (بيروت: ١٩٨٦).

تامارا رايس:

(١٧٢) السلاجقة تأريخهم و حضارتهم، تر: لطفي الخوري وأبراهيم الداوقوي، مراجعة عبد الحميد العلوجي، مطبعة الأرشاد، (بغداد: ١٩٦٨).

تقي الدين عارف الدوري:

(١٧٣) عصر أمرة الأمراء في العراق، ط ١، مطبعة اسعد، (بغداد: ١٩٧٥).

تومابوا:

(١٧٤) لمحة عن الاكراد، تر: محمد شريف عثمان، مطبعة النعمان، النجف (الأشرف: ١٩٦٩).

توماس آرنولد:

(١٧٥) الخلافة، تر، حسن حيدر اللبناني، مطبعة دار التضامن، ط ٢، (بغداد: ١٩٦١).

ثامر كامل محمد:

(١٧٦) الدبلوماسية المعاصرة و استراتيجية إدارة المفاوضات، دار المسيرة للنشر والتوزيع، ط ١، (عمان: ٢٠٠٠).

جرجي زيدان:

(١٧٧) تاريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار المكتبة الحياة، (بيروت: د. ت).

جمال الدين الشيال:

(١٧٨) تاريخ الدولة العباسية، دار الكتب الجامعية، (القاهرة: ١٩٦٧).

جمال حمدان:

(١٧٩) جغرافية المدن، (ا لقاهرة: د. ت).

جمال رشيد أحمد:

١٨٠ لقاء الكرد والبلان في بلاد الباب وشروان، دار ثاراس للطباعة والنشر،
(اربييل: ٢٠٠١).

جون جلوب:

١٨١ امبراطورية العرب، تر: خيرى حماد، دار الكتاب العربي، ط ١، (بيروت:
١٩٦٦).

حافظ أحمد حمدي:

١٨٢ الشرق الاسلامي قبيل الغزو المغولي، مطبعة الاعتماد، (مصر: ١٩٥٠).

الحبيب الجنحاني:

١٨٣ المجتمع العربي الإسلامي (الحياة الاقتصادية والاجتماعية) مطابع
السياسة، (الكويت: ٢٠٠٥).

حسام قوام السامرائي:

١٨٤ المؤسسات الإدارية في الدولة العباسية خلال الفترة ٢٤٨-٣٣٤هـ، دار الفكر
العربي، (القاهرة: ١٩٧١).

حسن أبراهيم حسن:

١٨٥ تأريخ الإسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، دار الجبل، ط ١٥،
(بيروت: ٢٠٠٠).

١٨٦ النظم الإسلامية، ط ١، مطبعة اللجنة التأليف، (مصر: ١٩٣٩).

حسن احمد محمود واحمد ابراهيم شريف:

١٨٧ العالم الاسلامي في العصر العباسي، دار الفكر العربي، ط ٣، (القاهرة:
١٩٧٧).

حسن الباشا:

١٨٨ الألقاب الإسلامية في التأريخ والوثائق والآثار، مكتبة النهضة المصرية،
مطبعة لجنة البيان، (القاهرة: ١٩٥٧).

حسين مجيب المصري :

(١٨٩) الصلات بين العرب و الفرس و الترك، مكتبة الانجلو المصرية، ١٩٧١.

حمدان عبدالمجيد الكبيسي:

(١٩٠) عصر الخليفة المقتدر بالله، مطبعة النعمان، (النجف الاشرف: ١٩٧٤).

(١٩١) اسواق بغداد، حتى بداية العصر البويهى، دار الحرية للطباعة، (بغداد:

١٩٧٩).

حمزة الجميعي الدموهي:

(١٩٢) عوامل الانتاج في الاقتصاد الاسلامي، دار التوزيع و النشر الاسلامية، ط١،

(القاهرة: ١٩٨٥).

خولة شاكر الدجيلي:

(١٩٣) بيت المال نشأته و تطوره من القرن الاول حتى القرن الرابع الهجري، مطبعة

وزارة الاوقاف، (بغداد: ١٩٧٦).

خيرالدين الزركلي:

(١٩٤) الأعلام، دار العلم للملايين، ط١٠، (بيروت: ١٩٩٢)

درايفر، ج آر:

(١٩٥) الكرد في المصادر القديمة، تر: فؤاد حمه خورشيد، مطبعة السديواني، (بغداد:

١٩٨٦).

روم لاندو:

(١٩٦) الأسلام و العرب، نقله الى العربية، منير البعلبكي، (بيروت: ١٩٧٧).

زرار صديق توفيق:

(١٩٧) كردستان في القرن الثامن الهجري، مؤسسة موكرمان للطباعة و النشر،

(اربييل: ٢٠٠١).

ستانلي لينبول:

(١٩٨) طبقات سلاطين الاسلام، تر: للفارسية. عباس اقبال، تر: مكى طاهر

الكعبي، حقه وقباله، على البصري، دار منشورات البصري، مطبعة البصري،
(بغداد: ١٩٦٨).

ستيفان ماكي:

(١٩٩٠) التجارة الدولية، ترجمان على بابكر، مطابع التعليم العالي، (أرييل:
١٩٩٠).

ستيفن رنسيان:

(٢٠٠٠) الحضارة البيزنطية، تر: عبدالعزيز جاويد، ١٩٦١.

(٢٠١٠) المدينة البيزنطية، تر. صالح احمد العلي، (د. ت) ١٩٦٥.

سعدى علي غالب:

(٢٠٠٢) جغرافية النقل والتجارة، (بغداد: ١٩٨٧).

سعيد عبدالفتاح عاشور:

(٢٠٠٣) أوروبا العصور الوسطى، مكتبة الانجلو المصرية، ط ١٠، (القاهرة: ١٩٨٦).

سموحي فوق العادة:

(٢٠٠٤) الدبلوماسية الحديثة، دار اليقظة العربية، (دمشق: ١٩٧٣).

سهيل حسين الفتلاوي:

(٢٠٠٥) تطور الدبلوماسية عند العرب، دار القادسية للطباعة، (بغداد: د. ت).

سهيل زكار:

(٢٠٠٦) في التاريخ العباسي والأندلسي السياسي والحضاري، مطبعة دار الكتب،
ط ١، (دمشق: ١٩٩١ - ١٩٩٢).

سيد امير علي:

(٢٠٠٧) مختصر تاريخ العرب تر: عفيف البعلبكي، دارالعلم للملايين، (بيروت:
١٩٦١).

شاكر خصباك:

(٢٠٠٨) العراق الشمالي، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٧٣).

شاكر مصطفى:

(٢٠٩) دولة بني العباس، وكالة المطبوعات الكويتية، ط١، (الكويت: ١٩٧٣).

شاميلوف:

(٢١٠) حول مسألة الاقطاع بين الكرد، تر: كمال مظهر احمد، مطبعة الحوادث، ط٢،

(بغداد: ١٩٨٤).

صباح ابراهيم سعيد الشبخلي:

(٢١١) الاصناف في العصر العباسي، نشأتها وتطورها، دار الحرية للطباعة، (بغداد:

١٩٧٦).

صبحي الصالح:

(٢١٢) النظم الاسلامية نشأتها وتطورها، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٧٨).

صلاح الدين الناهي:

(٢١٣) مقدمة في الأقطاع ونظام الأراضي في العراق، (بغداد: ١٩٥٥).

صلاح الدين نامق:

(٢١٤) التجارة الدولية، (القاهرة: ١٩٦٧).

ضارل ثائر:

(٢١٥) الدبلوماسية، ت. خيرى حماد، ط١، دار الطليعة للطباعة والنشر، (بيروت:

١٩٦٠).

طه باقر:

(٢١٦) تاريخ ايران القديم، بالاشتراك مع اخرين، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٩).

عباس أقبال:

(٢١٧) تاريخ إيران بعد الإسلام، تعريب. محمد علاء الدين منصور، دار الثقافة

للنشر والتوزيع، (القاهرة: ١٩٩٠).

عباس العزاوي:

(٢١٨) تاريخ النقود العراقية لما بعد العهد العباسية، شركة التجارة والطباعة،

(بغداد: ١٩٥٨).

٢١٩) عشائر العراق الكردية، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٤٧.

عبد الحميد القصاب :

٢٢٠) لمحات دبلوماسية، الاوائل للنشر والتوزيع، (دمشق: ٢٠٠٢).

عبد الستار طاهر شريف:

٢٢١) المجتمع الكردي، دراسة اجتماعية ثقافية سياسية، من منشورات جمعية

الثقافية الكردية، مطبعة دار العراق، (بغداد: ١٩٨١).

عبد الحميد العبادي وآخرون :

٢٢٢) الدولة الاسلامية تاريخها وحضارتها، دار النهضة المصرية، (القاهرة: د.ت).

عبدالرحمن محمد عبدالغني:

٢٢٣) ارمينية وعلاقتها السياسية بكل من البيزنطيين والمسلمين، مؤسسة الكويت

للتقدم العلمي، (الكويت: ١٩٨٩).

عبدالرزاق عباس حسين:

٢٢٤) نشأة مدن العراق وتطورها.

عبدالرقيب يوسف:

٢٢٥) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، مطبعة اللواء، ج١، (بغداد:

١٩٧٢).

٢٢٦) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، ج٢، دار ناراس للطباعة والنشر،

(اربيل: ٢٠٠١).

عبدالسلام الترماني:

٢٢٧) الرق ماضيه وحاضره، سلسلة عالم المعرفة، (الكويت: ١٩٧٩).

عبدالعزيز الدوري:

٢٢٨) دراسات في العصور العباسية المتأخرة، شركة الرابطة للطبع والنشر المحدودة،

مطبعة السريان، (بغداد: ١٩٤٥).

عبدالعزیز الدوری:
٢٢٩) تاریخ العراق الأقتصادي، فی القرن الرابع الهجري، دار الشرق، ط٢، (بیروت:
١٩٨٦).

٢٣٠) نشأة الاقطاع، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٤).

عبدالفتاح شبانة:

٢٣١) الدبلوماسية، مكتبة مدبولي، ط١، (القاهرة، ٢٠٠٢).

عبدالله ناصح علوان:

٢٣٢) نظام الرق في الاسلام، دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة،
(٢٠٠٣: د.ت).

عبدالمجيد حسن ولي وعلاء الدين الريس:

٢٣٣) أحوال العراق الاجتماعية والأقتصادية، مطبعة الرشيد، (بغداد: ١٩٤٦).

عزالدين فودة:

٢٣٤) النظم الدبلوماسية، دار الفكر العربي، (مصر: ١٩٦١).

علاء عبدالعزيز أبو زيد:

٢٣٥) الدولة العباسية من التخلي عن سياسات الفتح الى السقوط، المعهد العالمي
للفكر الاسلامي، ط١، (القاهرة: ١٩٩٦).

علي حسين الشامي:

٢٣٦) الدبلوماسية، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٤).

على صادق أبو هيف:

٢٣٧) القانون الدبلوماسي، منشأة المعارف، (الاسكندرية: ١٩٧٥).

٢٣٨) القانون الدولي العام، الطبعة الثامنة، (الاسكندرية: ١٩٦٨).

على عبدالقوي الغفاري:

٢٣٩) الدبلوماسية القديمة والمعاصرة، الاوائل للنشر والتوزيع، ط١، (دمشق:
٢٠٠٢).

- علي محمد راضي:
٢٤٠) عصر الاسلام الذهبي، (القاهرة: د-ت).
- عمادالدين خليل:
٢٤١) عمادالدين زنكي، مطبعة الزهراء الحديثة، (الموصل: ١٩٨٥).
- عمر كمال توفيق:
٢٤٢) الدبلوماسية الإسلامية، مؤسسة شباب الجامعة، (الأسكندرية: ١٩٨٦).
- غازي حسن صبار:
٢٤٣) الدبلوماسية المعاصرة، الدار العلمية الدولية، ط١، (عمان: ٢٠٠٢).
- طوستاف لوبون:
٢٤٤) حضارة العرب، تر: عادل زعيتر، ط٣، (القاهرة: ١٩٥٦).
- ف هايد:
٢٤٥) تاريخ التجارة في الشرق الادنى في العصور الوسطى، تر. احمد محمد رضا، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٥).
- فؤاد حمه خورشيد:
٢٤٦) الأكراد، (بغداد: ١٩٧١).
- فؤاد خليل:
٢٤٧) الأقطاع الشرقي، دار المنتخب العربي، (بيروت: ١٩٩٦).
- فاروق عمر فوزي:
٢٤٨) تاريخ العراق في عصور الخلافة العربية الاسلامية، مكتبة النهضة، ط١، (بغداد: ١٩٨٨).
- ٢٤٩) الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ط٢، ١٩٧٧.
- فاضل زكي محمد:
٢٥٠) الدبلوماسية في النظرية والتطبيق، مطبعة الشفيق، ط٣، (بغداد: ١٩٧٣).
- ف-بارتولد:

٢٥١) تاريخ الحضارة الإسلامية، تر: حمزة طاهر، دار المعارف، ط ٥، (القاهرة: ١٩٨٣).

فرست مرعي:

٢٥٢) الإمارات الكردية في العصر العباسي الثاني، دار سثيريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).

فليب حتي:

٢٥٣) موجز تاريخ الشرق الادنى، تر أنيس فريخه، مطبعة الغريب، (بيروت: د.ت).
فيصل السامر:

٢٥٤) الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، مطبعة الايمان، ط ١، (بغداد: ١٩٧٠).
قتيبة الشهابي:

٢٥٥) معجم القاب ارباب السلطان في الدول الإسلامية في العصر الراشدي حتى بدايات القرن العشرين، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق: ١٩٩٥).
كارل بروكلمان:

٢٥٦) تاريخ الشعوب الاسلامية، نقله الى العربية: نبيه امين فارس و منير بعلبكي، دار العلم للملايين، ط ٧، (بيروت: ١٩٧٧).
الكرملي انتاس مارى:

٢٥٧) النقود العربية وعلم النميات، الناشر محمد امين، (القاهرة: ١٩٣٩).
كلود كاهن :

٢٥٨) تاريخ الشعوب الاسلامية منذ ظهور الاسلام حتى بداية الامبراطورية العثمانية، تر: بدرالدين قاسم، دار الحقيقة للطباعة والنشر، ط ١، (بيروت: ١٩٧٢).
كي لسترنج:

٢٥٩) بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية بشير فرنسيس و كوركيس عواد، مطبعة الرابطة، (بغداد: ١٩٥٤).

ليخ ب:

٢٦٠ دراسات حول الأكراد، تر: عبدي حاجي، منشورات مكتبة خاني، (حلب: ١٩٩٤).

ليون ثويل :

هكذا تصبح دبلوماسياً، تر. سميح البابا، شركة المطبوعات للتوزيع والنشر، (الكويت: د. ت.).

مأمون الحموي:

٢٦١ الدبلوماسية، ط٢، (دمشق: ١٩٥٨).

مجدوب محمد:

٢٦٢ محاضرات في القانون الدولي العام، منشورات مؤسسة الحسيني، (بيروت: ١٩٨٢-١٩٨٣).

مجيد خدوري:

٢٦٣ الحرب والسلم في شرعة الاسلام، الدار المتحدة للنشر، (بيروت: ١٩٧٣).

٢٦٤ الصلات الدبلوماسية بين هارون الرشيد و شارلمان، مطبعة التفيض، (بغداد: ١٩٣٩).

محسن محمد حسين:

٢٦٥ اربيل في العهد الاتابكي، (بغداد: ١٩٧٦).

محمد امين زكي:

٢٦٦ تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي، عربه محمد علي عوني، (بغداد: ١٩٤٥).

٢٦٧ خلاصة تأريخ الكرد و كردستان من أقدم العصور التاريخية حتى الآن، تر، محمد علي عوني، ط٢، (بغداد: ١٩٦١).

محمد باقر الحسيني:

٢٦٨ العملة الإسلامية في العهد الاتابكي، مطبعة دار الجاحظ، (بغداد: ١٩٦٦).

٢٦٩ النقود العربية الإسلامية ودورها الحضاري والاعلامي، (بغداد: ١٩٨٥).

محمد جاسم حمادي:

٢٧٠) الجزيرة الفراتية والموصل، دار الرسالة للطباعة، (بغداد: ١٩٧٧).

محمد جمال الدين سرور:

٢٧١) تاريخ الحضارة الاسلامية في الشرق من عهد نفوذ الاتراك الى منتصف القرن

الخامس الهجري، دار الحمامي للطباعة، ط٢، (القاهرة: ١٩٧٣).

٢٧٢) الدولة الفاطمية في مصر، (القاهرة: ١٩٧٤).

محمد حلمي احمد :

٢٧٣) الخلافة و الدولة في العصر العباسي، (القاهرة: ١٩٧٥).

محمد خضري بط:

٢٧٤) محاضرات في التاريخ العباسي، دار النفائس، (بيروت: ١٩٦٥).

محمد سامي جينيه:

٢٧٥) القانون الدولي العام، (القاهرة: ١٩٣٣).

محمد عابد الجابري:

٢٧٦) العصبية والدولة في فكر ابن خلدون، دار الطليعة للطباعة والنشر، ط٣،

(بيروت: ١٩٨٢).

محمد عبداللّه عنان:

٢٧٧) الحاكم بأمر الله واسرار الدعوة الفاطمية، (القاهرة، د.ت).

محمد كرد على:

٢٧٨) خطط الشام، دار العلم للملايين، ط٣، (بيروت: ١٩٦٩).

محمد ماهر حمادة :

٢٧٩) الوثائق السياسية و الادارية العائدة للعصور العباسية المتتابعة، مؤسسة

الرسالة، ط١، (بيروت: ١٩٧٧).

عمود خلف:

٢٨٠) النظرية والممارسة الدبلوماسية، المركز الثقافي العربي، ط١، (لبنان:

١٩٨٩).

مخلف حسين محمد:

٢٨١) صفوة النبوة لمعاني القرآن، ط٣، (القاهرة: ١٩٥٥).

مصطفى التواتي:

٢٨٢) المثقفون والسلطة في الحضارة العربية، دار الفارابي، (بيروت: ٢٠٠٤).

مصطفى جواد و أحمد سوسه:

٢٨٣) دليل خارطة بغداد المفصل في خطط بغداد قديما وحديثا، مطبعة المجمع

العلمي العراقي، (بغداد: ١٩٥٨).

مصطفى جواد:

٢٨٤) جاوان القبيلة الكردية المنسية ومشاهير الجوانيين، من مطبوعات المجمع

العلمي الكردي، (بغداد: ١٩٧٣).

مصطفى عبدالكريم الخطيب:

٢٨٥) معجم المصطلحات والالقباب التاريخية، مؤسسة الرسالة، ط١، دائرة المعارف

الاسلامية، (بيروت: ١٤١٦هـ / ١٩٩٦م).

موريس كروريه:

٢٨٦) تأريخ الحضارات العام الشرق واليونان القديم، باريس منشورات عويدات.

صوفق سالم نوري:

٢٨٧) العلاقات العباسية البيزنطية، دار الشؤون الثقافية العامة، (بغداد:

١٩٩٠).

مينورسكي:

٢٨٨) الأكراد ملاحظات وانطباعات، تر: معروف خزندار، دار الكتاب، (بيروت:

١٩٨٧).

نادية حسني صقر :

٢٨٩) مطلع العصر العباسي الثاني، (جدة: ١٩٨٣).

نعيم زكي فهمي:

(٢٩٠) طرق التجارة الدولية ومحطاتها بين الشرق والغرب اواخر العصور الوسطى،
الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٣).

نعيم فرح:

(٢٩١) تأريخ بيزنطة السياسي، (دمشق: ١٩٩١-١٩٩٢).

نورمان بينز:

(٢٩٢) الأباطورية البيزنطية، (القاهرة: ١٩٥٠).

نيكيتا أيليسيف:

(٢٩٣) الشرق الاسلامي في العصر الوسيط، تر-منصور أبو الحسن، دار الكتاب
الحديث، (بيروت: ١٩٨٦).

هارولد نيكلسون:

(٢٩٤) الدبلوماسية عبر العصور، (بيروت: د.ت).

هاشم عبدالراضي:

(٢٩٥) قضايا ومواقف من التاريخ العباسي، دار النشر للجامعات، ط٢، (القاهرة:
٢٠٠١).

هشام الشاوي:

(٢٩٦) الوجيز في فن المفاوضة، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٦٩).

هنري فيلد:

(٢٩٧) جنوب كردستان دراسة أنتربولوجية، نقله الى العربية جرجيس فتح الله، دار
ناراس للطباعة والنشر، (أربيل: ٢٠٠١).

وهبة الزحيلي:

(٢٩٨) اثار الحرب في الفقه الاسلامي، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٤٠٣هـ).

(٢٩٩) العلاقات الدولية في الإسلام، (بيروت: ١٩٨١).

- ويل ديورانت :
- ٣٠٠ قصة الحضارة، تر: محمد بدران، جامعة الدول العربية، (القاهرة: ١٩٧٩).
- ياسين غادي:
- ٣٠١ الدبلوماسية الاسلامية، الشركة الجديدة، (عمان: ١٩٩٥).
- اليكسي جورانسكي:
- ٣٠٢ الإسلام والمسيحية، تر: خلف محمد الجواد، عالم المعرفة، (الكويت: ١٩٦٦).
- يوسف العش:
- ٣٠٣ تاريخ عصر الخلافة العباسية، راجعه ونقحه: ابو فرج العش، دار الفكر، (دمشق: د. ت).
- يوليوس ولهاوزن:
- ٣٠٤ الدولة العربية وسقوطها، نقله الى العربية: يوسف العش، مطبعة الجامعة السورية، (دمشق: ١٩٥٦).

سپپهه: سههچاره كان به زمانى كوردى:

ئهوليا چه له پى:

٣٠٥) كورد له ميژروي دراوسينكانيدا، سياحه تنامهى ئهوليا چه له پى، وسه عيد ناكام، چاپخانهى كۆرى زانبارى كورد، (به غداد: ١٩٧٩).

حسين حزنى موكرىانى:

٣٠٦) كوردستانى موكرىان، نشرىات زارى كرمانجى، رواندز، ١٣١٨ك / ١٩٢٩ز. شوان غوسمان مصگفى:

٣٠٧) كوردستان و پرۆسهى به ئيسلام كردنى كورد، سهنته رى چاپ و په خشى ته ما، چاپى يه كه م، (سليمانى: ٢٠٠٢).

صابر مامه سيني:

٣٠٨) دبلۆماسيه تى كورد به دريژايى ميژوو، چاپخانهى ناسا، چاپى يه كه م، (سليمانى: ٢٠٠٢).

عه بدوللا غه فور:

٣٠٩) جوگرافىاي كوردستان، ده زگاي چاپ و بلاو كردنه وهى موكرىانى (هه وليتر: ٢٠٠٠).

م س لازاريف:

٣١٠) چند كيشه يه كى ديموكرافى و ميژويى و سياسى و پتوه ندى كۆمه لايه تى و نابوورى كورد، و.كاوس قه فتان، گوڤارى كۆرى زانبارى عيراق ده ستهى كورد، ب/١٦، ١٧، (به غداد: ١٩٨٧).

مارتن فان برون:

٣١١) ناغا و شيخ و ده ولته ت، و.كوردۆ، (ستوكهوله م: ١٩٩٦).

محمد ته‌مین زه‌کی:

۳۱۲) خولاصه‌یه‌کی تاریخی کوردو کوردستان، ئوفسیتی ششان، (سلیمانی: ۲۰۰۰).

عمود بایه‌زیدی:

۳۱۳) عادات و رسوماتنامه‌ی اکرادیه، (موسکو: ۱۹۶۳).

چوارهم: سدراوه كان به زماني فارسی:

احمد غفار قزوینی:

(۳۱۴) تاریخ جهان ارا، به کوشش، مجتبی مینوی (تهران: ۱۳۴۳هـ. ش/۱۹۶۴).

احمد کسروی:

(۳۱۵) شهر یاران گمنام، مؤسسه مطبوعات امیر کبیر، چاپ دومین، (تهران: ۱۳۳۵-۱۹۵۷).

امین احمد رازی (ت ۱۰۱۰هـ/۱۶۰۲م):

(۳۱۶) هفت اقلیم، تصحیح و تعلیق جواد فاضل (کتاب فروش علی علمی)، (د-ت).

برترلد اشپولر:

(۳۱۷) تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، تر: مریم میر احمدی، چاپخانه‌ی شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ دوم، (تهران: ۱۳۷۳ - ۱۹۹۴).

الجوینی: علاء الدین عطا ملک بن بهاء الدین محمد (ت ۶۸۱هـ/۱۲۸۲م).

(۳۱۸) تاریخ جهانگشای: باهتمام محمد عبدالوهاب القزوینی، ج ۳، مطبعة بریل (لیدن: ۱۹۳۷).

المستوفی القزوینی: احمد تاج الدین بن ابی بکر نصر المستوفی القزوینی (ت حوالی ۷۵۰هـ/۱۳۴۹م).

(۳۱۹) نزهة القلوب في المسالك والممالك، بکوشش محمد دبیر سیاقی، ناشر کتابخانه طهوری، (تهران: ۱۳۳۶هـ. س/۱۹۵۷م).

(۳۲۰) تاریخ گزیده، بسعی واهتمام، ادوارد براون، (لندن: ۱۳۲۸هـ/

۱۹۱۰م).

خواندامير: غياث الدين بن همام الدين الحسيني، (ت ۹۴۲هـ / ۱۵۳۵م).
۳۲۱) تاريخ حبيب السير في اخبار افراد البشر، باللغة الفارسية، چاپخانه
حيدرية، (تهران: ۱۹۵۵).

رشيد الدين فضل الله:

۳۲۲) تاريخ مبارك غازاني، التاريخ الغازاني، (هرتفورد: ۱۹۴۰).
سعيد خجری:

۳۲۳) جغرافياى طبيعى كردستان موکريان، تهران.

الشيرازي: شرف الدين عبدالله بن فضل الله.

۳۲۴) تجزیه الأمصار و تزجیة الأعصار (تأريخ و صاف)، (تهران:
۱۳۴۶هـ).

عباس اقبال:

۳۲۵) وزارت در عهد سلاطين بزرگ سلجوقي، تد- محمد تقي دانش
ويحی نکاء، (طهران: ۱۳۳۸هـ / ۱۹۱۹م).

عباس برويز:

۳۲۶) تاريخ ديالمة و غزنويان، (ايران: ۱۳۳۶هـ / ۱۹۵۸م).

عزيز الله بيات:

۳۲۷) كليات جغرافياى طبيعى و تاريخى ايران، مؤسسة انتشارات امير
كبير، ضاٹ دوہم، (تهران: ۱۳۷۳هـ. ش / ۱۹۹۴).

عبدالعظيم رضائي:

۳۲۸) گنجينه تاريخ ايران، انتشارات اطلس، (تهران: ۱۳۷۸).

مؤلف مجهول (ت بعد ۱۱۲۶/۵۲۰م).

۳۲۹) مجمل التواريخ و القصص، تصحيح- ملك الشعراء محمد تقي بهار،

ضابخانه‌ی خاور، (تهران: ۱۹۳۹م).

محمد جواد مشكور:

۳۳۰) تاريخ ايران زمين: انتشارات الشرقي (د. ت).

نظام الملك:

۳۳۱) گزیده سیاست نامه، (سير الملوك) انتخاب و شرح، جعفر شعار،

(تهران: ۱۹۹۸).

همدانی: محمد بن محمود (ت بعد ۵۷۱ / ۱۱۷۵م).

۳۳۲) عجایب نامه، باز خوانی متون ویرایش متن، جعفر مدرس صادقی،

چاپ اول، چاپ سعدی، نشر مرکز، (تهران: ۱۳۲۵. ش / ۱۹۹۶).

يبتنجهم: نامهى ته كادىمى:

ابتهاى مال الله حسين:

٣٣٣) أذرىبجان فى صدر الأسلام، دراسة فى اوضاعه الجغرافىة والادارىة والاقتصادىة، ٢٢- ١٣٢هـ / ٦٤٣- ٧٥٠م، رسالة ماجستير (غىر منشورة)، كلىة الآداب، جامعة الموصل، (١٩٨٨).

اواز محمد على عبدالكرىم:

٣٣٤) الكورد الجاوانىون، درهم السىاسى والحضارى فى العصر العباسى، رسالة ماجستير (غىر منشورة)، كلىة الآداب، جامعة دهوك، ٢٠٠٢.

حسام الدىن على غالب:

٣٣٥) اذرىبجان، رسالة دكتوراه (غىر منشورة)، كلىة الآداب، جامعة بغداد، ١٩٨٤م.

٣٣٦) الكرد فى الدىنور وشهرزور، رسالة ماجستير غىر منشورة مقدمة الى كلىة الآداب، (بغداد: ١٩٧٥).

حكىم احمىد مام بكر:

٣٣٧) الكرد و بلادهم عند البلىدانىين و الرحالة المسلمىين، رسالة دكتوراه (غىر منشورة)، مقدمة الى كلىة الآداب، جامعة صلاح الدىن، ٢٠٠٣.

قادر محمد حسن:

٣٣٨) الامارات الكوردىة فى العهد البوىهى، رسالة ماجستير (غىر منشورة)، كلىة الآداب، صلاح الدىن، ١٩٩٩.

محمود ياسىن التكرىتى:

٣٣٩) الأمارة المروانىة فى دىار بكر والجزىرة، رسالة ماجستير (غىر منشورة)، مقدمة الى كلىة الآداب، جامعة بغداد، ١٩٧٠.

نورىمان عبدالله على:

۳۴۰) رهوشی مه‌والی له سه‌رده‌می ئومه‌ویدا، ماستهر (بلاونه کراوه‌تسه‌وه)، کۆلیتشی زانسته مرۆفایه‌تیه‌کان، به‌شی میژوو، زانکۆی سلیمان، ۲۰۰۵).

نیشتمان بشیر محمد:

۳۴۱) الكرد و السلاجقة، دکتوراه (غير منشورة)، مقدمة الى كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، ۲۰۰۰.

شه‌شهم: فده‌ه‌نگ و دائره‌ی معارف:

حسین عماری:

۳۴۲) ماده‌ آل زیار، دائره‌ المعارف الاسلامیه‌ الکبری، باشراف: کاظم الموسوي البجنوردي، (طهران: ۱۹۹۱).

۳۴۳) دائره‌ المعارف الاسلامیه‌، الطبعة الجديدة، تر. ابراهيم زكيی: ط۲، مطبعة دار الشعب، (القاهرة: ۱۹۶۹).

رزگار كه‌ریم:

۳۴۴) فده‌ه‌نگی ده‌ریا، نه‌شری ئیحسان، چاپخانه‌ی مه‌ه‌ارات، (تهران: ۲۰۰۶).

حدوتهم: گۆناره كان:

جمیل رۆژ به یانی:

٣٤٥) سولتانی سهنجهری سهنجوقی کوردستان سلیمان شاه بهبوه، گۆناری رۆشنیبری نوی، ژماره (١١٨) (بغداد: ١٩٨٨).

زرار صدیق توفیق:

٣٤٦) النفوذ الفاطمی فی بلاد الکورد، مجلة جامعة دهوك، عدد خاص (٣)، المجلد (٢)، تموز ١٩٩٩.

شریف پاشا:

٣٤٧) یاداشتنامه لهبارهی داخواییه کانی گهلی کوردهوه، وفهرهاد پیربالی، گۆناری رابوون، ژماره (٢)، (ستوکهورم: ١٩٩١).

عماد أحمد الجواهری:

٣٤٨) ملاحظات عن الاقطاع وحياسة الاراضي في كردستان في العصور الاسلامية الاولى، مجلة كاروان، العدد (٣٣)، (بغداد: ١٩٨٥).

عمر الخطيب:

٣٤٩) الدبلوماسية والمفاوضة في الصراعات الدولية، المجلة العربية لعلوم الانسانية، الكويت، العدد ١٧، المجلد الخامس، ١٩٨٥.

محمود ياسين التكريتي:

٣٥٠) الدور السياسي للقبائل العربية في الشام و الجزيرة الفراتية بحث منشور في مجلة آداب الرافدين، عدد ٧، (الموصل: ١٩٧٦).

هدهشتم: سه رچاوه كان به زمانى ئىنگلىزى:

(Lane Pool) Stanly:

۳۵۸) Catalogue of the Collection Arabic Coins Preserved in the Khadival Library at Cairo (London: ۱۸۹۷).

I R a. M. Lapidus:

۳۵۲) A history of Islamic Societes (New Yourk: ۱۹۸۸).

Ahmad k.m:

۳۵۳) (Encra yclopaedia Iranica) E d. by: Ehsan yarshater, (London: ۱۹۸۵).

Amedroz- H. F:

۳۵۴) The Jouranal of the Royal Asiatic Society, ۱۹۰۲-۱۹۰۳.

Bol, shakov, O. G:

۳۵۵) The Abbasids, (Great Soviet Encyclopedia) ، (Moscow: ۱۹۷۳).

Brown, Edward, G:

۳۵۶) A Literary history of Persia. Camb ridge at the University, press, ۱۹۵۵.

Ed.Jonam:

۳۵۷) Ambridge Medieval History. Hussey Cambridge, ۱۹۶۶-۱۹۶۷.

۳۵۸) Encyclo Paedia of Social Sciences.

Harold Nicolson:

۳۵۹) The Evolution of Diplomatic Method, ۱۹۵۴.

Lapiduse:

۳۶۰) Ira Marvin. Muslim Citics in the later middle ages, Harvad university press, (U. S. A: ۱۹۶۷).

M.A.(Shaban):

۳۶۱) Islamic History (Cambridge: ۱۹۷۶).

Minorky:

۳۶۲) studies in Caucasian history, Taylors foreign press, (London: ۱۹۵۳).

Paul Knox and John Agnew:

۳۶۳) the Geography of the World Economy, ۱۹۹۴.

R.Genet:

۳۶۴) Traite de diplomatie et droit diplomatique, Ed. A. Pedon, Paris, ۱۹۳۲.

Ragnar Numelin:

۳۶۵) The Beginnings of Diplomacy, Copenhagen, ۱۹۰۰.

Richards D.S.ed:

۳۶۶) Islam and the trade of Asia, Pennsylvania press (Oxford: ۱۹۷۰).

Spuler Bartold:

۳۶۷) The Muslim World, A historical survey Translated from the German by, F.R.C. Bagley, second impression (Leiden, ۱۹۶۸).

Stanly(LanePool):

۳۶۸) Catalogue of Oriental Coins in the British Museum, (London, ۱۸۸۹).

۳۶۹) Stein Aarel Old routes of Western Iran (London) (۱۹۴۰).

پاشکۆکان

پاشکۆی ژماره (۱)

نه خشمی میر نشینه کوردیه کان

بەسەواوە وەرگرتن لە

- ۱- این جۆرێک: مۆرۆه اارۆض، ۲- القاسی: احسن النقا سیم، ۳- باقوت العوی: مهج
- البلان، ۴- کی سترۆج: بلان الحلافة الشرفیة، تهنکی شماره (۳)، (۵).

پاشكۆى ژماره (۲)

كتاب صمصام الدولة بن بويه الى حاجب الحجاب ابي القاسم

سعد بن محمد وهو مقيم بنصيبين على محاربة باد الكردي^{١٠٢١}

كتابنا، وصل كتابكم مؤرخا بيوم كذا، تذكر فيه ماجرى عليه امرك في الخدمة التي نيطت بكفايتك وغنائك، وكلت الى تدبيرك وفائك، من رد باد الكردي عن الأعمال التي تطرقها، وحث نفسه بالتغلب عليها، وتصرفك في ذلك على موجبات الأوقات، والتردد بين أختنا وعدتنا أبي حرب زيار بن شهر اكويه وبينك من المكاتبات، وحسن بلائك في تحيئة، ومقاماتك في حصن جناحه، وأثارك في الأقتضاض على فريق بعد فريق من اصحابه، واضطراك اياه بذلك وبضروب الرياضات التي استعملتها، والسياسات التي سست أمره بها، الى أن نزل عن و عورة المعصية الى سهولة الطاعة، وأنصرف عن جاهل الغوية الى معالم الهداية، وتراجع عن السوم الى الأقتصار، وعن السرف الى الأقتصاد، وعن الأباء الى الأتقياد، وعن الأعتياص الى الأذعان، وأن الأمر آستقر على أن قبلت منه الأنابة، وبذلت له فيها طلب الأستجابة، واستعيد الى الطاعة، واستضيف الى الجماعة، وتصرف على أحكام الخدمة وجرى مجرى من تضة الجملة، وأخذت عليه بذلك العهد المستحكمة، والأيمان النغلظة، وجددت له الولاية على الأعمال التي دخلت في تقليده وضربت عليها حدوده، وفهمناه.

وقد كانت كتب أختنا وعدتنا أبي حرب بن شهر اكويه مولى أمير المؤمنين ترد علينا، وتصل اليينا، مشتملة على كتبك اليه، ومطالعائك اياه، فنعرف من ذلك حسن أثرك، وحزم رايك وسداد قولك، وصواب اعتمادك، وقوع مضاربك في مفاصيلها، واصابة مارميك أغرضها، وما عدوت في مذاهبك كلها، ومتقلباتك بأسرها، المطابقة

(١٠٢١) ژئدمه: القلقشندي: صبح الاعشى، ج ٨/ ص ٣٥٠ - ٣٥٤.

لا يشارنا، والموافقة لما أمرت به عنا، ولا خلت كتب أخينا وعدتنا ابي حرب من شكر لسعيك، وأحماد لأثرك، وثناء جميل عليك، وتلويح وأفصاح بالمناصحة الحقيقية بك، والموالاتة اللازمة لك، والوفاء الذي لا يستغرب من مثلك، ولا يسكثر ممن حل المعرفة مخلك، ولئن كنت قصدت في كل نهج استمرت عليه، ومعدل عدلت اليه، مكافحة هذا الرجل ومراغمته، ومصارته ومنازلته، والتماس الظهور عليه في جميع ما تراجعتماه من قول، وتنازعتماه من حد، فقد أجمع لك الى احمادنا اياك، وارتضائنا ما كان منك، المنة عليه اذ سكنت جاشه، وأزلت أستيحاشه، وأستلله من دنس لباس المخالفة، وكسوته حسن شعار الطاعة، وأطلعت يده بالولاية، وبسط لسانه بالحجة، وأوفيت به على مراتب نظرائه، ومنازل قرنائهم، حتى هابوه هيبة الولاية، وارتفع بينهم عن مطارح العصاة.

فالحمد لله على أن جعلك عندنا محمودا، وعند اخينا وعدتنا أبي حرب مشكورا، وعلى هذا الرجل مانا، وفي اصلاح ما أصلحت من الأمر مثابا مأجورا، وأياه نسأل أن يجري علينا عادته الجارية في أظهر آياتنا، ونصرة أولادنا، والحكم لنا على أعدائنا، وأنزالهم على ارادتنا، طوعا أو كرها، او سلما أو حربا، فلا يغلوا أحد منهم من أن تحيط لنا بعنقه ربة اسر، او منه عفو، أنه جل ثناؤه بذلك جدير، وعيه قدير.

ويجب ان نتفد الى حضرتنا الوثيقة المكتبة على باد الكردي أن كنت لم تنفذها الى أو ان وصول هذا الكتاب، لتكون في خزائننا محفوظة، وفي دواويننا منسوخة، وأن تتصرف في أمر رسله وفي بقية ان كانت- بقيت من أمره- على ما يرسمه لك عنا اخونا وعدتنا أبو حرب، فرأيك في العمل على ذلك، وعلى مطالعتنا بأخبارك وأحوالك، وما يحتاج الى عمله من جهتك، موقفا ان شاء الله تعالى.

پاشکوی ژماره (۳)

خطاب المؤید الى ابن مروان

وصل كتاب حضرتہ أدام الله جلالته دالا عن كون وجوه السلامة بها مستهله،
وسحب السعادة لها، منهله، على ما تناوله منى لسان مشن بالشكر لأنعم الله تعالى
على ذلك خطيب، وقلب اليه جل جلاله باخلاص الرغبة في ادامته قريب، قرانه وفهمت
مضمونه، وسألت الله جل ثناؤه أن يقوي لها على بلوغ الغرض فيما يرضيه عزمها، وأن
يجعل بينها وبين التعرض لمساخطة ردما، وأن يعضد رأيها بالتوفيق، ويهديها في
مناصبها ومسايعها لسواء الطريق، أنه على ما يشاء قدير والعسير غليه يسير.

فأما ما تصرف عليه من الاعتذار الكريم عما بدر من فعل نافي المعتاد من فعله
سدادا ورشدا بالركون الى الظالمين وأتخاذ المصلين عضدا، وأن ذلك عن مهادة اشهدوا
بها حبه وملاطفات ملكوا معها قبله، وأمور أقتضت أن تدفع السيئة بالتتي هي
أحسن، ويسلك بها الطريقة التي هي أسلم من كشف الغطاء وأمن، وأنه لم يسحب على
ظاهر المجاملة معهم ذيلا، ويعلق للمداجاة والمخاتلة حبلا، حتى فاض على قلبه-
أحياء الله- بالمسار ما استفاض من شوهم في الأقطار، وأحاط من سرادق نارهم بيميع
الديار، فحينئذ أجمت نفسه أن تلحظه من عيون الله سبحانه عين، وهو لهم في ظاهر
حاله يدعون وهم شر أمة حملتهم أرض، وأشتمل عليهم من المقاييس طول وعرض،
فراى الأقلع عنهم بريح الثقة بالله تعالى في كون ما هم فيه متبرا، وجود من يخوض
ظلام ظلمهم.

من المسلمين صبح الفرج من عند الله سبحانه مسفرا، فقد عرفته وما ذاك الا صنع
من الله جميل له- أدام الله تمكينه- نزع عنه لباس عار وأشعره من نفي الظنة عن
فضله وأدبه أحسن شعار، وليست أطفهم وهداياهم مما ينبغي أن يستفز ذا حنكة، ومن
يأوى من العقل الى أذنى مسكة، فأنها سهام مسمومة وأسباب القصد في حسن

المخاطبة بها معلومة، ولو طالت لهم يد- لا أطالها الله أبدا، ولافت الا في عضدهم
عضدا، لاستنابوا عن الألفاظ والهدايا ما يرميهم الله به من قوارع البلايا والرزايا،
وذلك أمر أوضح من النهار، يعني عن إقامة دليل عليه بفضل الأستظهار. وأما ذكره
من سكونه الى ما رأته الحضرة النبوية المقدسة خلد الله ملكها، ومجلس الوزارة السامي
حرس الله عزه، ومن صرف العزم الكريم الى هذه الجهة بما يهوى معه في الثري نواجمها،
ويقطع ببأس الله تعالى براجمها، عصبية للدين وغيره على المسلمين، الذين أصبحت
أموالهم طعمة لأهل البغي، وحریمهم عرضة للانتهاك والسبي، وقوع التسيير لي الى
مستقر الأجل المظفر الذي هو لعارض هذا الدا و الطلب الرفيق، وله فيه الرأي المصيب
والفكر الدقيق، وقوله ان ذلك من الأمور التي تقتضي ان يبذل فيها النفيس من كل
ذخر، ويستلان في أثناء بلوغ الأثيار فيها كل خشن وعر، وأنه انتهى الى كريم سمعه أن
الواصل بصحبتى قاصر دون حد الكفايه، مقصر بالمتمد من أيدي الرغبات عن بلوغ
الغاية، وأنه أدام الله تمكينه حزيه من الأمر مايجل من جلال هذا الأمر محل الدقاق وما
لا مطار له في هذه الأفاق، فأنفق عليه خمسمائة الف دينار، وهو لها مستقل حتى أنقاد
له زمام حزنه وهو سهل، فقد عرفته، وهو يعلم خاصة والعقلاء عامة أن الذي تتحمله
الحضرة المقدسة خلد الله ملكها في كل سنة من منوية الحرمین المحروسين وحدهما فضلا
عن رابط الصدقات المتصرفه في الأقطار الى غيرها ما يقوم بأزاء مؤنة الملك المدل
بنفسه المذل لأبناء جنسيه، فكيف يتعاطمها في هذا الباب الأنفاق. ولعل في فضاء
ساحة جودها تضييق الأفاق، وما هذا شئ يحرك النحيضة العلوية، التي في موضوع
علمها ان الدينأ أضغاث أخلام، وأن المكتسب من زيرجها متقشع ضباب وغمام، وان
كان فيما صحبني قل ففيما وائي بحمد الله كثر، وان سال على ما يظن معي نهر
فالذي يليني بفضل الله ورحمته بحر، وما هنالك الاسماء فتحت ابوابها في يدتجود
بالأطلاق، وأفق لا يضيقت أرجاؤه من صدر منشرح بالبذل والأنفاق، وسيف لا ينبو حده
عن عزيمه على مايرضى الله تعالى في مساطعة هؤلاء الكفار، الذين استحلوا ما حرم
الله فما اصبرهم على النار، وحقيق على الله بعد ذلك أن ينصر عمار مساجده على

الهدام، والمتوجهين نحوه بالطاعة، على التوجهين الى الأنصاب والأزلام وأن ينجز لمحمد صلى الله عليه وسلم ما وعده في أهل بيته ويجعل اليد الطولى والكلمة العليا لبني بنته انه أهل ذلك وليه.

وأما رسالته المتبخطرة في أذيال لطيف عتبه، الدالة على راسخ ولاية الدولة أدامها الله تعالى وصافى حبه فقد وقفت عليها، وأنا أتوكل لها في الجواب أخذاً بأدب العبودية أولاً، وعنه في الأنهاء والسؤال في البلوغ الأغراض قياماً بحكم المودة ثانياً، وأما القول في معنى الولد رضي الله عنه المستشهد بالباب الطاهر- خلد الله ملكه- الذي كان على كلمة سواء في حزن عليه وبكاء من الخليفة خلد الله ملكه الذي هو ولي النعمة الى أدنى من كان وقعت عينه يوماً عليه من الأمة، وقوع الظن الذي أن لم يستغفر الله تعالى منه حق الاستغفار كان الظان مثفلاً بعظم الأصار والأواز، انه نسخ رأي في قتله وقع تجور في ارتكاب المحذور فيه وفعله، فأنا أستقتي عن المنفوع الذي قصد لنيله باكتساب هذا العار وأحتقاب هذا الخزي مجموعاً الى النار، أطمعاً فيها ملكت يمينه ليجاري في صوب هلكه؟ ام فزعا أن يستنفذ الرجال بصوتملكه؟ وبأن الله اقسى يمينا برة أنه لو أجمع بالقاهرة المعزية- حرسها الله تعالى- ملوك الأرض الذين لهم القلائس والبرانس لما هجس في صدر بشر بأعتقاد الملك في احدهم هاجس، ومعلم أن نبي ابي طاهر الذي كان ملك بغداد بالأمس احق وأولى في مكان هذه الرهبة لو كانت رهبة، وأجدرا، يكون مهلكين لو كانت في هلاك مرهوب منه رغبة، ولنن طلع من طلع الخلافة الأسوي والعباسي فلن يكاد يطلع منه الكردي والتركي وهذه والله حجة داحضة، وألسن الحق بالدفع لها من كل جهة معارضة ولقد قام من اهتمام مجلس الوزارة العالي بذلك الشهيد رضي الله عنه فيما يريش سهمه ويصد نجمه ويوجه كلمة ويقدم قدمه ما لو كان أبوه حرس الله مدته لما قام فيه بعض مقامه ولاعتزم عشير أعزامة ولكننا خانة المقدور وجرت بصد التقدير الأمور فأما القول فيما جرى في شان من يقوم بتعزية من دواعي التقصير وأنه ندب لقضاء الحق فيها غير الأثير الخطير فلم يندب لها الا شريفان: اسماعيلي النسب والأخر صوفي المذهب فكلاهما ذو قدم في الرشاد وحظ في

السداد، ولو نظر الى الحال بعين الرضا لم يجد معترض عليها تعرضا، وقد صادفا من قلة الاحتفال بهما ما لو عتب عليه العاتب لاتسعت فيه الطرق والمذاهب، وأما القول فيما كان المولىان الأمامان الحاكم بأمر الله والظاهر لاعزاز دين الله - قدس الله روحهما وصلى عليهما - يريانه له أدام الله تمكينه من حسن الرأي ويسوقانه اليه بالتحف والألطف من الحسنى وما كان جعل له بنتيس ودمياط في كل سنة من رسم الأستعمال ومصير جميع ذلك منبت الحبال منقطع الأوصال، فقد وقع الاعتراف منه للدولة ثبتها الله تعالى بالحظ الوفور من النعمة فهل لانص على مقام مشهود له في الخدمه كما قال ان الألفاظ هي التي أخذته الى التركمانية فنادى بشعارهم، وغالى في رفع منهارهم، فان كان تهاونه بخدمة هذه الدولة العلوية من حيث أنه لم يرعب منها كما أرعب من الجهة التركمانية، فليسا سواء: جار سليم جانبه مأمون، وجار غدار خنون، وقبيل وبعبد. فاذا قد وفيت بالأجابة عن هذه الفصول من حيث لم يسعني لسكوت عنها والقعود عن فرض خدمة ولى نعمتي - صلوات الله عليه - فيها فأنتهى الحال في جميعها في احسن المعارض، واتوصل الى نفي الشوائب منها بالتحريح من القول والتعريض، وأبلغ في خدمته نهاية المستطاع، وأنزل على حكمة نزول الأشياخ والأتباع، ثم أرجع الى ذكر هذه النائرة التي وقعت في الأذيال وكدرت المشارب من العذب والزلال، فاقول لم تكن نصبة الكاتبة لحضرتة مشعرا لها أنني متوجه بين ظهراني الجمهور، المؤلفنة بينهم حسائك الصدور، الذين أجمعوا أمرهم على مواجهة المحذور، مستسلمين فاما لهم وأما عيهم المقدور، الا ليجيبني بذكر ما استقر عليه رأيه - أعلاه الله - مساعدة، والكون مع الجماعة حرسهم الله تعالى يدا واحدة، ورأيتة قد طوى الكتاب، وقصر الجواب على لطيف العتاب، وما أعطى المشورة المباركة فيما هو عين الصواب، وجميع ذلك مقبول وعلى الأحداق محمول، ولكن لا بد من ان أستعلم ان هو أذاك الله تمكينه في الأنجاد والأرفاد والمساعدة على بلوغ، المراد ليقع السكون اليه، ويعقد الخنصر عليه، فأن أنعم بالابانة عن شرح ما يعتمده، وتفصيل ما يراه ويعتقده، قويت المنن وزالت الظن، وكان كل منا لعدوه يقارع، وعن حريمه يمانع، ولنفسه يمهّد، وفي صلاح شأنه يجهّد، وان أخلد

الى أظهار تعزز بهم وتعلق بسببهم كان معلوما انه يغالط نفسه بهذا القتال، وأن مفضى سعيه في مشاركتهم الى ضلال، وأنهم اذا أمكنت الفرصة لايرعون حرمة، ولا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمة، فأذا كان معنا ومن جملتنا فايّة ذلك أن يحذف من المنابر اسمهم، ويغير رسمهم، وينادي بالشعار العلوى، ويخلق المنابر بالوسم المستنصرى، ليأتيه من الخلع والتشريفات والأرلوية والسماوات ما يعتاض معه النور عن الظلمات، وهذه زبدة الكلام، وثمرته الحارجة من الأكمام، ولحضرته الساميه الرأى العالى في الوقوف على ما كتبت به والأجابة عنه بسار أبنائها ومتجدد مراسمها أن شاء الله تعالى.^٥

---

* زُئدرة؛ الشيرازى، سيرة المؤيد في الدين داعي الدعاة، ص ١٠٩-١١٣.

پاشکوی ژماره (۴)

رسالة إبراهيم ينال زعيم الغز بمناسبة فتح سرماج
مقر الأمير بدر بن طاهر هلال بدر بن حسويه

بسم الله الرحمن الرحيم

أحق بالنعمة بأن تزدد من الشكر أصفى المشارع، وتلبس من النثر أصفى المدارع،
نعمة تسهل أستهلالات الغمام وتتوالى توالي الأيام، وذلك بما يمدنا الله تعالى به حالا بعد
حال، من بسطة وإقبال وعلو همة وتضاعف حال، والحمد لله كفا أفضاله، والصلاة على
نبيه محمد وآله، وقد علم من أتهم وانجد (شال الحسنوية)، وعظمة علو بيتهم وقدمه،
وإنهم كانوا، أوسع أمرا و الجبل موادا وأكثرهم فتية وعتادا وأدراهم في المساعي زنادا،
وأنه لم يجتمع قبل احد من ولاتها من اعنة الجبل ما اجتمع قبيلهم ولم ينتظر لمن كان في
المجد والملك فوقهم من الفتوح ما انتظم حتى استذلوا المصاعب، وإن كانت جاحدة
المقاد، وأرعدوا الجوانب، وإن أصبحت منهم على البعاد، كل ذلك اغتارا منهم بملاذم
النيع، تجانبه المجهود، طالبا (سرماج)، فإنهم كانوا يتوارثونه كابرا عن كابر
ويتخذونه عقدا من المحاذر.

فلم يزالوا على ذلك حتى ينحل واحدا واحدا منهم المنون، وامتدوا لهم الدهر
الخون، ولم يستبق منهم غير طفل، يتناقلة محابس الرهن، وتسامر قعقعة المجالس في
السجن بعد السجن.

فلما انضمت أعمال الجبل ألى ملكنا، واستسعدت بشعار دعوتنا رأينا أعظم
الأحتساب إلى الله تعالى، في أن نستنقده من تلك المضائق ونقربها عن بيته الزائل

الزاهق حربا منا، على شيمة تعودناها واستبطينا جناها، في الفك والمعاناة من الإسار، وإقالة الحدود عند العثار وإجارة من يتمسك بطرف من أسبابنا وينتمي إلى عصمة في جانبنا، فدبرنا في فكاكه وتلطفنا في حل وثاقة ورددنا إلى مطية من القلعة المذكورة، فأجزلنا حظه من الكرامات السنوية والمناجح الوفيرة، وكنا نعتقد مضاعفة لو يصرم الأجل حبل رجائه وحين مضى رحمه الله تعالى جزعنا له جزع المصطنع لمصطنعه، وقد أضحى فقيدا وأسفنا عليه أسف المزدرع، وقد أصبح حصيدا، فأنضهنا الأجل قوام الملك أدام الله نعمته، إلى مخلقية من الذرية، لنؤدي حق التعزية والتسلية، ونبذل لهم عن ألسنتنا كل جميل مضى لحق المفقود، وتحقق آملهم فيما قدمنا للماضي من المواعيد، وأوصيناه بأن يتسلم من أولئك الضعاف تلك المدرة التي أنفنا الآقيل لهم بها وبمرعاتها إن تركناها عليهم، ولا أقران لهم تدفع العير عنها إن سلمناها إليهم، وتعريضهم أخرى أقرب مدى وأعظم حرى وأجمل ذكرا، وأكثر ضياعا وقرى، وأنفس إلا، معنص الأوبنا ورائه، لتقدمه ولا مناد إلا وتعدى دهاؤه لتقويمه، فمضى وفضل ما أشرنا إليه احسن فضل، ومشى الأمر وفيه أرشد قول وفعل.

وخاطبنا بذكر ما صادفهم عليه من الدهش والأضطراب واللهث، وإنه أدام الله نعمته حل منهم في تسكينهم وتحقيق آمالهم في رعايتنا بظنونهم محل المتعلق المغمور وقد أرهقه الغرق وأعياءه، ومن المشفى وقر أهداب الرمق وأنا أباد لهم نبلهم مع كذا وكذا قرية من أمهات القرى المحيط بها الدانية منها إيجاب لحم وإفضالا عليهم، فجعلنا له الجواب وأمضينا حكمه فيها استصاب.

ونشطنا بعد لتأمل تلك البيئة التي لم توفق إلى استخلاصها الأوهام والبكر التي عنستها لخطب الأيام، فرأينا عجبنا تحسر عنه كل فكر، وحلا تزجر حول لجة بحر، وصعدناه بيمن طائر وشمول عر متظهر يوم كذا وقد صفتنا لنا بما فيه من المير والذخائر وراقنا من طيب في الداخل فوق ما راعنا من حصانه كاحلة في الظاهر وتقدمنا برد ما

لم يكن من آله القلعة على الإيجاب ولم نرخص في احتباس ماقل وجل من الأسباب.
شكرا لله تعالى على ما خول وأخزل، وابتدأ به من الأنعام وأكمل وأمنا به ريث
البعيد وإراحة المراكب من الحمل الحميد*.

---

* وهريغراوه له: فرست مرعي: الامارات الكردية. (الصابي: كتاب التاريخ، الجزء الرابع والثلاثون،
دراسة وتحقيق رضوان احمد المصلح رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة إلى كلية الآداب،
جامعة صنعاء، ١٩٩٨، ص٢٥٧)

پاشكۆى ژماره (5)

مخاطبة بين الملك البويهى صمصام الدولة والية على الموصل
بخصوص اتفاقية نصيبين التي عقدت مع الأمير باد الكردى

كتابنا، وصل كتابك مؤرخا بيوم كذا، تذكر فيه ما جرى عليه أمرك في الخدمة التي نيطت بكفايتك وغنائك، وكلت إلى تدبيرك ورأيك: من رد (باد الكردى) عن الأعمال التي تطرقها وحدث نفسه بالتغلب عليها، وتصرفك في ذلك على موجبات الأوقات، والتردد بين أختنا وعدتنا أبي حرب زياد بن شهاكويه وبينك من المكاتبات، وحسن بلائك في تحيفه، ومقاماتك في حص جناحه، وأثارك في الأنقضاى علي فريق بعد فريق من أصحابه، واضطرارك إياه بذلك وبضروب الرياضات التي استعملتها، والسياسات التي سست امرة بها، إلى أن نزل عن وعورة المعصية إلى سهولة الطاعة، وأنصرف عن مجاهل الغوايه إلى معالم الهداية، وتراجع عن السوم إلى الأقتصار وعن السرف إلى الاقتصاد، وعن الإباد إلى النقياد، وعن الاعتياص إلى الإذعان، وأن الأمر ستقر على الجماعة، وتصرف على أحكام الخدمة، وجرى محري من تضمه المجلة، وأخذت عليه بذلك العهود المستحكمة والإيمان المغلظة، وجددت له الولاية على الأعمال التي دخلت في تقليده، وضربت عليها حدوده وفهمناه.

وقد كانت كتب أختنا وعدتنا أبي حرب (زياد بن شهاكويه) مولى أمير المؤمنين ترد علينا، وتصل إلينا، مشتملة على كتبك إليه، ومطالعائك آياه، فنعرف من ذلك حسن أثرك وحزم رأيك، وسداد قولك، وصواب اعتمادك، وقوع مضاربك في مفاصلها، وإصابة مراميك أغراضها، وما عدوت في مذاهبك كلها، ومتقلباتك بأسرها، المطايقة لإيثارنا والموافقة لما أمرت به عنا، ولا خلت كتب أختنا وعدتنا أبي حرب من شكر لسعيك وأحماد لأثرك، وثنا وجميل عليك، وتلويح وإفصاح بالمناصحة الحقيقية بك، والموالاتة اللازمة لك، والوفاء الذي لا يستغرب من مثلك، ولا يستكثر من حل في

المعرفة حلك، ولئن كنت قصدت في كل نهج استمرت عليه ومعدل عدلت إليه، مكافحة هذا الرجل ومراغمته ومصابرته ومنازلته، والتماس الظهور عليه في جميع ما تراجعته من قول، وتنازعتاه من حد، فقد اجتمع لك إلى إحمدنا إياك، وارتضائنا ما كان منك، المنه عليه إذ سكنت جأشه، وأزلت استيحاشه، واستلته من دنس المخالفة، وكسوته من حسن شعار الطاعة، وأطلت يده بالولاية، وبسطت لسانه بالحجة، وأوفيت به على مراتب نظرائه، ومنازل قرنائه، حتى هابوه هيبة الولاة، وارتفع بهم عن مطارح العصاة.

فالحمد لله على أن جعلك عندنا محموداً وعند أخينا وعدتنا أباي حرب مشكوراً، وعلى هذا الرجل متاً، وفي إظهار رايائنا، ونصرة أوليائنا، والحكم لنا على أعدائنا، وإنزالهم على إرادتنا، طوعاً أو كرهاً، وسلماً أو جرباً، فلا يخلو أحد منهم أن تحيط لنا بعنقة ربة أسر، أو منة عفو، إنه جل ثناءه بذلك جدير، وعليه قدير، ويجب أن تنفذ إلى حضرتنا الوثيقة المكتتبه على (باد الكردي) إن كنت لم تنفذها إلى أوان وصول هذا الكتاب: لتكون في خرائننا مفوظة، وفي دواويننا منسوخة، وإن تتصرف في أمر رسله وفي بقية إن كانت بقيت من أمره على ما يرسمه لك عنا أخونا أبو حرب فرأيك في العمل على ذلك، وعلى مطالعته بأخبارك وأحوالك، وما يحتاج إلى علمه من جهتك موفقاً، إن شاء الله تعالى*.

---

* زیدمر: القلقشندي: صبح الأعشى في صناعة الأنشا، ج ٧، ص ١٠٤.

باشكوى ژماره (٦)

رسالة وزير وصحر أمير إبراهيم ينال احمد بن طاهر
إلى الأمير الغنازي سعدي بن فارس بن محمد بن عناز

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب الأمير الجليل السيد شرف الدولة سيدنا أطال الله بقائه من دسكرة، ورد وقتت عليه وسررت بسلامته واستدامتها لها، وقد علم الله تعالى ما أنا عليه من ضيق الصدر والقلق، بما دبره لنفسه، وتبع فيه رأي من لا رأي له، وفارق خدمة الباب الرفيع السيفي، من غير سبب اوجب ذلك، ودمر بذاك ولايته وعسكره، حتى بلغ أعداؤه المراد، وصدقوا التي ما زالوا يقدمونها ويبدلونها، بأنه لا تتأتى له نية ما أولى وحفظ ما أهل له، ولعمري أنهم صادقون في ذلك، فإنه أدام الله نعمته ورد في العام الماضي مستقري، وعملت لسببه ماعلمته، وعملت لإجله من المشاق والمتاعب ما لا أحتاج إلى شرحه، فحين ورد الباب الرفيع أعلاه الله تعالى شرف بما حسده عليه جميع أهل العراق والجبل، وضم إلى جملته العساكر الجمة، حتى استخلص النواحي والبلدان، وأخذ الى نفسه القلاع والخلل، وجمع الجموع التي لم يجمعها أحد من السائل والمسؤول وبلغ بسعادة الدولة القاهرة ما يبلغه (حسام الدولة) رضي الله عنه في خمسين سنة، فحين انصرف عنه العسكر عمل ما عمله، وقبل مشورة من يشيرون عليه في ضره السنة، حتى سلم نفسه إلى الأعداء، وضيع الجزم وفاتته الولاية والخلل وغير ذلك، حتى أنهم وليي النعم أعز الله نصره بما يعرفه ولا ينكره من حراسة بيته وعسكره، وإخوته، وأوعز بتدبير أمر عمه بما زال معه الشغل، وأفرج به عنه حتى نجا من ذلك المضيق فحين حصل بالباب الرفيع افيض عليه من النعم، ما لم يسبق إليه وهمه ولا سمت له نفسه، وعد بما وعد.

ولست أكرر القول فيه، فإنني أعلم أنه لا ينجع فيه الكلام مع ركوبه هوى أولئك القوم الأوباش المحتفين به، وأعجب ما هو ذا أراه ما يخاطبني به مرة بعد أخرى، بأنه مقيم على سنة الطاعة ويعمل ما يعمل، من مخالطة المخالفين ومخاطبتهم بما يتكلم به بمشهد من حضر من الأولياء التركمان، الثقات من خدم الدولة، ولا يعلم أن ذلك مما لا يقبل، فقدما قيل أن من العجائب أن يسخر جندي بلودي ولو يفكر في الأمر وأبصر رشده، وأراد الله به وبين الخير، لما فعل ذلك ولا رضي به.

ولست أورد ما أورده وأكتب ما كتبه لعجز ظهر في هذه الدولة القاهرة ثبتت الله أركانها، لمفارقة لها، لكنني أشفق عليه شفقة الأباء على الأبناء وأحافظ على ما بيننا من الأحوال الوكيدة، والأسباب المفيدة، فيدبر نفسه بما فيه صلاحه ليومه وغده، فأن من ولي ظهره على هذه الدولة يخسر ولا يربح، ويندم ولا تنفعه الندامة، هذه جملة تغني عن التطويل والله ولي كفايته وهدايته.

وأما ما كتبه أدام الله نعمة من أنه فارق هذه الديار ضرورة ولا اختيارا، لما جرى من الأولياء التركمان نصرهم الله تعالى، من التعرض لبعض أصحابه، فهو محال لا يقبل، وقد علم أن ذلك جرى من غير إذن أو أمر، ولما وقفت والأمير الجليل المعز أبو نصر أحمد أدام الله نعمته على الصورة، أنكرنا على القوم فعلهم، وأسترجعنا التبعة على آخرها، ورددناها إلى حلتها من دون أصحابه، والغلط يقع، فإنه أيضا هو ذا يحتج بما جرى على حجاج بيت الله الحرام من النهب والغارة، وفي جملتهم من أصحاب الحضرة السلطانية عدة، فقبل عذره ونسب أمره إلى الحميل، وأنه لم يرض بذلك، وجرى ما جرى من دون معرفته، وإن وقع على بعض (الأكراد) غلط فلا عيب فيه ولا كلام.

وقد ورد هذا المكان جماعة من الاسفهلارية مثل: يونس، ومحمد، وجورمان، فراضة الحاجب والاسفهلار عثمان في عدة وافرة، وفوج كثير من التركمان، والرايات المنصورة السيفية نصرها الله تعالى، حصلت بالطالع السعيد بالسرکان، وتحصل في هذه الأيام الثلاثة مجلوان، لتهديب أمرها ونفي الخلل وتطهيرها من المفسدين.

وأرجو ان يسهل الله تعالى ما فيه الخير وصلاح الخاص والعام، وأن يكون الأمير
الجليل السيد أدام الله نعمته، ممن يشمله العناية السامية، ولا يكون ممن لا يريد الله به
الخير^{*}

---

* ومرگيراه له: فرست مرعي: الامارات الكردية. (الصابي: كتاب التاريخ، الجزء الرابع
والثلاثون، دراسة وتحقيق رضوان احمد المصلح، رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة إلى كلية
الاداب، جامعة صنعاء، ١٩٩٨، ص١٤٣).

تېببىنى:

ئەم كىتەپە لەبنەرەتدا تىزىكى دىكتورايە لە ئازارى سالى (۲۰۰۸) لە زانكۆى
سلىمانى پىشكەشكراوا بەسەرپەرشتى پروفىسۆر (د. مۇسنى مۇمد حسىن).

نوسەر له چەند دېرېكددا

- ناوی: د. تاراس فەریق زەینەل.
- سالی له دایك بون : ۱۹۷۲/۶/۱۶
- خۆیندنی سەرەتایی و ناوەندی له كفری تەواو كرددوه و خۆیندنی ئامادەیی له كەلار تەواو كردوه.
- سالی ۱۹۹۴ - ۱۹۹۵ زانكۆی سەلاحەدین كۆلیژی ئاداب - بەشی مێژووی تەواو كردوه.
- له ۱۹۹۵/۱۱/۲۹ وەك مامۆستا و یاریدەدەر و بەرپۆبەسر له دواناوەندی (بەمۆ) له سەر میلاكی پەرورەدی كەركوك دەوامی كردوه تا له سالی ۲۰۰۱ له خۆیندنی بالا وەرگیراوه له زانكۆی سلیمانی.
- له سالی ۲۰۰۳ ماستەری وەرگرتوووه له زانكۆی سلیمانی.
- له ۲۰۰۸/۳/۱۸ پروانامەى دكتورای وەرگرت له زانكۆی سلیمانی.
- له ۲۰۰۴/۲/۱۸ مامۆستا له زانكۆی سلیمانی.
- له سالی ۲۰۰۵ بربارەدەری بەشی مێژوو بووه.
- له سالی (۲۰۰۷) هوه یاریدەدەری راگری كۆلیژی زانستە مرۆفایەتیەكانە.
- له سالی ۲۰۰۹ یاریدەدەری سەرۆکی زانكۆ بۆ كاروباری خۆیندكاران له زانكۆی سلیمانی.
- بەشداری كۆنفراسی زانستی زانكۆی سلیمانی كردوه له سالی ۲۰۰۴.
- ئەندامی لیژنەى كۆنفراسی زانستی كەركوك له سلیمانی له سالی ۲۰۰۵.
- بەشداری كۆنفراسی یەكەمی خۆیندنی بالا (بەرەو سیستەمیكى خۆیندنی هاوچەرخ) هەولێر ۲۰۰۶.

• ئەندامى لىژنەى نووسىنى كىتەبى (مىژۋى كۆن) بۆ قۇناغى خوتىندى
ناۋەندى بوۋە لە ۋەزارەتى پەرۋەردە ۲۰۰۵.

بەرھەمە چاپكراۋەكانى:

۱. جەنگى دەروونى لە سەردەمى سەلاخەدىنى ئەيۋىدا.
۲. جەنگى دەروونى.
۳. راگەياندى دەروونى.
۴. تۆياما و پىرسە ھەستىيارەكان.
۵. مىژۋى ئەمەرىكا لە كۆنەۋە تا ئەمىرۆ.
۶. كورتەيدەك لە مىژۋى كۆنى ئىران.
۷. سەلاخەدىنى ئەيۋى و بەرگرى لە جىھانى ئىسلامى.
۸. مىژۋى جەنگە خاچىپەكان.
۹. سەرئىچك لە مىژۋى دىپلوماسىيەتدا. (لە ژىر چاپدايە).
۱۰. دىپلوماسىيەتى كورد لە سەردەمى بوھىيەكاندا. (ئەم بەرھەمەى بەردەستە).
۱۱. سەرۆكەكانى ئەمەرىكا لە سەرەتاۋە تا ئەمىرۆ. (چاپ نەكراۋە).
۱۲. چەندىن وتار و نووسىنى لە گۇڧار و رۇژنامەكاندا بلاكردۆتەۋە.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

Dîblomasîyetî kurd le serdemî bweyhîyekanda

D. aras ferîq zeynel

بەرزنجۆ بەرێنێ

چاپ و بڵاوکردنەوهی

سڵێمانی

2012